BIBLIOTHECA SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM TEVBNERIANA

1715

POLYBII HISTORIAE

VOL. I · LIBRI I-III

EDITIONEM A LVDOVICO DINDORFIO CVRATAM RETRACTAVIT

THEODORVS BVETTNER-WOBST

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS ALTERIVS (MCMV)

BEROLINI ET NOVI EBORACI WALTER DE GRUYTER MMIX

© Gedruckt auf säurefreiem Papier, das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 978-3-598-71715-4

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über http://dnb.d-nb.de abrufbar.

© Copyright 2009 by Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, D-10785 Berlin Dieses Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

Printed in Germany
Druck und Bindung: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

PRAEFATIO.

In annotatione critica alterius Polybii editionis, cuius volumina tria priora nibil aliud esse volumus nisi supplementa editionis Hultschianae, codicum compendiis utimur his:

- A Vaticanus 124 saeculi XI. ab Hultschio collatus, quo continentur quinque libri priores. Est omnium Polybii codicum longe praestantissimus ac fide dignissimus.
  - A1 prima manus,
  - A^2 secunda manus, quae et libro archetypo inspecto et coniciendo videtur verba tradita mutasse (v. BW^1 praef. II 5—16).
  - Ar duae vel tres manus recentes (v. BW^1 praef. II 16—22).
- R codices recentes quinque priorum librorum vel omnes vel complures.
  - Ex iis singuli sunt afferendi:
  - B Britannicus 11728, olim Florentinus a Gronovio passim inspectus; descriptum eum esse anno 1417 e codice A demonstravit BW Griech. Stud. f. H. Lipsius. Lipsiae 1894, 18 ss.
  - C Monacensis 157 saeculi XIV. Hunc unum librum manu scriptum e bibliotheca Matthiae Corvini profectum (v. H. Simonsfeldium Sitz.-Ber. d. philos.-philol. u. d. hist. Classe d. kgl. bayer. Akad. d. Wiss. 1902, 534ss.) a Vincentio Obsopoeo, cuius nomen patrium erat Heidnecker (v. Simonsfeldium l. c. 541), ad editionem Polybii principem (v. infra Ob) esse adhibitum primus perspexit Schweighaeuser

- I, xxxiv as.; idem vir doctus eum codicem, quem dicere consuevit Bavaricum, excussit.
- D Monacensis 388 saeculi XIV., ut videtur, a Schweighaeusero, qui eum appellat Augustanum, collatus.
- E Parisinus 1648 saeculi XV. extremi a Schweighaeusero, qui eum dicit Regium A, comparatus.
- E Cpolitanus 25 saeculi XV. a BW collatus (v. Fleckeis. annal. 1898, 887 ss.).
- Σ² secunda manus, quae coniciendo studet verba tradita corrigere.

Omnes hi codices recentes ex codice A aut ex eius archetypo non sunt descripti, sed verisimillimum esse videtur ex eodem libro (Φ) continente aut Polybii libros XVIII priores integros aut libros quinque priores et excerpta antiqua, ex quo codex Urbinas (F) deductus est, alterum codicem plenum coniecturis (X) ex eoque libros recentes $(CDE\Sigma)$ ita fluxisse, ut liber Bavaricus (C) longe simillimus sit codici Φ , sed Augustanus (D) et Regius A (E) et Cpolitanus (Σ) artiore quodam vinculo cohaereant cum Vaticano (A). Itaque quicquid in recentioribus illis libris $(CDE\Sigma)$ reperitur, non omne videtur esse eiusmodi, ut appareat esse excogitatum a correctoribus, sed in propatulo est posse quidem redire bonas scripturas ad auctoritatem libri illius archetypi haud mali $(v. BW^1)$ praef. II 29).

F Urbinas 102 saeculi XI. vel XII., quo continentur excerpta antiqua. Eum librum partim Hultschius ipse, partim Wilmanns et Hinckius in eius usum contulerunt. Ioannes Tschiedelius meum in usum eum codicem inde a libro nono comparavit.

Codex Urbinas ex ipso Vaticano (A) vel ex eius archetypo continente libros Polybii XVIII priores integros non videtur esse derivatus; sed ipse docui in praefatione alterius voluminis p. 52 ss. Urbinatem redire ad librum quendam (Φ) continentem aut Polybii libros XVIII priores aut libros quinque priores et excerpta antiqua, qui ex eodem archetypo deductus

esse videtur, e quo fluit codex Vaticanus A. (De ratione, quae inter Urbinatem et libros R intercedat v. ea quae supra exposui).

F1 prima manus,

 F^2 secunda manus, quae et ipso archetypo iterum inspecto et coniecturis emendat (v. BW^1 praef. II 55).

F⁸ tertia manus, quae coniciendo verba depravata studet sanare.

Fr recentes manus correctorum coniecturis emendantium.

S codices recentes excerptorum antiquorum a Schweighaeusero collati vel omnes vel complures.

Ex iis singuli sunt afferendi:

D Monacensis 388, Schweighaeuseri Augustanus. Est inter libros recentes longe vetustissimus et emendatissimus, derivatus, nisi fallor, ex codice archetypo (X) librorum recentium (v. p. IV).

 $\hat{\mathbf{D}}^{\mathbf{m}}$ manus antiqua, quae in margine Augustani verba depravata et ex altero codice perbono et coniectura studet emendare (v. BW^1 praef. II 58 ss.).

G Mediceus (v. Schweighaeuserum II, VII a. VI 304).

H Regius D (v. eundem II, IX a. VI 305).

K Regius E (v. eundem II, xm. VI 305).

L Oxoniensis (v. eundem II, x).

Hi omnes codices GHKL a Schweighaeusero collati videntur ex libro quodam recentiore (Ψ) derivato ex eodem archetypo, e quo fluxit Urbinas, ducti esse (v. BW^1 praef. II 58).

Praeterea nonnullis locis verba sunt facienda de codicibus Regiis F et G, Vesontino, Tubingensi, quos omnes a Schweighaeusero (v. eundem II, x • a.) excussos ad unum redire archetypum verisimile est (v. BW¹ praef. II, 58).

M Vaticanus 73 palimpsestus saeculi X/XI., quo excerpta περὶ γνωμῶν continentur, a Maio inde a VI. libro (v. infra sub Ma), ab Heysio inde ab initio (v. infra

- sub *Hey*) editus, meum in usum comparatus a Boissevainio (v. infra sub *Bo*). Cf. BW^1 praef. IV 16 s.
- P Peirescianus, nunc Turonensis 980, membranaceus saeculi XI., cui insunt excerpta περί ἀρετῆς καὶ καπίας, a Valesio (v. infra sub Va) inde a VI. libro editus, in usum Hultschii a Wollenbergio cum editione Didotiana collatus; ipse eum anno 1893 comparavi. Cf. BW¹ praef. IV 13 ss.
- Q Scorialensis I, Ω, 11 saeculi XVI., in quo eclogae περὶ ἐπιβουλῶν servatae sunt, et a Carolo Muellero et a Federo excussus.
- T Parisinus suppl. Gr. 607, cuius media pars, qua excerpta περὶ στρατηγημάτων continentur, X. saeculo videtur esse exarata. Wescher eum contulit (v. ad 21, 27, 1).
- Y codices, quibus excerpta insunt $\pi \epsilon \varrho l$ $\pi \varrho \epsilon \sigma \beta \epsilon \omega \nu \epsilon \vartheta \nu \tilde{\omega} \nu \pi \varrho \delta \varsigma$ 'Pωμαίους (v. BW^1 praef. IV 3 ss.), a de Boorio (exc. de leg. vol. II., Berol. 1903) collati vel omnes vel complures (v. BW^1 praef. IV 25 ann. 2).

Ex iis singuli sunt afferendi:

- X Ambrosianus N 135 sup. chartaceus, manu Darmarii exaratus et 24/VIII 1574 finitus, meum in usum inde a libro XX. a Domenico Bassio collatus. Ex eo derivati sunt ceteri codices:
- U* Vaticanus 1418 chartaceus, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo scriptus et cod. Neapolitanus III B 15 chartaceus eadem manu XVI. saeculo scriptus. Eos adhibuit Fulvius Ursinus; meum in usum Graevenus inde a libro XX. contulit Vaticanum, Martinius Neapolitanum.
- O Monacensis 185 chartaceus, manu Darmarii XVI. saeculo scriptus, a Schweighaeusero, Hultschio, de Boorio collatus.
- Z codices, quibus excerpta Constantiniana continentur περὶ πρέσβεων Ρωμαίων πρὸς ἐθνικούς (cf. BW¹ praef. IV cap. I), a de Boorio (exc. de leg. vol. I., Berol. 1903) collati vel omnes vel complures (v. BW¹ praef. IV 25 ann. 2).

Ex iis singuli sunt afferendi:

- V Scorialensis R III 14 chartaceus, Darmarii manu exaratus et 27/VI 1574 finitus.
- W Bruxellensis 11301/16 chartaceus, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo exaratus (v. Charles Iustice, Le codex Schottanus cet. Gand 1896, 9s.). Est alter codex Schottii, de quo exposuimus in praef. IV 5 ss. Meum in usum hunc inde a libro XX. contulit Carolus Iustice.
- N Monacensis 267 chartaceus, Darmarii manu XVI. saeculo scriptus. Hunc primus contulit Hultschius, deinde de Boorius.
- U Vaticanus 1418 chartaceus, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo scriptus. Hunc adhibuit Fulvius Ursinus, meum in usum inde a libro XXI. contulit Fridericus Spiro.

Quotiescunque litterae codicis supra est additum s, velut U*, testimonium non est certum, sed ex silentio, ut dicunt, derivatum.

Si litterae codicis supra adiectum est m, velut U^m , in margine codicis scripturam inveniri significatur. Cum codicis nota vel aliud quoddam compendium uncis lunatis est inclusa, velut $\alpha ltiov$ W (N), scriptura huius libri vel editionis est quidem eadem atque codicis antea citati, sed aut de rebus orthographicis aut de loco, quo sit exaratum vocabulum, consensus non est.

Uncis quadratis spuria includimus, lunatis addita coniecturis.

- nota post scripturam addita significat versum exeuntem, ante scripturam adiecta versum ineuntem.
- * significat in contextu locum corruptum, in annotatione singulas litteras erasas.
- * * * significat in contextu lacunam. significat spatium unius litterae in lacuna.¹)

In scripturis codicis M allatis puncta significant littoras singulas, quae obscuratae dispici non possunt; si vero in

Praeterea in annotatione critica, in qua praeter cetera praecipue id agimus, ut non solum eos nominatim afferamus, qui quandam coniecturam primi proposuerunt, sed etiam eorum editorum addamus nomina, qui quandam emendationem primi in contextum receperunt, adhibemus compendia 1) haec:

Ob Polybii historiarum libri quinque opera Vincentii Obsopoei in lucem editi. Haganoae 1530. (Numeri Arabici additi significant folia). De fonte huius editionis principis v. sub C p. III.

Re emendationes viri cuiusdam docti, quae servatae sunt in codice Parisino 1649 (est Schweighaeuseri Regius B) descripto ex Obsopoei editione (v. Schweighaeuserum I, LII se.).

Re* emendationes, quae exstant in Regio C, libro

lectionibus eiusdem codicis allatis puncta infra litteras singulas sunt posita, volumus intellegi eas certe discerni

nunc non posse.

¹⁾ Compendia secundum temporum rationem ita ordinata sunt, ut ex singulis annotationibus criticis luculenter appareat, quae inde ab Obsopoeo usque ad haec tempora viri docti proposuerint digna memoratu editoresque in contextum receperint. Quod igitur, ut exemplum afferam, ad 31, 1, 3 adicimus 'παρωξυκέναι Υ, παρωξυγκέναι vulgo post Rei 718 Sch, sed cf. άπειτακότες 11, 18, 10, έβεβραδύπει Luc. symp. 20, άποτετράχνιεν Dion. Hal. de comp. verbb. p. 155, 11', intellegi volumus παρωξυπέναι codicum repeti in editionibus Ursini, Casauboni, Gronovii, Ernesti, παρωξυγκέναι immerito mutatum a Reiskio irrepsisse in editiones Schweighaeuserianam, Didotianam, Bekkerianam, Dindorfianam, Hultschianam, denique a nobis comparantibus formas simillimas, quas citamus, restitutam essa codicum scripturam παρωξυπέναι. Praeterea addendum esse videtur voculam vulgo a nobis in annotatione critica haud raro afferri, quae quomodo sit accipienda, ex ceteris verbis appositis intellegi potest. Velut quod infra adicimus vol. IV p. 186, 18 'µansoorlas (Y) ante Rei 678 Sch., µansooras Ur vulgo', patet μακεδόνας inde ab Ursino in editionibus Casauboni, Gronovii, Ernesti inveniri, Schweighaeuserum vero astipulatum Reiskii emendationi, quam codicum consensu comprobari nunc in propatulo est. Manedovias revocasse.

- codici Parisino 1649 simillimo, cuius prior pars Parisiis, posterior Oxoniae servatur.
- He Polybii Megalopolitani Historiarum libri quinque priores item epitome sequentium librorum usque ad XVII. Basileae per Ioannem Hervagium 1549. (Numeri Arabici additi significant paginas). Praeter editionem principem ab Hervagio adhibitum esse codicem D docuit Schweighaeuser I, xvI ss.
- Ur Ex libris Polybii Megalopolitani selecta de legationibus .... Ex bibliotheca Fulvi Ursini Antverpiae 1582. (Numeri Romani additi excerptorum numeros, numeri Arabici adiecti paginas significant; numeri Arabici coniuncti cum litteris a vel b referendi sunt ad eius emendationes in Polybium, quas in altera sui libri parte p. 149—182 binis columnis distinctas proposuit. Ur not. adiectis numeris Arabicis significat Ursini notas in Polybium). Cf. BW¹ praef. IV 4s.
- Ca Polybii ... historiarum libri qui supersunt. Isaacus Casaubonus emendavit. Parisiis 1609. (Numeri Arabici additi paginas significant). Cf. BW¹ praef. IV 5 ss.
- Va Polybii ... excerpta ex collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae Henricus Valesius ... edidit cet. Parisiis 1634. (Numeri Arabici additi significant paginas; Va ann. adiectis numeris Arabicis spectat ad Valesii annotationes in collectanea Constantini Porphyrogenetae cet. editioni affixas). Cf. BW¹ praef. IV 13 ss.
- Gro Polybii ... historiarum libri. Iacobus Gronovius recensuit. Amstelodami 1670.
- Grom Gronovii annotationes margini editionis ascriptae, quas a Davide Ruhnkenio ex bibliotheca publica universitatis Lugdunensis Batavae Schweighaeuser (v. vol. I, XXIIIss.) accepit et ad suam adhibuit editionem.
- Ernestus Polybii ... Historiarum quae supersunt cet.

- Praefationem et glossarium Polybianum adiunxit. Io. Augustus Ernesti. Lipsiae 1763/4.
- Rei Ioannis Iacobi Reiske animadversionum ad Graecos auctores vol. IV., quo Polybii reliquiae pertractantur. Lipsiae 1763. (Numeri Arabici additi significant paginas).
- Sch Polybii Megalopolitani historiarum quidquid superest. Recensuit ... Iohannes Schweighaeuser. Lipsiae 1789—1795.
- Ma Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codicibus edita ab Angelo Maio. Tomus II. Romae 1827.
- Ge Polybii historiarum excerpta Vaticana in titulo de sententiis recensuit Iacobus Geel. Lugd. Batav. 1829.
- Lu Polybii et Appiani historiarum excerpta Vaticana ... recognita ab Iohanne Friderico Lucht. Altonae 1830.
- Didotiana Πολυβίου καὶ ᾿Αππιανοῦ τὰ σωζόμενα. Polybii et Appiani quae supersunt cet. Paris. editore Ambrosio Firmin Didot 1839.
- Ben De hiatu in oratoribus Atticis et historicis Graecis ... disputavit G. E. Benseler. Fribergae 1841.
- Be Polybius ex recognitione Immanuelis Bekkeri.
  Berolini 1844.
- Hey Polybii historiarum excerpta gnomica in palimpsesto Vaticano LXXIII. Ang. Maii curis resignata retractavit Theodorus Heyse. Berolini 1846. 1)
- Na Polybiana scripsit S. A. Naber Mnemos. VI (1857). (Numeri Arabici additi paginas significant).
- Ni Kritische Untersuchungen über die Quellen der vierten und fünften Dekade des Livius von Heinrich Nissen. Berolini 1863. (Numeri Arabici additi significant paginas).
- Di Polybii historia. Edidit Ludovicus Dindorfius. Lipsiae 1866. Volumen III. prodiit 1867, IV. 1868.

¹⁾ Nonnulla Heysius retractavit in Zimmermanni annalibus (Zeitschr. f. d. Alt.-Wiss. 1847, 327).

- (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, praefationes voluminum singulorum significantur).
- Mc De Polybii librorum XXX—XXXIII fragmentis ordine collocandis. Diss. inaug. quam scripsit Augustus Metzung. Marburg. Catt. 1871.
- Hu Polybii historiae. Edidit Fridericus Hultschius. Berolini. Volumen I². prodiit 1888, II². 1892, III. 1870, IV. 1872. Hu¹ spectat ad editionem priorem, Hu² ad posteriorem. (Si adiectum est qu. I. vel qu. II., intelleguntur quaestiones Polybianae Programm des Gymnasiums zu Zwickau 1859 vel Quaestiones Polybianae Programm des Gymnasiums der Kreuzschule zu Dresden 1869).
- Stei De Polybii olympiadum ratione et oeconomia. Diss. inaug. Viadria. quam scripsit Hermannus Steigemann. Suidniciae 1885. (Numeri Arabici additi paginas significant).
- Hu E.Z. Die erzählenden Zeitformen bei Polybios von Friedrich Hultsch (Abh. d. Kön. Sächs. Gesellsch. d. Wissensch XIII (1891), 1—210, XIII (1892), 347—467, XIV (1893), 1—100).
- Bo ea quae ex codice Vaticano M descripsit et mecum anno 1902 communicavit Ursulus Philippus Boissevainius.
- BW editoris coniecturae. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, IV cap. IV, paginae vel capita praefationum vel primi vel secundi vel quarti tomi intelleguntur; BW^1 spectat ad editionem priorem, BW^2 ad posteriorem).
- BW Beitr.: Beiträge zu Polybios von Theodor Büttner-Wobst. Jahresber. der Kreuzschule zu Dresden 1901. (Numeri Arabici additi paginas significant). Ceterum usi sumus Athenaei editione Kaibeliana, Diodori Vogel-Dindorfiana, Suidae Bernhardyana.

ANNOTATIO CRITICA.

Lib. I.

2, 3 (c. 1, 5) oʻth AMF^rR vulgo ante Hu, $\acute{e}v$ oʻth M secundum Hey, Hu. ibid. ölws M secundum Hey, ölois agnovit Bo. 8 (c. 2, 1) oʻ estiv vel oʻ estiv M, oʻ esti ι vel oʻ estiv $\acute{e}$ bid. $\acute{e}o$ A²R, $\acute{e}$ A¹M, $\acute{e}$ fi. 9 (c. 2, 1)

ουτως A(M)F*, ουτω R* vulgo ante Hu.

8, 1 (c. 2, 6) logvos non est mutandum, etsi Polybius hoc vocabulo non utitur alio historiarum loco, quoniam in duobus prioribus libris eius scriptoris haud paucae occurrunt locutiones (v. ad 3, 12. 4, 6. 8, 16. 19, 30. 22, 22. 90, 31. 127, 17), quas Polybius alibi adhibere dubitat. 388. (c. 2, 78.) αύτοῖς (άναμφισβήτη)τον μέν τοις (νῦν ὑπάρχου)σιν, άνυπέ(ρβλητον δ' ίσως καί) τοίς έπιγι(νομένοις την) άρχην κα(τέστησαν. 'Ως [vel Πως] δ' ὑπὸ) δυναστεί(αν ἔπεσε) μίαν τὰ ὅλα, διὰ τ(ῆς ἐπομένης γρα)φῆς ἐξέσται πτλ. Stichius Philol. 1890, 365 s. 12 (c. 3, 1) έκατοστή τε και τετταρακοστή] particulis τε και numeri nullo alio Polybii loco inter se iunguntur; v. ad 3, 1. 17 (ibid.) ante Kollns M non add. της. 24 (c. 8, 2) συνέβαινεν M. 31 (c. 3. 4) γίνεσθαι, forma recentior, in codice M ubique fere servatur; γίγνεσθαι comparet, si librum primum respicimus, ne uno quidem loco (v. Hu praef. I 31 s.).

4, 6 (c. 8, 6) εθάρσησαν AMR, retinui cum Hu² praef. II 4; v. ad 3, 1. 19 (c. 3, 8) βύβλος per ι scriptum comparet in codice M, si libros tres priores spectas, 1, 3, 10; 15, 1; contra βίβλος, altera forma Polybio non concedenda, 1, 3, 8. 2, 1, 1. 3, 9, 8; 23, 1 et 2; utrum 1, 13, 5 βύβλου exaratum sit, an βίβλου,

discerni non potest.

5, 4 (c. 4, 1) και (δεί) διὰ τῆς ἱστορίας ὑπὸ μίαν] quod Heysius e codice M attalerat ὑπὸ δὲ μίαν, olim edideram ὑπὸ μίαν (δεί), cui coniecturae Iacobyus Philol. 1886, 331 astipulatur; nunc vero, quoniam Boissevainii testimonio constat illud δὲ in codice M deesse, cum Hultschio ante διὰ addo δεί.

8 (c. 4, 2) τοῦτό (γε) Lammertus Fleckeis. annal. 1888, 631s. coll. 12, 26³, 2. 20 (c. 4, 4) δ' ἀφελιμώτατον BW² coll. 6, 2, 3.

39, 8, 7, καὶ ἀφελιμότατον AR cum histu intolerabili (v. Fleckeis. annal. 1889, 683). 29 (c. 4, 6) ὁπολαμβάνει BW 1 22 s. coll. 3, 6, 4; 20, 4. 34, 8, 5, Plut. consol. ad Apoll. 15 p. 109 F., ὑπολάβει A, ὑπολάβοι R* vulgo. Eandem emendationem proponit, ut suam Fassbänder de Pol. sent. condic. Progr. d. Realgymn. z. Münster i. W. 1895, 5. Cf. ad 249, 16.

 $\mathbf{6}$, 30 88. (c. 4, 11) αμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν . . . αμα (om. CD) λαβείν AR, απαντα — αμα λαβείν $\mathbf{B}W^1$ probante Iacobyo l. c. 331, αμα — αναλαβείν Σ ante $\mathbf{B}e$.

8, 16 (c. 6, 7) τάς τε δυνάμεις και πύρρον ΑF^rR, τάς τε [immo τ'] (ήπειρωτικὰς ἐλόντες) δυνάμεις κτλ. Rei 9, τάς γε δυνάμεις κατὰ Πύρρον Bothius Polyb. Lips. 1844, 7, τάς τε [immo τ'] όδνείας δυνάμεις κτλ. Campius quaest. Pol. II. Progr. d. Gymn. z. Greiffenberg 1855, 8 s., τάς τε δυνάμεις in suspicionem vocat Iacobyus l. c. 381; sed v. Sch V 153 et cf. ad 3, 1.

20 (c. 6, 8) οἰκοῦντας A¹ BW¹ I 6 coll. 2, 23, 13 [21, 46, 4 add. Hu], κατοικοῦντας A³ F̄̄̄̄ R vulgo. 25 88. (c. 7, 2) μεσσήνην — παράσπονδοι A F̄̄̄̄ R, Μεσσήνη — παράσπονδοι Sch Hu¹, Μεσσήνην — παρασπονδεῖν Re vulgo post Ca 6, v. Kaelkerum quaest. de

eloc. Polyb. Diss. inaug. Lips. 1880, 294.

9, 29 (c. 7, 11) ζωγρία Α(Ε), ζωγρεία R* vulgo post Ca 7 (ζωγρεία Ob 2^u, ζωγρεία He 3). Dindorfium recte edidisse ζωγρία facientem cum Suida ac Scaligero (v. Sch V 157) et codicis A auctoritas confirmat (v. Hu Fleckeis. annal. 1867, 310) et inscriptionis cuiusdam testimonium (v. Dittenbergerum syll. n. 318, 30) demonstrat et ratio poscit vocabuli derivandi a ζωγρείν.

12, 7 (c. 9, 8) προσηγορεύθη (και των Συρακοσίων και) των συμμάχων BW^1 , sed v. Hu^2 praef. I 36 s. 22 (c. 10, 4) ξητείν secludit Hu; sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 137 s.

29 (c. 10, 5) σαρδάνιον Α, σαρδόνιον R vulgo, Σαρδφον Hu; scripturam vulgatam tuetur RW Fleckeis annal. 1884, 113 et

1889, 138.

18, 16 (c. 11, 2) τετρυμμένοι AMR BW¹ (v. Hu Fleckeis. annal. 1867, 312), τετριμμένοι Σ, τετρυχώμενοι Ob 3 He 4, τετρυχωμένοι Ca 10 vulgo anto Be, τετρυμένοι D Rei 55 Be, τεθρυμμένοι Re* Rei 514; v. ad 86, 22; 98, 9.

15, 22 (c. 12, 7) τῶ corr. Re Ca 11, τὸ A MR.

16, 11 (c 13, s) δι M ante Ca 12, δς A^TR vulgo ante Ca.
13 (c. 13, s) τὰ ante πρ. add. A^T(M) R, del. Re Ca 12.

17, s (c. 13, 9) εύμαρη H. Roehlius Progr. d. Domgymn. z. Halberstadt 1897, 14. 9 (c. 13, 11) πλείουσ M ante Re Ca13, πλείστους AR vulgo ante Ca. 31 (c. 14, 4) ἐκβάλοι C vulgo ante Hu, ἐκβάλλοι AMR Hu.

18, 3 (c. 14, 5) τῆσ Μ. 3 ὅταν γάο τις τὸ τῆς ἰστορίας ἡθος ἀναλαμβάνη — 14 ἐπαινεῖν ὁπνητέον Ann. Comn. praef. p. 5, 20 88. liberius repetit e Polybio auctoris nomine dissimu-

15 (c. 14, 7) εὐλαβητέον hoc verbum in spatio litteralato. rum novem vel decem a librario codicis M consulto omittitur. 16 (c. 14, 7) ási M. 25 (c. 15, 1) βύβλου M, v. ad 4, 19.

27 (c. 15, 1 et 2) συραπουσίουσ M (R).

19, 30 (c. 15, 10) ἐπολέμουν AR Ob 4" He 6 Sch Stichius Neue phil. Rundsch. 1888, 111, enoliópnour Re Ca 14 vulgo ante

Sch et post Be; v. ad 3, 1.

20, 1 (c. 15, 10) ἐπαρχεία Glaser de ratione, quae intercedit inter serm. Polyb. et eum, qui in titulis saec. III, II, I apparet. Diss. inaug. Giss. 1894, 74 et Schweizer Gramm. d. perg. Inschr. Berolin. 1898, 55; at quoniam exempla formae exacrics e titulis ab Glasero et Schweizero allata demonstrant usum eligendi aut hanc aut illam formam non fuisse certum (similiter iudicat de re simillima Blassius Ausf. Gramm. d. griech. Spr. von Raphael Kühner Hannov. 1892 II § 380 p. 276 ann. 1 extr.), nobis videtur esse acquiescendum in auctoritate codicum bonorum.

11 (c. 15, 13) ὑπὲρ in suspicionem vocat Hu; sed v. Stichium

Neue phil. Rundsch. 1889, 3 et cf. 5, 12, 8.

22, 11 (c. 17, 5) ἐπαρχίας] v. ad 20, 1. 16 (c. 17, 6) Ποστόμιος Dittenberger Hermes 1872, 285 BW IV cap. IV pro ποστού-22 (c. 17, 8) φέροντες tuetur Rei 12 et Sch in lex. 647; cf. ad 3, 1.

24, 1 (c. 18, 5) $\tilde{\eta}\partial \phi o i \zeta o v B W^1$ I 77 ac similiter posthac (v. Hu^2 praef. I 36 s.).

26, 3 (c. 19, 8) συνέβαλλον AR Sch, om. C in lacuna ampliore, συνέβαλον vulgo ante Sch, Be Hu 1 BW 1, codicum scripturam restituit Hu², v. Hu E. Z. XXI 16. Cf. ad 35, 6. 84, 28. 107, 3. 119, 22. 183, 18. 147, 12. 209, 10.

30, 31 (c. 22, 5) περιετέθειτο Di I 51 BW1; sed v. Hu

E. Z. XXXII 1.

31, 10 (c. 22, 7) tols sitoholixols myzavhasiv Na 359, tals sitoholixals myzavals Di l. c. BW^1 ; sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 138 et Goetzelerum quaest. in App. et Pol. dicendi genus cet. Wirceburgi 1890, 87 et 103. 31 (c. 23, 2) μυλασίτην AR. Mulagirin Ca 28. Mulaitin valgo post Sch. Mulatin Hol-

stenius, Mulaiτιν Di coll. Steph. Byz. p. 461, s. 34, 7 (c. 24, s) Σολπίκιον BW IV cap. IV pro σουλπίκιου. 35, 2 (c. 25, s) μεν (εδ) BW , sed v. Sch V 214. 6 (c. 25, 4)

συνέβαλλον A Hu2, συνέβαλον R vulgo; v. ad 26, 3.

- 36, 22 (c. 26, 7) είκοσι A R , corr. Di; v. BW IV cap. IV. 26 (c. 26, 9) Dépevos Lobeckius paralip. 512 ann. 11, scripturam traditam tuetur BW 1 I 83 coll. 4, 41, 9 et 10, 18, 13. 29 (c. 26, 9) μεγαλομέρειαν Glaser l. c. 73 et Schweizer l. c. 54, sed facio cum Blassio ad 20, 1 citato.
- 37, 4 (c. 26, 11) Mãoxos ubique esse restituendum censet Dittenberger Hermes 1872, 136 ann. 1.

38, 19 (c. 27, 7) έπτεταγμένοις Σ ante Di I 52.

39, 30 s. (c. 28, 6) πρώτοι (μινδυνεύσαντες πρώτοι) BW1 I 30. 48, 6 (c. 30, 5) ἀξιόγορων Rei 20 Sch vulgo ante Hu. v. BW

Fleckeis, annal. 1884, 119.

46, 11 (c. 32, 6) ($\pi o \lambda \dot{v}_S$) & Campius Pol. Gesch. übersetzt cet. Stutgardiae 1863, 55 ann. 1, & del. Di BW'. 16 (c. 32, 7) $\pi \dot{v}_S$ et v_S et v

47, 26 (c. 33, 9) σημείας AR vulgo ante Sch (v. BW 1 IV

cap. IV), onuaias E2 vulgo post Sch.

50, 10 (c. 85, 7) έναργέστερον magis, quam ένεργέστερον Μ,

sed parum dispicitur.

51, 1 (c. 86, 3) oloι τ' αν | ἀναφέρειν A(M)R, οίοι τ' ἀναφέρειν DE Be, οἰοί τ' αν εἶεν φέρειν Re, οἰοί τ' αν (εἶεν ἐπὶ πολὺν χρόνον) ἀναφέρειν BW^1 I 83. 2 (c. 36, 3) ἐφ' A(M)R, ὑφ' M secundum Heysium, quod BW^1 cum Scaligero receperat. 24 (c. 36, 10) Φόλουιον BW pro φολούιον; ∇ . BW^1 IV cap. IV.

52, 1 (c. 37, 1) προσδείξαντες AR, unde προσμείξαντες Glaser l. c. 68 (sed v. BW¹ IV cap. IV), corr. CE². 11 (c. 37, 3) ἰστο-ρῆσθαι pro ἰστορῆσαι Dε Î 46; nunquam enim perfectum verbi συμβαίνειν coniungitur cum aoristo (v. Hu E.Z. XIX 4 p. 151 ann. 1). 16 (c. 37, 4) τραχείαν pro πλαγίαν (πελαγίαν D) BW¹ I 83 coll. 5, 69, 1 probantibus Stichio Philol. Anzeiger 1883, 829 et R. Wagnero Berl. phil. Wochenschr. 1889, 337.

58, 9 (c. 37, 10) οἶονται Σ Re pro οἶον τε. 27 (c. 38, 5) βουλόμενοι Σ ante Ur 150 $^{\rm b}$ pro βουλευόμενοι. 28 (c. 38, 5) ἐχ Sch (ἐχ τῶν Σ Re) pro τῶν ἐχ.

54, 6 (c. 38, 7) της Ur 150° Di BW (v. 2, 19, 2 της Pωμαίων ἐπαρχίας), τῶν AR, (της) τῶν Σ ante Ca 39 vulgo.

25 (c. 39, 2) Žvotios Bentenus observ. crit. in Polyb. Diss. inaug. Lugd. Batav. 1878, 9; sed v. Diod. 3, 50, 4 et Plut. Dion.

55, 13 (c. 39, 8) Kaixéliov BW^1 I 9 e testimonio cuiusdam tituli; sed quod altera quoque nominis forma Kaixílios in inscriptionibus comparet (v. Dittenbergerum Hermes 1872, 140) ad scripturam vulgatam redit BW^2 . 29 (c. 39, 12) (év) $\xi \xi$ stablous Ca vulgo post Sch (v. Sch V 254), $\xi \xi$ stablous Σ

Ca 41 vulgo ante Sch.

57, 3 (c. 40, 7) τοῦ τείχους καὶ τοῦ τάφρου A, τοῦ τείχους καὶ τῆς τάφρου R*, corr. BW¹ I 45 s. Interdum enim Polybius, etiamsi genere duo substantiva inter se differunt neque adiectivum neque substantivum apponitur, articulo alteri substantivo adiuncto ita solet uti, ut duae illae notiones quasi unam coniungantur (v. Winerum Gramm. d. neutest. Sprachid. Lips. 1855, 115 s). cf. 3, 48, 2 οὕτε τὰς ὀδοὺς οὕτε τόπους, 3, 81, 11 κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμούς, 6, 31, 5 τῆς ἀγοφᾶς

nal strathylou nal tamelou, 10, 27, 10 en tale stoals nal meprotélois et v. BW Fleckeis. annal. 1889, 139.

58. 14 (c. 41, 2) διὰ ταῦτα socludit Hu, μετὰ ταῦτα coni. Sch; traditam scripturam tuentur Kaelker l. c. 273s. et Krebsius

D. Präpos. b. Pol. Wirceburgi 1882, 15.

59, 9 (c. 42, 2) μὲν χερσόνησος ΑΕ, μὲν χερσόνησος Β·C, μὲν χερσόνησος D (v. BW Fleckeis. annal. 1884, 114s.), μὲν χερσόνησος (αύτη δὲ νήσος) Σ^2 , μὲν (νήσος έστιν, ή δὲ) χερσόνησος Ca 43, μεν χερρόνησός (έστιν, αυτη δε νήσος) Hu. 16 (c. 42, 5) dússi AR Krebsius Bursians Jahresber. cet. 1894, 63, corr. Hu Fleckeis. annal. 1857, 833.

60, 22 (c. 42, 13) δ ** συνίστατο A1, δή συνίστατο A2R vulgo BW^2 (videtur A^2 e codice archetypo $\delta \eta$ revocasse pro δεί manus primae [v. 2, 14, 7]; similiter adhibetur δή 1, 69, 11), διασυνίστατο Hu BW1, άελ συνίστατο C. Wunderer Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1889, 345.

62, 9 (c. 44, 1) τούτων Bentenus l. c. 9, sed v. Krebsium 12 (c. 44, 1) καταμελλήσαι Σ² ante D. Prapos. cet. 84 et 88.

Ernestum pro καταμελήσαι.

64, 19 (c. 45, 11) Rei 27: 'aut post τολμώντες aut post προθυμίαν deest ωστέ; illud praetulit BW, quod post -ωντές vocabuli τολμώντες omitti facillime potuit ώστε.

66, 21 (c. 47, 2) ἐπειδ' ἄν A(R), ἔπειτα (cum hiatu) Scaliger, ἔπειτ' αν Hu; de particula αν cf. Kruegeri gr. gr. § 53, 10, 8.

68, 4 (c. 48, 3) διαφοράν DEΣ vulgo ante Ca 49, διαφθοoàn AR E. 26 (c. 48, 8) προσωθείτο AR, προεωθείτο Di, corr. Ca in Corrigendis; syllabico quod dicunt augmento uti Polybium tantum in aoristi formis verbi & Delv docet BW Fleckeis. annal. 1884, 119 (v ad 304, 7).

70, 4 (c. 49, 6) above BW, v. ad 24, 1.

71, 19 (c. 50, 7) παραγγείλ** A1, παρήγγειλε A2R vulgo, παραγγείλας corr. B W I I 11 et verba inter se coniungit sic: '4τάρβας δε . . . ὑπέστησε τὴν ξαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρρον τοῖς πολεμίοις . . . άμα δε καί . . . ταύτο ποιείν παραγγείλας διά των ύπηρετων, καταστάντων δε πάντων είς μέτωπον σημήνας διά των συνθημάτων τὰς μέν ἀρχὰς ἐποιείτο . .

72, 4 (c. 51, 4) συνεβάλετο AR, συνεβάλλετο Σ^{2} ante Be (v. Hu E. Z. XXI 18), συνεβάλλετ' Hu Philol. 1859, 310. 16(c. 51,7) κατά Sch V 282, και AR vulgo, και κατά Rei 34. 24 (c. 51,9)

έπιφέρεσθαι coni. Hu, sed v. 5, 2, 2.

78, 25 (c. 52, 5) sitaquias Di, sed confert BW 1 I 80 C.I.A.

Η 1, 848, 12 σιταρχίας (ΠΙ. saec.).

75,12 (c. 53, 10) καθώρμισαν AR Krebsius Bursians Jahresber.

cet. 1894, 63, corr. B W 1 183 probante Hu 2 praef. I 40.
76, 31 (c. 54, 8) αὐτοὺς AR et Suid. v. χρήσιμον, αὐτοῖς Scaliger vulgo post Sch, traditam scripturam (abrobs scil. robs στόλους) tuetur Bothius l. c. 11s.; cf. 3, 37, 7 ή δ' Εύρώπη ταύταις άμφοτέραις ώς πρὸς τὰς ἄρπτους ἀντιπαράκειται.

78, 2 (c. 55, 10) nal AR BW Fleckeis. annal. 1889, 687, nal énl Sch, nal narà Bothius l. c. 12, nanl Be. 15 (c. 56, 3) tois elektois A1, tois elektois DE, the elekths A C Sch BW coll. Diod. 23, 20, rate Eleurate Hu coll. Diod. 22, 10, 4. 23 (c. 56, 4) πρός μεν τὰς πελαγίους πνοιὰς (πνοιας 8. 8cc. A(R), πνοάς C, άντιπνοίας B) εύφυώς κείμενος, δανασίμων (δηρασίμων Α, οθτως δανασίμων Α in marg. R) δε δηρίων είς τέλος άμοιρος. Id spatium, quod in summo montis fastigio est situm, non modo aptum esse et pecuariae faciendae et frugibus ferendis, sed etiam, si maritimos spectes afflatus, egregie esse comparatum ac pestiferarum bestiarum prorsus expers tam dilucide exponit Polybius (v. Sch V 291), ut intellegi vix possit. quomodo C. Wunderer (Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1901, 484 ss.) neque scriptoris cogitationem assecutus et Schweighaeuseri commentario prorsus neglecto possit scribere: πρὸς μὲν τὰς πελαγίους πελείας εύφυῶς κείμενος, δηρασίμων δε δηρίων είς τέλος ἄμοιρος, quasi columbas quidem veteres non venentur. Nam ea, quae Polybius vult intellegi aëra flatibus marinis ita esse temperatum, ut ii qui his locis morarentur neque aestu vexarentur neque morbis corriperentur, tam bene congruunt cum iis quae sequuntur, animalia pestifera, quorum morsu incolae possint interfici, ibi esse nulla, ut in propatulo sit Polybium his verbis voluisse explicare eam regionem montis fuisse saluberrimam. (v. J. Schubringium Hist. Topogr. v. Panormus. Osterprogr. d. Catharineums in Lübeck 1870, 25 s.).

79, 27 (c. 57, 2) δὲ AMC, δη R. 28 (c. 57, 2) στρατευμάτων Gro, στρατοπέδων Sch, sed v. Kaelkerum l. c. 269 s.

80, 2 (c. 57, 3) γίγνοιτο (immo γίνοιτο) Di I 53 pro χρίνοιτο coll. 2, 69, 4. 3, 73, 2. 15, 36, 2; adde 1, 14, 6.

18 (c. 57, 8) περιπεσόντασ in M fuisse videtur.

84, 28 (c. 61, 1) συνέβαλλον Α Ημ, συνέβαλον R vulgo;

v. ad 26, s.

85, 12 (c. 61, 4) κακοπαθίας ubique restituendum esse censet Glaser l. c. 73, sed cf. Schweizerum l. c. 54 et v. ad 20, 1 et 36, 29.

86, 19 (c. 62, 6) είναι ἡγεμόνος AR, ἡγεμόνος deleto είναι Di IV 6, ἡγεμόνος είναι Hu Philol. 1859, 312, είναι (καθ)ηγεμόνος coni. BW. 22 (c. 62, 7) τετρυμμένοις AR vulgo ante Sch, BW^1 , τετρυμένοις D Scaliger; v. ad 13, 16. 98, 9

89, 21 (c. 65, 7) Edun coni. Sch lex. Pol. 180, sed v. Kael-

kerum l. c. 280.

90, 31 (c. 66, 7) τον πρώτον χρόνον, v. ad 3, 1.

92, so (c. 67, 10) o ante "Avvor del. Ben 209 BW2; v. BW Philol. 1904, 543 ss.

94, 17 (c. 68, 10) év | τινι καινών A , έν τινι καινών C^2R , έν τινι καινόν $B\,C^1,$ άεί τι καινόν Ca 69, έν τι άεὶ καινόν Sch(quotidie novi aliquid: Perottus), (à) si τι νέον (nal) καινόν BW1 I 48 coll. 5, 75, 4.

96, 19 (c. 69, 13) προσελθόντων AR vulgo, προσελθόντα C. ποοελθόντων BW auctore Sch; nam sermo fit non de iis, qui ad globos seditiosorum concurrunt, sed de iis, qui in contione militum in medium progrediuntur consilium daturi (v. 1, 80, 9). Cf. 185, 29.

98, 9 (c. 71, 3) τετρυμμένοι AR vulgo ante Sch. BW1. τε-

τουμένοι D Scaliger: v. ad 13, 16, 86, 22.

99, 3 (c. 72, 3) άει B W, τε AR, del. Sch, γε Hu, τε retinet et post στρατηγών add. και τών πολιτευομένων [vel πολιτικών] Stichius Neue phil. Rundsch. 1889, 3. 22 (c. 72, 7) deī AMK (in M δ fortasse manus secundae), corr. Rei 60 Sch.
108, 28 (c. 76, 2) εἰς σύνοπτον C. Wunderer Philol. 1894, 61 s.

B W2, εls συνάπτον AR Sch, εls τὸ συνάπτειν C vulgo ante Sch.

104, 25 (c. 76, 9) πρός τῆ ἰτύκη AR, πρό τῆς Ἰτύκης Hu. πρὸς Ἰτύνη ΒW¹ I 80s., v. Kallenbergium Philol. 1890, 529 et BW Philol. 1904, 546.

107, 3 (c. 78, 10) συνέβαλλον AFR Hu², συνέβαλον B^aC

vulgo; v. ad 26, 3.

110, 24 (c. 80, 13) συντρίψαντες τὰ σπέλη έτι ζώντας AR. συντρίψαντες τὰ σκέλη ζώντας Ben 210, συντρίψαντες έτι ζώντας BW^1 I 126, τὰ σκέλη συντρίψαντες έτι ζώντας R. Wagner

Berl. phil. Wochenschr. 1889, 338 BW1.

111, 7 (c. 81, 4) $\delta \nu$ A², M (ut videtur) R, δ A¹. 9 (ibid.) μαρχηδόνα AMR Sch Diod. 25, 3 (Diodorum in describendo bello Poenorum Africo usum esse Polybio demonstrat Th. Mommsenus Röm. Forsch. Il 266 [cf. Nissenum Krit. Unters. üb. d. Qu. d. IV. u. V. Dek. cet. Berol. 1863, 110 ss.]), καρχηδονίους C, Καρχηδόν' BW coll. 10, 1, 8. 128. (c. 81, 5) διά τινα H. Roehlius Progr. d. Domgymn, z. Halberstadt 1897, 14. 23 (c. 81, 7) μηδ' ΑΜΕ, μηδέ Β' ζώιων ΑΕ, ζώων ΜΒ'.

112, 2 (c. 81, 10) στροφήν Α'Μ Σ D E1, τροφήν Α' C E2 Fa. 4 (c. 81, 10) τὰς τῶν ἀεὶ πρ. Bentenus l. c. 15, sed non raro solet Polybius verba mire collocare; v. B W 1 II 67 et cf. 3, 64, 6 (ad 290, 8). 14, 1, 3. 15, 6, 2; 8, 12. 5 (c. 81, 11) μèν om. M, παν Be, μεν post συνέβαινε transponit Di, v. 4, 30, 3 et cf. B W 1 II 49 (ad 5, 71, 8). 21 (c. 82, 4) παραλειπείν Α, παραλιπείν R vulgo, corr. Bentenus l. c. 16 (v. Hu E.Z. XXV 12) Hu2.

23 (c. 82, 4) φιλονεικίαν AR, corr. Di, v. BW 1 IV cap. IV. 114, 58. (c. 83, 1) ἐπὶ τὰς ἰέρων A¹, sub τὰς Ar add. συμμαχίδας πόλεις | έπιστας δέ, eadem habent R, sed έπλ τάσδε pro έπιστας δε C, έπι τας πόλεις. έπιστας δε reliqua parte paginae relicta vacua et in sequenti exarato ίέρων Σ; έπὶ τὰς συμμαχιδας πόλεις, έπιστὰς δὲ ὁ Ἱέρων vulgo, ἐπὶ τὰς (συμμαχίδας πόλεις ὁ δ') Ἱέρων Hu, ἐπὶ τὰς (συμμαχίδων πόλεων) ἐλπίδας Ἱέρων (δ') BW^1 I 14 et II 18 (ubi exponitur, quid iudicandum sit de auctoritate manus recentis codicis A) coll. 2, 48, 3. 3, 68, 8; 69, 4, ἐπὶ τὰς συμμαχίδας πόλεις Ἱέρων δὲ cum hiatu) Stichius Philol. Anzeiger 1883, 829 s. 29 (c. 83, 8) Σικελίας Di IV 12, sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 120; cf. ad 245, 12. 249, 9.

115, 298. (c. 84, 6) ἀπειφίας και τφιβῆς ἀλόγου (και) στφατιωτικῆς Be (v. Diod. 25, 4, 2 et 3), ἀπειφίας ἀλόγου και τφιβῆς στρατιωτικῆς Goetzeler de eloc. Polyb. Wirceburgi 1887, 33

ann. 2.

116, 158. (c. 84, 10) της . . . ἀσεβείας καὶ παρανομίας coni.

BW. v. Diod. 25, 5, 1.

118, 298. (c. 87, s) Post ἀπελθόντα lac. indicat et add. νῦν δὲ (vel τότε δὲ) πάλιν παρακληθέντα Rei~78, τότε δ' ἐπαγαγαγόντα add. post Άννωνα BW^1 I 31, τότε δ' ἐπανελθόντα vel ἐπανιόντα Stichius l. c. 830, sed ea verba unum versum, quem excidisse verisimillimum est (v. Hu ad h. l.), non explent.

119, 22 (c. 87, 9) συνέβαλλον AR Sch Hu², συνέβαλον B°C vulgo, v. ad 26, 3.

120, 2 (c. 88, 2) καταλιπέσθαι coni. Be, sed v. Diod. 25, 5, 8. 16 (c. 88, 6) ἐ(να)πεσείξαντο Di (v. 16, 1, 1), ἐπεσείξαντο AR vulgo post He 35, ἐπέσειξαν Ob 22, Re, Re*, Rei 78. 16s. (c. 88, 1) τέτταρα μὲν οὐν ἔτη Sieglinius Die Chronol. d. Belag. v. Sagunt Diss. inaug. Lips. 1878, 20 e Diod. 25, 6, sed v. Meltzerum de belli Punici II. primordiis cet. Progr. d. Wettin. Gymn. zu Dresden 1885. Gs.

Lib. II.

122, 1 (c. 1, 1) inc. M: Ττ ἐν τῆι πρώτηι βίβλωι $φ^H$ πολύβιος διεσαφήσαμεν cet. 11 (c. 1, 2) ἰερῶν A^1 , ἰέρωνι A^2 R vulgo ante Hu, Ἱέρωνα Hu, sed v. 18, 11, 4. 27, 7, 6. 12 ἐπεβαλόμεθα Ca in Corrigendis pro ἐπεβαλλόμεθα, v. Hu E.Z. XXII 2 p. 188 s.

123, 26 (c. 2, 4) Foxe tuetur Hu E.Z. XXIV 28 p. 398.

124, 14 (c. 2, 10) προϊόντων] 'προιέναι πρὸς τὴν ἀρχὴν et προπορεύεσθαι . . . est ambire summum magistratum, eius se candidatum ferre; videtur hoc diversum esse a προσιέναι et προσπορεύεσθαι, quod est accedere ad rempublicam gerendam, eam capessere': Rei 80.

126, 27 (c. 4, 9) post πᾶσαν add. γῆν Βε, τὴν παραλίαν Stichius Philol. Anzeiger 1883, 830, παραλίαν Lammertus Fleck-

eis. annal. 1888, 632 BW2.

127, 2 (c. 5, 2) μικραί A¹R vulgo ante Sch, C. Wunderer Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1901, 489, μακραί A²B; v. Sch V 35288. βραχείαι AR Wunderer l. c., corr. Gro; v. Sch l. c. 17 (c. 5, 5)

παρὰ τῆ πόλει tuetur Krebsius Bursians Jahresber. cet. 1894, 61 BW²; v. ad 3, 1.

128, 28 (c. 6, 8) $\tau \tilde{\eta}$ ante $H\pi\epsilon i \rho \tilde{\rho}$ propter hiatum del. BW^1 I 80 s. coll. 18, 1, 14; 3, 9; 23, 4 probante Kallenbergio *Philol*. 1890, 529; cf. BW *Philol*. 1904, 546.

129, 20 (c. 7, 6) αν del. Herwerdenus *Mnemos.* 1874, 76, sed v. Stichium de Pol. dic. genere 190 s. et cf. *BW* Fleckeis. annal. 1889, 143 ann. 20.

130, 31 (c. 8, 2) ἀπηγον Scaliger, sed v. Rei 70 et 86 s.

181, 30 (c. 8, 11) σφόδοα καὶ $B\dot{W}^1$ I 40 coll. Xenoph. comment. 3, 8, 4, Plat. Charmid. p. 160 C, έφε... $A(D^1E^1)$, έφετῶς καὶ CD^2E^2 vulgo, om. FY, έμφανῶς καὶ Bothius 1. c. 14 s. (cum hiatu), ἔφησε Hu, v. Hu Philol. 1859, 302.

182, s (c. 8, 12) καὶ ὡς όλιγ. DE, ὡς καὶ όλιγ. (cum hiatu, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 684) Scaliger. 17 (c. 9, 3) κακῶς AR vulgo ante Sch, Wunderer l. c., securi et nihil prorsus

suspicantes Perottus, unde ἀκάκως vulgo post Sch.

133, 10 (c. 9, 8) αὐτοὺς del. Di I 48, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 142. γινομένους coni. Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 34, sed v. 1, 49, 8. 31, 31, 2 et Dion. Hal. 6, 28 μη περιιδεῖν ἀνάστατον τὴν πατρίδα γενομένην, ubi idem Hertleinius immerito mutat γινομένην. 18 (c. 10, 1) συνέβαλλον Α Sch Hu^2 , συνέβαλον R vulgo, v. ad 26, 3. 28 s. (c. 10, 4) δυσχρήστως (διέπειτο πρὸς τὸ παρὸν) BW^1 I 84 (unus enim versus τι στοῦντο R ei 94 (sed Sch V 364 confert 1, 75, 7 δυσχρηστεῖν περὶ τὴν ἔξοδον), δυσχρηστοίη Hu.

184, 28 (c. 11, 1) φουλούιος $A^*R^*(?)$ vulgo, φολούιος Σ , Φόλουιος BW, v. Dittenbergerum Hermes 1872, 285; cf. BW^1 IV c. IV et ad 136, 21. 162, 15. 24 (c. 11, 1). 185, 15 (c. 11, 7). 186, 23 (c. 12, 1). 187, 3 (c. 12, 4) ποστούμιος AR, corr. BW l. c.

185, 27 (c. 11, 10) sagdialovs AR, 'Agdvalovs Ca 99, corr. ich. 28 (c. 11, 11) ($\delta \nu$) of Sch, of AR, of Σ ante Be.

186, 21 (c. 12, 1) φουλου*ιος A (super of accentus gravis erasus est; fuerant enim exarata φουλου νίος), φούλου νίος Σ, DE (ut videtur), φλούιος C (ut videtur) Ob 24^u He 40, φολούιος Ca 100, Φόλουιος BW, Φουλούιος vulgo post Sch; v. ad 134, 23.

187, 29 (c. 13, 1) Νέαν ante Καρχ. add. Sch V 574, sed v.

ad 257, 14.

188, 13 (c. 13, 5) οὐ | κατετόλμων A^1 BW^1 I 158. coll. 1, 47, 10. 3, 103, 5. 4, 7, 4 probantibus Glasero l. c. 35 et Hu^2 , οὐκ ἐτόλμων A^2R vulgo, οὐκ ἀπετόλμων Hu^1 .

144, 8 (c. 17.4) Toomboes C vulgo, Prooper AFR Steph.

Byz. v. Ἰνσόβαρες (ἔθνος Κελτικὸν πρὸς τῷ Πάδῳ. Πολύβιος οὖς καὶ Ἰνσοβρας φησίν) Di, Ἰνσομβρες Σ^2 Hu BW^1 . Videtur igitur Polybius Insubres nominasse aut Iνσοβρας aut Ἰνσομβρας. 13 (c. 17, 5) βραχεί A(F)R BW^2 coll. 1, 42, 2. 3, 32, 10. 5, 38, 7, βραχὲ D vulgo post Ca 105. 15 (c. 17, 6) διατέθεινται Be pro διατίθενται, Na 235 confert 7, 7. 19 (c. 17, 7) Λίγγωνες Cluver It. ant. 271, αἴγωνες AR, αἴγονες F, Λίγγονες BW coll. Strab. 1 C 186, 193, 208, Plut. Caes. 26.

145, 19 (c. 18, 4) περιγεγενημένην coni. Sch, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 142s. 27 (c. 18, 6) άθροίσαντες Be, sed

v. Kaelkerum l. c. 280s. et BW l. c. 143.

146, 5 (c. 18, 9) φόβου ἐκκαίδεκα (cum hiatu) Matzatius Röm. Chronol. I 89, φόβου ἐπτακαίδεκα (cum hiatu) Lackner de incurs. a Gallis in Ital. factis qu. hist. I 25 (Progr. d. Gymn. z. Gumbinnen 1889), v. Th. Mommsenum Röm. Forsch. II 360 ss.

146, 27 (c. 19, 6) προσφιλογικήσαντες Di pro προσφιλονει-

xήσαντες, v. ad 112, 23.

147, 11 (c. 19, 10) ὁπὸ τοῦ θυμοῦ ἐκ (cum histu) Σ^2 Re Scaliger vulgo post Ca 108, ὑπὸ τῶν θυμῶν ἐκ Di I 5ō, ὑπὸ τὸν θυμὸν ἐκ AR vulgo post Rei 1188. Sch, v. 5, 76, 3. 10, 47, 9. 12 (c. 19, 10) συνέβαλλον AR Sch, συνέβαλλον B°C vulgo ante

Sch, Be Hu 'BW', imperfectum restituit Hu '; v. ad 26, s. 150, 5 (c. 22, 2) ὑπαρξόντων Σ ante Re* Ur Scaligerum Ca 110,

ὑπαρξάντων AR vulgo ante Ca, aoristum frustra tuetur Sch.

151, 9 (c. 22, 11) τοὺς (τὰ C) κατὰ τοὺς πολεμίους AR, τοὺς κατὰ (τὴν Ἰταλίαν) πολεμίους BW; ἐγχειρεῖν h. l. coniungi cum praepositione πρός, quod praecesserit τοῖς καιροῖς, ad evitandum duplicium dativorum concursum atque inde oriundam aliquam ambiguitatem recte annotat Sch V 394s.

152, 58. (c. 23, 8) πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ἔννοιαν] traditam scripturam tuentur Rei 128 et Kaelker l. c. 293; ταύτη ἀναφ. (cum hiatu) τ. έ. coni. Scaliger, πρὸς ταῦτ' ἀναφ.

τ. έ. coni. Hu.

153, 27 (c. 24, 12) Φρεντανῶν Sch ex 3, 88, 3 Di BW¹, sed v. Steph. Byz. p. 662, 198.

154, 29 (c. 25, 29) ώς έπι πόλιν Φαισόλαν] v. BW Fleckeis.

annal. 1889, 152s.

155, 23 (c. 26, 1) xal xarà AR, xal del. Sch I 281.

156, 28 (c. 27, 1) πόσας AFR, πίσσας C vulgo, corr. D² Sch (v. Sch V 407).

158, 2 (c. 28, 1) πίσας AFR Sch, πίσσας C vulgo, πύσας D¹

(v. Sch 1, c.).

161, 5 (c. 30, 5) παρὰ τῶν ἀκοντιστῶν Bentenus l. c. 19, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 53 s. 16 (c. 30, 9) ὑπερδεξίων A¹, ὑπερδεξίων A²FR; primae manus scripturam contra Kaelkerum l. c. 255 tuetur BW Fleckeis. annal. 1884, 118 s. pro-

bante Schenkelio l. c. 236 s. 25 (c. 31, 2) αὐτῷ καὶ τοτς ἀναγκαίοις] figura ὑστέρου προτέρου utitur Polybius ad hiatum evitandnm, ut 2, 35, 2; 41, 6. 3, 5, 3; 74, 3. 23, 16, 8.

162, 15 (c. 31, 8) φουλούιου AR, φλούιου C Ob 29 He 47, Φολούιου Ca 119 vulgo ante Sch, Φουλούιου vulgo post Sch, Φόλουιου BW², v. ad 134, 23. 26 (c. 32, 1) ἀπὸ μασσαλίας AR, ἀπὸ Πλακευτίας Cluver, ἀπὸ Σαββατίας Unger Philol. 1878, 691 88., ἀπὸ (τῆς τῶν Απευίνυων παφωρελίας coni. Hu² præef. I 53 s., librorum scripturam tuentur Paisius studi italiani d. filol. class. V. Firenze-Roma 1897, 279 88. (eius viri docti disputationem inspicere non potui; v. Berl. phil. Woch. 1898, 1201) et Cuntzius Pol. u. s. Werk. Lips. 1902, 61.

163, 11 (c. 32, 6) τὰς δυνάμεις add. Ur 153*, τὰς ὑπαρχούσας δυνάμεις i. e. unum versum add. BW 131 et 84. 12 (c. 32, 6) ἀνικήτους coni. C. Wunderer Pol. Forsch. I 72s., sed v. Sch

V 416.

164, 13 (c. 33, 3) ῶστε ᾶν AR, ῶστ' ᾶν Ben 213, corr. BW. 165, 5 (c. 33, 7) ὑπολιπόμενος coni. Be, receperunt Di BW^1 , sed v. Hu E.Z. XXV 13. 16 (c. 34, 1) τοῦ del. aut ὑπὲς τοῦ coni. Lammertus Fleckeis. annal. 1888, 617 s., sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 139 ann. 12. 25 (c. 34, 4) (περι)στρατοπεδεύσαντες BW^1 I 53, στρατοπεδεύσαντες AR, στρατοπεδεύσαντες περί C vulgo.

166, 20 (c. 34, 11) sixov coni. Hu Fleckeis. annal. 1858, 818,

recepit BW^1 , sed v. Hu E.Z. XXIV 5.

167, 88. (c. 35, 2) ἀπολλυμένων καὶ παραταττομένων] v. ad 161, 25. 2888. (c. 35, 6) | τοῖς τὸν φυλοναυτῶν ὁπομένουσι καὶ πάσας ἐξελέγχουσι Α (Β), τοῖς τὸ φῦλον αὐτῶν ὑπομένουσι καὶ πάσας ἐξελέγχουσι R vulgo, τὸ φῦλον αὐτῶν, ὑπομένουσι καὶ πάσας ἐξελέγχωσι Res 144, post τοῖς τὸ φῦλον αὐτῶν ἐπομένουσι καὶ πάσας ἐξελέγχουσι Rei 144, post τοῖς participium cum suo casu vel adverbio excidisse putat Hu, τὸ φῦλον αὐτῶν (τὴν ἔφοδον) ὑπομένωσι καὶ πάσας ἐξελέγχωσι Bentenus l. c. 198., (τὸ τὰν βαρβάρων πλήθος τοῖς σὰν νῷ κινθυνεύουσι) τὴν ἔφοδον αὐτῶν ὑπομένωσι καὶ πάσας ἐξελέγχωσι BW I 318. (Schenkelio Bursians Jahresber. cet. 1884, 243 immerito offensioni esse την ἔφοδον propter ἐφοδονς antecedens docent BW II 67 ann. 1 et Hu² praef. I 4188.), τοῖς ὑπομένουσι τὸ φῦλον αὐτῶν [καὶ] πάσας ἐξελέγχωσι Lammertus l. c. 6308.

168, 22 (c. 36, 2) καρχηδονίων A'R vulgo, καρχηδονίοις A'

Hu, v. 31, 12, 11 Καργηδονίαν ναῦν.

169, 18 (c. 37, s) $\tilde{\alpha}\nu$ pro δ' $\tilde{\alpha}\nu$ Sch, δ' $\tilde{\alpha}\nu$ (= $\delta\dot{\eta}$ $\tilde{\alpha}\nu$) Schanzius Rhein. Mus. 1883, 140.

170, 22 (c. 37, 10) τὸ ἔθνος coni. Hu Fleckeis. annal. 1889, 741 ss.

171, 26 (c. 38, 8) οὐδέσι Hu, sed v. Kaelkerum l. c. 278s.

31 (c. 38, 9) καὶ αίτιον AR cum hiatu intolerabili, corr. BW Fleckeis. annal. 1889, 679 coll. 4, 57, 10. 7, 14, 5. 22, 5, 6.

172, 25 (c. 39, 6) 'Aμαφίου Foncartus Revue arch. 1876, 96 ss.,

sed v. Hu 2 praef. I 55.

175, 5 (c. 41, 5) 'Aλεξάνδρου και Φιλίππου] v. ad 161, 25.

179, 4 (c. 44, 5) ἀπετέθειτο Be pro ἀπετίθετο, v. Hu E.Z. XXXII 8 extr. 24s. (c. 45, 3) τὸ τὸν ἀπροπόρινθον πράξειν A(R), τὴν κατὰ τὸν ἀπροπόρινθον πρᾶξιν C vulgo, τὸ τὸν Απροπόρινθον πραξίκοπ)εῖν Hu qu. I 12, τὸ τὸν Απροπόρινθον πραξίκοπ)εῖν BW^1 I 32 coll. 1, 55, 6. 21, 32b.

181, 30 s. (c. 47, 5) οὖτ' έχθοὸν οὖτε πολέμιον AR, οὖτ' έχθοὸν οὖτε φίλον C vulgo (v. C. Wundererum Philol. 1894, 48 s.), οὖτ' έχθοὸν οὖτε πολέμιον (οὔτε φίλιον) BW^1 I 54 (concinnitatem orationis non postulare, ut bina vocabula in utraque sententiae parte exstent apparet e 3, 4, τ πότερον έπαινετὴν καὶ ζηλωτὴν ἢ ψεκτὴν γεγονέναι νομιστέον τὴν ἀρχὴν αὐτῶν), οὔτε σύμμαχον οὔτε πολέμιον coni. Hu^2 praef. I 56 s., οὔτε (συνε)ργὸν οὖτε πολέμιον BW Fleckeis. annal. 1889, 144 s.

182, 25 (c. 48, 3) $\delta \iota(\epsilon \iota \lambda \dot{\eta} \varphi \epsilon \iota) BW^{1} I 54$, $\delta \epsilon \iota ... A(R)$,

δείγμα ποιούμενος C vulgo, διενοείτο Hu.

185, 11 (c. 50, 6) (ἀνα) φέρειν Bentenus l. c. 21, sed sicut Polybius pro ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί τινα vel εἰς τινα (4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8) non dubitat adhibere φέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί τινα 33, 11, 2 (hoc quoque loco Bentenus l. c. 52 pro φέρων conicit ἀναφέρων atque ita hiatum obtrudit Polybio intolerabilem), ita non est, cur in suspicionem vocemus φέρειν τὰ πράγματα ἐπί τινα. 29 (c. 50, 11) προελθών Na 253 BW pro προσελθών coll. 3, 63, 2; v. ad 96, 19.

191, 16 (c. 55, 9) κατίσχυνεν P. 17 (ibid,) κλιτώφιοι P. 25 (c. 56, 2) παφαλειπεῖν A, corr. R, v. Hu E.Z. XXV 20 extr.

et cf. ad 237, 31.

193, 3 (c. 56, 11) τὸν πάντα BW^1 I 19, | πάντα τὸν A^2 (R), | *****τα τὸν A^1 , σύμπαντα τὸν coni. Hu. 22 (c. 56, 15) τιμῶν AB Di, τιμωρῶν R vulgo, τιμ(ωρησάμενος καὶ στεφάν)ων coni. Hu, ne concinnitas sermonis violetur; sed v. ad 181, 308.

195, 28 (c. 58, 10) μηθέν APR Sch, μηδέν vulgo ante Sch. 196, 1 (c. 58, 11); 31 (c. 59, 2). 197, 8 (c. 59, 5); 15 (c. 59, 7) φH P, v. ad 198, 22. 200, 14. 201, 21. 196, 10 (c. 58, 13) ἀνοίας Σ ante Scaligerum, sed v. Rei 85: ἄγνοια respondet latino error et usurpatur a Polybio pro ἄνοια stultitia. 15 (c. 58, 14) ταῦτα APR Ob 35 He 57, ταυτὰ Σ Ca 144. 20 (c. 59, 1) τετυραννικότα μὲν P. 21 (c. 59, 1) δ' P. 29 (c. 59, 2) τοὺς δ' ἀπιστοῦντας om. BP.

197, 16 (c. 59, 7) ἐδωκε PR^{*} vulgo, ἔδω κεν A BW², ἔδωκ² αν Hu BW¹; solet enim Polybius etiam de rebus non veris

uti indicativo praeteriti particula ἄν non addita in sententiis primariis enuntiatorum condicionalium, si intellegi vult consequentia esse prorsus necessaria, velut 2, 68, 3 et 4. 3, 58, 1. 4, 61, 3. 18, 18, 18, 8; 56, 6. 31, 22, 4; cf. Stichium de Pol. dicendi genere Diss. inaug. Bipont. 1883, 1988. 17 (c. 59, 8) αρα τοῦ P 31 (c. 60, 2) ἄρα τῶι P. 21 (c. 59, 8) τὸν P manu recentissima, τῶν P¹. 30 (c. 60, 1) ἀθῶοσ P.

198, 2 (c. 60, 2) και APR Ob 35°, om. He 57 Ca 145, add. e P Gro, καν Sch, Hu, BW¹, sed v. Bothium l. c. 18 et cf. ad 197, 16. 5 (c. 60, 3) παρεσπόνδησε P. 14 (c. 60, 5) αύτον. (accentu eraso et o in rasura) P. 16 (c. 60, 6) έπει C, έπι AR, έπι (s. acc.) P. 22 (c. 60, 7) φH P, v. ad 196, 1. 27 (c. 61, 1) γαριες P. 28 (ibid.) δηλον (s. acc.) στι P.

χωριζέ P. 28 (ibid.) δηλον (s. acc.) δτι P.
199, 5 (c. 61, 3) η P. 10 (c. 61, 4) ut 201, 17 (c. 62, 10)
μεσήνην P, v. ad 201, 17. 15 (c. 61, 5) μεγαλοπολίται P.

27 (c. 61, 8) & (s. acc.) P initio folii.

200, 7 (c. 61, 11) ἐπιστῆσαι P. 8 (ibid.) διά τινος P παρορμῆσαι P. 118. (c. 61, 12) γ' έμοι (s. acc.) P. 14 (c. 62, 1) φ^H P, v. ad 196, 1. 198, 22. 201, 21. 24 (c. 62, 3) πολεμον (s. acc.) P.

201, 108. (c. 62, 8) οὐ καπεποικόσ ἄν P 14 (c. 62, 9) τολμήσει Ε P, τολμήσει εν Σ. 17 (c. 62, 10) μεσήνην P, v. ad 199, 10. 21 (c. 62, 11) φH P, v. ad 196, 1. 198, 22. 200, 14. 28 (c. 63, 1) δέκα ἡμέραις ΑPR vulgo, δέχ' ἡμέραις Ben 214 BW coll. 10, 7, 5, ἡμέραις δέκα Hu².

202, 18 (c. 68, 5) φᾶναι AB°CE° vulgo, φαναι (s. acc.) P, corr. D Sch.

204, 6 (c. 65, 5) εlς δισμυρίους ὁπτακισχιλίους] ex singulis numeris, quos supra posuit Polybius, confici peditum summam 27 600, pro quibus numero rotundo [ideo adhibetur εlς] nunc afferri 28 000 recte annotat Sch V 480; v. Kromayerum Ant. Schlachtf. I Berol. 1903, 228 ann. 1.

205, 10 (c. 66, 2) πρὸς τὸ μέλλον coniungendum esse cum τινὰς ἐπιβολὰς docet Bothius l. c. 19, v. Kromayerum l. c. 246. 22 (c. 66, 6) Ἡπειρώτας pro Κρῆτας Schornius Gesch. Griechenl. Bonn. 1833, 132 ann. 2, v. Kromayerum l. c. 233 ann. 2.

206, 158. (c. 67, 2) τὰς σπείρας τῶν Αχαιῶν ἐρήμους ἐκ τῶν

κατόπιν οδσας] v. Kromayerum l. c. 247 ann. 1.

208, 6 (c. 68, 8) δι'] v. Rei 251ss. et BW Fleckeis. annal. 1889, 145. 9 (c. 68, 9) τὴν κατὰ (κορυφὴν) στάσιν Lammertus Fleckeis. annal. 1888, 632, sed v. Rei 185 et Sch V 489.

209, 9 (c. 69, 7) καταβαλοῦσαι pro μεταβαλοῦσαι Rei 185 s. BW, v. 5, 85, 9. 11, 15, 6; 16, 1. 18, 24, 9. 10 (ibid.) συνέβαλλον AFR Sch, συνέβαλον C vulgo ante Schweighaeuserum Be, Hu^1 , BW^1 ; imperfectum restituit Hu^2 , v. ad 26, 3.

210, 2 (c. 70, 2) παρ' δλίγον C. Wunderer coni. Pol. 26 ss.

et Philol. 1894, 62 coll. Plut. Cleom. c. 27 extr. 3 (c. 70, 3) sire Rei 188, sig A (M)B, si R vulgo ante Be. 6 (ibid.) έπὶ Be, el AMR, els Ur 155ª vulgo.

Lib. III.

216, 8 (c. 4, 3) xal om. M. 27 (c. 4, 7) οὖσι M. δὲ Μ ἐπιγινομένοις Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 34 BW i,

sed v. Hu E.Z. XXIII 12 p. 361 ann. 2 et cf. 3, 117, 5.
217, 6 (c. 4, 10) τοὺσ M. 22 (c. 5, 1) ην δ' η Re, ηδη AR, εν ήδη M, ήδ' ή C. 25 (ibid.) μασσανασην (s. acc.) A(R) vulgo ante Sch, μασσανάσσην B vulgo post Sch, corr. BW 1 I 74; v. Dittenbergerum syll. I n. 305 ann. 1.

218, 1 (c. 5, s) τοῦ βίου καὶ τῆς ἀρχῆς] de figura ὑστέρου

158. (c. 5, 7) προσδεί] πρ δή M. προτέρου ν. ad 161, 25. 16 (ibid.) ở tri tậs BW1, để từ tậs AMR Ob 39 He 63 Sch V 504. để τῶν τῆς vulgo post Ca 161, để τὰ νῦν τῆς vel để ταύτη και Rei 195, δὲ τῆς Campius progr. Ruppin. 1849, 8, δὲ 18 (c. 5, 8) yào freilich, v. J. M. Stahlium Rhein. nal Hu. Mus. 1902, 1ss. et cf. ad 225, 10. 20 (ibid.) άξιοχρεων | (s. acc.) M το κάλ los A(M), το και άλλους B (v. BW Fleckeis. annal. 1889, 691), τὸ καλῶς R Ob 39 He 63, (δὲ) τὸ κάλλος vulgo post Ca 162, vò năllov Ur 155° Hu BW 1. 28 (c. 6, 1) đề 31 (ibid.) συνέστη non esse scribendum docet Rei 196.

219, 15 (c. 6, 5) τον κατά Be auctore Sch V 505, την κατά AMB, τον κατά των R vulgo. 25 (c, 6, 7) παραγινόμεθα M, v. Hu 2 pract. I 31 s. σηλον δ' οίμαι Stichius Neue phil, Rundsch. 30 (c. 6, 10) σατραπιών AR, s. acc. M, corr. C.

220, 2 (c. 6, 11) δευτέραν A 1(M)R Ob 39 He 64, δευτέρα* A²(B) Ca 168 monente Ur 155°. 4 (ibid.) οὐδὲ AR, M s. acc., corr. C. 8 (c. 6, 12) ξαθυμίαν M. 16 (c. 6, 13) ἡτοίμαζεν M. 25 (c. 7, 2) πολεμοῦ M. 26 (ibid.) ἐπιγινομένην M, v. ad 216, 29.

27 (ibid.) | 82 M. 221, 16 (c. 7, 7) sort (s. acc. et spir.) M.

222, 23 (c. 8, 10) $\tau i \nu$ BW^1 , $\tau i \gamma$ Lammertus l. c. 632, sed

v. Hu Philol. 1859, 292.

228, 3 (c. 9, 2) παρὰ del. BW², v. Hu² praef. I 42 ann. 2. 6 (c. 9, 3) βίβλουσ M, v ad 4, 19. 24 (c. 9, 7) στρατόπεδ' έν coni. Hu, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 147 27 (ibid.) δογής R vulgo (v. C. Wundererum Philol. 1894, 49s.), δο+ής A. δομής Hu BW1.

224, 7 (c. 10, 2) η_{ν} del. Bentenus l. c. 28 Hu^2 , sed v. BW

l. c. 147 s.

225, 10 (c. 11, s) γάρ] γοῦν vulgo post Ca 167 ante Sch, qui yao restituto coniecit 82. Cf. ad 218, 18.

226, 14 (c. 12, 4) πάσιν AR vulgo (v. C. Wundererum Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1889, 345), πάσαν Be Hu BW¹. 16 (ibid.) πατρώαν AMR, corr. Ca 168. 21 (c. 12, 5) ποτὲ AM, corr. R*. καὶ πο τε A(M), corr. R*. 23 (c. 12, 6) νομίζοντας A(M)R, corr. Ca 168.

230, 22 (c. 16, 1) ἀρμοζόμενοι ARY, ἀρμοζομένη Scaliger vulgo post Be, traditam scripturam tuetur BW^1 I 7s. coll. 1, 31, 8;

34, 2. 3, 86, 68. fr. 150.

231, 14-18 (c. 16, 5 et 6) διεψεύσθησαν — Ἰταλίαν in suspicionem vocat Sieglinus D. Chronol. d. Belag. v. Sagunt Diss. inaug. Lips. 1878, 19 ann. 30, sed v. Meltzerum Gesch. d. Karth. II 588.

232, 9 (c. 17, 6) $o\dot{v}\partial\dot{v}$ A¹, $o\dot{v}\partial\dot{v}$ A² BW^1 , $o\dot{v}\partial\dot{v}$ C, corr. R.

233, 29 (c. 18, 8) ἀνθρώπων διαφερόντων] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 148 et cf. 10, 3, 4.

284, 24 (c. 19, 4) τοῦ λόφου Rei 202 Di, sed v. Krebsium

D. Präpos. cet. 92 ann. 1.

236, 1 (c. 20, 2) τε M. 16 (c. 20, 5) δέη M (ut videtur). 18 (ibid.) έμοί γε M (ut videtur). 26 (c. 20, 8) έκδότους διδύναι ξωμαίοις επαιτεον (s. spir. et acc.) Α, έκδ. δ. ξ. έπετέον Β, έκδ. δ. ξ. έπαιτέον (ἀπαιτητέον N et cod. Pal. Vat. 413) Υ, έκδ. δ. ξ. άπήτουν Β, έκδ. δ. ξ. έκδιευον coni. Di I 7, [ἐκδότους διδόναι] 'Ρωμαίοις ἐκδοτέον BW¹ I 57 probante Wielandtio l. c. 21 s., corr. Hu Fleckeis. annal. 1887, 763 s. et comment. Fleckeis. 83. Quod autem Stichius Neue phil. Rundsch. 1889, 5 offensioni esse contendit, ἐπιτάττειν non coniungi cum dativo personae, cui aliquid mandetur, patet a Polybii dictione non alienum esse id vocabulum adhibere nullo addito dativo, si conferas 3, 93, 8. 31, 18, 10.

238, 17 (c. 22, 2) δυείν BW I I 78s. et Fleckeis. annal. 1884, 115 pro δυοίν; v. ad 324, 10.

240, 14 (c. 24, 2) Μαστία Ταρσηΐων Meltzer Gesch. d. Karth. 18 (c. 24, 3) xal Tvolwy xvolwy O. Hirschfeldius Rhein. Mus. 1896, 475 coll. 7, 9, 5, sed v. J. Belochium Beitr. z. alt. Gesch. hrsgegeb. v. C. F. Lehmann 1901, 283s., qui censet aut traditam scripturam esse retinendam aut xal ante Tvolor esse delendam. Cf Meltzerum Gesch. d. Karth. I 340.

241, 7 (c. 24, 11) *** nihil emunto Perottus 221, lac. indicat Ca 179 in latinis et add. neve eo appellito, μηδέ (immo μήτ') άγοραζέτω μηδέν Sch, v. Meltzerum l. c. I 341. 30 (c. 25, 3) post ξγγραπτον distinguunt omnes ante Madvigium advers. crit. I 481 Hauniae 1871, ante έγγραπτον BW1 Hu2; ad veterem rationem esse redeundum demonstrant Niesius Gesch. d. gr. u. maked. Staaten II 42 ann. 2, Belochius 1. c., BW Beitr. z. alt. Gesch. hrsgegeb. v. C. F. Lehmann u. E. Kornemann 1903, 131 ss. 30 88. (ibid.) ἀμφότεροι. ἵνα δ' έξη — χώρα, οπότεροι αν γρείαν έχωσι της βοηθείας, τα πλοΐα cet. Belochius l. c., sed v. BW l. c.

242, 3 (c. 25, 4) αφοδον pro έφοδον Rei 205, C. Wachsmuthius Festschr. z. deutsch. Historikertag Lips. 1894, 58 ss. BW²; v. BW l. c. 133. 9 (c. 25, 6) διὰ λίθων AR(Y) C. Wunderer Philol. 1897, 18988., διὰ λίθου C vulgo, corr. B^m et Ur 156*, 11 (ibid.) διὰ λίθων AR Wunderer l. c., διὰ λίθου C. Δία λίθον Ur 156 Ernestus, 14 (c. 25, 8) μοι είη Di pro ποιείν, v. C. I. A. II 842, 188. et cf. Scalam D. Staatsvertr. d. Altert. Lips. 1898 I 140, 24.

243, 22 (c. 27, 2) και Σικελίας ἀπάσης και i. e. unum ver-

sum add. BW^1 I 58.

245, 12 (c. 29, 4) σικελίαν AY BW Fleckeis. annal. 1884, 120

et 1889, 148s., oineliag R vulgo, v. ad 114, 29.

246, 18 (c. 30, 3) post ἀπώλειαν add. και την τοῦ "Ιβηφος (immo $\tau \dot{\eta} \nu$ "I $\dot{\beta} \eta \rho o s$, v. $\dot{3}$, 14, 9; 76, 2 et 6. 4, 28, 1. 10, 35, 3 et cf. BWPhilol. 1903, 548 ss.) ποταμοῦ διάβασιν et pro αἰτίαν coni. αἰτίας H. Hesselbarthius hist.-krit. Unters. i. Ber. der 3. Dek. d. Liv. progr. Lippstad. 1882, 8 et hist.-krit. Unters. z. 3. Dek. d. Liv. Hal. 1899, 91s.; v. Meltzerum l. c. II 597.

247, 1 (c. 31, 2) ὑπείληφε MR^s. 5 (c. 31, 3) τολμήσαι 788. (ibid.) μηδέν αν έκ των νύν παρόντων AMR, corr. C. εὐλ. βεβ. μηδένα τῶν νοῦν ἐχόντων BW^1 I 69, μηδένα τῶν νοῦν ποτ' αν (pro νοῦν A1 in marg. νῦν) εύλ. βεβ. μηδένα τῶν νοῦν έχόντων Α, των | νου ποτ' αν (omisso μηδένα) εὐλ. βεβ. μηδένα τον νοῦν έχόντων Μ, μηδένα τῶν νῦν ποτ' ἂν εὐλ. βεβ μηδένα τῶν νοῦν έχόντων R Ob 44 He 72, μηδένα τῶν νοῦν έχόντων ἂν εύλ. βεβ. Ur 1566, μηδένα των νοῦν έχόντων ποτ' αν εύλ. βεβ. Re Ca 185, μη δείν άπο των νῦν παρόντων εὐλ. βεβ. μηδένα των νοῦν έχόντων Rei 207, μη διά των νῦν ποτ' ἄν εὐλ. βεβ. μηδένα των νουν έχόντων Sch, μηδέποτ' αν εύλ. βεβ. μηδένα τῶν νοῦν ἐχόντων Be. 10 (c. 31, 4) τὴν οṁ. M. 11 (c. 31, 5) εἴτι A^1 , εἴτε A^2MR , corr. BW^1 . 38 (c. 31, 9) συνοργιούμενον BW^1 pro συνοργιζόμενον. 29 (ibid.) καὶ ἐπὶ V v. BW Fleckeis. annal. 1889, 687. 31 (c. 31, 10) καὶ κατ' ἰδίαν Di pro καὶ ἰδία: V. BW V. c. 682.

248, 3 (c. 31, 11) ἀναγινώσκουσιν et ἀναγιγνώσκουσιν A per dittogr., ἀναγινώσκουσιν MR*. 6 (c. 31, 12) πότερα | A(MR), πότερ Ben 217, corr. BW¹. 11 (c. 32, 1) ἢ AMR, corr. Ca 186. 12 (ibid.) δυσ(ανά)γνωστον BW¹ I 85 secutus Campium progr. Ruppin. 1849, 10 pro δύσγνωστον. 13 (ibid.) βίβλων AMR, corr. Hu¹. 15 (c. 32, 2) καθάπερ ἄν | εἰ A(M). 16 (ibid.) κατάμιπτον AMR, corr. Re Ur 1568 Scaliger Ca 186.

18 (ibid.) τῶν κατὰ πύρρον καὶ τίμαιον συγγραφέων καὶ καιρῶν ἐξηγήσεως ΑΜΒ, τῆς τῶν (τῆς, omisso τῶν C Ob 44) κατὰ πύρρον καὶ τίμαιον συγγραφέντων καιρῶν ἐξηγήσεως R Ob 44 He 72, τῆς τῶν κατὰ πύρρον τιμαίω συγγραφέντων καιρ. ἐξ. Ur 157*, τῆς τῶν κατὰ Πύρρον ὑπὸ Τιμαίον συγγραφέντων καιρ. ἐξ. Ca 186, (τῆς) τῶν κατὰ Πύρρον καὶ Τίμαιον συγγραφέων καὶ καιρῶν ἐξηγήσεως coni. Sch., τῶν κατὰ Πύρρον ceteris deletis Be, τῶν κατὰ Πύρρον καιρῶν ceteris deletis Hu Fleckeis. annal. 1857, 833 s. et qu. I 5. 24 (c. 32, 3) γραφόντων M (ut videtur) ante Sch, γραφέντων ΑΜ*R vulgo.

249, 4 (c. 32, 6) ἐπιγινωσκόμενα AMB, ἐπιγινόμενα R vulgo, corr. Hu¹. 5 (ibid.) τὰ add. Ca 186, om. AMR. 9 Σι-κελίας Be, v. ad 114, 29, 13 (c. 32, 8) πολέμουσ M (ut videtur) et (A^rR), πολεμίους A¹. 15 (c. 32, 9) τὶς A, τισ M(R). 16 (ibid.) γράφουσιν AB, M (s. acc.), συγγράφουσιν R vulgo

16 (ibid.) γράφουσιν AB, M (s. acc.), συγγράφουσιν R vulgo ante Hu¹. ὁπολαμβά|νοι A¹ (ut videtur), ὁπολαμβά|νοι M (A²BC) Ob 44ⁿ Gro, ὁπολαμβάνουσι R vulgo, ὁπολαμβάνει restituit Hu¹, v. ad 5, 29 21 (c. 32, 10) μέρους Sch pro μέρος coll. 7, 7, 6.

252, 24 (c. 34, s) εὐθύμως] id adverbium hoc uno loco a Polybio adhibitum tuetur Hu comment. Fleckeis. 84s.

254, 8 (c. 36, 3) συμβάλλεσθαι πεποίηκε $AR \ BW^1 \ Hu^2$, συμβάλλεσθαι $\tilde{\alpha}$ πεποίηκε B, συμβάλλεσθαι πέφυκε $Ur \ 157^a \ volgo$ post $Ca \ 190$, συμβάλλεσθαι έκπεποίηκε Sch, συμβάλλεσθ $\tilde{\alpha}$ έκπεποίηκε Hu^3 .

256, 18 (c. 38, a) διατιθέναι AR, διατίθεσθαι Rei 215 Sch lex Pol. 152 BW^1 , ad traditam scripturam redit BW^2 ; nam Polybius videtur activa forma uti, ut comparet istos scriptores cum rhapsodis recitantibus (v. Stallbaumium ad Plat. Charmid. p. 162 D).

257, 14 (c. 39, s) [την δὲ Καινην πόλιν ἔνιοι Νέαν Καρχηδόνα καλοῦσιν] Quibuscumque locis Polybius de Carthagine nova mentionem facit, aut Καινην πόλιν (2, 13, 1. 3, 13, 7; 15, 3; 17, 1; 33, 5; 39, 11; 76, 11; 96, 9. 5, 1, 3. 10, 7, 5) aut Καρχηδόνα (2, 13, 1 την τε παρὰ μέν τισι Καρχηδόνα, παρὰ δέ τισι Καινην πολιν προσαγορευομένην, 10, 6, 8 την έν Ίβηρία Καργηδόνα. 10, 15, 11 της κατά την Ιβηρίαν Καρχηδόνος, cf. 10, 8, 1; 9, 8. 11, 31, 1) nominat; sed quamvis uno loco Strabo (III, 2, 10 p. 147 C) Polybii testimonium afferat hoc: Πολύβιος δε τῶν περί Καργηδόνα Νέαν άργυρείων μηησθείς ..., tantum abest, ut putemus haec Polybii esse verba, ut pateat Strabonem suum dicendi genus secutum Hispaniae illam urbem dixisse Νέαν Καργηδόνα. Quae si recte se habebunt, negari vix poterit a Polybio hanc urbem aut Καινήν πόλιν aut Καρχηδόνα dici, sed nomen Novae Carthaginis ab usu Polybii prorsus abhorrere. Itaque manifestum est interpretamentum illud την δε Καινην πόλιν καλοῦσιν e contextu esse eiciendum' $B\dot{W}^1$ I 36. 198. (c. 39, 8) post έξακοσίους lac. indicat Grom, απὸ δὲ τούτου [scil. τοῦ Ἐμπορείου] εls (cum hiatu) τὰ ὅρια (cum hiatu) τὰ τῶν Ἰβήρων τε και Κελτών [vel είς τὰ ἄκρα (cum hiatu) τῶν Πυρηναίων] στάδιοι έξακόσιοι (cum hiatu) add. Sch, από δε (immo δ') 'Εμπορίου πόλεως εἰς Νάρβωνα περί ἐξακοσίους M. C. P. Schmidtius de Pol. geogr. Diss. inaug. Berol. 1875, 10 BW1, ἀπὸ δ' Ἐμπορίου πόλεως έως της προειρημένης δαγίας πορευομένοις παρά τὸν αίγιαλιὸν περί οκτακοσίους, διεκβάλλουσι δὲ τὰ Πυοηναΐα δοη (cum hiatu) περί έξακοσίους Guil. Osiander Der Hannibalweg Berol. 1900, 9; secutus ea, quae Sch V 574 ss. dilucide exexponit, BW affirmat post éganosious excidisse ea, quae de distantia Emporii usque ad locum illum (§ 4s.), qui terminus est Hispaniae et Galline, Polybius dixerat, quam distantiam 600 fere stadiorum fuisse negari non potest, etsi prorsus aliter iudicat Cuntzius Pol. u. s. Werk Lips. 1902, 20 ss. 21 88. (ibid.) ταῦτα γὰρ — ἐπιμελῶς] haec verba non esse secludenda studet docere Cuntzius l. c. 21ss.

258, 26 (c. 40, 6) έχοντες (deleto ούν) δὲ τότε καιρόν Rei 217, οὐκ ἔχοντες δὲ καιρόν, τότε Madvigius advers. crit. I, 481s., οὐκ ἔχοντες δ' εἰς τότε καιρόν Wielandtius l. c. 47, sed v. Rei

l. c. et Sch V 578.

259, 9 (c. 40, 9) $\dot{o}$ την υπατον άρχην είληφώς BW^2 , και τ. υπ. άρχ. είλ. AR, τ. υπ. άρχ. είλ. deleto και Rei 217, ($\dot{o}$) και τ. υπ. άρχ. είλ. Na 129 coll. 21, 8, 1. 22 (c. 40, 13) ψιλῶν pro $\dot{o}$ ψηλῶν E. Wölfflinus Ant. v. Syr. u. Coel. Antip. Vitoduri 1872, 56 coll. Liv. 21, 25, 9 Hu^2 .

260, 8 (c. 41, 2) enl AR (traditam scripturam tuetur C. Wunderer coni. Pol. 7 coll. 3, 83, 7. 10, 8, 7. 16, 18, 15) BW², vnò vulgo post Rei 217, en Matzatius apud Hu² praef. I 59;

v. ad 315, 2.

261, 15 (c. 42, 3) ἐξέβαλε Σ ante Be. 29 (c. 42, 6) Βοδμίλου pro βοαμίλου Niesius Pauly-Wissowa Realenc. cet. III 680 BW², v. Dittenbergerum syll.² n. 167, 4.

262, 22 (0.48, 2) εύκινη τάτων A(R), εύκινήτων B, corr. Σ ante Re.

265, 12 (c. 44, 12) μελόντων Σ ante Ca 198 pro μελλόντων. 266, 28 (c. 46, 4) προσέβαλλον ΑFR BW¹, προσέβαλον C

vulgo; v. Hu E.Z. XXI 15.

268, 6 (c. 47, 2) τὰς δύσεις χειμερινάς AR, τὰς χειμ. δύσεις C vulgo, τὰς del. Hu qu. I 18, v. Cuntzium l. c. 62. 12 (c. 47, 4) περί Σ ante Sch pro παρὰ. 16 (ibid.) ξως Krebsius D. Präpos. cet. 20 BW¹ pro ὡς, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 149 ss. 'Αδοίου BW Fleckeis. annal. 1884, 115 pro ἀδρία.

269, 10 (c. 48, 1) | τε καὶ A(B), καὶ R vulgo, τίς καὶ BW¹
59. 14 (c. 48, 2) (τοὺς) τόπους vulgo post Rei 222, sed v.

ad 57, 3.

270, 9 (c. 48, 9) τε AMR, δè Sch errore.

271, 26 s. (c. 49, 9) αὐτῷ, *** ὑπήπουσε] αὐτῷν | αὐτῷ υπηνουσε (ὑπήπουσε Α*R) A R, αὐτῷ ὑπήπουσε Ben 220, αὐτῷ ταῦθ ὑπήπουσε Com hiatu) Rei 225 Sch, αὐτόν (i. e. Hannibalem), ὑπήπουσε Ben 220, αὐτῷ ταῦθ ὑπήπουσε coni. Hu^1 , [αὐτῷν αὐτῷ) ὑπήπουσε BW^1 , ἀδήφιτον, αὐτῷ ὑπήπουσε (cum hiatu) C. Wunderer coni. Pol. 14, αὐτῷ, νουνεχῷς (vel προθύμως) ὑπήπουσε BW Fleckeis. annal. 1889, 155 ss., αὐτῷ συνυπήπουσε coni. Hu^2 , αὐτόνομον αὐτόθεν συνυπήπουσε (voluit ὑπήπουσε) C. Wunderer Philol. 1894, 50, αὐτῷ, (προθύμως) ὑπήπουσε BW coll. 1, 66, 7. 11, 34, 7 (videtur enim codicis archetypi librarius non modo ditographiam αὐτῷν ante vocabulum αὐτῷ perperam inseruisse, sed etiam ante ὑπήπουσε omisisse adverbium quoddam, quo Polybius significarat Hannibalem regi auxilium oranti libenter esse obsecutum, quod prope manifesta esset utilitas societatis cum regulo faciendae).

274, 30 (c. 51, 12) έπι δυείν και τρισίν ήμεραις del. Ε. Hassius

Fleckeis. annal. 1893, 162ss.

275, 18 (c. 52, 5) μηδὲν δυσχερές] δυσ χερὲς μηδὲν $A^1(R)$ Suid. v. κηρύκειον et σύνθημα vulgo, notis " et ' superscriptis ordinem verborum mutat A^1 (v. BW^1 I 4s. et 24) BW, μηδὲν punctis notavit A^2 . 20 (c. 52, 6) συλλογιζόμενος (δ' ἐκ τῶν εἰκότων ὡς δεξάμενος) vel συλλ. (δ' ὡς εἰκὸς διότι δεξάμενος) Stichius Neue phil. Rundsch. 1889, 5.

276, 3 (c. 53, 1) πάντας | ἄρδην Α(R), πάντας (αν) ἄρδην

Scaliger vulgo post Sch, at v. ad 197, 16.

278, 9 (c. 54, 8) ἐπεβάλλετο Stichius de Pol. dic. genere 166, sed v. Hu E.Z. XXII 1. 6. 9 et cf. ad 318, 18. 330, 12.

15 (c. 55, 1) έπι τους AB, έπιετοῦς R vulgo, έπετοῦς Hu, έπ' έτους Bothius l. c. 23 BW (de έπι cum genetivo coniuncto

significante tempus v. Krebsium D. Präpos. cet. 80).

280, 19 (c. 57, 1) διεξελθείν M, sed v. 1, 13, 10. 21 (c. 57, 2) ήρακλέους AB, M ut videtur, ήρακλείους R, v. BW Flockeis. annal. 1884, 113s. et Hu² praef. I 49s. 23 (ibid.) ταύταις AMR, corr. C. 26 (c. 57, 3) κατ' αὐτὴν AB Be, κατὰ | τὴν M(R) vulgo ante Be, κατὰ D. 29 (ibid.) τὸ MC, om. AR.

281, 28 (c. 58, 3) παραλιπεῖν R vulgo, παραλειπεῖν Α, παραλείπειν Μ Hu; v. Hu E.Z. XXV 12.

282, s (c. 58, 4) αὐτοῖς Hu. ε (c. 58, 5) πολυπραγμονεῖν M, sed superscriptum est altera fortasse manu $\delta \dot{\eta}$. 12 (c. 58, 7) ἤνυεν A Hu, ἤνυε R^s vulgo, ἤνυε M. 21 (c. 58, 9) τῶν πάρεξ ὅντων A (τῶν παρεξόντων M) R vulgo ante Ca, πάρεξ τῶν ὄντων Σ^2 vulgo post Ca 211, traditam scripturam restituit Sch V 6128. 27 (c. 59, 2) προσεβίβασαν AMR, corr. Ur 158 ^{a} Ca 211.

288, 4 (c. 59, 4) τὰς μεγάλας AMR, μεγάλας vulgo post Rei 231 Sch. 'Restitui mollàg nal usyálas, quod non sine verisimilitudinis specie esse excogitatum xal illud docet, quod per errorem iu codicibus AM irrepsit in membrum antecedens: πράξεις και φιλοτιμίας': BW 1 I 86. 6 (c. 59, 5) γινώσκειν και άληθινώτρον Σ^2 ante Be, και γινώσκειν | άληθ. A(MR)Ob 50^u He 82, και άληθ. γινώσκειν Ca 211 vulgo. 13 (c. 59, 7) καί τὰς ΑΒ, 5 τὰσ Μ. 23 (c. 60, 1) τὸ μὲν οὖν πληθος τῆς δυνάμεως οπερ έχων R vulgo, τὸ - έχων omisso οπερ A, τί ξχων coni. Hu^1 , τὸ — $(\eta \nu)$ ξχων coni. Hu^2 , τὸ — $(\delta \sigma \sigma \nu)$ ξχων Di Fleckeis. annal. 1869, 117 BW^1 Hu^2 , δ — ξχων coni. Stichius Neue phil. Rundsch. 1889, 5. Scriptura eodicum recentium ideo videtur ex cod. archetypo esse derivata neque conjectura inventa, quod pronomine ôneo hiatus tam bene evitatur, ut credi vix possit a viro quodam docto Byzantino hoc esse excogitatum, forma ő repudiata.

284, s (o. 60, 4) γὰρ add. Σ² ante Ca 212. 25 (c. 60, 10)

αύτῶ vulgo post Be.

285, 23 (c. 61, 6) ἐπιβάλλεσθαι AR, ἐπιβαλεῖσθαι coni. Sch, αν ἐπιβαλέσθαι Na 345, ἐπιβαλέσθαι Hu qu. I 24 Di; videtur Polybius voluisse exprimere Publium fuisse fisum Hannibalem Alpes superare ne tentare quidem (οὐδ' ἐπιβάλλεσθαι). Cf. Stichium de Pol. dic. gen. 183s.

286, 8 (c. 61, 9) διότι AR vulgo Kaelker l. c. 246 s., διὸ

nal Hu.

288, 5 (c. 63, 2) βουλεύσονται A¹, βουλεύωνται A²R vulgo, βουλεύονται F, βουλεύσωνται Hu.

6 (c. 63, 3) συγκεκληκέναι AFR, συγκεκλεικέναι Σ² C vulgo, συγκεκληκέναι Na 118 Hu;

v. Schweighaeuseri lex. Pol. 671s., Meisterhansium l. c. 36, 4, Schweizerum l. c. 60, E. Mayserum Gramm. d. gr. Papyri cet. I \$11, 4. 27 (c. 63, 8) τὴν τοιαύτην AFR C. Wunderer Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1894, 364, τοιαύτην CD vulgo, corr. Be auctore Sch; videtur enim τὴν αὐτὴν utique esse necessarium et propter sensum et propter ῆνπες insequens.

290, 8 (c. 64, 5) μόνον οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ίδεῖν AR vulgo (Rei 236: 'est idem ac si alius dixisset οὐ τολμῶσιν ἡμᾶς ίδεῖν μόνον κατὰ πρόσωπον non audent videre nostrum vel solum

ipsum vultum'; de insolita verborum collocatione v. ad 112, 4), μόνον ούχὶ οὐ (cum hiatu) τ. κ. πρ. iδ. La-Roche Charakt. d. Pol. Lips. 1857, 64 ann. $\dagger$, [μόνον] οὖ τ. κ. πρ. iδ. vulgo post Be, μένειν οὖ τ. κ. πρ. iδ. BW Fleckeis annal. 1884, 117, μένειν οὖ τ. κ. πρ. iδούντες Hu^2 coll. 1, 31, 5. 6, 55, 2, σχεδὸν οὖ τ. κ. πρ. iδ. C. Wunderer Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1889, 346. 29 (c. 64, 10) ἐφ' ὧς pro σφὰς Σ^3 ante Ca 217.

292, 31 (c. 66, 3) $\delta\pi\delta$ του coni. BW. 36 (c. 66, 3) $\ell\omega_S$ μεν τοῦ πρώτου ποταμοῦ usque ad eum fluvium, ad quem primum venerunt (cf. 3, 68, 5 ℓ στρατοπέδευσε περί τοὺς πρώτους

λόφους castra fecit circa tumulos, ad quos primos venit).

298, 8 (c. 66, 7) $\gamma \dot{\alpha} \rho$ add. A^rC Σ . 17 (c. 66, 9) $\kappa \dot{\alpha} l$ στρατοπεδεύσας περl πόλιν Πλακεντίαν] sonarium agnovit Bothius l. c. 23.

297, s (c. 69, s) αὐτοῦ Hu. 19 (c. 69, s) πράττειν (τι) vulgo post Be auctore Sch coll. 3, 60, 13; 70, 10. 15, 29, 7. Sed πράττειν absolute positum aliis quoque locis adhibetur, velut 5, 75, 9.

298, 23 (c. 70, 4) τὰ δὲ AFR, τὰ γὰ ρ Ca 222 vulgo, τά τε γὰ ρ Be, τά τε BW. 31 (c. 70, 6) προκειμένων AR, ὑποκειμένων Gro^m BW; v. Kaelkerum l. c. 243 et Krebsium D. Präpos. cet. 82 s.

299, 6 (c. 70, 7) ἐπικαθεσταμένους Condos Bull. corr. héll. 1877, 64s. BW¹, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 158. 21 (c. 70, 11) ἀεί om. D Di; sed cf. C. Wuudererum coni. Pol. 19 et v. ad 14, 4, 9. 27 (c. 71, 1) καστρατηγεῖν (sic) Ob 53, στρατηγεῖν D He 87, καταστρατηγεῖν CE Ca 228 vulgo, στρατηγεῖν AF vulgo post Be; καταστρατηγεῖν praefert Krebsius z. Rect. d. Cas. cet. III 23, sed v. Hu Berl. phil. Woch. 1890, 1441s.

300, 27 (c. 71, 8) (τακτόν) ήδη BW², ήδη FR, ή**δη Α, in certam castrorum partem Ca 224, ήδη γνώριμον vel ήδη προειρημένον Rei 246, συνήθη coni. Hu¹, δν ήδει BW¹, ήθάδη (voluit ήθάδα) Schenkelius Bursians Jahresber. cet. 1886 I 248, άποδειγθέντα vel δητόν vel συντεθέντα C. Wunderer coni. Pol. 17 s.

801, 26 (c. 72, 3) δρμήι και προθυμίαι περί το πλήθος AF, δρμή και προθυμία περί(ήν) το πλήθος corr. Hu Fleckeis. annal. 1867, 3048., δρμή και προθυμία μερί(εγίγνετο) [sic] το πλήθος Di Fleckeis. annal. 1869, 117, δρμή και προθυμία περί το πλήθος ήν CE^2 C. Wunderer coni. Pol. 15 et Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1889, 346.

802, $\hat{s}_1$ (c. 73, 1) συνεπλέκησαν F Hu BW^2 , συνεπλεκεισαν et συνεπλέκησαν A per dittogr., συνεπλάκησαν C Σ (R incerti)

vuigo. 308, 5 (c. 73, 3) προειμένων BW-1 auctore Be, sed v. ad 9, 11°, 2. 31 (c. 74, 1) Νομάδων] λογάδων coni. Holzapfel Fleckeis. annal. 1895, 787. **804**, 7 (c. 74, 2) συνεωθούντο Di, sed v. ad 68, 26.

808, 10 (c. 77, 5) αὐτὸν A*R* vulgo, αὐτοὺς C¹, corr. BW. 809, 21 (c. 79, 1) (τοὺς) "Ιβηρας BW1, sed v. BW Fleckeis.

annal. 1889, 677 ann. 17.

812. 22 (c. 81, 10) προιέναι A (M s. acc.) FR, corr. Ca 232. 23 (c. 81, 10) Eσται AFR vulgo, εστι M secundum Bo, έστ' (sic) Ben 221. Esrai transponit post o ngoestog Di IV 5, qui praeterea conicit fortasse expungenda esse ὁ προεστώς τῶν πολεμίων, έσθ' Hu qu. II 5, έστιν Bentenus 1. c. 32, corr. BW^1 .

26 (c. 81, 11) αύτανδρεί M, 29 (ibid.) αύτανδρεί AFME: formam per è scriptam Polybio esse reddendam censet C. Wunderer Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1889, 344. At sicut in epistula Antigoni regis ad Teios quarto a Ch. n. saeculo data adhibetur forma ἀμισθί (Dittenberger syll. n. 177, 6), ita Polybio quoque αύτανδοί videtur esse concedendum. Cf. praeterea ad 20, 1 et 36, 29. 26. 29 (c. 81, 11) ylvetai (non ylyvetai) M.

818, 15 (c. 82, 4) post ταύτο vel post πασιν add. συνιούσιν

vel συνηγμένοις Rei 257 probante Schweighaeusero, post ταὐτὸ add. συνηθροισμένοις Wielandtius de Pol. archetypo. Diss. in-

aug. Heidelb. 1887, 47.

315, 2 (c. 83, 7) Ent AFR (traditam scripturam tuetur C. Wunderer coni. Pol. 7) BW², ψπὸ vulgo post Rei 258; v. ad 5 (c. 84, 1) δμιχλώδους A BW Hu , δμιχλώδους F.R. vulgo; v. ad 316, 21.

316, 21 (c. 84, 13) δμίχλης Α BW 1 Hu 2, δμίχλης Fo Ro

vulgo; v. ad 315, 5.

818, 18 (c. 86, 3) πασι μεν επεβάλετο BW pro επεβάλετο μεν πᾶσι ibid. ἐπεβάλλετο Stichius de Pol. dic. genere 166, sed v. ad 278, 9, 25 (c. 86, 4) nal τι BW pro nal τδ.

820, 12 (c. 87, s) μεγάλως DE Cobetus Mnemos. 1876, 362, sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 120.

821, 10 (c. 88, 3) πρεντετιανήν C Ob 57 He 93, πραιτεττειανήν Α1, πραιτεττιανήν Α2R, πραιτουτιανήν Ur 1596 coll. Liv. 22, 9, Moererian'h vulgo post Ca 239, Moairerrian'h restituit Sch coll. Steph. Byz. p. 534, 5, quam formam testimoniis titulorum confirmari annotat Nissenus Ital. Landesk. II 428 ann. 5. 26 (c. 88, 8) Naorlar Seeckius Hermes 1878, 509 s. BW coll. Ihnii hist. Rom. II 181, davrlar A² (vel A) R vulgo, σ+++νίαν Α, περί την Δαυνίαν coniungit cum έξωρμησε paragraphi antecedentis S. Pallazani Boll. di filol. class. 1902, 182 ss. (eam disputationem inspicere non potui, v. Woch. f. klass. Philol. 1902, 529).

822, 25 (c. 89, 6) Exert Elnida Ben 222 BW I 818. Hu? pro έλπίδα έχειν. 27 (89, 8) δλων Ur 1596 pro νομάδων, δλων πραγμάτων C. Wunderer Philol. 1894, 628., v. 5, 66, 7 els τον

περί τῶν ὅλων συγκαταβαίνειν κίνδυνον.

323, 30 (c. 90, 7) ούενοαντάνην AR, Ούενουαντανήν D1, unde Ούενοαντανήν corr. Hu; de forma nominis v. Dittenbergerum Hermes 1872, 151 et 304. 31 (ibid.) Τελεσίαν Cluver Ital. antiq. 1224 e Liv. 22, 13, 1 BW¹; sed v. Nissenum l. c. II 801, 6.

824, 10 (c. 90, 11) δυεῖν BW¹ I 78s. et Fleckeis. annal. 1884, 115 pro δυοῖν, v. ad 288, 17. 25 (c. 91, 2) χρῆσθαι τοῖς ἐμπορίοις Ben 222 BW pro τοῖς ἐμπορίοις χρῆσθαι. 30 (c. 91, 4) *
σεννουεσάνοι ** (οι A² vel A²) AR, σεννουεσάνοι C vulgo ante Sch, Σενοεσανοί Steph. Byz., Σενουεσανοί vulgo post Sch, Σενουεσανοί Hu BW¹, Σενοεσανοί BW², quod et ŭ Latinorum exprimitur Graecorum o (v. Dittenbergerum Hermes 1872, 2828s.) et SENVISANIS occurrit in titulo latino (v. BW¹ I 73).

825, 17 (c. 91, 9) post Σαυνίτιδος add. δευτέρα δὲ ἡ (cum hiatu) ἀπὸ τοῦ ἐριβανοῦ (cum hiatu) C e cap. 92, 1, δευτέρα δὲ ἡ ἀπὸ (δ' ἀπὸ corr. Hu) τῆς Λατίνων χώρας coni. Sch, δευτέρα δ' ἀπὸ τῆς Λατίνης BW, διὰ τῆς τῶν Τιανιτῶν χώρας, δευτέρα δὲ κατὰ τὸν Ἑριβιανὸν καὶ τοὺς Καληνούς Nissenus Ital. Landesk. Π 687 ann. 3.

826, 218. (c. 92, 9) δυνήσεται ποιήσασθαι καὶ τὴν παραχειμασίαν BW pro καὶ τὴν παραχειμασίαν δυνήσεται ποιήσασθαι.

827, 25 (c. 93, 5) μέχρις αν coni. Di I 55, sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 121.

329, 19 (c. 94, 9) nal arayaao θ sis] narayaao θ sis Di I 42 BW^1 , sed v. Fleckeis. annal. 1889, 690 ann. 30.

330, 13 (c. 95, 4) ἐπεβάλλετο Stichius l. c. 166, sed v. ad 278, s. 382, s (c. 96, s) Σαφδόν' BW pro σαφδόνα (σαφδῶ B) coll. 0, 1, s.

888, 15 (c. 97, 5) ταὐτομάτου pro τοῦ αὐτομάτου Ben 223

Hu Philol. 1858, 295 BW, v. BW Philol. 1903, 549.

336, 24 (c. 100, 1) παρὰ τῶν παρασκόπων AR, παρὰ τῶν κατασκόπων CE²; παρὰ τῶν σκοπῶν C. Wunderer coni. Pol. 30 s., quod in prioribus Polybii libris Poenorum speculatores constanter nominentur σκοποί, non κατάσκοποι. 29 (c. 100, 2) λιβυρνον (s. acc.) Α, λίβυρνον R³ vulgo, Τάβυρνον coni. Στίβυρνον Nissenus Ital. Landesk. II 786 ann. 2; ea quae G. Grasso disputavit de Polybii monte Liburno (Rivista di storia antica cet. VII 1, 187) equidem non potui inspicere.

887, 108. (c. 100, s) προστάξας — οἰκονομίαν ταὐτην nachdem jede Abteilung angewiesen worden war, täglich ein bestimmtes Maß an die eigenen Leute abzuliefern, als eine den Fouragemeistern der Abteilung zuerteilte Auflage. Cum Reiskin enim (p. 2778.) έπιβολην τοῦ τάγματος τοῖς προακες ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ταὐτην ita sunt accipienda, ut eadem sint, ac si Polybius dixisset ἐπιβεβλημένον [hoc est ἐπιτεταγμένον ὑπ΄

'Aννίβου] τοῖς ἐξ ἐκάστου τάγματος προκεχ. εἰς τὴν τοῦ σίτου οἰκονομίαν. Mandaverat igitur Hannibal, ut unaquaeque exercitus pars certam frumenti mensuram ad suos (non ad Hannibalem) quotidie adveheret, tantam scilicet, quanta esset imperata agminis administratoribus rei frumentariae.

840, 22 (c. 103, 4) συνεβεβήπει] v. Hu E.Z. XXXII 16 p. 93. 30 (c. 103, 7) άντιφιλονεικούντα AR vulgo, corr. Di BW², v.

BW 1 IV 21.

342, 9 (c. 105, 2) μετὰ τῶν ἰππέων αὐτοῦ C Ob 60^u vulgo post Rei 281 Sch, αὐτῶν μετὰ τῶν ἰππέων AFR, αὐτῶν μετὰ τῶν ἰππέων αὐτοῦ He 100 vulgo ante Sch, αὐτοῦ μετὰ τῶν ἰππέων Σ Re ante Be. 24 (c. 105, 6) σημείας AFR BW^2 , σημαίας C vulgo, v. BW^1 IV 21 et cf. ad 353, 26.

343, 21 (c. 106, 2) δηγούλος F^aR^a vulgo, δηγούλος (s. acc.) Α, δήγουλος Be Hu BW^a.

344, 7 (c. 106, 6) ποστούμιον A*R*, corr. BW*, v. BW* IV 19.
346, 6 (c. 107, 12) τοῖς ξωμαίοις στρατοπέδοις AR vulgo ante Sch, τοῖς ξωμαϊκοῖς στρατοπέδοις B vulgo post Sch (v. ind. hist. *196 v. 'Ρωμαϊκός), τοῖς ξωμαίων στρατοπέδοις Σ, ut coniecerat Hu.

347, 10 (c. 108, 7) τό τε] τὸ δὲ coni. BW coll. 1, 60, 8; 65, 8; 82, 8. 2, 29, 3; 55, 2. 3, 4, 13; 17, 6; 49, 13; 70, 10; 89, 6. 4, 8, 4; 30, 3;

60, 10; 77, 3. 5, 12, 4 cet.

350, 23 (c. 110, 10) σταδίων AFR vulgo ante Sch, σταδίους superscripto ων C, σταδίους vulgo post Sch, στάδι' Hu, v. BW Fleckeis. annal. 1890, 833 s.

351, 6 (c. 111, 2) ἱπποκρατοῦντας AFR vulgo, ἰπποκρατοῦντες Hu Fleckeis. annal. 1858, 817 Hu¹, ad traditam scripturam

redit Hu2; v. ad p. 145, 27.

358, 26 (c. 113, s) σημείας AFR BW, σημαίας C vulgo,

v. ad 342, 24.

355, 18 (c. 115, 1) ἐπισος ΑFR, ἐπ' ἴσον Hu coll. 2, 30, 7. 6, 38, 4. 8, 1, 2 BW¹, ἐπ' ἴσης Di coll. 10, 16, 9, traditam scripturam tuetur C. Wunderer Blätt. f. d. bayr. Gymn. 1889, 345 BW².

357, 18 (c. 116, 6) περὶ] παρὰ Woelfflinus act. semin. Erlang. II 159, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 158 et cf.

5, 110, 1. 9, 8, 7. 10, 49, 1.

\$58, 4 (c. 116, 9) κατά τε τὸν coni. Be, sed v. Kaelkerum l. c. 287 s.

18 (c. 116, 13) ψυχήν AFR, φυγήν Emperius opusc. 318 Hu BW¹, sed v. C. Wundererum Philol. 1894, 52 s.

29 (c. 117, 3) — οἱ δ' ἐκτὸς ὄντες τῆς μάχης —] v. BW Fleck-

eis. annal. 1889, 158 ss.

859, 4 (c. 117, 5) έπιγενομένοις] έπιγινομένοις BW^1 , sed v. ad 216, 29.

ARGUMENTUM LIBRI PRIMI.

Cap. I. Procemium auctoris. Fructus historiae. Historiae Romanae praestantia.

Cap. II. Imperii Romani cum aliis comparatio

pragmatica.

Cap. III. Princeps institutum Polybii. Historia eius velut unum corpus. In gratiam Graecorum scribit Polybius. Libro duo priores praemittuntur velut praeparatio.

Cap. IV Res Romanae cum omnium gentium rebus conexae. Historia universalis. Ex disiectis membris non licet iudicare de toto.

Cap. V. Transitus ad ipsum argumentum. Initium paulo altius repetendum.

Cap. VI. Pars prior praeparationis. Res ante bellum Puni-

cum primum. Romani Italiam subigunt.

Cap. VII. Mamertini Messanam occupant. Rhegium a praesidio Romano opprimitur (A. Urb. 474). Supplicio afficiuntur perfidi (A. Urb. 483).

Cap. VIII. Mamertini premuntur a Syracusanis. Hiero prae-

tor Syracusanorum (A. Urb. 485).

Cap. IX. Hiero rex Syracusanorum (A. Urb. 486). Cap. X. Mamertini alii Romanos advocant, alii Poenos. Deliberant Romani de Mamertinis.

Cap. XI. Auxilium ferendum decernunt (A. Urb. 490). Sunes oppidum. Hiero Poenis sese iungit. Chalcidicus mons. Appius Claudius Messanam traicit. Fugat Hieronem.

Cap. XII. Appius Claudius pellit Poenos. Instituti ratio

scriptoris.

Cap. XIII. Pars posterior praeparationis. Argumentum libri I et II, quibus haec pars continetur. Ratio tractandi res his libris comprehensas. Bellum Punicum I.

Cap. XIV. Philinus et Fabius historici. Officium historici.

Veritas lumen historiae.

Cap. XV. Philini errores. Echetla oppidum.

Cap. XVI. Bellum magna vi suscipitur (A. Urb. 491). Legionum Romanarum ratio. Foedus Romanorum cum Hierone.

Cap. XVII. Apparatus Poenorum Agrigenti. L. Postumius, Q. Mamilius Cos. (A. Urb. 492). Obsident Agrigentum. Severa Romanorum disciplina.

Cap. XVIII. Obsidio Agrigenti. Heraclea opp. Hannibal praefectus Agrigenti. Hanno praetor Poenorum capit Herbesum. Romani obsidentes Agrigentum obsessi ab Hannone.

Cap. XIX. Proelio profligatur Hanno. Hannibal cum suis

evadit ex urbe. Agrigentum captum a Romanis.

Cap. XX. Maiora consilia agitant Romani. L. Valerius. T. Otacilius Cos. (A. Urb. 493). De ingrediendo mari cogitant Romani. Classem parant audaces, qui nullam antea bellicam navem habuerant.

Cap. XXI. Ratio exercendi remiges. Exit prima classis Romana (A. Urb. 494). Cn. Cornelius Cos. captus ad Liparam a Boode Poeno. Plures naves amittit Hannibal praefectus

classis Punicae.

Cap. XXII. Duilii pugna navalis. Corvi structura. Usus in pugna navali.

Cap. XXIII. Duilii victoria navalis. Mylaites ager. Cap. XXIV. Segesta obsidione liberata. Macella capta. Hamilcar caedit auxilia Romanorum. Romani in Sardinia victores (A. Urb. 495 et seq.). Hannibal in crucem actus A. Atilius, C. Sulpicius Cos. (A. Urb. 496). Plures Siciliae urbes capiunt.

Cap. XXV. C. Atilii anceps pugna navalis ad Tyndaridem (A. Urb. 497). Augentur utrinque classes (A. Urb. 498).

Cap. XXVI. M. Atilius Regulus, L. Manlius Africam petunt. Copiae navales. Triarii navales. CDXX viri in quaque navi. Acies navalis Romanorum triquetra.

Cap. XXVII. Acies Poenorum. Eorum duces. Proelium navale

ad Ecnomum. Triplex proelium navale.

Cap. XXVIII. Victoria Romanorum.

Cap. XXIX. In Africam appellunt Cos. Capiunt Clupeam. Populantur Africam. M. Atilius Regulus in Africa manet.

Cap. XXX. Poeni duces suos convocant. Reguli successus in Africa. Adis oppidum. Imperite rem gerunt Poeni. Fugantur a Regulo. Capitur Tunes.

Cap. XXXI. Undique premuntur Poeni (A. Urb. 499). Dura:

eis imperat Regulus.

Cap. XXXII. Xanthippus dux Poenorum. Cap. XXXIII. Xanthippus et Regulus.

Cap. XXXIV. Committitur proelium. Reguli clades. Capitur a Poenis.

Cap. XXXV. Monita Polybii. Fructus historiae.

Cap. XXXVI. Xanthippus domum redit. M. Aemilius, Ser. Fulvius Cos. Africam petunt. Capiunt Punicam classem. Cap. XXXVII. Victricis classis infandum naufragium. Infesta navigationi signa. Pertinax audacia Romanorum.

Cap. XXXVIII. Novae Poenorum spes in Sicilia. Asdrubal
 Lilybaei (A. Urb. 500). Nova classis Romanorum. A.
 Atilius, Cn. Cornelius Cos. Panormum Poenis eripiunt.

Cap. XXXIX. (A. Urb. 501). Cos. cum classe haerent in syrti. Meninx. Lotophagorum ins. Alterum ingens naufragium. Poenis mari cedunt Romani. Cos. in Sicilia pedestribus copiis (A. Urb. 502). Pavent elephantos. Thermam et Liparam capiunt. C. Atilius, L. Manlius Cos. (A. Urb. 504).

Cap. XL. (A. Urb. 504). Caecilius et Asdrubal ad Panor-

mum. Caeditur fugaturque Asdrubal.

Cap. XLI. Novam classem parant Romani (A. Urb. 504). Lilybaeum obsident.

Cap. XLII. Siciliae situs et figura. Pachynus, Pelorias. Lilybaeum obsident Romani. Himilcon praefectus Lilybaei. Cap. XLIII. Lilybaeum prodere conantur mercennarii. Alexo-

nis Achaei fides. Irrita Lilybaei proditio.

Cap. XLIV. Subsidium mittitur Lilybaeo. Hannibal cum subsidio intrat.

Cap. XLV. Erumpunt obsessi. Frustra tentant machinas Romanorum.

Cap. XLVI. Drepana Hannibal Rhodius. Securus Lilybaeum navi intrat, et fidenter exit. Idem saepe facit Rhodius et alii.

Cap. XLVII. Portum Lilybaei obstruunt Romani. Capitus Hannibal Rhodius.

Cap. XLVIII. Erumpunt obsessi ex Lilybaeo, et opera Romanorum incendunt. Circumvallant Lilybaeum Romani.
 Cap. XLIX. (A. Urb. 505). P. Claudius Cos. Drepana ten-

tat. Adherbal praefectus Drepanorum.

Cap. L. P. Claudius ab Adherbale male accipitur ad Dropana.

Cap. LI. Fugatus classem perdit P. Claudius.

Cap. LII. Adherbalis gloria. P. Claudii infamia. L. Iunius Cos. in Siciliam mittitur.

Cap. LIII. Classi Romanae ad Lilybaeum et Heracleam insidiatur Carthalo.

Cap. LIV. L. Iunius Cos. Lilybaeum navigat. Classem naufragio amittit.

Cap. LV. Mare omittunt Romani. L. Iunius Erycem occupat. Eryx mons et oppidum. Venus Erycina. Erycem tenet Iunius.

Cap. LVI. Amilcar Barca (A. Urb. 507 sqq.). Ercte castellum. Amilcar et Romani ad Panormum.

Cap. LVII. Aequus Mars inter utrosque.

Cap. LVIII. Amilcar et Romani ad Erycem (A. Urb. 510 sqq.).

Gallorum gallinaceorum pugna.

Cap. LIX. Classem denuo parant Romani. (A. Urb. 511). Sumptibus privatorum paratur classis. C. Lutatius cum classe ad Drepana (A. Urb. 512).

Cap. LX. Hanno praefectus classis Poenorum. Hiera ins.

Lutatius et Hanno ad Aegussam.

Cap. LXI. Proelium navale ad Aegussam (A. Urb. 513). Č. Lutatius debellat classem Poenorum.

Cap. LXII. Pacem petunt Poeni per Amilcarem Barcam.

Laus Amilcaris. Pacis condiciones.

Cap. LXIII. Pax concluditur cum Poenis. Belli gesti magnitudo. Mira classium commissarum moles. Consilio et virtute, non casu, parta potentia Romanorum.

Cap. LXIV. Promittitur liber de forma reipublicae Romanae.

Poeni cum Romanis collati.

- Cap. LXV. Bellum Romanorum cum Faliscis. Bellum Africum Poenorum cum suis mercennariis inexpiabile et alias memorabile.
- Cap. LXVI. Origo belli Africi. Afri et mercennarii Poenorum ex Sicilia in Africam traiiciuntur. Carthagine mittuntur Siccam. Stipendii debiti rationes exaggerant.

Cap. LXVII. Seditio mercennariorum et periculosa turba. Hanno sedare tumultum nequit. Tunete seditiosi castra

ponunt.

Cap. LXVIII. Omnia pollicentur Poeni. Maiora semper postulant mercennarii. Gesconi res committitur.

- Cap. LXIX. Spendius et Mathos irritant commilitones. Saeviunt in nolentes secum facere. Duces rebellium Spendius et Mathos.
- Cap. LXX. Gesconem comprehendunt. Bellum suscipiunt apertum (A. Urb. 514). Concitant Afros adversus Poenos. Uticam et Hipponem obsident.

Cap. LXXI. Poenorum res angustae.

- Cap. LXXII. Durum imperium Poenorum in subditos. Feminae cum viris rebellioni favent.
- Cap. LXXIII. Poenorum apparatus. Hippo et Utica obsessae a rebellibus. Carthaginis situs. Tunes.
- Cap. LXXIV. Hanno imperite rem gerit ad Uticam. Rursus ad Gorzam.
- Cap. LXXV. (A. Urb. 515) Amilear Barca Uticam obsidione liberat. Bacara fluvium vado traiicit. Custodes pontis a tergo adoritur.

Cap. LXXVI. Profligat rebelles Amilcar.

Cap. LXXVII. Rursus Amilcarem premit Spendius Autaritus Gallus et Afri Numidaeque cum Spendio.

- Cap. LXXVIII. Narava Numida ad Amilcarem transit. Amilcar acie vincit rebelles.
- Cap. LXXIX. Mercennarii in Sardinia deficiunt a Poenis.
  Omnis Sardinia deficit. In Africa rebelles commentis ducum suorum confirmantur. Spendius irritat rebelles.
- Cap. LXXX. Autaritus Gallus saeva suadet. Saeviunt rebelles in humaniores. Gesconem misere trucidant.
- Cap. LXXXI. Saeva alia consilia capiunt. Animorum ulcera insanabilia.
- Cap. LXXXII. Poenorum duces Amilcar et Hanno discordes inter se. Commeatus Poenorum perit naufragio. Hippo et Utica deficiunt ad rebelles. Rebelles Carthaginem obsident.
- Cap. LXXXIII. Hiero iuvat Poenos. Nec Romani desunt Poenis.
- Cap. LXXXIV. Rebelles premit Amilcar (A. Urb. 516). Ars imperatoria quantum praestet rudi audaciae. Fame pressi rebelles se mutuo vorant.
- Cap. LXXXV. Amilcari dedit se Spendius. Necatur multitudo rebellium. Prion locus prope Carthaginem.
- Cap. LXXXVI. Matho rebellis obsidetur Tunete. Spendius in cruce suspenditur. Hannibal a Mathone capitur. In crucem agitur.
- Cap. LXXXVII. Hanno et Amilcar in concordiam reducti.
  Premunt Mathonem. Leptis oppidum. Acie victus capitur
  Matho
- Cap. LXXXVIII. Pacata Africa. Hippo et Utica receptae. Finis belli Africi. Sardinia Romanis cedunt Poeni et novum tributum recipiunt (A. U. 516).

ARGUMENTUM LIBRI SECUNDI.

- Cap. I. Nexus historiae. Amilcar in Hispania (A. Urb. 517—525). Asdrubal succedit Amilcari.
- Cap. II. Res Illyricae (A. Urb. 523). Agron rex Illyriorum. Aetoli Medionem oppugnant. De titulo manubiarum litigant praetores Aetolorum.
- Cap. III. Agron iuvat Medionios. Clades Aetolorum ad Medionem.
- Cap. IV. Consilium Aetolorum in ipsos vertit fortuna. Moritur Agron. Tenta regina Illyriorum. Infestat maria (A. Urb. 524).

Cap V. Phoenice proditur Illyriis a Gallis mercennariis.
Scerdilaidas dux Illyriorum. Illyrii acie vincunt Epirotas.
Cap VI Astoli et Achaei succurrunt Epirotis. Helicranum.

Cap. VI. Aetoli et Achaei succurrunt Epirotis. Helicranum. Indutiae Epirotarum cum Illyriis. Epirotae et Acarnanes foedus faciunt cum Illyriis. Imprudentia Epirotarum.

Cap. VII. Gallorum mercennariorum perfidia.

Cap. VIII. Mare infestat Teuta. Issam obsidet. C. et L. Coruncanii, legati ad Teutam. Occiditur unus ex legatis. Cap. IX. Dyrrachium dolo capiunt Illyrii (A. Urb. 525).

Mox rursus expelluntur. Corcyram obsident.

Cap. X. Classem auxiliarem Achaeorum profligant ad Paxos insulas. Margus Carynensis. Corcyra Illyriis se dedit.

Demetrius Pharius, Corcyrae praefectus.

Cap. XI. Bellum Romanorum Illyricum. Cn. Fulvius, A. Postumius Cos. Demetrius Pharins et Corcyrenses Romanis se tradunt. Tum Apollonia et Dyrrachium. Ardiaei subacti. Parthini, Atintanes, Issaei, in fidem recepti. Damnum ad Nutriam acceptum. Arbon et Rhizon opp. et fl. Demetrius a Romanis Illyrico praeficitur.

Cap. XII. Pax Illyriis data (A. Urb. 526). Legatio Romana ad Graecos de rebus Illyricis. Romani Isthmicorum ludo-

rum participes facti.

Cap. XIII. Res Hispanienses. Asdrubal Novam Carthaginem condit. Foedus Romanorum cum Asdrubale.

Cap. XIV. Res Gallicae. Gallia Cisalpina. Italiae figura triquetra. Figura et fines Galliae Cisalpinae.

Cap. XV. Ubertas Galliae Cisalpinae. Galli Alpini. Galli Transalpini.

Cap. XVI. Apenninus mons. Padus fluvius.

Cap. XVII. Étrusci superiore Italia pulsi a Gallis. Galli Transpadani. Cispadani. Vitae ratio Gallorum Cisalpinorum.

Cap. XVIII. Irruptiones Gallorum in dicionem Romanam

(A. Urb. 364, 393, 404, 426)...

Cap. XIX. (A. Urb. 455.) Galli in agro Camerte caedunt
 Romanos (A. Urb. 458 sqq.). Caeduntur a Romanis. L.
 Caecilius praetor cadit in pugna (A. Urb. 471). Delentur
 Senones Galli. Sena colonia.

Cap. XX. Caeduntur Boii cum Etruscis ad Vadimonem lacum. Rursus victi pacem petunt (A. Urb. 472). Bellis

Gallicis durantur Romani ad alia.

Cap. XXI. (A. Urb. 517.) Novi motus Gallorum. Boii suos reges occidunt. Lex agraria C. Flaminii (A. Urb. 522). Gravis belli Gallici origo.

Cap. XXII. (A. Urb. 523 sqq.) Insubres et Boii concitant

Gaesatas. Metuunt Romani.

- Cap. XXIII. (A. Urb. 529.) Erumpit bellum Gallicum Cisalpinum. Veneti et Cenomani favent Romanis. (A. Urb. 529). Copiae hostium. L. Aemilius Cos. Ingentes apparatus Romanorum.
- Cap. XXIV. Copiae Romanorum et sociorum. Legio Romana. Cap. XXV. Galli Etruriam populantur. Caeduntur Romani ad Faesulam.
- Cap. XXVI. Succurrit L. Aemilius et servat reliquos. Domum repetunt Galli.
- Cap. XXVII. Abeuntibus occurrit C. Atilius Cos. ex Sardinia rediens. Galli inter duos hostes.
- Cap. XXVIII. Acies bifrons Gallorum. Nudi pugnant Gaesatae. In certamine equitum cadit Atilius. Proelium ad Telamonem.
- Cap. XXIX. Aciei bifrontis commoda et incommoda. Clamor Gallorum bellicus. Maniacae.
- Cap. XXX. Profligantur Gaesatae ab iaculatoribus Romanis. Reliquus Gallorum exercitus armorum genere victus caeditur.
- Cap. XXXI. Caesorum numerus. L. Aemilius persequitur victoriam. Novi Cos. Boios in deditionem accipiunt (A. Urb. 530).
- Cap. XXXII. P. Furius C. Flaminius Insubribus inferunt bellum. Signa aurea Insubrium. Cenomanorum auxilia suspecta Romanis (A. Urb. 531).
- Cap. XXXIII. Vincuntur Insubres consilio tribunorum. Gladii Gallorum inepti. Flaminii temeritas.
- Cap. XXXIV. (Â. Urb. 532.) Pax negatur Insubribus. Acerras obsident Cos. M. Claudius Marcellus proelio vincit ad Clastidium. Cn. Cornelius Scipio Acerras capit et Mediolanum.
- Cap. XXXV. Deditione Insubrium finitur bellum Gallicum. Lusus fortunae memorabiles. In irruptionibus barbarorum non desperandum.
- Cap. XXXVI. (A. Urb. 533.) In Hispania Annibal succedit Asdrubali.
- Cap. XXXVII. Transitus ad reliquam partem praeparationis. Res Graecorum. Institutum auctoris. Res Achaeorum eorumque foedus.
- Cap. XXXVIII. Nomen Achaeorum. Foedus Achaicum. Vetera instituta Achaeorum.
- Cap. XXXIX. Graeci Italici asciscunt instituta Achaeorum. Lacedaemonii et Thebani arbitris utuntur Achaeis.
- Cap. XL. Instaurati foederis Achaici auctores. Aratus, Philopoemen, Lycortas.
- Cap. XLI. Instauratio foederis Achaici. Foedus pristinum

Civitates foederatae duodecim. Foedus dissolutum a Macedonibus. Instaurationis initium (Olymp. 124, A. Urb.

470 sqq.) Cap. XLII. Laus Achaeorum. Cap. XLIII. Margus Carynensis praetor Achaeorum (Olymp. 131, A. Urb. 500). Aratus Achaeis Sicyonem attribuit (A. Urb. 503). Corinthum et Megara (Olymp. 134, A. Urb. 511). Aratus praetor opponit se Macedonibus et Aetolis. Antigonus Gonatas rex Macedoniae.

Can. XLIV. Achaei socii Aetolorum adversus Demetrium. Tyranni posita tyrannide accedunt Achaeis (Olymp. 136. A. Urb. 521 sqq.). Lydiadas tyrannus Megalopolis.

Cap. XLV. Aetoli favent Antigono Dosoni et Cleomeni adversus Achaeos. Aetolorum consilia pervertit Aratus.

Cap. XLVI. Cleomenes rex Lacedaemoniorum plura oppida Achaeorum capit. Bellum Cleomenicum (Olymp. 138, A. Urb. 527).

Cap. XLVII. Aratus molitur societatem cum Antigono Dosone. Cap. XLVIII. In eam rem utitur Megalopolitarum opera. Nicophanes et Cercidas Megalopolitae. Legati ad Antigo-

Cap. XLIX. Mandata legatorum.

Cap. L. Promittit societatem Antigonus. Soli bellum sus-

cipiunt Achaei, duce Arato.

Cap. LI. Cladibus afficiuntur Achaei ad Lycaeum, ad Ladocea, ad Hecatombaeum. Achaei et Aratus advocant Antigonum.

Cap. LII. Cleomenes plura Achaeorum oppida capit. Eidem Corinthii se dedunt. Acrocorinthum Antigono offert Aratus. Antigonus in Peloponneso.

Cap. LIII. Argos occupant Achaei. Recipere illam frustra

tentat Cleomenes.

Cap. LIV. Antigonus occupat Acrocorinthum. Praesidia Cleomenis expellit. Plurima oppida Cleomeni eripit Antigonus (A. Urb. 532).

Cap. LV. Cleomenes in Megalopolin irruit. Saevit in Mega-

lopolitanos. Thearces Clitorius.

Cap. LVI. Phylarchus historicus adversatur Arato. Exaggerat res tristes: velut in his quae de Mantinea narrat. Aliud est tragoedia, aliud historia. Diversae rei caussae variant rem.

Cap. LVII. Mantinea Cleomeni se tradiderat. Recepta fuerat ab Arato et benigne habita. Mantinenses grati agno-

scunt humanitatem Achaeorum.

Cap. LVIII. Iterum ad Cleomenem deficient perfidi Mantinenses et praesidium Achaeorum interficiunt. Perfidia Mantinensium gravissimam poenam merita. Phylarchi mendaces tragoediae de Mantinensibus.

Cap. LIX. De Aristomacho Argivo tragoedias movet Phylarchus.

Cap. LX. Merito occisus Aristomachus. Cap. LXI. Non solum iniqua, sed et praeclare facta narrare debet historicus. Megalopolitae generose respuunt beneficia Cleomenis. Eorum virtutem tacet Phylarchus.

Cap. LXII. Exaggerat Phylarchus praedam ex Megalopoli. Tenues Peloponnesiorum opes.

Cap. LXIII. Pugnantia scribit Phylarchus. Cap. LXIV. Cleomenes Argivum agrum populatur (Olymp.

139, A. Urb. 533).

Cap. LXV. Antigonus in Laconicam ducit. Cleomenis castra et acies ad Sellasiam. Euas, Olympus, Oenus. Perioeci Spartanorum.

Cap. LXVI. Castra Antigoni ad Gorgylum fluvium. Acies

Antigoni et Cleomenis.

Cap. LXVII. Proelium. Philopoemenis prudens consilium. Cap. LXVIII. Philopoemenem laudat Antigonus. Imperitia Euclidae fratris Cleomenis. Fugatur.

Cap. LXIX. Philopoemenis fortitudo. Proelium inter reges commissum. Funduntur Lacedaemonii. Cleomenes Ale-

xandriam fugit.

Cap. LXX. Antigonus Sparta potitur. Mox domum redit. Honoribus cumulatus a Graecis. Obit.

Cap. LXXI. Consilium auctoris. Circa idem tempus obeunt plures reges. Conexio libri I et II cum sequentibus.

ARGUMENTUM LIBRI TERTII.

Cap. I. Incipit uberior et propria Polybii historia. Institutum auctoris.

Cap. II. Argumentum partis II et principalis Historiarum.

Cap. III. Idem.

Cap. IV. Argumentum appendicis partis II Historiarum.

Cap. V. Argumentum partis III Historiarum. Cap. VI. Disputatur de caussis belli Punici II. Discrimen inter principium, causam, praetextum. Ostenditur exemplo belli Alexandri cum Persis.

Cap. VII. Causa, praetextus, principium belli Romanorum

cum Antiocho. Înter haec notandum discrimen. Cap. VIII. Fabii sententia de causis belli Punici secundi.

- Cap. IX. De fide scriptoris recte aestimanda. Prima causa belli Punici secundi.
- Cap. X. Altera et maxima causa. Tertia belli causa. Cap. XI. Hannibal iurat perpetuum odium in Romanos.
- Cap. XII. In pace odium non posuerant Poeni. Monitum Polybii.
- Cap. XIII. Initia belli Hannibalici (A. Urb. 533). Hannibal subigit Olcades.
- Cap. XIV. Vaccaeos subigit (A. Urb. 534). A Carpetanis opprimitur. Mox ipsos opprimit. Hispania ulterior paene tota paret Poenis.
- Cap. XV. Saguntinorum legationes ad Romanos. Romanorum legatio ad Hannibalem. Carthago Nova. Ferocia et malae artes Hannibalis. Carthaginem proficiscuntur legati Romani.
- Cap. XVI. Res Illyricae. Demetrius Pharius deficit a Romanis. L. Aemilius Cos. Mittitur in Illyricum (Olymp. 140. A. Urb. 585).
- Cap. XVII. Situs Sagunti. Saguntum oppugnat Hannibal. Expugnatur Saguntum.
- Cap. XVIII. Bellum Illyricum cum Demetrio Phario. Aemilius Cos. Dimalum vi capit. Pharum aggreditur. Stratagema Aemilii.
- Cap. XIX. Fugatur exercitus Demetri. Demetrius ad Philippum profugit. Messenae perit Demetrius. Pharus capta et Illyricum receptum. Triumphat Aemilius.
- Cap. XX. Sagunto capto quid fecerint Romani. Fabula de pueris Romanis in senatum admissis. Chaereae et Sosyli nugae. Legatio Romana Carthaginem missa.
- Cap. XXI. Poeni cum Romanis de iure disceptant. Romani verbis contendere nolunt.
- Cap. XXII. Primum foedus Romanorum cum Poenis (A. Urb. 245). Vetusta lingua latina.
- Cap. XXIII. Monita Polybii de hoc foedere.
- Cap. XXIV. Alterum foedus (A. Urb. 406 vel 448). Monita Polybii.
- Cap. XXV. Foedus proximum ante bellum Punicum I (A. Urb. 475). Iuramentum per Iovem lapidem.
- Cap. XXVI. Foederum tabulae aeneae. Philini error circa illud foedus.
- Cap. XXVII. Foedus post bellum Punicum I. Foedus post bellum Africum. Foedus cum Asdrubale.
- Cap. XXVIII. Monita Polybii de iure Rom. bello Punico I. Cap. XXIX. Iura Romanorum bello Punico II. Ratum esse debuit foedus cum Asdrubale. Ex superiori foedere novis etiam sociis cautum erat.

Cap. XXX. Saguntini ante tempora Hannibalis socii erant Romanorum. Alio respectu iniuste bellum Punicum II susceperunt Poeni. Alio respectu iure.

Cap. XXXI. Cur his immoratus sit Polybius. Rerum praeteritarum cognitio ad res nunc gerendas necessaria. In historia causae et adiunota et consequentia debent exponi. Cap. XXXII. Molem operis sui excusat auctor. Fructus historiae universalis.

Cap. XXXIII. Optionem pacis et belli Poenis dant Romani. Hannibal parat expeditionem in Italiam (A. Urb. 535). Africam praesidio Hispanorum firmat. Hispaniae praesidia petit ex Africa. Tabulae aëneae Hannibalis in Lacinio.

Cap. XXXIV. Gallorum nuntios exspectat Hannibal (A. Urb. 536). Gallorum nuntii. Copias contrahit et hortatur Han-

Cap. XXXV. Iberum transit et Hispaniam citeriorem subigit. Hannonem Hispaniae citeriori praeficit. Pyrenaeum superat. Cap. XXXVI. Geographia cum historia iungenda. Quattuor

mundi plagae, Cap. XXXVII. Tres maiores terrae partes, Asia, Africa

Europa. Narbo fl. Iberia.

Cap. XXXVIII. Ignotae terrae australes et boreales. Situm locorum animo complecti debet lector.

Cap. XXXIX. Longitudo dicionis Poenorum in Africa. Longitudo viae ab Hannibale confectae. Signa milliaria.

Cap. XL. (A. Urb. 536.) P. Cornelius Ti. Sempronius Cos. Placentia et Cremona. Rebellant Boii et Insubres. Mutinam obsident. L. Manlius praetor. Fugatur et obsidetur a Boiis.

Cap. XLI. P. Cornelius Scipio in Hispaniam navigat. Sempronius Carthaginem cogitat obsidere. Scipio Massiliae exponit copias. Hannibal ad Rhodanum.

Cap. XLII. Traicere flumen parat. Alia parte praemittitur Hanno Bodmilcaris filius.

Cap. XLIII. Rhodanum traicit Hannibal. Cap. XLIV. Numidae equites exploratum missi. Magilus regulus ex Gallia Circumpadana. Hannibal ad Rhodanum hortatur suos.

Cap. XLV. Speculatores Numidae fugati ab equitibus Scipionis. Scipio castra Hannibalis versus proficiscitur.

Cap. XLVI. Traiectio elephantorum.

Cap. XLVII. Iuxta Rhodanum progreditur Hannibal. Rhodanus. Ardyes Galli. Aliorum fabulae de itinere Hannibalis.

Cap. XLVIII. Fabulae de itinere Hannibalis. Prudenter iter instituit.

Cap. XLIX. Scipio redit in Italiam. Fratrem in Hispaniam mittit. Hannibal in insula inter Rhodanum et Isaram. Regulo huius regionis opem fert adversus fratrem.

Cap. L. Hannibal ascendens Alpes infestatur ab Allobrogibus.

Cap. LI. Hos caedit ac reprimit.

Cap. LII. Alpes ascendere pergit. Specie pacis decipitur ab Alpinis.

Cap. LIIÎ. Hannibal paene opprimitur ab Alpinis. Summa

iuga Alpium conscendit.

Cap. LIV. Ex iugo Alpium suis ostentat Italiam. Descendere Alpes incipit. Via longo praecipitio interrupta.

Cap. LV. Nives in Alpibus insuperabiles. Viam per prae-

rupta munit Hannibal.

Cap. LVI. Superatis Alpibus Italiam ingreditur. Residuarum copiarum numerus. P. Cornelius Scipio ad Padum accedit.

- Cap. LVII. Rerum in natura memorabilium enarratio pertinet etiam ad historiam. Sed seorsum et ex professo ea tractaturus est Polybius. Catillones in legendis historiis.
- Cap. LVIII. Multa fabulosa narrarunt veteres. Nec mirum ob difficultates olim oblatas.
- Cap. LIX. Polybii aetate melius cognosci multa potuerunt. Polybii itinera eo consilio suscepta.

Cap. LX. Residuum exercitum reficit Hannibal. Taurinos

subigit expugnata eorum urbe.

- Cap. LXI. Hannibal et Scipio mirantur alter alterius adventum. Romae magna trepidatio. Advocatur Ti. Sempronius ex Sicilia.
- Cap. LXII. Spectaculo captivorum suos hortatur Hannibal.

Cap. LXIII. Hannibalis oratio ad milites.

- Cap. LXIV. P. Scipio inter Padum et Ticinum. Hortatur milites.
- Cap. LXV. Proelium equestre ad Ticinum. Fugatur equitatus Scipionis.
- Cap. LXVI. Scipio vulneratus cis Padum regreditur. Hannibal Padum superat. Galli se iungunt Hannibali. Scipio et Hannibal ad Placentiam.
- Cap. LXVII. Galli auxiliares Romanorum transcunt ad Hannibalem. Boii cum eodem ineunt societatem. Scipio ad Trebiam se recipit.

Cap. LXVIII. Eum sequitur Hannibal. Trebiam traicit Scipio. Ti. Sempronius coniungitur Scipioni.

Cap. LXIX. Clastidium proditione capit Hannibal. Galli ab Hannibale infestati opem poscunt Romanos. Pugna equestris. Dubia Sempronii victoria.

Cap. LXX. Sempronins invito Scipione pugnae avidus. Et

Hannibal dimicare cupit.

Cap. LXXI. Insidias praeparat Hannibal. Loca varia insidiis apta. Magonem in insidiis collocat Hannibal. Ad pugnam elicit Sempronium.

Cap. LXXII. Aciem educit Sempronius brumali die. Trebiam aegre traicit. Hannibalis acies. Numidarum pu-

gnandi genus. Iuncti duo exercitus consulares. Cap. LXXIII. Pugna ad Trebiam. Cap. LXXIV. Caeduntur Romani. Pars Romanorum perrumpit per hostes et Placentiam fugit. Victores Poeni. Elephantos omnes uno excepto amittunt.

Cap. LXXV. Frustra cladem celat Sempronius. Romanorum novi apparatus. Cn. Servilius, C. Flaminius Cos. designati.

Hiero rex auxilia mittit Romanis.

Cap. LXXVI. Cn. Cornelius Scipio Hispanium usque ad Iberum fluvium subigit. Hannonem et Indibilem capit. Asdrubal palantes Romanos caedit. Scipio Tarracone hibernat.

Cap. LXXVII. (A. Urb. 537.) C. Flaminius, Cn. Servilius Cos. Hannibal in Gallia Cisalpina hibernans. Sociorum

Romanorum benevolentiam captat.

Cap. LXXVIII. Capillamenta Hannibalis. Diversi aditus ex Gallia Cisalpina in dicionem Romanorum. Viam per paludes eligit Hannibal.

Cap. LXXIX. Hannibal per paludes Etruriam petit. Molestum iter per paludes.

Cap. LXXX. Etruriam ingressus Hannibal Flaminium ad pugnam elicere cogitat.

Cap. LXXXI. Explorare indolem adversarii summa virtus

imperatoria. Qua parte peccat adversarius, ea aggrediendus est. Cap. LXXXII. Faesulam praetergressus Hannibal vastat

agros. Frustra monentibus aliis hostem sequitur Flaminius. Cortona. Tarsimennus lacus.

Cap. LXXXIII. Situs locorum. Insidias disponit Hannibal. Convallem insidiis clausam intrat Flaminius.

Cap. LXXXIV. Pugna ad Tarsimennum lacum. Perit Flaminius Cos. Clades misera Romanorum. Sex milia perruptis hostibus evadunt. Maharbali se dedunt.

Cap. LXXXV. Captivis Romanis fidem non servat Hannibal. Socios Romanorum liberos dimittit. Romae consternatus populus. Senatus dignitatem servat.

Cap. LXXXVI. Servilius opem mittit Flaminio. Nova clades C. Centenii. Hannibal per Umbriam et Picenum petit

mare Adriaticum.

Cap. LXXXVII. Equos et viros reficit. Limopsorus. Afri Romano more armati. Carthaginem nuntium mittit Hannibal. Q. Fabius Maximus dictator creatus. Insignia et iura dictatoris. M. Minucius magister equitum.

Cap. LXXXVIII. Veteribus vinis equos curat Hannibal. Tres partes Apuliae. Luceria. Vibonium. Fabius dictator Servilium Cos. classi praeficit. Fabius et Hannibal ad Aecas.

Cap. LXXXIX. Caute versatur Fabius. Merito cunctabatur. Cap. XC. Fabii prudens consilium. Dictatori obtrectat magister equitum. Poeni in Samnium transeunt. Beneventum, Venusiam, Falernum, Campanos campos petit Hannibal. Nulla urbs Italiae defecit ad Poenos.

Cap. XCI. Situs et opulentia planitiei Campanae. Campi

Phlegraei.

Cap. XCII. Hannibal ad Athurnum. Vastat Campaniam, parum impediente Fabio. Redeunti insidias struit Fabius. Cap. XCIII. Insidias Fabii callide eludit Hannibal. Boum

cornibus faces alligatae.

Cap. XCIV. Falluntur Romani. Nil proficit Fabius. Salvus per fauces elabitur Hannibal. Male audit Fabius. Romam proficiscens frustra monet Minucium.

Cap. XCV. Res Hispaniae (A. Urb. 587). Asdrubal. Amilcar classi praefectus. Cn. Scipio. Massilienses amici Roma-

nortim.

Cap. XCVI. Cn. Scipio proelio navali vincit Poenos. Classis Poenorum circa Sardiniam. Servilius perseguitur classem Punicam. Cercina. Cossyrus.

Cap. XCVII. P. Scipio cum nova classe mittitur in Hispaniam. Conjunctim agunt Cn. et P. Scipiones. Iberum

transeunt.

Cap. XCVIII. Sagunti servantur obsides Poenorum. Abilyx, nobilis Hispanus. Bostar dux Carthaginiensis sub Asdrubale. De obsidibus cum Bostare agit Abilyx,

Cap. XCIX. Abilyx cum Scipionibus agit de obsidibus. Obsides tradit eis. Obsides Romani remittunt ad suos.

Cap. C. Hannibalis castra ad Gerunium. Mons Liburnus. Gerunium capit Hannibal. Frumentum eo convehit.

Cap. CI. Minucius copias ducit absente Fabio. Calena arx. Hannibal ad Gerunium. Minucius velitatione superior.

Cap. CII. Caedit frumentatores Hannibalis. Castra sua aegre defendit Hannibal. Laetitia et spe exsultat Minucius.

Cap. CIII. Romae Minucium laudant omnes, Fabium vituperant. Res inaudita, duo simul dictatores. Fabius et Minucius inter se dividunt legiones.

Cap. CIV. Dissidium Romanorum commodum Hannibali. Minucio insidias parat Hannibal. Fraudem non sentit Minucius.

Cap. CV. Minucius premitur ab hoste. Servatur a Fabio. Dictatori reconciliatur magister equitum.

Cap. CVI. (A. Urb. 538) Novi Cos. L. Aemilius, C. Terentius. Cn. Servilius M. Regulus Procos. L. Postumius praetor mittitur in Galliam. Cn. Servilius bene rem administrat.

Cap. CVII. Hannibal arcem Cannae occupat. Romanis commeatum eripit. Proelio decernere constituunt Romani. Omnium spes in Aemilio. Octo legiones consulares. Legio Romana.

Cap. CVIII. CIX. Aemilius hortatur milites.

Cap. CX. Romani ad Cannam. Dissident inter se Cos. Aemilius et Terentius. Alternis diebus imperant consules. Levi proelio victores Romani. Duplicia castra Romanorum ad Aufidum.

Cap. CXI. Hannibal hortatur suos.

Cap. CXII. Pugnam detrectat Aemilius. Pugnandi studio ardet Varro. Romae omnes timent. Superstitiosi Romani.

Cap. CXIII. Terentius aciem instruit ad Aufidum prope Cannam. Lunata Hannibalis acies.

Cap. CXIV. Arma militum Hannibalis. Gladii Hispanorum et Gallorum. Duces utriusque aciei.

Cap. CXV. Pugna Cannensis.

Cap. CXVI. L. Aemilius cadit in proelio. Cadunt Regulus et Servilius. Vivus evadit Terentius.

Cap. CXVII. Clades Cannensis. Romanorum percunt LXX

milia. Capiuntur X milia.

Cap. CXVIII. Effectus pugnae Cannensis. Inferior Italia ad Hannibalem deficit. Romani de retinenda Italia desperant. Praetor Romanorum in Gallia Cisalpina cum exercitu perit. Brevi tamen se recipit Romanorum respublica.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

He ! Εί μεν τοις πρό ήμων άναγράφουσι τάς πρά-1 8. 1. ξεις παραλελεϊφθαι συνέβαινε τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ίστορίας ξπαινον, ίσως αναγκαΐον ήν τὸ προτρέπεσθαι πάντας πρός την αϊρεσιν και παραδογήν 5 τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων διὰ τὸ μηδεμίαν έτοιμοτέραν είναι τοις άνθρώποις διόρθωσιν της των προγεγενημένων πράξεων έπιστήμης. έπεὶ δ' οὐ 2 τινές οὐδ' ἐπὶ ποσόν, ἀλλὰ πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν άργη και τέλει κέχρηνται τούτω, φάσκοντες άληθι-10 νωτάτην μεν είναι παιδείαν και γυμνασίαν πρός τάς πολιτικάς πράξεις την έκ της ίστορίας μάθησιν, έναργεστάτην δε και μόνην διδάσκαλον τοῦ δύνασθαι τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γενναίως ὑποφέρειν την των άλλοτρίων περιπετειών ύπόμνησιν, δηλον 3. 15 ώς ούδενὶ μεν αν δόξαι καθήκειν περί των καλώς καὶ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, ἡκιστα δ' ἡμῖν. αὐτὸ γὰρ τὸ παράδοξον τῶν πράξεων, ὑπὲρ ὧν 4 προηρήμεθα γράφειν, Ικανόν έστι προκαλέσασθαι καλ παρορμήσαι πάντα καλ νέον καλ πρεσβύτερον 20 πρός την έντευξιν της πραγματείας. τίς γάρ οθτως 5 ύπάρχει φαῦλος ή βάθυμος ἀνθρώπων δς οὐκ ἂν POLYB. HIST. I.

- 2. βούλοιτο γνώναι πῶς καὶ τίνι γένει πολιτείας ἐπικρατηθέντα σχεδὸν ἄπαντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην οὐχ δλοις πεντήκοντα καὶ τρισὶν ἔτεσιν ὑπὸ μίαν ἀρχὴν ἔπεσε τὴν 'Ρωμαίων, δ πρότερον οὐχ εὑρί-6 σκεται γεγονός, τίς δὲ πάλιν οὕτως ἐκπαθὴς πρός τι τῶν ἄλλων θεαμάτων ἢ μαθημάτων δς προυργιαίτερον ἄν τι ποιήσαιτο τῆσδε τῆς ἐμπειρίας;
- 'Ως δ' έστι παράδοξον και μένα τὸ περί την ήμε-4. τέραν ὑπόθεσιν θεώρημα γένοιτ' αν ούτως μάλιστ' έμφανές, εί τὰς έλλογιμωτάτας τῶν προγεγενημένων 10 δυναστειών, περί ας οί συγγραφείς τούς πλείστους διατέθεινται λόγους, παραβάλοιμεν καλ συγκρίναι-2 μεν πρός την 'Ρωμαίων υπεροχήν. είσι δ' αι της παραβολής άξιαι καὶ συγκρίσεως αὖται. Πέρσαι κατά τινας καιρούς μεγάλην άρχην κατεκτήσαντο καί δυ- 15 ναστείαν άλλ' δσάκις ετόλμησαν ύπερβηναι τούς της 'Ασίας δρους, οὐ μόνον ὑπὲρ της ἀρχης, ἀλλὰ 3 καὶ περὶ σφων έκινδύνευσαν. Δακεδαιμόνιοι πολλούς άμφισβητήσαντες χρόνους ύπερ της των Έλλήνων ήγεμονίας, έπειδή ποτ' έκράτησαν, μόλις έτη 10 4 δώδεκα κατείχου αὐτην ἀδήριτου. Μακεδόνες τῆς μεν Εύρώπης ήρξαν από των κατά τον 'Αδρίαν τόπων έως έπλ τον Ίστρον ποταμόν, δ βραγύ παντεο γως αν ωανείν πέδος της πδοειδυμέρος Σφόας. Έττα δὲ ταῦτα προσέλαβον τὴν τῆς 'Ασίας ἀρχήν, κατα- 25 λύσαντες την των Περσων δυναστείαν. άλλ' δμως οδτοι πλείστων δόξαντες καλ τόπων καλ πραγμάτων γενέσθαι κύριοι, τὸ πολύ μέρος ἀκμὴν ἀπέλιπον 6 της οίκουμένης άλλότριον. Σικελίας μεν γάρ καί Σαρδοῦς καὶ Λιβύης οὐδ' ἐπεβάλοντο καθάπαξ άμ- 30 φισβητείν, τής δ' Εὐρώπης τὰ μαχιμώτατα γένη των

προσεσπερίων έθνων Ισχνώς είπειν οὐδ' έγίνωσκον. 'Ρωμαιοί γε μὴν οὐ τινὰ μέρη, σχεδὸν δὲ 7 πᾶσαν πεποιημένοι τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον αὑτοῖς, (ἀνυπόστα)τον μὲν τοῖς (ὑπάρχουσι πᾶ)σιν, ἀν-8. υπέ(ρβλητον δὲ καὶ) τοῖς ἐπιγι(νομένοις ὑπερ)οχὴν κα(τέλιπον τῆς αὑτῶν) δυναστ(είας. περὶ δὲ τοῦ) 8 μεντο|λαδιατ .... (ἐκ τῆς γρα)φῆς ἐξέσται σαφέστερον κατανοεῖν ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ πόσα καὶ πηλίκα συμβάλλεσθαι πέφυκε τοῖς φιλομαθοῦσιν 10 ὁ τῆς πραγματικῆς Ιστορίας τρόπος.

"Αρξει δε της πραγματείας ημίν των μεν γρόνων 3 5. όλυμπιὰς έχατοστή τε καὶ τετταραχοστή, τῶν δὲ πράξεων παρά μεν τοις Ελλησιν δ προσανορευθείς συμμαχικός πόλεμος, δυ πρώτου έξήνεγκε μετ' Άγαιών 15 ποὸς Αίτωλοὺς Φίλιππος, Δημητρίου μεν υίός, πατήρ δὲ Περσέως, παρὰ δὲ τοῖς τὴν 'Ασίαν κατοικοῦσιν δ περί Κοίλης Συρίας, δυ Αντίοχος και Πτολεμαίος δ Φιλοπάτωρ ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους ἐν δὲ 2 τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Λιβύην τόποις ὁ συστὰς 20 Ρωμαίοις και Καργηδονίοις, δν οί πλείστοι προσαγορεύουσιν 'Αννιβιακόν. ταῦτα δ' ἔστι συνεχή τοίς τελευταίοις της παρ' (Αρ)άτου Σικυωνίου συνέν μεν ούν τοις πρό τούτων χρόνοις 3 ώσανεί σποράδας είναι συνέβαινε τὰς τῆς οἰκουμέ-25 νης πράξεις (διά) τὸ καὶ (κατά) τὰς ἐπιβολάς, (ἔτι) δε (και τάς) συντελείας αὐτ(ῶν ὁμοίως δε) και κατά 4. το(ὺς τόπους διαφέρ)ειν ἕκαστα (τῶν πεπραγμ)ένων. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν οίονεὶ σωματοειδῆ συμ-4 βαίνει γίνεσθαι την Ιστορίαν, συμπλέκεσθαί τε τάς 30 Ίταλικάς καὶ Λιβυκάς πράξεις ταῖς τε κατά τὴν ᾿Ασίαν και ταις Ελληνικαίς και πρός εν γίνεσθαι τέλος

5 την αναφοράν απάντων. διὸ και την αρχην τῆς αύτων πραγματείας ἀπὸ τούτων πεποιήμεθα των 6 καιρών. τῷ γὰρ προειρημένο πολέμο κρατήσαντες 'Ρωμαΐοι Καρχηδονίων και νομίσαντες τὸ κυριώτατον και μέγιστον μέρος αύτοῖς ηνύσθαι πρός την 5 τῶν ὅλων ἐπιβολήν, οὕτως καὶ τότε πρῶτον ἐθάρσησαν έπὶ τὰ λοιπὰ τὰς γεῖρας έκτείνειν καὶ περαιοῦσθαι μετά δυνάμεως είς τε την Ελλάδα και τούς 7 κατὰ τὴν 'Ασίαν τόπους. εί μεν οὖν ἡμῖν ἡν συνήθη και γνώριμα τὰ πολιτεύματα τὰ περί τῆς τῶν 10 όλων άρχης αμφισβητήσαντα, ίσως οὐδεν αν ήμας έδει περί τῶν πρὸ τοῦ γράφειν ἀπὸ ποίας προθέσεως ή δυνάμεως δομηθέντες ένεχείρησαν τοῖς τοι-8 ούτοις και τηλικούτοις ξογοις. έπει δ' ούτε τοῦ 6. 'Ρωμαίων ούτε του Καργηδονίων πολιτεύματος πρό- 15 γειρός έστι τοις πολλοίς των Ελλήνων ή προγεγενημένη δύναμις οὐδ' αί πράξεις αὐτῶν, ἀνανκαῖον ύπελάβομεν είναι συντάξασθαι ταύτην καλ την έξης 9 βύβλον πρὸ τῆς Ιστορίας, ΐνα μηδείς ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν τότε διαπορῆ 30 καί ζητή ποίοις διαβουλίοις ή ποίαις δυνάμεσι καί γορηγίαις γρησάμενοι 'Ρωμαΐοι πρός ταύτας ώρμησαν τὰς ἐπιβολάς, δι' ὧν καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης τῆς καθ' ἡμᾶς ἐγένοντο πάσης ἐγκρατεῖς, 10 άλλ' έκ τούτων των βύβλων καὶ τῆς ἐν ταύταις 25 προκατασκευής δήλου ή τοῖς έντυγχάνουσιν ὅτι καὶ λίαν εὐλόγοις ἀφορμαζς γρησάμενοι πρός τε τὴν 5. ἐπίνοιαν ἄρμησαν καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν έξ-4 ίχοντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς καὶ δυναστείας. τὸ γάο τῆς ἡμετέρας πραγματείας ίδιον καὶ τὸ θαυ- 30 μάσιον των καθ' ήμας καιρών τοῦτ' ἔστιν ὅτι, καθ-

άπεο ή τύχη σχεδον άπαντα τὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα πρός εν εκλινε μέρος και πάντα νεύειν ηνάγκασε πρός ένα και του αυτου σκοπόν, ούτως καί (δεί) διά τῆς Ιστορίας ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀναγείν 5 τοίς έντυγγάνουσι τὸν γειρισμὸν τῆς τύγης, ὧ κέγρηται πρός την των δλων πραγμάτων συντέλειαν. καί γὰο τὸ προκαλεσάμενον ἡμᾶς καὶ παρορμῆσαν 2 πρός την έπιβολην της ίστορίας μάλιστα τοῦτο γέγονεν, σύν δε τούτφ και τὸ μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς 10 έπιβεβλησθαι τη των καθόλου πραγμάτων συντάξει πολύ γάρ αν ήττον έγωγε πρός τοῦτο τὸ μέρος έφιλοτιμήθην. νῦν δ' όρῶν τοὺς μὲν κατὰ μέρος 3 πολέμους καί τινας των αμα τούτοις πράξεων καί πλείους πραγματευομένους, την δε καθόλου καλ 15 συλλήβδην οἰκονομίαν τῶν γεγονότων πότε καὶ πόθεν ώρμήθη καὶ πῶς ἔσχε τὴν συντέλειαν, ταύτην οὐδ' ἐπιβαλόμενον οὐδένα βασανίζειν, δσον νε καὶ ήμᾶς είδέναι, παντελώς ὑπέλαβον ἀναγκαῖον 4 είναι τὸ μή παραλιπείν μηδ' έᾶσαι παρελθείν άνεπι-20 στάτως τὸ κάλλιστον αμα δ' ἀφελιμώτατον ἐπιτήδευμα τῆς τύτης. πολλά γὰρ αὕτη καινοποιοῦσα 5 καί συνεχώς έναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων 7. βίοις οὐδέπω τοιόνδ' άπλῶς οὕτ' εἰργάσατ' ἔργον ούτ' ηγωνίσατ' άγωνισμα, οίον τὸ καθ' ημᾶς. 25 δπερ έχ μέν των κατά μέρος γραφόντων τάς ίστο-6 ρίας ούχ οδόν τε συνιδείν, εί μη και τας έπιφανεστάτας πόλεις τις κατά μίαν έκάστην έπελθών ή καί νη Δία γεγραμμένας χωρίς άλλήλων θεασάμενος εὐθέως ὑπολαμβάνει κατανενοηκέναι καὶ τὸ τῆς 30 όλης οίκουμένης στημα καί την σύμπασαν αὐτῆς θέσιν και τάξιν. ὅπερ έστιν οὐδαμῶς εἰκός. καθό-7

λου μέν γάρ εμοιγε δοχούσιν οί πεπεισμένοι διά της κατά μέρος ίστορίας μετρίως συνόψεσθαι τά 6, δλα παραπλήσιόν τι πάσχειν, ώς αν εί τινες έμψύχου καλ καλοῦ σώματος γεγονότος διεροιμμένα τὰ μέρη θεώμενοι νομίζοιεν Ικανώς αὐτόπται γίνεσθαι 5 8 της ένεργείας αὐτοῦ τοῦ ζώου καὶ καλλονης. εί γάρ τις αὐτίχα μάλα συνθείς και τέλειον αὖθις άπεργασάμενος τὸ ζώρν τω τ' είδει καὶ τῆ τῆς ψυγής εὐπρεπεία κάπειτα πάλιν ἐπιδεικνύοι τοῖς αὐτοῖς ἐκείνοις, ταχέως ἂν οἶμαι πάντας αὐτοὺς δμο- 10 λονήσειν διότι και λίαν πολύ τι τῆς άληθείας ἀπελείποντο πρόσθεν καλ παραπλήσιοι τοῖς ὀνειρώτ-9 τουσιν ήσαν. εννοιαν μεν γαρ λαβείν από μέρους τῶν δλων δυνατόν, ἐπιστήμην δὲ καὶ γνώμην ἀτρε-10 κη σχείν ἀδύνατον. διὸ παντελώς βραχύ τι νομι- 15 στέον συμβάλλεσθαι την κατά μέρος ίστορίαν πρός 11 την των όλων έμπειρίαν καλ πίστιν. Εκ μέντοι γε της απάντων πρός άλληλα συμπλοκής καὶ παραθέσεως, έτι δ' δμοιότητος καλ διαφοράς, μόνως άν τις έφίχοιτο και δυνηθείη κατοπτεύσας αμα καί 20 τὸ γρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν έκ τῆς Ιστορίας ἀναλαβεῖν.

5 Υποθησόμεθα δὲ ταύτης ἀρχὴν τῆς βύβλου τὴν πρώτην διάβασιν έξ Ἰταλίας 'Ρωμαίων. αὕτη δ' έστιν συνεχὴς μὲν τοῖς ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπεν, 25 πίπτει δὲ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ εἰκοστὴν πρὸς ταῖς 2 έκατὸν ὀλυμπιάδα. διὸ καὶ ἡητέον ἄν εἰη πῶς καὶ πότε συστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ τίσιν 8. ἀφορμαῖς μετὰ ταῦτα χρησάμενοι διαβαίνειν ῶρμησαν εἰς Σικελίαν ταύτη γὰρ τῆ γῆ πρῶτον ἐπέ- 30 8 βησαν τῶν ἐκτὸς τόπων τῆς Ἰταλίας. καὶ ἡητέον

αὐτὴν τὴν τῆς διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, ἴνα μὴ τῆς αἰτίας αἰτίαν ἐπιζητούσης ἀνυπόστατος ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀρχὴ γένηται καὶ θεωρία. ληπτέον δὲ 4 καὶ τοῖς καιροῖς ὁμολογουμένην καὶ γνωριζομένην ε ἀρχὴν παρ' ἄπασι καὶ τοῖς πράγμασι δυναμένην αὐτὴν έξ αὑτῆς θεωρείσθαι, κὰν δέῃ τοῖς χρόνοις 7. βραχὺ προσαναδραμόντας κεφαλαιώδη τῶν μεταξὺ πράξεων ποιήσασθαι τὴν ἀνάμνησιν. τῆς γὰρ ἀρ- δ χῆς ἀγνοουμένης ἢ καὶ νὴ Δί' ἀμφισβητουμένης 10 οὐδὲ τῶν έξῆς οὐδὲν οἶόν τε παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως. ὅταν δ' ἡ περὶ ταύτης ὁμολογουμένη παρασκευασθῆ δόξα, τότ' ἤδη καὶ πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσιν.

"Ετος μεν ουν ενειστήκει μετά μεν την εν Al-6 15 γὸς ποταμοίς ναυμαχίαν έννεακαιδέκατον, πρὸ δὲ της έν Λεύκτροις μάχης έκκαιδέκατου, έν ο Λα- 2 κεδαιμόνιοι μεν την έπ' Ανταλκίδου λεγομένην είρηνην πρός βασιλέα των Περσών έκύρωσαν καί πρεσβύτερος Διονύσιος τη περί τον Ἐλλέπορον 20 ποταμόν μάγη νενικηκώς τούς κατά την Ίταλίαν Ελληνας έπολιόρκει 'Ρήγιον, Γαλάται δε κατά κράτος έλόντες αὐτὴν τὴν 'Ρώμην κατείγον πλὴν τοῦ Καπετωλίου. πρός ούς ποιησάμενοι 'Ρωμαΐοι σπον- 3 δάς και διαλύσεις εὐδοκουμένας Γαλάταις και γε-25 νόμενοι πάλιν ἀνελπίστως τῆς πατρίδος έγκρατείς καὶ λαβόντες οίον άρχην της συναυξήσεως έπολέμουν έν τοξς έξης χρόνοις πρός τούς άστυγείτονας. γενόμενοι δ' έγχρατείς απάντων τών Λατίνων διά 4 τε την ανδρείαν και την έν ταις μάχαις έπιτυχίαν 30 μετά ταῦτ' ἐπολέμουν Τυρρηνοῖς, ἔπειτα Κελτοῖς, έξης δε Σαυνίταις τοις πρός τε τάς άνατολάς καλ

τάς ἄρχτους συντερμονοῦσι τῆ τῶν Λατίνων χώρα. 5 μετά δέ τινα χρόνον Ταραντίνων διά την είς τούς ποεσβευτάς 'Ρωμαίων ἀσέλγειαν καὶ τὸν διὰ ταῦτα φόβον έπισπασαμένων Πύρρον, τῷ πρότερον ἔτει τῆς 9. των Γαλατών έφόδου των τε περί Δελφούς φθαρέν- 5 6 των καί περαιωθέντων είς την 'Ασίαν, 'Ρωμαΐοι Τυροηνούς μέν και Σαυνίτας ύφ' αύτούς πεποιημένοι, τούς δε κατά την Ιταλίαν Κελτούς πολλαίς μάγαις ήδη νενικηκότες, τότε πρώτον έπὶ τὰ λοιπά μέρη της Ίταλίας δρμησαν, ούχ δις ύπερ όθνείων, 10 έπλ δε τὸ πλειον ώς ύπερ ιδίων ήδη καλ καθηκόν-8, των σωίσι πολεμήσοντες, άθληταί νενονότες άληθινοί τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἔργων ἐκ τῶν πρὸς τοὺς 7 Σαυνίτας και Κελτούς άγώνων. ὑποστάντες δὲ γενναίως τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ τὸ τελευταΐον 15 τάς τε δυνάμεις και Πύρρον έκβαλόντες έκ τῆς 'Ιταλίας αύδις ἐπολέμουν καὶ κατεστρέφοντο τούς 8 ποινωνήσαντας Πύρρφ των πραγμάτων. γενόμενοι δε παραδόξως απάντων έγκρατείς και ποιησάμενοι τούς την Ίταλίαν οίκοῦντας ύφ' αύτούς πλην Κελτών 20 μετά ταῦτα πολιορχεῖν ἐνεχείρησαν τοὺς τότε χατέχοντας τὸ 'Ρήγιον 'Ρωμαίους.

7 "Ιδιον γάρ τι συνέβη καὶ παραπλήσιον έκατέραις ταϊς περὶ τὸν πορθμὸν έκτισμέναις πόλεσιν· εἰσὶ δ' 2 αὐται Μεσσήνη καὶ 'Ρήγιον. Μεσσήνην μὲν γὰρ 25 οὐ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις τῶν νῦν λεγομένων καιρῶν Καμπανοὶ παρ' 'Αγαθοκλεί μισθοφοροῦντες καὶ πάλαι περὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως ὀφθαλμιῶντες ἄμα τῷ λαβεῖν 3 καιρὸν εὐθὸς ἐπεχείρησαν παρασπονδεῖν· παρεισ- 20 ελθόντες δ' ὡς φίλιοι καὶ κατασχόντες τὴν πό-

λιν ούς μεν εξέβαλον των πολιτών, ούς δ' άπέσφαξαν. πράξαντες δὲ ταῦτα τὰς μὲν γυναίκας 4 καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀκληρηκότων, ὡς ποθ' ἡ τύγη διένειμεν παρ' αὐτὸν τὸν τῆς παρανομίας καιρὸν ε έκάστοις, ούτως έσχου τούς δε λοιπούς βίους καλ την γώραν μετά ταῦτα διελόμενοι κατείγον. ταγύ δ δε και ραδίως καλής χώρας και πόλεως έγκρατείς γενόμενοι παρά πόδας εύρον μιμητάς τῆς πράξεως. 'Ρηγίνοι γάρ, καθ' δυ καιρου Πύρρος είς Ίταλίαυ 6 10 έπεραιούτο, καταπλαγείς γενόμενοι την έφοδον αὐ-10. τοῦ, δεδιότες δὲ καὶ Καργηδονίους θαλαττοκρατούντας ἐπεσπάσαντο φυλακὴν αμα καὶ βοήθειαν παρά 'Ρωμαίων, οί δ' είσελθόντες χρόνον μέν τινα ? διετήρουν την πόλιν και την έαυτων πίστιν, όντες 15 τετρακισχίλιοι τον αριθμόν, ων ήγειτο Δέκιος Καμπανός τέλος δε ζηλώσαντες τους Μαμερτίνους, αμα 8 δὲ καὶ συνεργούς λαβόντες αὐτούς παρεσπόνδησαν 9. τοὺς 'Ρηγίνους, ἐκπαθεῖς ὄντες ἐπί τε τῆ τῆς πόλεως εὐκαιρία καὶ τῆ τῶν 'Ρηγίνων περὶ τοὺς ἰδίους 20 βίους εὐδαιμονία καὶ τοὺς μὲν ἐκβαλόντες, τοὺς δ' ἀποσφάξαντες των πολιτών τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς Καμπανοῖς κατέστον τὴν πόλιν. οί δὲ Ῥωμαῖοι 9 βαρέως μέν έφερον το γεγονός ου μήν είγον γε ποιείν οὐδὲν διὰ τὸ συνέχεσθαι τοῖς προειρημένοις 25 πολέμοις. έπεὶ δ' ἀπὸ τούτων έγένοντο, συνκλεί- 10 σαντες αὐτοὺς ἐπολιόρχουν τὸ Ἡήγιον, καθάπερ έπάνω προείπον. πρατήσαντες δε τούς μεν πλείστους 11 έν αὐτῆ τῆ καταλήψει διέφθειραν, έκθύμως άμυνομένους διά τὸ προοράσθαι τὸ μέλλον, ζωγρία δ' 30 έπυρίευσαν πλειόνων ή τριακοσίων. ὧν άναπεμ-12 φθέντων είς την 'Ρώμην, οί στρατηγοί προαγαγόντες

είς την άγοραν καὶ μαστιγώσαντες απαντας κατὰ τὸ παρ' αὐτοις εθος έπελέκισαν, βουλόμενοι διὰ τῆς είς ἐκείνους τιμωρίας, καθ' όσον οίοι τ' ήσαν, διορθοῦσθαι παρὰ τοις συμμάχοις την αὐτῶν πίστιν. 18 την δὲ χώραν καὶ την πόλιν παραχρημα τοις 'Ρηγί- 5 νοις ἀπίδοσαν.

Οί δε Μαμερτίνοι - τοῦτο γάρ τοὕνομα πυριεύ-8 σαντες οί Καμπανοί της Μεσσήνης προσηγόρευσαν σφας αὐτούς - εως μέν συνεχρώντο τη των 'Ρωμαίων συμμαγία των τὸ 'Ρήγιον κατασχόντων, οὐ 10 μόνον της έαυτων πόλεως και χώρας άσφαλως κατεκράτουν, άλλὰ καὶ περὶ τῆς συνορούσης οὐη ὡς έτυχε παρηνώγλουν τοίς τε Καργηδονίοις και τοίς Συρακοσίοις καὶ πολλά μέρη τῆς Σικελίας έφο-2 ρολόγουν. ἐπεὶ δ' ἐστερήθησαν τῆς προειρημένης 15 έπικουρίας, συγκλεισθέντων των τὸ 'Ρήγιον κατεχόντων είς την πολιορχίαν, παρά πόδας ύπο των 11. Συρακοσίων αὐτοὶ πάλιν συνεδιώνθησαν εἰς τὴν 3 πόλιν διά τινας τοιαύτας αίτίας. χρόνοις οὐ πολλοίς πρότερον αί δυνάμεις των Συρακοσίων διενεχθείσαι 20 πρός τούς έν τη πόλει και διατρίβουσαι περί την Μεργάνην κατέστησαν έξ αύτῶν άργοντας, Αρτεμίδωρόν τε καὶ τὸν μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῶν Συρακοσίων Ίέρωνα, νέον μεν όντα κομιδή, πρός 10.δέ τι γένος εὐφυῆ βασιλικῆς καὶ πραγματικῆς οίκο- 25 4 νομίας. δ δε παραλαβών την άρχην και παρεισελθών είς την πόλιν διά τινων οίχείων καὶ κύριος γενόμενος των αντιπολιτευομένων ούτως έχρήσατο πράως καὶ μεγαλοψύχως τοίς πράγμασιν, ώστε τούς Συρακοσίους, καίπερ οὐδαμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταζς 20 των στρατιωτών άρχαιρεσίαις, τότε πάντας όμο-

θυμαδόν εύδοκήσαι στρατηγόν αύτῶν ὑπάρχειν Ίέρωνα. δε έκ των πρώτων έπινοημάτων εύθέως 5 δήλος ήν τοις δρθώς σκοπουμένοις μειζόνων δρεγόμενος έλπίδων ή κατά την στρατηγίαν. θεωρών 9 ε νάρ τούς Συρακοσίους, επειδάν εκπεμψωσι τάς δυνάμεις καλ τούς άρχοντας μετά των δυνάμεων, αύτούς έν αύτοις στασιάζοντας και καινοτομούντας αίεί τι, τὸν δὲ Λεπτίνην είδὰς καὶ τῆ προστασία καὶ τῆ 2 πίστει πολύ διαφέροντα των άλλων πολιτών, εύδοιο κιμούντα δε και παρά τῷ πλήθει διαφερόντως, συνάπτεται κηδείαν πρός αὐτόν, βουλόμενος οίον έφεδρείαν απολιπείν έν τη πόλει τούτον, δτ' αὐτὸν έξιέναι δέοι μετά των δυνάμεων έπλ τὰς πράξεις. γήμας 3 δε την θυγατέρα τοῦ προειρημένου και συνθεωρών ις τούς άρχαίους μισθοφόρους καχέκτας όντας καί κινητικούς έξάγει στρατείαν ώς έπὶ τοὺς βαρβάρους τούς την Μεσσήνην κατασχόντας. αντιστρατοπεδεύσας 4 δὲ περί Κεντόριπα καὶ παραταξάμενος περί τὸν Κυαμόσωρον ποταμόν τούς μέν πολιτικούς ίππεζς 20 καλ πεζούς αὐτὸς ἐν ἀποστήματι συνείγεν, ὡς κατ' άλλον τόπον τοῖς πολεμίοις συμμίζων, τοὺς δὲ ξένους προβαλόμενος είασε πάντας ύπὸ τῶν βαρβάρων διαφθαρήναι κατά δε τον τής έκείνων τροπής καιρον 5 άσφαλῶς αὐτὸς ἀπεχώρησεν μετὰ τῶν πολιτῶν εἰς 12. 25 τὰς Συρακούσας. συντελεσάμενος δὲ τὸ προκεί-6 μενον πραγματικώς και παρηρηκώς παν το κινητικόν καλ στασιώδες της δυνάμεως, ξενολογήσας δι' αύτοῦ πληθος Ικανόν μισθοφόρων, ἀσφαλῶς ήδη τὰ κατά την άρχην διεξηγεν. Θεωρών δε τούς βαρβά-7 ο ρους έκ του προτερήματος θρασέως και προπετώς άναστρεφομένους, καθοπλίσας και γυμνάσας ένεργῶς τὰς πολιτικὰς δυνάμεις ἐξῆγεν καὶ συμβάλλει
11.τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ Μυλαίῳ πεδίῳ περὶ τὸν Λογ8 γανὸν καλούμενον ποταμόν. τροπὴν δὲ ποιήσας
αὐτῶν ἰσχυράν καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐγκρατὴς γενόμενος ζωγρίᾳ τὴν μὲν τῶν βαρβάρων κατέπαυσε ε
τόλμαν, αὐτὸς δὲ παραγενόμενος εἰς τὰς Συρακούσας
βασιλεὺς ὑπὸ πάντων προσηγορεύθη τῶν συμμάχων.

Οί δε Μαμερτίνοι πρότερον μεν έστερημένοι 10 τῆς ἐπικουρίας τῆς ἐκ τοῦ 'Ρηγίου, καθάπερ ἀνώ- 10 τερον είπον, τότε δε τοῖς ίδίοις πράγμασιν έπταικότες όλοσγερώς διά τὰς νῦν ρηθείσας αίτίας, οί μεν έπι Καργηδονίους κατέφευγον και τούτοις έν-2 εγείριζον σφάς αὐτούς και την άκραν, οι δε πρός 'Ρωμαίους επρέσβευου, παραδιδόντες την πόλιν και 16 δεόμενοι βοηθήσειν σφίσιν αὐτοῖς δμοφύλοις ὑπάρ-3 γουσιν. 'Ρωματοι δε πολύν μεν χρόνον ηπόρησαν διὰ τὸ δοχεῖν έξόφθαλμον εἶναι τὴν ἀλογίαν τῆς 4 βοηθείας. τὸ γὰρ μικρῷ πρότερον τοὺς ίδίους πολίτας μετά της μεγίστης άνηρηκότας τιμωρίας, ότι το 'Ρηγίνους παρεσπόνδησαν, παραγρημα Μαμερτίνοις βοηθείν ζητείν τοίς τὰ παραπλήσια πεποιηκόσιν οὐ μόνον είς την Μεσσηνίων, άλλα και την Ρηγίνων 5 πόλιν, δυσαπολόγητον είχε την άμαρτίαν. οὐ μην άγνοοῦντές γε τούτων οὐδέν, θεωροῦντες δὲ τοὺς \$ Καργηδονίους οὐ μόνον τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἰβηρίας ὑπήκοα πολλὰ μέρη πεποιημένους, έτι δε των νήσων άπασων έγκρατεῖς ὑπάργοντας των κατά το Σαρδόνιον και Τυρρηνικόν πέλαγος, 6 ήγωνίων, εί Σικελίας έτι κυριεύσαιεν, (μή) λίαν βα- 30 ρείς και φοβεροί γείτονες αὐτοίς ὑπάργοιεν, κύκλο 18.

σφας περιέγοντες καλ πασι τοῖς τῆς Ἰταλίας μέρεσιν έπικείμενοι. διότι δε ταχέως ύφ' αύτους ποιήσον-7 ται την Σικελίαν, μη τυχόντων έπικουρίας των Μαμερτίνων, προφανές ήν. πρατήσαντες γάρ έγγειρι-8 ε ζομένης αὐτοῖς τῆς Μεσσήνης ἔμελλον ἐν ὁλίγω γρόνω τὰς Συρακούσας ἐπανελέσθαι διὰ τὸ πάσης 12. σχεδον δεσπόζειν της άλλης Σικελίας. δ προορώμενοι 9 'Ρωμαΐοι και νομίζοντες άναγκαΐον είναι σωίσι το μπ προέσθαι την Μεσσήνην μηδ' έασαι Καρχηδονίους 10 οίονει γεφυρώσαι την είς Ίταλίαν αύτοις διάβασιν, πολύν μεν γρόνον έβουλεύσαντο, και το μεν συν-11 έδριον οὐδ' είς τέλος ἐκύρωσε τὴν γνώμην διὰ τὰς άρτι δηθείσας αίτίας. έδόκει γάρ τὰ περί την άλογίαν της τοις Μαμερτίνοις επικουρίας εσορροπείν 15 τοίς έχ τῆς βοηθείας συμφέρουσιν. οί δε πολλοί 2 τετρυμένοι μέν ύπο των προγεγονότων πολέμων καὶ προσδεόμενοι παντοδαπής έπανορθώσεως, αμα δε τοις άρτι φηθείσι περί του κοινή συμφέρειν τον πόλεμον και κατ' ίδιαν έκάστοις ώφελείας προδή-20 λους καλ μεγάλας ύποδεικουόντων των στρατηγών, έχριναν βοηθείν. χυρωθέντος δε τοῦ δόγματος ὑπὸ 3 τοῦ δήμου, προγειρισάμενοι τὸν ἔτερον τῶν ὑπάτων στρατηγόν "Αππιον Κλαύδιον έξαπέστειλαν, κελεύσαντες βοηθείν και διαβαίνειν είς Μεσσήνην. οί 4 25 δε Μαμερτίνοι τον μεν των Καργηδονίων στρατηγου ήδη κατέχουτα την άκραν έξέβαλου, τὰ μέν καταπληξάμενοι, τὰ δὲ παραλογισάμενοι τὸν δ' "Αππιον έπεσπώντο και τούτω την πόλον ένεχείριζου. Καργηδόνιοι δὲ τὸν μὲν στρατηγὸν αὐτῶν δ so άνεσταύρωσαν, νομίσαντες αύτον άβούλως, αμα δ' άνάνδρως προέσθαι την άκροπολιν· αὐτοί δὲ τῆ 6

μεν ναυτική δυνάμει περί Πελωριάδα στρατοπεδεύσαντες, τω δε πεζώ στρατεύματι περί τας Σύνεις γ καλουμένας ένερνῶς προσέκειντο τῆ Μεσσήνη, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Ἱέρων νομίσας εὐωνῶς ἔγειν τὰ παρόντα πρὸς τὸ τοὺς βαρβάρους τοὺς τὴν Μεσ- 5 σήνην κατέχοντας δλοσχερώς εκβαλείν έκ της Σικελίας, τίθεται πρός τούς Καργηδονίους συνθήμας. 8 καὶ μετὰ ταῦτ' ἀναζεύξας ἐκ τῶν Συρακουσῶν 14. έποιείτο την πορείαν έπὶ την προειρημένην πόλιν. καταστρατοπεδεύσας δ' έκ θατέρου μέρους περί τὸ 10 Χαλκιδικόν όρος καλούμενον απέκλεισε και ταύτης 18.9 τῆς ἐξόδου τοὺς ἐν τῆ πόλει. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν 'Ρωμαίων "Αππιος νυκτός και παραβόλως περαιωθείς 10 του πορθμου ήκευ είς την Μεσσήνην. δρών δέ πανταγόθεν ένεργως προσηρεικότας τους πολεμίους 15 καλ συλλογισάμενος άμα μεν αίσχράν, άμα δ' έπισφαλή γίνεσθαι την πολιορχίαν αύτῷ, τῆς τε γῆς 11 των πολεμίων έπικρατούντων καλ της θαλάττης, τὸ μέν πρώτον διεπρεσβεύετο πρός άμφοτέρους, βουλόμενος έξελέσθαι τοῦ πολέμου τοὺς Μαμερτίνους το 12 οὐδενὸς δὲ προσέγοντος αὐτῶ, τέλος ἐπαναγκαζόμενος έχρινε διακινδυνεύειν καὶ πρώτον έγγειρεῖν τοῖς 13 Συρακοσίοις. έξαγαγών δε την δύναμιν παρέταξε πρός μάχην, έτοίμως είς τον άγωνα συγκαταβάντος 14 αὐτῷ καὶ τοῦ τῶν Συρακοσίων βασιλέως έπὶ πολύν 25 δε χρόνον διαγωνισάμενος επεκράτησεν των πολεμίων και κατεδίωξε τούς ύπεναντίους έως είς τὸν 15 γάρακα πάντας. "Αππιος μεν οδυ σκυλεύσας τούς νεκρούς έπανηλθεν πάλιν είς την Μεσσήνην, δ δ' Ίέρων δττευσάμενός τι περί των όλων πραγμάτων, 30 έπιγενομένης της νυκτός άνεχώρησε κατά σπουδήν

είς τὰς Συρακούσας. τῆ δὲ κατὰ πόδας ἡμέρα 12 γνοὺς "Αππιος τὴν ἀπόλυσιν τῶν προειρημένων καὶ γενόμενος εὐθαρσὴς ἔκρινε μὴ μέλλειν, ἀλλ' ἐγχειρεῖν τοῖς Καρχηδονίοις. παραγγείλας οὖν τοῖς στρα-2 τιώταις ἐν ῶρα γίνεσθαι τὴν θεραπείαν, ᾶμα τῷ φωτὶ τὴν ἔξοδον ἐποιεῖτο. συμβαλῶν δὲ τοῖς ὑπ-3 εναντίοις πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡνάγκασε φυγεῖν προτροπάδην εἰς τὰς παρακειμένας πόλεις. χρησάμενος δὲ τοῖς εὐτυχήμασι 4 τούτοις καὶ λύσας τὴν πολιορκίαν, λοιπὸν ἐπιπορευόμενος ἀδεῶς ἐπόρθει τήν τε τῶν Συρακοσίων καὶ τὴν τῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χώραν, οὐδενος ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων" τὸ δὲ τελευταιον προσκαθίσας αὐτὰς ἐπεβάλετο πολιορκεῖν τὰς Συρα-15 κούσας.

Ή μεν οδυ πρώτη 'Ρωμαίων έκ τῆς 'Ιταλίας 5 15. 14. διάβασις μετά δυνάμεως ήδε και διά ταῦτα (και) κατά τούτους έγένετο τούς καιρούς, ην οίκειοτάτην κρί-6 ναντες άργην είναι της δλης προθέσεως, άπο ταύτης 20 έποιησάμεθα την έπίστασιν, αναδραμόντες έτι τοίς γρόνοις του μηδεν απόρημα καταλιπείν ύπερ των κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεων. τῷ γὰρ πῶς καὶ πότε 7 πταίσαντες αὐτη τη πατρίδι 'Ρωμαΐοι της έπλ τὸ βέλτιον ήρξαντο προκοπής και πότε πάλιν και πώς 25 πρατήσαντες των κατά την Ίταλίαν τοις έπτος έπιγειρείν ἐπεβάλουτο πράγμασιν, ἀναγκαίον ὑπελάβομεν είναι παρακολουθήσαι τοις μέλλουσι καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτῶν τῆς νῦν ὑπεροχῆς δεόντως συνόψεσθαι. διόπερ οὐ χρή θαυμάζειν οὐδ' έν τοῖς 8 30 έξης, έάν που προσανατρέχωμεν τοις χρόνοις περί των έπιφανεστάτων πολιτευμάτων. τοῦτο γὰρ ποιή-9

σομεν χάριν τοῦ λαμβάνειν ἀρχὰς τοιαύτας, έξ ὧν ἔσται σαφῶς κατανοεῖν ἐκ τίνων ἔκαστοι καὶ πότε καὶ πῶς ὁρμηθέντες εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις, ἐν αἷς ὑπάρχουσι νῦν. ὁ δὴ καὶ περὶ Ὑρωμαίων ἄρτι πεποιήμαμεν.

'Αφεμένους δε τούτων λέγειν ώρα περί των 13 προκειμένων, έπι βραγύ και κεφαλαιωδώς προεκθε-2 μένους τὰς ἐν τῆ προκατασκευῆ πράξεις. ὧν είσι πρώται κατά την τάξιν αί γενόμεναι Ρωμαίοις καί 3 Καργηδονίοις έν τῷ περὶ Σικελίας πολέμφ. ταύ- 10 ταις συνεχής δ Λιβυκός πόλεμος. δ συνάπτει τὰ κατ' Ίβηρίαν 'Αμίλκα, μετά δὲ τοῦτον 'Ασδρούβα 4 πραγθέντα και Καργηδονίοις. οίς έγένετο κατά τὸν αὐτὸν καιρὸν ή πρώτη 'Ρωμαίων διάβασις είς τὴν 'Ιλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ δὲ 15 τοις προειρημένοις οί πρός τους έν Ίταλία Κελτούς 5 άνῶνες. τούτοις δε κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν παρὰ τοίς Έλλησιν δ Κλεομενικός καλούμενος ένηργείτο πόλεμος, είς δυ και την καταστροφήν έποιησάμεθα της όλης κατασκευής και της δευτέρας βύβλου.

5.6 Το μεν ούν έξαριθμεϊσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπερ16.
τῶν προειρημένων πράξεων οὐδεν οὐθ' ἡμῖν ἀναγ7 καΐον οὕτε τοῖς ἀκούουσι χρήσιμον. οὐ γὰρ ίστορεῖν ὑπερ αὐτῶν προτιθέμεθα, μνησθῆναι δὲ κεφαλαιωδῶς προαιρούμεθα χάριν τῆς προκατασκευῆς 25
τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ίστορεῖσθαι πράξεων.
8 διόπερ ἐπὶ κεφαλαίων ψαύοντες κατὰ τὸ συνεχὲς
τῶν προειρημένων πειρασόμεθα συνάψαι τὴν τελευτὴν τῆς προκατασκευῆς τῆ τῆς ἡμετέρας ίστορίας
9 ἀρχῆ καὶ προθέσει. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον συν- 30
εχοῦς γινομένης τῆς διηγήσεως, ἡμεῖς τε δόξομεν

εὐλόγως ἐφάπτεσθαι τῶν ἤδη προϊστορημένων ἐτέροις, τοίς τε φιλομαθούσιν έκ της τοιαύτης οίκονομίας εύμαθη και βαδίαν έπι τὰ μέλλοντα ρηθήσεσθαι παρασκευάσομεν την έφοδον. βραγύ δ' έπι- 10 ε μελέστερον πειρασόμεθα διελθεῖν ὑπὲρ τοῦ πρώτου συστάντος πολέμου 'Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις περί Σικελίας. ούτε γάρ πολυχρονιώτερον τούτου πό-11 λεμον εύρεῖν βάδιον ούτε παρασκευάς δλοσγερεστέρας θύτε συνεχεστέρας πράξεις ούτε πλείους άγῶ-10 νας ούτε περιπετείας μείζους των έν τω προειρημένφ πολέμφ συμβάντων έκατέροις. αὐτά τε τὰ 12 πολιτεύματα κατ' έκείνους τούς καιρούς ακμήν ακέραια μεν ήν τοις εθισμοίς, μέτρια δε ταις τύχαις, πάρισα δὲ ταῖς δυνάμεσιν, διὸ καὶ τοῖς βουλομένοις 13 15 καλῶς συνθεάσασθαι τὴν έκατέρου τοῦ πολιτεύματος ιδιότητα καὶ δύναμιν ούγ ούτως έκ τῶν έπιγενομένων πολέμων ώς έκ τούτου ποιητέον την σύγχρισιν.

Οὐχ ἦττον δὲ τῶν προειρημένων παρωξύνθην 14 το ἐπιστῆσαι τούτφ τῷ πολέμω καὶ διὰ τὸ τοὺς ἐμπειρότατα δοκοῦντας γράφειν ὑπὲρ αὐτοῦ, Φιλῖνον καὶ Φάβιον, μὴ δεύντως ἡμῖν ἀπηγγελκέναι τὴν ἀλήθειαν. ἐκόντας μὲν οὖν ἐψεῦσθαι τοὺς ἄνδρας οὐχ 2 ὑπολαμβάνω, στοχαζόμενος ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς αίνοιολαμβάνω, στοχαζόμενος ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς αίνοιον τοῖς ἐρῶσι. διὰ γὰρ τὴν αϊρεσιν καὶ τὴν 3 ὅλην εὕνοιαν Φιλίνω μὲν πάντα δοκοῦσιν οἱ Καρχηδύνιοι πεπρᾶχθαι φρονίμως, καλῶς, ἀνδρωδῶς, 16.οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰναντία, Φαβίω δὲ τοὕμπαλιν τού-17. των. ἐν μὲν οὖν τῷ λοιπῷ βίω τὴν τοιαύτην ἐπι-4 είκειαν ἴσως οὐκ ἄν τις ἐκβάλλοι καὶ γὰρ φιλόφι-

λου είναι δεί του άναθου άνδρα και φιλόπατριν και συμμισείν τοίς φίλοις τούς έχθρούς και συναγαπάν 5 τούς φίλους. όταν δε τὸ τῆς ίστορίας ἡθος ἀναλαμβάνη τις, ἐπιλαθέσθαι χρη πάντων τῶν τοιούτων καλ πολλάκις μεν εύλογεῖν καλ κοσμεῖν τοῖς μεγί- 5 στοις έπαίνοις τούς έχθρούς, δταν αί πράξεις άπαιτῶσι τοῦτο, πολλάκις δ' έλέγγειν καὶ ψέγειν έπονειδίστως τούς άναγκαιοτάτους, δταν αί των έπιτη-6 δευμάτων άμαρτίαι τοῦθ' ὑποδεικνύωσιν. ώσπερ γάρ ζώου των δψεων άφαιρεθεισων άχρειοῦται τὸ 10 βλον, ούτως έξ Ιστορίας άναιρεθείσης της άληθείας τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀνωφελές γίνεται διη ήγημα. διόπερ ούτε των φίλων κατηγορείν ούτε τούς έχθρούς έπαινεῖν όκνητέον, οὕτε δὲ τοὺς αὐτοὺς ψέγειν, ποτε δ' έγκωμιάζειν εὐλαβητέον, έπειδή τοὺς 15 έν πράγμασιν άναστρεφομένους ούτ' εύστοχείν αίελ 8 δυνατόν ούθ' άμαρτάνειν συνεχῶς είκός. ἀποστάντας οὖν τῶν πραττόντων αὐτοῖς τοῖς πραττομένοις έφαρμοστέον τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις καὶ διαλήψεις ἐν 9 τοῖς ὑπομνήμασιν. ὡς δ' ἔστιν ἀληθῆ τὰ νῦν ὑφ' 20 15 ήμων είρημένα σχοπείν έχ τούτων πάρεστιν. δ γάρ Φιλίνος άργόμενος αμα των πραγμάτων και της δευτέρας βύβλου φησί προσκαθήσθαι τη Μεσσήνη πολεμούντας τούς τε Καργηδονίους και τούς Συρα-2 ποσίους, παραγενομένους δὲ τοὺς 'Ρωμαίους κατά 16 θάλατταν είς την πόλιν εύθυς έξελθειν έπι τους Συρακοσίους λαβόντας δε πολλάς πληνάς έπανελθείν είς την Μεσσήνην αύθις δ' έπλ τούς Καρχηδονίους έκπορευθέντας οὐ μόνον πληγάς λαβείν. άλλὰ καὶ ζωργία τῶν στρατιωτῶν ίκανοὺς ἀπο- 30 8 βαλείν, ταύτα δ' είπων τον μεν Ίέρωνά φησι μετά

την γενομένην συμπλοχην ούτως έξω γενέσθαι τοῦ 17. φρονείν ώστε μή μόνον παραχοήμα τον χάρακα καί τὰς σκηνὰς έμπρήσαντα φυγείν νυκτὸς είς τὰς Συρακούσας, άλλὰ καὶ τὰ φρούρια πάντα κατα-5 λιπείν τὰ κείμενα κατὰ τῆς τῶν Μεσσηνίων χώρας. δμοίως δὲ καὶ τοὺς Καρχηδονίους μετὰ τὴν μάχην 4 18. εύθέως έκλιπόντας του χάρακα διελείν σφας είς τας πόλεις, των δ' ύπαίθρων οὐδ' άντιποιείσθαι τολμαν έτι διὸ καὶ συνθεωρήσαντας τούς ήγουμένους 10 αὐτῶν ἀποδεδειλιακότας τοὺς ὅχλους βουλεύσασθαι μή κρίνειν διά μάγης τὰ πράγματα τοὺς δὲ 'Ρω- 5 μαίους έπομένους αὐτοῖς οὐ μόνον τὴν γώραν πορθείν των Καργηδονίων και Συρακοσίων, άλλά και τας Συρακούσας αὐτας προσκαθίσαντας ἐπιβαλέσθαι 16 πολιορχείν. ταῦτα δ', ός έμοι δοχεί, τῆς πάσης 6 έστιν άλογίας πλήρη και διαστολής ού προσδείται τὸ παράπαν. οθς μεν γαρ πολιορχοῦντας την Μεσ-7 σήνην καὶ νικώντας έν ταζς συμπλοκαζς ύπέθετο, τούτους φεύγοντας και των υπαίθρων έκχωρουντας 20 και τέλος πολιορκουμένους και ταις ψυχαις άποδεδειλιακότας απέφηνεν ούς δ' ήττωμένους και πο-8 λιορχουμένους υπεστήσατο, τούτους διώχοντας καί παραγρήμα πρατούντας των υπαίθρων και τέλος πολιορχούντας τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε. ταῦτα δὲ 9 15 συνάδειν άλλήλοις οὐδαμῶς δύναται πῶς γάρ; άλλ άναγκατον ή τὰς ὑποθέσεις είναι τὰς πρώτας ψευδείς ή τὰς ὑπέρ τῶν συμβαινόντων ἀποφάσεις. είσὶ 10 δ' αύται μέν άληθείς και γάρ έξεχώρησαν οι Καρτηδόνιοι και Συρακόσιοι των υπαίθρων, και τάς 30 Συρακούσας επολέμουν οι 'Ρωμαΐοι κατά πόδας. ώς δ' ουτός φησι, και την Έγετλαν, εν μέση κειμένην τῆ τῶν Συρακοσίων καὶ Καρχηδονίων ἐπαρ11 χία. λοιπὸν ἀνάγκη συγχωρεῖν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ὑποθέσεις εἶναι ψευδεῖς, καὶ νικώντων εὐθέως τῶν
'Ρωμαίων ἐν ταῖς περὶ τὴν Μεσσήνην συμπλοκαῖς
ἡττημένους αὐτοὺς ἡμῖν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηγ- 5
γέλθαι.

12 Φιλῖνον μὲν οὖν παρ' ὅλην ἄν τις τὴν πραγματείαν εὕροι τοιοῦτον ὅντα, παραπλησίως δὲ καὶ
18. Φάβιον, ὡς ἐπ' αὐτῶν δειχθήσεται τῶν καιρῶν.
13 ἡμεῖς δ' ἐπειδὴ τοὺς ἀρμόζοντας πεποιήμεθα λόγους 10
ὑπὲρ τῆς παρεκβάσεως, ἐπανελθόντες ἐπὶ τὰς πράξεις πειρασόμεθα προστιθέντες ἀεὶ τὸν έξῆς λόγον 19.
εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν διὰ βραχέων τοὺς ἐν-

τυγγάνοντας ύπερ τοῦ προειρημένου πολέμου.

16 Προσπεσόντων γὰρ είς τὴν Ῥώμην ἐκ τῆς Σικε- 15 λίας των περί του "Αππιον καί τὰ στρατόπεδα προτερημάτων, καταστήσαντες υπάτους Μάνιον Ότακίλιον καὶ Μάνιον Οὐαλέριον τάς τε δυνάμεις ἀπάσας έξαπέστελλον καλ τούς στρατηγούς άμφοτέρους 2 είς την Σικελίαν. έστι δε παρά Ρωμαίοις τὰ πάντα 20 τέτταρα στρατόπεδα Ρωμαϊκά χωρίς των συμμάχων, ά κατ' ένιαυτον προχειρίζονται τούτων έκαστον άνὰ τετρακισχιλίους πεζούς, ίππεῖς δὲ τριακοσίους. 3 ών παραγενομένων από τε των Καργηδονίων αί πλείους αφιστάμεναι πόλεις προσετίθεντο τοις 'Pw-es 4 μαίοις από τε των Συρακοσίων. δ δ' Ίέρων θεωρών την διατροπην καί κατάπληξιν των Σικελιωτών, άμα δὲ τὸ πληθος καὶ τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, έκ πάντων συνελογίζετο τούτων έπικυδεστέρας είναι τὰς τῶν Ῥωμαίων ἢ τὰς τῶν 30 5 Καργηδονίων έλπίδας. διόπερ έπὶ τοῦτο τὸ μέρος

δρμήσας τοίς λογισμοίς διεπέμπετο πρός τούς στρατηγούς, ύπερ είρηνης και φιλίας ποιούμενος τούς λόγους. οί δε 'Ρωμαΐοι προσεδέξαντο, καὶ μάλιστα 6 διά τὰς τορηγίας θαλαττοκρατούντων γὰρ τῶν Καρ-7 ε γηδονίων εὐλαβοῦντο μὴ πανταχόθεν ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ καὶ περὶ τὰ πρὸ τοῦ διαβάντα στρατόπεδα πολλήν ένδειαν γεγονέναι των έπιτηδείων. διόπερ υπολαβόντες τον Ίέρωνα με-8 γάλην είς τοῦτο τὸ μέρος αύτοις παρέξεσθαι χρείαν 10 άσμένως προσεδέξαντο την φιλίαν. ποιησάμενοι δέ 9 συνθήκας έφ' ῷ τὰ μὲν αίγμάλωτα χωρίς λύτρων άποδοῦναι τὸν βασιλέα Ρωμαίοις, ἀργυρίου δὲ προσθείναι τάλαντα τούτοις έκατόν, λοιπον ήδη 'Ρωμαίοι μέν ως φίλοις και συμμάχοις έχοωντο τοίς Συρα-19. ποσίοις. δ δε βασιλεύς Ίέρων υποστείλας έαυτον 10 ύπο την 'Ρωμαίων σκέπην και χορηγών άει τούτοις είς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων ἀδεῶς ἐβασίλευε των Συρακοσίων τὸν μετὰ ταῦτα γρόνον, φιλοστεφανών και φιλοδοξών είς τους Έλληνας. έπι-11 20 φανέστατος γάρ δή πάντων οδτος δοκεί και πλείστον χρόνον απολελαυκέναι της ίδιας εὐβουλίας εν 20. τε τοῖς κατὰ μέρος καὶ τοῖς καθόλου πράγμασιν.

Έπανενεχθεισών δὲ τών συνθηκών εἰς τὴν 'Ρώ-17 μην, καὶ προσδεξαμένου τοῦ δήμου καὶ κυρώσαντος τὰς πρὸς Ἱέρωνα διαλύσεις, λοιπὸν οὐκέτι πάσας ἔκρινον έξαποστέλλειν οἱ 'Ρωμαΐοι τὰς δυνάμεις,
ἀλλὰ δύο μόνον στρατόπεδα, νομίζοντες ἄμα μὲν 2
κεκουφίσθαι τὸν πόλεμον αὐτοῖς προσκεχωρηκότος
τοῦ βασιλέως, ἄμα δὲ μᾶλλον ὑπολαμβάνοντες οὕτος εὐπορήσειν τὰς δύναμεις τοῖς ἀναγκαίοις. οἱ 3
δὲ Καρχηδόνιοι θεωροῦντες τὸν μὲν Ἱέρωνα πολέ-

μιον αύτοις γεγονότα, τούς δε 'Ρωμαίους δλοσχερέστερον έμπλεχομένους είς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν ύπέλαβον βαρυτέρας προσδείσθαι παρασκευής, δι' ής αντοφθαλμείν δυνήσονται τοίς πολεμίοις καλ 4 συνέχειν τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν. διὸ καὶ ξενολογή- 5 σαντες έκ τῆς ἀντιπέρας χώρας πολλούς μεν Λιγυστίνους καὶ Κελτούς, έτι δὲ πλείους τούτων "Ιβη-5 ρας, απαντας είς την Σικελίαν απέστειλαν. δρώντες δε την των Ακραγαντίνων πόλιν εύφυεστάτην ούσαν πρός τὰς παρασκευὰς καὶ βαρυτάτην ᾶμα τῆς αύτῶν 10 έπαρχίας είς ταύτην συνήθροισαν τά τε χορήγια καί τὰς δυνάμεις, δρμητηρίω κρίνοντες χρησθαι εταύτη τη πόλει πρός του πόλεμου. των δε 'Ρωμαίων οι μέν πρός τον Ίέρωνα ποιησάμενοι στρατηγοί τὰς συνθήκας ἀνακεχωρήκεισαν οί δὲ μετὰ 15 τούτους κατασταθέντες Λεύκιος Ποστόμιος καί Κόιντος Μαμίλιος ήκου είς την Σικελίαν μετά των η στρατοπέδων θεωρούντες δε την των Καρχηδονίων ἐπιβολὴν καὶ τὰς περὶ τὸν Ακράγαντα παρα-20. σχευάς έγνωσαν τολμηρότερον έγχειρείν τοίς πράγ- 20 8 μασιν διὸ καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέρη τοῦ πολέμου παρηκαν, φέροντες δε παντί τῷ στρατεύματι πρός αὐτὸν 'Ακράγαντα προσήρεισαν' καὶ στρατοπεδεύσαντες έν διτώ σταδίοις από της πόλεως συνέκλει-9 σαν έντὸς τειχῶν τοὺς Καρχηδονίους. ἀκμαζούσης 25 δε της του σίτου συναγωγης, και προφαινομένης γρονίου πολιορκίας, ωρμησαν έκθυμότερον τοῦ δέ-10 οντος οί στρατιώται πρός τό σιτολογείν. οί δὲ Καρ-21. γηδόνιοι κατιδόντες τοὺς πολεμίους έσκεδασμένους κατά της χώρας, έξελθόντες έπέθεντο τοις σιτολο- 30 γούσιν. τρεψάμενοι δε τούτους ραδίως οι μεν έπλ

τὴν τοῦ χάρακος ἀρπαγὴν ὅρμησαν, οἱ δ' ἐπὶ τὰς ἐφεδρείας. ἀλλ' ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ καὶ τότε 11 καὶ πολλάκις ἤδη σέσωκε τὰ 'Ρωμαίων πράγματα. τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς θάνατός ἐστι τῷ προεμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας. διὸ καὶ τότε πολλαπλασίους ὅντας τοὺς 12 ὑπεναντίους ὑποστάντες γενναίως πολλοὺς μὲν τῶν ἰδίων ἀπέβαλον, ἔτι δὲ πλείους τῶν ἐχθρῶν ἀπέκτειναν. τέλος δὲ κυκλώσαντες τοὺς πολεμίους ὅσον 18 10 οὕπω διασπῶντας τὸν χάρακα, τοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπικείμενοι καὶ φονεύοντες συνεδίωξαν εἰς τὴν πόλιν.

Μετά δὲ ταῦτα συνέβη τοὺς μὲν Καργηδονίους 18 εύλαβέστερον διακείσθαι πρός τὰς ἐπιθέσεις, τοὺς ιι δε 'Ρωμαίους φυλακτικώτερον γρησθαι ταζς προνομαζς, έπεὶ δ' οὐκ ἀντεξήεσαν οἱ Καργηδόνιοι πλην 2 έως απροβολισμού, διελόντες οί στρατηγοί των 'Ρωμαίων είς δύο μέρη την δύναμιν τῷ μὲν ένὶ περί τὸ πρὸ τῆς πόλεως 'Ασκληπιεῖον ἔμενου, θατέρω δὲ 20 κατεστρατοπέδευσαν έν τοις πρός Ήράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσιν τῆς πόλεως. τὰ δὲ μεταξύ τῶν στρα-8 τοπέδων έξ έκατέρου τοῦ μέρους τῆς πόλεως ώχυρώσαντο και την μεν (έντος) αὐτῶν τάφρον προεβάλουτο χάριν της πρός τούς έξιόντας έχ της 25 πόλεως ἀσφαλείας, την δ' έκτος αὐτῶν περιεβάλοντο, φυλακήν ποιούμενοι των έξωθεν έπιθέσεων 21. και των παρεισάγεσθαι και παρεισπίπτειν είωθότων είς τὰς πολιορχουμένας πόλεις. τὰ δὲ μεταξύ τῶν 4 τάφρων καὶ των στρατοπέδων διαστήματα φυλακαϊς 🔊 διέλαβον, όγυροποιησάμενοι τούς εὐκαίρους τῶν τόπων εν διαστάσει. τὰ δὲ χορήγια καὶ τὴν ἄλλην 5

παρασκευήν οί μεν άλλοι σύμμαγοι πάντες ήθροιζον αὐτοῖς καὶ παρῆγον είς Έρβησόν, αὐτοὶ δ' έκ ταύτης τῆς πόλεως οὐ μακρὰν ὑπαργούσης ἄγοντες καὶ φέροντες συνεχώς τὰς ἀγορὰς δαψιλή κάναγκαΐα 6 σωίσι παρεσκεύαζου. πέντε μεν οὖν ἴσως μῆνας ἐπί 22. τῶν αὐτῶν διέμενον, οὐδὲν όλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβεῖν κατ' άλλήλων πλην τῶν ἐν αὐ-7 τοῖς τοῖς ἀκροβολισμοῖς συμβαινόντων. συνανομένων δε τῷ λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πληθος τῶν ἐν τῆ πόλει συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν — οὐ γὰο 10 έλάττους πέντε μυριάδων υπήρχον - δυσχρηστούμενος 'Αννίβας ήδη τοῖς πράγμασιν, δ τεταγμένος έπλ των πολιορχουμένων δυνάμεων, διεπέμπετο συνεχώς είς την Καρχηδόνα τήν τε περίστασιν διασα-8 φων και βοηθείν παρακαλών. οι δ' έν τη Καρχη- 15 δόνι των έπισυνηγμένων στρατιωτών και δηρίων γεμίσαντες τὰς ναῦς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Σικελίαν 9πρός "Αννωνα τὸν ετερον στρατηγόν. δς συναγαγων τάς παρασκευάς και δυνάμεις είς 'Ηράκλειαν ποῶτον μέν πραξικοπήσας κατέσγε τὴν τῶν Ερβη- 20 σέων πόλιν και παρείλετο τὰς ἀγορὰς και τὴν τῶν άναγχαίων γορηγίαν τοῖς τῶν ὑπεναντίων στρατο-10 πέδοις. έξ οδ συνέβη τούς 'Ρωμαίους έπ' ίσου πολιοοπείν και πολιοοπείσθαι τοίς πράγμασιν. είς γάρ τοῦτο συνήγοντο τῆ σιτοδεία καὶ σπάνει τῶν ἀναγ- 25 καίων ώστε πολλάκις βουλεύεσθαι περί τοῦ λύειν 11 την πολιοφχίαν. δ δή και τέλος αν έποίησαν, εί μή πασαν σπουδήν και μηγανήν προσφερόμενος Ίέρων τὰ μέτρια καὶ τάναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζε 22.19 των γορηγίων. μετά δε ταύτα θεωρών δ προειρη- 30 μένος ανήο τούς μεν 'Ρωμαίους ύπό τε τῆς νόσου

καὶ τῆς ἐνδείας ἀσθενῶς διακειμένους διὰ τὸ λοιμικήν είναι παρ' αύτοις κατάστασιν, τὰ δὲ σφέτερα στρατόπεδα νομίζων άξιόγρεα πρός μάγην υπάργειν. άναλαβών τά τε θηρία περί πεντήχουτα τον άριθ-2 5 μον όντα και την λοιπην δύναμιν απασαν προηγε κατά σπουδήν έκ τῆς Ἡρακλείας, παραγγείλας τοῖς Νομαδικοῖς ίππεῦσι προπορεύεσθαι καὶ συνεγγίσασι τῶ γάρακι τῶν ἐναντίων ἐρεθίζειν καὶ πειρᾶσθαι τούς Ιππεῖς αὐτῶν ἐκκαλεῖσθαι, κάπειτα πά-10 λιν έχχλίνασιν ἀποχωρείν, ξως ἂν αὐτῷ συμμίξωσι. πραξάντων δε το συνταγθέν των Νομάδων και 3 28. προσμιξάντων θατέρω των στρατοπέδων, εύθύς οί των 'Ρωμαίων Ιππείς έξεγέοντο καλ δρασέως έπέχειντο τοῖς Νομάσιν. οἱ δὲ Λίβυες ὑπεχώρουν κατὰ 4 15 τὸ παράγγελμα, μέχρι συνέμιξαν τοῖς περί τὸν "Αννωνα: λοιπόν τ' έκ μεταβολής περιχυθέντες έπέχειντο τοῖς πολεμίοις καὶ πολλούς μέν αὐτῶν ἀπέπτειναν, τούς δὲ λοιπούς έως εἰς τὸν χάρακα συνεδίωξαν. γενομένων δε τούτων επεστρατοπέδευ- 5 20 σαν οί περί τον "Αννωνα τοῖς 'Ρωμαίοις, καταλαβόμενοι τον λόφον τον καλούμενον Τόρον, ώς δέκα σταδίους ἀπέγοντες των ὑπεναντίων, και δύο μεν 6 μηνας έμενον έπλ των ύποκειμένων, ούδεν όλοσχερές πράττοντες πλην απροβολιζόμενοι καθ' έκά-35 στην ημέραν. τοῦ δ' Αυνίβου διαπυρσευομένου καὶ 7 διαπεμπομένου συνεχώς έχ της πόλεως πρός τον "Αννωνα καὶ δηλοῦντος ὅτι τὰ πλήθη τὸν λιμὸν ούχ ύπομένει, πολλοί δὲ καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους αὐτομολοῦσι διὰ τὴν ἔνδειαν, ἔγνω διακινδυνεύειν 30 δ των Καργηδονίων στρατηγός, ούς ήττον έπὶ τοῦτο φερομένων και των Ρωμαίων διά τας προειοημένας POLYB. HIST. I.

8 αίτίας. διόπερ έξαγαγόντες άμφότεροι τὰς δυνάμεις είς τὸν μεταξὸ τόπον τῶν στρατοπέδων συν-9 έβαλλον άλλήλοις. ἐπὶ πολὸν δὲ χρόνον γενομένης

τῆς μάχης τέλος ἐτρέψαντο τοὺς προκινδυνεύσαντας

28.10 μισθοφόρους των Καρχηδονίων οί 'Ρωμαϊοι. τού- ε των δὲ πεσόντων είς τὰ θηρία καὶ τὰς λοιπὰς τάξεις τὰς έφεστηκυίας συνέβη πῶν συνταραχθῆναι τὸ

11 των Φοινίκων στρατόπεδον. γενομένου δ' έγκλιματος δλοσχερούς οι μεν πλείστοι διεφθάρησαν αὐτων, τινες δ' είς 'Ηράκλειαν ἀπεχώρησαν' οι δε 10
'Ρωμαιοι των τε πλείστων έκυρίευσαν θηρίων καὶ

12 τῆς ἐπισκευῆς ἀπάσης. ἐπιγενομένης δὲ τῆς νυκτός, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν κατορθωμάτων χαρὰν καὶ διὰ τὸν κόπον ῥαθυμότερον ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν χρησαμένων, ἀπελπίσας ᾿Αννίβας τὰ πράγματα καὶ νο- 15 μίσας ἔχειν εὐφυῆ καιρὸν πρὸς σωτηρίαν διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας, ὧρμησε περὶ μέσας νύκτας ἐκ24.

18 τῆς πόλεως, ἔχων τὰς ξενικὰς δυνάμεις. χώσας δὲ φορμοῖς ἀχύρων σεσαγμένοις τὰς τάφρους ἔλαθε τοὺς πολεμίους ἀπαγαγὼν ἀσφαλῶς τὴν δύναμιν. 20

14 οί δὲ 'Ρωμαΐοι τῆς ἡμέρας ἐπελθούσης συνέντες τὸ γεγονὸς καὶ τῆς οὐραγίας τῆς τῶν περὶ τὸν 'Αννίβαν ἐπὶ βραχὸ καθαψάμενοι μετὰ ταῦτα πάντες

15 δομησαν πρός τὰς πύλας. οὐδενὸς δ' ἐμποδὰν αὐτοῖς Ισταμένου, παρεισπεσόντες διήρπασαν τὴν 15 πόλιν καὶ πολλὰν μὲν σωμάτων, πολλῆς δὲ καὶ παντοδαπῆς ἐγένοντο κατασκευῆς ἐγκρατεῖς.

20 Τῆς δ' ἀγγελίας ἀφικομένης εἰς τὴν σύγκλητον τῶν Ῥωμαίων ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν Ἀκράγαντα, περιχαρεῖς γενόμενοι καὶ ταῖς διανοίαις ἐπαρθέντες »
οὐκ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν οὐδ' ἡρ-

κούντο σεσωκέναι τους Μαμερτίνους ουδέ ταις έξ αὐτοῦ τοῦ πολέμου γενομέναις ἀφελείαις, ἐλπίσαν-2 τες δε καθόλου δυνατον είναι τούς Καρτηδονίους έκβαλεϊν έκ της νήσου, τούτου δε νενομένου μενάλην s ἐπίδοσιν αύτῶν λήψεσθαι τὰ πράγματα, πρὸς τούτοις ήσαν τοῖς λογισμοῖς καὶ ταῖς περὶ τοῦτο τὸ μέρος έπινοίαις. τὰ μὲν οὖν περί τὰς πεζικὰς δυ-3 νάμεις έφρων κατά λόγον σφίσι προγωρούντα: μετά 4 γὰρ τοὺς τὸν 'Ακράγαντα πολιορχήσαντας οί κατα-10 σταθέντες στρατηγοί Λεύκιος Οὐαλέριος καί Τίτος 24. Ότακίλιος έδόκουν ένδεχομένως χειρίζειν τὰ κατὰ την Σικελίαν. της δε θαλάττης ακονιτί των Καρ-5 τηδονίων επικρατούντων εξυγοστατείτ' αὐτοῖς ὁ πόλεμος έν γὰρ τοῖς έξῆς χρόνοις, κατεχόντων αὐ-6 15 των ήδη του Άκραναντα, πολλαί μεν πόλεις προσετίθεντο των μεσογαίων τοις 'Ρωμαίοις, αγωνιώσαι τάς πεζικάς δυνάμεις, έτι δε πλείους αφίσταντο των παραθαλαττίων, καταπεπληγμέναι τον των Καργηδονίων στόλον. όθεν δρώντες αίελ καλ μάλλον είς 7 20 έκατερα τὰ μέρη δοπὰς λαμβάνοντα τὸν πόλεμον διά τὰς προειρημένας αίτίας, ἔτι δὲ τὴν μὲν Ίταλίαν πορθουμένην πολλάκις ύπο της ναυτικής δυνάμεως, την δε Λιβύην είς τέλος άβλαβη διαμένουσαν, δρμησαν έπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχηδο-25 γίοις είς την θάλατταν. διὸ καὶ τοῦτο τὸ μέρος 8 ούς ήκιστά με παρώρμησεν ποιήσασθαι μνήμην έπί 25. πλείου τοῦ προειρημένου πολέμου χάριν τοῦ μηδὲ ταύτην άγνοείσθαι την άρχην, πώς και πότε και δι' ας αίτίας πρώτον ένέβησαν είς δάλατταν 'Ρωμαίοι. 20 θεωρούντες δὲ τὸν πόλεμον αύτοῖς τριβὴν λαμβά-9 νοντα, τότε πρώτον ἐπεβάλοντο ναυπηγείσθαι σκάφη,

10 πεντηρικά μέν έκατόν, εἴκοσι δὲ τριήρεις. τῶν δὲ ναυπηγών είς τέλος ἀπείρων όντων τῆς περί τὰς πεντήρεις ναυπηγίας διὰ τὸ μηδένα τότε τῶν κατὰ την Ίταλίαν κεγοησθαι τοιούτοις σκάφεσιν, πολλήν 11 αύτοῖς παρείζεν τοῦτο τὸ μέρος δυσχέρειαν. έξ ών 5 καὶ μάλιστα συνέδοι τις αν τὸ μεγαλόψυχον καὶ 12 παράβολον τῆς 'Ρωμαίων αίρέσεως. οὐ γὰρ οἶον εὐλόγους ἀφορμὰς ἔχοντες, ἀλλ' οὐδ' ἀφορμὰς καθάπαξ οὐδ' ἐπίνοιαν οὐδέποτε ποιησάμενοι τῆς θαλάττης, τότε δή πρώτον έν νῷ λαμβάνοντες οὕτως τολ- 10 μηρώς ένεχείρησαν ώστε πρίν η πειραθήναι του πράγματος, εὐθὺς ἐπιβαλέσθαι Καργηδονίοις ναυμαχείν τοίς έκ προγόνων έχουσι την κατά δάλατ-13 ταν ήγεμονίαν άδήριτον. μαρτυρίω δ' άν τις χρήσαιτο πρός την άληθειαν των νῦν ὑπ' έμοῦ λεγο- 15 μένων καί πρός τὸ παράδοξον αὐτῶν τῆς τόλμης. ότε γάο τὸ πρώτον ἐπεγείρησαν διαβιβάζειν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, οὐχ οἶον κατάφρακτος αὐ-25, τοῖς ὑπῆρχεν ναῦς, ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον 14 οὐδε λέμβος οὐδ' εἶς, ἀλλὰ παρὰ Ταραντίνων καὶ 20 Λοκοών έτι δ' Έλεατών και Νεαπολιτών συγχρησάμενοι πεντηχοντόρους και τριήρεις έπι τούτων 15 παραβόλως διεκόμισαν τοὺς ἄνδρας. ἐν ικ δὴ καιρικοῦ των Καρχηδονίων κατά τὸν πορθμὸν ἐπαναχθέντων αὐτοῖς, καὶ μιᾶς νεώς καταφράκτου διὰ τὴν προ- 25 θυμίαν προπεσούσης, ώστ' έποκείλασαν γενέσθαι τοῖς 'Ρωμαίοις ὑποχείοιον, ταύτη παραδείγματι χρώμενοι τότε πρός ταύτην έποιοῦντο την τοῦ παντός 16 στόλου ναυπηγίαν, ώς εί μη τοῦτο συνέβη γενέσθαι, δήλον ώς διὰ τὴν ἀπειρίαν εἰς τέλος ὰν ἐκωλύ- 30 21 δησαν της έπιβολης. οὐ μην άλλ' οἶς μεν έπιμελες

ήν της ναυπηγίας, έγίνοντο περί την των πλοίων κατασκευήν, οί δε τὰ πληρώματα συναθροίσαντες έδίδασκον έν τη γη κωπηλατείν τὸν τρόπον τοῦτον 26. καθίσαντες έπὶ τῶν είρεσιῶν ἐν τῆ χέρσῷ τοὺς ἄν-2 5 δρας την αὐτην ἔχοντας τάξιν ταῖς ἐπ' αὐτῶν τῶν πλοίων καθέδραις, μέσον δ' έν αὐτοῖς στήσαντες του κελευστήν, άμα πάντας άναπίπτειν έφ' αύτους άνοντας τὰς γεζοας καὶ πάλιν πουνεύειν ἐξωθοῦντας ταύτας συνείθιζον ἄρχεσθαί τε και λήγειν τῶν 10 κινήσεων πρός τὰ τοῦ κελευστοῦ παραγγέλματα. προκατασκευασθέντων δὲ τούτων, άμα τῷ συντελε- 3 σθήναι τὰς ναῦς καθελκύσαντες καὶ βραγὺν χρόνον έπ' αὐτῆς τῆς άληθείας έν θαλάττη πειραθέντες Επλεον παρά την Ιταλίαν κατά το πρόσταγμα 15 τοῦ στρατηγοῦ. ὁ γὰρ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως 4 τεταγμένος τοῖς 'Ρωμαίοις Γνάιος Κορνήλιος όλίγαις ήμεραις πρότερον, συντάξας τοῖς ναυάρχοις, ἐπειδὰν καταρτίσωσι τὸν στόλον, πλεῖν ὡς ἐπὶ τὸν πορθμόν, αὐτὸς ἀναχθείς μετὰ νεῶν έπτακαίδεκα προκατ-20 έπλευσεν έπὶ τὴν Μεσσήνην, σπουδάζων τὰ κατεπείγοντα πρός την χρείαν παρασκευάσαι τῷ στόλῳ. προσπεσούσης δ' αὐτῷ πράξεως έκει περί τῆς τῶν 5 Λιπαραίων πόλεως, δεξάμενος την έλπίδα προχειρότερον τοῦ δέοντος ἔπλει ταῖς προειρημέναις ναυσί 26, καλ καθωρμίσθη πρός την πόλιν. δ δε των Καρ-6 χηδονίων στρατηγός 'Αννίβας, ακούσας έν τῷ Πανόρμω τὸ γεγονὸς έξαποστέλλει Βοώδη τῆς γερουσίας ὑπάρχοντα, ναῦς εἴκοσι δούς. ὃς ἐπιπλεύσας νυ-7 κτὸς ἐν τῷ λιμένι συνέκλεισε τοὺς περί τὸν Γνάιον. 30 ήμέρας δ' έπιγενομένης τὰ μὸν πληφώματα πρὸς φυγήν ωρμησεν εις την γην, δ δε Γνάιος έκπλαγής

γενόμενος και ποιείν έχων ούδεν τέλος παρέδωκεν 8 αύτον τοζς πολεμίοις. οί δε Καρχηδόνιοι τάς τε ναῦς καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ὑπεναντίων ὑπογείριον 9 έγοντες παραγοήμα πρός τον Αννίβαν απήραν. μετ' ού πολλάς δ' ήμέρας, ούτως έναργούς όντος καί 5 προσφάτου τοῦ περί του Γνάιον ἀτυγήματος, παρ' δλίγον αὐτὸς 'Αννίβας είς τὸ παραπλήσιον άμάρ-10 τημα προφανώς ένέπεσεν. ἀκούσας γὰρ τὸν τῶν 'Ρωμαίων στόλον κομιζόμενον παρά την Ίταλίαν σύνεγγυς είναι, κατιδείν βουλόμενος τό τε πλήθος καί 27. την δλην σύνταξιν των ύπεναντίων, λαβών πεν-11 τήκοντα ναῦς ἐπιπλεῖ. κάμπτων δὲ περὶ τὸ τῆς Ἰταλίας ακρωτήριον έμπίπτει τοῖς πολεμίοις έν κόσμω και τάξει ποιουμένοις τον πλούν και τάς μεν πλείους ἀπέβαλε τῶν νεῶν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ὑπολει- 16 φθεισών ανελπίστως και παραδόξως διέφυγεν.

Οί δε 'Ρωμαΐοι μετά ταῦτα συνεγγίσαντες τοίς 22 κατά την Σικελίαν τόποις καὶ συνέντες τὸ γεγονός σύμπτωμα περί του Γυάιου παραυτίκα μεν διεπέμποντο πρός Γάιον Βίλιον του ηγούμενου της 20 2 πεζής δυνάμεως και τοῦτον ανέμενον, αμα δ' άκούοντες οὐ μακράν είναι τὸν τῶν πολεμίων στόλου έγίνουτο πρός παρασκευήν τοῦ ναυμαγείν. 3 όντων δὲ τῶν πλοίων φαύλων ταῖς κατασκευαῖς καὶ δυσκινήτων, ύποτίθεταί τις αὐτοίς βοήθημα πρός 25 την μάχην τούς έπικληθέντας μετά ταῦτα κόρακας 4 ων συνέβαινε την κατασκευην είναι τοιαύτην. στῦλος έν πρώρρα στρογγύλος είστήκει, μῆκος μὲν δρ-27. γυιών τεττάρων, κατά δὲ τὸ πλάτος τριών παλαι-5 στων έχων την διάμετρον. ούτος αύτος μέν έπί » της πορυφής τροχιλίαν είγεν, περιετίθετο δ' αὐτῷ

κλίμαξ έπικαρσίαις σανίσι καθηλωμένη, πλάτος μέν ποδών τεττάρων, τὸ δὲ μῆκος εξ δργυιών. τὸ δὲ 6 τρήμα του σανιδώματος ήν παράμηκες καί περιέβαινε περί τον στύλον μετά τὰς πρώτας εὐθέως τῆς 5 κλίμακος δύ' δργυιάς. είγεν δε και δρύφακτον αύτη παρ' έχατέραν την έπιμήκη πλευράν είς νόνυ τὸ βάθος. έπλ δὲ τοῦ πέρατος αὐτοῦ προσήρμοστο 7 σιδηρούν οίον ϋπερον απωξυσμένον, έγον δακτύλιον έπὶ τῆς κορυφῆς, ὡς τὸ ὅλον φαίνεσθαι παρα-10 πλήσιον ταζε σιτοποιικαϊς μηγανήσεσιν. εἰς δὲ τοῦτον 8 τον δακτύλιον ένεδέδετο κάλως, φ κατά τὰς έμβολάς των πλοίων έξαίροντες τούς κόρακας διά τῆς έν τῷ στύλφ τροχιλίας ἀφίεσαν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα τῆς άλλοτρίας νεὼς ποτέ μέν κατὰ πρῶρραν, ποτέ 16 δ' άντιπεριάγοντες τὰς ἐκ τῶν πλαγίων προσπιπτούσας έμβολάς. δτε δε ταῖς σανίσι τῶν καταστρω-9 μάτων έμπαγέντες οι κόρακες δμοῦ συνδήσαιεν τὰς ναύς, εί μεν πλάγιαι παραβάλοιεν άλλήλαις, παν-28. ταγόθεν έπεπήδων, εί δε κατά πρώρραν, δι' αὐτοῦ 20 τοῦ κόρακος έπλ δύο συνεχεῖς έποιοῦντο τὴν ἔφοδον . ὧν οί μεν ήνούμενοι την κατά πρόσωπον έπι- 10 φάνειαν έσκέπαζον ταϊς των θυρεών προβολαϊς, οί δ' έπόμενοι τὰς έκ τῶν πλαγίων ἡσφάλιζον πλευράς ύπερ τον δρύφακτον ύπερτιθέμενοι τάς ίτυς 25 των δπλων. οδτοι μέν οδν τοιαύτη κεγρημένοι πα- 11 ρασκευή καιρον έπετήρουν πρός ναυμαχίαν δ δέ 23 Γάιος Βίλιος ώς θαττον έγνω την περιπέτειαν τοῦ της ναυτικής δυνάμεως ηγουμένου, παραδούς τὰ πεζικά στρατόπεδα τοῖς χιλιάρχοις αὐτὸς διεκομίσθη 30 πρός του στόλου. πυθόμενος δὲ τοὺς πολεμίους 2 πορθείν την Μυλαΐτιν χώραν έπιπλεί στόλω παντί.

28. 3 συνιδόντες δ' οί Καργηδόνιοι μετά γαρᾶς καί σπουδης ανήγουτο ναυσίν έκατου καί τριάκουτα, καταφρονούντες της απειρίας των 'Ρωμαίων, και πάντες επλεον αντίπρωρροι τοῖς πολεμίοις, οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κίνδυνον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ λείαν τινὰ 5 4 πρόδηλου, ήνεῖτο δ' 'Αννίβας αὐτῶν — οὖτος δ' ην ό τὰς δυνάμεις ἐκκλέψας νυκτὸς ἐκ τῆς τῶν 'Ακραγαντίνων πόλεως - έχων έπτήρη την γενο-5 μένην Πύρρου τοῦ βασιλέως. ἄμα δὲ τῷ πλησιάζειν συνθεωρούντες άνανενευκότας τοὺς κόρακας έν 10 ταῖς έκάστων πρώρραις, ἐπὶ ποσὸν μὲν ἡπόρουν οί Καργηδόνιοι, ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀονάνων κατασκευαίς οὐ μὴν ἀλλὰ τελέως κατεγνωκότες τῶν έναντίων ένέβαλον οι πρώτοι πλέοντες τετολμηκό-6 τως. των δε συμπλεκομένων σκαφων άει δεδεμε- 15 νων τοις δργάνοις, και των ανδρών εύθυς έπιποοευομένων δι' αὐτοῦ τοῦ κόρακος καὶ συμπλεκομένων έπὶ τοῖς καταστρώμασιν, οί μὲν έφονεύοντο των Καργηδονίων, οί δὲ παρεδίδοσαν έαυτοὺς έχπληττόμενοι τὸ γινόμενον παραπλήσιον γὰρ πεζο- 20 7 μαγίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι. διὸ καὶ τριάκοντα μὲν τὰς πρώτας συμβαλούσας ναῦς αὐτάνδρους ἀπέβαλον, σύν αίζ ἐγένετ' αίχμάλωτον καὶ τὸ τοῦ στρατηγοῦ πλοῖον 'Αννίβας δ' ἀνελπίστως και παραβόλως αὐτὸς έν τῆ σκάφη διέφυγεν. 29. 8τὸ δὲ λοιπὸν πλήθος τῶν Καργηδονίων ἐποιείτο μεν τον επίπλουν ώς είς εμβολήν, εν δε τῷ συνεγγίζειν θεωρούντες τὸ συμβεβηκὸς περὶ τὰς προπλεούσας ναῦς έξέκλινον καὶ διένευον τὰς τῶν 9 δογάνων έπιβολάς. πιστεύοντες δε τῷ ταχυναυτεῖν, 30 οί μέν έκ πλαγίων, οί δε κατά πρύμναν έκπεριπλέοντες ἀσφαλῶς ἤλπιζον ποιήσασθαι τὰς ἐμβολάς.
πάντη δὲ καὶ πάντως ἀντιπεριισταμένων καὶ συν- 10 διανευόντων τῶν ὀργάνων οὕτως ὥστε κατ' ἀνάγκην τοὺς ἐγγίσαντας συνδεδέσθαι, τέλος ἐγκλίναντες ἔφυγον οἱ Καρχηδόνιοι, καταπλαγέντες τὴν καινοτομίαν τοῦ συμβαίνοντος, πεντήκοντα ναῦς ἀποβαλόντες.

Οί δε 'Ρωμαΐοι παραδόξως άντιπεποιημένοι της 24 29. κατά θάλατταν έλπίδος, διπλασίως έπερρώσθησαν 10 ταῖς δομαῖς πρὸς τὸν πόλεμον. τότε μὲν οὖν προσ-2 σχόντες τη Σικελία την τ' Αίγεσταίων ελυσαν πολιορκίαν έσχάτως αὐτῶν ἤδη διακειμένων κατά τε την έκ της Αιγέστης αναγώρησιν Μακελλαν πόλιν κατὰ κράτος είλου. μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν 3 15 'Αμίλκας, δ των Καργηδονίων στρατηγός δ τεταγμένος έπλ των πεζικών δυνάμεων, διατρίβων περλ Πάνορμον, γνούς έν τοις 'Ρωμαικοίς στρατοπέδοις στασιάζοντας τούς συμμάγους πρός τούς 'Ρωμαίους περί των έν ταϊς μάγαις πρωτείων, καί πυνθανό-4 20 μενος στρατοπεδεύειν αὐτοὺς καθ' έαυτοὺς τοὺς συμμάχους μεταξύ τοῦ Παρώπου καὶ τῶν Θερμῶν των Ίμεραίων, έπιπεσών αὐτοῖς αἰφνιδίως άναστρατοπεδεύουσι μετά πάσης τῆς δυνάμεως σχεδὸν είς τετρακισχιλίους απέκτεινεν. μετά δε ταύτην την 5 25 πράξιν δ μέν 'Αννίβας έχων τὰς διασωθείσας ναῦς ἀπέπλευσεν είς την Καργηδόνα, μετ' οὐ πολύ δ' έκειθεν είς Σαρδόνα διήρε, προσλαβών ναυς καί τινας των ενδόξων τριηράρχων. χρόνοις δ' οὐ 6 πολλοίς κατόπιν εν τη Σαρδόνι συγκλεισθείς ύπο 30 'Ρωμαίων εν τινι λιμένι και πολλάς ἀποβαλών των νεών, παραυτίκα συλληφθείς ύπὸ τῶν διασωθέντων

- 7 Καρχηδονίων ανεσταυρώθη. 'Ρωμαΐοι γαρ αμα τῆς δαλάττης ήψαυτο καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων εὐθέως ἀντείχουτο.
- Τὰ δ' ἐν τῆ Σικελία στρατόπεδα τῶν 'Ρωμαίων 80. κατά μεν τον έξης ένιαυτον ούδεν άξιον έπραξαν κ 9 λόγου, τότε δε προσδεξάμενοι τους επικαθεσταμένους ἄργοντας Αύλον 'Ατίλιον καλ Γάιον Σολπίκιον ωρμησαν έπλ του Πάνορμου δια το τας των 10 Καρχηδονίων δυνάμεις έχει παραχειμάζειν. οί δε στρατηγοί συνεγγίσαντες τη πόλει μετά πάσης της 10 δυνάμεως παρετάξαντο. των δε πολεμίων ούκ άντεξιόντων, πάλιν έντεῦθεν έποιήσαντο την δομην έπλ 11 πόλιν Ίππάναν, και ταύτην μεν έξ έφόδου κατά κράτος ελαβου, είλου δε και το Μυττίστρατου, πολ-80.λούς χρόνους ύπομεμενηκός την πολιορκίαν διά την 13 12 δχυρότητα τοῦ τόπου. την δε Καμαριναίων πόλιν μικρώ πρότερον ἀπ' αὐτῶν ἀποστάσαν, τότε προσενέγκαντες έργα καὶ καταβαλόντες τὰ τείχη κατέσχον δμοίως δε και την Ένναν και έτερα πλείω 13 πολισμάτια των Καργηδονίων. ἀπὸ δὲ τούτων νε- 20 νόμενοι Διπαραίους έπεχείρησαν πολιορκείν.
- 25 Τῷ δ' έξῆς ἐνιαυτῷ Γάιος 'Ατίλιος ὁ στρατηγὸς τῶν 'Ρωμαίων πρὸς Τυνδαρίδα καθορμισθεὶς καὶ συνθεασάμενος ὀτάκτως παραπλέοντα τὸν τῶν Καρχηδονίων στόλον, παραγγείλας τοῖς ἰδίοις πληρώμα- 25 σιν ἔπεσθαι τοῖς ἡγουμένοις, αὐτὸς ὥρμησε πρὸ τῶν 2 ἄλλων, ἔχων δέκα ναῦς ὁμοπλοούσας. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι σινιδόντες τῶν ὑπεναυτίων τοὺς μὲν ἀκμὴν ἐμβαίνοντας, τοὺς δ' ἀναγομένους, τοὺς δὲ πρώτους πολὺ προειληφότας τῶν ἄλλων, ἐπιστρέψαντες 26 3 αὐτοῖς ἀπήντων. καὶ κυκλώσαντες τὰς μὲν ἄλλας

διέφθειραν, την δὲ τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' ὀλίγον αὕτανδρον ἔλαβον. οὐ μην ἀλλ' αὕτη μὲν ταῖς
ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη καὶ ταχυναυτοῦσα διέφυγε
παραδόξως τὸν κίνδυνον, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ῥωμαίων 4
ε ἐπιπλέουσαι κατὰ βραχὸ συνηθροίζοντο. γενόμεναι
δ' ἐν μετώπω συνέβαλλον τοῖς πολεμίοις καὶ δέκα
μὲν αὐτάνδρους ναῦς ἔλαβον, ὀκτὰ δὲ κατέδυσαν.
αὶ δὲ λοιπαὶ τῶν Καρχηδονίων ἀπεχώρησαν εἰς τὰς
Λιπαραίας καλουμένας νήσους.

Έκ δὲ ταύτης τῆς ναυμαχίας ἀμφότεροι νομίζοντες 5 έφαμιλλον πεποιήσθαι τον κίνδυνον, ώρμησαν όλο-81. σχερέστερον έπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικάς δυνάμεις καὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἀντέγεσθαι πραγμάτων. αί 6 δε πεζικαί δυνάμεις έν τοῖς κατά ταῦτα χαιροῖς οὐδεν 15 έπραξαν άξιου μνήμης, άλλα περί μικράς καί τὰς τυγούσας πράξεις κατέτριψαν τούς γρόνους. διὸ παρα-7 σκευασάμενοι, καθάπερ είπον, είς την έπιφερομένην θερείαν ανήγθησαν Ρωμαΐοι μέν τριάκοντα και τριακοσίαις μακραίς ναυσί καταφράκτοις καί κατέσχον 81. είς Μεσσήνην. δθεν άναγθέντες Επλεον δεξιάν έγον-8 τες την Σικελίαν, κάμψαντες δε τον Πάχυνον ύπερηραν είς "Εκνομον διά το και το πεζον στράτευμα περί τούτους αὐτοὺς είναι τοὺς τόπους. δόνιοι δὲ πεντήχοντα καὶ τριαχοσίαις ναυσί κατα-25 φράκτοις αναπλεύσαντες Λιλυβαίφ προσέσχον, έντεῦθεν δὲ πρὸς Ἡράκλειαν τὴν Μινώαν καθωρμίσθησαν. ήν δε των μεν Ρωμαίων πρόθεσις είς 26 την Λιβύην πλείν και τον πόλεμον έκει περισπάν, ΐνα τοῖς Καρχηδονίοις μὴ περί Σικελίας, άλλὰ περί 30 σφων αὐτων καὶ τῆς ἰδίας γώρας ὁ κίνδυνος γίνηται, τοῖς δὲ Καργηδονίοις τάναντία τούτων ἐδόχει 2

συνιδόντες γαρ ως εὐέφοδός έστιν ή Λιβύη και πας δ κατά την γώραν λαὸς εὐγείρωτος τοῖς ἄπαξ εἰς αὐτὴν ἐμβαλοῦσιν, οὐγ οἶοί τ' ἦσαν ἐπιτρέπειν, 3 άλλὰ διακινδυνεύειν καὶ ναυμαγεῖν ἔσπευδον. ὄντων δὲ τῶν μὲν πρὸς τὸ κωλύειν, τῶν δὲ πρὸς τὸ 5 βιάζεσθαι, προφανής ήν δ μέλλων άγων έκ της έκα-4 τέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας. οί μεν οδυ 'Ρωμαΐοι πρός άμφότερα την παρασκευήν άρμόζουσαν έποιοῦντο πρός τε τὴν κατὰ θάλατταν γρείαν καὶ πρὸς 5 την απόβασιν την είς την πολεμίαν. διόπες έπιλέ- 10 ξαντες έχ των πεζικών στρατοπέδων τὰς ἀρίστας γεῖρας διείλου την πάσαν δύναμιν, ην ημελλον άνα-6 λαμβάνειν, είς τέτταρα μέρη. τὸ δὲ μέρος εκαστον διττάς είγεν προσηγορίας πρώτον μέν γάρ έκαλειτο στρατόπεδου και πρώτος στόλος και τὰ λοιπὰ κατὰ 15 λόγον. τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτην ἐπωνυμίαν ἔτι 32. προσειλήφει τριάριοι γάρ ώνομάζοντο κατά την έν 7 τοίς πεζικοίς στρατοπέδοις συνήθειαν. καὶ τὸ μὲν σύμπαν ήν στράτευμα τούτων της ναυτικής δυνάμεως περί τέτταρας καί δέκα μυριάδας, ως αν έκά- 20 στης νεώς λαμβανούσης έρέτας μεν τριακοσίους, έπι-8 βάτας δ' έχατὸν εἴκοσιν. οί δὲ Καρχηδόνιοι τὸ μὲν πλείον και το παν ήρμοζοντο προς τον κατά θάλατ-82.ταν κίνδυνον τό γε μήν πλήθος αὐτῶν ἡν ὑπέρ πεντεκαίδεκα μυριάδας κατά τὸν τῶν νεῶν λόγον. 25 9 έφ' οίς ούχ οίον ἄν τις παρών και θεώμενος ύπὸ την όψιν, άλλὰ κἂν ἀκούων καταπλαγείη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος καλ την των πολιτευμάτων άμφοτέρων μεγαλομερίαν καλ δύναμιν, στοχαζόμενος έχ τε τοῦ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ τῶν νεῶν πλήθους. 30 10 οί δε 'Ρωμαίοι συλλογιζόμενοι διότι τον μεν πλούν

είναι συμβαίνει πελάγιον, τους δε πολεμίους ταγυναυτείν, πανταγόθεν έπειρώντο ποιείσθαι την τάξιν άσφαλη και δυσπρόσοδον. τὰς μέν οὖν έξήρεις δύ' 11 ούσας, έφ' ὧν ἔπλεον οί στρατηγοί Μάρχος 'Ατίλιος 5 καὶ Λεύκιος Μάλιος, πρώτας έν μετώπω παραλλήλους έταξαν. τούτων δ' έκατέρα συνεχεῖς κατὰ μίαν ναῦν 12 έπιτάττοντες τη μέν τον πρώτον, τη δε τον δεύτερον στόλον επέστησαν, αεί καθ' εκάστην ναῦν έκατέρου τοῦ στόλου μεῖζον τὸ μεταξύ ποιοῦντες διά-10 στημα. ταῖς δὲ πρώρραις ἔξω νεύοντα τὰ σκάφη την έπίστασιν έπ' άλληλοις είγεν. έπειδή δὲ τὸν 13 πρώτον και δεύτερον στόλον άπλως είς ξμβολον έταξαν, ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπω το τρίτον στρατόπεδον. ων έπιστάντων απετελέσθη 15 τρίγωνον τὸ πᾶν εἶδος τῆς τάξεως. ἐπὶ δὲ τούκοις 14 έπέστησαν τὰς ίππηγούς, ρύματα δόντες έξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν. ταύταις δὲ κατόπιν 15 έπέβαλον τον τέταρτον στόλον, τους τριαρίους κληθέντας, έπλ μίαν παρεκτείναντες ναῦν, ὡς ὑπερτεί-20 νειν έξ έχατέρου τοῦ μέρους τοὺς πρὸ έαυτῶν. καὶ 16 συναρμοσθέντων πάντων κατά τὸν είρημένον τρό-88. που, τὸ μὲν ὅλον ἀπετελέσθη σχημα τῆς τάξεως έμβολον, οδ τὸ μὲν ἐπὶ τὴν κορυφὴν μέρος ἦν κοῖλου, τὸ δὲ πρὸς τῆ βάσει στερεύν, τὸ δὲ σύμπαν 25 ένεργον και πρακτικόν, αμα δε και δυσδιάλυτον. οί δὲ τῶν Καργηδονίων στρατηγοί κατὰ τὸν αὐτὸν 27 καιρον παρακαλέσαντες τὰ πλήθη διὰ βραγέων καλ συνυποδείξαντες αὐτοῖς ὅτι νικήσαντες μὲν τῆ ναυμαχία περί Σικελίας ποιήσουται του πόλεμου, ήτ-88. τηθέντες δε περί της σφετέρας πατρίδος κινδυνεύσουσιν καί των άναγκαίων, ούτως αὐτοῖς παρήγγει-

2 λαν έμβαίνειν είς τὰς ναῦς. προθύμως δὲ πάντων ποιούντων τὸ παραγγελλόμενον διὰ τὸ προορᾶσθαι τὸ μέλλον έχ τῶν εἰρημένων, εὐθαρσῶς ἀνήγοντο 3 και καταπληκτικώς. Θεωρούντες δε την των πολεμίων τάξιν οί στρατηγοί και πρός ταύτην άρμοζόμε- 5 νοι τὰ μὲν τρία μέρη τῆς αύτῶν δυνάμεως ἐπὶ μίαν έταττον ναύν, πρός τὸ πέλαγος ανατείναντες τὸ δεξιον κέρας, ως κυκλώσοντες τους υπεναντίους, πάσας Ιστάντες ἀντιπρώρρους τὰς ναῦς τοὶς πολεμίοις. 4 τὸ δὲ τέταρτον εὐώνυμον τῆς δλης τάξεως ἐποίουν, 10 5 έν έπικαμπίω νεῦον πρὸς τὴν γῆν. ἡγοῦντο δὲ τῶν Καργηδονίων τοῦ μεν δεξιοῦ κέρως, έχων επίπλους καί πεντήρεις τὰς μάλιστα ταγυναυτούσας πρὸς τὴν ύπερκέρασιν, "Αννων δ περί τὸν 'Ακράγαντα λειφθείς 6 τῆ παρατάξει· τῶν δ' εὐωνύμων εἶγε τὴν ἐπιμέλειαν 15 'Αμίλκας δ περί την Τυνδαρίδα ναυμαχήσας. δς τότε κατά μέσην την τάξιν ποιούμενος τον κίνδυνον έγρη-7 σατό τινι στρατηγήματι κατά τὸν ἀγῶνα τοιώδε. τῶν ναο 'Ρωμαίων συνθεασαμένων έπι λεπτον έπτεταμένους τοὺς Καρχηδονίους και ποιησαμένων την δρ. 20 μην έπι μέσους, την μεν άρχην δ κίνδυνος έλαβε 8 τοιαύτην. ταχύ δὲ τῶν περί τὰ μέσα Καρχηδονίων έχ παραγγέλματος κλινάντων πρός φυγήν χάριν τοῦ διασπάσαι την των 'Ρωμαίων τάξιν, οδτοι μέν ύπεχώρουν μετά σπουδής, οί δε 'Ρωμαΐοι κατόπιν ήκο- 35 9 λούθουν έκθύμως. δ μέν οὖν πρῶτος καὶ δεύτερος στόλος έπέκειτο τοίς φεύγουσιν, τὸ δὲ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον στρατόπεδον απεσπάτο, τών μεν ρυμουλκούντων τὰς ίππηγούς ναῦς, τῶν δὲ τριαρίων συμ-84. 10 μενόντων και συνεφεδρευόντων τούτοις. έπει δε 30 τὸν πρώτον καὶ δεύτερον στόλον ίκανὸν τῶν ἄλλων

έδόκουν απεσπακέναι τόπον οί Καρχηδόνιοι, συνθήματος άρθέντος έκ της 'Αμίλκου νεώς μετεβάλοντο πάντες αμα και συνέβαλον τοις έπικειμένοις. άνω-11 84.νος δε συστάντος καρτερού, τῷ μεν ταχυναυτείν έκε περιπλέοντες και ραδίως μέν προσιόντες όξέως δ' ἀποχωρούντες πολύ περιήσαν οί Καρχηδόνιοι, τῶ 12 δε βιαιομαχείν κατά τάς συμπλοκάς και συνδείν τοίς κόραξιν τοὺς απαξ έγγίσαντας, αμα δε και τῶ συναγωνιζομένων αμφοτέρων των στρατηγών έν δψει 10 των ήγουμένων ποιείσθαι τὸν κίνδυνον, οὐχ ήττον έπικυδεστέρας είγον οί Ρωμαΐοι των Καργηδονίων τὰς ἐλπίδας. ἡ μὲν οὖν κατὰ τούτους μάχη τοιαύ-18 την είχε διάθεσιν. κατά δε τον αὐτού καιρον το 28 μεν δεξιον πέρας έχων "Αννων, το μεΐναν έν απο-15 στάσει κατά την πρώτην συμβολήν, τό τε πέλαγος ύπεράρας ένέβαλε ταζ των τριαρίων ναυσί και πολλην ἀπορίαν παρείζε και δυσχρηστίαν αὐτοῖς. οί 2 δὲ παρὰ τὴν γῆν τεταγμένοι τῶν Καργηδονίων παραγεγονότες είς μέτωπον έκ της προϋπαρχούσης 20 τάξεως και ποιήσαντες άντιπρώρρους τὰς ναῦς ένέβαλον τοῖς δυμουλκοῦσι τὰς Ιππηγούς οί δ' ἀφέμενοι τὰ δύματα συνεπλέχοντο καὶ διηγωνίζοντο τοῖς πολεμίοις. ἡν δὲ τρία μέρη τῆς ὅλης συμπλο-3 κής, και τρείς ναυμαγίαι συνέστησαν πολύ κεχωρι-25 σμέναι τοῖς τόποις άλλήλων τῷ δ' ἐκατέρων πάρ-4 ισα τὰ μέρη γενέσθαι κατὰ τὸν έξ άρχης χειρισμὸν έφαμιλλον είναι συνέβαινε και τον κίνδυνον. οὐ 5 μην άλλα το κατά λόγον έν έκάστοις έπετελείτο περί την μάχην, δπερ είχος δταν ή παραπλήσια » πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων. οί γὰρ πρῶτοι (κιν-6 δυνεύσαντες πρώτοι) και διεκρίθησαν τέλος γάρ έκ-

βιασθέντες οί περί τον 'Αμίλκαν είς φυγήν ώρμη-7 σαν. δ μέν οδυ Λεύκιος ανεδείτο τας αίγμαλώτους ναῦς δ δὲ Μάρκος συνορῶν τὸν περὶ τοὺς τριαρίους και τὰς ίππηγούς ἀγῶνα κατὰ σπουδὴν έβοήθει τούτοις, έχων τοῦ δευτέρου στόλου τὰς ἀπεραίους 5 8 ναῦς. συνάψαντος δὲ καὶ προσμίξαντος αὐτοῦ τοῖς 85. περί τον "Αννωνα, ταγέως αναθαροήσαντες οί τοιάοιοι, καίπερ ήδη κακώς ἀπαλλάττοντες, πάλιν έπερ-85. 9ρώσθησαν πρός του κίνδυνου. οί δε Καργηδόνιοι, τῶν μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς προσμαχομένων, 10 τῶν δὲ κατὰ νώτου προσπιπτόντων, δυσγοηστούμενοι και παραδόξως ύπο των βοηθησάντων κυκλούμενοι, κλίναντες πελαγίαν έποιοῦντο την ύπο-10 γώρησιν. κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὅ τε Λεύκιος έπαναπλέων ήδη καί θεωρών συγκεκλεισμένον πρός 15 τη νη τον τρίτον στόλον ύπο τοῦ τῶν Καργηδονίων εὐωνύμου κέρατος, ὅ τε Μάρκος ἐν ἀσφαλεῖ καταλιπών τὰς Ιππηγούς καὶ τούς τριαρίους ώρμη-11 σαν αμφότεροι βοηθείν τοίς κινδυνεύουσι. παραπλήσιου γὰο ἦυ ἤδη τὸ γινόμενον πολιορχία καί 20 πάντες αν απολώλεισαν οδτοί γε προφανώς, εί μή δεδιότες τούς πόρακας οί Καρχηδόνιοι περιφράξαντες μέν αὐτούς πρός τῆ γῆ συνείζον, πρός δὲ τὰς έμβολάς διά την συμπλοκήν εύλαβῶς έχοντες οὐ προσ-12 ήεσαν. ταχέως δ' έπιγενόμενοι και κυκλώσαντες οί 25 στρατηγοί τούς Καρχηδονίους αὐτάνδρους μὲν ἔλαβον πεντήμοντα ναῦς τῶν πολεμίων, ὀλίγαι δέ τι-13 νες παρά την γην έξελίξ χσαι διέφυγον. δ μέν οδν κατά μέρος κίνδυνος τοιαύτην έσχε την διάθεσιν, τὸ δὲ τέλος τῆς συμπάσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ 30 14 τούς 'Ρωμαίους. διεφθάρη δε τούτων μεν είκοσι

καὶ τέτταρα σκάφη, τῶν δὲ Καρχηδονίων ὑπὲρ τριάκοντα. ναῦς δὲ τῶν μὲν Ῥωμαίων αὕτανδρος οὐσδεμία τοῖς πολεμίοις ἐγένεθ' ὑποχείριος, τῶν δὲ Καρχηδονίων ἐξήκοντα καὶ τέτταρες.

Μετά δε ταυτα πάλιν οι 'Ρωμαΐοι προσεπισιτι-29 σάμενοι καὶ τὰς αἰγμαλώτους ναῦς καταρτίσαντες, έτι δὲ τὴν ἀρμόζουσαν τοῖς προτερήμασιν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι των πληρωμάτων άνήνοντο ποιούμενοι τὸν πλοῦν ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην. προσσχόντες 2 10 δε ταίς πρώταις πλεούσαις ναυσίν ύπο την άκραν την Εομαίαν έπονομαζομένην, η προ παντός τοῦ περί την Καργηδόνα κόλπου κειμένη προτείνει πελάγιος ώς πρός την Σικελίαν, και προσδεξάμενοι τὰς ἐπιπλεούσας ἐνταῦθα ναῦς καὶ πάντα συν-86. 15 αθροίσαντες τὸν στόλον ἔπλεον παρὰ τὴν γώραν, έως έπλ την 'Ασπίδα καλουμένην πόλιν αφίκοντο. 86. ποιησάμενοι δε την ἀπόβασιν ένταῦθα καὶ νεωλκή- 3 σαντες, έτι δε τάφρω και γάρακι περιλαβόντες τὰς ναῦς ἐνίνοντο πρὸς τὸ πολιορκεῖν αὐτήν, οὐ βου-20 λομένων έκουσίως σφίσι προσχωρήσαι των κατεχόντων την πόλιν. οί δὲ διαφυγόντες έκ τοῦ κατά 4 την ναυμαχίαν κινδύνου των Καρχηδονίων καταπλεύσαντες καὶ πεπεισμένοι τοὺς ὑπεναντίους ἐκ τοῦ γεγονότος προτερήματος ἐπαρθέντας εὐθέως 25 ποιήσεσθαι του ἐπίπλουν ἐπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, παρετήρουν ταϊς πεζικαϊς καλ ναυτικαϊς δυνάμεσι τούς προκειμένους της πόλεως τόπους. έπι- δ γνόντες δε τους 'Ρωμαίους άσφαλως αποβεβηκότας καὶ πολιορκούντας την 'Ασπίδα, του μέν παραφυ-30 λάττειν τὸν ἐπίπλουν ἀπέγνωσαν, συνήθροιζον δὲ τας δυνάμεις και περί φυλακήν έγίνοντο της τε

6 πόλεως καλ της χώρας. οί δε 'Ρωμαίοι κυριεύσαντες της 'Ασπίδος και φυλακήν απολιπόντες της πόλεως και γώρας, έτι δε πρεσβευτάς είς την 'Ρώμην πέμψαυτες τούς απαγγελούντας μέν περί των γεγονότων, έρησομένους δε περί των μελλόντων τί δει 5 ποιείν και πως χρησθαι τοις πράγμασιν, μετά δέ ταύτα πάση τη δυνάμει κατά σπουδήν αναζεύξαντες η ώρμησαν έπλ το πορθείν την χώραν. οὐδενὸς δ' έμποδων ίσταμένου, πολλάς μέν οίκήσεις περιττώς κατεσκευασμένας διέφθειραν, πολύ δε πλήθος της 10 τετραπόδου λείας περιεβάλοντο. σώματα δε πλείω ατών δισμυρίων έπὶ τὰς ναῦς ἀνήγαγον. ἐν δὲ τούτω τῷ καιρῷ παρῆσαν ἐκ τῆς Ῥώμης οί διασαφούντες δτι δεί του μέν ένα των στρατηγών μένειν έχοντα δυνάμεις τὰς ἀρχούσας, τὸν δ' έτερον ἀπο- 15 9 πομίζειν είς την 'Ρώμην τον στόλον. δ μέν οδυ Μάρκος έμενεν, υπολειπόμενος ναυς τετταράκοντα καλ πεζούς μυρίους καλ πεντακισχιλίους, ίππεζς δέ 10 πεντακοσίους · δ δε Λεύκιος αναλαβών τα πληρώματα καί τὸ τῶν αίζμαλώτων πλήθος καί κομι- 20 σθείς παρά την Σικελίαν άσφαλώς ήκεν είς την 'Ρώμην.

30 Οι δὲ Καρχηδόνιοι θεωροῦντες τὴν τῶν πολε-87. 87. μίων παρασκευὴν χρονιωτέραν οὐσαν, πρῶτον μὲν στρατηγοὺς ἐαυτῶν είλοντο δύο, τόν τ' "Αννωνος 25 'Ασδρούβαν καὶ Βώσταρον, μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὸν 'Αμίλκαν ἔπεμπον εἰς τὴν 'Ηράκλειαν, καλοῦντες 2 κατὰ τάχος αὐτόν. δ δ' ἀναλαβῶν ἰππεῖς πεντακοσίους καὶ πεζοὺς πεντακισχιλίους παρῆν εἰς τὴν Καρχηδόνα καὶ κατασταθεὶς στρατηγὸς τρίτος 30 ἐβουλεύετο μετὰ τῶν περὶ τὸν 'Ασδρούβαν πῶς δεί

χρησθαι τοις παρούσιν. Εδοξεν οὖν αὐτοις βοηθείν 8 τη γώρα και μη περιοράν αὐτην άδεως πορθουμένην. δ δε Μάρκος μετά τινας ημέρας έπεπορεύετο, 4 τὰ μὲν ἀτείγιστα τῶν ἐρυμάτων έξ ἐφόδου διαρs πάζων, τὰ δὲ τετειχισμένα πολιορχών. ἀφικόμενος δ δὲ πρὸς πόλιν Αδύν ἀξιόχρεω, περιστρατοπεδεύσας ταύτην συνίστατο μετά σπουδής έργα και πολιορκίαν. οι δε Καργηδόνιοι τη τε πόλει σπουδάζον-6 τες βοηθήσαι και των υπαίθρων άντιποιείσθαι κρί-10 νουτες έξηγου την δύναμιν. καλ καταλαβόμενοι 7 λόφον ύπερδέξιον μεν των πολεμίων, άφυη δε ταίς έαυτων δυνάμεσιν, εν τούτω κατεστρατοπέδευσαν. λοιπόν έχοντες μέν τὰς πλείστας έλπίδας έν τοῖς 8 ίππεύσιν και τοις θηρίοις, αφέμενοι δε των έπιπέ-15 δων γωρίων και συγκλείσαντές σφας αὐτοὺς είς τόπους έρυμνούς καὶ δυσβάτους, έμελλον διδάξειν τούς πολεμίους δ δέον ην πράττειν κατ' αὐτῶν. δ δή και συνέβη γενέσθαι. συννοήσαντες γάρ οί των 9 'Ρωμαίων ήγεμόνες έμπείρως ὅτι τὸ πρακτικώτατον 20 καλ φοβερώτατον της των ύπεναντίων δυνάμεως ηγρείωται διά τούς τόπους, ούκ ανέμειναν έως έκείνοι καταβάντες είς τὰ πεδία παρετάξαντο, χρώμενοι 10 δε τοις ιδίοις καιροίς αμα τῷ φωτί προσέβαινον έξ έκατέρου τοῦ μέρους πρὸς τὸν λόφον. οί μὲν οὖν 11 25 Ιππείς και τὰ δηρία τοις Καρχηδονίοις ην άχρηστα τελέως οί δε μισθοφόροι πάνυ γενναίως καλ προθύμως εκβοηθήσαντες το μέν πρώτον στρατόπεδον ηνάγκασαν έκκλιναι και φυγείν έπει δε προπεσόν-12 88.τες και κυκλωθέντες ύπο των έκ θατέρου μέρους » προσβαινόντων έτράπησαν, μετά ταῦτα πάντες εὐθύς έχ της στρατοπεδείας έξέπεσον. τὰ μὲν οὖν 13 88.

θηρία μετά των ίππέων, έπελ τάχιστα των δμαλών ήψατο, μετ' άσφαλείας έποιοῦντο την αποχώρησιν. 14 οί δε 'Ρωμαίοι τούς πεζούς βραγύν επιδιώξαντες τόπον και τὸν χάρακα διαρπάσαντες, μετὰ δὲ ταῦτα πασαν έπιπορευόμενοι την χώραν και τας πόλεις 5 15 άδεῶς ἐπόρθουν. γενόμενοι δὲ τῆς προσαγορευομένης πόλεως Τύνητος έγκρατεῖς, εὐφυοῦς ὑπαργούσης πρός τὰς προκειμένας ἐπιβολάς, ἔτι δὲ κειμένης εὐχαίρως κατά τε τῆς πόλεως καὶ τῆς σύνεγγυς ταύτη χώρας, κατεστρατοπέδευσαν είς αὐτήν. 10 Οί δε Καργηδόνιοι μικρώ μεν πρότερον κατά 31 θάλατταν, τότε δε κατά γην έπταικότες, οὐ διὰ την των πολλών ανανδρίαν, αλλά διά την των ηγουμένων άβουλίαν, κατά πάντα τρόπον ένεπεπτώκεισαν 2 είς δυσγερή διάθεσιν, αμα γάρ τοῖς προειρημένοις 15 και τὸ τῶν Νομάδων ἔθνος συνεπιτιθέμενον αὐτοῖς ούκ έλάττω, πλείω δε των Ρωμαίων ειργάζετο κακά β την γώραν. έξ ων διά τον φόβον συμφευγόντων είς την πόλιν των άπὸ της χώρας δυσθυμία καί λιμός ην δλοσγερής, τὰ μέν διὰ τὸ πληθος, τὰ δὲ 20 4 διά την προσδοκίαν της πολιορκίας. δ δε Μάρκος όρων τούς Καρχηδονίους και κατά γην και κατά θάλατταν έσφαλμένους και νομίζων δσον ούπω. πρατήσειν της πόλεως, άγωνιων δε μή συμβή τὸν έπιπαραγινόμενον στρατηγόν έκ της 'Ρώμης φθά- 25. σαντα την έπιγραφην των πραγμάτων λαβείν, πρου-5 καλείτο τούς Καρχηδονίους είς διαλύσεις. οί δ' άσμένως άκούσαντες έξέπεμψαν αύτῶν τοὺς πρώτους άνδρας. οι και συμμίξαντες αὐτῷ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ φέπειν ταϊς γνώμαις έπὶ τὸ ποιείν τι 👀 των λεγομένων ωστ' οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν έδύναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων. ὁ μὲν γὰρ Μάρ- 6 κος ὡς ἤδη κεκρατηκὸς τῶν ὅλων, ὅ,τι ποτὲ συνεχώρει, πᾶν ὅετο δεῖν αὐτοὺς ἐν χάριτι καὶ δωρεῷ 89. λαμβάνειν οἱ δὲ Καρχηδόνιοι θεωροῦντες ὅτι καὶ 7 ε γενομένοις αὐτοῖς ὑποχειρίοις οὐδὲν ἄν συνεξακολουθήσαι βαρύτερον τῶν τότε προσταγμάτων, οὐ μόνον δυσαρεστήσαντες τοῖς προτεινομένοις ἐπανῆλ-89. Φον, ἀλλὰ καὶ προσκύψαντες τῆ βαρύτητι τοῦ Μάρκου. τὸ δὲ συνέδριον τῶν Καρχηδονίων διακοῦσαν 8 το προτεινόμενα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων, καίπερ σχεδὸν ἀπεγνωκὸς τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, ὅμως οὕτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως ῶστε πᾶν ὑπομένειν εῖλετο καὶ παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν ἐφ' ῷ μηδὲν ἀγεννὲς μηδ' ἀν- 15 άξιον τῶν πρὸ τοῦ πράξεων ὑπομεῖναι.

Περί δε τούς καιρούς τούτους καταπλεί τις είς 32 την Καργηδόνα ξενολόγος των απεσταλμένων είς την Ελλάδα πρότερον [είς την Καργηδονίων], άγων στρατιώτας πλείστους, έν οίς και Ξάνθιππόν τινα 20 Λακεδαιμόνιον, ανδρα της Λακωνικής αγωγής μετεσγηκότα καὶ τριβήν έν τοῖς πολεμικοῖς έγοντα σύμμετρον. δε διακούσας τὸ γεγονὸς ελάττωμα καί 2 πως και τίνι τρόπω γέγονεν, και συνθεωρήσας τάς τε λοιπάς παρασκευάς των Καργηδονίων και τὸ s πληθος των ίππέων καὶ των έλεφάντων παραυτίκα συνελογίσατο καλ πρός τους φίλους ένεφάνισε διότι συμβαίνει τους Καρχηδονίους ουχ υπό 'Ρωμαίων, αὐτοὺς δ' ὑφ' αὑτῶν ἡττᾶσθαι διὰ τὴν ἀπειρίαν των ήγουμένων. ταχύ δὲ διὰ τὴν περίστασιν των 3 30 του Σανθίππου λόγων διαδοθέντων είς τὰ πλήθη καλ τούς στρατηγούς, έγνωσαν οί προεστώτες άνα-

4 καλείσθαι καί πείραν αὐτοῦ λαμβάνειν. δ δὲ παραγενύμενος είς τὰς χείρας ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς άπολογισμούς και παρά τί νῦν σφαλείησαν, και διότι πεισθέντες αὐτῷ καὶ χρησάμενοι τοῖς ἐπιπέδοις των τόπων έν τε ταϊς πορείαις καὶ στρατοπε- Β δείαις και παρατάξεσιν εύχερως έαυτοις τε την άσφάλειαν δυνήσονται παρασκευάζειν και τους υπ-5 εναντίους νικάν. οί δε στρατηνοί δεξάμενοι τὰ 40. λεγόμενα καί πεισθέντες αὐτῷ παραγρημα τὰς δυ-6 νάμεις ένεχείρισαν. ήν μεν ούν και κατά ταύτην 10 την παρά του Σανθίππου διαδιδομένην φωνην δ θρούς και λαλιά τις εύελπις παρά τοις πολλοίς. 7 ως δ' έξαναγων πρό τῆς πόλεως τὴν δύναμιν έν χόσμω παρενέβαλε χαί τι χαὶ χινείν των μερών έν τάξει και παραγγέλλειν κατά νόμους πρέατο, τηλι-40. καύτην έποίει διαφοράν παρά την των πρότερον στρατηγών ἀπειρίαν ώστε μετὰ κραυγής ἐπισημαίνεσθαι τούς πολλούς και σπεύδειν ώς τάγιστα συμβαλείν τοίς πολεμίοις, πεπεισμένους μηδέν αν πα-8 θείν δεινόν ήγουμένου Σανθίππου. τούτων δέ 20 γινομένων οι στρατηγοί συνιδόντες τους όχλους άνατεθαροηκότας παραδόξως ταις ψυγαίς, παρακαλέσαντες αὐτοὺς τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ μετ' όλίγας 9 ήμέρας δρμησαν άναλαβόντες την δύναμιν. αύτη δ' ήν πεζοί μεν είς μυρίους και δισγιλίους, Ιππεζς 25 δε τετρακισηίλιοι, το δε των έλεφάντων πληθος **ἔγγιστά που τῶν ἑκατόν.**

33 Ο δε 'Ρωματοι θεωρούντες τούς Καρχηδονίους τάς τε πορείας ποιουμένους διά των όμαλων τόπων και τάς στρατοπεδείας τιθέντας έν τοτς έπιπέδοις 30 των χωρίων, κατ' αὐτὸ μεν τοῦτο ξενιζόμενοι δι-

ετρέποντο, τοίς γε μην όλοις έσπευδον έγγίσαι τοίς πολεμίοις. συνάψαντες δε την μεν πρώτην ημέραν 2 κατεστρατοπέδευσαν ώς δέκα σταδίους αποσχόντες των ύπεναντίων. τη δε κατά πόδας οι μεν προ-3 ε εστώτες των Καργηδονίων έβουλεύοντο πως και τί πρακτέον είη κατά τὸ παρόν οί δὲ πολλοί προ-4 θύμως έγοντες πρός του χίνδυνου, συστρεφόμενοι κατά μέρη και κατ' δνομα τον Ξάνθιππον άναβοωντες έξάγειν σφας φουτο δείν την ταγίστην. οί δε .. 10 στρατηγοί την τε των όχλων δομήν και προθυμίαν θεωρούντες, αια δε και του Σανθίππου διαμαρτυρομένου μή παριέναι τὸν καιρόν, παρήγγειλαν τῶ μεν πλήθει διασκευάζεσθαι, το δε Ξανθίππο 10%σθαι τοις πράγμασιν έπέτρεψαν ως ποτ' αὐτῷ δοκεί 41. συμφέρειν. δ δε λαβών την έξουσίαν, τούς μεν 6 έλέφαντας έξαγαγων έφ' ενα προ πάσης της δυνάμεως έν μετώπω κατέστησε, την δε φάλαγγα των Καργηδονίων έν αποστήματι συμμέτρω τούτοις κατόπιν έπέστησε. των δε μισθοφόρων τούς μεν έπί ? 20 τὸ δεξιὸν κέρας παρενέβαλεν, τοὺς δ' εὐκινητοτάτους δμοῦ τοῖς Ιππεῦσιν έκατέρου τοῦ κέρατος προέστησεν. οί δὲ 'Ρωμαίοι συνιδόντες παραταττομένους 8 τούς ύπεναντίους άντεξήεσαν έτοίμως, καταπληττό-941. μενοι δε και προορώμενοι την των έλεφάντων ξω-25 οδον, προθέμενοι τούς γροσφομάχους πολλάς έπ' άλλήλαις κατόπιν ίστασαν σημείας, τούς δ' ίππείς έμέρισαν έφ' έκάτερον το κέρας. την δε σύμπασαν 10 τάξιν βραχυτέραν μέν ή πρόσθεν, βαθυτέραν δέ ποιήσαντες της μέν πρός τὰ θηρία μάχης δεόντως 20 ήσαν έστοχασμένοι, της δε πρός τούς ίππεζς, πολλαπλασίους όντας των παρ' αὐτοῖς, όλοσχερως ήστό-

11 γησαν. έπεὶ δ' άμφύτεροι κατά τὰς έαυτων προαιρέσεις καλ καθόλου καλ κατά μέρος έκάστους έθηκαν είς τὰς ἀρμοζούσας τάξεις, ἔμενον ἐν κόσμω, καραδοκούντες τον καιρον της άλληλων έπιθέσεως. 34 αμα δε τφ του Εάνδιππου τοις μεν έπι των δη- 6 ρίων παραγγείλαι προάγειν καὶ διασπάν τὰς τῶν ύπεναντίων τάξεις, τοις δ' Ιππεύσιν έφ' έχατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν καὶ προσβάλλειν τοῖς πολεμί-2 οις, τότε δή και τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον κατά τὰ παρ' αὐτοίς έθη συνεψόφησαν τοίς ὅπλοις καὶ 10 3 συναλαλάξαντες ώρμησαν έπλ τούς πολεμίους. οί μεν ούν Ιππείς των 'Ρωμαίων ταγέως άφ' έκατέρων των κεράτων έφυγον διὰ τὸ πολλαπλασίους είναι τοὺς 4 Καργηδονίους. των δε πεζων οι ταγθέντες έπι τοῦ λαιού πέρως, αμα μεν έππλίνοντες την των θηρίων 15 έφοδον, αμα δε καταφρονούντες των μισθοφόρων ώρμησαν έπὶ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Καργηδονίων. τρεψάμενοι δε τούτους επέχειντο και κατεδίωκον δαὐτοὺς ἔως είς τὸν χάρακα. τῶν δὲ κατὰ τοὺς έλέφαντας ταχθέντων οί μεν πρώτοι συμπεσόντες 10 ύπο της βίας των ζώων έξωθούμενοι και καταπα-42. τούμενοι σωρηδόν εν γειρών νόμω διεφθείροντο, της γε μην όλης τάξεως το σύστημα διά το βάθος των έφεστώτων έως τινός αδιάσπαστον έμεινεν. 6 έπεὶ δ' οι μὲν τὰς ἐσχάτας ἔχοντες τάξεις κυκλού- 25 μενοι πανταχόθεν ύπὸ τῶν ἱππέων ἡναγκάζοντο πρός τούτους στρεφόμενοι πινδυνεύειν, οί δε διά μέσων των έλεφάντων είς τὸ πρόσθεν έκβιαζόμενοι καί κατά νώτου παριστάμενοι των θηρίων είς άκέραιου καλ συντεταγμένην έμπίπτοντες την των Καρ- 30

7 γηδονίων φάλαγγα διεφθείροντο, τότε Ιδή πανταχό-42.

θεν πονούντες οί μεν πλείστοι των 'Ρωμαίων συνεπατήθησαν ύπὸ τῆς ὑπερφυοῦς βίας τῶν ζώων, οί δε λοιποί συνηχοντίσθησαν ύπὸ τοῦ πλήθους τῶν ίππέων έν αὐτῶ τῶ τῆς παρατάξεως τόπω, τελέως s δέ τινες δλίνοι πρός φυγήν ώρμησαν, ούσων δὲ 8 πεδινών των ύπογωρήσεων, και τούτων οι μεν ύπο των θηρίων και των ιππέων απώλλυντο, πεντακόσιοι δ' ίσως οί μετά Μάρχου τοῦ στρατηγοῦ φυγόντες μετ' δλίγον υποχείριοι γενόμενοι σύν αὐτῷ 10 'κείνφ πάντες έζωγρήθησαν. των μεν οὖν παρά 9 τοις Καργηδονίοις μισθοφόρων έπεσον είς δατακοσίους οί κατά τὸ λαιὸν τῶν 'Ρωμαίων ταγθέντες. των δε 'Ρωμαίων εσώθησαν μεν είς διστιλίους οί κατά τὸ δίωγμα των προειρημένων έκτὸς γενόμενοι 15 τοῦ χινδύνου, τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος διεφθάρη πλην 10 Μάρχου τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν ἅμα τούτω φυγόντων. αί μεν ούν σημείαι των 'Ρωμαίων αί σωθεί-11 σαι διέπεσον είς την 'Ασπίδα παραδόξως οί δε 12 Καρχηδόνιοι τούς νεκρούς σκυλεύσαντες και τὸν 20 στρατηγόν αμα μετά των αίγμαλώτων αγούτες έπανηλθον περιχαρείς τοίς παρούσιν είς την πόλιν.

Έν φ καιρφ πολλά τις αν όρθως έπισημαινό-35 μενος εύροι πρός έπανόρθωσιν τοῦ των ανθρώπων βίου συντελεσθέντα. και γὰρ τὸ διαπιστεῖν τῆ τύχη, 2 25 και μάλιστα κατὰ τὰς εὐπραγίας, ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσιν τότε διὰ τῶν Μάρκου συμπτωμάτων δ γὰρ μικρῷ πρότερον οὐ διδοὺς ἔλεον οὐδὲ συγ-3 γνώμην τοῖς πταίουσιν παρὰ πόδας αὐτὸς ῆγετο δεη-48. σόμενος τούτων περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας. καὶ 4 20 μὴν τὸ παρ' Εὐριπίδη πάλαι καλῶς εἰρῆσθαι δοκοῦν ὡς εν σοφὸν βούλευμα τὰς πολλὰς χείρας

νικά τότε δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν. δείς γαο άνθοωπος και μία γνώμη τα μεν άήττητα πλήθη καὶ πραγματικά δοκούντ' είναι καθείλεν, τὸ δε προφανώς πεπτωκός ἄρδην πολίτευμα και τάς άπηλγηχυίας ψυγάς των δυνάμεων έπλ το πρεϊστον 5 6 ήγαγεν. έγω δε τούτων έπεμνήσθην χάριν της των 7 έντυγχανόντων τοις ύπομνήμασι διορθώσεως. δυείν γὰρ ὅντων τρόπων πᾶσιν ἀνθρώποις τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσεως, τοῦ τε διὰ τῶν ἰδίων συμπτω-48. μάτων καὶ τοῦ διὰ τῶν ἀλλοτρίων, ἐναργέστερον 10 μεν είναι συμβαίνει τον διά των οίκείων περιπετειών, άβλαβέστερον δε τον διά των άλλοτρίων. 8 διὸ τὸν μὲν οὐδέποθ' έκουσίως αίρετέον, ἐπεὶ μετὰ μεγάλων πόνων και κινδύνων ποιεί την διόρθωσιν. τον δ' άει θηρευτέον, έπει χωρίς βλάβης έστιν συν- 15 9 ιδείν έν αὐτῶ τὸ βέλτιον. έξ ὧν συνιδόντι καλλίστην παιδείαν ήγητέον πρός άληθινον βίον την έχ τῆς πραγματικῆς ίστορίας περιγινομένην έμπειρίαν. 10 μόνη γὰο αύτη χωρίς βλάβης (ἐπί) παντὸς καιροῦ και περιστάσεως κριτάς άληθινούς άποτελεί του βελ- 20 τίονος. ταῦτα μεν οὖν ἡμῖν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. Καργηδόνιοι δέ, κατά νοῦν ἀπάντων σφίσι κεχωρημότων, ύπερβολην χαράς ούκ απέλιπον διά τε τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας καὶ διὰ τῆς μετ' 2 αλλήλων φιλοφροσύνης. Ξάνθιππος δὲ τηλικαύτην 25 έπίδοσιν καὶ φοπήν ποιήσας τοις Καρχηδονίων πράγμασιν μετ' οὐ πολύν χρόνον ἀπέπλευσεν πάλιν, φρο-3 νίμως καλ συνετώς βουλευσάμενος. αί γαρ έπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις βαρεῖς μὲν τοὺς φθό-

νους, όξείας δὲ τὰς διαβολὰς γεννῶσιν. ἄς οί μὲν 30

44.πλήθος οἰοί τ' ἀν (εἰεν ἐπὶ πολὺν χρόνον) ἀναφέρειν, οἱ δὲ ξένοι ταχέως ἐφ΄ ἐκατέρων τούτων ἡττῶνται καὶ κινδυνεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἔτερος 4 ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Ξανθίππου λόγος, ὂν πεισρασόμεθα διασαφεῖν οἰκειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρόν.

'Ρωμαΐοι δέ, προσπεσόντων σφίσι παρ' έλπίδα 5 των εν Διβύη συμβεβηκότων, εὐθέως εγίνοντο πρός τὸ καταρτίζειν τὸν στόλον καὶ τοὺς ἄνδρας έξαι-10 φείσθαι τούς έν τη Διβύη διασεσωσμένους. οί δὲ 6 Καργηδόνιοι μετά ταῦτα στρατοπεδεύσαντες έπολιόρκουν την Ασπίδα, σπουδάζοντες έγκρατείς γενέσθαι των έχ της μάχης διαφυγόντων. διὰ δὲ 7 την γενναιότητα καί τόλμαν των άνδρων ούδαμως 15 έλειν δυνάμενοι τέλος ἀπέστησαν της πολιορχίας. προσπεσόντος δ' αὐτοίς έξαρτύειν τὸν στόλον τοὺς 8 'Ρωμαίους και μέλλειν αύθις έπι την Λιβύην ποι-44. είσθαι του πλούν, τὰ μεν έπεσκεύαζου σκάφη, τὰ δ' έκ καταβολής έναυπηγούντο. ταγύ δὲ συμπλη-9 20 ρώσαντες ναῦς διακοσίας ἀνήγθησαν καὶ παρεφύλαττον του έπίπλουν των ύπεναντίων, οί δε 'Ρω-10 μαίοι της θερείας άρχομένης καθελκύσαντες τριακόσια και πεντήκοντα σκάφη και στρατηγούς έπιστήσαντες Μάρχον Αιμίλιον και Σερούιον Φόλουιον 25 έξαπέστελλου. οί δ' αναγθέντες ξπλεον παρά την Σικελίαν ώς έπλ τῆς Λιβύης. συμμίξαντες δὲ περί 11 την Εφμαίαν τῷ τῶν Καρχηδονίων στόλω, τούτους μεν έξ εφόδου και φαδίως τρεψάμενοι ναῦς ελαβον αὐτάνδρους έκατὸν δεκατέτταρας τοὺς δ' έν Λιβύη 12 30 διαμείναντας νεανίσκους αναλαβόντες έκ τῆς 'Ασπίδος Επλεον αύθις έπὶ τῆς Σικελίας. διάραντες δὲ 37

τον πόρον ασφαλώς και προσμίξαντες τη των Καμαριναίων χώρα τηλικούτω περιέπεσον χειμώνι καλ τηλικαύταις συμφοραίς ώστε μηδ' αν είπειν άξίως 2 δύνασθαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος. τῶν γάρ έξήκοντα καί τεττάρων πρός ταϊς τριακοσίαις 5 ναυσίν δηδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθήναι σκάφη, των δε λοιπων τὰ μεν ύποβρύχια γενέσθαι, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ραχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καὶ τοῖς 45. απρωτηρίοις παταγνύμενα πλήρη ποιήσαι σωμάτων 8 την παραλίαν και ναυαγίων. ταύτης δε μείζω περι- 10 πέτειαν έν ένλ καιρώ κατά θάλατταν οὐδ' ίστορήσθαι συμβέβηκεν. ής την αίτίαν ούχ ούτως είς την 4 τύχην ώς είς τοὺς ἡγεμόνας έπανοιστέον πολλά γάο των κυβερνητών διαμαρτυραμένων μη πλείν παρά την έξω πλευράν της Σικελίας την πρός τό 15 Αιβυκου πέλαγος έστραμμένην διά το τραχεΐαν είναι καί δυσπροσόρμιστον, αμα δε και την μεν οὐδέπω καταλήγειν έπισημασίαν, την δ' έπιφέρεσθαι μεταξύ γὰρ έποιοῦντο τὸν πλοῦν τῆς Χρίωνος 5 και κυνός έπιτολης ούθενι προσσχόντες των λεγο- 20 μένων επλεον έξω πελάνιοι, σπουδάζοντές τινας των έν τῷ παράπλω πόλεις τῆ τοῦ γεγονότος εὐτυχήμα-6 τος φαντασία καταπληξάμενοι προσλαβέσθαι. πλην οδτοι μέν μικρών έλπίδων ενεκα μεγάλοις περιτυ-45. χόντες άτυχήμασι τότε τὴν αὐτῶν ἀβουλίαν ἔγνω- 25 7 σαν. καθόλου δε 'Ρωμαΐοι πρός πάντα χρώμενοι τη βία και το προτεθέν οιόμενοι δείν κατ' ανάγκην έπιτελείν και μηδεν άδύνατον είναι σφίσι των απαξ δοξάντων, έν πολλοίς μεν κατορθούσι διά την τοιαύτην δρμήν, έν τισί δὲ προφανῶς σφάλλονται, καί 30 8 μάλιστ' έν τοις κατά θάλατταν, έπὶ μέν γάρ τῆς

γῆς πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ τούτων ἔργα ποιούμενοι τὰς ἐπιβολὰς τὰ μὲν πολλὰ κατορθοῦσι διὰ τὸ πρὸς παραπλησίους δυνάμεις χρῆσθαι τῆ βία, ποτὲ δὲ καὶ σπανίως ἀποτυγχάνουσι· πρὸς δὲ τὴν θά- 9 ε λατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον ὅταν παραβάλλωνται καὶ βιαιομαχῶσι, μεγάλοις ἐλαττώμασι περιπίπτουσιν. ὁ καὶ τότε καὶ πλεονάκις αὐτοῖς ἤδη συνέβη 10 καὶ συμβήσεται πάσχειν, ἕως ἄν ποτε διορθώσωνται τὴν τοιαύτην τόλμαν καὶ βίαν, καθ' ἢν οἴονται δεῖν 10 αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτόν.

Οί δὲ Καργηδόνιοι, συνέντες τὸν γεγονότα φθό-38 ρον τοῦ τῶν Ῥωμαίων στόλου καὶ νομίσαντες κατὰ μέν νην άξιόγρεως (σφάς) είναι διά τὸ προνενονός 46, εὐτύχημα, κατά δὲ θάλατταν διὰ τὴν εἰρημένην τῶν 15 'Ρωμαίων περιπέτειαν, ωρμησαν προθυμότερον έπί τε τὰς ναυτικάς καὶ πεζικάς παρασκευάς. καὶ τὸν 2 μεν Ασδρούβαν εὐθὺς έξαπέστελλον είς την Σικελίαν, δόντες αὐτῷ τούς τε προϋπάρχοντας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Ἡρακλείας παραγεγονότας στρατιώτας, αμα δὲ 20 τούτοις έλέφαντας έκατον και τετταράκοντά. τοῦτον 8 δ' έχπεμψαντες διακοσίας κατεσκευάζοντο ναῦς καὶ τάλλα τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἡτοίμαζον. ὁ δ' ᾿Ασδρούβας 4 διαχομισθείς είς το Λιλύβαιον άσφαλώς τά τε θηρία καί τὰς δυνάμεις έγύμναζεν και δηλος ην άντιποιη-25 σόμενος των υπαίθρων. 'Ρωμαΐοι δε των έκ της 5 ναυαγίας άνακομισθέντων διακούσαντες το κατά μέφος βαρέως μεν ήνεγκαν το γεγονός ου βουλόμενοι δε καθάπαξ είκειν, αύθις έγνωσαν έκ δρυόγων είκοσι και διακόσια ναυπηγείσθαι σκάφη, τούτων 8 20 δε την συντέλειαν έν τριμήνω λαβόντων, δπερ οὐδε 46. πιστεύσαι βάδιον, εὐθέως οί κατασταθέντες ἄρχον-

τες Αύλος 'Ατίλιος και Γνάιος Κορνήλιος καταρτίτ σαντες τὸν στόλον ἀνήγθησαν, καὶ πλεύσαντες διὰ πορθμού προσέλαβον έκ της Μεσσήνης τὰ διασωθέντα των πλοίων έκ της ναυαγίας καλ κατάραντες είς Πάνορμον της Σικελίας τριακοσίαις ναυσίν, τ ήπεο ην βαρυτάτη πόλις της Καρχηδονίων ἐπαρχίας, 8 ένεχείρησαν αὐτὴν πολιορκείν. συστησάμενοι δε κατά διττούς τόπους ξονα και τάλλα παρασκευασά-9 μενοι προσήγαγον τὰς μηχανάς. φαδίως δὲ τοῦ παρά θάλατταν πύργου πεσόντος, καλ βιασαμένων 10 ταύτη των στρατιωτών, ή μεν καλουμένη Νέα πόλις ξαλώκει κατά κράτος ή δε Παλαιά προσαγορευομένη τούτου συμβάντος έκινδύνευσεν. διὸ καὶ τα-10 γέως ενέδωκαν αύτην οί κατοικούντες. γενόμενοι δ' έγχρατείς ούτοι μεν απέπλευσαν είς την 'Ρώμην, 15 39 απολιπόντες φυλακήν της πόλεως. μετά δε ταῦτα της θερείας έπιγενομένης οί κατασταθέντες άργοντες Γυάιος Σερουίλιος και Γάιος Σεμπρώνιος ανέπλευ-47. σαν παυτί τῷ στόλῷ καί διάραντες είς τὴν Σικε-2 λίαν ἀφώρμησαν έντεῦθεν είς την Λιβύην. κομι- 20 ζόμενοι δε παρά την χώραν έποιοῦντο και πλείστας άποβάσεις. έν αίς οὐδεν άξιόλογον πράττοντες παρεγίνοντο πρός την των Λωτοφάγων νήσου, ή καλείται μεν Μηνιγέ, ού μακράν δ' απέχει της μικράς 3 Σύρτεως. Εν ή προσπεσόντες είς τινα βράχεα διά 25 την άπειρίαν, γενομένης άμπώτεως καλ καθισάντων 4 των πλοίων είς πάσαν ήλθον απορίαν. οὐ μὴν άλλὰ πάλιν ἀνελπίστως μετά τινα χρόνον ἐπενεγθείσης τῆς θαλάττης, ἐκρίψαντες ἐκ τῶν πλοίων 5 πάντα τὰ βάρη μόλις ἐκούφισαν τὰς ναῦς. οὖ γε- 30 νομένου φυγή παραπλήσιον ἐποιήσαντο τὸν ἀπόπλουν. ἀψάμενοι δὲ τῆς Σικελίας καὶ κάμψαντες τὸ Λιλύβαιον καθωρμίσθησαν εἰς Πάνορμον. ἐν-6 τεῦθεν δὲ ποιὸύμενοι παραβόλως καὶ διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην πάλιν περιέπεσον χειμῶνι τη-5 λικούτω τὸ μέγεθος ώστε πλείω τῶν ἐκατὸν καὶ 47. πεντήκοντα πλοίων ἀποβαλείν.

Οί δ' έν τη 'Ρώμη τούτων συμβάντων, καίπερ δν-7 τες έν παντί φιλότιμοι διαφερόντως, δμως τότε διά τὸ μένεθος καὶ τὸ πλήθος τῶν συμπτωμάτων τοῦ 10 μεν έτι στόλον άθροίζειν αναγκασθέντες ύπο των πραγμάτων ἀπέστησαν, έν δὲ ταῖς πεζικαῖς δυνάμεσι 8 τὰς ὑπολοίπους ἔχοντες ἐλπίδας, τοὺς μὲν στρατηνούς ἀπέστελλου Λεύκιου Καικίλιου καὶ Γάιου Φούριον καί στρατόπεδα μετά τούτων είς την Σικελίαν, 15 έξήχοντα δε μόνον επλήρωσαν ναῦς χάριν τοῦ τὰς άγορας πομίζειν τοίς στρατοπέδοις. έπ δε των είρη-9 μένων περιπετειών συνέβη πάλιν έπιχυδέστερα γενέσθαι τα των Καργηδονίων πράγματα. της μεν γάρ 10 θαλάττης άδεῶς ἐπεκράτουν ἐκκεχωρηκότων τῶν 20 'Ρωμαίων, έν δε ταζη πεζικαζη δυνάμεσι μεγάλας είνου έλπίδας. και τοῦτ' ἔπασχου οὐκ ἀλόγως οί 11 γὰρ 'Ρωμαΐοι, διαδοθείσης φήμης περί τῆς έν τῆ Λιβύη μάχης δτι τὰ θηρία τάς τε τάξεις αὐτῶν διασπάσαι καὶ τοὺς πλείστους διαφθείραι των άν-25 δρών, ούτως ήσαν κατάφοβοι τοὺς έλέφαντας ώς 12 48. έπὶ δύ' ένιαυτούς τοὺς έξῆς τῶν προειρημένων καιοών πολλάκις μεν έν τη Λιλυβαιίτιδι γώρα, πολλάκις δ' έν τη Σελινουντία παραταττόμενοι τοῖς πολεμίοις (έν) έξ και πέντε σταδίοις οὐκ έθάρρησαν οὐδέποτε 30 κατάρξαι της μάχης οὐδ' είς τοὺς δμαλοὺς καθόλου συνκαταβήναι τόπους, δεδιότες την των έλεφάντων

- 13 έφοδον. Θέρμαν δὲ μόνον καὶ Λιπάραν ἐξεπολιόρκησαν ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς, ἀντεχόμενοι τῶν
  14 ὀρεινῶν καὶ δυσδιαβάτων τόπων. διὸ καὶ θεωροῦντες οἱ Ὑωμαῖοι τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις
  πτοίαν καὶ δυσελπιστίαν αὐθις ἔγνωσαν ἐκ μετα- 5
  15 μελείας ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης. καὶ καταστήσαντες στρατηγοὺς Γάιον ᾿Ατίλιον καὶ Λεύκιον
  Μάλιον ναυπηγοῦνται πεντήκοντα σκάφη καὶ κατέγραφον καὶ συνήθροιζον στόλον ἐνερνῶς.
- Ό δὲ προεστώς τῶν Καργηδονίων 'Ασδρούβας, 10 40 όρων αποδειλιώντας τους 'Ρωμαίους έν ταζς προγεγενημέναις παρατάξεσιν, πυθόμενος τὸν μὲν ἕνα τῶν στρατηγών μετά της ημισείας δυνάμεως είς την Ίτα-48. λίαν απηλλάγθαι, του δε Καικίλιον εν τῶ Πανόρμω διατρίβειν τὸ λοιπὸν μέρος έχοντα τῆς στρατιᾶς, 15 βουλόμενον έφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάγων καρ-2 ποίς ακμαζούσης της συγκομιδής, αναλαβών έκ τοῦ Λιλυβαίου την δύναμιν ώρμησεν και κατεστρατοπέδευσεν πρός τοις όροις της χώρας της Πανορμίτιδος. 8 δ δε Καικίλιος, θεωρών αὐτὸν κατατεθαρρηκότα, 20 καί σπουδάζων έκκαλεῖσθαι την δρμην αὐτοῦ, συν-4 είγε τούς στρατιώτας έντὸς τῶν πυλῶν. οἶς ἐπαιρόμενος 'Ασδρούβας, ώς οὐ τολμῶντος ἀντεξιέναι τοῦ Καικιλίου, θρασέως δρμήσας παντί τῷ στρατεύματι κατήρε διά των στενών είς την Πανορ-25 5 μίτιν. φθείροντος δε τούς καρπούς αὐτοῦ μέχρι της πόλεως, έμενεν έπλ της υποκειμένης γνώμης δ Καικίλιος, έως αὐτὸν έξεκαλέσατο διαβῆναι τὸν πρὸ 6 τῆς πόλεως ποταμόν. ἐπεὶ δὲ τὰ θηρία διεβίβασαν οί Καρχηδόνιοι καὶ τὴν δύναμιν, τὸ τηνικαῦτα δὲ 30 49.τούς εύζώνους έξαποστέλλων ηρέθιζε, μέχρι πᾶν

αὐτοὺς ἐπτάξαι τὸ στρατόπεδον ἡνάγκασε. συνθεα-7 σάμενος δε γινόμενον δ προέθετο, τινάς μεν των εὐκινήτων πρό τοῦ τείχους καὶ τάφρου παρενέβαλε, προστάξας, αν έγγίζη τὰ θηρία πρός αὐτούς, ε γρήσθαι τοις βέλεσιν ἀφθόνως, όταν δ' έππιέζων-8 ται, καταφεύνειν είς την τάφρον και πάλιν έκ ταύτης δρμωμένους είσακοντίζειν είς τὰ προσπίπτοντα τῶν ζώων τοῖς δ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς βαναύσοις φέ-9 ρειν προσέταξε τὰ βέλη καὶ παραβάλλειν έξω παρά 10 τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους. αὐτὸς δὲ τὰς σημείας 10 έγων έπὶ τῆς κατὰ τὸ λαιὸν κέρας τῶν ὑπεναντίων κειμένης πύλης έφεςτήκει, πλείους άελ καλ πλείους έπαποστέλλων τοῖς ἀκροβολιζομένοις. ἄμα δὲ τῷ 11 τούτων δλοσχερεστέραν γενέσθαι την συμπλοκήν 15 αντιφιλοδοξούντες οί των έλεφαντων έπισταται πρός τὸν 'Ασδρούβαν καὶ βουλόμενοι δι' αύτῶν ποιῆσαι τὸ προτέρημα πάντες ώρμησαν έπλ τοὺς προκινδυνεύοντας τρεψάμενοι δε τούτους δαδίως συνεδίωξαν είς την τάφρον. προσπεσόντων δὲ τῶν θη-12 20 ρίων και τιτρωσκομένων μεν ύπο των έκ του τείχους τοξευόντων, συνακοντιζομένων δ' ένεργοις καί 49. πυχνοίς τοίς ύσσοις και τοίς γρόσφοις ύπ' ακεραίων των πρὸ τῆς τάφρου διατεταγμένων, συμβελῆ γινό- 13 μενα και κατατραυματιζόμενα ταγέως διεταράχθη 25 και στραφέντα κατά των ιδίων έφέρετο, τούς μέν άνδρας καταπατούντα καί διαφθείροντα, τὰς δὲ τάξεις συνγέοντα καὶ κατασπώντα τὰς αύτών. ά καὶ 14 κατιδών δ Καικίλιος έξηγε την δύναμιν ένεργως. καί συμπεσών έκ πλαγίου κατά κέρας τεταραγμέ-30 νοις τοῖς πολεμίοις ἀκεραίους ἔχων καὶ συντεταγμένους τροπήν ἐποίει τῶν ὑπεναντίων ἰσχυράν

καλ πολλούς μεν αύτων ἀπέκτεινεν, τούς δε λοιπούς 15 ἡνάγκασε φεύγειν προτροπάδην. Θηρία δε σύν αὐτοις μεν 'Ινδοίς ελαβε δέκα, των δε λοιπων τούς 'Ινδούς ἀπερριφότων μετὰ τὴν μάχην περιελασάμε-16 νος ἐκυρίευσε πάντων. ταῦτα δ' ἐπιτελεσάμενος 5 δο. δμολογουμένως αἴτιος ἐδόκει γεγονέναι τοῖς 'Ρωμαίων πράγμασι τοῦ πάλιν ἀναθαρρῆσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις καὶ κρατῆσαι τῶν ὑπαίθρων.

Τοῦ δὲ προτερήματος τούτου προσπεσόντος είς την 'Ρώμην, περιχαρείς ήσαν ούχ ούτως έπὶ τῶ τοὺς 10 πολεμίους ηλαττώσθαι των δηρίων έστερημένους, ώς έπλ τῶ τοὺς ἰδίους τεθαροηπέναι τῶν έλεφάν-2 των πεπρατηπότας. διὸ καὶ πάλιν ἐπερρώσθησαν διά ταῦτα κατά την έξ άργης πρόθεσιν είς τὸ μετά στόλου και ναυτικής δυνάμεως τούς στρατηγούς έπι 15 τάς πράξεις έκπέμπειν, σπουδάζοντες είς δύναμιν 8 πέρας επιθείναι τῶ πολέμω, παρασκευασθέντων δὲ των έπιτηδείων πρός την έξαποστολήν έπλεον οί στρατηγοί διακοσίαις ναυσίν ώς έπι της Σικελίας. 4 έτος δ' ήν τῷ πολέμφ τετταρεσκαιδέκατον. καθορ- 10 μισθέντες δὲ πρὸς τὸ Λιλύβαιον, αμα καὶ των πεζικών έκει στρατοπέδων αὐτοῖς ἀπηντηκότων, ένεγείφουν πολιοφκείν, δτι κρατήσαντες ταύτης βαδίως δ μεταβιβάσουσι τὸν πόλεμον είς τὴν Λιβύην. σχεδον δε περί γε τούτου τοῦ μέρους και τών Καρ- 25 χηδονίων οι προεστώτες ώμοδόξουν και τούς αὐ-6 τούς είχον λογισμούς τοῖς Ρωμαίοις. διὸ καὶ τάλλα πάρεργα ποιησάμενοι περί το βοηθείν έγίνοντο καί παραβάλλεσθαι και παν ύπομένειν ύπερ της προ-50. εισημένης πόλεως διὰ τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν κατα- ω λείπεσθαι σφίσιν, πάσης δε της άλλης Σικελίας έπι-

πρατείν 'Ρωμαίους πλην Δρεπάνων. ΐνα δε μη τοις 7 άγνοούσι τούς τόπους άσαφη τὰ λεγόμενα γίνηται, πειρασόμεθα διὰ βραγέων άγανεῖν εἰς ἔννοιαν τῆς εὐκαιρίας καὶ θέσεως αὐτῶν τοὺς ἐντυγγάνοντας. ε την μέν ούν σύμπασαν Σικελίαν τη θέσει τετάγθαι 42 συμβαίνει πρός την Ιταλίαν και τάκείνης πέρατα παραπλησίως τη της Πελοποννήσου θέσει πρός την λοιπην Έλλάδα και τὰ ταύτης ἄκρα, τούτφ δ' αὐτῷ 2 διαφέρειν άλλήλων, ή 'κείνη μέν χερρόνησός (έστιν, 10 αψτη δε νήσος). ής μεν γάρ δ μεταξύ τόπος έστι πορευτός, ής δὲ πλωτός. τὸ δὲ στῆμα τῆς Σικελίας 3 51. έστι μεν τρίγωνον, αι δε χορυφαί των γωνιών έκάστης ακρωτηρίων λαμβάνουσι τάξεις, ών τὸ μεν 4 πρός μεσημβρίαν νεύον, είς δε το Σικελικόν πέλαγος 15 άνατείνου Πάγυνος καλείται, τὸ δ' είς τὰς ἄρκτους 5 κεκλιμένον δρίζει μέν τοῦ πορθμοῦ τὸ πρὸς δύσεις μέρος, ἀπέχει δὲ τῆς Ἰταλίας ὡς δεκαδύο στάδια, προσαγορεύεται δὲ Πελωριάς. τὸ δὲ τρίτον τέτρα-6 πται μέν είς αὐτην την Λιβύην, ἐπίκειται δὲ τοίς το προκειμένοις της Καρχηδόνος ακρωτηρίοις εθκαίρως, διέχον ώς χιλίους σταδίους, νεύει δ' είς χειμερινάς δύσεις, διαιρεί δε το Διβυκον και το Σαρδώον πέλαγος, προσαγορεύεται δε Λιλύβαιον. έπι 7 δε τούτφ πόλις δμώνυμος κείται τῷ τόπφ, περί ην 25 τότε συνέβαινε τοὺς 'Ρωμαίους συνίστασθαι τὴν πολιορχίαν, τείχεσί τε διαφερόντως ήσφαλισμένην καλ πέριξ τάφρω βαθεία καὶ τενάγεσιν έκ θαλάττης, δι' ών έστιν είς τούς λιμένας είσπλους πολλής δεόμενος έμπειρίας καλ συνηθείας. ταύτη δὲ προσ- 8 ο στρατοπεδεύσαντες έξ έκατέρου μέρους οί 'Poμαζοι καὶ τὰ μεταξύ τῶν στρατοπέδων τάφρω καὶ γάρακι

καὶ τείχει διαλαβόντες ήρξαντο προσάγειν έργα κατά του έγγιστα κείμενου της θαλάττης πύργου 9 ώς πρός τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. προσκατασκευάζοντες δ' άεὶ τοῖς ὑποχειμένοις χαὶ παρεχτείνοντες τῶν έργων τὰς κατασκευὰς τέλος εξ πύργους τοὺς συν-51. εχείς τῶ προειρημένω κατέβαλον, τοὺς δὲ λοιποὺς 10 πάντας αμα πριοκοπείν ένεγείρησαν. γινομένης δ' ένεργοῦ καὶ καταπληκτικής τής πολιορκίας, καὶ τῶν πύργων των μεν πονούντων αν' εκάστην ημέραν. των δ' έρειπομένων, αμα δε και των έργων έπι- 10 11 βαινόντων άει και μαλλον έντος της πόλεως, ην ίσχυρα διατροπή και κατάπληξις παρά τοῖς πολιορκουμένοις, καίπερ όντων έν τη πόλει χωρίς του πολιτικού πλήθους αὐτῶν τῶν μισθοφόρων εἰς μυ-12 ρίους. οὐ μὴν ἀλλ' ὁ γε στρατηγός αὐτῶν Ἰμίλ- 15 κων ούδεν παρέλειπε των δυνατών, άλλα τα μεν 52. άντοιχοδομών, τὰ δ' άντιμεταλλεύων οὐ τὴν τυχοῦ-13 σαν ἀπορίαν παρείγε τοις ὑπεναντίοις. Ετι δὲ καθ' έκάστην ημέραν έπιπορευόμενος και τοις έργοις έγγειρών, εί πως δύναιτο πῦρ ἐμβαλεῖν, πολλούς 20 ύπλο τούτου τοῦ μέρους και παραβόλους ἀνῶνας δή συνίστατο καὶ μεθ' ήμέραν καὶ νύκτωρ, ώστε πλείους ενίστε γίνεσθαι νεκρούς έν ταζε τοιαύταις συμπλοκαίς των είωθότων πίπτειν έν ταϊς παρατάξεσι.

43 Κατά δὲ τοὺς καιροὺς τούτους τῶν ἡγεμόνων τινὲς τῶν τὰς μεγίστας χώρας ἐχόντων ἐν τοῖς μισθοφόροις συλλαλήσαντες ἑαυτοῖς ὑπὲρ τοῦ τὴν πόλιν ἐνδοῦναι τοῖς Ῥωμαίοις καὶ πεπεισμένοι πειθαρχήσειν σφίσι τοὺς ὑποτεταγμένους, ἔξεπήδησαν 30 νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ στρατόπεδον καὶ

διελέγοντο τῷ τῶν Ρωμαίων στρατηγῷ περί τούτων. δ δ' 'Αγαιδς 'Αλέξων δ και τοις 'Ακραγαντί- 2 νοις κατά τούς έπάνω γρόνους αίτιος γενόμενος τῆς σωτηρίας, καθ' ου καιρου έπεβάλουτο παρασπουs δείν αὐτοὺς οί τῶν Συρακοσίων μισθοφόροι, καὶ τότε πρώτος συνείς την πράξιν ανήγγειλε τῷ στρατηγφ των Καρχηδονίων. δ δε διακούσας παρα-3 γρημα συνήνε τούς καταλειπομένους των ήγεμόνων καί παρεκάλει μετά δεήσεως, μεγάλας δωρεάς καί 10 γάριτας ὑπισγυούμενος, ἐὰν ἐμμείνωσι τῆ πρὸς αὐτον πίστει και μη κοινωνήσωσι τοις έξεληλυθόσι της έπιβολης. δεγομένων δὲ προθύμως τοὺς λό-4 γους, εὐθέως μετ' αὐτῶν ἀπέστειλε πρὸς μὲν τοὺς 52. Κελτούς 'Αννίβαν του υίου του 'Αννίβου τοῦ μεταλ-15 λάξαυτος εν Σαρδόνι διὰ την προγεγενημένην εν τη στρατεία πρός αὐτοὺς συνήθειαν, έπὶ δὲ τοὺς άλλους μισθοφόρους 'Αλέξωνα διὰ τὴν παρ' έκείνοις ἀποδογήν αὐτοῦ καὶ πίστιν οι καὶ συναγα- 5 γόντες τὰ πλήθη καὶ παρακαλέσαντες, έτι δὲ πι-20 στωσάμενοι τὰς προτεινομένας έκάστοις δωρεάς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ, ραδίως ἔπεισαν αὐτοὺς μένειν ἐπὶ των υποκειμένων. διό και μετά ταυτα, των έχπη-6 δησάντων (έχ τοῦ προφανοῦς έργομένων) πρὸς τὰ 58. τείχη και βουλομένων παρακαλείν και λέγειν τι περί 15 της των 'Ρωμαίων έπαγγελίας, ούς οίον προσείζον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἡξίουν, βάλλοντες δε τοις λίθοις και συνακοντίζοντες απεδίωξαν από τοῦ τείγους. Καργηδόνιοι μέν οὖν διὰ τὰς προειρη-7 μένας αίτίας παρά μικρον ήλθον απολέσαι τὰ πράγ-30 ματα, παρασπονδηθέντες ύπὸ τῶν μισθοφόρων 'Aλέ-8 ξων δὲ πρότερον 'Ακραγαντίνοις έσωσε διὰ τὴν

πίστιν οὐ μόνον τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν ἐλευθερίαν, τότε δὲ Καρχηδονίοις αίτιος ἐγένετο τοῦ μὴ σφαλῆναι τοῖς ὅλοις.

Οί δ' έν τῆ Καργηδόνι τούτων μέν οὐδεν εί- 5 44 δότες, συλλογιζόμενοι δε τας έν ταις πολιορχίαις γρείας, πληρώσαντες στρατιωτών πεντήχοντα ναῦς και παρακαλέσαντες τοις άρμόζουσι λόγοις της πράξεως του έπι τούτοις τεταγμένου 'Αννίβαν, δς ην 'Αμίλαου μεν υίδς τριήραρχος δε και φίλος 'Ατάρ-10 βου πρώτος, έξαπέστειλαν κατά σπουδήν, έντειλάμενοι μή καταμελλήσαι, γρησάμενον δε σύν καιρώ 2 τη τόλμη βοηθήσαι τοῖς πολιορχουμένοις. δ δ' άναχθείς μετά μυρίων στρατιωτών και καθορμισθείς έν ταζη καλουμέναις Αίγούσσαις, μεταξύ δὲ κειμέ- 15 ναις Λιλυβαίου και Καρχηδόνος, έπετήρει του πλούν. 3 λαβών δ' ούριον και λαμπρον άνεμον, έκπετάσας πασι τοις άρμενοις και κατουρώσας έπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος έποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους καὶ πρὸς μάγην ετοίμους τοὺς ἄνδρας 58. 4 έπλ των καταστρωμάτων. οί δε 'Ρωμαΐοι τὰ μέν αίφνιδίου γενομένης τῆς ἐπιφανείας, τὰ δὲ φοβούμενοι μη σύν τοις πολεμίοις ύπο της βίας του πνεύματος συγκατενεχθώσιν είς τον λιμένα τών ύπεναντίων, τὸ μεν διακωλύειν τὸν ἐπίπλουν τῆς βοη- 25 θείας ἀπέγνωσαν, ἐπὶ δὲ τῆς θαλάττης ἔστησαν 5 καταπεπληγμένοι την των πολεμίων τόλμαν. τὸ δ' έκ τῆς πόλεως πληθος ήθροισμένον έπὶ τὰ τείγη 54. παν αμα μεν ήγωνία το συμβησόμενον, αμα δ' έπλ τῷ παραδόξω τῆς ἐλπίδος ὑπεργαρὲς ὑπάργον μετὰ ω κρότου καὶ κραυγής παρεκάλει τοὺς είσπλέοντας.

'Αννίβας δὲ παραβόλως καὶ τεθαροηκότως είσδρα-6 μων και καθορμισθείς είς τον λιμένα μετ' άσφαλείας ἀπεβίβασε τοὺς στρατιώτας. οί δ' ἐν τῆ πό-7 λει πάντες ούχ ούτως ήσαν έπλ τη της βοηθείας 5 παρουσία περιχαρείς, καίπερ μεγάλην έλπίδα καί γείρα προσειληφότες, ως έπλ τῷ μὴ τετολμηκέναι τούς Ρωμαίους χωλύσαι τὸν ἐπίπλουν τῶν Καργηδονίων. Ίμίλκων δ' δ τεταγμένος έπλ τῆς πόλεως στρα-45 τηνός, θεωρών την δριμήν και προθυμίαν των μέν 10 έν τη πόλει διά την παρουσίαν της βοηθείας των δὲ παραγεγουότων διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν περιεστώτων κακών, βουλόμενος ακεραίοις αποχρήσασθαι 2 ταζς έκατέρων δρμαζς πρός την διά τοῦ πυρός ἐπίθεσιν τοῖς ἔργοις, συνήγε πάντας εἰς ἐκκλησίαν: 15 παρακαλέσας δε τῶ καιρῷ τὰ πρέποντα διὰ πλειό-3 νων και παραστήσας δρμήν ύπερβάλλουσαν διά τε τὸ μέγεθος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῖς κατ' ίδιαν ἀνδοαγαθήσασι καὶ τὰς κατὰ κοινὸν ἐσομένας χάριτας αὐτοῖς καὶ δωρεὰς παρὰ Καρχηδονίων, δμοθυμα-4 20 δον επισημαινομένων και βοώντων μη μέλλειν, άλλ' άγειν αὐτούς, τότε μέν ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος την προθυμίαν άφηκε, παραγγείλας άναπαύεσθαι καθ' ώραν και πειθαρχείν τοις ήγουμένοις μετ' δ ού πολύ δὲ συγκαλέσας τοὺς προεστώτας αὐτών 25 διένειμε τοὺς άρμόζοντας πρὸς τὴν ἐπίθεσιν έκάστοις τόπους και τὸ σύνθημα και τὸν καιρὸν τῆς έπιθέσεως έδήλωσε καὶ παρήγγειλε τοῖς ἡγεμόσι μετά πάντων των υποτεταγμένων έπὶ τοῖς τόποις 54. έωθινης είναι φυλακης. των δε πειθαργησάντων. 6 30 έξαναγών την δύναμιν άμα τῷ φωτί κατὰ πλείους τόπους ένεχείρει τοις έρχοις. ol δε 'Poμαίοι διά?

τὸ προορᾶσθαι τὸ μέλλον οὐκ ἀργῶς οὐδ' ἀπαρασκεύως είγον, άλλ' έτοίμως έβοήθουν πρός τό δεόμενον και διεμάγοντο τοῖς πολεμίοις έρρωμένως. 8 πάντων δ' εν βραγεί γρόνω συμπεσόντων άλλήλοις ην άγων παράβολος πέριξ τοῦ τείχους οι μεν γάρ ε 55. έχ τῆς πόλεως ἦσαν οὐκ ἐλάττους δισμυρίων, οί 9 δ' έξωθεν έτι πλείους τούτων. δοφ δε συνέβαινε τούς ἄνδρας έχτὸς τάξεως ποιείσθαι την μάγην άναμίξ κατά τὰς αύτων προαιρέσεις, τοσούτω λαμπρότερος ήν δ κίνδυνος, ώς αν έκ τοσούτου πλήθους 10 κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν οίονεὶ μονομαγικής συνεστώσης περί τούς ανωνιζομένους της φιλοτιμίας. 10 οὐ μὴν ἀλλ' ή τε κραυγή καὶ τὸ σύστρεμμα διαφέ-11 ρου ήν πρός αὐτοῖς τοῖς ἔργοις. οἱ γὰρ ἀρχήθεν έπ' αὐτῷ τούτῷ παρ' ἀμφοῖν ταχθέντες, οί μὲν έπὶ 13 τω τρέψασθαι τούς έπλ των έργων οί δ' έπλ τω μή προέσθαι ταῦτα, τηλικαύτην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν καλ σπουδήν, οί μεν έξωσαι σπεύδοντες, οί δ' οὐδαμώς είξαι τούτοις τολμώντες, (ώστε) διά την προθυμίαν τέλος έν αὐταῖς μένοντες ταῖς έξ ἀρχῆς χώραις ἀπ- 20 12 έθνησκον. οί γε μήν αμα τούτοις αναμεμιγμένοι, δάδα καὶ στυππίον καὶ πῦρ ἔχοντες, ούτω τολμηρῶς καλ πανταχόθεν αμα προσπίπτοντες ενέβαλλον ταζς μηγαναίς ώστε τοὺς 'Ρωμαίους είς τὸν έσγατον παραγενέσθαι κίνδυνον, μη δυναμένους κατακρατήσαι 25 13 της των έναντίων έπιβολης. δ δε των Καρχηδονίων στρατηγός θεωρών έν μέν τῷ χινδύνῷ πολλούς ἀποθυήσκουτας, οδ δ' ενεκα ταῦτ' Επραττεν, οδ δυναμένους πρατήσαι των έργων, άνακαλεϊσθαι τούς 14 έαυτοῦ παρήγγειλε τοῖς σαλπισταῖς. οί δὲ Ῥωμαῖοι 30 παρ' οὐδὲν έλθόντες τοῦ πάσας ἀποβαλεῖν τὰς παρασκευάς, τέλος έκράτησαν τῶν ἔργων καὶ πάντα διετήρησαν ἀσφαλῶς.

Ο μεν οδυ Αννίβας μετά την χρείαν ταύτην έξ- 46 έπλευσε νύκτωρ έτι μετά των νεων λαθών τους πο-55. s λεμίους είς τὰ Δρέπανα πρὸς 'Ατάρβαν τὸν τῶν Καργηδονίων στρατηγόν. διὰ γὰρ τὴν εὐκαιρίαν 2 τοῦ τόπου καὶ τὸ κάλλος τοῦ περὶ τὰ Δρέπανα λιμένος αεί μεγάλην έποιούντο σπουδήν οί Καρχηδόνιοι περί την φυλακην αὐτοῦ. συμβαίνει δὲ τοῦ 3 10 Αιλυβαίου τοῦτον ἀπέγειν τὸν τόπον ὡς ἂν έκατὸν καλ είκοσι στάδια. τοῖς δ' έν τῆ Καρχηδόνι βου-4 56. λομένοις μεν είδεναι τὰ περί τὸ Λιλύβαιον, οὐ δυναμένοις δε διά τὸ τοὺς μεν συγκεκλείσθαι τοὺς δε παραφυλάττεσθαι φιλοτίμως, έπηγγείλατό τις άνηρ 15 των ενδόξων, 'Αννίβας επικαλούμενος 'Ρόδιος. είσπλεύσας είς το Λιλύβαιον και γενόμενος αὐτόπτης απαντα διασαφήσειν. οί δὲ τῆς ἐπαγγελίας μὲν ἀσμέ- 5 νως ήκουσαν, ού μην επίστευόν γε διά το τω στόλω τούς 'Ρωμαίους έπλ τοῦ κατά τὸν εἴσπλουν στόμα-20 τος έφορμεῖν. δ δὲ καταρτίσας τὴν Ιδίαν ναῦν ἀν-6 ήχθη καὶ διάρας είς τινα τῶν πρὸ τοῦ Λιλυβαίου κειμένων νήσων, τη κατά πόδας ήμέρα λαβών εὐκαίρως ἄνεμον ούριον περί τετάρτην ώραν ἀπάντων των πολεμίων δρώντων και καταπεπληγμένων 25 την τόλμαν είσέπλευσεν. και την κατόπιν εύθέως 7 έγίνετο περί αναγωγήν. δ δε των 'Ρωμαίων στρα-8 τηγός βουλόμενος έπιμελέστερον τὸν κατά τὸν είσπλουν τόπον τηρείν, έξηρτυκώς έν τη νυκτί δέκα ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τοῦ λι-80 μένος έστως έθεωρει το συμβαϊνον, όμοίως δε καί παν τὸ στρατόπεδον αί δὲ νῆες τοῦ στόματος έξ 9

άμφοϊν τοϊν μεροϊν, έφ' όσον ήν δυνατον έγγιστα τοίς τενάγεσι προσάγειν, έπείγον έπτερωχυίαι πρός την έμβολην και σύλληψιν της έκπλεϊν μελλούσης 10 νεώς. δ δε Ρόδιος έκ τοῦ προφανοῦς την άναγωγην ποιησάμενος ούτως κατανέστη των πολεμίων ε τη τε τόλμη και τω ταχυναυτείν ώστ' ου μόνον άτρωτον έξέπλευσε την ναῦν έχων και τοὺς ἄνδρας. οίον έστωτα παραδραμών τὰ σκάφη των ύπεναν-11 τίων, άλλα και βραγύ προπλεύσας επέστη πτερώσας την ναῦν, ώσανεί προκαλούμενος τοὺς πο-56. 12 λεμίους. οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ἐπ' αὐτὸν ἀντανάγεσθαι διὰ τὸ τάγος τῆς εἰρεσίας, ἀπέπλευσε καταναστάς μια νηλ παντός του των έναντίων στόλου. 13 καλ τὸ λοιπον ήδη πλεονάκις ποιών ταὐτὸ τοῦτο μεγάλην χρείαν παρείχετο, τοίς μέν Καρχηδονίοις 15 άελ τὰ κατεπείγοντα διασαφών, τοὺς δὲ πολιορκουμένους εὐθαρσεῖς παρασκευάζων, τοὺς δὶ Ῥωμαίους 57.47 καταπληττόμενος τῷ παραβόλφ. μέγιστα δὲ συνεβάλλετο πρός την τόλμαν αὐτοῦ τὸ διὰ τῶν προβραγέων έχ της έμπειρίας άχριβώς σεσημειώσθαι τον 20 2 είσπλουν: ὑπεράρας νὰρ καὶ φαινόμενος ἔπειτ' ἂν ἀπὸ των κατά την Ίταλίαν μερών έλάμβανε τον έπὶ τῆς θαλάττης πύργον κατά πρώρραν ούτως ώστε τοίς πρός την Λιβύην τετραμμένοις πύργοις της πόλεως έπιπροσθείν απασι· δι' οδ τρόπου μόνως έστί 25 δυνατόν έξ ούρίας τοῦ κατά τὸν είσπλουν στόματος 8 εύστοχεῖν. τῆ δὲ τοῦ 'Pοδίου τόλμη πιστεύσαντες και πλείους απεθάρρησαν των είδότων τους τόπους τὸ παραπλήσιον ποιείν έξ ών οί Ρωμαΐοι δυστρηστούμενοι τῷ συμβαίνοντι χωννύειν τὸ στόμα τοῦ 30 4 λιμένος έπεχείρησαν. κατά μεν ούν το πλείστον

μέρος της έπιβολης οὐδεν ήνυον διὰ τὸ βάθος της θαλάττης και διά το μηθεν δύνασθαι των έμβαλλομένων στηναι μηδε συμμείναι το παράπαν, άλλ' ύπό τε τοῦ κλύδωνος καλ τῆς τοῦ βοῦ βίας τὸ 5 διπτούμενον εὐθέως έν τῆ καταφορά παρωθεῖσθαι καλ διασκορπίζεσθαι, κατά δέ τινα τόπον έχοντα 5 βράγεα συνέστη γώμα μετά πολλής ταλαιπωρίας, έφ' ὧ τετρήρης έπτρέχουσα νυπτός έπάθισε και τοίς πολεμίοις ύποχείριος έγένετο, διαφέρουσα τῆ κατα-10 σκευή της ναυπηγίας. ής οί Ρωμαΐοι κρατήσαντες 6 καλ πληρώματι καταρτίσαντες έπιλέκτω πάντας τούς είσπλέοντας, μάλιστα δὲ τὸν Ῥόδιον, ἐπετήρουν, δ 7 δε κατά τύχην είσπλεύσας νυκτός μετά ταῦτα πάλιν άνήγετο φανερώς. θεωρών δ' έκ καταβολής αύτώ 16 την τετρήρη συνεξορμήσασαν, γνούς την ναῦν διετράπη. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν ὡς καταταγή-8 σων τη δε τοῦ πληρώματος παρασκευή καταλαμβα-57. νόμενος, τέλος έπιστρέψας ήναγκάσθη συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. καταπροτερούμενος δὲ τοῖς ἐπιβατι- 9 20 ποῖς διά τε τὸ πλῆθος καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν άνδρών έγένετο τοῖς έγθροῖς ὑπογείριος. οί δὲ 10 58. Ρωμαΐοι, χυριεύσαντες και ταύτης της νεώς εδ κατεσχευασμένης και καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς την γρείαν, ούτως έχωλυσαν τούς χατατολμώντας m και πλέοντας είς το Λιλύβαιον.

Τῶν δὲ πολιορκουμένων ταῖς μὲν ἀντοικοδομί-48 αις ἐνεργῶς χρωμένων, τοῦ δὲ λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων παρασκευὰς ἀπεγνωκότων, γίνεταί τις ἀνέμου στάσις ἔχουσα τηλικαύτην 2 το βίαν καὶ φορὰν εἰς αὐτὰς τὰς τῶν μηχανημάτων προσαγωγὰς ῶστε καὶ τὰς στοὰς διασαλεύειν καὶ

τούς προκειμένους τούτων πύργους τῆ βία βαστά-3 ζειν. ἐν ικαιρικό συννοήσαντές τινες των Έλληνικών μισθοφόρων την έπιτηδειότητα της περιστάσεως πρός την των έργων διαφθοράν προσφέρουσι 4 τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν. τοῦ δὲ δεξαμένου καὶ 5 ταχέως έτοιμάσαντος πᾶν τὸ πρὸς τὴν χρείαν άρμόζον, συστραφέντες οί νεανίσκοι κατά τριττούς τό-5 πους ενέβαλον πύρ τοῖς ἔργοις. ὡς δ' ἀν τῶν μεν κατασκευασμάτων διὰ τὸν χρόνον εὖ παρεσκευασμένων πρός το ραδίως έμπρησθηναι, της δε τοῦ 10 πνεύματος βίας φυσώσης κατ' αὐτῶν τῶν πύργων καί μηγανημάτων, την μέν νομήν τοῦ πυρός ένεργον συνέβαινε γίνεσθαι και πρακτικήν, την δ' έπάρκειαν καλ βοήθειαν τοις 'Ρωμαίοις είς τέλος άπρα-6 ατον καὶ δυσχερῆ. τοιαύτην γὰρ ἔκπληξιν παρίστα 15 τὸ συμβαίνον τοῖς βοηθοῦσιν ώστε μήτε συννοῆσαι μήτε συνιδείν δύνασθαι τὸ γινόμενον, άλλ' άποσχοτουμένους ύπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος καλ των φεψαλύγων, έτι δε της του καπνου πολυπληθίας, οὐκ όλίγους ἀπόλλυσθαι καὶ πίπτειν, μὴ 20 δυναμένους έγγίσαι πρός αὐτην την τοῦ πυρός βοή-7 θειαν. δοφ δε μείζω συνέβαινε γίνεσθαι την δυσχρηστίαν περί τούς ύπεναντίους διά τάς προειρημένας αίτίας, τοσούτφ πλείων εύχρηστία περί τούς 8 ένι έντας ήν τὸ πῦρ. τὸ μὲν γὰρ ἐπισκοτοῦν καί 25 59. βλάπτειν δυνάμενον πᾶν έξεφυσᾶτο καλ προωθείτο58. κατά των ύπεναντίων, τὸ δὲ βαλλόμενον ἢ διπτούμενον έπί τε τοὺς βοηθοῦντας καλ τὴν τῶν ἔργων διαφθοράν εύστοχον μεν έπεγίνετο διά το συνοράν τούς ἀφιέντας τὸν πρὸ αύτῶν τόπον, πρακτικὸν δὲ so διά τὸ γίνεσθαι σφοδράν τὴν πληγήν, συνεργούσης

τοις βάλλουσι τῆς τοῦ πνεύματος βίας. τὸ δὲ πέρας 9 τοιαύτην συνέβη γενέσθαι τὴν παντέλειαν τῆς καταφθορᾶς ὅστε καὶ τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ στύπη τῶν κριῶν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀχρειωθῆναι. τού-10 ε των δὲ συμβάντων τὸ μὲν ἔτι διὰ τῶν ἔργων πολιορκεῖν ἀπέγνωσαν οι 'Ρωμαῖοι' περιταφρεύσαντες δὲ καὶ χάρακι περιλαβόντες κύκλω τὴν πόλιν, ἔτι δὲ τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος προβαλόμενοι τῷ χρόνω παρέδοσαν τὴν πρᾶξιν. οἱ δ' ἐν τῷ Λιλυ-11 10 βαίω τὸ πεπτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τεῖχος εὐθαρσῶς ὑπέμενον ἤδη τὴν πολιορκίαν.

Els δε την 'Ρώμην προσπεσόντων τούτων, καὶ 49 μετά ταῦτα πλειόνων ἀναγγελλόντων διότι συμβαίνει των από του στόλου πληρωμάτων το πλείστον 15 μέρος ἔν τε τοῖς ἔργοις καὶ τῆ καθόλου πολιορκία διεφθάρθαι, σπουδή κατέγραφον ναύτας καὶ συνα-2 θροίσαντες είς μυρίους έξέπεμψαν είς την Σικελίαν. ών διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέντων καὶ πεζή πα-3 ραγενομένων είς το στρατόπεδον, συναγαγών τους 20 γιλιάργους δ στρατηγός των 'Ρωμαίων Πόπλιος Κλαύδιος έφη καιρον είναι πλείν έπλ τα Δρέπανα παντί τῷ στόλφ. τὸν γὰρ στρατηγὸν τῶν Καργη-4 δονίων 'Ατάρβαν του τεταγμένου έπ' αὐτῶν ἀπαράσκευον είναι πρός το μέλλον, άγνοοῦντα μεν την 25 παρουσίαν των πληρωμάτων, πεπεισμένον δε μή δύνασθαι πλείν τὸν αύτων στόλον διὰ τὴν γενενημένην έν τη πολιορχία καταφθοράν των άνδρων. προχείρως δ' αὐτῶν συγκατατιθεμένων, εὐθέως ἐν-δ εβίβαζε τά τε προϋπάρχοντα και τὰ προσφάτως πα-30 ραγεγονότα πληρώματα, τους δ' επιβάτας έκ παυτος 59. 60. έπέλεξε του στρατεύματος έθελοντήν τους άρίστους,

ατε δή του μέν πλου σύνεγγυς όντος, της δ' ώφε-6 λείας έτοίμου προφαινομένης. ταῦτα δὲ παρασκευασάμενος ανήγθη περί μέσας νύκτας, λαθών τούς πολεμίους. και τὰς μεν ἀρχὰς ἄθρους ἔπλει, δεξιὰν τ έχων την γην. αμα δε τω φωτί των πρώτων έπί κ τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων, κατιδών 'Ατάρβας τὸ μὲν πρώτον έξενίσθη διὰ τὸ παράδοξον. 8 ταγύ δ' εν αύτω νενόμενος και νοήσας τον επίπλουν των υπεναντίων έκρινε παντός έργου πείραν λαμβάνειν καλ πᾶν ὑπομένειν χάριν τοῦ μὴ 10 περιιδείν σφας, είς πρόδηλον συγκλεισθέντας πο-9 λιορχίαν. διόπερ εὐθέως τὰ μεν πληρώματα συνηγε πρός του αίγιαλόυ, τούς δ' έκ της πόλεως 10 μισθοφόρους ήθροιζε μετά κηρύγματος. των δέ συλλεγθέντων, έπεβάλετο διὰ βραγέων εἰς ἔννοιαν 16 αὐτοὺς ἄγειν τῆς τε τοῦ νικᾶν ἐλπίδος, ἐὰν τολμήσωσι ναυμαγείν, και της έν τη πολιορκία δυσχοηστίας, έὰν καταμελλήσωσι προιδόμενοι τὸν κίνδυ-11 νον. έτοίμως δ' αὐτῶν παρορμηθέντων πρός την ναυμαγίαν καλ βοώντων άγειν καλ μη μέλλειν, 20 έπαινέσας καὶ δεξάμενος την δομήν παρήγγειλε κατά τάγος έμβαίνειν καὶ βλέποντας πρὸς τὴν αύτοῦ 12 ναῦν ἔπεσθαι ταύτη κατὰ πούμναν. διασαφήσας δὲ τὰ προειρημένα κατὰ σπουδήν πρώτος ἐποιείτο τον αναπλουν, υπ' αυτάς τὰς πέτρας ἐπὶ θάτερα 25 μέρη τοῦ λιμένος έξάγων τοῦ τῶν πολεμίων εἴσ-50 πλου. Πόπλιος δ' δ των 'Ρωμαίων στρατηγός θεωρῶν τοὺς μὲν πολεμίους παρὰ τὴν αὐτοῦ δόξαν οὕτ' είκοντας ούτε καταπεπληγμένους τὸν ἐπίπλουν ἀλλὰ 2 πρός τῷ ναυμαχεῖν ὄντας, τῶν δὲ σφετέρων νεῶν 30 τάς μεν έντος ήδη τοῦ λιμένος οθσας τάς δ' έν

αὐτῷ τῷ στόματι, τὰς δὲ φερομένας ἐπὶ τὸν είσπλουν, πάσαις άναστρέφειν παρήγγειλε καλ ποιείσθαι τὸν πλοῦν έξω πάλιν. ένθα δὴ τῶν μὲν έν 8 τῶ λιμένι τῶν δὲ κατὰ τὸν εἴσπλουν ἐκ τῆς με-5 ταβολής συμπιπτουσών, οὐ μόνον θόρυβος ήν έκ 61. τῶν ἀνδρῶν ἄπλετος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ταρσοὺς έθραύ-60. ονθ' αί νηες άλληλαις συγκρούουσαι. διιως δ' οὖν 4 άελ τούς άνατρέγοντας έχτάττοντες οί τριήραργοι παρ', αὐτὴν τὴν γῆν ταχέως έποίουν ἀντιπρώρρους 10 τοίς πολεμίοις. ὁ δὲ Πόπλιος αὐτὸς ἐπέπλει μὲν δ άργήθεν κατόπιν έπλ παντί τῷ στόλω, τότε δ' έπιστρέψας κατ' αὐτὸν τὸν πλοῦν πρὸς τὸ πέλαγος έλαβε την εὐώνυμον της όλης δυνάμεως τάξιν. 'Ατάρβας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὑπεράρας τὸ 6 15 λαίδυ των πολεμίων [Ρωμαίων], έχων πέντε ναῦς έπίπλους, ὑπέστησε τὴν έαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρρον τοῖς πολεμίοις ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ πέλαγος μέρους. αμα δε και των επιπλεόντων άει τοῖς συνάπτουσι? προσεπιταττομένοις ταύτο ποιείν παραγγείλας διά 20 των ύπηρετων, καταστάντων δε πάντων είς μέτω-8 πον σημήνας διά των συνθημάτων τάς μέν άργας έποιεῖτο τὸν ἐπίπλουν ἐν τάξει, μενόντων πρὸς τῆ γη των 'Ρωμαίων διὰ τὸ προσδέχεσθαι τὰς έκ τοῦ λιμένος ανατρεχούσας ναῦς. έξ οὖ συνέβαινε με-9 25 γάλα τους 'Ρωμαίους έλαττωθήναι πρός αὐτή τη γή ποιησαμένους την συμπλοκήν. έπειδη δε σύνεγγυς 51 αύτῶν ἦσαν, ἀρθέντων τῶν συνθημάτων ἐφ' έκατέρας της ναυαρχίδος συνέβαλλον άλληλοις. τὸ 2 μέν οὖν πρῶτον ἰσόρροπος ἡν ὁ κίνδυνος, ὡς ἂν ει άμφοτέρων τοῖς ἀρίστοις ἐκ τῆς πεζικῆς δυνάμεως έπιβάταις γρωμένων άελ δε μαλλον ύπερείγον οί 3

Καργηδονιοι διὰ τὸ πολλὰ προτερήματα παρ' δλον 4 έχειν τὸν ἀγῶνα. τῷ τε γὰρ ταχυναυτείν πολὸ περιήσαν διά την διαφοράν της ναυπηγίας και την των πληρωμάτων έξιν, ή τε χώρα μεγάλα συνεβάλλετ' αὐτοῖς, ατε πεποιημένων την έχταξιν ἀπὸ τῶν 5 5 κατά τὸ πέλαγος τόπων. είτε γὰρ πιέζοιντό τινες ύπὸ τῶν πολεμίων, κατόπιν ἀνεχώρουν ἀσφαλῶς 62. διά τὸ ταγυναυτείν είς τὸν άναπεπταμένον τόπον. 6 πάπειτ' έκ μεταβολής τοῖς προπίπτουσι τῶν διωκόντων, τοτέ μέν περιπλέοντες τοτέ δε πλάγιοι 10 προσπίπτοντες στρεφομένοις και δυσχοηστούσι διά τὸ βάρος τῶν πλοίων καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πληρωμάτων, έμβολάς τε συνεχείς έδίδοσαν καλ γπολλά των σκαφων έβάπτιζον είτε κινδυνεύοι τις των συμμάγων, ετοίμως παρεβοήθουν έξω του δει- 16 νοῦ καὶ μετ' ἀσφαλείας, παρὰ τὰς πρύμνας κατὰ 8τὸ πέλαγος ποιούμενοι τὸν πλοῦν. τοῖς γε μὴν 'Ρωμαίοις τάναντία τούτων συνέβαινε' τοζς τε γάρ πιεζομένοις ούκ ην είς τούπισθεν δυνατόν άπογωρείν, πρός τη γη ποιουμένοις τὸν κίνδυνον, ἀεὶ δὲ 20 τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος ἢ τοίς βραχέσι περιπίπτον έκάθιζε κατά πρύμναν ή 9 πρός την γην φερόμενον έπώκελλε. διεκπλείν μέν οὖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν καὶ κατόπιν ἐπιφαίνεσθαι τοῖς ἤδη πρὸς έτέρους διαμαχομένοις, ὅπερ 25 έν τῷ ναυμαχεῖν ἐστι πρακτικώτατον, ἀδυνάτως είγου διά τε την βαρύτητα των πλοίων, προσέτι 10 δε και την απειρίαν των πληρωμάτων. οὐδε μην 61. έπιβοηθείν τοίς δεομένοις κατά πρύμναν έδύναντο διά τὸ συγκεκλεϊσθαι πρὸς τῆ γῆ καὶ μηδὲ μικρὸν 30 ἀπολείπεσθαι τόπον τοῖς βουλομένοις ἐπαρκεῖν τῷ

δεομένφ. τοιαύτης δὲ δυσχοηστίας ὑπαρχούσης περί 11 τὸν ὅλον ἀγῶνα, καὶ τῶν μὲν καθιζόντων ἐν τοῖς βράχεσι, τῶν δ' ἐκπιπτόντων σκαφῶν, κατιδὼν ὁ στρατηγὸς τῶν 'Ρωμαίων τὸ συμβαῖνον ῶρμησε ε πρὸς φυγήν, ἀπὸ τῶν εὐωνύμων παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, καὶ σὺν αὐτῷ περί τριάκοντα νῆας, αῖπερ ἔτυχον ἐγγὸς οὖσαι. τῶν δὲ λοιπῶν σκαφῶν, ὄν-12 των ἐνενήκοντα καὶ τριῶν, ἐκυρίευσαν οἱ Καρχηδύνιοι καὶ τῶν πληρωμάτων, ὅσοι μὴ τῶν ἀνδρῶν 10 τὰς ναῦς εἰς τὴν γῆν ἐκβαλόντες ἀπεχώρησαν.

Γενομένης δε της ναυμαχίας τοιαύτης 'Ατάρβας 52 μέν εὐδοκίμει παρά τοῖς Καργηδονίοις, ὡς δι' αὑτὸν καλ διά την ιδίαν πρόνοιαν καλ τόλμαν κατωρθω-68. κώς, Πόπλιος δε παρά τοις 'Ρωμαίοις ήδόξει καί 2 15 διεβέβλητο μεγάλως, ως είκη και άλογίστως τοῖς πράγμασι κεχρημένος καὶ τὸ καθ' αύτὸν οὐ μικροῖς έλαττώμασι περιβεβληκώς την 'Ρώμην' διό καί μετά 8 ταύτα μεγάλαις ζημίαις και κινδύνοις κοιθείς περιέπεσεν. οὐ μὴν οί γε Ῥωμαίοι, καίπερ τοιούτων 4 20 συμβεβηκότων, διά την ύπερ των δλων φιλοτιμίαν 62. οὐδεν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλ' είχοντο τῶν έξῆς πραγμάτων. διὸ καὶ συνάψαυτος τοῦ κατὰ 5 τὰς ἀρχαιρεσίας χρόνου, στρατηγούς ὑπάτους καταστήσαντες παραυτίκα τὸν ετερον αὐτῶν έξέπεμ-25 που Λεύκιου Ἰούνιου, τάς τε σιταρχίας παρακομίζοντα τοίς τὸ Λιλύβαιον πολιορχοῦσι καὶ τὰς ἄλλας άγορας και χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ. πρὸς δὲ και παραπομπούς τούτοις έπλήρωσαν έξήκοντα ναῦς. δ δ' Ιούνιος αφικόμενος είς την Μεσσήνην καί 6 so προσλαβών τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων ἀπό τε τοῦ στρατοπέδου και της άλλης Σικελίας παρεκομίσθη POLYB. HIST. I. 4

κατὰ σπουδὴν εἰς τὰς Συρακούσας, ἔχων ἐκατὸν εἰκοσι σκάφη καὶ τὴν ἀγορὰν σχεδὸν ἐν ὀκτακοσί7 αις ναυσὶ φορτηγοῖς. ἐντεῦθεν δὲ παραδοὺς τοῖς ταμίαις τὰς ἡμισείας φορτηγοὺς καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξαπέστειλε, διακομισθῆναι σπουδά- 5 δ΄ ἐν ταῖς Συρακούσαις ὑπέμενε, τούς τε κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀναδεχόμενος καὶ παρὰ τῶν ἐκ τῆς μεσογαίου συμμάχων σῖτον προσαναλαμβάνων.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 'Ατάρβας μὲν ἄν-53 δρας τούς έν τη ναυμαχία ληφθέντας καὶ τὰς αίχμαλώτους νήας έξαπέστειλεν είς την Καργηδόνα. 2 Καρθάλωνα δὲ τὸν συνάρχοντα δοὺς τριάκοντα ναῦς έξέπεμψε πρός αίς έχων αύτος έβδομήκοντα κατ- 15 8 έπλευσεν, προστάξας άφνω προσπεσόντα ταῖς δρμούσαις παρά τὸ Διλύβαιον τῶν πολεμίων ναυσίν, ὧν μέν αν δυνατός ή κυριεύσαι, ταίς δε λοιπαίς πύρ 4 έμβαλείν. πεισθέντος δε τοῦ Καρθάλωνος και ποι-64.ησαμένου του επίπλουν ύπο την εωθινήν και τά 20 μεν έμπιποωντος τὰ δ' ἀποσπώντος των πλοίων. μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι ταραχήν περί τὸ τῶν δ Ρωμαίων στρατόπεδον. προσβοηθούντων γάρ αὐτων έπλ τὰς ναύς καλ γινομένης κραυγής, συννοήσας Ίμίλκων δ τὸ Λιλύβαιον τηρών καὶ θεωρών ει ήδη της ημέρας υποφαινούσης το συμβαίνου, έπ-6 αποστέλλει τούς έχ τῆς πόλεως μισθοφόρους. οί δὲ 'Ρωμαΐοι, τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοὺς περιστάν-68. τος, ούκ είς μικράν ούδ' είς την τυγούσαν ηλθον 7 διατροπήν. δ δὲ τῶν Καργηδονίων ναύαργος δλίνα 80 των σκαφων τὰ μεν ἀποσπάσας τὰ δε συντρίψας.

μετά ταῦτα μικρου ἀπό τοῦ Λιλυβαίου παρακομισθείς ώς έφ' 'Ηρακλείας έτήρει, βουλόμενος διακωλύειν τους έπὶ τὸ στρατόπεδον πλέοντας. προσαν-8 γειλάντων δε των σχοπών πλήθος ίχανον πλοίων ε προσφέρεσθαι παυτοδαπών και συνεγγίζειν, αναχθείς έπλει, συμμίξαι σπεύδων διά τὸ καταφρονείν των 'Ρωμαίων έχ του προγεγενημένου προτερήματος. δμοίως δε και τοις έκ των Συρακουσών προ-9 απεσταλμένοις ταμίαις άνήγγειλαν οί προπλεΐν εί-10 θισμένοι λέμβοι του ἐπίπλουν των ὑπεναντίων. οί 10 δε νομίσαντες ούκ άξιόχρεως σφας αὐτοὺς εἶναι πρός ναυμαχίαν, καθωρμίσθησαν πρός τι πολισμάτιον τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταττομένων, ἀλίμενον μέν, σάλους δ' έχου καὶ προβολάς περικλειούσας έκ τῆς γῆς 15 εὐφυεζς. οὖ ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν καὶ τούς 11 τε καταπέλτας καὶ τοὺς πετροβόλους τοὺς ἐκ τῆς πόλεως επιστήσαντες προσεδόκων τον επίπλουν τῶν ὑπεναντίων. οἱ δὲ Καργηδόνιοι συνεγγίσαν-12 τες τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλοντο πολιορχεῖν τούτους, το ύπολαβόντες τοὺς μέν ἄνδρας καταπλαγέντας είς τὸ πολισμάτιον ἀπογωρήσειν, τῶν δὲ πλοίων ἀσφαλῶς πυριεύσειν οὐ προγωρούσης δὲ τῆς έλπίδος, άλλὰ 13 τοθναντίον αμυνομένων γενναίως, καλ τοῦ τόπου πολλάς έγοντος και παντοδαπάς δυσχοηστίας, δλίγα 65.τῶν τὰς ἀγορὰς ἐχόντων πλοίων ἀποσπάσαντες ἀπέπλευσαν πρός τινα ποταμόν, έν ο παθορμισθέντες έπετήρουν τὸν ἀνάπλουν αὐτῶν.

Ο δ' ἐν ταῖς Συρακούσαις ὑπολειφθεὶς στρατη-54 γός, ἐπεὶ τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἐπετέλεσεν, κάμψας τον Πάχυνον ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν ὡς ἐπὶ τὸ Λιλύ-βαιον, οὐδὲν εἰδὼς τῶν περὶ τοὺς προπλέοντας συμ-

2 βεβηκότων. δ δε των Καρχηδονίων ναύαρχος, σημηνάντων των σκοπων αὐτῷ πάλιν τὴν ἐπιφάνειαν των ύπεναντίων, άναγθείς έπλει μετά σπουδής. βουλόμενος αὐτοῖς ὡς πλείστον ἀπέχουσι τῶν οἰ-3 κείων νεών συμβαλείν. ὁ δ' Ἰούνιος κατιδών έκ64. πολλού τον στόλον τον των Καργηδονίων και το πληθος των σκαφων, ούτε συμβαλείν τολμων ούτ' έκφυγείν έτι δυνατός ών διά τὸ σύνεγγυς είναι τοὺς πολεμίους, έγκλίνας είς τόπους τραγείς καὶ κατά 4 πάντα τρόπον έπισφαλείς καθωρμίσθη, κρίνων αί- 10 ρετώτερον υπάργειν διτι δέοι παθείν μαλλον ή τοίς πολεμίοις αύτανδρον τὸ σφέτερον στρατόπεδον ύπο-5 γείριου ποιήσαι. συνιδών δε και το περί τούτου γεγονός δ τῶν Καργηδονίων ναύαργος τὸ μὲν παραβάλλεσθαι καλ προσάγειν τοιούτοις τόποις άπεδο- 15 κίμασε, λαβών δ' ἄκραν τινὰ καὶ προσορμισθείς ταύτη μεταξύ των στόλων έτήρει καλ προσείγε τὸν 6 νοῦν ἀμφοτέροις. ἐπιγενομένου δὲ χειμῶνος καὶ περιστάσεως προφαινομένης έχ τοῦ πελάγους δλοσγερεστέρας, οί μεν των Καργηδονίων κυβερνηται 20 διά τε την των τόπων και την του πράγματος έμπειρίαν προορώμενοι το μέλλον και προλέγοντες τὸ συμβησόμενον έπεισαν τὸν Καρθάλωνα ωυγείν τὸν χειμώνα καὶ κάμψαι τὴν ἄκραν τοῦ Πα-7 χύνου. πεισθέντος δε νουνεχώς, ούτοι μεν πολλά 25 μοχθήσαντες και μόλις υπεράραντες την ακραν έν 8 άσφαλει καθωρμίσθησαν, οί δε των 'Ρωμαίων στόλοι, τοῦ χειμώνος ἐπιγενομένου καὶ τῶν τόπων εἰς τέλος ύπαργόντων άλιμένων, ούτως διεφθάρησαν ώστε μηδε των ναυαγίων μηδεν γενέσθαι χρήσιμον, άλλ' άμ- 80 φοτέρους αὐτοὺς ἄρδην καὶ παραλόγως ἀχρειωθήναι.

Ταύτου δὲ συμβάντος τὰ μὲν τῶν Καρχηδο-55 νίων αύθις ανέχυψε και πάλιν έπιρρεπεστέρας είγε τας έλπίδας, οί δε Ρωμαΐοι πρότερον μεν έπι πο-2 σον ήτυχηχότες τότε δ' όλοσχερώς έχ μέν της θαs λάττης εξέβησαν, των δ' υπαίθρων επεκράτουν· Καργηδόνιοι δε της μεν θαλάττης έκυρίευου, της δε γης ούη όλως ἀπήλπιζου. μετά δὲ ταῦτα πάντες 8 έπλ μέν τοις όλοις έσχετλίαζον, οι τ' έν τη 'Ρώμη καί τὰ περί τὸ Λιλύβαιον στρατόπεδα, διὰ τὰ προ-10 ειρημένα συμπτώματα τῆς γε μὴν προθέσεως οὐκ4 65. άφίσταντο τῆς κατὰ τὴν πολιορκίαν, άλλ' οἱ μὲν έχορήγουν κατά γην απροφασίστως, οί δὲ προσεκαρτέρουν ταύτη κατά τὸ δυνατόν. ὁ δ' Ἰούνιος δ άνακομισθείς έπὶ τὸ στρατόπεδον έκ τῆς ναυαγίας ι καλ περιπαθής ών έγένετο πρός το καινοτομήσαί τι καὶ πράξαι των δεόντων, σπουδάζων άναμαχέσασθαι την γεγενημένην περιπέτειαν. διό καί βρα-6 γείας αὐτῷ παραπεσούσης ἀφορμῆς, καταλαμβάνει πραξικοπήσας τον Έρυκα και γίνεται τοῦ τε τῆς το Αφροδίτης ερού και της πόλεως έγκρατής. δ δ' 7 "Ερυξ έστι μέν όρος παρά θάλατταν τῆς Σικελίας έν τη παρά την Ίταλίαν κειμένη πλευρά μεταξύ Δοεπάνων και Πανόρμου, μαλλον δ' δμορον και συνάπτον πρός τὰ Δρέπανα, μεγέθει δὲ παρὰ πολύ 25 διαφέρου των κατά την Σικελίαν όρων πλην της Αίτνης. τούτου δ' έπ' αὐτῆς μὲν τῆς πορυφῆς, οῦ-8 σης ἐπιπέδου, κεῖται τὸ τῆς 'Αφροδίτης τῆς 'Ερυχίνης ζερόν, ὅπερ δμολογουμένως ἐπιφανέστατόν ἐστι τῷ τε πλούτῷ καὶ τῇ λοιπῇ προστασία τῶν κατὰ 80 την Σικελίαν [ερών ή δε πόλις ύπ' αὐτην την κο-9 ουφήν τέτακται, πάνυ μακράν έγουσα καλ προσάντη

- 10 πανταχόθεν τὴν ἀνάβασιν. ἐπί τε δὴ τὴν κορυφὴν ἐπιστήσας φυλακήν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀπὸ Δρεπάνων πρόσβασιν ἐτήρει φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους καὶ μᾶλλον ἔτι τὸν τῆς ἀναβολῆς, πεπεισμένος οὕτως καὶ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ τὸ σύμ- ε παν ὄρος ὑφ' αὐτὸν ἕξειν.
- 67.56 Οί δὲ Καργηδόνιοι μετά ταῦτα στρατηγὸν καταστήσαντες αύτῶν 'Αμίλκαν τὸν Βάρκαν ἐπικαλού-2 μενον, τούτω τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεγείρισαν. δς παραλαβών τὰς ναυτικάς δυνάμεις Ερμησεν πορθή- 10 σων την Ίταλίαν. έτος δ' ην δατωκαιδέκατον τώ 3 πολέμω. κατασύρας δε την Λοκρίδα και την Βρεττιανήν γώραν, αποπλέων έντεῦθεν κατήρε παντί τω στόλω πρός την Πανορμίτιν και καταλαμβάνει τον έπι της Είρκτης λεγόμενον τόπου, δς κείται μέν 15 "Ερυκος και Πανόρμου μεταξύ πρός θαλάττη, πολύ66. δέ τι τῶν ἄλλων δοκεῖ διαφέρειν τόπων ἐπιτηδειότητι πρός ασφάλειαν στρατοπέδων καλ χρονισμόν. 4 έστι γάρ όρος περίτομον έξανεστηκός έκ της περικειμένης χώρας είς ύψος ίκανόν. τούτου δ' ή περί- 20 μετρος της άνω στεφάνης οὐ λείπει των έκατὸν σταδίων, ὑφ' ής ὁ περιεχόμενος τόπος εὔβοτος ύπάρχει και γεωργήσιμος, πρός μεν τάς πελαγίους πνοιάς εύφυως κείμενος, θανασίμων δε θηρίων δείς τέλος ἄμοιρος. περιέχεται δε κρημνοῖς ἀπροσ- 25 ίτοις έχ τε τοῦ κατὰ θάλατταν μέρους καὶ τοῦ παρὰ την μεσόγαιαν παρήκοντος, τὰ δὲ μεταξύ τούτων 6 έστιν όλίγης και βραχείας δεόμενα κατασκευής. Εχει δ' έν αύτω και μαστόν, δς αμα μεν ακροπόλεως, αμα δε σχοπής εύφυους λαμβάνει τάξιν κατά τής 80 Τ ύποχειμένης χώρας. πρατεί δε και λιμένος εὐκαί-

φου πρός του από Δρεπάνων και Λιλυβαίου δρόμου έπι την Ίταλίαν, έν ώ πληθος ύδατος άφθονον ύπάργει. προσόδους δε τὰς πάσας έγει τριττὰς δυσχερείς, 8 δύο μεν άπο της τώρας, μίαν δ' άπο της θαλάττης. ε έν φ καταστρατοπεδεύσας παραβόλως 'Αμίλκας, ώς 9 αν μήτε πόλεως οίκείας μήτ' άλλης έλπίδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, είς μέσους δε τους πολεμίους έαυτον δεδωχώς, δμως ού μιχρούς οὐδὲ τούς τυχόν-68.τας 'Ρωμαίοις άγωνας και κινδύνους παρεσκεύασεν. 10 πρώτον μέν γάρ έντεῦθεν δρμώμενος κατά θάλατ-10 ταν την παραλίαν της Ιταλίας έπόρθει μέχρι της Κυμαίων γώρας, δεύτερον δε κατά νην παραστρα-11 τοπεδευσάντων αὐτῷ 'Ρωμαίων πρὸ τῆς Πανορμιτῶν πόλεως ἐν ἴσως πέντε σταδίοις πολλούς καλ 15 ποικίλους άγωνας συνεστήσατο κατά γῆν σχεδὸν έπλ τρείς ένιαυτούς. περί ών ούχ οίόν τε διά της γραφής του κατά μέρος αποδούναι λόγου καθάπερ 57 γάρ έπι των διαφερόντων πυκτών και ταις γενναιότησι καὶ ταῖς εὐεξίαις, ὅταν εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ 20 τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρόν διαμάχωνται 67. πληγην έπλ πληγη τιθέντες άδιαπαύστως, λόγον μέν η πρόνοιαν έγειν ύπερ εκάστης επιβολής και πληγης ούτε τοίς άγωνιζομένοις ούτε τοίς θεωμένοις έστι δυνατόν, έχ δε τῆς χαθόλου τῶν ἀνδρῶν ένερ- 2 35 γείας καλ της έκατέρου Φιλοτιμίας έστι καλ της έμπειρίας αὐτῶν καὶ τῆς δυνάμεως, πρὸς δὲ καὶ τῆς εύψυγίας, Ικανήν εννοιαν λαβείν, ούτως δε και περί των νύν λεγομένων στρατηγών. τὰς μέν γὰρ αί-3 τίας ή τούς τρόπους, δι' ών αν' έκαστην ημέραν 30 έποιούντο κατ' άλλήλων ένέδρας, άντενέδρας, έπιθέσεις, προσβολάς, ούτ' αν δ γράφων έξαριθμού-

μενος έφίχοιτο, τοίς τ' ακούουσιν απέραντος αμα δ' ανωφελής αν έκ τῆς αναγνώσεως γίνοιτο γοεία. 4 έχ δὲ τῆς καθολικῆς ἀποφάσεως περί αὐτῶν καὶ τοῦ τέλους τῆς φιλοτιμίας μαλλον ἄν τις εἰς ἔννοιαν ἔλ-5 θοι των προειρημένων. ούτε γαρ των έξ lστορίας s στρατηγημάτων ούτε των έκ του καιρού καλ της ύποκειμένης περιστάσεως έπινοημάτων ούτε των είς παράβολον και βίαιον ανηκόντων τόλμαν οὐδεν παρ-6 ελείφθη. κρίσιν γε μην δλοσχερή γενέσθαι διά πλείους αίτίας οὐη οἶόν τ' ἡν' αί τε γὰρ δυνάμεις άμ- 10 φοτέρων ήσαν έφάμιλλοι, τά τε κατά τούς χάρακας 69 δμοίως απρόσιτα διά την δχυρότητα, τό τε διάστημα η των στρατοπέδων βραγύ παντελώς. ὅπερ αίτιον ἡν μάλιστα τοῦ τὰς μὲν κατὰ μέρος συμπτώσεις ἀπαύστους γίνεσθαι καθ' ήμέραν, όλοσχερες δε συντε- 15 8 λεῖσθαι μηδέν. τούτους γὰρ αὐτοὺς ἀεὶ συνέβαινε διαφθείρεσθαι κατά τὰς συμπλοκάς, τοὺς ἐν χειρῶν νόμω περιπεσόντας· ol δ' απαξ έγκλίναντες εὐθέως έπτος του δεινού πάντες ήσαν ύπο ταις αύτων άσφαλείαις καὶ πάλιν έκ μεταβολής έκινδύνευον. 20 Οὐ μὴν ἀλλ' ὥσπερ ἀγαθὸς βραβευτης ή τύχη 58 μεταβιβάσασα παραβόλως αὐτοὺς έκ τοῦ προειρημένου τόπου και τοῦ προϋπάργοντος άθλήματος είς παραβολώτερον άγωνισμα καλ τόπον έλάττω συν-2 έπλειδεν. δ γλο 'Αμίλκας, των 'Ρωμαίων τον "Ερυκα 25 τηρούντων έπί τε της κορυφής καλ παρά την δίζαν.68. καθάπεο είπομεν, κατελάβετο την πόλιν των Έρυκίνων, ήτις ήν μεταξύ τῆς τε κορυφῆς καὶ τῶν πρὸς 8 τη δίζη στρατοπεδευσάντων. έξ οδ συνέβαινε παραβόλως μεν ύπομένειν και διακινδυνεύειν πολιορ- 30 κουμένους τούς την κορυφην κατέχοντας των 'Ρωμαίων, ἀπίστως δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἀντέχειν, τῶν τε πολεμίων πανταχόθεν προσκειμένων καὶ τῶν χορηγιῶν οὐ ράδίως αὐτοῖς παρακομιζομένων, ὡς ἄν τῆς θαλάττης καθ' ἔνα τόπον καὶ μίαν πρόσοδον ε ἀντεχομένοις. οὐ μὴν ἀλλὰ πάλιν ἐνταῦθα πάσαις 4 μὲν ἀμφότεροι ταῖς πολιορκητικαῖς ἐπινοίαις καὶ βίαις χρησάμενοι κατ' ἀλλήλων, πᾶν δὲ γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, πάσης δ' ἐπιθέσεως καὶ μάχης πείραν λαβόντες, τέλος οὐχ, ὡς Φάβιός φησιν, ἐξαδυνα-δ τοῦντες καὶ περικακοῦντες, ἀλλ' ὡς ἄν ἀπαθεῖς καὶ ἀἡττητοί τινες ἄνδρες ἱερὸν ἐποίησαν τὸν στέφανου. πρότερον γὰρ ἢ 'κείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆ-6 σαι, καίπερ δύ' ἔτη πάλιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαγωνισαμένους, δὶ ἄλλου τρόπου συνέβη λαβείν τὸν 16 πόλεμον τὴν κρίσιν.

Τὰ μὲν οὖν περί τὸν "Ερυκα καί τὰς πεζικάς 7 δυνάμεις τοιαύτην έσχε διάθεσιν. τὰ δὲ πολιτεύ-70. ματ' ην αμφοτέρων παραπλήσια τοις ψυχομαχούσι των εύγενων δονίθων. έκεινοί τε γαο πολλάκις 8 20 απολωλεκότες τὰς πτέρυγας διὰ τὴν ἀδυναμίαν, αὐτῆ δὲ τῆ ψυχῆ μένοντες ἐκβάλλουσι τὰς πληγάς. έως αν αυτομάτως ποτέ περιπεσόντες αυτοίς καιρίως άλλήλων διαδράξωνται, κάπειτα τούτου γενομένου συμβή τὸν ετερον αὐτῶν προπεσείν. οί τε 9 25 Ρωμαΐοι καὶ Καργηδόνιοι κάμνοντες ήδη τοις πόνοις διὰ τὴν συνέχειαν τῶν κινδύνων εἰς τέλος απήλνουν τήν τε δύναμιν παρελέλυντο καλ παρεΐντο διά τὰς πολυγρονίους είσφορὰς καὶ δαπάνας. δμοίως 59 δε 'Ρωμαΐοι ψυχομαχούντες, καίπερ έτη σχεδον ήδη 30 πέντε τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων δλοσχερῶς άφεστημότες διά τε τάς περιπετείας καλ διά τὸ πε-

πείσθαι δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων κρινείν 69. 2 τὸν πόλεμον, τότε συνορῶντες οὐ προγωροῦν αὑτοῖς τούονον κατά τοὺς έκλονισμοὺς καὶ μάλιστα διὰ τὴν τόλμαν τοῦ τῶν Καρτηδονίων ἡνεμόνος, ἔκριναν τὸ τρίτον αντιποιήσασθαι των έν ταις ναυτικαις δυνά- 5 3 μεσιν έλπίδων, υπολαμβάνοντες διά τῆς ἐπινοίας ταύτης, εί καιρίως αψαιντο της έπιβολης, μόνως αν ούτως πέρας έπιθείναι τῶ πολέμω συμφέρου. δ 4 και τέλος έποίησαν. το μεν γάο πρώτον έξεγώρησαν της θαλάττης είξαντες τοίς έκ της τύχης συμ- 10 πτώμασιν, τὸ δὲ δεύτερον έλαττωθέντες τῆ περὶ τὰ 5 Δρέπανα ναυμαχία· τότε δε τρίτην έποιοῦντο ταύτην την επιβολήν, δι' ής νικήσαντες και τα περί τον Έρυκα στρατόπεδα των Καρχηδονίων αποκλείσαντες της κατά θάλατταν χορηγίας τέλος έπέθηκαν 15 6 τοίς όλοις. ην δε της επιβολής το πλείον ψυγομαχία. γορηγία μέν γάρ οὐχ ὑπῆρχε πρὸς τὴν πρόθεσιν έν τοις ποινοίς, ού μην άλλα δια την των προεστώτων ανδρών είς τα κοινά φιλοτιμίαν καί γ γενναιότητα προσευρέθη πρός την συντέλειαν. κατά 20 γάρ τὰς τῶν βίων εὐκαιρίας καθ' ἕνα καὶ δύο καὶ τρείς υφίσταντο παρέξειν πεντήρη κατηρτισμένην, 71. έφ' ῷ τὴν δαπάνην κομιοῦνται, κατὰ λόγον τῶν 8 πραγμάτων προχωρησάντων. τῷ δὲ τοιούτω τρόπω ταχέως έτοιμασθέντων διακοσίων πλοίων πεντηρι- 25 κῶν, ὧν ἐποιήσαντο τὴν ναυπηγίαν πρὸς [παράδειγμα] την τοῦ 'Ροδίου ναῦν, μετὰ ταῦτα στρατηνδυ καταστήσαυτες Γάιου Αυτάτιου έξέπεμψαυ άρ-9 χομένης της θερείας. δς και παραδόξης έπιφανείς τοις κατά την Σικελίαν τόποις τόν τε περί τὰ Δρέ- 30 πανα λιμένα κατέσγε καὶ τοὺς περὶ τὸ Λιλύβαιον

δομους, παντός άνακεχωρηκότος είς την οίκείαν τοῦ των Καργηδονίων ναυτικού. συστησάμενος δε περί 10 την έν τοις Δρεπάνοις πόλιν έργα και τάλλα πρός την πολιορχίαν παρασκευασάμενος, άμα μέν ταύτη s προσεκαρτέρει τὰ δυνατὰ ποιῶν, αμα δὲ προορώ-11 μενος την παρουσίαν τοῦ Καρχηδονίων στόλου καλ μνημονεύων της έξ άρχης προθέσεως ότι μόνως 70. δύναται διὰ τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου κρίσεως τὰ δλα τυχεῖν, οὐκ ἀχρεῖον οὐδ' ἀργὸν εἴα γίνε-10 σθαι τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀν' ἐκάστην ἡμέραν ἀναπείρας 12 καλ μελέτας ποιών τοις πληρώμασιν ολκείως τῆς έπιβολής τη τε λοιπή τη κατά την δίαιταν έπιμελεία προσκαρτερών άθλητας απετέλεσεν πρός τὸ προκείμενον έν πάνυ βραχεῖ χρόνω τοὺς ναύτας. Οί δὲ Καρχηδόνιοι, παρὰ τὴν ὑπόνοιαν προσ-60 πεσόντος αὐτοῖς τοῦ πεπλευκέναι στόλω τοὺς 'Ρωμαίους καλ πάλιν άντιποιείσθαι της θαλάττης, παρ-

μαίους καὶ πάλιν ἀντιποιείσθαι τῆς θαλάττης, παραυτίκα κατήρτιζον τὰς ναῦς, καὶ πληρώσαντες σί- 2 του καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἐξέπεμπον τὸν στό- 20 λον, βουλόμενοι μηδὲν ἐλλείπειν τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα τῶν ἀναγκαίων. κατέστησαν δὲ καὶ 3 στρατηγὸν ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως Ἄννωνα· ὡς ἀναχθεὶς καὶ κατάρας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν καλουμένην νῆσον ἔσπευδε τοὺς πολεμίους λαθὰν διακομισθῆ-25 ναι πρὸς τὸν Ἔρυκα καὶ τὰς μὲν ἀγορὰς ἀποθέσθαι καὶ κουφίσαι τὰς ναῦς, προσλαβὰν δ' ἐπιβάτας ἐκ τῶν μισθοφόρων τοὺς ἐπιτηδείους καὶ Βάρ-72.καν μετ' αὐτῶν, οὕτως συμμίσγειν τοῖς ὑπεναντίοις.

δ δε Αυτάτιος συνείς τὴν παρουσίαν τῶν περὶ τὸν 4
 "Αννωνα καὶ συλλογισάμενος τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν, ἀναλαβὼν ἀπὸ τοῦ πεζοῦ στρατεύματος τοὺς ἀρί-

στους ἄνδρας ἔπλευσε πρός την Αίγουσσαν υήσον 5 την πρό τοῦ Λιλυβαίου κειμένην. κάνταῦθα παρακαλέσας τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ τὰς δυνάμεις διεσάφει τοις κυβερνήταις ώς έσομένης είς την αύριον 6 ναυμαγίας. ὑπὸ δὲ τὴν ἐωθινήν, ἤδη τῆς ἡμέρας 5 ύποφαινούσης, δρών τοῖς μεν έναντίοις φορον άνεμον καταρρέοντα καλ λαμπρόν, σφίσι δε δυσχερή γινόμενον τὸν ἀνάπλουν πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα, κοίλης και τραχείας ούσης της θαλάττης, το μέν 7 πρώτον διηπόρει τί δεί χρῆσθαι τοῖς παροῦσι. συλ- 10 λογιζόμενος δ' ως έαν μεν παραβάλληται χειμώνος όντος, πρός "Αννωνα ποιήσεται τὸν ἀγώνα καὶ πρός αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ πρὸς ἔτι γέμοντα 8τὰ σκάφη, ἐὰν δὲ τηρῶν εὐδίαν καὶ καταμέλλων έάση διάραι καὶ συμμίξαι τοῖς στρατοπέδοις τοὺς 71. πολεμίους, πρός τε τὰς ναῦς εὐκινήτους καὶ κεκουσισμένας άγωνιείται πρός τε τους άρίστους άνδρας των έχ του πεζού στρατευμάτων, τὸ δὲ μέγιστον, πρός την 'Αμίλιου τόλμαν, ής οὐδεν ήν τότε φο-9 βερώτερον. διόπερ έχρινε μή παρείναι τον ένεστωτα 20 καιρόν συνιδών δε τάς των πολεμίων ναύς ίστιο-10 δρομούσας ἀνήγετο μετὰ σπουδής. των δὲ πληρωμάτων εύγερως άναφερόντων τὸν κλύδωνα ταξς εὐεξίαις, ταγέως ἐπὶ μίαν ἐπτείνας ναῦν ἀντίπρωρ-61 ρου κατέστησε τοις πολεμίοις του στόλου. οί δε 25 Καργηδόνιοι κατιδόντες τον διάπλουν αὐτῶν προκατέχοντας τούς 'Ρωμαίους, καθελόμενοι τούς ίστούς καί παρακαλέσαντες κατά ναῦν σφᾶς αὐτοὺς συν-2 έβαλλον τοις ύπεναντίοις. της δ' έκατέρων παρασκευής την έναντίαν έχούσης διάθεσιν τη περί τὰ 30 Δρέπανα γενομένη ναυμαχία, καὶ τὸ τέλος έκατέροις

της μάχης είκότως έναντίον απέβη. 'Ρωμαΐοι μεν 3 γάρ την τε ναυπηγίαν μετειλήφεσαν καλ τὰ βάρη 78. πάντα γωρίς των πρός την ναυμαγίαν έπιτηδείων έξετέθειντο τά τε πληρώματα συγκεκροτημένα δια-5 φέρουσαν αὐτοῖς τὴν χρείαν παρείχετο, τούς τ' έπιβάτας κατ' έκλογην άνδρας απαραγωρήτους έκ των πεζικών στρατοπέδων είγον, περί δὲ τοὺς 4 Καργηδονίους τάναντία τούτοις ύπηρχεν. αί μέν γάρ νήες γέμουσαι δυσχρήστως διέχειντο πρός τὸν 10 κίνδυνον, τὰ δὲ πληρώματα τελέως ἡν ἀνάσκητα καλ πρός καιρόν έμβεβλημένα, τὰ δ' ἐπιβατικὰ νεοσύλλογα καλ πρωτόπειρα πάσης κακοπαθείας καλ παντός δεινού. διὰ γὰρ τὸ μηδέποτ' ἄν ἔτι τοὺς 5 'Ρωμαίους έλπίσαι τῆς δαλάττης ἀντιποιήσασδαι 15 καταφρονήσαντες ώλιγώρουν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων. τοιγαρούν αμα τῷ συμβαλεῖν κατὰ πολλὰ 6 μέρη της μάχης έλαττούμενοι ταχέως έλείφθησαν, καλ πεντήκοντα μέν αὐτῶν ναῦς κατέδυσαν, έβδομήκοντα δ' ξάλωσαν αθτανδροι το δε λοιπον πλη-τ 20 θος έπαράμενον τοὺς ίστοὺς καὶ κατουρώσαν αὖθις άπεγώρει πρός την Ίεραν νήσον, εύτυχως καί παραδόξως (έκ) μεταβολής αὐτοῖς πρὸς τὸν δέοντα και-72. ρὸν τοῦ πνεύματος συνεργήσαντος.

Ο μέν οὖν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀποπλεύ-8 25 σας πρὸς τὸ Λιλύβαιον καὶ τὰ στρατόπεδα περὶ τὴν τῶν αἰχμαλώτων πλοίων καὶ τῶν σωμάτων οἰκονομίαν ἐγίνετο, μεγάλην οὖσαν οὐ γὰρ πολὺ τῶν μυρίων ἔλειπε σωμάτων τὰ ληφθέντα ζωγρία κατὰ τὸν κίνδυνον.

Ο Ο δε Καρχηδόνιοι, προσπεσούσης αὐτοῖς ἀπροσ-62 δοκήτως τῆς ῆττης, ταῖς μεν δριμαῖς καὶ ταῖς φιλο-

τιμίαις ακμήν ετοιμοι πολεμείν ήσαν, τοίς δε λογι-2 σμοίς έξηπόρουν. ούτε γάρ γορηγείν έτι ταίς έν τή Σικελία δυνάμεσιν οδοί τ' ήσαν, κρατούντων τῆς θαλάττης των ύπεναντίων άπογνόντες δε ταύτας καλ προδόται τρόπου τινά γενόμενοι, ποίαις γερσίν τ 3 η ποίοις ήνεμόσιν πολεμήσειαν ούκ είγον. διόπεο όξέως διαπεμψάμενοι πρός του Βάρκαυ ἐπέτρεψαν έκείνω περί των όλων. δ δε και λίαν εποίησεν 74. 4 έργον ήγεμόνος άγαθοῦ καὶ φρονίμου. μέγρι μέν νὰο ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν τις ἐλπὶς ἐν τοῖς ὑποκει- 10 μένοις, οὐδὲν τῶν παραβόλων ἢ δεινῶν δοκούντων είναι παρέλιπεν, άλλὰ πάσας τὰς τοῦ νικᾶν ἐν τῷ πολεμείν έλπίδας, εί καί τις άλλος ήγεμόνων, έξ-5 ήλεγξεν. έπειδή δε περιέστη τὰ πράγματα, καὶ τῶν κατά λόγον οὐδὲν ἔτι κατελείπετο πρός τὸ σώζειν 15 τούς υποταττομένους, πάνυ νουνεχώς και πραγματικῶς είξας τοῖς παροῦσιν ὑπὲρ σπονδῶν καὶ διαλύσεων 6 έξαπέστελλε πρεσβευτάς. τοῦ γὰρ αὐτοῦ νομιστέον ήγεμόνος είναι τὸ δύνασθαι βλέπειν τόν τε τοῦ νιγκαν, δμοίως δε και τον τοῦ λείπεσθαι καιρόν. τοῦ 20 δε Αυτατίου προθύμως δεξαμένου τὰ παρακαλούμενα διὰ τὸ συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι τετουμένοις και κάμνουσιν ήδη τῷ πολέμω, συνέβη τέλος έπιθείναι τη διαφορά τοιούτων τινών συνθη-8 κων διαγραφεισων. ξεπί τοισδε φιλίαν είναι Καρ- 25 ,, γηδονίοις και 'Ρωμαίοις, έαν και τῷ δήμω τῶν ,, Ρωμαίων συνδοκή. έκχωρείν Σικελίας απάσης , Καρχηδονίους καὶ μὴ πολεμεῖν Ἱέρωνι μηδ' ἐπι-, φέρειν οπλα Συρακοσίοις μηδέ των Συρακοσίων 78. 9 , συμμάχοις. αποδούναι Καρχηδονίους 'Ρωμαίοις 30 ,χωρίς λύτρων απαντας τούς αίχμαλώτους. άργυ,,ρίου κατενεγκεῖν Καρχηδονίους 'Ρωμαίοις ἐν ἔτεσιν ,,εἴκοσι δισχίλια καὶ διακόσια τάλαντα Εὐβοϊκά." τούτων δ' ἐκανενεχθέντων εἰς τὴν 'Ρώμην, οὐ 63 προσεδέξατο τὰς συνθήκας δ δῆμος. ἀλλ' ἐξαπε έστειλεν ἄνδρας δέκα τοὺς ἐκισκεψομένους ὑπὲρ τῶν πραγμάτων. οἴ καὶ παραγενόμενοι τῶν μὲν 2 ὅλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, βραχέα δὲ προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδονίους. τόν τε γὰρ χρόνον τῶν φόρων 3 ἐποίησαν ῆμισυν, χίλια τάλαντα προσθέντες, τῶν τε νήσων ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους προσεπέταξαν, ὅσαι μεταξὺ τῆς Ἰταλίας κεῖνται καὶ τῆς Σικελίας.

Ο μεν οδυ 'Ρωμαίοις και Καργηδονίοις συστάς 4 75 περί Σικελίας πόλεμος έπι τοιούτοις και τοιούτον έσχε τὸ τέλος, έτη πολεμηθείς είκοσι και τέτταρα 15 συνεχώς, πόλεμος ών ήμεζς ζσμεν ακοή μαθόντες πολυγρονιώτατος καλ συνεγέστατος καλ μέγιστος. έν 5 ώ γωρίς των λοιπών αγώνων και παρασκευών, καθάπεο είπομεν άνώτερον, άπαξ μεν οί συνάμφω πλείοσιν ή πεντακοσίοις, πάλιν δε μικοώ λείπουσιν 20 έπταχοσίοις σχάφεσι πεντηριχοίς έναυμάνησαν πρός άλλήλους. ἀπέβαλόν γε μὴν 'Ρωμαΐοι μὲν ἐν τῷ 6 πολέμω τούτω πεντήρεις μετά των έν ταῖς ναυαγίαις διαφθαρεισών είς έπτακοσίας, Καργηδόνιοι δ' είς πεντακοσίας. ώστε τούς θαυμάζοντας τὰς 'Αν-7 25 τιγόνου καὶ Πτολεμαίου καὶ Δημητρίου ναυμαγίας καὶ τοὺς στόλους εἰκότως ἀν περὶ τούτων Ιστορήσαντας έκπεπληγθαι την ύπερβολην των πράξεων. εί δέ τις βουληθείη συλλογίσασθαι την διαφοράν 8 των πεντηρικών πλοίων πρός τὰς τριήρεις, αίς οί 30 τε Πέρσαι πρός τους Έλληνας και πάλιν 'Αθηναΐοι καὶ Λακεδαιμόνιοι πρὸς ἀλλήλους ἐναυμάχουν, οὐδ'

αν καθόλου δυνηθείη τηλικαύτας δυνάμεις εύρειν 9 έν θαλάττη διηνωνισμένας. έξ ων δήλον τὸ προτεθεν ήμιν έξ άργης ώς οὐ τύχη 'Ρωμαίοι, καθάπερ ένιοι δοχούσι των Έλλήνων, οὐδ' αὐτομάτως, άλλὰ καλ λίαν είκότως έν τοιούτοις καλ τηλικούτοις πράγ- 5 μασιν ένασκήσαντες οὐ μόνον έπεβάλοντο τη των 74. όλων ήνεμονία και δυναστεία τολμηρώς, άλλά και 64 καθίκουτο της προθέσεως, και τι δήποτ' έστι τὸ αίτιου, απορήσαι τις άν, ότι κεκρατηκότες των όλων καλ πολλαπλασίαν έχοντες ύπεροχήν νῦν ή πρόσθεν 10 ούτ' αν πληρωσαι τοσαύτας ναύς ούτ' αναπλεύσαι 2 τηλικούτοις στόλοις δυνηθεῖεν; οὐ μὴν ἀλλὰ περί μέν ταύτης της απορίας σαφώς έξέσται τας αίτίας κατανοείν, όταν έπὶ τὴν έξήγησιν αὐτῶν τῆς πολιτείας έλθωμεν ύπερ ής ούθ' ήμιν έν παρέργω όη- 15 3 τέον ούτε τοῖς ἀκούουσιν ἀργῶς προσεκτέον. μεν γάρ θέαμα καλόν, σχεδον δ' ώς έπος είπεῖν άγνωστον εως του νυν χάριν των περί αὐτῆς συγ-4 γεγραφότων. οι μεν γάρ ήγνοήκασιν, οι δ' άσαφη 76. 5 καὶ τελέως ἀνωφελῆ πεποίηνται την έξήγησιν. πλην 20 έν γε τῷ προειρημένω πολέμω τὰς μὲν τῶν πολιτευμάτων άμφοτέρων προαιρέσεις έφαμίλλους εύροι τις αν γεγενημένας οὐ μόνον ταῖς ἐπιβολαῖς άλλὰ καί ταις μεγαλοψυχίαις, μάλιστα δε τη περί των 6 πρωτείων φιλοτιμία, τούς γε μην άνδρας οὐ μικρῶ 26 πολλώ δε γενναιοτέρους εν παντί 'Ρωμαίους' ήγεμόνα δε και γνώμη και τόλμη θετέον ἄριστον 'Αμίλκαν των τότε γεγονέναι τὸν Βάρκαν ἐπικαλούμενον, πατέρα δὲ κατὰ φύσιν 'Αννίβου τοῦ μετὰ ταῦτα πολεμήσαντος 'Ρωμαίοις.

65 Μετὰ δὲ τὰς διαλύσεις ταύτας ίδιόν τι καὶ πα-

ραπλήσιον άμφοτέροις συνέβη παθείν. έξεθέξατο 2 γάρ πόλεμος έμφύλιος 'Ρωμαίους μέν δ πρός τούς Φαλίσκους καλουμένους, δυ ταγέως και συμφερόντως έπετέλεσαν, εν ολίγαις ημέραις έγκρατείς γενόμενοι 5 τῆς πόλεως αὐτῶν, Καργηδονίους δὲ κατά τὸν αὐ-3 τον καιρον ου μικρος ουδ' ευκαταφρόνητος ο προς τούς ξένους καὶ τούς Νομάδας καὶ τούς αμα τούτοις αποστάντας Λίβυας, έν ο πολλούς καὶ μενά-4 λους ύπομείναντες φόβους τέλος οὐ μόνον ύπεο τῆς 10 γώρας έκινδύνευσαν, άλλὰ καὶ περὶ σφῶν αὐτῶν και τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους. ἐπὶ δὲ τὸν πόλεμον 5 τούτον επιστήσαι μεν άξιον δια πλείους αιτίας, έπλ κεφαλαίου δε και διά βραχέων αὐτοῦ ποιήσασθαι 75. την έξηγησιν κατά την έξ άρχης πρόθεσιν. τόν τε 6 15 γὰρ παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγόμενον ἄσπονδον πόλεμον, τίνα φύσιν έχει και διάθεσιν, μάλιστ' άν τις έχ τῶν τότε γεγονότων ἐπιγνοίη, τούς τε γρωμέ-7 νους μισθοφορικαϊς δυνάμεσι τίνα δεί προορασθαι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, έναργέστατ' αν έκ τῆς 20 τότε περιστάσεως συνθεωρήσειεν, πρὸς δὲ τούτοις τί διαφέρει και κατά πόσον ήθη σύμμικτα και βάρβαρα των έν παιδείαις και νόμοις και πολιτικοίς εθεσιν έπτεθραμμένων το δε μέγιστον, τὰς αίτίας 8 έκ των έν έκείνοις τοίς καιροίς πεπραγμένων κατα-77. νοήσειεν, δι' ας δ κατ' 'Αννίβαν συνέστη 'Ρωμαίοις καλ Καρχηδονίοις πόλεμος. ύπερ οδ διά το μή μό-9 νον παρά τοις συγγραφεύσιν, άλλά καί παρά τοις πεπολεμηκόσιν έτι νῦν ἀμφισβητεῖσθαι τὰς αἰτίας. χρήσιμόν έστι την άληθινωτάτην παραστήσαι διά-30 ληψιν τοῖς φιλομαθοῦσιν.

'Ως γάρ δάττον έπιτελεσθεισών των προειρημέ-66

νων διαλύσεων αποκατέστησε τας περί τον "Ερυκα δυνάμεις είς το Λιλύβαιον ο Βάρκας, εὐθέως αὐτὸς μὲν ἀπέθετο τὴν ἀρχήν, ὁ δ' ἐπὶ τῆς πόλεως στρατηγός Γέσκων έγίνετο περί τὸ περαιοῦν τούς 2 στρατιώτας είς την Λιβύην. προϊδόμενος δε τὸ 5 μέλλον έμφρόνως ένεβίβαζε κατά μέρη διαιρών αύ-8 τούς και διαλείμματα ποιών της έξαποστολής, βουλόμενος άναστροφήν διδόναι τοξε Καρτηδονίοις είς τὸ τοὺς καταπλεύσαντας καὶ μισθοδοτηθέντας τὰ προσοφειλόμενα των όψωνίων φθάνειν άπαλλαττο- 19 μένους έκ της Καργηδόνος είς την οίκείαν πρίν ή 4 τους έξης περαιουμένους έπικαταλαβείν. δ μεν ούν Γέσκων έχόμενος ταύτης τῆς έννοίας ούτως έχείριζε 5 τὰ κατὰ τὴν ἐξαποστολήν. οί δὲ Καρχηδόνιοι τὰ μέν ούκ εύπορούμενοι χρημάτων διά τὰς προγεγε- 15 νημένας δαπάνας, τὰ δὲ καὶ πεπεισμένοι παραιτήσεσθαι τούς μισθοφόρους μέρος τι τῶν προσοφειλομένων όψωνίων, έὰν καὶ συναθροίσωσι καὶ δέξωνται πάντας είς την Καρχηδόνα, παρακατείχον έκει τούς καταπλέοντας διά ταύτην την έλπίδα και συν-76. 6 είγον έν τη πόλει. γινομένων δε πλειόνων άδικημάτων και νύκτως και μεθ' ήμέραν, το μέν πρώτον ύπιδόμενοι του όχλου και την συμβαίνουσαν άκρασίαν ήξίωσαν τούς ήγεμόνας, έως αν έτοιμασθή μέν τὰ κατὰ τὰς σιταρχίας αὐτοζς, προσδέξωνται 25 δε τούς απολειπομένους, αναχωρήσαι πάντας είς τινα πόλιν την προσαγορευομένην Σίκκαν, λαβόν-7 τας είς τὰ κατεπείγουτα χουσοῦν έκαστον. προθύμως δὲ συνυπακουσάντων πρὸς τὴν ἔξοδον 78. βουλομένων αὐτοῦ καταλιπεῖν τὰς ἀποσκευάς, καθ-80 άπες καὶ τὸν πρώτον χρόνον ὑπῆρχον, ὡς δάττον

έσομένης της έπανόδου πρός τους όψωνιασμούς, άγωνιῶντες οί Καρχηδόνιοι μή ποτε διὰ χρόνου πα-8 ραγεγονότες, και τινές μέν τέκνων ένιοι δε και γυναικών Ιμείροντες, οί μεν ούκ έκπορευθώσι τὸ s παράπαν, of δ' έκπορευθέντες αύθις ανακάμπτωσι πρός ταῦτα, καὶ τῷ τοιούτῷ τρόπῷ μηδὲν ἦττον άδίκημα γίνηται κατά την πόλιν, ταῦτα προορώμε-9 νοι μετά πολλής άπεγθείας οὐδαμῶς βουλομένους τούς ανθρώπους ηνάγκασαν τας αποσκευάς μεθ' 10 αύτῶν ἀπαγαγείν. οί δὲ μισθοφόροι συναναχθέν-10 τες είς την Σίκκαν καλ διά πολλοῦ χρόνου τεγευγότες ανέσεως και σχολής, όπερ αφυέστατον υπάργει ξενικαϊς δυνάμεσι και σχεδον ως είπειν άρχηγου και μόνου αίτιου γίνεται στάσεως, διηγου 15 άδεως. αμα δε βαθυμούντες, τινές μεν αὐτων έξε-11 λονίζουτο τὰ προσοφειλόμενα σφίσι τῶν ὀψωνίων έπλ τὸ πλεῖον καλ συγκεφαλαιούμενοι πολλαπλάσια των καθηκόντων ταῦτ' ἔφασαν δεῖν ἀπαιτεῖν τοὺς Καογηδονίους πάντες δ' άναμιμνησκόμενοι των 12 20 έπαγγελιών, ών οί στρατηγοί κατά τούς έπισφαλείς τῶν καιρῶν παρακαλοῦντες σφᾶς ἐπεποίηντο, μεγάλας είγον έλπίδας και μεγάλην προσδοκίαν της έσομένης περί αὐτοὺς ἐπανορθώσεως. διόπερ ἄμα τῷ 67 συλλεχθηναι πάντας είς την Σίκκαν, και παραγενό-25 μενον "Αννωνα τον ύπαργοντα στρατηγον έν τη Λιβύη τότε των Καρχηδονίων μή οίον τὰς ἐλπίδας και τὰς ἐπαγγελίας ἐκπληροῦν, ἀλλὰ τοὐναντίον λέγουτα τὸ βάρος τῶν φόρων καὶ τὴν καθόλου 77. στενοχωρίαν τῆς πόλεως έγχειρείν παραιτείσθαι 30 μέρος τι των έξ δμολόγου προσοφειλομένων όψωνίων, εὐθέως διαφορά και στάσις έγεννᾶτο και συν-2

δρομαί συνεχεῖς ἐγίνοντο, ποτὲ μὲν κατὰ γένη, ποτὲ s δ' δμοῦ πάντων. ώς δ' αν μήθ' δμοεθνών μήθ' δμογλώττων υπαρχόντων, ήν αμιξίας και θορύβου καί της λεγομένης τύρβης πληρες το στρατόπεδον. 19.4 Καργηδόνιοι γάρ ἀεὶ γρώμενοι ποικίλαις καὶ μι- 5 σθοφορικαίς δυνάμεσιν, πρός μέν το μή ταχέως συμφρονήσαντας απειθείν μηδε δυσκαταπλήκτους είναι τοῖς ἡνουμένοις ὀρθῶς στογάζονται, ποιοῦντες έχ 5 πολλών γενών την δύναμιν, πρός δε το γενομένης δργής η διαβολής η στάσεως διδάξαι και πραθναι 10 καλ μεταθείναι τούς ήγνοηκότας δλοσχερώς άστοε γούσιν. οὐ γὰρ οἶον ἀνθρωπίνη γρῆσθαι κακία συμβαίνει τὰς τοιαύτας δυνάμεις, ὅταν ἄπαξ εἰς δογήν και διαβολήν εμπέσωσι πρός τινας, άλλ' άποθηριούσθαι τὸ τελευταίον καὶ παραστατικήν λαμ- 15 η βάνειν διάθεσιν. δ και τότε συνέβη γενέσθαι περί αὐτούς ήσαν γὰρ οί μὲν "Ιβηρες, οί δὲ Κελτοί, τινές δε Λιγυστίνοι καί Βαλιαρείς, ούκ όλίγοι δε μιξέλληνες, ων οί πλείους αὐτόμολοι καὶ δοῦλοι. 8 τὸ δὲ μένιστον μέρος αὐτῶν ἦν Λίβυες. διόπεο 20 ούτ' έχκλησιάσαι συναθροίσαντα πάντας δμού δυνατὸν ἦν οὕτ' ἄλλην οὐδεμίαν εύρέσθαι πρὸς τοῦτο 9 μηγανήν. πῶς γὰρ οἶόν τε; τὸν μὲν γὰρ στρατηγὸν είδεναι τὰς εκάστων διαλέκτους ἀδύνατον. διὰ πλειόνων δ' έρμηνέων έκκλησιάζειν, άμα τετράκις 25 καλ πεντάκις περλ ταὐτοῦ λέγοντα πράγματος, σχε-10 δον ώς είπεῖν ἔτι τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον. λοιπον ήν διά των ήγεμόνων ποιείσθαι τάς άξιώσεις

καὶ παρακλήσεις. ὅπερ ἐπειρᾶτο τότε συνεχῶς ποιεῖν 11 [δ]"Αννων. ἀκμὴν δὲ καὶ τούτους συνέβαινεν ἃ μὲν 30 οὐκ αἰσθάνεσθαι τῶν λεγομένων, ἃ δὲ καὶ συναι-

νέσαντας ένίστε τῷ στρατηγῷ τάναντία πρὸς τοὺς πολλοὺς ἀναγγέλλειν, τοὺς μὲν δι' ἄγνοιαν, τοὺς δὲ διὰ κακίαν ἐξ ὧν ἡν ἀσαφείας, ἀπιστίας, ἀμιξίας ἄπαντα πλήρη. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ῷσντο 12 καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἐπίτηδες τοὺς μὲν εἰδότας 78. στρατηγοὺς τὰς γεγενημένας χρείας κατὰ Σικελίαν ἐξ αὐτῶν καὶ πεποιημένους σφίσι τὰς ἐπαγγελίας οἰα ἐξαποστέλλειν ὡς αὐτούς, τὸν δὲ μηδενὶ τούτων παρηκολουθηκότα τυῦτον ἐκπεπομφέναι. τέλος 13 10 δ' οἰν ἀπαξιώσαντες μὲν τὸν "Αννωνα, διαπιστή—80. σαντες δὲ τοῖς κατὰ μέρος ἡγεμόσιν, ἐξοργισθέντες δὲ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ὥρμησαν πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατεστρατοπέδευσαν ἀπέχοντες ὡς ἀν ἐκατὸν καὶ εἰκοσι στάδια τῆς Καρχηδόνος ἐπὶ τῷ 15 καλουμένῳ Τύνητι, πλείους ὅντες τῶν δισμυρίων.

Οί δὲ Καρχηδόνιοι τότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλάμβα-68 νον την αύτων άγνοιαν, ότ' ην ούδεν όφελος. με-2 γάλα μέν γὰρ ήμαρτον, είς ενα τόπον άθροίσαντες τοσούτο πλήθος μισθοφόρων, έχοντες οὐδεμίαν 20 έλπίδα πολεμικής γρείας έν ταϊς πολιτικαϊς δυνάμεσι τούτου δε μείζον έτι, προέμενοι τὰ τέχνα καί 3 τάς γυναϊκας καὶ σύν τούτοις τὰς ἀποσκευάς οἶς έξην δμήροις χρησαμένους ασφαλέστερον μέν αὐτούς βουλεύσασθαι περί των ύποπιπτόντων, εύπει-25 θεστέροις δ' έκείνοις χρησθαι πρός τὸ παρακαλούμενον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταπλαγέντες τὴν στοα-4 τοπεδείαν πᾶν ὑπέμενον, σπουδάζοντες έξιλάσασθαι την δργην αὐτῶν, καὶ τάς τε τῶν ἐπιτηδείων ἀγο- 5 ράς έππέμποντες δαψιλείς έπώλουν, παθώς έπείνοι 30 βούλοιντο και τάττοιεν τὰς τιμάς, τῶν τε τῆς γερουσίας ἀεί τινας έξαπέστελλον πρέσβεις, ὑπισχνού-

μενοι ποιήσειν παν ό,τι ποτ' αν αύτους αξιώσαιεν 6 εί κατά δύναμιν. ήν δὲ πολύ τὸ καθ' έκάστην ήμέραν παρά τοις μισθοφόροις επινοούμενον, ατε δή κατατεθαρρηκότων μέν καλ συντεθεωρηκότων 7 την κατάπληξιν καλ πτοίαν τῶν Καργηδονίων, πε- 5 φρονηματισμένων δε και πεπεισμένων διά τούς προγεγονότας αὐτοῖς ἐν Σικελία πρὸς τὰ 'Ρωμαϊκά στρατόπεδα μινδύνους μη οίον Καρχηδονίους άντοφθαλμήσαι ποτ' αν προς αὐτούς έν τοῖς ὅπλοις, ἀλλὰ 8 μηδε των λοιπων άνθρώπων μηδένα φαδίως. διό- 10 περ αμα τῷ συγχωρῆσαι τὰ περί τῶν ὀψωνίων αὐτοῖς τοὺς Καρχηδονίους εὐθέως ἐπέβαινον καὶ τῶν 9 τεθνεώτων ϊππων απήτουν τὰς ἀξίας. προσδεξαμένων δε και τοῦτο, πάλιν τῆς προσοφειλομένης 79. σιτομετρίας έκ πλείονος γρόνου την μεγίστην γε- 15 γονυΐαν έν τῷ πολέμῳ τιμὴν ἔφασκον αύτοὺς δεῖν 10 πομίζεσθαι. παθόλου δ' (ά)εί τι νέον (παί) παινόν 81.προσεξεύρισκου, είς ἀδύνατον έκβάλλοντες την διάλυσιν διὰ τὸ πολλούς καγέκτας καὶ στασιώδεις έν 11 αὐτοξς ὑπάρχειν. οὐ μὴν ἀλλὰ πᾶν τὸ δυνατὸν 20 ύπισγνουμένων των Καργηδονίων, κατένευσαν έπιτρέψειν περί των αμφιδβητουμένων ένι των έν 12 Σικελία γεγονότων στρατηγών. πρός μέν ούν 'Αμίλιαν τὸν Βάρκαν, μεθ' οὖ συγκεκινδυνεύκεσαν έν τη Σικελία, δυσχερώς είχον, δοκούντες ούχ 25 ήκιστα δι' έκεῖνον όλιγωρεῖσθαι τῷ μήτε πρεσβεύειν πρός αὐτούς τήν τε στρατηγίαν έκουσίως 13 δοκείν αποτεθείσθαι πρός δε Γέσκωνα πάνυ διέκειντο φιλανθρώπως, δς έγεγόνει μέν έν Σικελία στρατηγός, έπεποίητο δ' αὐτῶν πρόνοιαν τὴν ένδε-30 γομένην έν τε τοις άλλοις και μάλιστα περί την

άνακομιδήν. διόπερ ἐπέτρεψαν τούτω περί των άμφισβητουμένων. δς παραγενόμενος κατά θάλατ-69 ταν μετά τῶν χρημάτων καὶ προσπλεύσας πρὸς τον Τύνητα, το μέν πρώτον λαμβάνων τούς ήνε-5 μόνας, μετά δε ταῦτα συναθροίζων κατά γένη τοὺς πολλούς, α μεν επετίμα περί των γεγονότων, α δε 2 διδάσκειν έπειρατο περί των παρόντων το δε πλειον παρεκάλει πρός το μέλλον, άξιῶν αὐτοὺς εὕνους ύπάρχειν τοις έξ άρχης μισθοδόταις. τέλος δ' ώρ-3 10 μησε πρός τὸ διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν δψωνίων, κατά γένη ποιούμενος την μισθοδοσίαν. ήν δέ τις Καμπανός ηὐτομοληκώς παρά τῶν 'Ρω-4 μαίων δούλος, έγων σωματικήν δύναμιν καλ τόλμαν έν τοίς πολεμικοῖς παράβολον, ὄνομα Σπένδιος. 15 ούτος ευλαβούμενος μή παραγενόμενος αὐτὸν 6 5 δεσπότης πομίσηται, καὶ κατά τοὺς Ῥωμαίων νόμους αίκισθείς διαφθαρή, παν έτόλμα και λέγειν και πράττειν, σπουδάζων διακόψαι τὰς διαλύσεις τὰς πρός Καρχηδονίους. αμα δε τούτφ και Λίβυς τις 6 20 Μάθως, δς ήν μεν έλεύθερος και των συνεστρατευμένων, πλείστα δε κεκινηκώς κατά τάς προειρημένας ταραχάς. άγωνιων ούν μη τίση και την ύπερ των λοιπών δίκην, έπὶ τῆς αὐτῆς έγένετο γνώμης τοῖς 80. περί του Σπένδιου, και λαμβάνων τους Λίβυας 7 25 ύπεδείκνυε διότι μετά τον δψωνιασμον γωρισθέντων 82.των άλλων γενών είς τὰς πατρίδας ἀπερείσονται και την ύπερ έκείνων δργην είς αὐτούς οί Καρχηδόνιοι καλ βουλήσονται διὰ τῆς εἰς σφᾶς τιμωρίας άπαντας καταπλήξασθαι τούς έν τῆ Λιβύη. ταχύ 8 ες δε προσανασεισθέντες οι πολλοί τοῖς τοιούτοις λόνοις καὶ λαμβανόμενοι βραγείας ἀφορμῆς έκ τοῦ

τον Γέσκωνα τὰ μεν οψώνια διαλύειν τὰς δε τιμάς τοῦ τε σίτου καὶ τῶν ἵππων ὑπερτίθεσθαι, συν-9 έτρεχου εύθέως είς έκκλησίαυ. και τοῦ μευ Σπευδίου καὶ τοῦ Μάθω διαβαλλόντων καὶ κατηγορούντων τοῦ τε Γέσκωνος καὶ τῶν Καργηδονίων ἤκουον 5 καὶ προσείχου ἐπιμελῶς τὸυ νοῦν τοῖς λεγομένοις. 10 εί δέ τις ετερος προπορευθείη συμβουλεύσων, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο περιμείναντες έως τοῦ γνῶναι πότερον άντερών ή συνηγορήσων πάρεστι τοῖς περί τὸν Σπένδιον, παραγρημα βάλλοντες τοῖς λίθοις ἀπ- 10 11 έκτεινον. καλ πολλούς δή τῶ τοιούτω τρόπω κατὰ τας συνδρομάς και των ήγεμόνων και των ίδιωτων 12 διέφθειρον. καλ μόνον τὸ ρῆμα τοῦτο κοινῆ συνίεσαν τὸ βάλλε διὰ τὸ συνεχῶς αὐτὸ πράττειν. μάλιστα δὲ τοῦτ' ἐποίουν, ὁπότε μεθυσθέντες ἀπὸ 15 13 τῶν ἀρίστων συνδράμοιεν. διόπερ δτε τις ἄρξαιτο βάλλε λέγειν, ούτως έγίνετο πανταχόθεν αμα καλ ταγέως ώστε μη(δένα) δύνασθαι διαφυγείν των απαξ 14 προελθόντων. πλην οὐδενὸς ἔτι τολμῶντος συμβουλεύειν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, κατέστησαν αὐτῶν 20 70 στρατηγούς Μάθω καὶ Σπένδιον. δ δὲ Γέσκων έώρα μεν την όλην ακαταστασίαν και ταραχήν, περί πλείστου δε ποιούμενος το τη πατρίδι συμφέρον καλ θεωρών ότι τούτων αποθηριωθέντων κινδυνεύουσι προφανώς οί Καρχηδόνιοι τοῖς ὅλοις πράγ- 25 2 μασι, παρεβάλλετο καὶ προσεκαρτέρει, ποτὲ μὲν τοὺς προεστώτας αὐτών είς τὰς γεῖρας λαμβάνων, ποτὲ 8 δε κατά γένη συναθροίζων και παρακαλών. μην άλλα των Λιβύων οὐδέπω κεκομισμένων τας 88. σιταργίας, ολομένων δε δείν αποδεδόσθαι σφίσι 30 καί προσιόντων θρασέως, βουλόμενος δ Γέσκων

έπιπληξαι την προπέτειαν αὐτῶν, Μάθω τὸν στρα-81. τηγον απαιτείν έκέλευεν. οί δ' έπὶ τοσούτον διωρ- 4 νίσθησαν ώστ' οὐδὲ τὸν τυγόντα γρόνον ἀναστροφην δόντες ώρμησαν το μέν πρώτον έπλ το διαρs πάζειν τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων, μετὰ δὲ ταῦτα συλλαμβάνειν τόν τε Γέσκωνα καλ τούς μετ' αὐτοῦ Καρχηδονίους. οι δὲ περί τὸν Μάθω και τὸν 5 Σπένδιον υπολαμβάνοντες τάχιστ' αν ούτως έκκαυθηναι τὸν πόλεμον, εί παράνομόν τι πράξειαν καλ 10 παράσπονδον, συνήργουν ταις των δηλων άπονοίαις καί την μεν αποσκευήν των Καργηδονίων αμα τοις γρήμασι διήρπαζον, τὸν δὲ Γέσκωνα καὶ τοὺς σὺν αὐτῶ δήσαντες ὑβρίστικῶς εἰς φυλακὴν παρεδίδοσαν. καὶ τὸ λοιπὸν ἐπολέμουν ἤδη φανερῶς πρὸς 6 15 τούς Καρχηδονίους, συνωμοσίας ἀσεβεῖς καὶ παοὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη ποιησάμενοι.

Ό μὲν οὖν πρὸς τοὺς ξένους καὶ Λιβυκὸς ἐπι- τ κληθεὶς πόλεμος διὰ ταῦτα καὶ τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχήν. οἱ δὲ περὶ τὸν Μάθω συντελεσάμενοι τὰ 8 20 προειρημένα παραυτίκα μὲν ἐξαπέστελλον πρέσβεις ἐπὶ τὰς κατὰ τὴν Λιβύην πόλεις, παρακαλοῦντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν καὶ συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων. μετὰ δὲ ταῦτα 9 πάντων σχεδὸν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἐτοίμως συν-26 υπακουσάντων αὐτοῖς πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν Καρχη-δονίων ἀπόστασιν καὶ τάς τε χορηγίας καὶ τὰς βοη-θείας προθύμως ἐξαποστελλόντων, διελόντες σφᾶς πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν οἱ μὲν τὴν Ἰτύκην, οἱ δὲ τοὺς Ἱππακρίτας, διὰ τὸ ταύτας τὰς πόλεις μὴ βού-20 λεσθαι μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς ἀποστάσεως. Καρχη-71 δόνιοι δὲ τοὺς μὲν κατ' ἰδίαν βίους ἀεὶ διεξαγα-

γόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, τὰς δὲ κοινάς παρασκευάς και γορηγίας άθροίζοντες έκ τῶν κατά την Λιβύην προσόδων, έτι δε πολεμείν είθι-2 σμένοι ξενικαῖς δυνάμεσι, τότε πάντων αμα τούτων ού μόνον έστερημένοι παραλόνως, άλλά καὶ καθ' 5 αύτων δρώντες έκαστα των προειρημένων επιστρέ-84.φοντα, τελέως εν μεγάλη δυσθυμία και δυσελπιστία καθέστασαν, ατε παρά την προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν 3 πραγμάτων ἀποβεβηκότων. τετρυμένοι γαρ έν τῷ περί Σικελίας πολέμω συνεχώς ήλπιζον έπιτελεσθει-82. σῶν τῶν διαλύσεων ἀναπνοῆς τινος τεύξεσθαι καλ 4 καταστάσεως εὐδοκουμένης. συνέβαινε δ' αὐτοῖς τάναντία: μείζονος γάρ ἐνίστατο πολέμου καταργή 5 καλ φοβερωτέρου. πρόσθεν μεν γαρ ύπερ Σικελίας ημφισβήτουν 'Ρωμαίοις, τότε δὲ περί σφῶν αὐτῶν 15 καλ της πατρίδος εμελλον κινδυνεύσειν, πόλεμον 6 άναλαμβάνοντες έμφύλιον. πρός δὲ τούτοις οὐχ δπλων πλήθος, οὐ ναυτική δύναμις, οὐ πλοίων κατασκευή παρ' αὐτοῖς ήν, ὡς ἂν τοσαύταις ναυμαγίαις περιπεπτωχότων και μην οὐδε γορηνιών διά-20 θεσις οὐδὲ φίλων οὐδὲ συμμάχων των βοηθησόντων 7 έξωθεν έλπίς οὐδ' ήτισοῦν ὑπῆρχεν. διὸ καί τότε σαφώς έννωσαν ήλίκην έγει διαφοράν ξευικός καλ διαπόντιος πόλεμος έμφυλίου στάσεως καλ ταραγής. 8 οὐχ ηκιστα δ' αὐτοὶ σφίσι τῶν τοιούτων καὶ τηλι- 25 72 πούτων πακών έγεγόνεισαν αίτιοι. πατά γάο τὸν προγεγονότα πόλεμον εύλόγους αφορμάς έχειν ύπολαμβάνοντες πικρώς έπεστάτησαν τών κατά την 2 Λιβύην ανθρώπων, παραιρούμενοι μέν των άλλων πάντων των καρπών τους ημίσεις, διπλασίους δέ 30 ταῖς πόλεσι τοὺς φόρους ἢ πρὶν ἐπιτάττοντες, συγ-

γνώμην δε τοις απόροις ή συμπεριφοράν οὐδ' ήντινούν έπ' οὐδενὶ τῶν πραττομένων διδόμτες. θαυ-8 μάζοντες δε και τιμώντες των άει στρατηγών οὐ τούς πράως και φιλανθρώπως τῷ πλήθει χρωμένους, ε άλλα τους αυτοίς μεν ετοιμάζοντας πλείστας γορηγίας καὶ ἐπισκευάς, τοῖς δὲ κατὰ τὴν χώραν πικρότατα χρωμένους, ών είς ην "Αννων. τοιγαρούν οί 4 μεν άνδρες ούχ οίον παρακλήσεως πρός την απόστασιν, άλλ' άγγέλου μόνον έδεήθησαν αί δε γυ- 5 10 ναΐκες αί τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ἀπαγομένους περιορώσαι τούς σφετέρους άνδρας καλ γονείς πρός τάς είσφοράς, τότε συνομνύουσαι κατά πόλεις έφ' ώ 85. μηδεν κούψειν των υπαργύντων αὐταζο, ἀφαιρούμεναι τον κόσμον είσεφερον απροφασίστως είς τούς 15 όψωνιασμούς. καλ τοιαύτην παρεσκεύασαν εὐπορίαν 6 τοις περί του Μάθω και Σπένδιον ώστε μη μόνου83. διαλύσαι τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων τοῖς μισθοφόροις κατά τὰς ἐπαγγελίας, ὰς ἐποιήσαντο πρὸς την απόστασιν, αλλά και πρός το συνεχές εύπορη-20 σαι γορηγίας. ούτως οὐδέποτε δεῖ πρὸς τὸ παρὸν 7 μόνον, έτι δε μαλλον πρός το μέλλον αποβλέπειν άελ τούς όρθως βουλευομένους.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ ἐν τοιούτοις κακοίς ὅντες 73 οἱ Καρχηδόνιοι, προστησάμενοι τὸν "Αννωνα στρατητο γὸν διὰ τὸ δοκεῖν τοῦτον καὶ πρότερον αὐτοῖς τὰ κατὰ τὴν Εκατοντάπυλον τῆς Λιβύης καταστρέψασθαι, συνήθροιζον μὲν μισθοφόρους, καθώπλιζον δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἡλικίαις τῶν πολιτῶν ἐγύμναζον δὲ 2 καὶ συνέταττον τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς παρεσκεύαζον
δὲ καὶ τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, τριήρεις καὶ πεντηκοντόρους καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἀκατίων. οἱ δὲ περὶ 3

τον Μάθω, παραγενομένων αὐτοῖς εἰς έπτὰ μυριάδας Λιβύων, επιδιελόντες τούτους ασφαλώς επολιόρκουν τοὺς Ίτυκαίους καὶ τοὺς Ίππακρίτας, βεβαίως δὲ τὴν ἐν τῷ Τύνητι στρατοπεδείαν κατείγου, ἀποκεκλείκεσαν δε τους Καργηδονίους απάσης της s 4 έκτὸς Λιβύης. ή γὰρ Καργηδών αὐτή μεν εν κόλπω κείται, προτείνουσα καὶ γερρονησίζουσα τῆ θέσει, τὸ μεν τη θαλάττη το δέ τι και λίμνη περιεγομένη 5 κατά τὸ πλεῖστον ὁ δὲ συνάπτων ἰσθμὸς αὐτὴν τῆ Λιβύη τὸ πλάτος ὡς εἴκοσι καὶ πέντε σταδίων ἐστιν. 10 τούτου δ' έπλ μεν τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος νεύοντος μέρους οὐ μακράν ή τῶν Ἰτυκαίων κεῖται πόλις, 6 έπλ δε θατέρου παρά την λίμνην δ Τύνης. έω' ων έχατέρων τότε στρατοπεδεύσαντες οί μισθοφόροι καὶ διακλείσαντες ἀπὸ τῆς γώρας τοὺς Καργηδο- 15 7 νίους λοιπὸν ἐπεβούλευον αὐτῆ τῆ πόλει, καὶ ποτὲ μεν ήμερας, ποτε δε και νύκτωρ παραγινόμενοι 86.πρός τὸ τείχος είς φόβους καὶ θορύβους όλοσχε-74 φεῖς ἐνέβαλλον τοὺς ἔνδον. "Αννων δὲ περί μὲν τὰς παρασκευάς ένδεχομένως έγίνετο καὶ γὰρ ἦν πρὸς 20 2 τοῦτο τὸ μέρος εὐφυής έξορμήσας δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ετερος ήν και γάρ τοις καιροίς άστόχως 84. έχρητο και τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀπείρως και νω-3 θρώς. διὸ καὶ τὸ μὲν πρώτον είς Ἰτύκην παραβοηθήσας τοῖς πολιορχουμένοις καὶ καταπληξάμενος 25 τούς ύπεναντίους τῷ πλήθει τῶν θηρίων είχεν γὰρ ούκ ελάττους εκατόν ελεφάντων και μετά ταῦτα λαβών προτερήματος άργην δλοσχερούς ούτως έχρησατο κακῶς ὥστε κινδυνεῦσαι προσαπολέσαι καλ 4 τούς πολιορκουμένους. κομίσας γάρ έκ τῆς πόλεως 30 τούς καταπέλτας και τὰ βέλη και συλλήβδην ἀπά-

σας τὰς πρὸς τὴν πολιορκίαν παρασκευὰς καὶ στρατοπεδεύσας πρὸ τῆς πόλεως ένεχείρησε προσβάλλειν πρός του των υπεναντίων γάρακα. των δέ 5 δηρίων βιασαμένων είς την παρεμβολήν, οὐ δυνάs μενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὴν ἔφοδον οί πολέμιοι μεῖναι πάντες έξέπεσον έχ τῆς στρατοπεδείας. και πολλοί 6 μέν αύτων ἀπέθανον τρωθέντες ὑπὸ των θηρίων, τὸ δὲ διασωζόμενον μέρος πρός τινα λόφον έρυμνον και σύμφυτον έμενεν, πιστεύον ταίς έξ αὐτῶν 10 τῶν τόπων ἀσφαλείαις. ὁ δ' "Αννων είθισμένος 7 Νομάσι καλ Λίβυσι πολεμεϊν, οΐτινες όταν απαξ έγκλίνωσι ποιούνται την φυγην έπλ δύ' ημέρας καλ τρεῖς έπτοπίζοντες αὐτούς, ὑπολαβὼν καὶ τότε πέρας έγειν τοῦ πολέμου καὶ νενικηκέναι τοῖς δλοις. 15 των μεν στρατιωτών ώλιγώρησε καλ καθόλου τῆς 8 παρεμβολής, αὐτὸς δ' είσελθών είς την πόλιν έγίνετο περί την του σώματος θεραπείαν. οί δε συμ-9 πεφευγότες των μισθοφόρων είς τον λόφον, σύντροφοι μέν γεγονότες τῆς Βάρκα τόλμης, συνήθεις 20 δ' έκ των κατά Σικελίαν άγωνων πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας ποτὲ μὲν ὑποχωρεῖν, ποτὲ δὲ πάλιν έχ μεταβολής έγχειρείν τοίς πολεμίοις, καλ τότε συν- 10 87. ιδόντες του μεν στρατηγού απηλλαγμένου είς την πόλιν, τούς δὲ πολλούς διὰ τὸ προτέρημα βαθυ-25 μούντας καλ διαρρέοντας έκ τῆς στρατοπεδείας, συ-11 στραφέντες έπιτίθενται τῷ χάρακι καὶ πολλούς μὲν αὐτῶν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκασαν φυγεῖν αίσχοῶς ὑπὸ τὰ τείχη καὶ τὰς πύλας ἐκυρί-12 ευσαν δε της αποσκευης απάσης και της των πο-30 λιορχουμένων παρασκευής, ην "Αννων πρός τοις άλ-85. λοις έχχομίσας έχ τῆς πόλεως έποίησε τοῖς έχθροῖς

13 ύποχείριον. οὐ μόνον δὲ περί τοῦτον τὸν καιρὸν οὕτως ἀνεστράφη νωθρῶς, ἀλλὰ καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας περί τὴν καλουμένην Γόρζαν ἀντιστρατοπεδευσάντων αὐτῷ τῶν πολεμίων, λαβὼν καιροὺς δὶς μὲν ἐκ παρατάξεως εἰς τὸ νικᾶν δὶς δ' ἐξ ἐπι- 5 14 θέσεως, ᾶτε καὶ στρατοπεδευόντων σύνεγγυς αὐτῷ τῶν ὑπεναντίων, ἀμφοτέρους δοκεῖ τούτους εἰκῆ καὶ παραλόγως προέσθαι.

75 Διόπες οί Καρχηδόνιοι θεωρούντες αὐτὸν κακῶς γειρίζοντα τὰς πράξεις, 'Αμίλκαν τὸν ἐπικαλού- 10 2 μενον Βάρκαν αὖθις προεστήσαντο, καὶ τοῦτον έξέπεμπον είς τον ένεστωτα πόλεμον στρατηγόν, δόντες έβδομήμοντα μέν έλέφαντας και τούς έπισυνηγμένους των μισθοφόρων καλ τούς ηὐτομοληκότας άπὸ τῶν πολεμίων, ἄμα δὲ τούτοις πολιτικούς [π- 15 πεῖς καὶ πεζούς. ώστε τοὺς σύμπαντας εἰς μυρίους 3 ύπάρχειν. δς κατά την πρώτην εὐθέως έξοδον καταπληξάμενος τῷ παραδόξῷ τῆς ἐπιβολῆς ήττησε μέν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, ἔλυσε δὲ τὴν τῆς Ίτύκης πολιορκίαν, έφάνη δ' άξιος των προγεγονό- 20 των έργων καὶ τῆς παρὰ τῷ πλήθει προσδοκίας. 4 τὸ δὲ πραγθὲν ἦν ὑπ' αὐτοῦ περί τὴν χρείαν ταύτην τοιούτον. των γεωλόφων των έπιζευγνύντων τον αυγένα τον συνάπτοντα την Καργηδόνα προς την Λιβύην δυτων δυσβάτων καλ γειροποιήτους 25 έχόντων διεκβολάς έπὶ τὴν χώραν, συνέβαινε τοὺς περί τὸν Μάθω πάντας τοὺς διὰ τῶν προειρημένων λόφων εὐκαίρως κειμένους τόπους φυλακαῖς δι-88.5 ειληφέναι, πρός δὲ τούτοις τοῦ προσαγορευομένου Μακάρα ποταμοῦ διείργοντος κατά τινας τόπους πα- 30 ραπλησίως την έπι την χώραν τοις έκ της πόλεως

έξοδον καὶ διὰ τὸ πληθος τοῦ δεύματος άβάτου κατὰ τὸ πλείστον ὑπάρχοντος, μιᾶς δ' οὕσης ἐπ' αὐτῷ γεφύρας, καὶ ταύτην τηρεῖν τὴν δίοδον ἀσφαλως, πόλιν έπ' αὐτῆς ωποδομηκότας. έξ ων συν-6 s έβαινε τοὺς Καρχηδονίους μη οίον στρατοπέδω τῆς γώρας έπιβαίνειν, άλλὰ μηδὲ τοὺς κατ' ιδίαν θέλοντας διαπεσείν φαδίως αν δύνασθαι λαθείν τοὺς ύπεναντίους. είς ἃ βλέπων 'Αμίλκας καὶ παντός 786. πράγματος καὶ καιροῦ πεζραν λαμβάνων διὰ τὸ δυσ-10 γρηστείν περί την έξοδον διενοήθη τι τοιούτον. τοῦ προειρημένου ποταμοῦ κατὰ τὴν εἰς θάλατταν 8 έκβολην συνθεωρήσας κατά τινας ανέμων στάσεις αποθινούμενον τὸ στόμα καὶ τενανώδη νινομένην την παρ' αὐτὸ τὸ στόμα πάροδον, ποιήσας εὐ-15 τρεπή τῷ στρατοπέδω τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον καὶ κρύπτων έν αύτῷ τὴν ἐπιβολὴν ἐτήρει τὸ προειρημένον σύμπτωμα. παραπεσόντος δὲ τοῦ καιροῦ, νυ-9 κτὸς έξορμήσας έλαθε πάντας αμα τῷ φωτὶ τὸν προειρημένον τόπον διαβιβάσας την δύναμιν. πα-10 20 ραδόξου δε τοῦ πράγματος φανέντος και τοῖς έν τῆ πόλει καλ τοῖς ὑπεναντίοις, ὁ μὲν ᾿Αμίλκας προῆγεν διὰ τοῦ πεδίου, ποιούμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τοὺς την γέφυραν φυλάττοντας. οί δε περί τον Σπέν-76 διον συνέντες τὸ γεγονὸς ἀπήντων είς τὸ πεδίον 25 καλ παρεβοήθουν άλλήλοις, οί μεν έκ τῆς περί τὴν γέφυραν πόλεως όντες ούκ έλάττους μυρίων, οί δ' άπὸ τῆς Ἰτύκης ὑπὲρ τοὺς μυρίους καὶ πεντακισχιλίους. ἐπεὶ δ' εἰς σύνοπτον ἦκον ἀλλήλοις, νομί-2 σαντες έν μέσφ τοὺς Καρχηδονίους ἀπειληφέναι, δυ σπουδη παρηγγύων αμα παρακαλοῦντες σφας αὐτοὺς καὶ συνηπτον τοῖς πολεμίοις. ὁ δ' 'Αμίλκας ήγε 8

μέν την πορείαν πρώτους έχων τούς έλέφαντας, έπλ δὲ τούτοις τοὺς Ιππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους, τελευ-4 ταΐα δὲ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων. κατιδών δὲ προγει-89. ρότερον έπιφερομένους τούς ύπεναντίους, αναστρέ-5 φειν παρήγγειλε πασι τοῖς έαυτοῦ. καὶ τοὺς μέν 5 άπὸ τῆς πρωτοπορείας ἀναστρέψαντας σπουδη ποιεῖσθαι τὴν ἀποχώρησιν ἐκέλευσε τοὺς δ' ἐπὶ τῆς οὐρανίας έξ ἀργῆς ὑπάργοντας έξ ἐπιστροφῆς περισπων έξέταττε πρός την των πολεμίων έπιφάνειαν. 6 οί δε Λίβυες καλ μισθοφόροι νομίσαντες αὐτοὺς 10 καταπεπληγμένους φυγεῖν, λύσαντες τὴν τάξιν ἐπέκειντο και συνήπτον είς τὰς γεῖρας έρρωμένως. 7 αμα δε τῷ τοὺς Ιππεῖς συνεγγίσαντας τοῖς παρατεταγμένοις έχ μεταβολής υποστήναι, την δε λοιπήν δύναμιν ἐπάγειν, ἐκπλαγεῖς γινόμενοι διὰ τὸ παρά-87. δοξον οί Λίβυες έγκλίναντες εὐθέως ἔφευγον, ὡς 8 αν είκη και σποράδην έπικείμενοι. λοιπόν οί μέν τοίς κατόπιν έπιφερομένοις περιπίπτοντες έσφάλλοντο καλ διέφθειρον αύτούς τε καλ τούς οίκείους. οί δὲ πλείους συνεπατήθησαν, ἐκ γειρὸς τῶν ίπ- 20 9 πέων έπικειμένων αὐτοῖς καὶ τῶν δηρίων. ἀπώλοντο μέν οδυ είς εξακισχιλίους των Λιβύων καλ των ξένων, έάλωσαν δε περί δισχιλίους οί δε λοιπολ διέφυγον, οί μεν είς την πρός τη γεφύρα πό-10 λιν, οί δ' έπλ την προς Ιτύκη παρεμβολήν. 'Αμίλκας 25 δὲ ποιήσας τὸ προτέρημα τὸν προειρημένον τρόπον, είπετο κατά πόδας τοῖς πολεμίοις καὶ τὴν μὲν ἐπὶ τῆς γεφύρας πόλιν έξ έφόδου κατέσχεν, προεμένων καί φευγόντων είς τον Τύνητα των έν αὐτῆ πολεμίων, την δε λοιπήν γώραν επιπορευόμενος τὰς μεν 30 11 προσήγετο, πλείστας δε κατά κράτος έξήρει. τοῖς

δὲ Καρχηδονίοις βραχύ τι θάρσους ένειργάσατο καὶ τόλμης, ἐπὶ ποσὸν αὐτοὺς ἀπαλλάξας τῆς προγεγενημένης δυσελπιστίας.

Ο δε Μάθως αὐτὸς μεν έπι τῆς τῶν Ίππακρι-77 5 των πολιορκίας ἐπέμενεν, τοῖς δὲ περὶ τὸν Αὐτάριτου του των Γαλατών ήνεμόνα και Σπένδιον έγεσθαι των ύπεναντίων συνεβούλευε, τὰ μέν πεδία 2 φεύγοντας διὰ τὸ πληθος τῶν παρὰ τοῖς ὑπεναντίοις Ιππέων και θηρίων, ταϊς δ' υπωρείαις άντι-90, παράγοντας καί συνεπιτιθεμένους κατά τὰς ὑποπιπτούσας ἀελ δυσχερείας. ἄμα δὲ ταῖς ἐπινοίαις 3 ταύταις και πρός τους Νομάδας και τους Λίβυας έξέπεμπε, δεόμενος βοηθείν σφίσι καλ μή καταπροξεσθαι τους ύπερ της έλευθερίας καιρούς. δ δε 4 15 Σπένδιος προσλαβών έκ τοῦ Τύνητος ἀφ' έκάστου των γενών τούς πάντας είς έξακισγιλίους προήγε. ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγων τοῖς Καργηδονίοις. έγων άμα τοῖς προειρημένοις καὶ τοὺς μετ' Αὐταρίτου Γαλάτας, όντας είς δισχιλίους. το γάρ λοιπον 5 20 μέρος αὐτῶν τοῦ κατ' ἀργὰς συστήματος ηὐτομολήχει πρός τους 'Ρωμαίους έν ταϊς περί του "Ερυχα στρατοπεδείαις. τοῦ δ' 'Αμίλκου παρεμβεβληκότος 6 έν τινι πεδίφ πανταγόθεν όρεσι περιεγομένω, συν-88. έβη τὰς παρὰ τῶν Νομάδων καὶ Λιβύων βοηθείας 25 είς τὸν καιρὸν τοῦτον συνάψαι τοῖς περί τὸν Σπένδιον. γενομένης δε τοῖς Καρχηδονίοις τῆς μεν τῶν 7 Λιβύων έπιστρατοπεδείας αἰφνιδίου καλ κατά πρόσωπον, τῆς δὲ τῶν Νομάδων ἀπ' οὐρᾶς, τῆς δὲ περί του Σπένδιου έκ πλαγίου, μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν 30 συνέβη περιστήναι και δυσέκφευκτον. κατά δε τον 78 καιρου τούτου Ναραύας, ος ην μεν Νομάς των έν-

δοξοτάτων είς, (ήν) δε και πλήρης δομής πολεμικής, ούτος άελ μεν οίκείως διέκειτο πρός τους Καργηδονίους πατρικήν έχων σύστασιν, τότε δὲ μᾶλλον παρωρμήθη διὰ τὴν 'Αμίλκου τοῦ στρατηγοῦ κατ-2 αξίωσιν. διὸ καὶ νομίσας έγειν εὐφυῆ καιρὸν πρὸς 5 έντευξιν αὐτῷ καὶ σύστασιν, ήκεν εἰς τὴν στρατο-8 πεδείαν έχων περί αύτον Νομάδας είς έκατόν. καί συνεγγίσας τω γάρακι τολμηρώς έμενε, κατασείων 4 τῆ γειρί. τοῦ δ' 'Αμίλκου θαυμάσαντος τὴν ἐπιβολήν και προπέμψαντός τινα των Ιππέων, είς 10 λόγους έφη βούλεσθαι συνελθείν τῷ στρατηγῷ. 5 διαπορούντος δ' άκμην και διαπιστούντος του των Καργηδονίων ήγεμόνος, παραδούς δ Ναραύας τὸν ίππον καὶ τὰς λόγγας τοῖς μεθ' αὐτοῦ παρῆν ἄν-6 οπλος εὐθαρσῶς εἰς τὴν παρεμβολήν, οί δὲ τὰ μὲν 15 91. έθαύμαζου, τὰ δὲ κατεπλήττουτο τὴν τόλμαν δμως 7 δε προσεδέξαντο και συνήλθον είς τὰς γεζρας. δ δὲ παραγενόμενος είς λόγους έφη πᾶσι μέν Καρχηδονίοις εὐνοεῖν, μάλιστα δ' ἐπιθυμεῖν Βάρκα γενέσθαι φίλος. διὸ καὶ νῦν παρείναι συσταθησόμε- 20 νος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων ἀδόλως παντὸς ἔργου 8 καὶ πάσης ἐπιβολῆς. 'Αμίλκας δὲ ταῦτ' ἀκούσας ούτως ήσθη μεγάλως έπί τε το κατά την παρουσίαν θάρσει καὶ τῆ κατὰ τὴν ἔντευξιν ἀπλότητι τοῦ νεανίσκου, ώς οὐ μόνον εὐδόκησε κοινωνὸν αὐτὸν 25 προσλαβέσθαι των πράξεων, άλλὰ καὶ τὴν θυνατέρα δώσειν έπηγγείλατο μεθ' δραου, διαφυλάξαν-9 τος αὐτοῦ τὴν πρὸς Καρχηδονίους πίστιν. γενομένων δε των δμολογιών, δ μεν Ναραύας ήπε τούς ύφ' αύτον τεταγμένους έχων Νομάδας, όντας είς 80 10 δισγιλίους, δ δ' 'Αμίλκας προσγενομένης αὐτῶ τῆς

γειρός ταύτης παρετάξατο τοίς πολεμίοις. οί δέ 89. περί του Σπένδιου συνάψαντες έπὶ ταὐτό τοῖς Δίβυσι καὶ καταβάντες είς τὸ πεδίον συνέβαλλον τοῖς Καργηδονίοις. γενομένης δε μάχης ίσχυρας ενίκων 11 5 οί περί του 'Αμίλκαν, καλώς μέν των θηρίων άγωνισαμένων, έπιφανεστάτην δε τοῦ Ναραύα παρασγομένου χρείαν. δ μέν οδυ Αυτάριτος και Σπέν-12 διος διέφυγον, των δε λοιπων έπεσον μεν είς μυρίους, εάλωσαν δ' είς τετρακισχιλίους. έπιτελε-13 10 σθέντος δε τοῦ κατορθώματος, 'Αμίλκας τοῖς μεν βουλομένοις των αίγμαλώτων μεθ' έαυτοῦ συστρατεύειν έξουσίαν έδωκε και καθώπλιζε τοῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων σκύλοις, τοὺς δὲ μὴ βουλομένους άθροί-14 σας παρεκάλει φάσκων, εως μέν τοῦ νῦν συγγνώ-15 μην αὐτοζς έχειν τῶν ἡμαρτημένων διὸ καὶ συγχωρείν τρέπεσθαι κατά τὰς ίδίας δρμάς οὖ ποτ' αν εκαστος αὐτῶν προαιρῆται. μετὰ δὲ ταῦτα δι- 15 ηπειλήσατο μηθένα φέρειν δπλον πολέμιον κατ' αὐτῶν, ὡς, ἐὰν άλῷ τις, ἀπαραιτήτου τευξόμενον 20 τιμωρίας.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς οι τὴν Σαρδόνα 79 [τὴν νῆσον] παραφυλάττοντες τῶν μισθοφόρων, ζηλώ92. σαντες τοὺς περι τὸν Μάθω και Σπένδιον, ἐπιτίθενται τοις ἐν τῆ νήσω Καρχηδονίοις. και τὸν 2
25 μὲν τότε παρ' αὐτοις ὅντα βοήθαρχον Βώσταρον συγκιείσαντες εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκτειναν. αὐθις δὲ τῶν Καρχηδονίων 3 στρατηγὸν ἐξαποστειλάντων μετὰ δυνάμεως "Αννωνα, κἄπειτα και τούτων τῶν δυνάμεων ἐγκαταλιπουσῶν
20 τὸν "Αννωνα και μεταθεμένων πρὸς σφᾶς, γενό-4 μενοι ζωγρία κύριοι τοῦ προειρημένου, παραυτίκα

τοῦτον μὲν ἀνεσταύρωσαν, μετὰ δὲ ταῦτα παρηλλαγμένας ἐπινοοῦντες τιμωρίας πάντας τοὺς ἐν τῆ τη καρμένας ἔπινοοῦντες τιμωρίας πάντας τοὺς ἐν τῆ τὸ λοιπὸν ῆδη ποιησάμενοι τὰς πόλεις ὑφ' ἐαυτοὺς εἶχον ἐγκρατῶς τὴν νῆσον, ἔως οὖ στασιάσαντες τη τοὺς τοὺς Σαρδονίους ἐξέπεσον ὑπ' ἐκείνων εἰς τὴν Ἰταλίαν.

'Η μεν ούν Σαρδώ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπηλ-90. λοτριώθη Καρχηδονίων, νήσος καλ τῷ μεγέθει καλ τη πολυανθρωπία και τοῖς γεννήμασι διαφέρουσα. 10 7 τῷ δὲ πολλούς καὶ πολύν ὑπὲρ αὐτῆς πεποιῆσθαι λόγον οὐκ ἀναγκαῖον ἡγούμεθ' εἶναι ταυτολογεῖν 8 ύπλο των δμολογουμένων. Μάθως δε και Σπένδιος, άμα δε τούτοις Αυτάριτος δ Γαλάτης υπιδόμενοι την 'Αμίλκου φιλανθρωπίαν είς τούς αίγμα- 15 λώτους και φοβηθέντες μη τῷ τοιούτω τρόπω ψυχαγωγηθέντες δρμήσωσι πρός την υποδεικνυμένην ἀσφάλειαν οί τε Λίβυες καὶ τὸ τῶν μισθοφόρων πλήθος, έβουλεύοντο πῶς ἂν καινοτομήσαντές τι των πρός ασέβειαν είς τέλος αποθηριώσειαν τα 20 9 πλήθη πρός τούς Καργηδονίους. έδοξεν οὖν αὐτοῖς συναθροϊσαι τούς πολλούς. γενομένου δε τούτου γραμματοφόρον εισήγαγον, ώς απεσταλμένον ύπο 10 των έκ της Σαρδόνος αίρετιστων. ή δ' έπιστολή διεσάφει τόν τε Γέσκωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάν- 25 τας, ους παρεσπόνδησαν έν τῷ Τύνητι, καθάπερ έπάνω προείπου, φυλάττειν έπιμελῶς, ὡς πραττόν-98. των τινών έκ του στρατοπέδου τοις Καρχηδονίοις 11 ύπερ της τούτων σωτηρίας. λαβόμενος δε της άφορμης ταύτης δ Σπένδιος πρώτον μέν παρεκάλει μή 30 πιστεύειν την ύπο του στρατηγού του των Καρχη-

δονίων γεγενημένην φιλανθοωπίαν πρός τούς αίχμαλώτους οὐ γὰρ σῶσαι προαιρούμενον αὐτὸν 12 ταῦτα βεβουλεῦσθαι περί τῶν άλόντων, άλλὰ διὰ της έκείνων ἀφέσεως ημών έγκρατη γενέσθαι σπουε δάζοντα, πρὸς τὸ μὴ τινὰς άλλὰ πάντας ἡμᾶς ᾶμα τιμωρήσασθαι πιστεύσαντας αὐτῷ. πρὸς δὲ τούτοις 13 φυλάττεσθαι παρήνει μή προέμενοι τούς περί τὸν Γέσκωνα καταφρονηθώσι μέν ύπὸ τῶν έχθρῶν, μεγάλα δε βλάψωσι τὰς ίδίας πράξεις, ἄνδρα τοιοῦ-10 του καλ στράτηγου άγαθου έάσαυτες διαφυγείν, δυ είκος έγθρου αὐτοῖς ἔσεσθαι φοβερώτατου. ἔτι δὲ 14 ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ παρῆν ἄλλος γραμματοφόρος, ώς από των έχ του Τύνητος απεσταλμένος, παραπλήσια τοῖς ἐκ τῆς Σαρδόνος διασαφῶν. ἐφ' δυ 80 91. 15 Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλων μίαν ἔφη σωτηρίαν είναι τοῖς έαυτῶν πράγμασι τὸ πάσας ἀπογνῶναι τας έν Καρχηδονίοις έλπίδας εως δ' αν αντέχηταί 2 τις της έκείνων φιλανθρωπίας, οὐ δυνατὸν αὐτοῖς άληθινον γενέσθαι τον τοιούτον σύμματον. διόπερ 3 20 ήξίου τούτοις πιστεύειν, τούτοις ακούειν, τοίς τοιούτοις προσέγειν τὸν νοῦν, οἵτινες (ἂν) ἀεί τι τῶν άπεγθεστάτων και πικροτάτων είσαγγέλλωσι κατά Καρχηδονίων τούς δ' έναντία τούτοις λέγοντας προδότας και πολεμίους ήγεισθαι παρήνει. ταῦτα 4 25 δ' είπων συνεβούλευε τόν τε Γέσκωνα καί τους μετ' αὐτοῦ συλληφθέντας καὶ τοὺς ὕστερον γενομένους αίγμαλώτους των Καργηδονίων αίκισαμένους αποκτείναι. πρακτικώτατος δ' ήν ούτος έν 5 ταῖς συμβουλίαις διὰ τὸ πολλοὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ 30 συνιέναι. πάλαι γὰρ στρατευόμενος ήδει διαλέγε- 6 σθαι Φοινικιστί ταύτη δέ πως οί πλείστοι συν-

εσαίνοντο τη διαλέκτφ διὰ τὸ μηκος της προγεγενη-94.7 μένης στρατείας. διόπερ έπαινέσαντος αὐτὸν δμοθυμαδον τοῦ πλήθους, οὖτος μεν εὐδοκιμῶν ἀν-8 εγώρησεν, πολλών δε προπορευομένων άφ' εκάστου γένους αμα και βουλομένων αὐτὴν παραιτείσθαι 5 την αίκιαν διά τας γεγενημένας έκ του Γέσκωνος είς αὐτούς εὐεργεσίας, οὕτε μὴν τῶν λεγομένων ούθεν ην συνετόν, ως αν αμα πολλων, εκάστου 9 δε κατά την ιδίαν διάλεκτον συμβουλεύοντος έπει δε και παρεγυμνώθη διότι την τιμωρίαν παραι- 10 τούνται, καί τις έκ των καθημένων είπεν βάλλε. 10 πάντας άμα κατέλευσαν τούς προπορευθέντας. καί τούτους μεν ώσπες ύπο θηρίων διεφθαρμένους 11 έξέφερον οι προσήμοντες. τούς δε περί τον Γέσκωνα λαβόντες, όντας είς έπτακοσίους, ήγον έκ 15 τοῦ γάρακος οί περί τὸν Σπένδιον καὶ προαγαγόντες βραχύ πρὸ τῆς στρατοπεδείας πρῶτον μὲν 12 ἀπέκοπτον τὰς χεῖρας, ποιούμενοι τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Γέσκωνος, (δυ) βραχεῖ χρόνφ πρότερου ἐκ πάντων Καργηδονίων προκρίναντες ανέδειξαν μέν 20 εὐεργέτην αύτῶν, ἐπέτρεψαν δὲ περί τῶν ἀμφισβη-92. 18 τουμένων. έπειδή δὲ τὰς χεῖρας ἀπέκοψαν, ήκρωτηρίαζον τούς ταλαιπώρους κολοβώσαντες δε καί τὰ σκέλη συντρίψαντες ἔτι ζῶντας ἔρριψαν είς τινα τάφρον.

81 Ο δε Καρχηδόνιοι τοῦ δυστυχήματος αὐτοῖς ἀναγγελθέντος ποιεῖν μεν οὐδεν είχον, ἐσχετλίαζον δε καὶ περιπαθεῖς γινόμενοι τῆ συμφορῷ πρὸς μεν 'Αμίλκαν καὶ τὸν ἔτερον τῶν στρατηγῶν "Αννωνα πρεσβευτὰς ἐξέπεμπον, δεόμενοι βοηθεῖν καὶ 30 2 τιμωρεῖν τοῖς ἡτυχηκόσι. πρὸς δε τοὺς ἠσεβηκότας

κήρυκας έξαπέστελλου περί τῆς τῶν νεκρῶν ἀναιρέσεως. οί δ' ουτ' εδοσαν, προειπόν τε τοις παρ-3 οῦσιν μήτε κήρυκα πέμπειν πρός σφᾶς μήτε πρεσβευτήν, ώς της αὐτης κολάσεως ὑπομενούσης τοὺς 5 παραγενομένους ής νῦν Γέσκων τέτευτε. πρὸς δὲ 4 τὸ λοιπὸν έδογματοποίησαν καὶ παρήνεσαν αύτοζς, 95. δυ μέν αν λάβωσιν Καργηδονίων, τιμωρησαμένους άποκτείνειν δυ δ' αν των συμμαγούντων αὐτοῖς. άποκόψαντας τὰς γείρας αὖθις είς Καργηδόν' ἀπο-10 πέμπειν. δ δή και διετέλεσαν έπιμελώς ποιούντες. διόπερ είς ταῦτα βλέπων οὐκ ἄν τις είπεῖν ὀκνή-5 σειεν ώς οὐ μόνον τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων καί τινα των έν αὐτοῖς γεννωμένων έλκων καὶ φυμάτων αποθηριούσθαι συμβαίνει και τελέως αβρήθητα 15 γίνεσθαι, πολύ δὲ μάλιστα τὰς ψυχάς. ἐπί τε γὰρ 8 των έλχων, έαν μεν θεραπείαν τοῖς τοιούτοις προσάγη τις, ὑπ' αὐτῆς ἐνίστε ταύτης ἐρεθιζόμενα θᾶττον ποιείται την νομήν έαν δε πάλιν άφη, κατά την έξ αύτῶν φύσιν φθείροντα τὸ συνεχές οὐκ ίσχει 20 παθλαν, έως αν αφανίση το υποκείμενον ταίς τε 7 ψυγαίς παραπλησίως τοιαύται πολλάκις έπιφύονται μελανίαι και σηπεδόνες ώστε μηδεν ασεβέστερον άνθρώπου μηδ' ωμότερον αποτελείσθαι των ζώων. οίς έὰν μὲν συγγνώμην τινὰ προσάγης καὶ φιλαν-8 25 θρωπίαν, έπιβουλήν και παραλογισμόν ήγούμενοι τὸ συμβαϊνον ἀπιστότεροι καὶ δυσμενέστεροι γίνονται πρός τούς φιλανθρωποῦντας έαν δ' άντιτι-9 μωρή, διαμιλλώμενοι τοῖς θυμοῖς οὐκ ἔστι τι των 98. άπειρημένων ή δεινών όποιον ούκ άναδέχονται, σύν 30 καλώ τιθέμενοι την τοιαύτην τόλμαν τέλος δ' αποθηριωθέντες έξέστησαν της ανθρωπίνης φύσεως.

10 τῆς δὲ διαθέσεως ἀρχηγὸν μὲν καὶ μεγίστην μερίδα νομιστέον ἔθη μοχθηρὰ καὶ τροφὴν ἐκ παίδων κακήν, συνεργὰ δὲ καὶ πλείω, μέγιστα δὲ τῶν συνεργῶν τὰς ἀεὶ τῶν προεστώτων ὕβρεις καὶ πλεο11 νεξίας. ὰ δὴ τότε συνέβαινε καὶ περὶ μὲν τὸ σύ-΄ ε στημα τῶν μισθοφόρων, ἔτι δὲ μᾶλλον περὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ὑπάρχειν.

'Αμίλκας δὲ δυσχρηστούμενος τῆ τῶν πολεμίων 96. άπονοία τον μεν "Αννωνα πρός έαυτον εκάλει, πεπεισμένος άθροισθέντων όμου των στρατοπέδων 10 2 θαττον επιθήσειν τέλος τοῖς όλοις. τῶν δὲ πολεμίων ούς ποτε κρατήσειε, τούς μεν έν γειρών νόμω διέφθειρεν, τους δε ζωνρία πρός αυτον είσαναγθέντας ὑπέβαλλε τοῖς θηρίοις, μίαν δρῶν λύσιν ταύτην, εί δυνηθείη τοὺς έχθροὺς ἄρδην ἀφανίσαι. 16 8 δοχούντων δε των Καργηδονίων επικυδεστέρας ελπίδας έχειν ήδη κατά τὸν πόλεμον, γίνεταί τις δλοσχερής και παράδοξος περί αὐτοὺς παλίρροια τῶν 4 πραγμάτων. οί τε γάρ στρατηγοί συνελθόντες έπλ ταύτὸ διεστασίασαν πρὸς σφᾶς έπὶ τοσοῦτον ώστε 20 μή μόνον τούς κατά τῶν ἐχθρῶν παραλείπειν καιρούς, άλλὰ καὶ κατὰ σφῶν αὐτῶν πολλὰς ἀφορμὰς διδόναι τοῖς ὑπεναντίοις διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φι-5 λονικίαν. ἃ δή καὶ συνέντες οι Καρχηδόνιοι τῷ μέν ένὶ τῶν στρατηγῶν ἀπαλλάττεσθαι προσέταξαν, 25 τῷ δ' ἐτέρῷ μένειν, δυ ἂν αί δυνάμεις προχρίνω-6 σιν. αμα δε τούτοις και τας παρακομιζομένας άγοράς έκ τῶν παρ' αὐτοῖς καλουμένων Ἐμπορίων, έφ' αίς είγον τὰς μεγίστας έλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καλ των άλλων επιτηδείων, διαφθαρήναι συνέβη 30 7 κατὰ θάλατταν όλοσχερῶς ὑπὸ χειμῶνος. τὰ δὲ

κατά την Σαρδόνα, καθάπερ έπάνω προείπον, έτύγγανεν απηλλοτριωμένα, μεγάλας αὐτοῖς αἰεί ποτε γρείας παρεχομένης της νήσου ταύτης κατά τὰς περιστάσεις. τὸ δὲ μέγιστον, ἡ τῶν Ἱππακριτῶν καὶ 8 5 των Ίτυκαίων απέστη πόλις, αϊτινες έτύγγανον μό-94. ναι των κατά την Λιβύην ού μόνον τον ένεστωτα πόλεμον ἀναδεδεγμέναι γενναίως, άλλὰ καὶ τούς κατ' 'Αναθοκλέα καιρούς και την 'Ρωμαίων έφοδον εύνενως ύπομεμενηχυίαι χαὶ συλλήβδην οὐδέποτε 10 βεβουλευμέναι Καρχηδονίοις οὐδὲν ὑπεναντίον, τότε 9 δε γωρίς της αλόγου πρός τούς Λίβυας αποστάσεως καί διὰ τῆς μεταθέσεως εὐθέως τούτοις μέν τὴν μεγίστην οίκειότητα καλ πίστιν έναπεδείξαντο, πρός δε τούς Καργηδονίους απαραίτητον δργην ενεστή-97. σαντο καλ μίσος. τούς μεν γάο παραβεβοηθηκότας 10 αὐτοῖς παρ' ἐκείνων, ὄντας εἰς πενταποσίους, καὶ τὸν ἡγεμόνα τούτων ἀποκτείναντες ἄπαντας ξροιψαν κατά τοῦ τείχους, τὴν δὲ πόλιν ένεχείρισαν τοῖς Λίβυσι τοίς γε μην Καρχηδονίοις οὐδὲ θάψαι συν-20 εγώρησαν τοὺς ήτυχηκότας αίτουμένοις. τούτων δὲ 11 συμβαινόντων οί μεν περί τον Μάθω και Σπένδιου έπαρθέντες τοις συμβεβηκόσιν πολιορκείν ένεγείρησαν αὐτὴν τὴν Καργηδόνα. Βάρκας δὲ παρα-12 λαβών 'Αννίβαν τὸν στρατηγόν' τοῦτον γὰρ έξαπ-25 έστειλαν οί πολίται πρός τὰς δυνάμεις, ἐπεὶ τὸν "Αννωνα τὸ στρατόπεδον έκρινε δείν ἀπαλλάττεσθαι κατά την ύπο των Καρχηδονίων αὐτοῖς δοθεῖσαν έπιτροπήν περί τὰς γενομένας τῶν στρατηγῶν στάσεις πρός άλλήλους διόπερ 'Αμίλκας έχων τοῦτόν 13 ε τε και Ναραύαν έπήει την χώραν, διακλείων τάς χορηγίας τοις περί του Μάθω και Σπένδιου, μεγίστην αὐτῷ παρεχομένου χρείαν περί τε ταῦτα καὶ τάλλα Ναραύα τοῦ Νομάδος.

Τὰ μέν ούν περί τὰς ὑπαίθρους δυνάμεις έν 83 τούτοις ήν. οί δε Καργηδόνιοι περικλειόμενοι παντανόθεν ηναγκάζουτο καταφεύγειν έπλ τὰς (συμμα- 5 2 γίδων πόλεων) έλπίδας. 'Ιέρων (δ') άελ μέν ποτε κατά τον ένεστωτα πόλεμον μεγάλην έποιείτο σπουδήν είς παν τὸ παρακαλούμενον ὑπ' αὐτῶν, τότε δὲ καὶ μαλλον έφιλοτιμείτο, πεπεισμένος συμφέρειν έαυτο καί πρός την έν Σικελία δυναστείαν καί πρός την 10 'Ρωμαίων φιλίαν τὸ σώζεσθαι Καρχηδονίους, ΐνα μή παντάπασιν έξη το προτεθέν άκονιτί συντελείσθαι τοῖς ἰσχύουσι, πάνυ φρονίμως καὶ νουνεχῶς λογι-95. 4 ζόμενος. οὐδέποτε γὰρ χρή τὰ τοιαῦτα παροράν ούδε τηλικαύτην ούδενὶ συγκατασκευάζειν δυνα- 15 98. στείαν, πρός ην ούδε περί των δμολογουμένων έξ-5 έσται δικαίων αμφισβητείν. οὐ μὴν άλλα καὶ 'Ρωμαΐοι τηρούντες τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια προ-6 θυμίας οὐδεν ἀπέλειπον. Εν ἀρχαῖς μεν γὰρ ΕγΕνετό τις άμφισβήτησις έξ άμφοϊν διά τινας τοιαύ- 20 τ τας αίτίας. των Καργηδονίων τούς πλέοντας έξ Ίταλίας είς Λιβύην καὶ χορηγοῦντας τοῖς πολεμίοις καταγόντων ώς αύτούς, καὶ σχεδὸν άθροισθέντων τούτων είς την φυλακην είς τούς πεντακοσίους, 8 ήνανάκτησαν οί 'Ρωμαΐοι. μετά δὲ ταῦτα διαπρε- 15 σβευσάμενοι καὶ κομισάμενοι διὰ λόγου πάντας έπλ τοσούτον εὐδόκησαν ώστε παραχρημα τοις Καρχηδονίοις αντιδωρήσασθαι τούς ύπολειπομένους παρ' αὐτοῖς αἰχμαλώτους ἐκ τοῦ περὶ Σικελίαν πολέμου. 9 ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ καιροῦ πρὸς ἔκαστα τῶν παρα- 30 καλουμένων έτοίμως και φιλανθρώπως υπήκουον.

διό καὶ πρὸς μὲν τοὺς Καρχηδονίους ἐπέτρεψαν τοῖς 19 ἐμπόροις ἐξαγαγεῖν αἰεὶ τὸ κατεπεῖγον, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους ἐκώλυσαν. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν μὲν ἐν τῆ 11 Σαρδόνι μισθοφόρων, καθ' δυ καιρὸν ἀπὸ τῶν Καρ-5 χηδονίων ἀπέστησαν, ἐπισπωμένων αὐτοὺς ἐπὶ τὴν νῆσον οὐχ ὑπήκουσαν· τῶν δ' Ἰτυκαίων ἐγχειριζόντων σφᾶς, οὐ προσεδέξαντο, τηροῦντες τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια.

Καργηδόνιοι μέν ούν τῆς παρὰ τῶν προειρημέ- 12 10 νων φίλων τυγχάνοντες έπικουρίας υπέμενον την πολιορκίαν. τοις δε περί τον Μάθω και Σπένδιον 84 ούν ήττον πολιορκείσθαι συνέβαινεν ή πολιορκείν. είς τοιαύτην γὰρ αὐτοὺς οί περί τὸν 'Αμίλκαν ἔν-2 δειαν καθίστασαν των έπιτηδείων ωστ' άναγκα-16 σθήναι τέλος αὐτοὺς διαλῦσαι τὴν πολιορκίαν, μετὰ 3 δέ τινα γρόνον άθροίσαντες των τε μισθοφόρων τούς άρίστους και Λιβύων, τούς απαντας είς πεντακισμυρίους, μεθ' ών ην και Ζάρζας δ Λίβυς έγων τούς ύφ' αύτον ταττομένους, ώρμησαν αύθις άντι-20 παράνειν έν τοις υπαίθροις και τηρείν τους περίθο. 99. τὸν 'Αμίλκαν. τῶν μεν οὖν πεδινῶν τόπων ἀπεί-4 τοντο, καταπεπληγμένοι τὰ θηρία καὶ τοὺς περί τὸν Ναραύαν Ιππείς, τοὺς δ' ὀρεινοὺς καὶ στενοὺς έπειρώντο προκαταλαμβάνειν. έν οίς καιροίς συνέβη 5 25 ταίς μεν έπιβολαίς και τόλμαις μηδεν αὐτούς λείπεσθαι των ώπεναντίων, διά δε την άπειρίαν πολλάκις έλαττοῦσθαι. τότε γὰρ ἡν, ὡς ἔοικε, συν-6 ιδείν έπ' αὐτῆς τῆς άληθείας πηλίχην ἔχει διαφοράν έμπειρία μεθοδική καὶ στρατηγική δύναμις άπειρίας so καὶ τριβῆς ἀλόγου (καὶ) στρατιωτικῆς. πολλούς μὲν 7 γάρ αὐτῶν ἐν ταῖς κατὰ μέρος χρείαις ἀποτεμνόμενος

καὶ συγκλείων ώσπερ άγαθὸς πεττευτής άμαχεὶ διε έφθειρε, πολλούς δ' έν τοις δλοσγερέσι κινδύνοις τούς μέν είς ένέδρας άνυπονοήτους έπαγόμενος άνήρει, τοις δ' άνελπίστως και παραδόξως ποτέ μέν μεθ' ήμέραν ποτε δε νύκτωρ επιφαινόμενος έξ- 5 έπληττεν ων δσους λάβοι ζωγρία, πάντας παρέβαλλε ο τοίς θηρίοις. τέλος δ' έπιστρατοπεδεύσας αὐτοίς άνυπονοήτως εν τόποις άφυεσι μεν πρός την εκείνων γρείαν εύφυέσι δε πρός την έαυτοῦ δύναμιν είς τοῦτ' ήγαγε περιστάσεως ώστε μήτε διακινδυ- 10 νεύειν τολμώντας μήτ' αποδράναι δυναμένους διά τὸ τάφρω καὶ χάρακι περιειλήφθαι πανταχόθεν τέλος ύπὸ τῆς λιμοῦ συναγομένους ἐσθίειν ἀλλήλων 10 αναγκασθήναι, τοῦ δαιμονίου τὴν οἰκείαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος τῆ πρὸς τοὺς πέλας ἀσεβεία καὶ 16 11 παρανομία. πρός μεν γάρ τον χίνδυνον ούχ έτόλμων έξιέναι, προδήλου τῆς ήττης καὶ τῆς τιμωρίας τοῖς άλισχομένοις ὑπαρχούσης, περί δὲ διαλύσεως οὐδ' ὑπενόουν ποιεζοθαι μνήμην, συνειδότες σφίσι 12 τὰ πεπραγμένα. προσανέχοντες δ' ἀεὶ ταῖς ἐκ τοῦ 20 Τύνητος βοηθείαις διὰ τὰς τῶν ἡγουμένων ἐπαγγελίας παν υπέμενον ποιείν κατά σφων αυτών. 85 έπει δε κατεχρήσαντο μεν άσεβως τους αίγμαλώτους, τροφή ταύτη χρώμενοι, κατεχρήσαντο δε τά δουλιπά τῶν σωμάτων, ἐβοήθει δ' ἐκ τοῦ Τύνητος οὐ- 15 100.2 δείς, τότε προδήλου τῆς αἰχίας διὰ τὴν περιχάχη-97. σιν έχ τῶν πολλῶν τοῖς ἡγεμόσιν ὑπαρχούσης, ἔχριναν οί περί τὸν Αὐτάριτον καὶ Ζάρζαν καὶ Σπένδιον έγχειρίζειν έαυτούς τοις πολεμίοις καλ δια-3 λαλείν περί διαλύσεως 'Αμίλκα. πέμψαντες ούν 30 χήρυκα και λαβόντες συγγώρημα περί πρεσβείας

ήπου, ζυτες δέκα, πρός τούς Καργηδονίους. πρός 4 ούς 'Αμίλκας δμολογίας έποιήσατο τοιαύτας έξειναι Καρχηδονίοις έχλέξασθαι των πολεμίων οθς αν αύτοι βούλωνται δέκα τους δε λοιπους άφιέε ναι μετά χιτώνος. γενομένων δε τούτων εὐθέως δ 'Αμίλκας έφη τούς παρόντας έκλέγεσθαι κατά τάς δμολογίας, των μέν ούν περί τον Αυτάριτον καί Σπένδιον καλ των άλλων των έπιφανεστάτων ήγεμόνων τούτον τον τρόπου έχυρίευσαν οι Καργηδό-10 νιοι. των δε Λιβύων, έπει την σύλληψιν ήσθοντο 6 των ήνεμόνων, νομισάντων αύτούς παρεσπονδήσθαι διά τὸ τὰς συνθήκας άγνοεῖν, καὶ διά ταύτην τὴν αίτίαν δρμησάντων έπλ τὰ ὅπλα, περιστήσας αὐτοῖς 7 'Αμίλκας τά τε θηρία και την λοιπην δύναμιν απαν-15 τας διέφθειρε, πλείους όντας των τετρακισμυρίων, περί του τόπου του Πρίουα καλούμενου. δυ συμβαίνει διά την δμοιότητα τοῦ σχήματος πρός τὸ νῦν είρημένον δργανον ταύτης τετευχέναι της προσηγορίας.

20 Πράξας δὲ τὰ προδεδηλωμένα τοῖς μὲν Καρχη-86 δονίοις αὖθις έλπίδα παρέστησε μεγάλην πρὸς τὸ βέλτιον, καίπερ ἀπεγνωκόσιν ἤδη τὴν σωτηρίαν αὐτὸς δὲ μετὰ Ναραύα καὶ μετ' 'Αννίβου τὴν χώραν ἐπήει καὶ τὰς πόλεις. προσχωρούντων δὲ καὶ 2 25 μετατιθεμένων πρὸς αὐτοὺς τῶν Λιβύων διὰ τὸ γεγονὸς εὐτύχημα, ποιησάμενοι τὰς πλείστας πόλεις ὑφ' ἐαυτοὺς ἦκον ἐπὶ τὸν Τύνητα καὶ πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν τοὺς περὶ τὸν Μάθω. κατὰ μὲν οὖν 3 τὴν ἀπὸ Καρχηδόνος πλευρὰν προσεστρατοπέδευσεν 101. 'Αννίβας, κατὰ δὲ τὴν ἀπέναντι ταύτης 'Αμίλκας. μετὰ δὲ ταῦτα προσαγαγόντες πρὸς τὰ τείχη τοὺς 4 98.

περί του Σπένδιον αίχμαλώτους έσταύρωσαν έπι-5 φανώς. οί δὲ περὶ τὸν Μάθω κατανοήσαντες τὸν 'Αννίβαν δαθύμως καὶ κατατεθαρρηκότως άναστρεφόμενον, έπιθέμενοι τῷ χάρακι πολλούς μέν τῷν Καργηδονίων ἀπέκτειναν, πάντας δ' έξέβαλον έκ 5 της στρατοπεδείας, έκυρίευσαν δε και της αποσκευης άπάσης, έλαβον δε καὶ τὸν στρατηγὸν 'Αννίβαν ζω-6 γρία. τοῦτον μέν οὖν παραγρῆμα πρὸς τὸν τοῦ Σπενδίου σταυρόν αγαγόντες καλ τιμωρησάμενοι πικρώς έκείνον μέν καθείλον, τοῦτον δ' ἀνέθεσαν 10 ζωντα καλ περικατέσφαξαν τριάκοντα των Καργηδονίων τούς έπιφανεστάτους περί το του Σπενδίου Τ σωμα, της τύγης ώσπερ έπίτηδες έχ παραθέσεως άμφοτέροις έναλλὰξ διδούσης άφορμας είς ὑπερβο-8 λην της κατ' άλληλων τιμωρίας. δ δε Βάρκας όψε 15 μέν συνήκε την επίθεσιν των έκ της πόλεως διά την απόστασιν των στρατοπέδων οὐδε μην συνείς οὐδ' οὕτως κατετάχει πρὸς τὴν βοήθειαν διὰ τὰς 9 μεταξύ δυσγωρίας. διόπερ αναζεύξας από τοῦ Τύνητος και παρελθών έπι του Μακάραν ποταμόν 20 κατεστρατοπέδευσε πρός τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ καί τη δαλάττη.

87 Οι δὲ Καρχηδόνιοι παραδόξου τῆς περιπετείας αὐτοῖς φανείσης δυσθύμως καὶ δυσελπίστως εἶχον πάλιν ἄρτι γὰρ ἀναθαρροῦντες ταῖς ψυχαῖς παρὰ εδ 2 πόδας ἔπιπτον αὖθις ταῖς ἐλπίσιν. οὐ μὴν ἀφ-3 ίσταντο τοῦ ποιεῖν τὰ πρὸς τὴν σωτηρίαν. διὸ καὶ τριάκοντα μὲν τῆς γερουσίας προχειρισάμενοι καὶ μετὰ τούτων τὸν πρότερον μὲν ἀπελθόντα στρατηγὸν Ἄννωνα, (τότε δ' ἐπαναγαγόντα), σὸν δὲ τού- 30 τοις τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις καθ-

οπλίσαντες, οἶον ἐσχάτην τρέχοντες ταύτην, έξαπ-102. έστελλον πρός του Βάρχαν, έντειλάμενοι πολλά τοις 4 τῆς γερουσίας κατὰ πάντα τρόπον διαλύσαι τοὺς στρατηγούς έκ της προγεγενημένης διαφοράς καλ ε συμφρονείν σφας άναγκάσαι, βλέψαντας είς τὰ παρόντα τῶν πραγμάτων. ὧν πολλοὺς καὶ ποικίλους 5 διαθεμένων λόγους, έπειδή συνήγαγον δμόσε τούς στρατηγούς, ηναγκάσθησαν συγγωρείν και πείθε-99. σθαι τοῖς λεγομένοις (ol) περί τὸν "Αννωνα καὶ τὸν 10 Βάρκαν, καὶ τὸ λοιπὸν ήδη συμφρονήσαντες μιᾶ 8 γνώμη πάντα κατά νοῦν ἔπραττον τοῖς Καργηδονίοις, ώστε τοὺς περί τὸν Μάθω δυσγρηστουμένους 7 έν τοις κατά μέρος κινδύνοις - πολλούς γάρ έποιήσαντο περί τε την Λέπτιν προσανορευομένην καί 15 τινας των άλλων πόλεων - τέλος έπὶ τὸ διὰ μάγης κρίνειν δρμήσαι τὰ πράγματα, προθύμως έχόντων πρός τοῦτο τὸ μέρος καὶ τῶν Καργηδονίων. διόπερ 8 άμφότεροι τοῦτο προθέμενοι παρεκάλουν μεν πάντας τούς συμμάχους πρός τον κίνδυνον, συνήγον 20 δὲ τὰς Φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἂν μέλλοντες έκκυβεύειν ύπερ των όλων. έπειδή δ' έκατέροις ήν 9 τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἔτοιμα, παραταξάμενοι συνέβαλλον άλλήλοις έξ δμολόγου. γενομένου δε του 10 νικήματος κατά τούς Καρχηδονίους, οί μεν πλείστοι 25 τῶν Λιβύων ἐν αὐτῶ τῷ κινδύνω διεφθάρησαν, οί δὲ πρός τινα πόλιν συμφυγόντες μετ' οὐ πολύ παρέδοσαν έαυτούς, δ δε Μάθως ύποχείριος έγένετο τοίς έχθροϊς ζωγρία.

Τὰ μὲν οὖν ἄλλα μέρη τῆς Λιβύης μετὰ τὴν 88 τῶν ἀπην εὐθέως ὑπήκουσε τοῖς Καρχηδονίοις ἡ δὲ 2 τῶν Ἱππακριτῶν καὶ τῶν Ἰτυκαίων πόλις ἔμενον,

οὐδεμίαν ἀφορμὴν ἔχουσαι πρὸς διάλυσιν διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι σφίσι τόπον ἐλέους μηδὲ συγγνώ3 μης κατὰ τὰς πρώτας ἐπιβολάς. οὕτως καὶ κατὰ ταύτας τὰς ἀμαρτίας μεγάλην ἔχει διαφορὰν ἡ μετριότης καὶ τὸ μηδὲν ἀνήκεστον ἐπιτηδεύειν έκου- 5

108. 4 σίως. οὐ μὴν ἀλλὰ παραστρατοπεδεύσαντες ἡ μὲν "Αννων ἡ δὲ Βάρκας ταχέως ἡνάγκασαν αὐτοὺς δμολογίας ποιήσασθαι καὶ διαλύσεις εὐδοκουμένας Καρχηδονίοις.

Ο μέν οὖν Λιβυκός πόλεμος είς τοιαύτην ἀγα- 10 γων περίστασιν Καρχηδονίους τοιούτον έσχε τδ τέλος ώστε μη μόνον κυριεύσαι πάλιν της Λιβύης τούς Καργηδονίους, άλλὰ καὶ τούς αίτίους τῆς ἀπο-6 στάσεως τιμωρήσασθαι καταξίως το γάρ πέρας, άγαγόντες οί νέοι τὸν θρίαμβον διὰ τῆς πόλεως πᾶσαν 100. 7 αίκιαν ε(να)πεδείξαντο τοῖς περί τὸν Μάθω. τρία μεν οδυ έτη και τέτταράς που μήνας έπολέμησαν οί μισθοφόροι πρός τούς Καρχηδονίους πόλεμον, ών ήμεις ίσμεν αποή μαθόντες, πολύ τι τούς άλλους 8 ωμότητι καλ παρανομία (δι)ενηνοχότα. 'Ρωμαΐοι δέ 20 κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Σαρδόνος αὐτομολησάντων μισθοφόρων πρὸς σφᾶς ἐκκληθέντες έπεβάλοντο πλείν έπλ την προειρημένην νήσον. 9 των δε Καρχηδονίων άγανακτούντων, ως αὐτοῖς καθηκούσης μαλλον της των Σαρδώων δυναστείας, 25 καὶ παρασκευαζομένων μεταπορεύεσθαι τοὺς ἀπο-10 στήσαντας αὐτῶν τὴν νῆσον, λαβόμενοι τῆς ἀφορμής ταύτης οί 'Ρωμαΐοι πόλεμον έψηφίσαντο πρός τούς Καρχηδονίους, φάσκοντες αὐτούς οὐκ έπλ Σαρδονίους, άλλ' έπὶ σφᾶς ποιείσθαι τὴν παρα-30 11 σκευήν, οί δὲ παραδόξως διαπεφευγότες τὸν προειρημένον πόλεμον, κατὰ πάντα τρόπον ἀφυῶς διακείμενοι κατὰ τὸ παρὸν πρὸς τὸ πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς 'Ρωμαίους ἀπέχθειαν, είξαντες τοῖς 13 καιροῖς οὐ μόνον ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, ἀλλὰ 5 καὶ χίλια τάλαντα καὶ διακόσια προσέθηκαν τοῖς 'Ρωμαίοις ἐφ' ῷ μὴ κατὰ τὸ παρὸν ἀναδέξασθαι τὸν πόλεμον. ταῦτα μὲν οὕτως ἐπράχθη.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΈΡΑ.

104. 1 Έν μεν τη πρό ταύτης βύβλφ διεσαφήσαμεν πότε 'Ρωμαΐοι συστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν 'Ιταλίαν τοῖς έπτὸς έγγειρεῖν ἤρξαντο πράγμασιν, ἐπὶ δὲ τούτοις πώς είς Σικελίαν διέβησαν καλ δι' ας αιτίας τὸν περὶ τῆς προειρημένης νήσου συνεστήσαντο δ 2 πόλεμον πρός Καργηδονίους, μετά δὲ ταῦτα πότε πρώτον συνίστασθαι ναυτικάς ἤρξαντο δυνάμεις. καὶ τὰ συμβάντα κατὰ τὸν πόλεμον έκατέροις έως τοῦ τέλους, ἐν ῷ Καρχηδόνιοι μὲν ἐξεχώρησαν πάσης Σικελίας, 'Ρωμαΐοι δ' έπεκράτησαν της όλης 10 νήσου πλην των ύφ' Ίέρωνι ταττομένων μερών. 101. 3 έξης δε τούτοις επεβαλόμεθα λέγειν πῶς στασιάσαντες οί μισθοφόροι πρός τούς Καργηδονίους τὸν προσαγορευθέντα Λιβυκον πόλεμον έξέκαυσαν, καὶ τὰ συμβάντα κατὰ τοῦτον ἀσεβήματα μέχοι τίνος 15 προύβη, καὶ τίνα διέξοδον ἔλαβεν τὰ παράλογα τῶν έργων έως τοῦ τέλους καί τῆς Καργηδονίων ἐπι-4 πρατείας. νυνί δε τὰ συνεγή τούτοις πειρασόμεθα δηλοῦν, κεφαλαιωδώς έκάστων έπιψαύοντες κατά την έξ ἀρχῆς πρόθεσιν. Καργηδόνιοι γάρ ώς θᾶττον κατεστήσαντο τὰ

κατά την Λιβύην, εὐθέως 'Αμίλκαν έξαπέστελλον, δυνάμεις συστήσαντες, είς τους κατά την Ίβηρίαν 105. τόπους. ὁ δ' ἀναλαβών τὰ στρατόπεδα καὶ τὸν υίὸν 6 'Αννίβαν, όντα τότε κατά την ηλικίαν έτων έννέα. 5 καὶ διαβάς κατὰ τὰς Ἡρακλέους στήλας ἀνεκτᾶτο τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράγματα τοῖς Καρχηδονίοις. διατοίψας δ' έν τοξς τόποις τούτοις έτη σχεδον έν-7 νέα και πολλούς μεν πολέμω, πολλούς δε πειθοί ποιήσας Ίβήρων ύπηχόους Καργηδόνι κατέστρεψε 10 τον βίον άξίως των προγεγενημένων πράξεων. πρός 8 γάρ τούς ἀνδρωδεστάτους καὶ μεγίστην δύναμιν έχοντας παραταττόμενος καὶ χρώμενος τολμηρῶς καὶ παραβόλως έαυτῶ κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου καιοδυ έροωμένως του βίου μετήλλαξευ, την δε στρα-9 15 τηγίαν οί Καργηδόνιοι παρέδοσαν 'Ασδρούβα, τῶ 'κείνου κηδεστη καλ τριηράρχω.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους 'Ρωμαῖοι τὴν πρώ- 2 την διάβασιν εἰς τὴν 'Ιλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἐπεβάλοντο ποιεῖσθαι μετὰ δυνάμεως. 20 ἄπερ οὐ παρέργως, ἀλλὰ μετ' ἐπιστάσεως θεωρη- 2 τέον τοῖς βουλομένοις ἀληθινῶς τήν τε πρόθεσιν τὴν ἡμετέραν συνθεάσασθαι καὶ τὴν αὕξησιν καὶ κατασκευὴν τῆς 'Ρωμαίων δυναστείας. ἔγνωσαν δὲ 3 διαβαίνειν διά τινας τοιαύτας αἰτίας. "Αγρων ὁ τῶν 4 25 'Ιλλυρίῶν βασιλεὺς ἡν μὲν υίὸς Πλευράτου, δύναμιν δὲ πεξὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἔσχε τῶν πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότων ἐν' 'Ιλλυριοῖς. οὐτος ὑπὸ Δη- 5 μητρίου τοῦ Φιλίππου πατρὸς πεισθεὶς χρήμασιν ὑπέσχετο βοηθήσειν Μεδιωνίοις ὑπ' Αἰτωλῶν πο- 30 λιορκουμένοις. Αἰτωλοὶ γὰρ οὐδαμῶς δυνάμενοι 6 102. πεῖσαι Μεδιωνίους μετέχειν σφίσι τῆς αὐτῆς πολι-

7 τείας, ἐπεβάλοντο κατὰ κράτος έλεῖν αὐτούς. στρατεύσαντες οὖν πανδημεί και περιστρατοπεδεύσαντες αὐτῶν τὴν πόλιν κατὰ τὸ συνεγές ἐπολιόρκουν, 8 πασαν βίαν προσφέροντες και μηγανήν. συνάψαντος δε του γρόνου των άργαιρεσίων, και δέον στρα- 5 τηγον ετερον αίρεισθαι, και των πολιορχουμένων 106, ήδη κακώς διακειμένων και δοκούντων αν' έκαστην ημέραν ενδώσειν εαυτούς, δ προϋπάρχων στρατη-9 γδς προσφέρει λόγον τοῖς Αλτωλοῖς φάσκων, ἐπειδή τὰς κακοπαθείας καὶ τοὺς κινδύνους αὐτὸς ἀναδέ- 10 δεκται τούς κατά την πολιορκίαν, δίκαιον είναι καλ την οίκονομίαν των λαφύρων, έπαν κρατήσωσι, καλ την έπιγραφην των οπλων έαυτω συγχωρεϊσθαι. 10 τινών δέ, και μάλιστα των προϊόντων πρός την άργήν, άμφισβητούντων πρός τὰ λεγόμενα καὶ παρα- 15 καλούντων τὰ πλήθη μη προδιαλαμβάνειν, άλλ' ακέραιον έαν, ο ποτ' αν ή τύχη βουληθή περιθεί-11 ναι τοῦτον τὸν στέφανον, ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς, ὃς αν έπικατασταθείς στρατηγός κρατήση της πόλεως, κοινήν ποιείν τῷ προϋπάρχοντι καὶ τὴν οἰκονομίαν 20 3 των λαφύρων και την έπιγραφην των δπλων. δεδογμένων δε τούτων, και δέον τη κατά πόδας ημέρα γενέσθαι την αίρεσιν καλ την παράληψιν της άρχής, καθάπερ έθος έστιν Αίτωλοις, προσπλέουσιν τῆς νυκτὸς έκατὸν λέμβοι πρὸς τὴν Μεδιωνίαν κατὰ 25 τούς έγγιστα τόπους τῆς πόλεως, ἐφ' ὧν ήσαν Ίλ-2 λυριοί πεντακισχίλιοι. καθορμισθέντες δε καί τῆς ήμέρας έπιγενομένης ένεργον και λαθραίαν ποιησάμενοι την απόβασιν και χοησάμενοι τη παρ' αὐτοίς είδισμένη τάξει προήγον κατά σπείρας έπὶ τὴν 30 3 των Αιτωλών στρατοπεδείαν. οί δ' Αιτωλοί συν-

έντες το γινόμενον έπι μέν τῷ παραδόξω και τῆ τόλμη των Ίλλυριων ήσαν έκπλαγείς πεφρονηματισμένοι δ' έχ πολλοῦ γρόνου καὶ καταπιστεύσαντες ταξς ίδίαις δυνάμεσιν κατά ποσόν εύθαρσως είε γου. (τὸ) μὲν οὖν πολὺ μέρος τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν 4 108. ίππέων αὐτοῦ πρὸ τῆς στρατοπεδείας ἐν τοῖς ἐπιπέδοις παρενέβαλλον, μέρει δέ τινι τῆς ϊππου καὶ τοίς εύζώνοις τοὺς ὑπερδεξίους καὶ πρὸ τοῦ γάρακος εύφυῶς κειμένους τόπους προκατελάμβανον. 10 οί δ' Ίλλυριοί τους μέν έλαφρούς έξ έφόδου προσ-5 107. πεσόντες τῷ τε πλήθει καὶ τῷ βάρει τῆς συντάξεως έξέωσαν, τούς δὲ μετὰ τούτων ίππεζς συγκινδυνεύοντας ηνάγκασαν άπογωρησαι πρός τὰ βαρέα των δπλων. λοιπον έξ υπερδεξίου ποιούμενοι την έφ-6 15 οδον έπὶ τοὺς έν τῷ πεδίῳ τεταγμένους ταγέως έτρέψαντο, συνεπιθεμένων τοῖς Αίτωλοῖς αμα καὶ τῶν Μεδιωνίων έκ τῆς πόλεως. καὶ πολλούς μὲν αὐ-7 των απέκτειναν, έτι δε πλείους αίγμαλώτους έλαβον των δ' δπλων καλ της αποσκευης έγένοντο 20 πάσης έγκρατείς. οι μεν ουν Ίλλυριοι πράξαντες 8 τὸ συνταγθεν ύπὸ τοῦ βασιλέως καὶ διακομίσαντες την αποσκευήν και την άλλην ώφέλειαν έπι τοὺς λέμβους εὐθέως ἀνήγοντο, ποιούμενοι τὸν πλούν είς την οίκείαν. οί δε Μεδιώνιοι τετευχότες 4 25 ἀνελπίστου σωτηρίας, άθροισθέντες είς την έκκλησίαν έβουλεύοντο περί τε των άλλων και περί τῆς των οπλων έπιγραφής. έδοξεν οδυ αύτοις κοινήν 2 ποιήσειν την έπιγραφην από τε τοῦ την αρχην των Αίτωλων έγοντος και των είς το μέλλον προπορευso ομένων κατά τὸ τῶν Αἰτωλῶν δόγμα, τῆς τύχης 3 ώσπερ επίτηδες και τοις άλλοις άνθρώποις έπι των

έχείνοις συμβαινόντων ένδεικνυμένης την αύτης δύ4 ναμιν. ὰ γὰρ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὶ προσεδόκων
δσον ἤδη πείσεσθαι, ταῦτα πράττειν αὐτοῖς ἐκείνοις παρέδωκεν ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῷ κατὰ τῶν
5 πολεμίων. Αἰτωλοὶ δὲ τῆ παραδόξῷ χρησάμενοι 5
συμφορῷ πάντας ἐδίδαξαν μηδέποτε βουλεύεσθαι
περὶ τοῦ μέλλοντος ὡς ἤδη γεγονότος, μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν ἐνδεχόμενόν ἐστιν ἄλλως γενέσθαι, νέμειν δὲ μερίδα τῷ
παραδόξῷ πανταχῆ μὲν ἀνθρώπους ὅντας, μάλιστα 10
δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς.

6 Ο δε βασιλεύς "Αγρων, έπει κατέπλευσαν οι λέμβοι, διακούσας των ήγεμόνων τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον καὶ περιχαρής γενόμενος έπὶ τῷ δοκεῖν Αίτω- 104. λούς τούς μέγιστον έχοντας τὸ φρόνημα νενικηκέ- 15 ναι, πρός μέθας καί τινας τοιαύτας άλλας εὐωγίας τραπείς ενέπεσεν είς πλευρίτιν έκ δε ταύτης έν 108. 7 δλίγαις ήμέραις μετήλλαξε του βίου. την δε βασιλείαν ή γυνή Τεύτα διαδεξαμένη τον κατά μέρος γειρισμόν τῶν πραγμάτων ἐποιεῖτο διὰ τῆς τῶν φί- 20 8 λων πίστεως. γρωμένη δε λογισμοίς γυναικείοις καί πρός αὐτὸ τὸ γεγονὸς εὐτύχημα μόνον ἀποβλέπουσα, τῶν δ' έκτὸς οὐδεν περισκεπτομένη πρῶτον μεν συνεχώρησε τοῖς κατ' ιδίαν πλέουσι λήζε-9 σθαι τοὺς ἐντυγγάνοντας, δεύτερον δ' ἀθροίσασα 25 στόλον καλ δύναμιν ούκ έλάττω τῆς πρότερον έξέπεμψε, πάσαν (παραλίαν) ἀποδείξασα πολεμίαν τοῖς 5 ήγουμένοις. οί δ' έξαποσταλέντες την μέν πρώτην έπιβολην ἔσχον ἐπὶ την Ἡλείαν καὶ την Μεσσηνίαν. ταύτας γὰρ ἀεὶ τὰς χώρας Ἰλλυριοί πορθοῦντες δι- 30 2 ετέλουν. διὰ γὰρ τὸ μῆκος τῆς παραλίας καὶ διὰ τὸ

μεσογαίους είναι τὰς δυναστευούσας έν αὐταῖς πόλεις μαχραί και βραδείαι λίαν έγίνοντο τοίς προειρημένοις αί παραβοήθειαι πρός τὰς ἀποβάσεις τῶν Ίλλυριών. όθεν άδεως έπέτρεγον και κατέσυρον άει s ταύτας τὰς χώρας. οὐ μὴν ἀλλὰ τότε γενόμενοι 8 της Ήπείρου κατά Φοινίκην προσέσχον έπισιτισμού γάριν. συμμίξαντες δε των Γαλατων τισιν, οι μι-4 σθοφορούντες παρά τοῖς Ήπειρώταις διέτριβον έν τη Φοινίκη, τὸ πληθος όντες εἰς ὀκτακοσίους, καλ 10 κοινολογηθέντες τούτοις περί προδοσίας τῆς πόλεως. έξέβησαν, συγκαταθεμένων σφίσι των προειρημένων, και της πόλεως έξ έφόδου και των έν αὐτη κύριοι κατέστησαν, συνεργησάντων έσωθεν αὐτοίς των Γαλατων. οι δ' Ήπειρωται πυθόμενοι τὸ γε- 5 15 γονός έβοήθουν πανδημεί μετά σπουδής. παραγενόμενοι δε πρός την Φοινίκην και προβαλόμενοι τὸν παρὰ τῆ πόλει βέοντα ποταμὸν ἐστρατοπέδευσαν, της έπ' αὐτῷ γεφύρας ἀνασπάσαντες τὰς σανίδας ασφαλείας χάριν. προσαγγελθέντος δ' αὐτοῖς 6 20 Σκερδιλαΐδαν έχουτα πεντακισχιλίους Ίλλυριούς πα- 105. ραγίνεσθαι κατά γην διά των παρ' 'Αντιγόνειαν 109, στενών, μερίσαντες αύτων τινας έξαπέστειλαν παραφυλάξοντας την Αντιγόνειαν αὐτοί δὲ τά τε λοιπά φαθύμως διήγον, ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας 25 ανέδην, των τε κατά τὰς φυλακάς καὶ προκοιτίας ώλιγώρουν. οί δ' Ίλλυριοί συνέντες τὸν μερισμὸν 7 αὐτῶν καὶ τὴν λοιπὴν φαθυμίαν ἐκπορεύονται νυκτός και τη γεφύρα σανίδας έπιβαλόντες τόν τε ποταμόν ασφαλώς διέβησαν και λαβόντες όγυρον 30 τόπον ξμειναν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς νυκτός. ἐπι-8 γενομένης δε της ήμερας, και παραταξαμένων άμφο-

τέρων πρό της πόλεως, συνέβη λειφθηναι τούς Ήπειρώτας, και πολλούς μεν αύτων πεσείν, έτι δε πλείους άλωναι, τούς δε λοιπούς διαφυγείν ως έπ' Ατιντάνων. Ούτοι μεν ούν τοιούτοις περιπεσόντες ατυγήμασι καὶ πάσας ἀπολέσαιτες τὰς ἐν αύτοῖς ἐλπί- 5 δας ἐπρέσβευον πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν 'Αγαιών έθνος, δεόμενοι μεθ' ίκετηρίας σφίσι βοη-2 θείν, οί δε κατελεήσαντες τὰς συμφοράς αὐτῶν ύπήκουσαν και μετά ταῦτα παραβοηθοῦντες ήκον 3 είς Ελίπρανου. οί δὲ τὴν Φοινίκην κατασχόντες 10 τὸ μὲν πρῶτον, παραγενόμενοι μετὰ Σκερδιλαΐδου πρός τὸ γωρίον, παρεστρατοπέδευσαν τοῖς βεβοηθη-4 κόσι, βουλόμενοι συμβαλείν. δυσχοηστούμενοι δέ διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, ἄμα δὲ καὶ προσπεσόντων παρά της Τεύτας γραμμάτων, δι' ών ἄετο 15 δείν αὐτοὺς τὴν ταχίστην είς οἶχον ἀναχωρείν διὰ τὸ τινὰς τῶν Ἰλλυριῶν ἀφεστηχέναι πρὸς τοὺς Δαρ-5 δανείς, ούτω λεηλατήσαντες την "Ηπειρον άνογας 6 έποιήσαντο πρός τούς Ήπειρώτας. έν αίς τὰ μέν έλεύθερα σώματα καὶ τὴν πόλιν ἀπολυτρώσαντες 20 αὐτοῖς, τὰ δὲ δουλικὰ καὶ τὴν λοιπὴν σκευὴν ἀναλαβόντες είς τοὺς λέμβους, οί μὲν ἀπέπλευσαν, οί δε περί του Σπερδιλαϊδαν πεζή πάλιν ανεγώρησαν 7 διὰ τῶν παρὰ τὴν 'Αντιγόνειαν στενῶν, οὐ μικρὰν οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν κατάπληξιν καὶ φόβον ἐνεργασά- 25 110, μενοι τοῖς τὰς παραλίας οἰκοῦσι τῶν Ἑλλήνων. 106. 8 ξκαστοι γάρ θεωρούντες την όχυρωτάτην αμα καί δυνατωτάτην πόλιν των έν Ήπείρω παραλόγως ούτως έξηνδραποδισμένην οὐκέτι περί τῶν ἀπὸ τῆς γώρας ήγωνίων, καθάπερ εν τοῖς εμπροσθεν χρό- 30

νοις, άλλὰ περί σφων αὐτων καί των πόλεων.

Οί δ' Ήπειρώται παραδόξως διασεσωσμένοι το-9 σούτον απείγον του πειράζειν αμύνεσθαι τούς ήδικηκότας η χάριν αποδιδόναι τοις βοηθήσασιν ώστε τούναντίον διαπρεσβευσάμενοι πρός την Τεύταν s συμμαχίαν έθεντο μετ' 'Ακαρνάνων πρός τούς 'Iλλυριούς, καθ' διν έκείνοις μέν κατά τούς έξης και-10 φούς συνήφγουν, τοις δ' 'Αγαιοίς και τοις Αίτωλοίς άντέπραττον. Εξ ων έγένοντο καταφανείς ακρίτως 11 μέν κεχρημένοι τότε τοῖς εὐεργέταις, ἀφρόνως δ' 10 έξ άργης βεβουλευμένοι περί των καθ' αύτούς πραγμάτων, τὸ μὲν νὰρ ἀνθρώπους ὅντας παραλόνως 7 περιπεσείν τινι των δεινών ού των παθόντων, τής τύχης δε και των πραξάντων έστιν εγκλημα, το δ' 2 άκρίτως και προφανώς περιβαλείν αύτούς ταις με-15 γίσταις συμφοραϊς δμολογούμενον έστι των πασχόντων άμάρτημα. διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐκ τύγης πταίου-8 σιν έλεος έπεται μετά συγγνώμης καί έπικουρία, τοίς δε διὰ τὴν αύτῶν ἀβουλίαν ὄνειδος καὶ ἐπιτίμησις συνεξακολουθεί παρά τοίς εύ φρονούσιν. ά δή 4 20 καλ τότε παρά των Ελλήνων είκότως αν τοῖς Ήπειρώταις ἀπηντήθη, πρώτον γὰρ τίς οὐκ ἂν δ την κοινην περί Γαλατών φήμην υπιδόμενος εύλαβηθείη τούτοις έγχειρίσαι πόλιν εὐδαίμονα καὶ πολλάς άφορμάς έχουσαν είς παρασπόνδησιν; δεύτερον 6 25 τίς οὐκ ἄν ἐφυλάξατο τὴν αὐτοῦ τοῦ συστήματος έκείνου προαίρεσιν; οι γε την μέν άρχην έξέπεσον έχ της ιδίας, συνδραμόντων έπ' αὐτοὺς τῶν δμοεθνών διὰ τὸ παρασπονδήσαι τοὺς αύτων οἰκείους καλ συγγενείς ύποδεξαμένων γε μην αύτούς Καργη-7 80 δονίων διὰ τὸ κατεπείγεσθαι πολέμω, τὸ μὲν πρώτον γενομένης τινός άντιροήσεως τοῖς στρατιώταις πρός

111. τούς στρατηγούς ύπερ όψωνίων έξ αὐτῆς έπεβάλουτο διαφπάζειν την των Ακραγαντίνων πόλιν. 107. φυλαχής γάριν είσαγθέντες είς αὐτήν, ὄντες τότε 8 πλείους των τρισχιλίων μετά δε ταύτα παρεισανανόντων αὐτοὺς πάλιν είς "Ερυκα τῆς αὐτῆς χρείας δ ένεκεν, πολιορκούντων την πόλιν 'Ρωμαίων, έπεγείρησαν μεν και την πόλιν και τούς συμπολιορ-9 χουμένους προδούναι της δε πράξεως ταύτης άποτυγόντες ηὐτομόλησαν πρός τούς πολεμίους παρ' οίς πιστευθέντες πάλιν εσύλησαν τὸ τῆς 'Αφροδί- 10 10 της της Έρυκίνης Ιερόν. διὸ σαφώς έπεγνωκότες 'Ρωμαΐοι την ασέβειαν αύτῶν αμα τῷ διαλύσασθαι τον προς Καργηδονίους πόλεμον οὐδεν εποιήσαντο προυργιαίτερον τοῦ παροπλίσαντας αὐτοὺς ἐμβαλεῖν είς πλοία καὶ τῆς Ἰταλίας πάσης έξορίστους κατα- 15 11 στήσαι. οθς Ήπειρωται τής δημοχρατίας και των νόμων φύλακας ποιησάμενοι καλ την εύδαιμονεστάτην πόλιν έγγειρίσαντες, πῶς οὐκ ἂν εἰκότως φανείησαν αὐτοὶ τῶν συμπτωμάτων αὑτοῖς αἴτιοι γεγονότες;

12 Περί μὲν οὖν τῆς Ἡπειρωτῶν ἀγνοίας καὶ περί τοῦ μηδέποτε δεῖν τοὺς εὖ φρονοῦντας ἰσχυροτέραν εἰσάγεσθαι φυλακὴν ἄλλως τε καὶ βαρβάρων, ἐπὶ 8 τοσοῦτον ἔκρινον ποιήσασθαι μνήμην. οἱ δ' Ἰλλυριοὶ καὶ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω μὲν χρόνους συνεχῶς 25 ἀλάκουν τοὺς πλοιζομένους ἀπ' Ἰταλίας καθ' οὺς δὲ καιροὺς περὶ τὴν Φοινίκην διέτριβον, καὶ πλείους ἀπὸ τοῦ στόλου χωριζόμενοι πολλοὺς τῶν Ἰταλικῶν ἐμπόρων ἔσθ' οὺς μὲν ἐσύλησαν, οὺς δ' ἀπέσφαξαν, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ζωγρία τῶν ἀλισκο- 30 μένων ἀνῆγον. οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι παρακούοντες τὸν

πρό τοῦ χρόνον τῶν έγκαλούντων τοις Ίλλυριοίς, τότε και πλειόνων έπελθόντων έπι την σύγκλητον, κατέστησαν πρεσβευτάς είς την Ίλλυρίδα τούς έπίσκεψιν ποιησομένους περί των προειοημένων Γάζον 5 καὶ Λεύκιου Κορογκανίους. ή δὲ Τεύτα, καταπλευ-4 σάντων πρός αὐτὴν τῶν ἐκ τῆς Ἡπείρου λέμβων, 112. καταπλαγείσα τὸ πλήθος καὶ τὸ κάλλος τῆς ἀγομένης κατασκευής - πολύ γάρ ή Φοινίκη διέφερε τότε των κατά την "Ηπειρον πόλεων εύδαιμονία - διπλα- 108. 10 σίως έπερρώσθη πρός την κατά των Έλληνων άδικίαν. οὐ μὴν άλλὰ τότε μὲν ἐπέσχεν διὰ τὰς έγχω-5 ρίους ταραχάς, καταστησαμένη δε ταχέως τα κατά τούς αποστάντας Ίλλυριούς ἐπολιόρκει τὴν "Ισσαν διὰ τὸ ταύτην ἔτι μόνην ἀπειθεῖν αὐτῆ. κατὰ δὲ 6 15 του καιρου τούτου κατέπλευσαν οί των 'Ρωμαίων πρέσβεις και δοθέντος αὐτοῖς καιροῦ πρὸς ἔντευξιν διελέγοντο περί των είς αὐτοὺς γεγονότων άδικημάτων. ή δε Τεύτα καθόλου μεν παρ' δλην την 7 χοινολογίαν άγερώγως χαλ λίαν ύπερηφάνως αὐτῶν 20 διήκουεν. καταπαυσάντων δὲ τὸν λόγον, κοινη μὲν 8 έφη πειράσθαι φροντίζειν ίνα μηδέν άδίκημα γίνηται 'Ρωμαίοις έξ 'Ιλλυριών' ίδία γε μήν οὐ νόμιμον είναι τοίς βασιλεύσι κωλύειν Ίλλυριοίς τὰς κατά θάλατταν ἀφελείας. ὁ δὲ νεώτερος τῶν πρεσβευ-9 25 των δυσγεράνας έπὶ τοῖς εἰρημένοις ἐγρήσατο παροησία καθηκούση μέν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρόν. είπεν γὰρ ὅτι Ὑρωμαίοις μέν, ὁ Τεύτα, κάλλιστον 10 έθος έστὶ τὰ κατ' ιδίαν ἀδικήματα κοινή μεταπορεύεσθαι καί βοηθείν τοίς άδικουμένοις πειρασό-11 30 μεθα δή θεοῦ βουλομένου σφόδρα καὶ ταχέως άναγκάσαι σε τὰ βασιλικὰ νόμιμα διορθώσασθαι πρός

12 Ίλλυριούς. ἡ δὲ γυναικοθύμως καὶ ἀλογίστως δεξαμένη τὴν παρρησίαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐξωργίσθη πρὸς τὸ ἡηθὲν ὡς όλιγωρήσασα τῶν παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένων δικαίων ἀποπλέουσιν αὐτοῖς ἐπαποστείλαί τινας τὸν παρρησιασάμενον τῶν πρέσβεων ἀπο- 5 13 κτείναι. προσπεσόντος δὲ τοῦ γεγονότος εἰς τὴν 'Ρώμην, διοργισθέντες ἐπὶ τῆ παρανομία τῆς γυναικὸς εὐθέως περὶ παρασκευὴν ἐγίνοντο καὶ στρατόπεδα κατέγραφον καὶ στόλον συνήθροιζον.

118. 9 'Η δε Τεύτα, της ώρας επιγενομένης, επισκευά- 10 σασα λέμβους πλείους των πρότερον έξαπέστειλε 2 πάλιν είς τους κατά την Ελλάδα τόπους. ων οί μέν διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐποιούντο, μέρος δέ τι προσέσγε τον των Έπιδαμνίων λιμένα, λόγω μεν ύδοείας και έπισιτισμοῦ χάριν, έργω 15 8 δ' ἐπιβουλῆς καὶ πράξεως ἐπὶ τὴν πόλιν. τῶν δ' 109. 'Επιδαμνίων (ά)κάκως αμα καὶ δαθύμως αὐτοὺς παραδεξαμένων, είσελθόντες έν αὐτοίς τοίς περιζώμασιν ώς ύδρευσόμενοι, μαχαίρας έχοντες έν τοις κεραμίοις, ούτως κατασφάξαντες τούς φυλάττοντας 20 την πύλην ταγέως έγχρατεῖς έγένοντο τοῦ πυλώνος. 4 έπιγενομένης δε κατά το συντεταγμένον ένεργως της από των πλοίων βοηθείας, παραδεξάμενοι τού-5 τους βαδίως κατείχου τὰ πλείστα τῶν τειχῶν. τῶν δ' έχ τῆς πόλεως ἀπαρασκεύως μέν διὰ τὸ παρά- 25 δοξον, έκθύμως δε βοηθούντων και διαγωνιζομένων, συνέβη τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιποιη-6 σαμένους τέλος έκπεσεῖν έκ τῆς πόλεως. Ἐπιδάμνιοι μέν οδυ έν ταύτη τῆ πράξει διὰ μέν τὴν όλιγωρίαν έχινδύνευσαν αποβαλείν την πατρίδα, διά 30 δε την εύψυγίαν άβλαβῶς ἐπαιδεύθησαν πρὸς τὸ

μέλλον. των δ' Ίλλυριών οί προεστώτες κατά σπου-7 δην αναγθέντες και συνάψαντες τοις προπλέουσι κατήραν είς την Κέρκυραν και ποιησάμενοι καταπληκτικήν την ἀπόβασιν ένεχείρησαν πολιορκείν την s πόλιν. ὧν συμβαινόντων οί Κερκυραΐοι δυστοη-8 στούμενοι και δυσελπίστως διακείμενοι τοις όλοις έπρεσβεύοντο πρός τε τοὺς Αχαιοὺς καὶ τοὺς Αίτωλούς, αμα δε τούτοις 'Απολλωνιαται και 'Επιδάμνιοι, δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν κατά σπουδήν καὶ μή 10 περιιδείν σφάς αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν. οι δὲ διακούσαντες τῶν πρέσβεων 9 καὶ προσδεξάμενοι τοὺς λόγους ἐπλήρωσαν κοινῆ τάς των Άγαιων δέκα ναύς καταφράκτους, καταρτί-114. σαντες δ' έν όλίγαις ημέραις έπλεον έπι της Κερ-15 κύρας, έλπίζοντες λύσειν την πολιορκίαν. οί δ' 10 'Ιλλυριοί συμπαραλαβόντες 'Ακαρνάνων ναῦς κατὰ την συμμαχίαν, ούσας έπτα καταφράκτους, άνταναγθέντες συνέβαλλον τοῖς τῶν Αχαιών σκάφεσιν περί τούς καλουμένους Παξούς. οί μεν οδυ 'Ακαρνανες 2 20 καὶ τῶν ᾿Αγαϊκῶν νεῶν αί κατὰ τούτους ταγθεῖσαι πάρισον έποίουν τον άγωνα και διέμενον άκέραιοι κατά τὰς συμπλοκὰς πλὴν τῶν είς αὐτοὺς τοὺς ἄν-110. δρας γινομένων τραυμάτων. οί δ' Ίλλυριοί ζεύ-3 ξαντες τούς παρ' αύτῶν λέμβους ἀνὰ τέτταρας συν-25 επλέχουτο τοῖς πολεμίοις. καὶ τῶν μὲν ἰδίων ώλιγώρουν καὶ παραβάλλοντες πλαγίους συνήργουν ταις έμβολαις των ύπεναντίων. ότε δε τρώσαντα 4 καλ δεθέντα κατά τὰς ἐμβολὰς δυσχρήστως (διέκειτο πρός τὸ παρὸν) τὰ τῶν ἀντιπάλων σκάφη, προσκρε-30 μαμένων αὐτοῖς περί τοὺς ἐμβόλους τῶν ἐζευγμένων λέμβων, τότ' ἐπιπηδωντες ἐπὶ τὰ καταστρώ-

ματα τῶν Αγαϊκῶν νεῶν κατεκράτουν διὰ τὸ πλῆ-5 θος των επιβατών, και τούτω τω τρόπω τεττάρων μεν πλοίων εκυρίευσαν τετρηρικών, μίαν δε πεντήρη σύν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ἐβύθισαν, ἐφ' ἦς έπλει Μάργος δ Καρυνεύς, ανήρ πάντα τὰ δίκαια 5 τῶ κοινῶ τῶν 'Αγαιῶν πολιτεύματι πεποιηκώς μέγρι 6 τῆς καταστροφῆς. οί δὲ πρὸς τοὺς 'Ακαρνᾶνας διανωνιζόμενοι, συνιδόντες τὸ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς ποοτέρημα καὶ πιστεύοντες τῷ ταχυναυτείν, ἐπουοώσαντες άσφαλῶς τὴν ἀποχώρησιν είς τὴν οίκείαν 10 7 έποιήσαντο, τὸ δὲ τῶν Ἰλλυριῶν πλῆθος φρονηματισθέν έπλ τῷ προτερήματι λοιπὸν ήδη δαδίως 8 έχρήσατο τῆ πολιορχία καὶ τεθαρρηκότως. Κερχυραίοι δυσελπιστήσαντες τοίς όλοις έχ των συμβεβηκότων, βραγύν έτι χρόνον ύπομείναντες την 15 115. πολιορχίαν συνέθεντο τοῖς Ἰλλυριοῖς καὶ παρεδέξαντο φρουράν και μετά της φρουράς Δημήτριον 9 τον Φάριον, τούτων δε πραγθέντων εὐθέως οί των Ίλλυριων προεστώτες ανήγοντο και κατάραντες είς την Ἐπίδαμνον ταύτην πάλιν ἐπεβάλοντο 20 πολιορκείν την πόλιν.

πολιοφιείν την πολίν.

11 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τῶν τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἐχόντων Γνάιος μὲν Φόλουιος ἐξέπλει ναυσὶ διακοσίαις ἐκ τῆς Ῥώμης, Αὖλος δὲ Ποστόμιος τὰς 2πεζικὰς ἔχων δυνάμεις ἐξώρμα. τὴν μὲν οὖν πρώ- 25 την ἐπιβολὴν ἔσχε πλεῖν ὁ Γνάιος ἐπὶ τῆς Κερκύ- ρας, ὑπολαμβάνων ἔτι καταλήψεσθαι τὴν πολιορ- 8κίαν ἄκριτον ὑστερήσας δὲ τῶν καιρῶν ὅμως ἐπὶ 111. τὴν νῆσον ἔπλει, βουλόμενος ᾶμα μὲν ἐπιγνῶναι σαρῶς τὰ γεγονότα περὶ τὴν πόλιν, ᾶμα δὲ πεῖραν 80 λαβεῖν τῶν παρὰ τοῦ Δημητρίου προσαγγελλομέ-

νων. ὁ γὰρ Δημήτριος ἐν διαβολαῖς ὢν καὶ φο-4 βούμενος την Τεύταν (δι)επέμπετο πρός τους 'Ρωμαίους, ἐπαγγελλόμενος τήν τε πόλιν ἐγγειριεῖν καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα παραδώσειν, ὧν ἦν αὐτὸς κύ-5 ριος. οί δε Κερχυραίοι την παρουσίαν των 'Pw-5 μαίων ασμένως ίδόντες, τήν τε φρουράν παρέδοσαν των Ίλλυριων μετά της του Δημητρίου γνώμης, αὐτοί τε σφας δμοθυμαδον έδωκαν παρακληθέντες είς την των 'Ρωμαίων πίστιν, μίαν ταύτην ύπολα-10 βόντες ἀσφάλειαν αύτοζς ὑπάρχειν είς τὸν μέλλοντα γρόνον πρός την Ἰλλυριών παρανομίαν. 'Ρωμαΐοι 6 δε προσδεξάμενοι τούς Κερχυραίους είς την φιλίαν ξπλεον έπὶ τῆς Απολλωνίας, ἔγοντες εἰς τὰ κατάλοιπα των πραγμάτων ήγεμόνα του Δημήτριον. 15 κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ Ποστόμιος τὰς πε-7 ζικάς διεβίβαζε δυνάμεις έκ τοῦ Βρεντεσίου, πεζούς μεν είς δισμυρίους, ίππεις δε περί δισχιλίους. άμα 8 δὲ τῷ προσέχειν έκατέρας όμοῦ τὰς δυνάμεις πρὸς την 'Απολλωνίαν δμοίως και τούτων αποδεξαμένων 20 καλ δόντων έαυτούς είς την έπιτροπην παραχρημα πάλιν ἀνήχθησαν, ἀκούοντες πολιορκεϊσθαι τὴν 116. Έπίδαμνον. οι δ' Ίλλυριοι συνέντες την έφοδον 9 των Ρωμαίων, οὐδενὶ κόσμω λύσαντες την πολιορκίαν έφυγον. 'Ρωμαΐοι δε καί τούς Έπιδαμνίους 10 25 παραλαβόντες είς την πίστιν προήγον είς τούς είσω τόπους τῆς Ἰλλυρίδος, ἄμα καταστρεφόμενοι τοὺς 'Αρδιαίους. συμμιξάντων δε πρεσβευτών αὐτοῖς και 11 πλειόνων, (ων) οί παρά των Παρθίνων ήπον έπιτρέποντες τὰ καθ' αὐτούς, δεξάμενοι τούτους είς τὴν 30 φιλίαν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς παρὰ τῶν 'Ατιντάνων προσεληλυθότας προηγον ως έπλ την "Ισσαν

διά τὸ καὶ ταύτην ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν πολιορκεῖ-12 σθαι την πόλιν. ἀφικόμενοι δὲ καὶ λύσαντες την πολιορχίαν προσεδέξαντο και τούς Ισσαίους είς την 112. 18 έαυτων πίστιν. είλον δε και πόλεις τινάς 'Ιλλυοίδας έν τῷ παράπλφ κατὰ κράτος έν αἶς περὶ Νου- 5 τρίαν οὐ μόνον τῶν στρατιωτῶν ἀπέβαλον πολλούς, 14 άλλα καί των γιλιάργων τινάς καί τον ταμίαν. έκυρίευσαν δε και λέμβων είκοσι των αποκομιζόντων 15 την έχ της χώρας ἀφέλειαν. των δὲ πολιορχούντων την Ίσσαν οι μεν έν τη Φάρφ διά τον Δημή- 10 τριον άβλαβεζς ξμειναν, οί δ' άλλοι πάντες ξφυγον 16 είς του "Αρβωνα σκεδασθέντες. ή δε Τεύτα πάνυ μετ' δλίγων είς του 'Ρίζονα διεσώθη, πολισμάτιον εύ πρός όγυρότητα κατεσκευασμένον, άνακεγωρηκός μεν από της θαλάττης, έπ' αὐτῷ δὲ κείμενον τῷ 15 17 Ρίζονι ποταμώ. ταύτα δε πράξαντες και τώ Δημητρίω τούς πλείστους ύποτάξαντες των Ίλλυριών καλ μεγάλην αὐτῷ περιθέντες δυναστείαν ἀνεγώρη-

σαν είς την Ἐπίδαμνον ᾶμα τῷ στόλῷ καὶ τῆ πεξικῆ δυνάμει.
2 Γνάιος μὲν οὖν Φόλουιος είς την Ῥώμην ἀπέπλευσε, τὸ πλείου ἔχων μέρος τῆς τε ναυτικῆς καὶ 2 πεζικῆς στρατιᾶς. ὁ δὲ Ποστόμιος ὑπολειπόμενος

τετταράκοντα σκάφη και στρατόπεδον έκ των περι117. κειμένων πόλεων άθροίσας παρεχείμαζε, συνεφε- 25 δρεύων τφ τε των 'Αρδιαίων έθνει και τοις άλλοις 8 τοις δεδωκόσιν έαυτούς είς την πίστιν. ὑπὸ δὲ την έαρινην ώραν η Τεύτα διαπρεσβευσαμένη πρὸς τοὺς 'Ρωμαίους ποιείται συνθήκας, ἐν αἶς εὐδόκησε φόρους τε τοὺς διαταχθέντας οίσειν πάσης τ' ἀνα- 30 χωρήσειν της 'Ιλλυρίδος πλην δλίγων τόπων, και

τὸ συνέχον, ὁ μάλιστα πρὸς τοὺς Ελληνας διέτεινε, μὴ πλεύσειν πλέον ἢ δυσὶ λέμβοις ἔξω τοῦ Λίσσου, καὶ τούτοις ἀνύπλοις. ὧν συντελεσθέντων ὁ Πο- 4 στόμιος μετὰ ταῦτα πρεσβευτὰς ἔξαπέστειλε πρός δ τε τοὺς Λίτωλοὺς καὶ τὸ τῶν 'Αχαιῶν ἔθνος' οἱ καὶ παραγενόμενοι πρῶτον μὲν ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαβάσεως, ἔξῆς δὲ τούτοις τὰ πεπραγμένα διεξῆλθον καὶ τὰς συνθήκας παρανέγνωσαν, ὰς ἐπεποίηντο πρὸς τοὺς Ἰλλυριούς. 118. 10 τυχόντες δὲ παρ' ἐκατέρου τῶν ἐθνῶν τῆς καθ- 5 ηκούσης φιλανθρωπίας αὐθις ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κέρκυραν, ἰκανοῦ τινος ἀπολελυκότες φόβου τοὺς Ελληνας διὰ τὰς προειρημένας συνθήκας. οὐ γὰρ 6 τισὶν, ἀλλὰ πᾶσι τότε κοινοὺς ἐχθροὺς εἶναι συν- 15 έβαινε τοὺς Ἰλλυριούς.

'Η μεν οὖν πρώτη διάβασις 'Ρωμαίων μετὰ δυ-7 νάμεως εἰς τὴν 'Ιλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἔτι δ' ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν 'Ελλάδα τόπους τοιάδε καὶ διὰ ταύτας εἰς ἐγένετο τὰς αἰτίας. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς καταρχῆς 8 'Ρωμαίοι μὲν εὐθέως ἄλλους πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν πρὸς Κορινθίους καὶ πρὸς 'Αθηναίους, ὅτε δὴ καὶ Κορίνθιοι πρῶτον ἀπεδέξαντο μετέχειν 'Ρωμαίους τοῦ τῶν 'Ισθμίων ἀγῶνος.

*Ασδρούβας δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους — ἐν 13 γὰρ τούτοις ἀπελίπομεν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν — νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς χειρίζων τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔν τε τοῖς ὅλοις μεγάλην ἐποιεῖτο προκοπήν, τήν τε παρὰ μὲν τισὶ Καρχηδόνα, παρὰ δὲ τισὶ Καινὴν 118. πόλιν προσαγορευομένην κατασκευάσας οὐ μικρά, μεγάλα δὲ συνεβάλλετο Καρχηδονίοις εἰς πραγμά-

2 των λόγον, καὶ μάλιστα διὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου πρός τε τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράγματα καὶ πρός τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, περί ἦς ἡμεῖς εὐφυέστερον καιρον λαβόντες υποδείξομεν την θέσιν αὐτῆς καὶ τὴν γρείαν, ἡν ἀμφοτέραις δύναται παρ- 5 8 έγεσθαι ταις είρημέναις χώραις. δυ καί θεωρούντες 'Ρωμαΐοι μείζω και φοβερωτέραν ήδη συνιστάμενον δυναστείαν, ωρμησαν έπλ τὸ πολυπραγμονείν τὰ 4 κατά την Ίβηρίαν. εύρόντες δε σφας επικεκοιμημένους έν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις καὶ προειμένους 10 είς τὸ μεγάλην γεῖρα κατασκευάσασθαι Καργηδονί-5 ους, άνατρέγειν έπειρώντο κατά δύναμιν. αὐτόθεν μεν οδν επιτάττειν η πολεμείν ού κατετόλμων τοίς Καρχηδονίοις διά τὸ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβον έπικρέμασθαι τοῖς σφετέροις πράγμασιν και μόνον 16 ού καθ' έκάστην ήμέραν προσδοκάν την έφοδον 6 αὐτῶν. καταψήσαντες δὲ καὶ πραϋναντες τὸν 'Ασ-114. δρούβαν, ούτως έκριναν έγχειρείν τοις Κελτοίς καλ διακινδυνεύειν πρός αὐτούς, οὐδέποτ' αν ὑπολαμβάνοντες ούχ οίον δυναστεῦσαι τῶν κατὰ τὴν Ίτα- 20 λίαν, άλλ' οὐδ' ἀσφαλῶς οἰκῆσαι τὴν ἑαυτῶν πα-7 τρίδα, τούτους έχοντες έφέδρους τοὺς ἄνδρας. διόπερ αμα τῷ διαπρεσβευσάμενοι πρὸς τὸν 'Ασδρούβαν ποιήσασθαι συνθήκας, έν αίς την μεν άλλην 'Ιβηρίαν παρεσιώπων, του δε καλούμενον Ίβηρα 25 ποταμόν ούκ έδει Καρχηδονίους έπλ πολέμφ διαβαίνειν, εὐθέως έξηνεγκαν τὸν πρὸς τοὺς κατά τὴν 14 Ιταλίαν Κελτούς πόλεμον. ύπεο ων δοκεί μοι χρήσιμον είναι κεφαλαιώδη μέν ποιήσασθαι την έξήγησιν, ϊνα τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συσσώ- 80 σωμεν κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, άναδραμείν δέ

τοτς χρόνοις έπι την ἀρχήν, έξ ὅτου κατέσχον οι προειρημένοι την χώραν ήγοῦμαι γὰρ την περί 2 αὐτῶν ιστορίαν οὐ μόνον ἀξίαν είναι γνώσεως καὶ 119. μνήμης, ἀλλὰ καὶ τελέως ἀναγκαίαν χάριν τοῦ μα- 5 θείν τίσι μετὰ ταῦτα πιστεύσας ἀνδράσι καὶ τόποις 'Αννίβας ἐπεβάλετο καταλύειν την 'Ρωμαίων δυναστείαν. πρῶτον δὲ περὶ τῆς χώρας ἡητέον ποία 8 τίς ἐστιν καὶ πῶς κείται πρὸς την ἄλλην 'Ιταλίαν. οὕτως γὰρ ἔσται καὶ τὰ περὶ τὰς πράξεις διαφέιο ροντα κατανοεῖν βέλτιον, ὑπογραφέντων τῶν περί τε τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ίδιωμάτων.

Της δη συμπάσης Ίταλίας τῷ σχήματι τριγωνο-4 ειδούς ύπαρχούσης, την μέν μίαν δρίζει πλευράν αὐτῆς τὴν πρὸς τὰς ἀνατολὰς κεκλιμένην ὅ τ' Ἰόνιος 15 πόρος καὶ κατὰ τὸ συνεχές ὁ κατὰ τὸν 'Αδρίαν κόλπος, την δε πρός μεσημβρίαν και δυσμάς τετραμμένην τὸ Σικελικόν καὶ Τυροηνικόν πέλαγος, αξται 5 δ' αί πλευραί συμπίπτουσαι προς άλλήλας κορυφήν ποιούσι του τριγώνου τὸ προκείμενον ἀκρωτήριον 20 τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν μεσημβρίαν, ὁ προσαγορεύεται μέν Κόκυνθος, διαιρεί δε τον Ίόνιον πόρον και το Σικελικου πέλαγος. την δε λοιπήν την παρά τε 6 τὰς ἄρχτους καὶ τὴν μεσόγαιαν παρατείνουσαν δρί- 115. ζει κατά τὸ συνεχές ή των "Αλπεων παρώρεια, λαμ-25 βάνουσα την μεν άρχην άπο Μασσαλίας και των ύπεο το Σαρδώου πέλαγος τόπωυ, παρήμουσα δε συνεχῶς μέχοι πρὸς τὸν τοῦ παντὸς 'Αδρίου μυγόν. πλην βραχέος, δ προκαταλήγουσα λείπει τοῦ μη συνάπτειν αὐτῷ. παρὰ δὲ τὴν προειρημένην παρ-7 80 ώρειαν, ήν δεί νοείν ώσανεί βάσιν τοῦ τριγώνου, παρά ταύτην άπο μεσημβρίας υπόκειται πεδία

τῆς συμπάσης Ἰταλίας τελευταΐα πρὸς τὰς ἄρκτους. ύπερ ών ο νῦν δη λόγος, άρετη και μεγέθει διαφέροντα των κατά την Ευρώπην, όσα πέπτωκεν 8 ύπο την ημετέραν Ιστορίαν. Εστι δε το μεν όλον είδος και της ταύτα τὰ πεδία περιγραφούσης γραμ- δ μής τριγωνοειδές. τούτου δε τοῦ σχήματος την μεν κορυφήν ή τε των Άπεννίνων καλουμένων δρών 120, καὶ τῶν Άλπεινῶν σύμπτωσις οὐ μακράν ἀπὸ τοῦ 9 Σαοδώου πελάγους ύπερ Μασσαλίας αποτελεί. των δὲ πλευρών παρὰ μὲν τὴν ἀπὸ τῶν ἄρχτων, ὡς 10έπάνω προείπου, τὰς "Αλπεις αὐτὰς έπὶ διστιλίους 10 καλ διακοσίους σταδίους παρήκειν συμβαίνει, παρά δε την από μεσημβρίας του Απευνίνου έπι τρισχι-11 λίους έξακοσίους. βάσεώς γε μην τάξιν λαμβάνει τοῦ παντὸς σγήματος ἡ παραλία τοῦ κατὰ τὸν ᾿Αδρίαν 15 κόλπου τὸ δὲ μέγεθος τῆς βάσεώς ἐστιν ἀπὸ πόλεως Σήνης έως έπλ τὸν μυγὸν ὑπὲρ τοὺς διστιλίους 12 σταδίους καὶ πεντακοσίους, ώστε τὴν πάσαν περίμετρου των προειρημένων πεδίων μή πολύ λείπειν 15 των μυρίων σταδίων. περί γε μην της άρετης οὐδ' 20 είπειν δάδιον. σίτου τε νὰρ τοσαύτην ἀφθονίαν ύπάρχειν συμβαίνει κατά τούς τόπους ώστ' έν τοῖς καθ' ήμας καιροίς πολλάκις τεττάρων δβολών είναι των πυρων τον Σικελικον μέδιμνον, των δε κριθών δυείν, τοῦ δ' οίνου τὸν μετρητὴν ἰσόκριθον. 25 2 έλύμου γε μην και κέγχοου τελέως ύπερβάλλουσα δαψίλεια γίγεται παρ' αὐτοῖς. τὸ δὲ τῶν βαλάνων πλήθος το γινόμενον έκ των κατά διάστημα δρυμών έν τοις πεδίοις έκ τούτων αν τις μάλιστα 8 τεκμήραιτο πλείστων γάρ ύξκων εερείων κοπτομέ- 30 νων έν Ίταλία διά τε τὰς είς τοὺς ίδίους βίους καὶ 116.

τας είς τα στρατόπεδα παραθέσεις, την όλοσχερεστάτην χορηγίαν έκ τούτων συμβαίνει των πεδίων αὐτοῖς ὑπάργειν. περί δὲ τῆς κατὰ μέρος εὐωνίας 4 καλ δαψιλείας των πρός την τροφην άνηκόντων ουε τως αν τις ακριβέστατα κατανοήσείεν ποιούνται να ο 5 τάς καταλύσεις οί διοδεύοντες την χώραν έν τοζς πανδοκείοις, οὐ συμφωνοῦντες περί τῶν κατὰ μέρος έπιτηδείων, άλλ' έρωτωντες πόσου του άνδρα δέγεται. ώς μέν οὖν έπὶ τὸ πολύ παρίενται τοὺς 6 10 καταλύτας οι πανδοκείς, ώς ίκανὰ πάντ' έγειν τὰ 121. πρός την γρείαν, ημιασσαρίου τοῦτο δ' έστι τέταρτον μέρος δβολού σπανίως δε τούθ' ύπερβαίνουσι. τό νε μην πληθος των ανδρών και το μένεθος και 7 κάλλος των σωμάτων, έτι δε την έν τοις πολέμοις 15 τόλμαν έξ αὐτῶν τῶν πράξεων σαφῶς ἔσται καταμαθεῖν.

Τῶν δ' "Αλπεων έκατέρας τῆς πλευρᾶς, τῆς ἐπὶ 8 τὸν 'Ροδανὸν ποταμὸν καὶ τῆς ἐπὶ τὰ προειρημένα πεδία νευούσης, τοὺς βουνώδεις καὶ γεώδεις τόπους κατοικοῦσι τοὺς μὲν ἐπὶ τὸν 'Ροδανὸν καὶ τὰς ἄρκτους ἐστραμμένους Γαλάται Τρανσαλπίνοι προσαγορευόμενοι, τοὺς δ' ἐπὶ τὰ πεδία Ταυρίσκοι καὶ "Αγωνες καὶ πλείω γένη βαρβάρων ἔτερα. Τρανσ-9 αλπίνοί γε μὴν οὐ διὰ τὴν τοῦ γένους, ἀλλὰ διὰ τὰν τοῦ τόπου διαφορὰν προσαγορεύονται τὸ γὰρ τρὰνς ἐξερμηνευόμενόν ἐστι πέραν, διὸ τοὺς ἐπέκεινα τῶν "Αλπεων Τρανσαλπίνους καλοῦσι. τὰ δ' 10 ἄκρα διά τε τὴν τραχύτητα καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἐπιμενούσης ἀεὶ χιόνος ἀοίκητα τελέως ἐστίν. τὸν δ' 16 το 'Απεννίνον ἀπὸ μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπὲρ Μασσαλίαν καὶ τῆς πρὸς τὰς "Αλπεις συμπτώσεως Λιγυ-

στίνοι κατοικούσιν, καλ την έπλ το Τυρρηνικόν πέλαγος αὐτοῦ πλευράν κεκλιμένην και την έπι τὰ 2 πεδία, παρά θάλατταν μέν μέχρι πόλεως Πίσης, η πρώτη κείται της Τυροηνίας ώς πρός τας δυσμάς, κατά δε την μεσύναιον έως της Αροητίνων 5 3 χώρας. έξης δε Τυρρηνοί τούτοις δε συνεχείς έχά-117. τερου τὸ κλίμα νέμονται τῶν προειρημένων ὀρῶν 4"Ομβοοι. λοιπόν δ μεν 'Απεννίνος απένων της κατά τὸν 'Αδρίαν θαλάττης σταδίους ώσανεὶ πεντακοσίους απολείπει τὰ πεδία δεξιὸς απονεύων, καλ διὰ 10 μέσης της λοιπης Ίταλίας διήκων είς το Σικελικον 122. 5 κατατείνει πέλαγος. τὸ δ' ἀπολειπόμενον μέρος πεδινόν της πλευράς έπι θάλατταν και πόλιν καθήκει 6 Σήνην. δ δε Πάδος ποταμός, ύπο δε των ποιητων 'Ηριδανός θρυλούμενος, έχει μέν τὰς πηγάς ἀπό 15 των "Αλπεων ώς πρός την κορυφην μαλλον τοῦ προειρημένου στήματος, καταφέρεται δ' είς τὰ πεδία. 7 ποιούμενος την ρύσιν ώς έπλ μεσημβρίαν. ἀφικόμενος δ' είς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, ἐκκλίνας τῷ δεύματι πρός ξω φέρεται δι' αὐτῶν. ποιεί δὲ τὴν 20 έκβολην δυσί στόμασιν είς τους κατά τον 'Αδρίαν τόπους τὸ δὲ πλείον ἀποτέμνεται μέρος τῆς πεδιάδος χώρας είς τὰς "Αλπεις καὶ τὸν 'Αδριατικὸν 8 μυγόν. ἄγει δε πλήθος ύδατος οὐδενὸς Ελαττον τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ποταμῶν διὰ τὸ τὰς δύσεις 25 τας έπὶ τὰ πεδία νευούσας ἀπό τε τῶν "Αλπεων καὶ τῶν ᾿Απευνίνων ὀρῶν εἰς τοῦτον ἐμπίπτειν ἀπάσας 9 καζ πανταχόθεν. μεγίστφ δε καλ καλλίστφ φεύματι φέρεται περί κυνός έπιτολήν, αὐξόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀνατηκομένων χιόνων ἐν τοῖς 30 10 προειρημένοις δρεσιν. άναπλείται δ' έκ θαλάττης

κατά τὸ στόμα τὸ καλούμενον Όλανα σχεδὸν έπλ διστιλίους σταδίους. την μέν γάρ πρώτην έκ των 11 πηγών έγει ρύσιν απλην, σχίζεται δ' είς δύο μέρη κατά τούς προσαγορευομένους Τριναβόλους τού-5 των δε το μεν ετερον στόμα προσονομάζεται Παδόα, τὸ δ' ἔτερον "Ολανα. κείται δ' ἐπὶ τούτω λι-12 μήν, οὐδενὸς τῶν κατὰ τὸν Αδρίαν ήττω παρεχόμενος άσφάλειαν τοῖς έν αὐτῷ καθορμίζομένοις. παρά γε μὴν τοῖς ἐγχωρίοις ὁ ποταμὸς προσαγορεύ-10 εται Βόδεγκος. τάλλα δὲ τὰ περί τὸν ποταμὸν τοῦ-18 τον ίστορούμενα παρά τοις Ελλησι, λέγω δη τά περί Φαέθοντα καί την έκείνου πτώσιν, έτι δε τά δάκουα των αίγείρων καί τούς μελανείμονας τούς 118. περί του ποταμου οίκουντας, ούς φασι τας έσθη-15 τας είσετι νῦν φορείν τοιαύτας ἀπὸ τοῦ κατὰ Φαέθουτα πέυθους, και πάσαν δή την τραγικήν και 14 128. ταύτη προσεοικυΐαν ύλην έπι μέν τοῦ παρόντος ύπερθησόμεθα διά τὸ μὴ λίαν καθήκειν τῷ τῆς προκατασκευής γένει την περί των τοιούτων άκρι-20 βολογίαν. μεταλαβόντες δὲ καιρὸν άρμόττοντα ποι-15 ησόμεθα την καθήκουσαν μνήμην, και μάλιστα διά την Τιμαίου περί τούς προειρημένους τόπους ἄννοιαν.

Πλην ταῦτά γε τὰ πεδία τὸ παλαιὸν ἐνέμοντο 17
25 Τυρρηνοί, καθ' οὖς χρόνους καὶ τὰ Φλέγραιά ποτε καλούμενα τὰ περὶ Καπύην καὶ Νώλην ὰ δη καὶ διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι μεγάλην ἐπ' ἀρετῆ δόξαν εἶληφεν. διὸ καὶ τοὺς ίστο-2 ροῦντας τὰς Τυρρηνῶν δυναστείας οὐ χρη ποιεῖσθαι την ἀναφορὰν ἐπὶ τὴν νῦν κατεχομένην ὑπ' αὐτῶν χώραν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ προειρημένα πεδία καὶ

8 τας έχ τούτων των τόπων άφορμάς. οίς έπιμιγνύμενοι κατά την παράθεσιν Κελτοί και περί το κάλλος της γώρας δωθαλμιάσαντες, έχ μικράς προφάσεως μεγάλη στρατιά παραδόξως έπελθόντες έξέβαλου έκ τῆς περί τὸυ Πάδου χώρας Τυρρηνούς καί 5 4 κατέσχου αὐτοί τὰ πεδία. τὰ μὲν οὖν πρώτα καὶ περί τὰς ἀνατολὰς τοῦ Πάδου κείμενα Λάοι καὶ Λεβέκιοι, μετά δε τούτους "Ινσοβρες κατώκησαν, δ μέγιστον έθνος ήν αὐτῶν έξῆς δὲ τούτοις παρὰ 5 του ποταμου Γονομάνοι. τὰ δὲ πρὸς του 'Αδρίαν 10 ήδη προσήκοντα γένος άλλο πάνυ παλαιον διακατέσγεν προσαγορεύονται δ' Οὐένετοι, τοῖς μέν ἔθεσι και τω κόσμω βραγεί διαφέροντες Κελτών, γλώττη ε δ' άλλοία χρώμενοι. περί ων οί τραγωδιογράφοι πολύν τινα πεποίηνται λόγον καλ πολλήν διατέθειν- 15 7 ται τερατείαν. τὰ δὲ πέραν τοῦ Πάδου τὰ περί τὸν Απευνίνου πρώτοι μεν Αναρες, μετὰ δὲ τούτους Βοίοι κατώκησαν έξης δε τούτων ως πρός τον 'Αδρίαν Λίγγονες, τὰ δὲ τελευταία προς θα-8 λάττη Σήνωνες. τὰ μεν οδυ έπιφανέστατα των κα- 119. 124, τασχόντων τοὺς προειρημένους τόπους έθνων ταῦθ' 9 ύπηργεν. Εκουν δε κατά κώμας άτειγίστους, της 10 λοιπής κατασκευής αμοιροι καθεστώτες. διά γάρ τὸ στιβαδοχοιτείν και κρεαφαγείν, έτι δε μηδεν άλλο πλήν τὰ πολεμικά καὶ τὰ κατὰ γεωργίαν ἀσκείν 25 άπλους είχου τούς βίους, ουτ' έπιστήμης άλλης ούτε τέχνης παρ' αὐτοῖς τὸ παράπων γινωσκομέ-11 νης. ὅπαρξίς γε μὴν έκάστοις ἡν θρέμματα καὶ γουσός διά τὸ μόνα ταῦτα κατά τὰς περιστάσεις ραδίως δύνασθαι πανταχή περιαγαγείν και μεθιστάναι 30 12 κατά τὰς αύτῶν προαιρέσεις. περί δὲ τὰς έταιρείας

μεγίστην σπουδήν έποιούντο διά το καί φοβερώτατον καί δυνατώτατον είναι παρ' αὐτοίς τούτον δς ἄν πλείστους έχειν δοκή τούς θεραπεύοντας καί συμπεριφερομένους αὐτφ.

Τὰς μέν οὖν ἀρχὰς οὐ μόνον τῆς χώρας ἐπεκρά-18 τουν, άλλὰ καὶ τῶν σύνεγγυς πολλοὺς ὑπηκόους έπεποίηντο, τη τόλμη καταπεπληγμένοι. μετά δέ 2 τινα χρόνον μάχη νικήσαντες 'Ρωμαίους καί τούς μετά τούτων παραταξαμένους, έπόμενοι τοίς φεύγου-10 δι τριδί της μάχης ημέραις ύστερον κατέσχον αὐτην την 'Ρώμην πλην τοῦ Καπετωλίου, νενομένου δ' 8 άντισπάσματος, και των Ούενέτων έμβαλόντων είς την γώραν αὐτῶν, τότε μεν ποιησάμενοι συνθήκας προς 'Ρωμαίους και την πόλιν αποδόντες έπανηλ-15 θου είς την οίπείαν. μετά δε ταῦτα τοῖς έμφυλίοις 4 συνείχοντο πολέμοις. ένιοι δε και των τάς "Αλπεις κατοικούντων δρμάς έποιοῦντο καλ συνηθροίζοντο πολλάκις έπ' αὐτούς, θεωροῦντες έκ παραθέσεως την παρανενενημένην αύτοις εὐδαιμονίαν, έν δ 5 20 καιρώ 'Ρωμαίοι τήν τε σφετέραν δύναμιν ανέλαβον καί τα κατά τούς Λατίνους αύθις πράγματα συνεστήσαυτο. παραγενομένων δε πάλιν των Κελτων 6 είς "Αλβαν στρατεύματι μεγάλω μετά την της πόλεως κατάληψιν έτει τριακοστώ, τότε μέν οὐκ έτόλ-25 μησαν άντεξαγαγείν Ρωμαίοι τὰ στρατόπεδα διὰ τὸ παραδόξου γενομένης της έφόδου προκαταληφθηναι καὶ μὴ καταταγήσαι τὰς τῶν συμμάγων άθροίσαν- 120. τας δυνάμεις, αὐθις δ' έξ έπιβολης έτέρας έτει δω-7 125. δεκάτφ μετά μεγάλης στρατιάς έπιπορευομένων προ-30 αισθόμενοι καὶ συναγείραντες τοὺς συμμάχους μετὰ

πολλής προθυμίας απήντων, σπεύδοντες συμβαλείν

8 και διακινδυνεύσαι περί των όλων. οι δε Γαλάται καταπλαγέντες την έφοδον αύτων και διαστασιάσαντες πρός σφας νυκτύς έπιγενομένης φυγή παραπλησίαν έποιήσαντο την απογώρησιν είς την οί-9 κείαν. ἀπό δε τούτου τοῦ φόβου τριακαίδεκα μεν 5 έτη την ήσυχίαν έσχον, μετά δε ταῦτα συνορώντες αύξανομένην την 'Ρωμαίων δύναμιν είρηνην έποι-19 ήσαντο καὶ συνθήκας. ἐν αίς ἔτη τριάκοντα μείναντες έμπεδως, αύδις γενομένου κινήματος έκ των Τρανσαλπίνων, δείσαντες μή πόλεμος αὐτοῖς έγερθη 10 βαρύς, ἀπὸ μὲν αύτῶν ἔτρεψαν τὰς δρμάς τῶν έξανισταμένων, δωροφορούντες και προτιθέμενοι την συγγένειαν, έπλ δε Ρωμαίους παρώξυναν καλ μετ-2 έστον αὐτοῖς τῆς στρατείας. ἐν ἡ τὴν ἔφοδον ποιησάμενοι διά Τυρρηνίας, δμοῦ συστρατευσαμένων 15 σφίσι Τυρρηνών, καλ περιβαλόμενοι λείας πλήθος έκ μεν της 'Ρωμαίων επαργίας άσφαλως επανηλθον. 3 είς δε την οίκείαν αφικόμενοι καί στασιάσαντες περί την των είλημμένων πλεονεξίαν της τε λείας καί της αύτων δυνάμεως το πλείστον μέρος δι-20 4 έφθειραν. τοῦτο δὲ σύνηθές έστι Γαλάταις πράττειν, έπειδαν σφετερίσωνταί τι των πέλας, καλ μάλιστα διὰ τὰς ἀλόγους οἰνοφλυγίας καὶ πλησμονάς. 5 μετά δε ταύτα πάλιν έτει τετάρτω συμφρονήσαντες αμα Σαυνίται και Γαλάται παρετάξαντο 'Ρω- 25 μαίοις έν τη Καμερτίων χώρα καλ πολλούς αὐτῶν 6 εν τῷ κινδύνφ διέφθειραν. έν ῷ καιρῷ προσφιλονικήσαντες πρός το γεγονός έλάττωμ' αὐτοίς 'Ρωμαζοι μετ' όλίγας ήμέρας έξηλθον καί συμβαλόντες πάσι τοις στρατοπέδοις έν τη των Σεντινατών 80 γώρα πρός τούς προειρημένους τούς μέν πλείστους

άπέκτειναν, τούς δὲ λοιπούς ἡνάγκασαν προτροπά-126. δην έχάστους είς την οίχείαν φυγείν. διαγενο-7 μένων δε πάλιν έτων δέκα παρεγένοντο Γαλάται μετά μεγάλης στρατιάς, πολιορχήσουτες την Άρρη-121. 5 τίνων πόλιν. 'Ρωμαΐοι δε παραβοηθήσαντες καί 8 συμβαλόντες πρὸ τῆς πόλεως ἡττήθησαν. ἐν δὲ τη μάγη ταύτη Δευκίου τοῦ στρατηγοῦ τελευτήσαντος Μάνιον επικατέστησαν τον Κόριον. οδ πρε-9 σβευτάς έκπεμψαντος είς Γαλατίαν ύπερ των αίγμα-10 λώτων, παρασπονδήσαντες έπανείλοντο τούς πρέσβεις. των δε Ρωμαίων ύπο τον θυμον έκ γειρός 10 έπιστρατευσαμένων, απαντήσαντες συνέβαλλον οί Σήνωνες καλούμενοι Γαλάται. 'Ρωμαΐοι δ' έκ παρα-11 τάξεως χρατήσαντες αὐτῶν τοὺς μὲν πλείστους ἀπ-15 έχτειναν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐξέβαλον, τῆς δὲ χώρας έγενοντο πάσης έγκρατείς. είς ήν και πρώτην τής 12 Γαλατίας ἀποικίαν ἔστειλαν τὴν Σήνην προσαγοφευομένην πόλιν, δμώνυμον οδσαν τοίς πρότερον αὐτὴν κατοικοῦσι Γαλάταις, ὑπὲρ ἦς ἀρτίως διεσα-18 20 φήσαμεν, φάσχοντες αὐτὴν παρά τὸν 'Αδρίαν ἐπὶ το πέρατι κείσθοι των περί του Πάδου πεδίων. οί δε Βοΐοι θεωρούντες έκπεπτωκότας τους Σή-20 νωνας, και δείσαντες περί σφών και τής χώρας μή πάθωσι το παραπλήσιον έξεστράτευσαν πανδη-25 μεὶ παρακαλέσαντες Τυρρηνούς. άθροισθέντες δὲ 2 περί την 'Οάδμονα προσαγορευομένην λίμνην παρετάξαντο 'Ρωμαίοις. Εν δε τη μάχη ταύτη Τυροη-3 νών μέν οί πλείστοι κατεκόπησαν, τών δὲ Βοίων τελέως όλίγοι διέφυγον. οὐ μὴν άλλὰ τῷ κατὰ πό-4 20 δας ένιαυτῷ συμφρονήσαντες αὖθις οί προειρημένοι καλ τούς ἄρτι των νέων ήβωντας καθοπλίσαν-

δ τες παρετάξαντο πρός 'Ρωμαίους. ήττηθέντες δ' όλοσχερώς τη μάγη μόλις είξαν ταις ψυχαίς καλ διαπρεσβευσάμενοι περί σπονδών και διαλύσεων συν-6 θήκας έθεντο πρός 'Ρωμαίους, ταῦτα δε συνέβαινεν γίνεσθαι τώ τρίτω πρότερον έτει της Πύρρου δια- 5 βάσεως είς την Ίταλίαν, πέμπτω δε της Γαλατών περί 7 Δελφούς διαφθορᾶς. ἐν γὰρ τούτοις ἡ τύχη τοῖς καιροίς ώσανεί λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν έπ-127. 8 έστησε πάσι Γαλάταις. έκ δε των προειρημένων άγώνων δύο τὰ κάλλιστα συνεκύρησε 'Ρωμαίοις' τοῦ 10 νάο κατακόπτεσθαι συνήθειαν έσηπκότες ύπο Γαλατών οὐδεν ηδύναντο δεινότερον ίδειν οὐδε προσ- 122. 9 δοχήσαι των αὐτοῖς ήδη πεπραγμένων εξ ων πρός τε Πύρρον άθληταλ τέλειοι γεγονότες των κατά πό-10 λεμον ξογων συγκατέστησαν, τήν τε Γαλατών τόλ- 15 μαν έν καιρώ καταπληξάμενοι λοιπόν άπερισπάστως τὸ μέν πρώτον πρὸς Πύρρον περί τῆς Ἰταλίας ἐπολέμουν, μετά δὲ ταῦτα πρὸς Καργηδονίους ὑπὲρ τῆς Σικελιωτών άρχης διηγωνίζοντο.

21 Γαλάται δ' έκ των προειρημένων έλαττωμάτων ω
έτη μεν πέντε και τετταράκοντα την ήσυχιαν έσχον,
ειρήνην άγοντες προς 'Ρωμαίους. έπει δ' οι μεν
αὐτόπται γεγονότες των δεινων έκ τοῦ ζῆν έξεχωρησαν δια τὸν χρόνον, έπεγένοντο δε νέοι, θυμοῦ
μεν ἀλογίστου πλήρεις, ἄπειροι δε και ἀόρατοι παν8 τὸς κακοῦ και πάσης περιστάσεως, αὖθις ήρξαντο
τὰ καθεστωτα κινείν, δ φύσιν έχει γίνεσθαι και
τραχύνεσθαι μεν έκ των τυχόντων πρὸς 'Ρωμαίους,
4 ἐπισπάσθαι δε τοὺς ἐκ των "Αλπεων Γαλάτας. τὸ
μεν οὖν πρῶτον χωρίς τοῦ πλήθους δι' αὐτων των
ήγουμένων ἐν ἀπορρήτοις ἐπράττετο τὰ προειρη-

μένα. διὸ καὶ παραγενομένων των Τρανσαλπίνων 5 ξως 'Αριμίνου μετά δυνάμεως, διαπιστήσαντα τά πλήθη των Βοίων και στασιάσαντα πρός τε τούς έαυτων προεστώτας και πρός τούς παραγεγουότας ε άνείλου μέν τούς ίδίους βασιλείς "Ατιν καί Γάλατον, κατέκοψαν δ' άλλήλους, συμβαλόντες έκ παρατάξεων. δτε δή και Ρωμαίοι κατάφοβοι νενόμε-6 νοι την έφοδον έξηλθον μετά στρατοπέδου συνέντες δε την αύθαίρετον καταφθοράν των Γαλατών 10 αὖθις ἀνεχώρησαν εἰς τὴν οἰχείαν. μετὰ δὲ τοῦ-7 τον τον φόβον έτει πέμπτφ, Μάρχου Λεπέδου στρατηγούντος, κατεκληρούχησαν έν Γαλατία 'Ρωμαΐοι την Πικευτίνην προσαγορευομένην γώραν, έξ ής 128. νικήσαντες έξέβαλον τοὺς Σήνωνας προσαγορευομέ-15 νους Γαλάτας, Γαίου Φλαμινίου ταύτην την δημα-8 νωνίαν είσηνησαμένου και πολιτείαν, ην δή και 'Ρωμαίοις ώς έπος είπειν φατέον άρχηγον μέν γενέσθαι της έπὶ τὸ χείρον τοῦ δήμου διαστροφής, αίτίαν δε και τοῦ μετά ταῦτα πολέμου συστάντος 128. ω αύτοζε πρός τούς προειρημένους. πολλοί μέν νάο 9 των Γαλατών ύπεδύοντο την πράξιν, μάλιστα δ' οί Βοίοι διά τὸ συντερμονείν τη των 'Ρωμαίων γώρα, νομίσαντες ούς ύπερ ήγεμονίας έτι και δυναστείας 'Ρωμαίους τον πρός αὐτούς ποιήσασθαι 25 πόλεμον, άλλ' ύπερ όλοσγεροῦς έξαναστάσεως καλ καταφθορᾶς.

Διόπερ εὐθέως τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν, τό τε 22 τῶν Ἰνσόμβρων καὶ Βοίων, συμφρονήσαντα διεπέμποντο πρὸς τοὺς κατὰ τὰς "Αλπεις καὶ περὶ τὸν τὸ 'Ροδανὸν ποταμὸν κατοικοῦντας Γαλάτας, προσαγορευομένους δὲ διὰ τὸ μισθοῦ στρατεύειν Γαισάτους '

2 ή γὰρ λέξις αΰτη τοῦτο σημαίνει χυρίως. ὧν τοῖς βασιλεύσι Κογκολιτάνω καὶ Ανηροέστω παραυτίκα μέν χουσίου προτείναντες πλήθος, είς το μέλλον (δ') υποδεικνύντες το μέγεθος της 'Ρωμαίων εὐδαιμονίας καὶ τὸ πλήθος τῶν ὑπαρξόντων αὐτοῖς ἀγα- ι θων, έαν κρατήσωσι, προετρέποντο καλ παρώξυνον 8 πρός την έπι 'Ρωμαίους στρατείαν. ραδίως δ' έπεισαν, αμα τοις προειρημένοις διδόντες μέν τὰ πιστά περί τῆς αύτῶν συμμαχίας, ἀναμιμνήσκοντες δὲ τῆς 4 τῶν ἰδίων προγόνων πράξεως αὐτούς εν ή 'κεῖνοι 10 στρατεύσαντες οὐ μόνον ἐνίκησαν μαχόμενοι 'Ρωμαίους, άλλὰ καὶ μετὰ τὴν μάχην έξ ἐφόδου κατ-5 έσχου αὐτὴυ τὴυ 'Ρώμηυ' γενόμενοι δὲ καὶ τῶυ ύπαρχόντων ἀπάντων έγκρατεῖς καὶ τῆς πόλεως αύτης έπτὰ μηνας χυριεύσαντες, τέλος έθελοντί καί 16 μετά γάριτος παραδόντες την πόλιν, άθραυστοι καί doivels Eyoutes the apeleian els the olkelan ex-6 ανήλθον. Τον ακούοντες οι περί αὐτοὺς ήγεμόνες 129. ούτω παρωρμήθησαν έπὶ τὴν στρατείαν ώστε μηδέποτε μήτε πλείους μήτ' ένδοξοτέρους μήτε μαγιμφ- 26 τέρους ἄνδρας έξελθεῖν έκ τούτων τῶν τόπων τῆς 7 Γαλατίας. κατά δε τούς καιρούς τούτους 'Ρωμαίοι τὰ μὲν ἀχούοντες τὰ δὲ χαταμαντευόμενοι τὸ μέλλον είς φόβους ενέπιπτον συνεγείς και ταραγάς 8 έπλ τοσούτου, ώστε ποτέ μέυ στρατόπεδα καταγρά- 25 φειν καλ σίτου καλ των έπιτηδείων ποιείσθαι παρασκευάς, ποτε δε και τας δυνάμεις έξάγειν έπι τους 124. ορους, ώς ήδη παρόντων είς την χώραν των πολεμίων, οὐδέπω κεκινηκότων έκ τῆς οἰκείας τῶν Κελ-9 των. ούκ έλάγιστα δε συνήργησεν και Καρχηδο- 30 νίοις τούτο τὸ κίνημα πρός τὸ κατασκευάσασθαι τὰ

κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀσφαλῶς. 'Ρωμαΐοι γάρ, ὡς καὶ 10 πρόσθεν ἡμῖν εἴρηται, κρίνοντες ἀναγκαιότερα ταῦτα διὰ τὸ πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχειν παρορᾶν ἡναγκάζοντο τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, σπουδάζοντες ε πρότερον ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτούς. διόπερ ἀσφαλισάμενοι τὰ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους 11 διὰ τῶν πρὸς τὸν ᾿Ασδρούβαν ὁμολογιῶν, ὑπὲρ ὧν ἄρτι δεδηλώκαμεν, ἐνεχείρησαν ὁμοθυμαδὸν ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς πρὸς τοὺς κατὰ (τὴν Ἰταλίαν) πολεινίους, νομίζοντες συμφέρειν σφίσι τὸ διακριθῆναι πρὸς τούτους.

Οί δε Γαισάται Γαλάται συστησάμενοι δύναμιν 23 πολυτελή και βαρείαν ήκον υπεράραντες τὰς "Αλπεις είς τὸν Πάδον ποταμὸν έτει μετὰ τὴν τῆς χώιε ρας διάδοσιν όγδόφ. τὸ μεν οὖν τῶν Ἰνσόμβρων 2 καί Βοίων γένος έμεινε γενναίως έν ταις έξ άρχης έπιβολαίς, οί δ' Οὐένετοι καὶ Γονομάνοι, διαπρεσβευσαμένων 'Ρωμαίων, τούτοις είλοντο συμμαχείν. διὸ καὶ μέρος τι τῆς δυνάμεως καταλιπεῖν ἡναγκά-3 20 σθησαν οί βασιλείς των Κελτων φυλακής χάριν τής χώρας πρός του από τούτων φόβου. αὐτοὶ δ' έξά-4 ραντες παντί τῷ στρατεύματι κατατεθαροηκότως ώρμησαν, ποιούμενοι την πορείαν ώς έπι Τυρρη-180. νίας, έγοντες πεζούς μέν είς πεντακισμυρίους, ίπ-25 πείς δε και συνωρίδας είς δισμυρίους. 'Ρωμαΐοι δ' 5 ώς θάττον ήκουσαν τούς Κελτούς ύπερβεβληκέναι τάς "Αλπεις, Λεύκιον μέν Αιμίλιον υπατον μετά δυνάμεως έξαπέστειλαν ως έπ' Αριμίνου, τηρήσοντα ταύτη τῶν ἐναντίων τὴν ἔφοδον, ἕνα δὲ τῶν έξα-30 πελέκεων είς Τυροηνίαν. δ μεν γάρ έτερος των 6 ύπάτων Γάιος 'Ατίλιος προεξεληλυθώς έτυγεν είς

7 Σαρδόνα μετά των στρατοπέδων, οί δ' έν τῆ 'Ρώμη πάντες περιδεείς ήσαν, μέγαν καί φοβερον αύτοις 125. ύπολαμβάνοντες έπιφέρεσθαι χίνδυνον. Επασγον δε τοῦτ' είκότως, έτι περί Γαλατών έγκαθημένου ταίς 8 ψυγαζς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου. διὸ καὶ πρὸς 5 ταύτην άναφέροντες την εννοιαν τὰ μεν συνήθροιζου, τὰ δὲ κατέγραφον στρατόπεδα, τοῖς δ' έτοίμοις 9 είναι παρήγγελλον των συμμάγων. καθόλου δε τοίς ύποτεταγμένοις άναφέρειν έπέταξαν άπογραφάς των έν ταις ήλικίαις, σπουδάζοντες είδεναι τὸ σύμπαν 10 11 πλήθος τής ύπαργούσης αὐτοῖς δυνάμεως. σίτου δε και βελών και της άλλης έπιτηδειότητος πρός πόλεμον τηλικαύτην έποιήσαντο κατασκευήν ήλίκην 12 οὐδείς πω μνημονεύει πρότερον. συνηργείτο δ' 18 αὐτοζς πάντα καὶ πανταγόθεν έτοίμως. XXTXTE- 15 πληγμένοι γάρ οί την Ίταλίαν οίχοῦντες την τών Γαλατών έφοδον οὐκέτι 'Ρωμαίοις ήγοῦντο συμμαγείν οὐδὲ περὶ τῆς τούτων ἡγεμονίας γίνεσθαι τὸν πόλεμον, άλλὰ περί σφων ένόμιζον εκαστοι καί τῆς ίδίας πόλεως καὶ χώρας ἐπιφέρεσθαι τὸν κίνδυνον, 20 14 διόπερ έτοίμως τοξς παραγγελλομένοις ὑπήκουον. Ίνα δε συμφανές έπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων

ήλίκοις 'Αννίβας ετόλμησε πράγμασιν επιθέσθαι

181. [μετὰ δὲ ταῦτα] καὶ πρὸς ἡλίκην δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμήσας ἐπὶ τοσοῦτο καθίκετο τῆς καροθέσεως ώστε τοις μεγίστοις συμπτώμασι περιβάλλειν 'Ρωμαίους, ἡητέον ἀν εἰη τὴν παρασκευὴν καὶ τὸ πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης αὐτοις τότε δυνάβιεως. μετὰ μὲν δὴ τῶν ὑπάτων έξεληλύθει τέτταρα στρατόπεδα 'Ρωμαϊκά, πεντάκις μὲν χιλίους καὶ νο διακοσίους πεζούς, ἱππεις δὲ τριακοσίους ἔχον

έκαστον. σύμμαχοι δε μεθ' έκατέρων ήσαν οί συν-4 άμφω πεζοί μεν τρισμύριοι, δισχίλιοι δ' Ιππείς. τῶν δ' ἐκ τοῦ καιροῦ προσβοηθησάντων εἰς τὴν 5 'Ρώμην Σαβίνων και Τυροηνών Ιππείς μεν ήσαν 5 είς τετρακισγιλίους, πεζοί δὲ πλείους τῶν πεντακισμυρίων. τούτους μεν άθροίσαντες ώς έπι Τυρρη- 6 126. νίας προεκάθισαν, έξαπέλεκυν αὐτοῖς ἡγεμόνα συστήσαντες. οί δὲ τὸν 'Απεννίνον κατοικοῦντες 'Όμ-7 βροι καί Σαρσινάτοι συνήγθησαν είς δισμυρίους, 10 μετά δε τούτων Ούένετοι και Γονομάνοι δισμύριοι. τούτους δ' εταξαν έπλ των δρων της Γαλατίας, εν' 8 έμβαλόντες είς την των Βοίων χώραν άντιπερισπῶσι τοὺς ἐξεληλυθότας. τὰ μὲν οὖν προκαθήμενα στρατόπεδα της γώρας ταῦτ' ην. ἐν δὲ τῆ 9 15 Ρώμη διέτριβον ήτοιμασμένοι χάριν των συμβαινόντων έν τοις πολέμοις, έφεδρείας έχοντες τάξιν, 'Ρωμαίων μέν αὐτῶν πεζοί δισμύριοι, μετὰ δὲ τούτων Ιππείς χίλιοι καλ πεντακόσιοι, των δε συμμάχων πεζοί μέν τρισμύριοι, δισχίλιοι δ' ίππεζς. κα-10 20 ταγραφαί δ' άνηνέγθησαν Λατίνων μεν όκτακισμύριοι πεζοί, πεντακισγίλιοι δ' Ιππεζς, Σαυνιτών δε πεζοί μεν επτακισμύριοι, μετά δε τούτων ίππεζς έπτακισχίλιοι, και μην Ίαπύγων και Μεσσαπίων 11 συνάμφω πεζών μεν πέντε μυριάδες, ίππεῖς δε μύ-25 ριοι σύν έξακισχιλίοις, Λευκανών δε πεζοί μεν τρισ- 12 182 μύριοι, τρισχίλιοι δ' Ιππείς, Μαρσών δε και Μαρρουχίνων και Φερεντάνων, έτι δ' Ούεστίνων πεζοί μέν δισμύριοι, τετρακισχίλιοι δ' Ιππείς. Ετι γε 13 μην και έν Σικελία και Τάραντι στρατόπεδα δύο παρ-30 εφήδρευεν, ών έκατερον ήν ανά τετρακισχιλίους καὶ διακοσίους πεζούς, ίππεζς δὲ διακοσίους. 'Ρω-14

μαίων δὲ καὶ Καμπανῶν ἡ πληθὺς πεζῶν μὲν εἰς εἰκοσι καὶ πέντε κατελέχθησαν μυριάδες, ἰππέων δ' ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες.

15 ὥστ' εἶναι τὸ [κεφάλαιον τῶν μὲν προκαθημένων τῆς 'Ρώμης δυνάμεων πεζοὶ μὲν ὑπὲρ πεντεκαίδεκα ε

16 μυριάδες, ἰππεῖς δὲ πρὸς έξακισχιλίους, τὸ δὲ] σύμπαν πλῆθος τῶν δυναμένων ὅπλα βαστάζειν, αὐτῶν τε 'Ρωμαίων καὶ τῶν συμμάχων, πεζῶν ὑπὲρ τὰς έβδομήκοντα μυριάδας, ἰππέων δ' εἰς ἐπτὰ μυριά
17 δας. ἐφ' οὖς 'Αννίβας ἐλάττους ἔχων δισμυρίων 10 ἐπέβαλεν εἰς τὴν 'Ιταλίαν. περὶ μὲν οὖν τούτων 127. ἐν τοῖς ἑξῆς σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν.

Οί δε Κελτοί κατάραντες είς την Τυροηνίαν έπ-25 επορεύοντο την χώραν, πορθούντες άδεως οὐδενὸς δ' αὐτοῖς ἀντιταττομένου, τέλος ἐπ' αὐτὴν ῷρμησαν ιδ 2 την 'Ρώμην. ήδη δ' αὐτῶν περί πόλιν ὄντων ή καλείται μεν Κλούσιον, απέχει δ' ήμερων τριων δδον από της 'Ρώμης, προσαγγέλλεται διότι κατόπιν αὐτοῖς ἔπονται καὶ συνάπτουσιν αί προκαθήμεναι 3 των Ρωμαίων έν τη Τυρρηνία δυνάμεις. οί δ' ακού- 20 σαντες έξ ύποστροφής απήντων, σπεύδοντες τούτοις 4 συμβαλείν, έγγίσαντες δ' άλλήλοις ήδη περί δυσμάς ήλίου, τότε μέν έν συμμέτρω διαστήματι κατα-5 στρατοπεδεύσαντες ηθλίσθησαν αμφότεροι. της δε νυκτός ἐπιγενομένης πῦρ ἀνακαύσαντες of Κελτοί 15 τούς μεν ίππεις απέλιπον, συντάξαντες αμα τῷ φωτί 188. συμφανείς γενομένους τοίς πολεμίοις ύποχωρείν κατά 6 τὸν αὐτὸν στίβον. αὐτοί δὲ λαθραίαν ποιησάμενοι την αποχώρησιν ώς έπλ πόλιν Φαισόλαν αὐτοῦ παρενέβαλον, πρόθεσιν έχοντες αμα μέν έκδέχεσθαι 80

τούς έαυτων ίππεζς, αμα δε παραδόξως ένοχλήσαι

την των υπεναντίων έφοδον. οί δε 'Ρωμαΐοι της 7 ήμέρας έπιγενομένης συνιδόντες τους ίππεζε αυτούς καλ νομίσαντες τούς Κελτούς αποδεδρακέναι, κατά σπουδην ηκολούθουν τοζε (ππεῦσιν κατά την έκείνων 5 ἀπογώρησιν. ἄμα δὲ τῷ συνεγγίζειν τοῖς πολεμίοις 8 διαναστάντων των Κελτων καλ συμπεσόντων αὐτοζς ην άγων τὰς ἀργὰς έξ ἀμφοῖν βίαιος. τέλος δὲ καθ-9 υπερεγόντων των Κελτων τη τόλμη και τω πλήθει, συνέβη διαφθαρήναι μέν των Ρωμαίων ούκ έλάτ-10 τους έξακισχιλίων, τούς δε λοιπούς φεύγειν ων οί πλείους πρός τινα τόπον έρυμνὸν ἀπογωρήσαντες έμενον. οθς τὸ μέν πρώτον οί Κελτοί πολιορχείν 10 έπεβάλοντο κακώς δ' ἀπαλλάττοντες έκ τῆς προγεγενημένης έν τη νυκτί πορείας και κακοπαθείας και 15 ταλαιπωρίας ώρμησαν πρός ανάπαυσιν καλ θεραπείαν, φυλακήν ἀπολιπόντες τῶν ἰδίων ἱππέων περί τὸν λόφον, πρόθεσιν έγοντες κατά τὴν ἐπιοῦσαν 11 πολιορκείν τούς συμπεφευγότας, έὰν μὴ παραδῶσιν 128. έαυτούς έχουσίως.

20 Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Λεύκιος Λίμίλιος ὁ 26 προκαθήμενος ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ᾿Αδρίαν τόπων ἀκούσας τοὺς Κελτοὺς διὰ Τυρρηνίας ἐμβεβληκότας συνεγγίζειν τῆ ὙΡώμη, παρῆν βοηθῶν κατὰ σπου-δὴν εὐτυχῶς εἰς δέοντα καιρόν. καταστρατοπεδεύ-2 25 σαντος δ' αὐτοῦ σύνεγγυς τῶν πολεμίων, κατιδόντες τὰ πυρὰ καὶ νοήσαντες τὸ γεγονὸς οἱ συμπεφευγότες ἐπὶ τὸν λόφον ταχέως ἀναθαρρήσαντες ἔξαπέστειλαν αὐτῶν τινας τῆς νυκτὸς ἀνόπλους διὰ τῆς ὕλης ἀναγγελοῦντας τῷ στρατηγῷ τὸ συμβεβη-30 κός. ὁ δὲ διακούσας καὶ θεωρῶν οὐδὲ διαβούλιον 3 αὐτῷ καταλειπόμενον ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, τοῖς

μέν χιλιάρχοις αμα τῷ φωτί παρήγγειλε τοὺς πεζοὺς 184. έξάνειν, αὐτὸς δὲ τοὺς ίππεῖς ἀναλαβὼν καθηνεῖτο τῆς δυνάμεως, ποιούμενος την πορείαν ἐπὶ τὸν 4 προειρημένον βουνόν, οί δὲ τῶν Γαλατῶν ἡνεμόνες ἀφορώντες τὰ πυρά τῆς νυκτὸς καὶ συλλογι- ε ζόμενοι την παρουσίαν των πολεμίων συνήδρευον. 5 οἶς 'Ανηρδέστης ὁ βασιλεὺς γνώμην εἰσέφερε λέγων ότι δεί τοσαύτης λείας έγκρατείς γεγονότας - ἡν νάρ. ώς ξοικε, και το των σωμάτων και θρεμμάτων πληθος, έτι δε της αποσκευής ής είχου, αμύθητου - 10 6 διόπερ έφη δείν μή κινδυνεύειν έτι μηδε παραβάλλεσθαι τοις όλοις, άλλ' είς την οίκείαν άδεως έπανάγειν. ταῦτα δ' ἀποσκευασαμένους καὶ γενομένους εὐζώνους αύθις έγγειρεῖν όλοσγερῶς, έὰν δοκῆ, τοῖς Ρωμαίων 7 πράγμασιν. δόξαντος δὲ σφίσι κατὰ τὴν Ανηροέστου 15 γνώμην χρήσασθαι τοῖς παρούσιν, οὖτοι μὲν τῆς νυπτός ταῦτα βουλευσάμενοι, πρό φωτός ἀναζεύξαντες προήγον παρά θάλατταν διά τής Τυρρηνών 8 γώρας. δ δε Λεύκιος αναλαβων έκ του βουνου τὸ διασφζόμενον τοῦ στρατοπέδου μέρος ἄμα ταῖς 10 ίδίαις δυνάμεσι το μέν διακινδυνεύειν έκ παρατάξεως οὐδαμῶς έκρινε συμφέρειν, ἐπιτηρείν δὲ μαλλον καιρούς και τόπους εύφυεις έπόμενος, έάν 129. πού τι βλάψαι τοὺς πολεμίους ή τῆς λείας ἀποσπάσαι δυνηθή.

27 Κατὰ δὲ τοὺς καιφοὺς τούτους ἐκ Σαφδόνος μετὰ τῶν στρατοπέδων Γάιος ᾿Ατίλιος ὕπατος εἰς Πίσας καταπεπλευκώς προῆγε μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς Ἡωμην, ἐναντίαν ποιούμενος τοἰς πολεμίοις τὴν 2 πορείαν. ἤδη δὲ περὶ Τελαμῶνα τῆς Τυρρηνίας 30 τῶν Κελτῶν ὑπαρχόντων, οἱ προνομεύοντες ἐξ αὐτῶν

έμπεσόντες είς τοὺς παρὰ τοῦ Γαΐου προπορευομένους ξάλωσαν και τά τε προγεγονότα διεσάφουν 8 άναχρινόμενοι τῶ στρατηνῷ καὶ τὴν παρουσίαν άμφοτέρων των στρατοπέδων άνήγγελλον, σημαί-5 νοντες διότι τελείως σύνεγγύς είσιν of Kehrol καλ 185. τούτων κατόπιν οί περί του Λεύκιου. ό δε τα μεν 4 ξενισθείς έπὶ τοῖς προσπίπτουσι, τὰ δ' εὕελπις γενόμενος έπλ τῷ δοκεῖν μέσους κατὰ πορείαν ἀπειληφέναι τούς Κελτούς, τοῖς μέν χιλιάρχοις παρήγγειλε 10 τάττειν τὰ στρατόπεδα καὶ βάδην εἰς τοῦμπροσθεν προάγειν, καθ' δσον αν οί τόποι προσδέχωνται την μετωπηδον έφοδον, αυτος δε συνθεωρήσας ευκαίρως δ λόφον κείμενον ύπερ την δδόν, ύφ' δν έδει παραπορευθήναι τούς Κελτούς, αναλαβών τούς ίππεις 15 ώρμησε σπεύδων προκαταλαβέσθαι την ακρολοφίαν καὶ πρώτος κατάρξαι τοῦ κινδύνου, πεπεισμένος τῆς έπιγραφής των έκβαινόντων πλείστον ούτω κληρονομήσειν. οί δε Κελτοί το μεν πρώτον την παρουσίαν 6 τῶν περί τὸν 'Ατίλιον ἀγνοοῦντες, ἐκ δὲ τοῦ συμ-20 βαίνοντος ὑπολαμβάνοντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον περιπεπορεύσθαι την νύκτα τοῖς Ιππεύσι καὶ προκαταλαμβάνεσθαι τούς τόπους, εὐθέως έξαπέστελλον τούς παρ' αύτῷν Ιππείς καί τινας τῶν εὐζώνων, άντιποιησομένους των κατά τὸν βουνὸν τόπων. ταχὸ 7 25 δε συνέντες την του Γαΐου παρουσίαν έκ τινος των άχθέντων αίγμαλώτων σπουδή παρενέβαλον τούς πεζούς, ποιούμενοι την έχταξιν άμα πρός έχατέραν την έπιφάνειαν, και την απ' ούρας και την κατά πρόσωπου ους μεν γαρ ήδεσαν έπομένους αυτοίς, 8 180. 30 οθς δε κατά το στόμα προσεδόκων απαντήσειν, έκ τε των προσαγγελλομένων τεκμαιρόμενοι καί των

28 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν συμβαινόντων. οί δὲ περί τον Αιμίλιον άκηκοότες μέν τον είς τάς Πίσας κατάπλουν των στρατοπέδων, ούπω δε προσδοκώντες αὐτὰ συνεγγίζειν, τότε σαφώς έκ τοῦ περί τὸν λόφον άγωνος έγνωσαν διότι τελέως έγνὸς είναι 5 2 συμβαίνει τὰς οἰχείας αὐτῶν δυνάμεις. διὸ καὶ τούς μεν ίππεζε παραυτίκα βοηθήσοντας έξαπέστελλον τοῖς ἐν τῷ λόφω διαγωνιζομένοις, αὐτολ δε κατά τάς είθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τούς 186. 8 πεζούς προήγον έπλ τούς ύπεναντίους. οί δε Κελ- 10 τοί τούς μέν έκ των "Αλπεων Γαισάτους προσαγορευομένους εταξαν πρός την άπ' οὐρᾶς επιφάνειαν, ή προσεδόκων τούς περί του Αίμίλιου, έπι δε τού-4τοις τούς Ίνσομβρας πρός δε την κατά πρόσωπον τούς Ταυρίσκους και τούς έπι τάδε τοῦ Πάδου 15 κατοικούντας Βοίους παρενέβαλον, την έναντίαν μέν στάσιν έχοντας τοξς προειρημένοις, βλέποντας δε πρός την των του Γαΐου στρατοπέδων έφοδον. 5 τὰς δ' ἀμάξας καὶ συνωρίδας έκτὸς έκατέρου τοῦ κέρατος παρέστησαν, την δε λείαν είς τι των παρα- 20 κειμένων δρών φυλακήν περιστήσαντες ήθροιζον. 6 γενομένης δ' άμφιστόμου της των Κελτων δυνάμεως, ού μόνον καταπληκτικήν άλλά καλ πρακτικήν 7 είναι συνέβαινε την τάξιν. οι μεν ούν Ίνσομβρες καί Βοίοι τὰς ἀναξυρίδας ἔχοντες καὶ τοὺς εὐπετείς 25 8 των σάνων περί αύτους εξέταξαν. οί δε Γαισάται διά τε την φιλοδοξίαν καὶ τὸ δάρσος ταῦτ' ἀπορρίψαντες γυμνοί μετ' αὐτῶν τῶν ὅπλων πρῶτοι τῆς δυνάμεως κατέστησαν, υπολαβόντες ουτως έσεσθαι πρακτικώτατοι διά τό τινας των τόπων βατώδεις 30 όντας έμπλέχεσθαι τοις έφάμμασι και παραποδίζειν

την των οπλων χοείαν. το μέν οὖν πρώτον αὐτος 9 δ κατά τὸν λόφον ένειστήκει κίνδυνος, απασιν δυ σύνοπτος, ως αν αμα τοσούτου πλήθους Ιππέων άφ' έκάστου των στρατοπέδων άναμίξ άλλήλοις 181. s συμπεπτωχότος. έν δὲ τούτω τῶ καιρῶ συνέβη 10 Γάιον μεν τον υπατον παραβόλως άγωνιζόμενον έν γειρών νόμω τελευτήσαι τον βίον, την δε κεφαλήν αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλέας έπανενεχθηναι τῶν Κελτων τούς δε των Ρωμαίων Ιππείς κινδυνεύσαντας 10 έρρωμένως τέλος έπικρατησαι τοῦ τόπου καὶ τῶν ύπεναντίων. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν πεζικῶν στρατοπέ-11 δων ήδη σύνεγγυς όντων άλλήλοις ίδιον ήν καλ 187. θαυμαστόν το συμβαίνον ού μόνον τοίς έν αύτω τῷ καιρῷ τότε παροῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ποτε μετὰ 15 ταύτα δυναμένοις ύπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λεγομένων το γεγονός. πρώτον μεν γάρ έκ τριών 29 στρατοπέδων της μάχης συνισταμένης, δήλον ώς ξένην και παρηλλαγμένην είκος και την έπιφάνειαν καλ την χρείαν φαίνεσθαι τοῦ συντεταγμένου. δεύ-2 20 τερου δε πως ούκ αν απορήσαι τις και νύν και τότε παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν πότερον οί Κελτοί την επισφαλεστάτην είχον χώραν, έξ άμφοϊν τοϊν μεροίν αμα των πολεμίων έπαγόντων αύτοις, η 3 τούναντίον την έπιτευκτικωτάτην, αμα μέν άγωνι-25 ζόμενοι πρὸς ἀμφοτέρους, ᾶμα δὲ τὴν ἀφ' έκατέρων άσφάλειαν έκ των όπισθεν αύτοις παρασκευάζοντες, τὸ δὲ μέγιστον, ἀποκεκλειμένης πάσης τῆς εἰς τουπισθεν αναχωρήσεως και της έν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας; ή γάρ τῆς ἀμφιστόμου τάξεως ίδιότης 4 80 τοιαύτην έχει την χρείαν. τούς γε μην 'Ρωμαίους 5 τὰ μέν εὐθαρσείς έποίει τὸ μέσους και πάντοθεν

περιειληφέναι τοὺς πολεμίους, τὰ δὲ πάλιν δ κόσμος αὐτοὺς καὶ θόρυβος έξέπληττε τῆς τῶν Κελτῶν 6 δυνάμεως. άναρίθμητον μεν γάρ ήν το των βυκανητών και σαλπιγκτών πλήθος. οίς αμα τοῦ παντός στρατοπέδου συμπαιανίζοντος τηλικαύτην 5 καλ τοιαύτην συνέβαινε γίνεσθαι κραυγήν ώστε μή μόνον τὰς σάλπιννας καὶ τὰς δυνάμεις, άλλὰ καὶ τούς παρακειμένους τόπους συνηγούντας έξ αύτων 7 δοκείν προίεσθαι φωνήν. έκπληκτική δ' ήν καί των γυμνων προεστώτων άνδρων ή τ' έπιφάνεια 182. και κίνησις, ως αν διαφερόντων ταζς ακμαίς και 8 τοίς είδεσι. πάντες δ' οί τὰς πρώτας κατέγοντες σπείρας χουσοίς μανιάκαις καὶ περιχείροις ήσαν 9 κατακεκοσμημένοι. πρός & βλέποντες οί 'Ρωμαΐοι τὰ μεν έξεπλήττοντο, τὰ δ' ὑπὸ τῆς τοῦ λυσιτελοῦς 15 έλπίδος αγόμενοι διπλασίως παρωξύνοντο πρός τὸν 138. 30 χίνδυνον. πλην αμα τω τούς αχοντιστάς ποοελθόντας έκ των 'Ρωμαϊκών στρατοπέδων κατά τὸν έθισμον είσακοντίζειν ένεργοίς καὶ πυκνοίς τοίς βέλεσιν, τοῖς μὲν ὀπίσω τῶν Κελτῶν πολλὴν εὐχρη- 20 2 στίαν οι σάνοι μετά των άναξυρίδων παρείγον τοίς δε γυμνοίς προεστώσι παρά την προσδοκίαν τοῦ πράγματος συμβαίνοντος τάναντία πολλήν απορίαν 3 καὶ δυσχρηστίαν παρείζε τὸ γινόμενον. οὐ γὰρ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περι- 25 σκέπειν, δσω γυμνά καλ μείζω τὰ σώματ' ήν, τοσούτω 4 συνέβαινε μαλλον τὰ βέλη πίπτειν ἔνδον. τέλος δ' ού δυνάμενοι μεν άμύνασθαι τούς είσακοντίζοντας διὰ τὴν ἀπόστασιν καὶ τὸ πλῆθος τῷν πιπτόντων βελών, περικακούντες δε και δυσχρηστούμενοι τοίς 30 παρούσιν, οί μέν είς τούς πολεμίους ύπὸ τοῦ θυμοῦ

καὶ τῆς άλογιστίας είκη προπίπτοντες καὶ διδόντες σφᾶς αὐτοὺς έκουσίως ἀπέθνησκον, οί δ' είς τοὺς φίλους αναγωρούντες έπὶ πόδα καὶ προδήλως αποδειλιώντες διέστρεφον τούς κατόπιν. τὸ μὸν οὖν δ 5 τῶν Γαισάτων φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς τούτω τῷ τρόπω κατελύθη, τὸ δὲ τῶν Ἰνσόμβρων καὶ Βοίων 6 έτι δε Ταυρίσκων πλήθος, αμα τῷ τοὺς Ῥωμαίους δεξαμένους τούς έαυτων ακοντιστάς προσβάλλειν σφίσι τὰς σπείρας, συμπεσόν τοῖς πολεμίοις ἐκ γειρὸς 10 έποίει μάχην έγυράν. διακοπτόμενοι γάρ ξμενον 7 έπ' ίσον ταῖς ψυχαῖς, αὐτῷ τούτῷ καὶ καθόλου καὶ κατ' ἄνδρα λειπόμενοι, ταῖς τῶν ὅπλων κατασκευαίς. οι μεν οὖν θυρεοί πρὸς ἀσφάλειαν, αι δε 8 μάγαιραι πρός πράξιν μεγάλην διαφοράν *** έγειν. 15 την δε Γαλατικήν καταφοράν έχειν μόνον. έπει δ' 9 138. έξ ύπερδεξίων και κατά κέρας οι των 'Ρωμαίων ιππεῖς ἐμβαλόντες ἀπὸ τοῦ λόφου προσέφερον τὰς 189. χείρας έρρωμένως, τόθ' οί μέν πεζοί των Κελτων έν αὐτῷ τῷ τῆς παρατάξεως τόπῳ κατεκόπησαν, οί 20 δ' ίππεῖς πρὸς φυγὴν ὥρμησαν.

'Απέθανον μὲν οὖν τῶν Κελτῶν εἰς τετρακισμυ-31 ρίους, ἐάλωσαν δ' οὖκ ἐλάττους μυρίων, ἐν οἶς καὶ τῶν βασιλέων Κογκολιτάνος. ὁ δ' ἔτερος αὐτῶν 2 'Ανηρόεστος εἰς τινα τόπον συμφυγὼν μετ' ὀλίγων 25 προσήνεγκε τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν 'Ρωμαίων τὰ μὲν σκῦλα συν-3 αθροίσας εἰς τὴν 'Ρώμην ἀπέστειλε, τὴν δὲ λείαν ἀπέδωκε τοῖς προσήκουσιν. αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τὰ 4 στρατόπεδα καὶ διελθὼν παρ' αὐτὴν τὴν Λιγυστι-30 κὴν εἰς τὴν τῶν Βοίων ἐνέβαλε χώραν. πληρώσας δὲ τὰς ὁρμὰς τῶν στρατοπέδων τῆς ἀφελείας, ἐν

δλίγαις ήμέραις ήπεν μετά των δυνάμεων είς την 5 Ρώμην. και το μεν Καπετώλιον έκόσμησε ταις τε σημείαις και τοις μανιάκαις — τοῦτο δ' ἔστι χουσοϋν ψέλιον, δ φοροῦσι περί τον τράχηλον οι Γαλάται — 6 τοις δε λοιποίς σκύλοις και τοις αίχμαλώτοις πρός 5 την είσοδον έχρησατο την έαυτοῦ και πρός την τοῦ δριάμβου διακόσμησιν.

Ή μεν οδυ βαρυτάτη των Κελτών εφοδος ούτω καὶ τούτφ τῷ τρόπφ διεφθάρη, πᾶσι μὲν Ἰταλιώταις, μάλιστα δὲ Ῥωμαίοις μέγαν καὶ φοβερον 10 8 έπικρεμάσασα χίνδυνον, άπὸ δὲ τοῦ κατορθώματος τούτου κατελπίσαντες 'Ρωμαΐοι δυνήσεσθαι τούς Κελτούς έκ των τόπων των περί τὸν Πάδον όλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, τούς τε μετὰ ταῦτα κατασταθέντας ύπάτους Κόϊντον Φόλουιον καλ Τίτον Μάλιον 15 άμφοτέρους καλ τάς δυνάμεις μετά παρασκευής με-9 γάλης έξαπέστειλαν έπὶ τοὺς Κελτούς. οὖτοι δὲ τούς μέν Βοίους έξ έφόδου καταπληξάμενοι συνηνάγκασαν είς την 'Ρωμαίων έαυτούς δοῦναι πίστιν, 10 τον δε λοιπον χρόνον τῆς στρατείας, ἐπιγενομένων 20 διιβρων έξαισίων, έτι δε λοιμικής διαθέσεως έμπε-140. 32 σούσης αὐτοῖς, εἰς τέλος ἄπρακτον εἶγον. μετὰ δὲ τούτους κατασταθέντες Πόπλιος Φούριος καλ Γάιος Φλαμίνιος αύθις ένέβαλον είς την Κελτικήν διά 184. τῆς τῶν ἀνάρων χώρας, οἶς συμβαίνει μὴ μακρὰν 25 2 ἀπὸ Μασσαλίας* ἔγειν τὴν οἴκησιν. οθς είς τὴν φιλίαν προσαγαγόμενοι διέβησαν είς την των Ίνσόμβρων γην κατά τὰς συρροίας τοῦ τ' 'Αδόα καλ 3 Πάδου ποταμού. λαβόντες δε πληγάς περί τε την διάβασιν και περί την στρατοπεδείαν παραυτίκα 30 μεν εμειναν, μετά δε ταῦτα σπεισάμενοι καθ' όμο-

λογίαν ἀνελυσαν έχ των τόπων. περιελθόντες δὲ 4 πλείους ήμέρας και διελθόντες τον Κλούσιον ποταμον ήλθον είς την των Γονομάνων χώραν καλ προσλαβόντες τούτους, όντας συμμάγους, ενέβαλον s πάλιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς "Αλπεις τόπων εἰς τὰ τῶν Ίνσόμβρων πεδία και τήν τε γην έδήουν και τάς κατοικίας αὐτῶν έξεπόρθουν. οί δὲ τῶν Ἰνσόμβρων 5 προεστώτες θεωρούντες αμετάθετον οὖσαν την έπιβολήν των 'Ρωμαίων, ξχριναν της τύχης λαβείν 10 πείραν καλ διακινδυνεύσαι πρός αὐτούς δλοσχερώς. συναθροίσαντες οὐν ἀπάσας (τὰς ὑπαργούσας δυνά- 6 μεις) έπλ ταὐτὸν καλ τὰς γρυσᾶς σημείας τὰς ἀκινήτους λεγομένας χαθελόντες έχ τοῦ τῆς 'Αθηνᾶς **Γερού και τάλλα παρασκευασάμενοι δεόντως μετά** 15 ταύτα τεθαρρημότως και καταπληκτικώς άντεστρατοπέδευσαν τοίς πολεμίοις, όντες τὸ πληθος είς πέντε μυριάδας. οί δὲ 'Ρωμαΐοι τὰ μὲν δρώντες 7 σφας έλαττους όντας παρά πολύ των έναντίων, έβούλοντο συγχρησθαι ταϊς των συμμαγούντων αὐ-20 τοζς Κελτών δυνάμεσι τὰ δὲ συλλογισάμενοι τήν 8 τε Γαλατικήν άθεσίαν καὶ διότι πρὸς δμοφύλους τών προσλαμβανομένων μέλλουσι ποιείσθαι τὸν κίνδυνον, εύλαβοῦντο τοιούτοις ανδράσιν τοιούτου καιρού και πράγματος κοινωνείν. τέλος δ' οὐν 9 26 αύτολ μέν υπέμειναν έντος του ποταμού, τούς 141. δε των Κελτων σφίσι συνόντας διαβιβάσαντες είς τὸ πέραν ανέσπασαν τὰς ἐπὶ τοῦ ρείθρου γεφύρας, αμα μεν ασφαλιζόμενοι τὰ πρὸς έχείνους, 10 αμα δε μίαν εαυτοίς απολείποντες ελπίδα της σω-30 τηρίας την έν το νικάν διά το κατόπιν αὐτοίς άβατον όντα παρακείσθαι τὸν προειρημένον ποτα- 185. 11 μόν. πράξαντες δὲ ταῦτα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ήσαν.

Δοχοῦσι δ' ἐμφρόνως χεχρῆσθαι τῆ μάγη ταύτη 33 'Ρωμαΐοι, των χιλιάρχων υποδειξάντων ώς δεί ποιείσθαι του άνωνα κοινή και κατ' ιδίαν έκάστους, 5 2 συνεωρακότες γάρ έκ των προγεγονότων κινδύνων ότι τοίς τε θυμοίς κατά την πρώτην έφοδον, έως αν ακέραιον ή, φοβερώτατόν έστι παν το Γαλατικον 3 φῦλον, αι τε μάγαιραι ταις κατασκευαις, καθάπερ είρηται πρότερου, μίαν έχουσι την πρώτην κατα- 10 φοράν καιρίαν, άπο δε ταύτης εὐθέως άποξυστροῦνται, καμπτόμεναι κατά μῆκος καὶ κατά πλάτος έπὶ τοσούτον ώστ' έὰν μη δῷ τις ἀναστροφην τοῖς χρωμένοις έρείσαντας πρός την γην απευθύναι τώ ποδί, τελέως άπρακτου είναι την δευτέραν πληγην 15 4 αὐτῶν ἀναδόντες οὖν οἱ γιλίαρχοι τὰ τῶν τριαρίων δόρατα τῶν κατόπιν ἐφεστώτων ταῖς πρώταις σπείραις καί παραγγείλαντες έκ μεταλήψεως τοίς ξίφεσι χρησθαι συνέβαλον έχ παρατάξεως κατά πρόσ-5 ωπον τοῖς Κελτοῖς. ἄμα δὲ τῷ πρὸς τὰ δόρατα 20 ταίς πρώταις καταφοραίς γρωμένων των Γαλατών άγρειωθήναι τὰς μαγαίρας συνδραμόντες είς τὰς χείρας τούς μεν Κελτούς άπράκτους έποίησαν, άφελόμενοι την έχ διάρσεως αὐτῶν μάχην, ὅπερ ἰδιόν έστι Γαλατικής χρείας, διὰ τὸ μηδαμῶς κέντημα τὸ 25 6 ξίφος έχειν· αὐτοὶ δ' οὐκ΄ έκ καταφορᾶς ἀλλ' έκ διαλήψεως δρθαίς χρώμενοι ταίς μαχαίραις, πρακτικού του κεντήματος περί αὐτὰς ὑπάργοντος, τύπτοντες είς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πληγήν έπλ πληγή φέρουτες διέφθειραν τούς πλείστους τών 30 142. παραταξαμένων διὰ τὴν τῶν χιλιάρχων πρόνοιαν.

δ μέν γὰρ στρατηγὸς Φλαμίνιος οὐκ ὀρθῶς δοκεί το κεχρῆσθαι τῷ προειρημένῷ κινδύνῷ. καρ' αὐτὴν γὰρ τὴν ὀφρὰν τοῦ ποταμοῦ ποιησάμενος τὴν ἔκταξιν διέφθειρε τὸ τῆς 'Ρωμαϊκῆς μάχης ἰδιον, οὐχ τὰπολειπόμενος τόπον πρὸς τὴν ἐπὶ πόδα ταῖς σπείραις ἀναχώρησιν. εί γὰρ συνέβη βραχὰ μόνον πιε-8 σθῆναι τῆ χώρα τοὺς ἄνδρας κατὰ τὴν μάχην, ρί-186. πτειν ἀν εἰς τὸν ποταμὸν αὐτοὺς ἔδει διὰ τὴν ἀστοχίαν τοῦ προεστῶτος. οὐ μὴν ἀλλά γε πολλῷ νική-9 το σαντες ταῖς σφετέραις ἀρεταῖς, καθάπερ εἶπον, καὶ παμπληθοῦς μὲν λείας, οὐκ ὀλίγων δὲ σκύλων κρατήσαντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν 'Ρώμην.

Τῷ δ' έξῆς έτει, διαπρεσβευσαμένων τῶν Κελ-34 των ύπερ είρηνης και παν ποιήσειν ύπισηνουμέ-15 νων, ἔσπευσαν οί κατασταθέντες ὕπατοι Μάρκος Κλαύδιος καλ Γυάιος Κορνήλιος τοῦ μὴ συγχωρηδηναι την είρηνην αὐτοῖς. of δ' ἀποτυχόντες καὶ 2 πρίναντες έξελέγξαι τὰς τελευταίας έλπίδας, αὖθις ωρμησαν έπλ τὸ μισθοῦσθαι των περλ τὸν 'Ροδανὸν 20 Γαισάτων Γαλατών είς τρισμυρίους ούς παραλαβόντες είχον έν έτοίμω και προσεδόκων την των πολεμίων έφοδον. οι δε των Ρωμαίων στρατηγοί 3 της ώρας επιγενομένης αναλαβόντες τὰς δυνάμεις ήγου είς την των Ίνσόμβρων χώραν. παραγενόμε- 4 25 νοι δὲ καὶ (περι)στρατοπεδεύσαντες πόλιν 'Αγέρρας, ή μεταξύ κείται τοῦ Πάδου καὶ τῶν ᾿Αλπεινῶν όρῶν, ἐπολιόρχουν ταύτην. οί δ' "Ινσομβρες βοη- 5 θείν μεν οὐ δυνάμενοι διὰ τὸ προκαταληφθηναι τούς εύφυείς τόπους, σπεύδοντες δὲ λῦσαι τὴν 30 πολιορχίαν των Άγερρων, μέρος τι της δυνάμεως διαβιβάσαντες τὸν Πάδον είς τὴν τῶν 'Ανάρων χώ-

ραν έπολιόρχουν τὸ προσαγορευόμενον Κλαστίδιον. 6 προσπεσόντος δε τοῦ συμβαίνοντος τοῖς στρατηγοῖς, 148. ἀναλαβών τοὺς Ιππείς Μάρκος Κλαύδιος καί (τινας) των πεζικών ήπείγετο, σπεύδων βοηθήσαι τοίς πο-7 λιορκουμένοις. οί δὲ Κελτοί πυθόμενοι τὴν παρ- 5 ουσίαν των ύπεναντίων, λύσαντες την πολιορχίαν 8 ύπήντων καλ παρετάξαντο. των δε 'Ρωμαίων αὐτοζε τοζε ίππεῦσιν έξ ἐφόδου τολμηρῶς σφίσι προσπεσόντων, τὰς μὲν ἀρχὰς ἀντείχον μετὰ δὲ ταῦτα περιισταμένων καί κατά νώτου καί κατά κέρας, 10 δυσχοηστούμενοι τη μάχη τέλος έτράπησαν υπ' 9 αὐτῷν τῷν Ιππέων. καὶ πολλοὶ μὲν εἰς τὸν ποταμον έμπεσόντες ύπο τοῦ φεύματος διεφθάρησαν, οί 187 10 δε πλείους ύπο των πολεμίων κατεκόπησαν. Ελαβον δὲ καὶ τὰς 'Αχέρρας οι 'Ρωμαΐοι σίτου γεμού- 15 σας, έχχωρησάντων είς το Μεδιόλανον των Γαλατων, δσπερ έστι κυριώτατος τόπος της των Ίνσόμ-11 βρων γώρας. οίς έκ ποδὸς έπακολουθήσαντος τοῦ Γναΐου και προσβαλόντος ἄφνω πρὸς τὸ Μεδιό-12 λανον, τὸ μὲν πρώτον ἡσυχίαν ἔσχον ἀπολυομένου 20 δ' αὐτοῦ πάλιν είς τὰς 'Αχέρρας, ἐπεξελθόντες καλ της οὐραγίας άψάμενοι δρασέως πολλούς μέν νεκρούς ἐποίησαν, μέρος δέ τι καὶ φυγείν αὐτῶν 13 ηνάγκασαν, έως δ Γνάιος άνακαλεσάμενος τούς έκ τῆς πρωτοποφείας παρώρμησε στηναι καλ συμβαλείν τοίς 25 14 πολεμίοις. οί μεν ούν 'Ρωμαΐοι πειθαργήσαντες τώ στρατηγώ διεμάχοντο πρός τούς έπικειμένους εὐ-15 ρώστως, οί δὲ Κελτοί διὰ τὸ παρὸν εὐτύγημα μείναντες έπὶ ποσὸν εὐθαρσῶς, μετ' οὐ πολὺ τραπέντες έφευγον είς τὰς παρωρείας. δ δὲ Γνάιος 30 έπακολουθήσας την τε γώραν έπόρθει καὶ τὸ Μεδιόλανον είλε κατὰ κράτος. οὖ συμβαίνοντος οί 35 προεστῶτες τῶν Ἰνσόμβρων ἀπογνόντες τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας πάντα τὰ καθ' αὐτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις.

5 Ο μέν οὖν πρὸς τοὺς Κελτοὺς πόλεμος τοιοῦτον 2 144, έσχε τὸ τέλος, κατὰ μὲν τὴν ἀπόνοιαν καὶ τόλμαν των άνωνιζομένων άνδρων, έτι δε κατά τάς μάγας και τὸ πλήθος των έν αὐταίς ἀπολλυμένων και παραταττομένων οὐδενὸς καταδεέστερος τῶν ίστο-10 ρημένων, κατά δὲ τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὴν ἀκρισίαν 3 τοῦ κατὰ μέρος γειρισμοῦ τελέως εὐκαταφρόνητος διά τὸ μὴ τὸ πλεῖον ἀλλά συλλήβδην ἄπαν τὸ γινόμενον ύπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῶ μᾶλλον ἢ λονισμῶ βραβεύεσθαι. περί ών ήμεῖς συνθεωρήσαντες μετ' 4 15 δλίνου γρόνου αὐτοὺς έκ τῶν περί τὸν Πάδον πεδίων έξωσθέντας, πλην ολίνων τόπων των ύπ' αὐτάς τάς Αλπεις κειμένων, ούκ φήθημεν δείν ούτε την έξ άρτης έφοδον αύτων άμνημόνευτον παραλιπείν ούτε τὰς μετὰ ταῦτα πράξεις ούτε τὴν τελευ-20 ταίαν έξανάστασιν, ύπολαμβάνοντες οίκεῖον ίστορίας δ ύπάργειν τὰ τοιαῦτ' ἐπεισόδια τῆς τύγης εἰς μνή- 188. μην άνειν καὶ παράδοσιν τοῖς ἐπιγινομένοις, ῖνα μὴ 6 τελέως οί μεθ' ήμᾶς ανεννόητοι τούτων υπάρχοντες έκπλήττωνται τὰς αίφνιδίους καὶ παραλόνους τῶν 25 βαρβάρων ἐφόδους, άλλ' ἐπὶ ποσὸν ἐν νῷ λαμβάνοντες ώς όλιγοχρόνιον έστι και λίαν εύφθαρτον (τὸ τῶν βαρβάρων πληθος τοῖς σὺν νῷ κινδυνεύουσι) την έφοδον αὐτῶν ὑπομένωσι καὶ πάσας έξελέγχωσι τας σφετέρας έλπίδας πρότερον ή παραχωρήσαί τιεο νος τῶν ἀναγκαίων. καὶ γὰο τοὺς τὴν Περσῶν? έφοδον έπὶ τὴν Ελλάδα καὶ Γαλατών έπὶ Δελφούς

είς μυήμην καὶ παράδοσιν ήμιν άγαγόντας οὐ μικρά .μεγάλα δ' οίομαι συμβεβλησθαι πρός τούς ύπερ 8 της ποινης των Ελλήνων έλευθερίας άνωνας. ούτε γὰρ χορηγιῶν οὕθ' ὅπλων οὕτ' ἀνδρῶν πληθος καταπλαγείς άν τις αποσταίη τῆς τελευταίας έλπί- 5 δος, τοῦ διαγωνίζεσθαι περί τῆς σφετέρας χώρας καὶ πατρίδος, λαμβάνων πρὸ δφθαλμῶν τὸ παρά-145. δοξον των τότε γενομένων καλ μνημονεύσας δσας μυριάδας και τίνας τόλμας και πηλίκας παρασκευάς ή των σύν νῷ καὶ μετὰ λογισμοῦ κινδυνευόντων 10 9 αίρεσις και δύναμις καθείλεν. δ δ' ἀπὸ Γαλατῶν φόβος οὐ μόνον τὸ παλαιὸν ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμᾶς 10 ήδη πλεονάκις έξεπληξε τοὺς Έλληνας. διὸ καὶ μαλλον ένωνε παρωρμήθην έπι το κεφαλαιώδη μέν άνέκαθεν δε ποιήσασθαι την ύπερ τούτων έξήγησιν. 15 36

'Ασδρούβας δ' ό τῶν Καργηδονίων στρατηνός άπο γάρ τούτων παρεξέβημεν της έξηγήσεως - έτη γειρίσας όπτω τα κατά την Ίβηρίαν έτελεύτησε, δολοφονηθείς έν τοῖς έαυτοῦ καταλύμασι νυκτὸς ὑπό τινος Κελτοῦ τὸ γένος ίδίων ενεκεν άδικημάτων, 20 2 οὐ μικράν άλλὰ μεγάλην ποιήσας ἐπίδοσιν τοῖς Καργηδονίοις πράγμασιν, ούχ ούτω διὰ τῶν πολεμίων 3 έργων ώς διὰ τῆς πρὸς τοὺς δυνάστας δμιλίας. τὴν δε στρατηγίαν οι Καργηδόνιοι των κατά την Ίβηρίαν 'Αννίβα περιέθεσαν, όντι νέω, διὰ τὴν ὑπο- 25 φαινομένην έκ των πράξεων άγχίνοιαν αύτοῦ καλ 4 τόλμαν. δς παραλαβών την άρχην εὐθέως δηλος 189. ην έκ των επινοημάτων πόλεμον έξοίσων Ρωμαίοις. δ δή και τέλος έποίησε, πάνυ βραχύν έπισχων χρό-5 νον. τὰ μὲν οὖν κατὰ Καργηδονίους καὶ Ῥωμαίους 30 άπὸ τούτων ήδη των καιρων εν υποψίαις ήν πρὸς

άλλήλους καὶ παρατριβαῖς. οἱ μὲν γὰρ ἐπεβούλευον, 6 ἀμύνασθαι σπεύδοντες διὰ τὰς περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διηπίστουν, θεωροῦντες αὐτῶν τὰς ἐπιβολάς. ἐξ ὧν δῆλον ἡν τοῖς ὀρθῶς 7 σκοπουμένοις ὅτι μέλλουσι πολεμεῖν ἀλλήλοις οὐ μετὰ πολύν χρόνον.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Αχαιοί καὶ Φί-37 λιππος δ βασιλεύς αμα τοις άλλοις συμμάγοις συνίσταντο τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς πόλεμον τὸν προσαγο-10 ρευθέντα συμματικόν. ήμεζς δ' έπειδή τάς τε περί 2 Σικελίαν και Λιβύην και τὰς έξης πράξεις διεξιόντες κατά τὸ συνεγές τῆς προκατασκευῆς ήκομεν έπὶ την άργην τοῦ τε συμμαγικοῦ και τοῦ δευτέρου 146. συστάντος μεν 'Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις πολέμου. 15 προσαγορευθέντος δὲ παρὰ τοῖς πλείστοις 'Αννιβιακοῦ, κατὰ δὲ τὴν έξ ἀρχῆς πρόθεσιν ἀπὸ τούτων των καιρών έπηγγειλάμεθα ποιήσασθαι την άργην τῆς έαυτῶν συντάξεως, πρέπον ἂν είη τούτων ἀφ- 3 εμένους έπλ τὰς κατὰ τὴν Ελλάδα μεταβαίνειν πρά-20 ξεις, ΐνα πανταγόθεν δμοίαν ποιησάμενοι την προκατασκευήν και την έφοδον έπι τούς αὐτούς καιρούς ούτως ήδη [της Ίταλίας καί] της ἀποδεικτικής ίστορίας άρχώμεθα. έπεὶ γὰρ οὐ τινὰς πράξεις, 4 καθάπερ οι πρό ήμων, οίον τὰς Ελληνικὰς ή Περ-25 σικάς, όμοῦ δὲ τὰς ἐν τοῖς γνωριζομένοις μέρεσι τής οίκουμένης άναγράφειν έπικεχειρήκαμεν διὰ τὸ πρός τοῦτο τὸ μέρος τῆς ὑποθέσεως ἴδιόν τι συμβεβλησθαι τούς καθ' ήμᾶς καιρούς, ὑπὲρ ὧν σαφέστερον έν έτέροις δηλώσομεν, δέον αν είη και δ 30 πρὸ τῆς κατασκευῆς ἐπὶ βραγὸ τῶν ἐπιφανεστάτων καλ γνωριζομένων έθνων καλ τόπων έφάψασθαι της

6 οίκουμένης. περί μέν οὖν τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν καὶ των κατά την Αίγυπτον άρκούντως (αν) έχοι ποιείσθαι την αναμνησιν από των νυν δηθέντων καιρῶν διὰ τὸ τὴν μὲν ὑπὲρ τῶν προγεγονότων παρ' αὐτοζς ίστορίαν ὑπὸ πλειόνων ἐκδεδόσθαι καὶ γνώ-140. ριμου υπάργειν απασιν, έν δε τοῖς καθ' ἡμᾶς καιpols μηδεν αὐτοίς εξηλλαγμένον απηντήσθαι μηδε παράλονον ύπὸ τῆς τύγης ὅστε προσδεῖσθαι τῆς 7 των προγεγονότων ύπομνήσεως. περί δε τοῦ των Αχαιών Εθνους και περί της Μακεδόνων οίκίας 10 άρμόσει διά βραγέων άναδραμείν τοίς γρόνοις. 8 έπειδή περί μεν ταύτην όλοσγερής έπαναίρεσις, περί δε τους Αγαιούς, καθάπερ έπάνω προείπον, παράδοξος αύξησις και συμφρόνησις έν τοις καθ' ήμας 9 καιροῖς γέγονε. πολλῶν γὰρ ἐπιβαλομένων ἐν τοῖς 15 147. παρεληλυθόσι χρόνοις έπλ ταύτὸ συμφέρον άγαγείν Πελοποννησίους, οὐδενὸς δὲ καθικέσθαι δυνηθέντος διά τὸ μη της κοινης έλευθερίας ενεκεν άλλά της σφετέρας δυναστείας χάριν έχάστους ποιείσθαι 10 την σπουδήν, τοιαύτην και τηλικαύτην έν τοις καθ' 20 ήμας καιροίς έσχε προκοπήν και συντέλειαν τούτο τὸ μέρος ώστε μη μόνον συμμαγικήν καὶ φιλικήν κοινωνίαν γεγονέναι πραγμάτων περί αὐτούς, άλλὰ και νόμοις χρήσθαι τοις αὐτοίς και σταθμοίς και μέτροις καὶ νομίσμασι, πρὸς δὲ τούτοις ἄρχουσι, 26 11 βουλευταίς, δικασταίς, τοῖς αὐτοῖς, καθόλου δὲ τούτφ μόνω διαλλάττειν του μή μιας πόλεως διάθεσιν έχειν σχεδόν την σύμπασαν Πελοπόννησον, τῷ μή του αυτου περίβολου υπάρχειν τοίς κατοικούσιν αὐτήν, τάλλα δ' είναι καὶ κοινή καὶ κατὰ κόλεις 80 έκάστοις ταὐτὰ καὶ παραπλήσια.

Πρώτον δέ, πως έπεκράτησε καὶ τίνι τρόπω τὸ 38 των 'Αχαιών δυομα κατά πάντων Πελοποννησίων, ούκ άγρηστον μαθείν. ούτε γάρ χώρας καὶ πόλεων 2 πλήθει διαφέρουσιν οί πάτριον έξ άρχης έχοντες την ε προσηγορίαν ταύτην ούτε πλούτοις ούτε ταζε των άνδοῶν ἀρεταῖς. τό τε γὰρ τῶν Αρκάδων ἔθνος, 3 δμοίως δε και τὸ τῶν Λακώνων πλήθει μεν ἀνδοῶν καί χώρας οὐδὲ παρὰ μικρὸν ὑπερέχει καὶ μὴν ούδε των της ανδραγαθίας πρωτείων ούδενι των 10 Ελλήνων οίοι τ' είσιν οὐδέποτε παραγωρείν οί προειρημένοι. πώς ούν και διά τι νύν εύδοκούσιν 4 ούτοί τε και το λοιπον πλήθος των Πελοποννησίων, 141 αμα την πολιτείαν των Αγαιών και την προσηγορίαν μετειληφότες; δήλον ώς τύχην μέν λέγειν οὐδαμῶς 5 15 αν είη πρέπου φαύλου γάρ αίτιαν δε μαλλου ζητείν. χωρίς γὰρ ταύτης οὕτε τῶν κατὰ λόγον ούτε των παρά λόγον είναι δοκούντων οὐδὲν οἰόν τε συντελεσθηναι. έστι δ' οδν, ώς έμη δόξα, τοιαύτη τις. Ισηγορίας και παροησίας και καθόλου 6 το δημοκρατίας άληθινής σύστημα καλ προαίρεσιν είλιπρινεστέραν ούκ αν εύροι τις της παρά τοις Αγαιοίς 148. ύπαργούσης. αύτη τινάς μέν έθελοντήν αίρετιστάς 7 εύρε Πελοποννησίων, πολλούς δε πειθοί και λόγω προσηγάγετο τινάς δε βιασαμένη σύν καιρώ παρα-25 χοῆμα πάλιν εὐδοκεῖν ἐποίησεν αύτἢ τοὺς ἀναγκασθέντας. οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ὑπολειπομένη πλεονέ-8 κτημα των έξ άρχης, ίσα δε πάντα ποιούσα τοῖς ἀελ προσλαμβανομένοις ταχέως καθικνείτο τής προκειμένης έπιβολής, δύο συνεργοίς χρωμένη τοίς ίσχυ-30 ροτάτοις, Ισότητι καὶ φιλανθρωπία. διὸ ταύτην 9 άρχηγὸν καὶ (παρ)αίτιον ήγητέον τοῦ συμφρονήσαντας.

Πελοπουνησίους την υπάρχουσαν αυτοῖς εὐδαιμονίαν καταστήσασθαι.

Τὰ μὲν οὖν τῆς προαιρέσεως καὶ τὸ τῆς πολιτείας ιδίωμα τὸ νῦν είρημένον και πρότερον 11 ύπηργε παρά τοις 'Αγαιοίς. δηλον δε τουτο και δι' 5 έτέρων μεν πλειόνων, πρός δε το παρον αρκέσει πίστεως χάριν εν ή καλ δεύτερον ληφθέν μαρτύριον. 39 καθ' ους γάρ καιρούς έν τοις κατά την Ίταλίαν τόποις κατά την Μεγάλην Ελλάδα τότε προσαγορευομένην ένεπρήσθη τὰ συνέδρια τῶν Πυθαγορείων, 10 2 μετά ταῦτα γενομένου κινήματος όλοσχεροῦς περί τάς πολιτείας, όπερ είκός, ώς αν των πρώτων άνδρών έξ έκάστης πόλεως ούτω παραλόγως διαφθα-3 ρέντων, συνέβη τὰς κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους Έλληνικάς πόλεις άναπλησθήναι φόνου καὶ στάσεως 15 4 καὶ παυτοδαπῆς ταραχῆς. ἐν οἶς καιροῖς ἀπὸ τῶν πλείστων μερών της Ελλάδος πρεσβευόντων έπλ τας διαλύσεις, 'Αχαιοίς καὶ τῆ τούτων πίστει συν- 142. εχρήσαυτο πρὸς τὴυ τῶυ παρόντων κακῶυ έξ-5 αγωγήν. οὐ μόνον δὲ κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς 20 άπεδέξαντο την αίρεσιν των Αγαιων, άλλα και μετά τινας χρόνους δλοσχερώς ώρμησαν έπὶ τὸ μιμηταί 6 γενέσθαι τῆς πολιτείας αὐτῶν. παρακαλέσαντες γὰρ σφάς και συμφρονήσαντες Κροτωνιάται, Συβαρίται, 149. Καυλωνιάται, πρώτον μέν ἀπέδειξαν Διὸς Όμαρίου 25 κοινον ιερον και τόπον, έν ώ τάς τε συνόδους και τὰ διαβούλια συνετέλουν, δεύτερον τοὺς έδισμοὺς καὶ νόμους ἐκλαβόντες τοὺς τῶν ᾿Αγαιῶν ἐπεβάλοντο γρησθαι καί διοικείν κατά τούτους την πολιτείαν. 7 ύπὸ δὲ τῆς Διονυσίρυ Συρακοσίου δυναστείας, ἔτι 30 δὲ τῆς τῶν περιοικούντων βαρβάρων ἐπικρατείας

έμποδισθέντες οὐχ έκουσίως άλλὰ κατ' ἀνάγκην αὐτῶν ἀπέστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα Λακεδαιμονίων 8 μὲν παραδόξως πταισάντων περὶ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην, Θηβαίων δ' ἀνελπίστως ἀντιποιησαμένων 5 τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, ἡν ἀκρισία περὶ πάντας μὲν τοὺς Ἑλληνας, μάλιστα δὲ περὶ τοὺς προειρημένους, ὡς ἄν τῶν μὲν μὴ συγχωρούντων ἡττῆσθαι, τῶν δὲ μὴ πιστευόντων ὅτι νενικήκασιν. οὐ μὴν ἀλλά γε περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπέτρε-9 10 ψαν Θηβαῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι μόνοις τῶν Ἑλλήνων ᾿Αχαιοίς, οὐ πρὸς τὴν δύναμιν ἀποβλέψαντες — 10 σχεδὸν γὰρ ἐλαχίστην τότε δὴ τῶν Ἑλλήνων εἰχον — τὸ δὲ πλεῖον εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ὅλην καλοκάγαθίαν. ὁμολογουμένως γὰρ δὴ τότε ταύτην περὶ 15 αὐτῶν πάντες εἶγον τὴν δόξαν.

Τότε μέν ούν ψιλώς αὐτὰ τὰ κατὰ τὴν προαί-11 ρεσιν ύπηρχε παρ' αὐτοῖς ἀποτέλεσμα δ' ή πρᾶξις άξιόλογος προς αύξησιν τῶν ίδίων ἀνήκουσα πραγμάτων ούκ έγίνετο, τῷ μὴ δύνασθαι φῦναι 12 20 προστάτην άξιον τῆς προαιρέσεως, ἀελ δὲ τὸν ὑποδείξαντα ποτέ μέν ύπο της Λακεδαιμονίων άρχης έπισκοτείσθαι και κωλύεσθαι, ποτε δε μάλλον ύπο τῆς Μακεδόνων. ἐπεὶ δέ ποτε σὺν καιρῶ προστά-40 τας άξιόχοεως εδοεν, ταχέως την αύτης δύναμιν 148. 25 έποίησε φανεράν, έπιτελεσαμένη τὸ κάλλιστον έργον, την Πελοποννησίων δμόνοιαν. ής άρχηγον 2 μέν καὶ καθηγεμόνα τῆς ὅλης ἐπιβολῆς Αρατον νο-150, μιστέον του Σικυώνιου, άγωνιστην δε και τελεσιουργόν της πράξεως Φιλοποίμενα τον Μεγαλοπολί-30 την, βεβαιωτήν δε του μόνιμον αὐτήν ἐπὶ ποσὸν νενέσθαι Λυκόρταν καὶ τούς ταὐτὰ τούτω προελομέ-8.

3 νους ανδρας, τίνα δ' ην έκαστοις τὰ πραγθέντα καλ πώς και κατά ποίους καιρούς πειρασόμεθα δηλούν. άελ κατά τὸ πρέπου τῆ γραφῆ ποιούμενοι τὴν 4 έπίστασιν. των μέντοι γ' 'Αράτω διωκημένων καί νῦν καὶ μετά ταῦτα πάλιν ἐπικεφαλαιούμενοι μνη- 5 σθησόμεθα διὰ τὸ καὶ λίαν άληθινούς καὶ σαφείς έχεινον περί των ιδίων συντεταγέναι πράξεων ύπο-5 μνηματισμούς, των δὲ τοῖς άλλοις ἀπριβεστέραν καὶ μετά διαστολής ποιησόμεθα την έξήγησιν. ὑπολαμβάνω δε φάστην έμοι τ' αν γενέσθαι την διήγησιν 10 καλ τοις έντυνγάνουσιν εύπαρακολούθητον την μάθησιν, εί ποιησαίμεθα την επίστασιν άπο τούτων των καιρών, έν οίς κατά πόλιν διαλυθέντος τοῦ των 'Αγαιων έθνους ύπὸ των έκ Μακεδονίας βασιλέων άρχη πάλιν έγένετο και σύννευσις των πόλεων 16 6 προς άλλήλας. ἀφ' ής αύξανόμενον κατά το συνεγές τὸ έθνος είς ταύτην ήλθε την συντέλειαν, έν ή καθ' ήμας ήν, ύπεο ής κατά μέρος άρτίως είπου.

41 'Ολυμπιὰς μὲν ἦν εἰκοστὴ καὶ τετάρτη πρὸς ταῖς 20 έκατόν, ὅτε Πατρεῖς ἤρξαντο συμφρονεῖν καὶ Δυ-2 μαῖοι, καιροὶ δὲ καθ' οὖς Πτολεμαῖος ὁ Λάγου καὶ Λυσίμαχος, ἔτι δὲ Σέλευκος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Κεραυνὸς μετήλλαξαν τὸν βίον. πάντες γὰρ οὖτοι περὶ τὴν προειρημένην ὀλυμπιάδα τὸ ζῆν ἔξέλιπον. 25 8 τοὺς μὲν οὖν ἀνώτερον τούτων χρόνους τοιαύτη 4 τις ἦν ἡ περὶ τὸ προειρημένον ἔθνος διάθεσις. ἀπὸ γὰρ Τισαμενοῦ βασιλευθέντες, ὅς ἡν 'Ορέστου μὲν υίός, κατὰ δὲ τὴν τῶν 'Ηρακλειδῶν κάθοδον ἐκπεσὸν τῆς Σπάρτης κατέσχε τοὺς περὶ 'Αχαΐαν τόπους, 30 5 ἀπὸ τούτου κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ κατὰ τὸ γένος ἕως

'Ωγύγου βασιλευθέντες, μετὰ ταῦτα δυσαρεστήσαν- 144. τες τοίς του προειρημένου παισίν έπι τω μη νομί-151. μως άλλὰ δεσποτικώς αὐτών ἄργειν, μετέστησαν είς δημοκρατίαν την πολιτείαν. λοιπον ήδη τους έξης 6 5 γρόνους μέγρι τῆς 'Αλεξάνδρου καὶ Φιλίππου δυναστείας άλλοτε μέν άλλως έχώρει τὰ πράγματ' αὐτοῖς κατά τάς περιστάσεις, τό γε μήν κοινόν πολίτευμα, καθάπερ είρηκαμεν, έν δημοκρατία συνέγειν έπειρώντο, τούτο δ' ήν έκ δώδεκα πόλεων, ας έτι καί 7 10 νῦν συμβαίνει διαμένειν, πλην 'Ωλένου καὶ 'Ελίκης της ποὸ τῶν Λευκτρικῶν ὑπὸ της θαλάττης καταποθείσης αύται δ' είσιν Πάτραι, Δύμη, Φαραί, Τρι-8 ταία, Λεόντιον, (Αίγιον), Αίγειρα, Πελλήνη, Βοῦρα, Καρύνεια. κατά δὲ τοὺς ὑστέρους μὲν τῶν κατ' 9 16 Αλέξανδρον καιρών, προτέρους δὲ τῆς ἄρτι ἡηθείσης όλυμπιάδος, είς τοιαύτην διαφοράν καί καγεξίαν ένέπεσον, καὶ μάλιστα διὰ τῶν ἐκ Μακεδονίας βασιλέων, εν ή συνέβη πάσας τὰς πόλεις χωρισθείσας ἀφ' αὐτῶν ἐναντίως τὸ συμφέρον 20 άγειν άλλήλαις. έξ ού συνέπεσε τὰς μεν έμφρού-10 ρους αὐτῶν γενέσθαι διά τε Δημητρίου καὶ Κασσάνδρου καί μετά ταῦτα δι' Αντιγόνου τοῦ Γονατα, τάς δε καί τυραννείσθαι πλείστους γάρ δή μονάρχους ούτος έμφυτεύσαι δοκεί τοις Ελλησι. περί 11 25 δε την είκοστην και τετάρτην όλυμπιάδα πρός ταῖς έκατόν, καθάπερ έπάνω προείπον, αὖθις ήρξαντο μετανοήσαντες συμφρονείν. ταῦτα δ' ἡν κατὰ τὴν Πύρρου διάβασιν είς Ίταλίαν. και πρώτοι μέν 12 συνέστησαν Δυμαΐοι, Πατρείς, Τριταιείς, Φαραιείς: ω διόπερ οὐδὲ στήλην ὑπάρχειν συμβαίνει τῶν πόλεων τούτων πεοί της συμπολιτείας. μετά δε ταῦτα μά-13

λιστά πως έτει πέμπτω την φρουραν έκβαλόντες Αίγιεζς μετέσχον της συμπολιτείας έξης δε τούτοις 14 Βούριοι, τον τύραννον ἀποκτείναντες. ᾶμα δε τούτοις τοις Καρυνεζς ἀποκατέστησαν. συνιδών γὰρ Ἰσέας ὁ της Καρυνείας τότε τυραννεύων ἐκπεπτωκυζαν ε 152. μεν έξ Αίγίου την φρουράν, ἀπολωλότα δε τον έν τη Βούρα μόναρχον διὰ Μάργου καὶ τῶν 145. ᾿Αχαιῶν, ἐαυτὸν δε πανταχόθεν ὁρῶν ὅσον οὐκ 15 ἤδη πολεμηθησόμενον, ἀποθέμενος την ἀρχην καὶ λαβών τὰ πιστὰ παρὰ τῶν ᾿Αχαιῶν ὑπερ τῆς ἀσφα- 10 λείας προσέθηκε την πόλιν πρὸς τὸ τῶν ᾿Αχαιῶν σύστημα.

Τίνος οδυ χάριν έπὶ τοὺς χρόνους τούτους άν-42 έδραμον; ίνα πρώτον μέν γένηται συμφανές πώς και κατά ποίους καιρούς και τίνες πρώτοι των έξ 15 άργης 'Αγαιών αύδις έποιήσαντο την έπιβολην της 2 νῦν συστάσεως, δεύτερον δ' ΐνα καὶ τὰ τῆς προαιρέσεως μή μόνον διὰ τῆς ήμετέρας ἀποφάσεως, ἀλλὰ καλ δι' αύτων των πραγμάτων πίστεως τυγγάνη, 8 διότι μία τις άελ των 'Αχαιών αίρεσις ύπηρχε, καθ' 20 ην προτείνοντες μέν την παρ' αύτοις ίσηγορίαν και παροπσίαν, πολεμούντες δε και καταγωνιζόμενοι συνεχώς τούς η δι' αύτων η διά των βασιλέων τάς σφετέρας πατρίδας καταδουλουμένους, τούτφ τῷ τρόπω και ταύτη τη προθέσει τοῦτο τούργον έπ- 25 ετέλεσαν, τὰ μεν δι' αύτῶν, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν συμ-4 μάχων. καὶ γὰρ τὰ δι' ἐκείνων συνεργήματα γεγονότα πρός τούτο τὸ μέρος έν τοῖς έξῆς γρόνοις ἐπὶ δτήν των Αχαιών προαίρεσιν άνοιστέον. πολλοῖς γάρ κοινωνήσαντες πραγμάτων, πλείστων δε καί 30 καλλίστων 'Ρωμαίοις οὐδέποτε τὸ παράπαν έπεθύμησαν έχ των κατορθωμάτων οὐδενὸς ἰδία λυσιτελοῦς, ἀλλ' ἀντὶ πάσης τῆς ξαυτων φιλοτιμίας, ἡν 6
παρείχοντο τοῖς συμμάχοις, ἀντικατηλλάττοντο τὴν
ξκάστων ἐλευθερίαν καὶ τὴν κοινὴν ὁμόνοιαν Πελο5 ποννησίων. σαφέστερον δ' ὑπὲρ τούτων ἔσται δια-7
λαμβάνειν ἐξ αὐτων των περὶ τὰς πράξεις ἐνεργημάτων.

Είκοσι μέν οὖν ἔτη τὰ πρῶτα καὶ πέντε συν-43 επολιτεύσαντο μεθ' έαυτων αί προειρημέναι πόλεις. 10 γραμματέα κοινόν έκ περιόδου προγειριζόμεναι καί δύο στρατηγούς. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἔδοξεν αὐ-2 τοῖς ἕνα καθιστάνειν καὶ τούτω πιστεύειν ὑπὲρ τῶν όλων. καὶ πρώτος έτυχε τῆς τιμῆς ταύτης Μάρνος 153. δ Καρυνεύς. τετάρτω δ' ύστερον έτει του προει-3 15 οημένου στρατηγούντος Αρατος δ Σικυώνιος, έτη μεν έχων είκοσι, τυραννουμένην δ' έλευθερώσας την πατρίδα διὰ τῆς ἀρετῆς τῆς έαυτοῦ καὶ τόλμης 146. προσένειμε πρός την των Αχαιών πολιτείαν, άρχηθεν εύθυς έραστής γενόμενος της προαιρέσεως αύ-20 των. όγδόω δε πάλιν έτει στρατηγός αίρεθείς τὸ 4 δεύτερον και πραξικοπήσας του Ακροκόρινθου. 'Αντιγόνου πυριεύοντος, καὶ γενόμενος έγπρατης μεγάλου μεν ἀπέλυσε φόβου τούς την Πελοπόννησον κατοικούντας, έλευθερώσας δε Κορινθίους προσ-25 ηγάγετο πρός την των Άχαιων πολιτείαν. έπὶ δὲ 5 τῆς αὐτῆς ἀρχῆς καὶ τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένειμε τοις 'Αχαιοίς. ταῦτά τ' έγί-6 νετο τῷ πρότερον έτει τῆς Καργηδονίων ήττης, ἐν ή καθόλου Σικελίας έκχωρήσαντες πρώτον ὑπέμειναν εο τότε φόρους ένεγκεῖν 'Ρωμαίοις. μεγάλην δὲ προ-7 κοπην ποιήσας της επιβολής εν όλίγω χρόνω λοι-

πον ήδη διετέλει προστατών μεν του των Αγαιών έθνους, πάσας δὲ τὰς ἐπιβολὰς καὶ πράξεις πρὸς 8 εν τέλος αναφέρων τοῦτο δ' ήν το Μακεδόνας μέν έκβαλείν έκ Πελοποννήσου, τὰς δὲ μοναρχίας καταλύσαι, βεβαιώσαι δ' έπάστοις την ποινήν παι πά- 5 9 τριου έλευθερίαυ. μέχρι μέν οδυ (ην) Αντίγονος δ Γονατᾶς, πρός τε τὴν ἐκείνου πολυπραγμοσύνην καὶ ποὸς τὴν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιταττόμενος δι-10 ετέλει, πραγματικώς εκαστα γειρίζων, καίπερ είς τοῦτο προβάντων άμφοτέρων άδικίας και τόλμης 10 ώστε ποιήσασθαι συνθήμας πρός άλλήλους ύπερ 44 διαιρέσεως του των 'Αχαιών έθνους. 'Αντινόνου δε μεταλλάξαντος, και συνθεμένων των 'Αγαιών και συμμαγίαν πρός Αίτωλούς και μετασγόντων εύνενῶς σφίσι τοῦ πρὸς Δημήτριον πολέμου, τὰ μὲν 15 της άλλοτριότητος και δυσμενείας ήρθη κατά τὸ παρόν, υπεγένετο δε κοινωνική και φιλική τις αυ-154, 2 τοῖς διάθεσις. Δημητρίου δὲ βασιλεύσαντος δέκα μόνον έτη και μεταλλάξαντος τον βίον περί την πρώτην διάβασιν είς την Ίλλυρίδα 'Ρωμαίων, έγέ- 20 νετό τις εύροια πραγμάτων πρός την έξ άρχης έπι-3 βολήν των Άχαιων. οί γάρ έν τη Πελοποννήσω μόναργοι δυσελπιστήσαντες έπὶ τῷ μετηλλαγέναι μέν τον Δημήτριον, δς ην αύτοις οίονει χορηγός 147. καί μισθοδότης, έπικεῖσθαι δε τον "Αρατον, οίόμε- 25 νον δείν σφας αποτίθεσθαι τας τυραννίδας τοῖς μὲν πεισθεῖσι μεγάλας δωρεὰς καὶ τιμὰς προτείνοντα, τοις δὲ μὴ προσέχουσιν ἔτι μείζους ἐπανατεινόμενον φόβους καὶ κινδύνους διὰ τῶν 'Αχαιῶν, 4 Φρμησαν έπλ τὸ πεισθέντες ἀποθέσθαι μεν τὰς τυ- 30 ραννίδας, έλευθερώσαι δε τάς ξαυτών πατρίδας,

μετασχείν δὲ τῆς τῶν ᾿Αχαιῶν πολιτείας. Αυδιάδας δ μὲν οὖν ὁ Μεγαλοπολίτης ἔτι ζῶντος Δημητρίου, κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν, πάνυ πραγματικῶς καὶ φρονίμως προϊδόμενος τὸ μέλλον ἀπετέθειτο τὴν 5 τυραννίδα καὶ μετεσχήκει τῆς ἐθνικῆς συμπολιτείας. ᾿Αριστόμαχος δ᾽ ὁ τῶν ᾿Αργείων τύραννος καὶ Ξέ-6 νων ὁ τῶν Ἑρμιονέων καὶ Κλεώνυμος ὁ τῶν Φλιασίων τότ᾽ ἀποθέμενοι τὰς μοναρχίας ἐκοινώνησαν τῆς τῶν ᾿Αχαιῶν δημοκρατίας.

Όλοσχερεστέρας δε γενομένης αὐξήσεως διά 45 ταῦτα καὶ προκοπῆς περὶ τὸ ἔθνος, Αἰτωλοὶ διὰ τὴν έμφυτον άδικίαν καὶ πλεονεξίαν φθονήσαντες, τὸ δὲ πλεῖον ἐλπίσαντες καταδιελέσθαι τὰς πόλεις, καθάπερ καὶ πρότερον τὰς μὲν 'Ακαρνάνων διενεί-15 μαντο πρός 'Αλέξανδρον, τὰς δὲ τῶν 'Αχαιῶν ἐπεβάλουτο πρός 'Αυτίγουου του Γουατάυ, και τότε 2 παραπλησίαις έλπίσιν έπαρθέντες απετόλμησαν 'Αντιγόνω τε τῷ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς προεστώτι Μακεδόνων, έπιτροπεύοντι δε Φιλίππου παι-10 δός όντος, και Κλεομένει τῷ βασιλεί Λακεδαιμονίων κοινωνείν και συμπλέκειν άμφοτέροις αμα τὰς χεί-155. ρας. δρώντες γὰρ τὸν Αντίγονον κυριεύοντα μέν 3 των κατά Μακεδονίαν άσφαλως, δμολογούμενον δέ καὶ πρόδηλον έχθρον ὄντα των Αχαιών διὰ τὸ τὸν 25 'Απροπόρινθον πραξ(ιποπήσαντας παταλαβ)είν, ύπ-4 έλαβον, εί τοὺς Λακεδαιμονίους προσλαβόντες έτι κοινωνούς σφίσι της έπιβολης προεμβιβάσαιεν είς την πρός τὸ έθνος ἀπέχθειαν, βαδίως (ἀν) καταγωνίσασθαι τοὺς 'Αχαιοὺς έν καιρῷ συνεπιθέμενοι καὶ 148. 30 πανταχόθεν περιστήσαντες αύτοις τὸν πόλεμον. δ 5 δή καὶ ταγέως αν έκ των κατά λόγον ἐπετέλεσαν,

ει μή τὸ κυριώτατον παρείδον τῆς προθέσεως, οὐ συλλογισάμενοι διότι ταζε έπιβολαζε "Αρατον έξουσιν ανταγωνιστήν, ανδρα δυνάμενον πάσης εὐστο-6 γείν περιστάσεως, τοιγαρούν δρμήσαντες έπὶ τὸ πολυπραγμονείν και γειρών άργειν άδίκων ούχ οίον ήνυ- 5 σάν τι τῶν ἐπινοηθέντων, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ τὸν "Αρατον τότε προεστώτα και το έθνος έσωματοποίησαν, πραγματικώς άντιπερισπάσαντος έκείνου καλ 7 λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν. ὡς δ' ἐγειρίσθη τὰ ὅλα, δῆλον ἔσται διὰ τῶν λέγεσθαι μελλόντων, 10 Θεωρών γάρ τους Αίτωλους δ προειρημένος 46 άνηρ του μεν πόλεμου του πρός αὐτοὺς αἰστυνομένους ἀναλαβεῖν έχ τοῦ φανεροῦ διὰ τὸ καὶ λίαν είναι προσφάτους τὰς ἐκ τῶν Αγαιῶν εὐεργεσίας 2 περί του Δημητριακου πόλεμου είς αὐτούς, συμβου- 15 λευομένους δε τοζη Λακεδαιμονίοις και φθονούντας τοις 'Αγαιοίς έπὶ τοσούτον ώστε Κλεομένους πεποαξικοπηκότος αὐτούς καὶ παρηρημένου Τεγέαν, Μαντίνειαν, Όρχομενόν, τὰς Αἰτωλοίς οὐ μόνον συμμαγίδας ύπαργούσας, άλλὰ καὶ συμπολιτευομένας 20 τότε πόλεις, ούν οίον άγανακτοῦντας έπλ τούτοις. 156. 3 άλλα και βεβαιούντας αὐτῷ τὴν παράληψιν, και τούς πρότερον κατά τῶν μηδεν ἀδικούντων πᾶσαν ίκαν ην ποιουμένους πρόφασιν είς τὸ πολεμείν διὰ την πλεονεξίαν τότε συνορών έκουσίως παρασπον- 25 δουμένους και τας μεγίστας απολλύντας πόλεις έθελοντην έφ' φ μόνον ίδειν άξιόχρεων γενόμενον 4 άνταγωνιστήν Κλεομένη τοίς 'Αχαιοίς, έγνω δείν είς ταῦτα βλέπων οὖτός τε καὶ πάντες ὁμοίως οί προεστώτες του των Αγαιών πολιτεύματος πολέμου 80

μέν πρός μηδένα κατάρχειν, ένίστασθαι δε ταῖς τῷν

Αακεδαιμονίων έπιβολαίς. το μεν ούν πρώτον έπί δ τούτων ήσαν των διαλήψεων θεωρούντες δε κατά τους έξης χρόνους τον Κλεομένη θρασέως έποικοδομούντα μεν το καλούμενον 'Αθήναιον έν τη των Μεγαλοπολιτών χώρα, πρόδηλον δε καί πικρον άναδεικνύντα σφίσι πολέμιον έαυτόν, τότε δη συνα- 6 149. Θροίσαντες τους 'Αχαιούς έκριναν μετά της βουλης άναλαμβάνειν φανερώς την πρός τους Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν.

Ο μεν οδυ Κλεομενικός προσαγορευθείς πόλε-7 μος τοιαύτην έλαβε την άρχην και κατά τούτους τούς καιρούς. οί δ' Αγαιοί τὸ μὲν πρώτον διὰ τῆς 47 ίδίας δυνάμεως ώρμησαν άντοφθαλμείν τοίς Λακεδαιμονίοις, αμα μεν υπολαμβάνοντες κάλλιστον εί-15 ναι τὸ μὴ δι' έτέρων σφίσι πορίζεσθαι τὴν σωτηρίαν, άλλ' αὐτοὺς δι' αύτῶν σώζειν τὰς πόλεις καὶ την χώραν, αμα δε βουλόμενοι και την πρός Πτο-2 λεμαΐον τηρείν φιλίαν διά τάς προγεγενημένας εύεργεσίας και μη φαίνεσθαι πρός ετέρους έκτείνου-20 τες τὰς χείρας, ήδη δ' έπὶ ποσόν τοῦ πολέμου 8 προβαίνοντος, και τοῦ Κλεομένους τό τε πάτριον πολίτευμα καταλύσαντος καλ την έννομον βασιλείαν είς τυραννίδα μεταστήσαντος, χρωμένου δε και τώ πολέμφ πρακτικώς καὶ παραβόλως, προορώμενος 4 το Αρατος το μέλλου και δεδιώς την τε των Αίτω-157, λών ἀπόνοιαν καὶ τόλμαν ἔκρινε πρὸ πολλοῦ λυμαίνεσθαι την έπιβολην αὐτῶν. κατανοῶν δὲ δ του Αντίγουου και πράξιν έγουτα και σύνεσιν καί πίστεως άντιποιούμενου, τούς δε βασιλείς 20 σαφῶς είδὼς φύσει μέν οὐδένα νομίζοντας οῦτε (συνε)ργόν ούτε πολέμιον, ταίς δε τοῦ συμφέροντος

ψήφοις αίεὶ μετρούντας τὰς έχθρας καὶ τὰς φιλίας, 6 έπεβάλετο λαλείν πρός τον είρημένον βασιλέα καλ συμπλέχειν τὰς γεῖρας, ὑποδειχνύων αὐτῶ τὸ συμ-7 βησόμενον έκ τῶν πραγμάτων. προδήλως μέν οὖν αὐτὸ πράττειν ἀσύμφορον ἡγεῖτο διὰ πλείους αἰτίας, 5 τόν τε γάρ Κλεομένη καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς άντανωνι-8 στας παρασκευάζειν ήμελλε πρός την έπιβολήν, τούς τε πολλούς των 'Αγαιών διατρέψειν, καταφεύνων έπλ τούς έχθρούς καλ δοκών όλοσχερώς απεγνωκέναι τας έν αὐτοῖς έλπίδας. ὅπερ ημιστα φαίνεσθαι πράτ- 10 9 των έβούλετο. διόπερ έχων τοιαύτην πρόθεσιν άδή-10 λως αὐτὰ διενοεῖτο γειρίζειν. έξ οὖ πολλὰ παρὰ 150. την έαυτοῦ γνώμην ηναγκάζετο καλ λέγειν καλ ποιείν πρός τούς έπτος, δι' ων ημελλε την έναντίαν έμφασιν ύποδειχνύων ταύτην έπιχρύψεσθαι την οί- 15 11 πονομίαν. δυ γάριν ένια τούτων οὐδ' έν τοῖς ὑπομνήμασι κατέταξεν.

48 Είδως δὲ τοὺς Μεγαλοπολίτας κακοπαθοῦντας μὲν τῷ πολέμῷ διὰ τὸ παρακειμένους τῷ Λακεδαίμον προπολεμεῖν τῷν ἄλλων, οὐ τυγχάνοντας δὲ 20 τῆς καθηκούσης ἐπικουρίας ὑπὸ τῷν ᾿Αχαιῶν διὰ τὸ κἀκείνους δυσχρηστεῖσθαι θλιβομένους ὑπὸ τῆς 2 περιστάσεως, σαφῶς δὲ γινώσκων οἰκείως διακειμένους αὐτοὺς πρὸς τὴν Μακεδόνων οἰκίαν ἐκ τῶν 3 κατὰ τὸν ᾿Αμύντου Φίλιππον εὐεργεσιῶν, δι(ειλήφει) 25 διότι ταχέως ἄν ὑπὸ τοῦ Κλεομένους πιεζόμενοι καταφύγοιεν ἐπὶ τὸν ᾿Αντίγονον καὶ τὰς Μακεδόνων 4 ἐλπίδας κοινολογηθεὶς οὖν δι ἀπορρήτων περὶ τῆς 158. δλης ἐπιβολῆς Νικοφάνει καὶ Κερκιδῷ τοῖς Μεγαλοπολίταις, οῖτινες ἡσαν αὐτοῦ πατρικοὶ ξένοι καὶ 50 πρὸς τὴν ἐπιβολὴν εὐφυεῖς, ραδίως διὰ τούτων

δρμήν παρέστησε τοις Μεγαλοπολίταις είς τὸ πρεσβεύειν πρός τους Άχαιους και παρακαλείν πέμπειν πρός του Αντίνουου ύπερ βοηθείας, οί μεν ούν Μενα- 6 λοπολίται κατέστησαν αύτούς τούς περί του Νικοs φάνη καὶ τὸν Κερκιδᾶν πρεσβευτὰς πρός τε τοὺς Άχαιούς κάκεῖθεν εύθέως πρός τον Αντίγονον, αν αὐτοῖς συγκατάθηται τὸ ἔθνος. οἱ δ' 'Αγαιοὶ συν-7 εχώρησαν πρεσβεύειν τοῖς Μεγαλοπολίταις. σπουδη 8 δε συμμίξαντες οί περί τον Νικοφάνη τῶ βασιλεί 10 διελέγοντο περί μεν της έαυτων πατρίδος αύτά τάναγκατα διὰ βραγέων και κεφαλαιωδώς, τὰ δὲ πολλά περί των όλων κατά τὰς έντολὰς τὰς 'Αράτου και τὰς ὑποθέσεις. αὐται δ' ἦσαν ὑποδεικνύναι 49 την Αίτωλων και Κλεομένους κοινοπραγίαν τί δύνα-15 ται καί ποι τείνει, και δηλούν ότι πρώτοις μέν αὐτοῖς 'Αχαιοῖς εὐλαβητέον, έξῆς δὲ καὶ μᾶλλον 'Αντιγόνφ. τοῦτο μεν γάρ, ώς 'Αχαιοί τον έξ άμφοιν 2 πόλεμον ούκ αν ύπενέγκαιεν, εύθεώρητον είναι πασι, τούτο δ', ώς Αίτωλοί και Κλεομένης κρατήσαντες 151. 20 τούτων ούκ εὐδοκήσουσιν οὐδὲ μὴ μείνωσιν ἐπὶ των υποκειμένων, έτι του πρόσθεν βάον είναι τώ νοῦν έχοντι συνιδείν. τήν τε γάρ Αιτωλών πλεο-3 νεξίαν ούχ οίον τοις Πελοποννησίων δροις εὐδοκῆσαί ποτ' αν περιληφθείσαν, άλλ' οὐδὲ τοῖς τῆς 25 Ελλάδος, τήν τε Κλεομένους φιλοδοξίαν και την 4 όλην έπιβολήν κατά μέν το παρον αύτης έφίεσθαι της Πελοποννησίων ἀρχης, τυγόντα δε ταύτης τον προειρημένον κατά πόδας ανθέξεσθαι της των Ελλήνων ήγεμονίας. ής οὐχ οἶόν τε καθικέσθαι μή οὐ δ 30 πρόσθεν καταλύσαντα την Μακεδόνων άρχην. σκο-6 πείν οὖν αὐτὸν ήξίουν, προορώμενον τὸ μέλλον,

πότερον συμφέρει τοίς σφετέροις πράγμασι μετ' 'Αγαιών και Βοιωτών έν Πελοποννήσω πρός Κλεο-159. μένη πολεμείν ύπλο τῆς τῶν Ελλήνων ἡγεμονίας ἢ προέμενον τὸ μένιστον έθνος διακινδυνεύειν έν Θετταλία πρός Αίτωλούς καὶ Βοιωτούς, έτι δ' Άχαιούς s καί Λακεδαιμονίους, ύπερ της Μακεδόνων άρχης. 7 έὰν μὲν οὖν Αἰτωλοί τὴν έκ τῶν 'Αγαιῶν εἰς αὐτοὺς γεγενημένην εύνοιαν έν τοῖς κατά Δημήτριον καιροίς έντρεπόμενοι την ήσυγίαν άγειν ύποκρίνωνται, καθάπερ καὶ νῦν, πολεμήσειν αὐτοὺς ἔφασαν τοὺς 'Αγαι- 10 ούς πρός του Κλεομένη καν μέν ή τύχη συνεπιλαμβάνηται, μη δεϊσθαι γρείας των βοηθησόντων. 8 αν δ' αντιπίπτη τα της τύχης, Αλτωλοί δε συνεπιτίθωνται, προσέγειν αὐτὸν παρεκάλουν τοῖς πράγμασιν, ΐνα μή πρόηται τοὺς καιρούς, ἔτι δὲ δυνα- 15 9 μένοις σώζεσθαι Πελοποννησίοις έπαρχέση περί δέ πίστεως και χάριτος αποδόσεως φαθυμείν αὐτὸν φοντο δείν της γαο χοείας έπιτελουμένης αὐτον εύρήσειν του "Αρατον εύδοχουμένας άμφοτέροις 10 ύπισχνούντο πίστεις. όμοίως δ' έφασαν καλ τον 20 καιούν της βοηθείας αὐτὸν ὑποδείξειν.

50 'Ο μέν οὖν 'Αντίγονος ἀκούσας ταῦτα καὶ δόξας ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδεικνύναι τὸν "Αρατον, προσεῖχε τοῖς έξῆς πραττομένοις ἐπιμελῶς.

2 ἔγραψε δὲ καὶ τοῖς Μεγαλοπολίταις, ἐπαγγελλόμε- 25 νος βοηθήσειν, ἐὰν καὶ τοῖς 'Αχαιοῖς τοῦτο βουλο- 152.

8 μένοις ἦ. τῶν δὲ περὶ τὸν Νικοφάνη καὶ Κερκιδᾶν ἐπανελθόντων εἰς οἶκον καὶ τάς τε παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀποδόντων καὶ τὴν λοιπὴν εὕ- 20.

4 νοιαν αὐτοῦ καὶ προθυμίαν διασαφούντων, μετεωρισθέντες οἱ Μεγαλοπολίται προθύμως ἔσχον ἰέναι

πρός την σύνοδον των Αγαιών και παρακαλείν έπισπάσασθαι τὸν Αντίγονον καὶ τὰ πράγματα κατὰ σπουδήν έγγειρίζειν αὐτώ. ὁ δ' "Αρατος διακούσας 5 κατ' ιδίαν των περί τὸν Νικοφάνη τὴν τοῦ βασιε λέως αιρεσιν, ήν έχοι πρός τε τούς Αχαιούς καλ πρός αὐτόν, περιγαρής ήν τῷ μὴ διὰ κενῆς πεποιῆ-160. σθαι την επίνοιαν μηδ' εύρησθαι κατά την των Αίτωλών έλπίδα του Αντίνουου είς τέλος απηλλοτριωμένον έαυτοῦ. πάνυ δὲ πρὸς λόγον ἡγεῖτο γίνεσθαι 6 10 και τὸ τοὺς Μεγαλοπολίτας προθύμους είναι διὰ των 'Αγαιων φέρειν έπλ τον 'Αντίγονον τὰ πράγματα. μάλιστα μεν γάρ, ως επάνω προείπον, έσπευδεν μή 7 προσδεηθήναι της βοηθείας εί δ' έξ ανάγκης έπλ τοῦτο δέοι καταφεύγειν, οὐ μόνον ἠβούλετο δι' αύ-15 τοῦ γενέσθαι τὴν κλῆσιν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἐξ ἀπάντων των 'Αγαιων. ήγωνία γάρ, εί παραγενόμενος 8 δ βασιλεύς και κρατήσας τῷ πολέμφ τοῦ Κλεομένους καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀλλοιότερόν τι βουλεύσοιτο περί της κοινης πολιτείας, μή ποθ' δμο-20 λογουμένως των συμβαινόντων αὐτὸς ἀναλάβη τὴν αίτίαν, δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν διὰ τὴν έξ 9 αὐτοῦ προγεγενημένην ἀδικίαν περί τὸν 'Ακροκόοινθον είς την Μακεδόνων οἰκίαν. διόπερ αμα τω 10 παρελθόντας τοὺς Μεγαλοπολίτας είς τὸ κοινὸν βου-25 λευτήριον τά τε γράμματα τοῖς Άγαιοῖς ἐπιδεικνύναι καλ διασαφείν την όλην εύνοιαν τοῦ βασιλέως, πρός δε τούτοις άξιοῦν επισπάσασθαι τὸν 'Αντίγονον την ταγίστην, είναι δὲ καὶ τὸ πληθος ἐπὶ τῆς αὐτῆς δρμῆς, προελθών "Αρατος καὶ τήν τε τοῦ 11 30 βασιλέως προθυμίαν ἀποδεξάμενος καὶ τὴν τῶν πολλών διάληψιν έπαινέσας παρεχάλει διά πλειόνων

μάλιστα μεν πειρασθαι δι' αύτων σώζειν και τας πόλεις καὶ τὴν χώραν οὐδὲν γὰρ εἶναι τούτου κάλ- 158. 12 λιον οὐδὲ συμφορώτερον έκν δ' άρα πρός τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνη τὰ τῆς τύχης, πρότερον ἔφη δείν έξελένξαντας πάσας τὰς έν αὐτοίς έλπίδας τότε 5 51 καταφεύγειν έπὶ τὰς τῶν φίλων βοηθείας. ἐπισημηναμένου δε τοῦ πλήθους, ἔδοξε μένειν ἐπὶ τῶν ύποκειμένων και δι' αύτων έπιτελεϊν τον ένεστωτα 2 πόλεμον. έπεὶ δὲ Πτολεμαῖος ἀπογνούς μὲν τὸ έθνος Κλεομένει χορηγείν ἐπεβάλετο, βουλόμενος 10 161. αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Αντίγονον διὰ τὸ πλείους έλπίδας έγειν έν τοις Λακεδαιμονίοις ήπερ έν τοις 'Αγαιοίς τοῦ δύνασθαι διακατέχειν τὰς τῶν ἐν Μακε-3 δονία βασιλέων έπιβολάς, οί δ' Άχαιοί τὸ μέν πρώτον ήλαττώθησαν περί το Λύκαιον, συμπλα- 15 κέντες κατά πορείαν τῷ Κλεομένει, τὸ δὲ δεύτερον έκ παρατάξεως ήττήθησαν έν τοις Λαδοκείοις καλουμένοις της Μεγαλοπολίτιδος, ότε και Λυδιάδας έπεσε, τὸ δὲ τρίτον ὁλοσχερῶς έπταισαν ἐν τῆ Δυμαία περί το καλούμενον Εκατόμβαιον, παν- 20 4 δημεί διακινδυνεύοντες, τότ' ήδη των πραγμάτων ούκετι διδόντων αναστροφήν ήνανκαζε τα περιεστώτα καταφεύγειν δμοθυμαδον έπλ τον Αντίγονον. 5 έν ῷ καιρῷ πρεσβευτὴν τὸν υίὸν ἐξαποστείλας "Αρατος πρός 'Αντίγονον έβεβαιώσατο τὰ περί τῆς 25 6 βοηθείας. παρείχε δ' αὐτοίς ἀπορίαν καὶ δυσχρηστίαν μεγίστην τὸ μήτε τὸν βασιλέα δοκεῖν ἄν βοηθήσαι χωρίς του κομίσασθαι τον Ακροκόρινθον και λαβείν δρμητήριον πρός του ένεστωτα πόλεμον την των Κορινθίων πόλιν, μήτε τους 'Αγαιους αν 80 τολμήσαι Κορινθίους ακοντας έγχειρίσαι Μακεδόσι.

διὸ καὶ τὸ πρῶτον ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον 7 γάριν της περί των πίστεων έπισκέψεως. δ δέ 52 Κλεομένης καταπληξάμενος τοίς προειρημένοις εύτυγήμασι λοιπον άδεῶς ἐπεπορεύετο τὰς πόλεις, 5 ας μεν πείθων αίς δε τον φόβον ανατεινόμενος. προσλαβών δε τω τρόπω τούτω Καφύας, Πελλήνην, 2 Φενεόν, "Λογος, Φλιούντα, Κλεωνάς, Έπίδαυρον, Έρμιόνα, Τροίζηνα, τελευταΐον Κόρινθον, αὐτὸς μέν προσεστρατοπέδευσε τη των Σικυωνίων πόλει, 154. ιο τούς δ' 'Αχαιούς απέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος. των γὰο Κορινθίων τῷ μὲν Αράτω στρατηγούντι 3 καὶ τοῖς Άγαιοῖς παραγγειλάντων έκ τῆς πόλεως άπαλλάττεσθαι, πρός δε τον Κλευμένη διαπεμπομένων και καλούντων, παρεδόθη τοις 'Αχαιοίς άφορμή 15 καλ πρόφασις εύλογος. ής ἐπιλαβόμενος "Αρατος 4 162, καὶ προτείνας 'Αντιγόνω τὸν 'Αχροχόρινθον, κατεχόντων 'Αγαιών τότε τὸν τόπου τοῦτον, έλυσε μέν τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρὸς τὴν οἰκίαν, ίκανὴν δὲ πίστιν παρέσχετο τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 20 τὸ δὲ συνέχον, δρμητήριον παρεσκεύασεν 'Αντιγόνω πρός τὸν κατὰ Λακεδαιμονίων πόλεμον.

Ο δὲ Κλεομένης ἐπιγνοὺς τοὺς ᾿Αχαιοὺς συντι- δ
θεμένους τὰ πρὸς τὸν ᾿Αντίγονον, ἀναζεύξας ἀπὸ
τοῦ Σικυῶνος κατεστρατοπέδευσε περὶ τὸν Ἰσθμόν,
ει διαλαβῶν χάρακι καὶ τάφρω τὸν μεταξὺ τόπον τοῦ
τ' ᾿Ακροκορίνθου καὶ τῶν ᾿Ονείων καλουμένων ὀρῶν,
πᾶσαν ήδη βεβαίως περιειληφῶς ταῖς ἐλπίσι τὴν
Πελοποννησίων ἀρχήν. ᾿Αντίγονος δὲ πάλαι μὲν 6
ἦν ἐν παρασκευῆ, καραδοκῶν τὸ μελλον κατὰ τὰς
ει ὑποθέσεις τὰς ᾿Αράτου τότε (δὲ) συλλογιζόμενος ἐκ 7
τῶν προσπιπτόντων δσον οὕπω παρεῖναι τὸν Κλεο-

μένη μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς Θετταλίαν, διαπεμψάμενος πρός τε τὸν "Αρατον καὶ τοὺς 'Αχαιοὺς ὑπὲρ
τῶν ὡμολογημένων ἦκεν ἔχων τὰς δυνάμεις διὰ
8τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τὸν 'Ισθμόν. οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ πρὸς
τοῖς ἄλλοις καὶ τότε βουλόμενοι κωλῦσαι τὸν 'Αντί- 5
γονον τῆς βοηθείας, ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι μετὰ
δυνάμεως ἐντὸς Πυλῶν' εἰ δὲ μή, διότι κωλύσουσι
μεθ' ὅπλων αὐτοῦ τὴν δίοδον.

Ό μεν οδυ 'Αυτίγουος καλ Κλεομένης άντεστρατοπέδευου άλλήλοις, δ μεν είσελθεϊν σπουδάζων είς 10 Πελοπόννησον, δ δὲ Κλεομένης κωλῦσαι τῆς είσ-53 όδου του 'Αντίγονον. οί δ' 'Αγαιοί, καίπερ ού μετρίως ήλαττωμένοι τοῖς ὅλοις, ὅμως οὐκ ἀφίσταντο τῆς προθέσεως οὐδ' έγκατέλειπον τὰς ἐν αύτοῖς ἐλ- 155. 2 πίδας, άλλ' ἄμα τῷ τὸν 'Αριστοτέλη τὸν 'Αργεῖον 15 έπαναστήναι τοῖς Κλεομενισταῖς βοηθήσαντες καλ παρεισπεσόντες μετά Τιμοξένου τοῦ στρατηγοῦ κατ-8 έλαβου την των 'Αργείων πόλιν. δ δη και νομι-168. στέον αίτιώτατον γεγονέναι πραγμάτων κατορθώσεως. τὸ γὰρ ἐπιλαβόμενον τῆς ὁρμῆς τοῦ Κλεο- 20 μένους και προηττήσαν τὰς ψυχὰς τῶν δυνάμεων τοῦτ' ἡν, ὡς έξ αὐτῶν φανερὸν έγένετο τῶν πραγ-4 μάτων. και γάρ τόπους εὐφυεστέρους προκατέχων καλ χορηγίαις δαψιλεστέραις Αντιγόνου χρώμενος καὶ τόλμη καὶ φιλοτιμία μείζονι παρωρμημένος, 28 5 όμως αμα τφ προσπεσείν αὐτφ διότι κατειλήφθαι συμβαίνει την των 'Αργείων πόλιν ύπὸ των 'Αγαιων, εύθυς ανάσπαστος, απολιπών τα προδεδηλωμένα προτερήματα, φυγή παραπλησίαν έποιείτο την άπογώρησιν, δείσας μή πανταγόθεν αὐτὸν περιστώσιν 30 6 οί πολέμιοι. παραπεσών δ' είς "Αργος καὶ κατά

ποσον αντιποιησάμενος της πόλεως, μετά ταῦτα γενναίως μέν των 'Αχαιών, φιλοτίμως δε των 'Αρνείων έχ μεταμελείας αὐτὸν ἀμυναμένων, ἀποπεσών και ταύτης τῆς ἐπιβολῆς και ποιησάμενος τὴν 5 πορείαν διά Μαντινείας ούτως έπανηλθεν είς την Σπάρτην. δ δ' 'Αντίγονος ασφαλώς είς την Πελο-54 πόννησυν είσελθων παρέλαβε τον 'Ακροκόρινθον, οὐδένα δὲ χρόνον μείνας είχετο τῶν προκειμένων καὶ παρῆν εἰς "Αργος. ἐπαινέσας δὲ τοὺς 'Αργείους 2 10 καὶ καταστησάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν αὖθις ἐκ ποδός έχίνει, ποιούμενος την πορείαν ώς έπ' 'Αρκαδίας. ἐκβαλὼν δὲ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἐποικο-3 δομηθέντων χωρίων ύπο Κλεομένους κατά τε την Αίγυτιν καί Βελμινάτιν χώραν καί παραδούς τά 15 φρούρια Μεγαλοπολίταις ήπε πρός την των Άγαιων σύνοδον είς Αίγιον. ἀπολογισάμενος δὲ περὶ τῶν 4 καθ' αύτον και χρηματίσας περί των μελλόντων, ετι δε κατασταθείς ήγεμων απάντων των συμμάχων, μετὰ ταῦτα χρόνον μέν τινα παραγειμάζων 5 20 διέτριβε περί Σικυώνα καί Κόρινθον. της δ' έαρινης ώρας ενισταμένης αναλαβών τὰς δυνάμεις 156. προήνε, καὶ διανύσας τριταῖος πρὸς τὴν τῶν Τε-6 164. νεατών πόλιν, απηντηκότων καὶ τῶν 'Αγαιών ένταῦθα, περιστρατοπεδεύσας ἤρξατο πολιορκεῖν αὐ-25 τήν. των δε Μακεδόνων ένεργως χρωμένων τη τε? λοιπή πολιορχία καὶ τοῖς ὀρύγμασι, ταγέως ἀπελπίσαντες οί Τεγεαται την σωτηρίαν παρέδοσαν αύτούς. δ δ' Αυτίνουος άσφαλισάμενος τὰ κατὰ τὴν 8 πόλιν είγετο κατά τὸ συνεγές τῶν έξῆς καὶ προῆγε 80 κατὰ σπουδήν είς την Λακωνικήν. έγγίσας δὲ τῷ 9 Κλεομένει προχαθημένω της έαυτου χώρας κατεπεί10 φαζε καὶ συνίστατό τινας ἀκροβολισμούς. προσπεσόντος δὲ διὰ τῶν κατασκόπων αὐτῷ τοὺς ἐξ ᾿Ορχομενοῦ στρατιώτας παραβεβοηθηκέναι πρὸς τὸν Κλεομένη, παραυτίκα ποιησάμενος ἀναζυγὴν ἠπεί11 γετο. καὶ τὸν μὲν ᾿Ορχομενὸν ἐξ ἐφόδου κατὰ κρά- 5
τος εἶλε μετὰ δὲ ταῦτα περιστρατοπεδεύσας τὴν
12 τῶν Μαντινέων ἐπολιόρκει πόλιν. ταχὰ δὲ καὶ ταύτην καταπληξαμένων τῶν Μακεδόνων καὶ λαβόντων ὑποχείριον, ἀναζεύξας προῆγε τὴν ἐφ᾽
13 Ἡραίας καὶ Τελφούσης. παραλαβῶν δὲ καὶ ταύτας 10
τὰς πόλεις, ἐθελοντὴν προσχωρησάντων αὐτῷ τῶν κατοικούντων, οὕτως ἤδη συνάπτοντος τοῦ χειμῶνος παρῆν εἰς Αἰγιον πρὸς τὴν τῶν ᾿Αχαιῶν σύνοδον.
14 καὶ τοὺς μὲν Μακεδόνας ἐπ᾽ οἴκου διαφῆκε πάντας εἰς τὴν χειμασίαν, αὐτὸς δὲ τοῖς ᾿Αγαιοῖς διελέγετο 15

και συνδιενοείτο περί των ένεστώτων. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους συνθεωρών δ **న**్ Κλεομένης τὰς μέν δυνάμεις διαφειμένας, τὸν δ' Αντίγονον μετὰ τῶν μισθοφόρων ἐν Αἰγίφ διατρίβοντα καί τριών ήμερών όδον άφεστώτα τῆς Μεγά- 20 2 λης πόλεως, την δε πόλιν ταύτην είδως δυσφύλακτον οδσαν διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἐρημίαν, τότε δὲ καὶ φαθύμως τηρουμένην διὰ τὴν 'Αντιγόνου παρουσίαν, τὸ δὲ μέγιστον, ἀπολωλότας τοὺς πλείστους των έν ταζς ήλικίαις έν τε τῆ περὶ τὸ Λύ- 25 3 καιου και μετά ταῦτα τῆ περί Λαδόκεια μάχη, λα-165. βών συνεργούς τινας των έκ Μεσσήνης φυγάδων, οι διατρίβοντες ετύγγανον εν τη Μεγάλη πόλει, παρεισήλθε διὰ τούτων λάθρα νυκτὸς έντὸς τῶν 4 τειχών. της δ' ημέρας έπιγενομένης παρ' όλίγον 157. ήλθε του μή μόνον έκπεσείν, άλλα και τοίς όλοις

κινδυνεῦσαι διὰ τὴν εὐψυχίαν τῶν Μεγαλοπολιτῶν. δ δὴ καὶ τρισὶ μησὶ πρότερον αὐτῷ συνέβη παθεῖν 5 παρεισπεσόντι κατὰ τὸν Κωλαιὸν προσαγορευόμενον τόπον τῆς πόλεως. τότε δὲ τῷ πλήθει τῆς δυνά-6 5 μεως καὶ τῷ προκαταλαμβάνεσθαι τοὺς εὐκαίρους τόπους καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς καὶ πέρας ἐκβαλὼν τοὺς Μεγαλοπολίτας κατέσχε τὴν πόλιν. γενόμενος 7

έγκρατης ούτως αὐτην πικρῶς διέφθειρεν καὶ δυσμενῶς ὥστε μηδ' ἐλπίσαι μηδένα διότι δύναιτ' 10 ἄν συνοικισθῆναι πάλιν. τοῦτο δὲ ποιῆσαί μοι 8 δοκεὶ διὰ τὸ κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις παρὰ μόνοις Μεγαλοπολίταις καὶ Στυμφαλίοις μηδέποτε δυνηθῆναι μήθ' αἰρετιστην καὶ κοινωνὸν τῶν ἰδίων ἐλπίδων μήτε προδότην κατασκευάσασθαι. τὸ μὲν 9 15 γὰρ Κλειτορίων φιλελεύθερον καὶ γενναίον εἶς ἀνὴρ κατήσχυνε διὰ τὴν ἑαυτοῦ κακίαν, Θεάρκης τὸν εἰκότως ἐξαρνοῦνται Κλειτόριοι μὴ φῦναι παρὰ σφίσι, γενέσθαι δ' ὑποβολιμαῖον ἐξ Ὀρχομενοῦ τῶν ἐπηλύδων τινὸς στρατιωτῶν.

20 Έπεὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ᾿Αράτῳ 56 γεγραφότων παρ' ἐνίοις ἀποδοχῆς ἀξιοῦται Φύλαρ-χος, ἐν πολλοῖς ἀντιδοξῶν καὶ τἀναντία γράφων αὐτῷ, χρήσιμον ἀν εἰη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον ἡμῖν, 2 ᾿Αράτῳ προηρημένοις κατακολουθεῖν περὶ τῶν Κλεο-25 μενικῶν, μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, ἵνα μὴ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἰσοδυνα-166. μοῦν ἀπολείπωμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν καθόλου 3 μὲν οὖν ὁ συγγραφεὺς οὖτος πολλὰ παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν εἰρηκεν. πλὴν περὶ 4 30 μὲν τῶν ἄλλων ἴσως οὐκ ἀναγκαῖον ἐπιτιμᾶν κατὰ τὸ παρὸν οὐδ' ἐξακριβοῦν. ὅσα δὲ συνεπιβάλλει

τοίς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροίς — ταῦτα δ' ἔστιν τὰ περί τὸν Κλεομενικὸν πόλεμον — ὑπὲρ τούτων 5 αναγκαϊόν έστιν ήμιν διευκρινείν. Εσται δε πάντως άρχοῦντα ταῦτα πρὸς τὸ χαὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ προαίρεσιν καλ δύναμιν έν τῆ πραγματεία καταμα- 158. 6 θείν. βουλόμενος δή διασαφείν την ώμότητα την 'Αντιγόνου καὶ Μακεδόνων, αμα δὲ τούτοις τὴν 'Αράτου καὶ τῶν 'Αχαιῶν, φησὶ τοὺς Μαντινέας γενομένους ύποχειρίους μεγάλοις περιπεσείν άτυγήμασι, καὶ τὴν ἀργαιοτάτην καὶ μεγίστην πόλιν τῶν 10 κατὰ τὴν 'Αρκαδίαν τηλικαύταις παλαΐσαι συμφοραίς ώστε πάντας είς ἐπίστασιν καὶ δάκρυα τοὺς 7 Έλληνας άγαγεῖν. σπουδάζων δ' είς έλεον έπκαλεϊσθαι τούς αναγινώσκοντας καλ συμπαθείς ποιείν τοῖς λεγομένοις, εἰσάγει περιπλοκὰς γυναικῶν καὶ 15 κόμας διεροιμμένας καὶ μαστῶν ἐκβολάς, πρὸς δὲ τούτοις δάκουα καὶ θρήνους άνδρῶν καὶ γυναικῶν άναμίξ τέχνοις καί γονεύσι γηραιοίς άπαγομένων. 8 ποιεί δε τούτο παρ' όλην την ίστορίαν, πειρώμενος (ἐν) έκάστοις ἀεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέναι τὰ δεινά, 20 9 τὸ μὲν οὖν ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αίρέσεως αὐτοῦ παρείσθω, τὸ δὲ τῆς ίστορίας οἰκεῖον ἄμα 10 καλ χρήσιμον έξεταζέσθω. δεί τοιγαρούν ούκ έπιπλήττειν τὸν συγγραφέα τερατευόμενον διὰ τῆς ίστορίας τοὺς έντυγχάνοντας οὐδὲ τοὺς ένδεγομέ- 25 νους λόγους ζητείν και τὰ παρεπόμενα τοίς ύποκειμένοις έξαριθμεϊσθαι, καθάπερ οί τραγωδιογράφοι, των δε πραγθέντων και δηθέντων κατ' άλήθειαν αὐτῶν μνημονεύειν πάμπαν, (κ)ἂν πάνυ μέτρια 11 τυγγάνωσιν όντα. τὸ γὰρ τέλος ίστορίας καὶ τρα- 30 γφδίας οὐ ταὐτόν, άλλὰ τοὐναντίον. ἐκεῖ μὲν γὰρ

δεί διὰ τῶν πιθανωτάτων λόγων έκπλῆξαι καὶ ψυ-167. γανωγήσαι κατά τὸ παρὸν τοὺς ἀκούοντας, ἐνθάδε δὲ διὰ τῶν ἀληθινῶν ἔργων καὶ λόγων είς τὸν πάντα γρόνον διδάξαι καὶ πεῖσαι τοὺς φιλομαθοῦν-5 τας, ἐπειδήπεο ἐν ἐκείνοις μὲν ἡγεῖται τὸ πιθανόν, 12 καν ή ψεύδος, δια την απατην των θεωμένων, έν δὲ τούτοις τάληθὲς διὰ τὴν ἀφέλειαν τῶν φιλομαθούντων. γωρίς τε τούτων τὰς πλείστας ἡμῖν έξη-13 γείται των περιπετειών, ούχ ύποτιθείς αίτίαν καί 10 τρόπον τοῖς γινομένοις, ὧν χωρίς οὕτ' έλεεῖν εὐλόγως οὔτ' δργίζεσθαι καθηκόντως δυνατόν έπ' ούδενὶ τῶν συμβαινόντων. ἐπεὶ τίς ἀνθρώπων οὐ 14 159. δεινον ήγετται τύπτεσθαι τους έλευθέρους; άλλ' όμως, έὰν μὲν ἄρχων ἀδίκων χειρῶν πάθη τις 15 τούτο, δικαίως κοίνεται πεπουθέναι έαν δ' έπλ διορθώσει καὶ μαθήσει ταὐτὸ τοῦτο γίνηται, προσέτι και τιμής και χάριτος οι τύπτοντες τους έλευθέρους άξιοῦνται, καὶ μὴν τό γε τοὺς πολίτας ἀπο-15 κτεινύναι μέγιστον ασέβημα τίθεται καλ μεγίστων 20 άξιον προστίμων καίτοι γε προφανώς δ μέν τον κλέπτην η μοιγον αποκτείνας αθιώός έστιν, δ δε τον προδότην ή τύραννον τιμῶν καὶ προεδρείας τυγγάνει παρὰ πᾶσιν. οὕτως ἐν παντὶ τὸ τέλος κεῖται 16 τῆς διαλήψεως ὑπὲρ τούτων οὐκ ἐν τοῖς τελουμέ-25 νοις, άλλ' έν ταῖς αἰτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων και ταῖς τούτων διαφοραῖς.

Μαντινεῖς τοίνυν τὸ μὲν πρῶτον ἐγκαταλιπόν-57 τες τὴν μετὰ τῶν ᾿Αχαιῶν πολιτείαν ἐθελοντὴν Αἰ-τωλοῖς ἐνεχείρισαν αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα, μετὰ το δὲ ταῦτα Κλεομένει. γεγονότες δ᾽ ἐπὶ τοιαύτης 2 προαιρέσεως καὶ μετέχοντες τῆς Λακεδαιμονίων πο-

168. λιτείας έτει τετάρτφ πρότερον της Αντιγόνου παρουσίας έάλωσαν κατά κράτος ύπὸ τῶν 'Αγαιῶν, 3 Αράτου πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν. ἐν ὧ καιρώ τοσούτον απέσγον τού παθείν τι δεινόν διά την προειρημένην άμαρτίαν ώς και περιβόητον συν- 5 έβη γενέσθαι το πραγθέν διά την όξύτητα της κατά 4 την προαίρεσιν αμφοτέρων μεταβολής. αμα γαρ τω κατασχείν την πόλιν "Αρατος παραυτίκα μέν τοίς ύφ' αύτον ταττομένοις παρήγγελλε μηδένα μηδενός 5 απτεσθαι των άλλοτρίων, έξης δε τούτοις τούς Μαν- 10 τινέας συναθροίσας παρεκάλεσε θαρρείν και μένειν έπλ των ιδίων υπάρξειν γάρ αὐτοῖς τὴν ἀσφάλειαν 6 πολιτευομένοις μετά των Άχαιων. τοις δε Μαντινεῦσιν ἀνυπονοήτου καὶ παραδόξου φανείσης τῆς έλπίδος, παραυτίπα πάντες έπλ τῆς ἐναντίας ἐγέ- 15 7 νοντο γνώμης, καὶ πρὸς οθς μικρῶ πρότερον μαχόμενοι πολλούς μέν των άναγκαίων έπειδον άπολ- 160. λυμένους, ούκ ολίγους δ' αὐτῶν βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας, τούτους είς τὰς ίδίας οἰχίας είσαγόμενοι καλ ποιησάμενοι σφίσι καλ τοις άλλοις άναγ- 20 καίοις δμεστίους, οὐδὲν ἀπέλειπον τῆς μετ' ἀλλήλων 8 φιλοφροσύνης. και τοῦτ' είκότως ἐποίουν οὐ γὰρ οίδ' εί τινες ανθρώπων εύννωμονεστέροις ένέτυγον πολεμίοις οὐδ' εἴ τινες ἀβλαβέστερον ἐπάλαισαν τοῖς μεγίστοις δοκούσιν είναι συμπτώμασι Μαντινέων 25 διά την 'Αράτου καὶ τῶν 'Αχαιῶν εἰς αὐτοὺς φιλαν-58 θρωπίαν. μετά δε ταῦτα προορώμενοι τὰς έν αύτοῖς στάσεις καὶ τὰς ὑπ' Αἰτωλῶν καὶ Λακεδαιμονίων ἐπιβουλάς, πρεσβεύσαντες πρὸς τοὺς 'Αχαιοὺς 2 ήξίωσαν δοῦναι παραφυλακὴν αύτοζε. οί δὲ πει- 30 σθέντες απεκλήρωσαν έξ αύτων τριακοσίους ανδρας.

ών οι λαγόντες ώρμησαν, απολιπόντες τὰς ίδίας πατρίδας και τους βίους, και διέτριβον έν Μαντινεία, παραφυλάττοντες την έχείνων έλευθερίαν αμα καί σωτηρίαν. σύν δὲ τούτοις καὶ μισθοφόρους διακο-3 5 σίους έξέπεμψαν, οἱ μετὰ τῶν Αγαιῶν συνδιετήρουν 169, την υποκειμένην αὐτοῖς κατάστασιν. μετ' οὐ πολύ 4 δὲ στασιάσαντες πρός σφᾶς οί Μαντινείς καὶ Δακεδαιμονίους έπισπασάμενοι τήν τε πόλιν ένεγείρισαν καὶ τοὺς παρὰ τῶν Αχαιῶν διατρίβοντας παρ' 10 αύτοζε κατέσφαξαν. οδ μεζίον παρασπόνδημα καί δεινότερον οὐδ' είπεῖν εὐμαρές. ἐπειδή γὰρ ἔδοξε 5 σφίσι καθόλου την πρός τὸ έθνος χάριν καὶ φιλίαν άθετείν, των νε προειρημένων άνδρων έγρην δήπου φεισαμένους έασαι πάντας ύποσπόνδους άπελθείν· 15 τούτο γάρ και τοίς πολεμίοις έθος έστι συγχωρεί- 6 σθαι κατά τούς κοινούς των άνθρώπων νόμους. οί δ' ϊνα Κλεομένει καὶ Λακεδαιμονίοις ίκανὴν πα-7 ράσχωνται πίστιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολήν, τὰ κοινά των άνθρώπων δίκαια παραβάντες το μέγι-20 στον ἀσέβημα κατὰ προαίρεσιν ἐπετέλεσαν. τὸ γὰρ 8 τούτων αὐτόγειρας γενέσθαι καὶ τιμωρούς οἵτινες πρότερου μεν κατά κράτος λαβόντες αὐτοὺς άθώους άφηκαν, τότε δε την έκείνων έλευθερίαν και σωτηρίαν ἐφύλαττον, πηλίκης ὀργῆς ἐστιν ἄξιον; τί δ' 9 161, 25 αν παθόντες οδτοι δίκην δόξαιεν άρμόζουσαν δεδωκέναι; τυχὸν ίσως είποι τις άν, πραθέντες μετά τέκνων καὶ γυναικών, ἐπεὶ κατεπολεμήθησαν. ἀλλὰ 10 τοῦτό νε και τοῖς μηθεν ἀσεβες ἐπιτελεσαμένοις κατά τούς τοῦ πολέμου νόμους ὑπόκειται παθεῖν. 30 ούκοῦν δλοσγερεστέρας τινός και μείζονος τυγείν ήσαν άξιοι τιμωρίας, ώστ' είπερ έπαθον & Φύλαρ- 11

χός φησιν, οὐκ ἔλεον εἰκὸς ἦν συνεξακολουθείν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ελλήνων, ἔπαινον δὲ καὶ συγκατάθεσιν μαλλον τοῖς πράττουσι καὶ μεταπορευομέ-12 νοις την ἀσέβειαν αὐτῶν. ἀλλ' διιως οὐδενὸς περαιτέρω συνεξακολουθήσαντος Μαντινεύσι κατά την 5 περιπέτειαν πλην τοῦ διαρπαγηναι τοὺς βίους καὶ 170. πραθήναι τους έλευθέρους, δ συγγραφεύς αὐτής τῆς τερατείας γάριν οὐ μόνον ψεῦδος εἰσήνενκε τὸ 13 όλον, άλλὰ καὶ τὸ ψεῦδος ἀπίθανον, καὶ διὰ τὴν ὑπερβολήν της άγνοίας οὐδὲ τὸ παρακείμενον ήδυνήθη 10 συνεπιστήσαι, πῶς οί αὐτοὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιρούς πυριεύσαντες Τεγεατών κατά πράτος οὐδεν 14 τῶν ὁμοίων ἔπραξαν. καίτοι γ' εί μὲν ἡ τῶν πραττόντων ώμότης ην αίτία, καὶ τούτους είκὸς ην πεπουθέναι ταύτὰ τοῖς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπεπτωκόσι 15 15 καιρόν. εί δε περί μόνους γέγονε Μαντινείς ή διαφορά, φανερον δτι και την αιτίαν της δονής άνάγκη διαφέρουσαν γεγονέναι περί τούτους.

59 Πάλιν 'Αριστόμαχον τὸν 'Αργεϊόν φησιν, ἄνδρα τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας ὑπάρχοντα καὶ τετυραν-20 νηκότα μὲν 'Αργείων, πεφυκότα δ' ἐκ τυράννων, ὑποχείριον 'Αντιγόνω καὶ τοῖς 'Αχαιοῖς γενόμενον εἰς Κεγχρεὰς ἀπαχθῆναι καὶ στρεβλούμενον ἀποθανεῖν, ἀδικώτατα καὶ δεινότατα παθόντα πάντων 2 ἀνθρώπων. τηρῶν δὲ καὶ περὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν 25 δ συγγραφεὺς τὸ καθ' αὐτὸν ἰδίωμα φωνάς τινας πλάττει διὰ τῆς νυκτὸς αὐτοῦ στρεβλουμένου προσπιπτούσας τοῖς σύνεγγυς κατοικοῦσιν, ὧν τοὺς μὲν ἐκπληττομένους τὴν ἀσέβειαν, τοὺς δ' ἀπιστοῦντας, τοὺς δ' ἀγανακτοῦντας ἐπὶ τοῖς γινομένοις προσ-20 8 τρέχειν πρὸς τὴν οἰκίαν φησίν. περὶ μὲν οὖν τῆς 162.

τοιαύτης τερατείας παρείσθω. δεδήλωται γάρ άρκούντως. έγω δ' Αριστόμαχου, εί καὶ μηδεν είς 4 τοὺς 'Αχαιοὺς έτερον ήμαρτεν, κατά γε τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν και την είς πατρίδα παρανομίαν τῆς 5 μεγίστης άξιον πρίνω τιμωρίας. παίπερ δ συγγρα-5 φεύς βουλόμενος αύξειν αύτοῦ τὴν δόξαν καὶ παραστήσασθαι τοὺς ἀχούοντας εἰς τὸ μᾶλλον αὐτῷ 171. συναγανακτείν έφ' οίς έπαθεν οὐ μόνον αὐτόν φησι γεγονέναι τύραννον, άλλα και έκ τυράννων πεφυκέ-10 ναι. ταύτης δὲ μείζω κατηγορίαν ἢ πικροτέραν 6 ούδ' αν είπεῖν ραδίως δύναιτ' οὐδείς. αὐτὸ γὰρ τούνομα περιέχει την άσεβεστάτην έμφασιν καί πάσας περιείληφε τὰς ἐν ἀνθρώποις ἀδικίας καὶ παρανομίας. 'Αριστόμαχος δ' εί τὰς δεινοτάτας ὑπέ-7 15 μεινε τιμωρίας, ως οδτός φησιν, όμως οὐχ ίκανὴν έδωκεν δίκην μιᾶς ημέρας, έν ή παρεισπεσόντος 8 είς την πόλιν 'Αράτου μετά των 'Αχαιών καί μεγάλους άγῶνας καὶ κινδύνους ὑπομείναντος ὑπὲρ τῆς 'Αργείων έλευθερίας, τέλος δ' έκπεσόντος διὰ 20 τὸ μηδένα συγκινηθηναι τῶν ἔσωθεν αὐτῷ ταξαμένων διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ τυράννου φόβον, 'Αριστόμα-9 χος ἀφορμῆ ταύτη καὶ προφάσει χρησάμενος, ώς τινων συνειδότων τὰ περί τὴν είσοδον τῶν 'Αγαιῶν, δυδοήκουτα τούς πρώτους των πολιτων ούδεν άδι-25 κήσαντας στρεβλώσας έναντίον τῶν ἀναγκαίων κατέσφαξεν. παρίημι τὰ παρ' όλον τὸν βίον αὐτοῦ καὶ 10 των προγόνων ἀσεβήματα μακρον γάρ. διόπερ οὐκ 60 εί τινι των δμοίων περιέπεσε δεινόν ήγητέον, πολύ δὲ δεινότερον, εἰ μηδενὸς τούτων πεῖραν λαβών 30 άθφος απέθανεν. οὐδ' 'Αντιγύνφ προσαπτέον οὐδ' 2 Αράτω παρανομίαν, δτι λαβόντες κατά πόλεμον

ύποχείριον τύραννον στρεβλώσαντες απέκτειναν, δν γε και κατ' αὐτὴν τὴν εἰρήνην τοῖς ἀνελοῦσι καὶ τιμωρησαμένοις έπαινος καλ τιμή συνεξηκολούθει 3 παρά τοις δρθώς λογιζομένοις. ὅτε δὲ χωρίς τῶν προειοημένων και τους 'Αχαιους παρεσπόνδησεν, τί ε 4 παθείν ην άξιος; έχεινος γάρ ἀπέθετο μέν την τυραννίδα χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον, ὑπὸ τῶν καιοων συγκλειόμενος διὰ τὸν Δημητρίου θάνατου. άνελπίστως δε της άσφαλείας έτυχε περισταλείς ύπο 168. 5 τῆς τῶν 'Αχαιῶν πραότητος καὶ καλοκάγαθίας' οί- 10 τινες ού μόνον αὐτὸν τῶν ἐκ τῆς τυραννίδος ἀσεβημάτων άζήμιον έποίησαν, άλλα καλ προσλαβόντες 172. είς την πολιτείαν την μεγίστην τιμην περιέθεσαν, ήγεμόνα καλ στρατηγόν καταστήσαντες σφών αὐτών. 6 δ δ' έπιλαθόμενος των προειρημένων φιλανθρώπων 15 παρά πόδας, έπεὶ μικρον έπικυδεστέρας έσχε τὰς έλπίδας ύπερ τοῦ μέλλοντος εν Κλεομένει, τήν τε πατρίδα καλ την έαυτοῦ προαίρεσιν αποσπάσας από των Άχαιων έν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς προσέ-7 νειμε τοίς έχθροις. δυ ύποχείριου γευόμενου ούκ 20 έν Κεγχοεαίς έδει την νύκτα στοεβλούμενον άποθανείν, ως Φύλαρχός φησιν, περιαγόμενον δ' είς την Πελοπόννησον και μετά τιμωρίας παραδειγμα-8 τιζόμενον ούτως έκλιπείν τὸ ζῆν. ἀλλ' ὅμως τοιοῦτος ἄν οὐδενὸς ἔτυχε δεινοῦ πλὴν τοῦ καταπον- 25 τισθηναι διά των έπὶ ταζς Κεγχρεαζς τεταγμένων.

61 Χωρίς τε τούτων τὰς μὲν Μαντινέων ἡμῖν συμφορὰς μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως έξηγήσατο, δῆλον ὅτι καθήκειν ὑπολαμβάνων τοῖς συγγραφεῦσι 2 τὰς παρανόμους τῶν πράξεων ἐπισημαίνεσθαι, τῆς 30 δὲ Μεγαλοπολιτῶν γενναιότητος, ἦ περὶ τοὺς αὐ-

τούς έχρησαντο καιρούς, οὐδὲ κατά ποσὸν ἐποιήσατο μνήμην, ώσπερ τὸ τὰς άμαρτίας έξαριθμεῖσθαι 3 των πραξάντων οίχειότερον ύπάργον της ίστορίας τοῦ τὰ καλὰ καὶ δίκαια τῶν ἔργων ἐπισημαίνεσθαι, 5 ή τούς έντυγχάνοντας τοίς ύπομνήμασιν ήττόν τι διορθουμένους ύπο των σπουδαίων και ζηλωτών ξονων ήπερ ύπὸ τῶν παρανόμων καὶ φευκτῶν πράξεων. δ δὲ πῶς μὲν ἔλαβε Κλεομένης τὴν πόλιν 4 και πως ακέραιον διαφυλάξας έξαπέστειλε παρα-10 γρημα πρός τους Μεγαλοπολίτας είς την Μεσσήνην γραμματοφόρους, άξιων αὐτούς άβλαβη πομισαμένους την έαυτων πατρίδα κοινωνήσαι των ίδίων πραγμάτων, ταῦτα μεν ήμιν εδήλωσε. Βουλόμενος ύποδείξαι την Κλεομένους μεγαλοψυχίαν και μετρι-178. ότητα πρός τους πολεμίους. έτι δε πως οί Μεγα- 6 λοπολίται της έπιστολης άναγινωσκομένης οὐκ έά-164. σαιεν είς τέλος άναγνωσθηναι, μικρού δε καταλεύσαιεν τούς γραμματοφόρους, έως τούτου διεσάφησε. τὸ δ' ἀχόλουθον καὶ τὸ τῆς ίστορίας ίδιον ἀφείλεν, 6 20 τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην τῶν ἀξιολόνων προαιρέσεων. καίτοι γ' έμποδων ήν. εί γὰρ 7 τούς λόγω καὶ δόγματι μόνον ὑπομείναντας πόλεμον ύπλο φίλων και συμμάχων άνδρας άγαθούς νομίζομεν, τοις δε και χώρας καταφθοράν και πολιορ-25 κίαν ἀναδεξαμένοις οὐ μόνον ἔπαινον, ἀλλὰ καὶ χάριτας και δωρεάς τὰς μεγίστας ἀπονέμομεν, τίνα 8 γε γρή περί Μεγαλοπολιτών έχειν διάληψιν; ἄρ' ούχι την σεμνοτάτην και βελτίστην; οι πρώτον μέν 9 την χώραν Κλεομένει προείντο, μετά δε ταύτα πά-30 λιν όλοσχερώς έπταισαν τη πατρίδι διά την πρός τοὺς 'Αγαιοὺς αῖρεσιν, τὸ δὲ τελευταΐον, δοθείσης 10

ἀνελπίστως καὶ παραδόξως αὐτοις ἐξουσίας ἀβλαβῆ ταύτην ἀπολαβείν, προείλαντο στέρεσθαι χώρας, τάφων, ἱερῶν, πατρίδος, τῶν ὑπαρχόντων, ἀπάντων συλλήβδην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀναγκαιοτάτων χάριν τοῦ μὴ προδοῦναι τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους ε 11 πίστιν. οὖ τί κάλλιον ἔργον ἢ γέγονεν ἢ γένοιτ' ἄν; ἐπὶ τί δ' ἄν μᾶλλον συγγραφεὺς ἐπιστήσαι τοὺς ἀκούοντας; διὰ τίνος δ' ἔργου μᾶλλον ἄν παρορμήσαι πρὸς φυλακὴν πίστεως καὶ πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν; ὧν οὐδεμίαν 10 12 ἐποιήσατο μνήμην Φύλαρχος, τυφλώττων, ῶς γ' ἐμοὶ δοκεί, περὶ τὰ κάλλιστα καὶ μάλιστα συγγραφεῖ καθήκοντα τῶν ἔργων.

Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις έξῆς φησιν ἀπὸ τῶν ἐχ 62 τῆς Μεγάλης πόλεως λαφύρων έξακισχίλια τάλαντα 15 τοίς Λακεδαιμονίοις πεσείν, ών τὰ δισχίλια Κλεο-174. 2 μένει δοθήναι κατά τούς έθισμούς. έν δε τούτοις πρώτου μέν τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν την ἀπειρίαν καὶ την άγνοιαν της ποινης έννοίας ύπερ της των Έλληνικών πραγμάτων χορηγίας και δυνάμεως; ήν μά- 20 3 λιστα δεί παρά τοις ίστοριογράφοις ύπάργειν. ένὼ γάρ οὐ λέγω κατ' έκείνους τοὺς χρόνους, έν οἶς ύπό τε των έν Μακεδονία βασιλέων, έτι δε μαλλον 165. ύπὸ τῆς συνεγείας τῶν πρὸς ἀλλήλους πολέμων ἄρ-4 δην κατέφθαρτο τὰ Πελοποννησίων, άλλ' έν τοῖς 25 καθ' ήμας καιροίς, έν οίς πάντες εν καὶ ταὐτὸ λέγοντες μεγίστην καρπουσθαι δοκουσιν εύδαιμονίαν, δμως έχ Πελοποννήσου πάσης έξ αὐτῶν τῶν ἐπίπλων χωρίς σωμάτων ούχ οίόν τε συναχθήναι το-5 σούτο πλήθος χρημάτων. και διότι τούτο νύν ούκ 30 είκη, λόγω δέ τινι μαλλον άποφαινόμεθα, δήλον έκ

τούτων. τίς γὰρ ὑπὲρ ᾿Αθηναίων οὐχ Ιστόρηκε δι-6 ότι καθ' οθς καιρούς μετά Θηβαίων είς τον πρός Λακεδαιμονίους ενέβαινον πόλεμον και μυρίους μεν έξέπευπον στρατιώτας, έκατὸν δ' ἐπλήρουν τριήε φεις, δτι τότε πρίναντες από της άξίας ποιείσθαι 7 τάς είς τὸν πόλεμον είσφοράς έτιμήσαντο τήν τε γώραν την 'Αττικήν απασαν και τὰς οἰκίας, δμοίως δε και την λοιπην ούσίαν άλλ' δμως το σύμπαν τίμημα της άξίας ενέλιπε των έξακισχιλίων διακο-10 σίοις και πεντήκοντα ταλάντοις. Εξ ών οὐκ ἀπεοι-8 κός αν φανείη το περί Πελοποννησίων άρτι δηθέν ύπ' έμου. κατά δ' έκείνους τούς καιρούς έξ αὐτῆς 9 τής Μεγάλης πόλεως ύπερβολικώς ἀποφαινόμενος ούκ αν τις είπειν τολμήσειεν πλείω γενέσθαι τρια-15 ποσίων, έπειδήπερ δμολογούμενόν έστι διότι καί 10 των έλευθέρων καὶ των δουλικών σωμάτων τὰ πλείστα συνέβη διαφυγείν είς την Μεσσήνην. μέγιστον δε των προειρημένων τεχμήριον οὐδενὸς γάρ ὄν-11 τες δεύτεροι των 'Αρκάδων Μαντινείς ούτε κατά 20 την δύναμιν ούτε κατά την περιουσίαν, ως αύτος 175. οδτός φησιν, έχ πολιορχίας δε καλ παραδόσεως άλόντες, ώστε μήτε διαφυγείν μηδένα μήτε διακλαπήναι φαδίως μηδέν, όμως τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν 12 μετά των σωμάτων κατά τούς αύτούς καιρούς τά-25 λαντα τριακόσια.

Τὸ δὲ συνεχὲς τούτφ τίς οὐκ ἄν ἔτι μᾶλλον 63
δαυμάσειε; ταῦτα γὰρ ἀποφαινόμενος λέγει πρὸ τῆς
παρατάξεως δέχ' ἡμέραις μάλιστα τὸν παρὰ Πτολεμαίου πρεσβευτὴν έλθεῖν ἀγγέλλοντα πρὸς τὸν
30 Κλεομένη διότι Πτολεμαῖος τὸ μὲν χορηγεῖν ἀπο- 166.
λέγει, διαλύεσθαι δὲ παρακαλεῖ πρὸς τὸν 'Αντίγο-

2 νον. τον δ' ακούσαντά φησι κρίναι διότι δεί την ταγίστην έχχυβεύειν τοῖς όλοις πρὸ τοῦ συνείναι τὰ προσπεπτωκότα τὰς δυνάμεις, διὰ τὸ μηδεμίαν ύπαργειν εν τοῖς ίδίοις πραγμασιν ελπίδα τοῦ δύνα-3 σθαι μισθοδοτείν. άλλ' είπερ έξακισχιλίων έγκρα- 5 της έγεγόνει ταλάντων κατά τούς αὐτούς καιρούς, τὸν Πτολεμαΐον αὐτὸν ἠδύνατο ταῖς γορηγίαις ὑπερπρός δὲ τὸν 'Αντίνονον, εἰ μόνον τριακο-4 θέσθαι. σίων ύπηργε κύριος, καλ λίαν ίκανὸς ην άσφαλῶς 5 ύπομένων τρίβειν τὸν πόλεμον. τὸ δ' ἄμα μὲν 10 πάσας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαίω διά τὰς γορηγίας, αμα δὲ τοσούτων χρημάτων αὐτὸν φάναι κύριον γεγονέναι κατά τοὺς αὐτοὺς καιρούς, πῶς οὐ τῆς μεγίστης ἀλογίας, ἔτι 6 δ' ἀσκεψίας έστι σημείου; πολλά δε και έτερα τῷ 16 συγγραφεί τοιαύτα και κατά τούς ύποκειμένους καιρούς καὶ παρ' δλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται, περί ων άρκεῖν ὑπολαμβάνω κατὰ τὴν έξ ἀργῆς πρόθεσιν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα.

64 Μετὰ δὲ τὴν τῆς Μεγάλης πόλεως ἄλωσιν 'Αν- 10 τιγόνου παραχειμάζοντος ἐν τῆ τῶν 'Αργείων πόλει, συναγαγὼν Κλεομένης ἄμα τῷ τὴν ἐαρινὴν ῷραν ἐνίστασθαι καὶ παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς και176. ροῖς, ἐξαγαγὼν τὴν στρατιὰν ἐνέβαλεν εἰς τὴν τῶν 2 'Αργείων χώραν, ὡς μὲν τοῖς πολλοῖς ἐδόκει, παρα- 25 βόλως καὶ τολμηρῶς διὰ τὴν ὀχυρότητα τῶν κατὰ τὰς εἰσόδους τόπων, ὡς δὲ τοῖς ὀρθῶς λογιζομένοις, 3 ἀσφαλῶς καὶ νουνεχῶς. ὁρῶν γὰρ τὸν 'Αντίγονον διαφεικότα τὰς δυνάμεις, ἤδει σαφῶς (ὡς) πρῶτον μὲν τὴν εἰσβολὴν ἀκινδύνως ποιήσεται, δεύτερον ἔτι 20 τῆς χώρας καταφθειρομένης ἕως τῶν τειχῶν ἀνάγκη

τοὺς 'Αργείους θεωροῦντας τὸ γινόμενον ἀσχάλλειν καὶ καταμέμφεσθαι τὸν Αντίνονον. εἰ μὲν οὖν 4 συμβαίη μη δυνάμενον αὐτὸν ὑποφέρειν τὸν ἐπιρραπισμόν των όχλων έξελθεῖν καὶ διακινδυνεῦσαι τοῖς 167. 5 παρούσιν, πρόδηλον έκ των κατά λόγον ήν αὐτω διότι νικήσει βαδίως. εί δ' έμμείνας τοῖς λογισμοῖς 5 άφησυχάζοι, καταπληξάμενος τούς ύπεναντίους καλ ταϊς ίδίαις δυνάμεσι θάρσος ένερνασάμενος άσφαλώς υπέλαβε ποιήσασθαι την αναχώρησιν είς την οίκείαν. 10 δ καὶ συνέβη γενέσθαι. τῆς γὰο χώρας δηουμένης 6 οί μεν όγλοι συστρεφόμενοι τον Αντίγονον έλοιδόφουν. ό δε και λίαν ήγεμονικώς και βασιλικώς ούδεν περί πλείονος ποιούμενος τοῦ κατά λόγον (χρήσασθαι τοις) πράγμασιν ήγε την ήσυγίαν. δ δε Κλεο-7 15 μένης κατά την έξ άρχης πρόθεσιν καταφθείρας μεν την χώραν, καταπληξάμενος δε τούς ύπεναντίους, εύθαρσεῖς δὲ πεποιηχώς τὰς έαυτοῦ δυνάμεις πρός τον έπιφερόμενον κίνδυνον ασφαλώς είς την οίκείαν έπανηλθεν.

Τοῦ δὲ θέρους ἐνισταμένου, καὶ συνελθόντων 65 τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν ᾿Αχαιῶν ἐκ τῆς χειμασίας, ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν ᾿Αντίγονος προῆγε μετὰ τῶν συμμάχων εἰς τὴν Λακωνικήν, ἔχων Μακεδόνας μὲν 2
177. τοὺς εἰς τὴν φάλαγγα μυρίους, πελταστὰς δὲ τρισ- κριλίους, ἰππεἰς δὲ τριακοσίους, ᾿Αγριᾶνας δὲ σὺν τούτοις χιλίους καὶ Γαλάτας ἄλλους τοσούτους, μισθοφόρους δὲ τοὺς πάντας πεζοὺς μὲν τρισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, ᾿Αγαιῶν δ΄ ἐπιλέκτους πεζοὺς 8 μὲν τρισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, καὶ Μεγα- λοπολίτας χιλίους εἰς τὸν Μακεδονικὸν τρόπον καθωπλισμένους, ὧν ἡγεῖτο Κερκιδᾶς Μεγαλοπολίτης,

4 των δε συμμάχων Βοιωτων μεν πεζούς δισχιλίους, ίππεζς δε διακοσίους, Ήπειρωνών πεζούς γιλίους, Ιππεῖς πεντήχοντα, 'Ακαρνάνων άλλους τοσούτους, 'Ιλλυοιών γιλίους έξακοσίους, έφ' (ὧν) ήν Δημήτριος 5 δ Φάριος, ώστ' είναι πάσαν την δύναμιν πεζούς 5 μέν είς δισμυρίους οπτακισχιλίους, Ιππείς δε χιλίους 6 και διακοσίους. ὁ δὲ Κλεομένης προσδοκῶν τὴν ἔφοδον τὰς μὲν ἄλλας τὰς είς τὴν χώραν είσβολὰς ήσφαλίσατο φυλακαίς και τάφροις και δένδρων έκ-7 ποπαίς, αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν Σελλασίαν καλουμένην 168. μετά τῆς δυνάμεως έστρατοπέδευε, τῆς πάσης ὑπαργούσης αὐτῷ στρατιᾶς είς δύο μυριάδας, στογαζόμενος έκ των κατά λόγον ταύτη ποιήσασθαι τούς 8 ύπεναντίους την είσβολην. δ καί συνεκύρησε. δύο δε λόφων έπ' αὐτῆς τῆς εἰσόδου κειμένων, (ὧν) τὸν 16 μέν Εύαν, του δ' έτερον Όλυμπον παλείσθαι συμ-9 βαίνει, της δ' όδοῦ μεταξύ τούτων παρά τὸν Οίνοῦντα ποταμόν φερούσης είς την Σπάρτην, δ μεν Κλεομένης των προειρημένων λόφων συνάμφω τάφρου και γάρακα προβαλόμενος έπι μεν του Εύαν 20 έταξε τούς περιοίχους και συμμάγους, έφ' ων έπέστησε τον άδελφον Εύκλείδαν, αύτος δε τον Όλυμπου κατείζε μετά Λακεδαιμονίων καί των μισθο-10 φόρων. έν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις παρὰ τὸν ποταμὸν έφ' έχατερα της δδου τους ίππεζς μετά μέρους 25 11 τινός των μισθοφόρων παρενέβαλεν. 'Αντίγονος δέ παραγενόμενος καί συνθεωρήσας τήν τε των τόπων όγυρότητα και τον Κλεομένη πάσι τοῖς οἰκείοις μέρεσι της δυνάμεως ούτως εύστόχως προκατειληφότα 178. τὰς εὐκαιρίας ὥστε παραπλήσιον εἶναι τὸ σύμπαν >> στημα της στρατοπεδείας της των άγαθων όπλομά-

γων προβολής οὐδεν γὰρ ἀπέλειπε τῶν πρὸς ἐπί-12 θεσιν άμα και φυλακήν, άλλ' ήν δμοῦ παράταξις ένεργός και παρεμβολή δυσπρόσοδος διό και τό 13 μεν έξ εφόδου καταπειράζειν και συμπλέκεσθαι 5 προγείρως απέγνω, στρατοπεδεύσας δ' έν βραγεί 66 διαστήματι καὶ λαβών πρόβλημα του Γοργύλου καλούμενον ποταμόν, τινάς μεν ήμερας έπιμενων συνεθεώρει τάς τε των τόπων ιδιότητας και τάς των δυνάμεων διαφοράς, άμα δε και προδεικνύων 2 ιο τινάς έπιβολάς πρός τὸ μέλλον έξεκαλείτο τὰς τῶν ύπεναντίων έπινοίας. οὐ δυνάμενος δὲ λαβείν οὐ-3 δεν άργον οὐδ' έξοπλον διὰ τὸ πρὸς πᾶν ετοίμως άντικινείσθαι τον Κλεομένη, της μέν τοιαύτης έπι-4 νοίας ἀπέστη, τέλος δ' έξ δμολόγου διὰ μάχης άμ-15 φότεροι προέθεντο κρίνειν τὰς πράξεις πάνυ γὰρ εύφυεζς και παραπλησίους ήγεμόνας ή τύχη συνέ-169. βαλε τούτους τούς ἄνδρας. πρός μέν ούν τούς 5 κατά του Εύαν ο βασιλεύς άντεταξε των τε Μακεδόνων τοὺς χαλκάσπιδας καὶ τοὺς Ἰλλυριούς, κατὰ 20 σπείρας έναλλὰξ τεταγμένους, 'Αλέξανδρον τὸν 'Ακμήτου καί Δημήτριου του Φάριου έπιστήσας, έπί 6 δε τούτοις τους 'Ακαρνάνας και 'Ηπειρώτας έπέβαλε. τούτων δε κατόπιν ήσαν δισχίλιοι των 'Αχαιων, έφεδρείας λαμβάνοντες τάξιν. τοὺς δ' Ιππείς περί 7 25 τὸν Οίνοῦντα ποταμὸν ἀντέθηκε τῷ τῶν πολεμίων ίππικώ, συστήσας αὐτοίς 'Αλέξανδρον ήγεμόνα καί συμπαραθείς πεζούς των Αγαϊκών γιλίους και Μεγαλοπολίτας τοὺς ίσους. αὐτὸς δὲ τοὺς μισθοφόρους 8 έχων και τούς Μακεδόνας κατά τον "Ολυμπον πρός 30 τούς περί του Κλεομένη διέγνω ποιεϊσθαι την μάχην. προτάξας οὖν τοὺς μισθοφόρους ἐπέστησε 9

179. διφαλαγγίαν ἐπάλληλον τῶν Μακεδόνων ἐποίει δὲ 10 τοῦτο διὰ τὴν στενότητα τῶν τόπων. σύνθημα δ' ἡν τοῖς μὲν Ἰλλυριοῖς τότε ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸς τὸν λόφον προσβολῆς, ὅταν ἰδωσιν ἀρθείσαν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Ὅλυμπον τόπων σινδόνα — προσ- σηρτημένοι γὰρ ἡσαν οὖτοι νυκτὸς ἐν τῷ Γοργύλῳ 11 ποταμῷ πρὸς αὐτῆ τῆ τοῦ λόφου ῥίζη — τοῖς δὲ Μεγαλοπολίταις καὶ τοῖς ἱππεῦσι παραπλησίως, ἐπειδὰν φοινικὶς ἐξαρθῆ παρὰ τοῦ βασιλέως.

67 Έπειδη δ' δ μεν καιρός ήκε της χρείας, τὸ δε 10 σύνθημα τοις Ίλλυριοις ἀπεδύθη, παρήγγειλαν δέ ποιείν τὸ δέον οίς ην έπιμελές, πάντες εὐθέως άναδείξαντες αύτους κατήργοντο της πρός τον βουνόν 2 προσβολής. οί δε μετά των Κλεομένους ίππέων έξ άργης ταγθέντες εύζωνοι, θεωρούντες τας σπείρας 15 των 'Αχαιών έρήμους έκ των κατόπιν ούσας, κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες εἰς ὁλοσχερῆ κίνδυνον ἡγον 8 τοὺς πρὸς τὸν λόφον βιαζομένους, ὡς ἄν τῶν μὲν περί του Εύκλείδαν έξ ύπερδεξίου κατά πρόσωπου αὐτοῖς ἐφεστώτων, τῶν δὲ μισθοφόρων κατόπιν ἐπι- 20 κειμένων καί προσφερόντων τάς γείρας έρρωμένως. 4 έν ῷ καιρῷ συννοήσας τὸ γινόμενον, ἄμα δὲ προ- 170. ορώμενος τὸ μέλλον Φιλοποίμην ὁ Μεγαλοπολίτης τὸ μὲν πρῶτον ὑποδεικνύειν ἐπεβάλλετο τοῖς προ-5 εστῶσι τὸ συμβησόμενον οὐδενὸς δὲ προσέχοντος 25 αὐτῷ διὰ τὸ μήτ' ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι μηδεπώποτε κομιδή τε νέον υπάργειν αυτόν, παρακαλέσας τους έαυτοῦ πολίτας ἐνέβαλε τοῖς πολεμίοις τολμηρῶς. 6 οδ γενομένου ταχέως οί προσκείμενοι μισθοφόροι κατ' οὐρὰν τοῖς προσβαίνουσιν, ἀκούσαντες τῆς so κραυγής και συνιδόντες την των Ιππέων συμπλοκήν,

ἀφέμενοι τῶν προκειμένων ἀνέτρεχον εἰς τὰς έξ ἀρχῆς τάξεις καὶ προσεβοήθουν τοῖς παρ' αὐτῶν ἰππεῦσι. τούτου δὲ συμβάντος ἀπερίσπαστον γενό- 7
180. μενον τό τε τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων καὶ τῶν
ε ἅμα τούτοις προσβαινόντων πλῆθος ἐκθύμως ῶρμησε καὶ τεθαρρηκότως ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. ἐξ οὖ 8
καὶ μετὰ ταῦτα φανερὸν ἐγενήθη διότι τοῦ κατὰ τὸν
Εὐκλείδαν προτερήματος αἴτιος ἐγίνετο Φιλοποίμην.

"Όθεν καὶ τὸν 'Αντίγονόν φασι μετὰ ταῦτα κατα-68 10 πειράζοντα πυνθάνεσθαι τοῦ ταγθέντος ἐπὶ τῶν ἰππέων 'Αλεξάνδρου διὰ τί πρὸ τοῦ παραδοθηναι τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου κατάρξαιτο. τοῦ δ' άρνου-2 μένου, φάσκοντος δε μειράκιόν τι Μεγαλοπολιτικόν προεγγειρήσαι παρά την έαυτοῦ γυώμην, είπειν διότι 15 το μεν μειράκιον ήγεμόνος έργον άγαθου ποιήσαι, συνθεασάμενον τὸν καιρόν, ἐκεῖνος δ' ἡγεμὼν ὑπάρχων μειρακίου τοῦ τυχόντος. οὐ μὴν ἀλλ' οῖ γε 3 πεοί του Εύπλείδαν δρώντες προσβαινούσας τὰς σπείρας, ἀφέμενοι τοῦ χρῆσθαι ταῖς τῶν τόπων εὐ-20 καιρίαις - τοῦτο δ' ἡν ἐκ πολλοῦ συναντώντας καὶ 4 προσπίπτοντας τοις πολεμίοις τὰ μὲν ἐκείνων στίωη συνταράττειν και διαλύειν, αὐτοὺς δ' ὑποχωρεῖν έπλ πόδα καλ μεθίστασθαι πρός τούς ύπερδεξίους άελ τόπους άσφαλῶς ούτω γὰρ ἂν προλυμηνάμενοι 5 25 καὶ συγγέαντες τὸ τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως ιδίωμα των ύπεναντίων ραδίως αὐτοὺς έτρεψαντο διά την των τόπων εύφυΐαν - τούτων μέν 6 οὐδεν ἐποίησαν, καθάπερ δ' έξ έτοίμου σφίσι τῆς 171. νίκης ύπαργούσης τοὐναντίον ἔπραξαν. κατά γάρ? 30 την έξ άργης στάσιν έμενον έπὶ τῶν ἄκρων, ὡς άνωτάτω σπεύδοντες λαβείν τούς ύπεναντίους είς

τὸ τὴν φυγὴν ἐπὶ πολὸ καταφερῆ καὶ κρημνώδη 8 γενέσθαι τοἰς πολεμίοις. συνέβη δ', ὅπερ εἰκὸς ἡν, τοὐναντίον· οὐ γὰρ ἀπολιπόντες αὐτοῖς ἀναχώρησιν, προσδεξάμενοι δ' ἀκεραίους ᾶμα καὶ συνεστώσας τὰς σπείρας, εἰς τοῦτο δυσχρηστίας ἡλθον ὥστε ι δι' αὐτῆς τῆς τοῦ λόφου κορυφῆς διαμάχεσθαι πρὸς 9 τοὺς βιαζομένους. λοιπὸν ὅσον ἐκ ποδὸς ἐπιέσθη-181. σαν τῷ βάρει τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, εὐθέως οἱ μὲν Ἰλλυριοὶ τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, οἱ δὲ περὶ τὸν Εὐκλείδαν τὴν ὑπὸ πόδα διὰ τὸ 10 μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετά-10 στασιν ἑαυτοῖς. ἐξ οὖ ταχέως συνέβη τραπέντας αὐτοὺς ὀλεθρίφ χρήσασθαι φυγῆ, κρημνώδη καὶ δύσβατον ἐχόντων ἐπὶ πολὺ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τόπων.

"Αμα δε τούτοις ὁ περί τοὺς ίππεῖς συνετελεῖτο 69 κίνδυνος, έκπρεπή ποιουμένων την χρείαν των Άγαϊκών ίππέων άπάντων, μάλιστα δε Φιλοποίμενος, διά τὸ περί τῆς αὐτῶν έλευθερίας συνεστάναι τὸν 2 όλον άγωνα. καθ' δυ καιρου τῷ προειρημένῷ συν- 20 έβη του μέν ϊππου πεσείν πληγέντα καιρίως, αὐτον δε πεζομαγούντα περιπεσείν τραύματι βιαίω δι' άμ-8 φοίν τοίν μηροίν. οί δε βασιλείς κατά τον Όλυμπον τὸ μὲν πρῶτον έποιοῦντο διὰ τῶν εὐζώνων καὶ μισθοφόρων την συμπλοκήν, παρ' έκατέροις σχεδον 25 4 ύπαρχόντων τούτων είς πεντακισχιλίους. ὧν ποτέ μέν κατά μέρη, ποτέ δ' δλοσγερώς συμπιπτόντων. διαφέρουσαν συνέβαινε γίνεσθαι την έξ αμφοίν γρείαν, δμού των τε βασιλέων καλ των στρατοπέ-5 δων εν συνόψει ποιουμένων την μάχην. ημιλλώντο so δὲ πρὸς έαυτοὺς καὶ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα

ταζς εύψυγίαις. ὁ δὲ Κλεομένης όρῶν τοὺς μὲν 6 περί του άδελφου πεφευγότας, τους δ' έν τοις έπίπέδοις Ιππείς δσον ούπω κλίνοντας, καταπλανής ών 172. μή πανταγόθεν προσδέξηται τούς πολεμίους, ήναγε κάζετο διασπαν τὰ προτειχίσματα καὶ πασαν τὴν δύναμιν έξάγειν μετωπηδόν κατά μίαν πλευράν της στρατοπεδείας. άνακληθέντων δε των παρ' έκατέ-7 ροις εὐζώνων έκ τοῦ μεταξὺ τόπου διὰ τῆς σάλπιννος, συναλαλάξασαι καὶ καταβαλοῦσαι τὰς σα-182. οίσας συνέβαλλον αί φάλαγγες άλλήλαις. άγῶνος δὲ 8 γενομένου πραταιού, και ποτε μεν έπι πόδα ποιουμένων την άναγώρησιν καί πιεζομένων έπί πολύ τῶν Μακεδόνων ύπὸ τῆς τῶν Λακώνων εὐψυχίας, ποτὲ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων έξωθουμένων ὑπὸ τοῦ βά-15 ρους τῆς τῶν Μακεδόνων τάξεως, τέλος οί περὶ τὸν 9 Αντίγονον συμφράξαντες τὰς σαρίσας καὶ χρησάμενοι τῷ τῆς ἐπαλλήλου φάλαγγος ίδιώματι, βία προσπεσόντες έξέωσαν έκ των όγυρωμάτων τούς Λακεδαιμονίους. το μέν ούν άλλο πλήθος έφευγε προ-10 20 τροπάδην φονευόμενον δ δε Κλεομένης ίππεις τινας έχων περί έαυτου άπεχώρησε μετά τούτων άσφαλως είς την Σπάρτην. έπιγενομένης δε της νυ-11 κτὸς καταβάς είς Γύθιον, ήτοιμασμένων αὐτώ τών πρός του πλούν έκ πλείονος χρόνου πρός το συμτο βαίνου, απήρε μετά των φίλων είς 'Αλεξάνδοειαν.

'Αυτίγονος δ' έγκρατής γενόμενος έξ έφόδου τῆς 70 Σπάρτης τά τε λοιπὰ μεγαλοψύχως καὶ φιλαυθρώπως έχρήσατο τοις Λακεδαιμονίοις, τό τε πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοις (ἀπο)καταστήσας ἐν όλιγαις ἡμέραις 30 ἀνέζευξε μετὰ τῶν δυνάμεων ἐκ τῆς πόλεως, προσαγγελθέντος αὐτῷ τοὺς 'Ιλλυριοὺς εἰσβεβληκότας

2 είς Μακεδονίαν πορθείν την χώραν. ούτως ἀεί ποθ' ή τύχη τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων παρὰ λό-3 γου είωθε πρίνειν. και γάρ τότε Κλεομένης, είτε τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε τελέως όλίγας ημέρας, είτ' άναγωρήσας άπὸ τῆς μάγης είς τὴν πό- 5 λιν έπλ βραγύ των καιρων αντεποιήσατο, διακατέ-4 σχεν αν την αρχήν. ού μην αλλ' δ ν' Αντίνονος παραγενόμενος είς Τεγέαν και τούτοις αποδούς την 178. πάτριον πολιτείαν δευτεραίος έντεύθεν είς "Αργος δ έπ' αὐτὴν ήλθε τὴν τῶν Νεμέων πανήγυριν. ἐν 10 ή τυγών πάντων των πρός άθάνατον δόξαν καὶ τι-188. μην άνηκόντων ύπό τε τοῦ κοινοῦ τῶν 'Αγαιῶν καλ κατ' ιδίαν έκάστης των πόλεων ωρμησε κατά 6 σπουδήν είς Μακεδονίαν, καταλαβών δε τους Ίλλυριούς έν τη χώρα καί συμβαλών έκ παρατάξεως ιδ τῆ μὲν μάχη κατώρθωσε, τῆ δὲ παρακλήσει καὶ κραυγή τή κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐκθύμως χρησάμενος είς αΐματος άναγωγήν καί τινα τοιαύτην διάθεσιν έμπεσων μετ' οὐ πολύ νόσω τὸν βίον μετ-7 ήλλαξε, καλάς έλπίδας ύποδείξας έν αύτῷ πᾶσι 20 τοις "Ελλησιν, οὐ μόνον κατά την έν τοις ὑπαίθροις γρείαν, έτι δε μαλλον κατά την όλην αίρεσιν καλ 8 καλοκάγαθίαν. την δε Μακεδόνων βασιλείαν άπέλιπε Φιλίππω τω Δημητρίου.

71 Τίνος δὲ χάριν ἐποιησάμεθα τὴν ἐπὶ πλείον το τόπὲρ τοῦ προειρημένου πολέμου μνήμην; διότι τῶν καιρῶν τούτων συναπτόντων τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἱστορείσθαι μέλλουσι χρήσιμον ἐδόκει, μᾶλλον δ' ἀναγκαίον εἶναι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν τὸ ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν ὑπάρχουσαν περὶ τοῦς Ελληνας τότε κατάστασιν. περὶ

δε τούς αὐτούς καιρούς και Πτολεμαίου νόσω τὸν βίον μεταλλάξαντος Πτολεμαίος δ κληθέλς Φιλοπάτωρ διεδέξατο την βασιλείαν. μετηλλαξε δε καί 4 Σέλευχος δ Σελεύχου τοῦ Καλλινίχου καὶ Πώγωνος έπικληθέντος 'Αντίοχος δε διεδέξατο την έν Συρία βασιλείαν, άδελφὸς ὢν αὐτοῦ, παραπλήσιον 5 γαρ δή τι συνέβη τούτοις (καλ τοίς) πρώτοις μετά την 'Αλεξάνδρου τελευτην κατασχούσι τὰς ἀρχὰς ταύτας, λέγω δε Σελεύκω, Πτολεμαίω, Λυσιμάχω. 10 έκεινοί τε γάρ πάντες περί την είκοστην καί τετάρ-6 την πρός ταίς έκατον όλυμπιάδα μετήλλαξαν, καθάπερ έπάνω προείπου, οδτοί τε περί την ένάτην καί τριακοστήν. ήμεζε δ' έπειδή την έπίστασιν καί 7 προκατασκευήν της δλης ίστορίας διεληλύθαμεν, δι' 184. ής ύποδέδεικται πότε καὶ πῶς καὶ δι' ας αίτίας 174. των κατά την Ίταλίαν κρατήσαντες 'Ρωμαΐοι πρώτον έγγειρείν ήρξαντο τοίς έξω πράγμασι και πρώτον έτόλμησαν άμφισβητείν Καρχηδονίοις τῆς θαλάττης, αμα δε τούτοις και την περί τους Ελληνας καί 8 20 Μακεδόνας, όμοίως δε και περί Καργηδονίους ὑπάργουσαν τότε κατάστασιν δεδηλώκαμεν, καθήκον 9 αν είη παραγεγονότας έπὶ τοὺς καιρούς τούτους κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, έν οίς έμελλον οί μέν Έλληνες τον συμμαζικόν, 'Ρωμαΐοι δε τον 'Αννιβιαs πόν, οί δὲ κατὰ τὴν 'Ασίαν βασιλείς τὸν περί Κοίλης Συρίας ενίστασθαι πόλεμου, και την βύβλον ταύτην 10 άφορίζειν άκολούθως τη τε των προγεγονότων πραγμάτων περιγραφή και τη των κεγειρικότων τα προ τοῦ δυναστών καταστροφή.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

185. 1 Ότι μεν άργας υποτιθέμεθα της αυτών πραγματείας τόν τε συμμαγικόν και τον Αννιβιακόν, πρός δε τούτοις του περί Κοίλης Συρίας πόλεμου, εν τη πρώτη μέν της όλης συντάξεως, τρίτη δε ταύτης 2 ανώτερον βύβλω δεδηλώκαμεν δμοίως δε καὶ τὰς 5 αίτίας, δι' ας αναδραμόντες τοις χρόνοις προ τούτων των καιρών συνεταξάμεθα τὰς πρὸ ταύτης βύ-3 βλους, έν αὐτῆ 'κείνη διεσαφήσαμεν. νῦν δὲ πειρασόμεθα τους προειρημένους πολέμους και τας αίτίας, έξ ὧν έγένοντο καὶ δι' ἂς έπὶ τοσοῦτον ηὐ-10 ξήθησαν, μετ' ἀποδείξεως έξαγγέλλειν, βραχέα προ-4 ειπόντες ύπερ της αύτων πραγματείας. ὄντος γάρ ένδς ξογου και θεάματος ένδς τοῦ σύμπαντος, ὑπὲρ ού γράφειν έπικεγειρήκαμεν, του πώς και πότε και διὰ τί πάντα τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης 15 5 ύπο την 'Ρωμαίων δυναστείαν έγένετο, τούτου δ' έχουτος και την άρχην γνωριζομένην και τὸν χρόνον φρισμένον καλ την συντέλειαν δμολογουμένην, γρήσιμον ήγούμεθ' είναι καὶ τὸ περὶ τῶν μεγίστων έν αὐτῶ μερῶν, δσα μεταξύ κεῖται τῆς ἀργῆς καὶ 175. τοῦ τέλους, κεφαλαιωδῶς ἐπιμνησθῆναι καὶ προ-

εκθέσθαι. μάλιστα γάρ ούτως ύπολαμβάνομεν τοίς 6 φιλομαθούσι παρασκευάσειν Ικανήν έννοιαν τής δλης ἐπιβολής. πολλὰ μὲν γὰο προλαμβανούσης 7 186. της ψυγής έκ των δλων πρός την κατά μέρος των s πραγμάτων γνώσιν, πολλά δ' έκ των κατά μέρος ποδς την των δλων επιστήμην, αρίστην ηγούμενοι την έξ άμφοιν επίστασιν και θέαν ακόλουθον τοις είρημένοις ποιησόμεθα την προέκθεσιν της αύτων πραγματείας. την μέν ούν καθόλου της ύποθέσεως 8 10 έμφασιν και την περιγραφην ήδη δεδηλώκαμεν. των δε κατά μέρος έν αὐτῆ γεγονότων άρχὰς μεν 9 είναι συμβαίνει τούς προειρημένους πολέμους, καταστροφήν δε και συντέλειαν την κατάλυσιν της έν Μαμεδονία βασιλείας, χρόνον δὲ τὸν μεταξύ τῆς 15 άργης καί του τέλους έτη πεντήκοντα τρία, περι-10 έχεσθαι δ' έν τούτω τηλικαύτας καλ τοιαύτας πράξεις, δσας ούδελς των προγενονότων καιρών έν ίσω περιέλαβε διαστήματι. περί ών άπο τῆς έκατοστῆς 11 καί τετταρακοστής όλυμπιάδος άρξάμενοι τοιάνδε νο τινά ποιησόμεθα την έφοδον της έξηγήσεως. ύπο-2 δείξαντες γάρ τὰς αίτίας, δι' ὰς ὁ προδεδηλωμένος συνέστη Καργηδονίοις καὶ 'Ρωμαίοις πόλεμος, δ προσαγορευθείς 'Αννιβιακός, έρουμεν ώς είς 'Ιταλίαν 2 έμβαλόντες Καργηδόνιοι και καταλύσαντες την 'Ρω-25 μαίων δυναστείαν είς μέγαν μέν φόβον έκείνους ήγαγου περί σφών και του τής πατρίδος έδάφους, μεγάλας δ' έσχου αὐτοί και παραδόξους έλπίδας, ώς και της 'Ρώμης αυτης έξ έφόδου κρατήσουτες. έξης δε τούτοις πειρασόμεθα διασαφείν ως κατά 8 20 τούς αὐτούς καιρούς Φίλιππος μέν ὁ Μακεδών διαπολεμήσας Αίτωλοίς καὶ μετὰ ταῦτα συστησά-

μενος τὰ κατὰ τοὺς Ελληνας ἐπεβάλετο κοινωνείν 4 Καργηδονίοις των αὐτων έλπίδων, 'Αντίογος δέ καὶ Πτολεμαΐος δ Φιλοπάτωρ ημφισβήτουν, τέλος δ' ἐπολέμησαν ὑπὲρ Κοίλης Συρίας πρὸς ἀλλήλους, **5 Ρόδιοι δὲ καὶ Προυσίας ἀναλαβόντες πρὸς Βυζαν-5** τίους πόλεμον ηνάγκασαν αὐτοὺς ἀποστῆναι τοῦ 6 παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας είς τὸν Πόντον. στή- 176. σαντες δ' έπλ τούτων την διήνησιν τον ύπεο της 'Ρωμαίων πολιτείας συστησόμεθα λόγον, ώ κατά τὸ συνεχές ὑποδείξομεν ὅτι μέγιστα συνεβάλετ' αὐτοῖς 10 ή τοῦ πολιτεύματος ίδιότης πρὸς τὸ μὴ μόνον 187, ανακτήσασθαι την Ίταλιωτων και Σικελιωτων δυναστείαν, έτι δὲ τὴν Ἰβήρων προσλαβεῖν καὶ Κελτων άργήν, άλλὰ τὸ τελευταΐον καὶ πρὸς τὸ κρατήσαντας τῷ πολέμῳ Καρχηδονίων ἔννοιαν σχεῖν 16 7 τῆς τῶν ὅλων ἐπιβολῆς. ἄμα δὲ τούτοις κατὰ παρέκβασιν δηλώσομεν την κατάλυσιν της Ίέρωνος 8 τοῦ Συρακοσίου δυναστείας. οἶς ἐπισυνάψομεν τὰς περί την Αίγυπτον ταραγάς καὶ τίνα τρόπον Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως μεταλλάξαντος τὸν βίον συμ- 20 φρονήσαντες 'Αντίοχος και Φίλιππος έπι διαιρέσει της του καταλελειμμένου παιδός άργης ηρξαντο κακοπραγμονείν καὶ τὰς χείρας ἐπιβάλλειν Φίλιππος μέν τοῖς κατ' Αίγαιον καὶ Καρίαν καὶ Σάμον, 'Αντίοχος δε τοίς κατά Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην. 25 3 μετά δὲ ταῦτα συγκεφαλαιωσάμενοι τὰς ἐν Ἰβηρία καλ Λιβύη καλ Σικελία πράξεις 'Ρωμαίων καλ Καργηδονίων μεταβιβάσομεν την διήγησιν δλοσχερῶς είς τούς κατά την Ελλάδα τόπους αμα ταις των 2 πραγμάτων μεταβολαίς. έξηγησάμενοι δε τας 'Ατ-30 τάλου καὶ 'Ροδίων ναυμαχίας πρὸς Φίλιππον, ἔτι δὲ

τον 'Ρωμαίων και Φιλίππου πόλεμον, ώς επράχθη καλ διὰ τίνων καλ τί τὸ τέλος ἔσχεν, τούτω συνά-8 πτοντες τὸ συνεγές μνησθησόμεθα τῆς Αίτωλῶν ὀονης, καθ' ην 'Αντίογον έπισπασάμενοι τὸν ἀπὸ τῆς 5 'Ασίας 'Αχαιοίς καὶ 'Ρωμαίοις έξέκαυσαν πόλεμον. οδ δηλώσαντες τὰς αἰτίας καὶ τὴν Αντιόχου διάβασιν 4 είς την Ευρώπην διασαφήσομεν πρώτον μέν τίνα τρόπον έκ τῆς Ελλάδος ἔφυνεν, δεύτερον δὲ πῶς ἡττηθείς της έπι τάδε τοῦ Ταύρου πάσης έξενώρησε. 10 τὸ δὲ τρίτον τίνα τρόπον 'Ρωμαΐοι καταλύσαντες τὴν δ Γαλατών ύβριν άδήριτον μέν σφίσι παρεσκεύασαν την της 'Ασίας άρχην, ἀπέλυσαν δε τούς έπι τάδε τοῦ Ταύρου κατοικοῦντας βαρβαρικῶν φόβων καὶ 177. τῆς Γαλατῶν παρανομίας. μετὰ δὲ ταῦτα θέντες 6 15 ύπὸ τὴν ὄψιν τὰς Αίτωλῶν καὶ Κεφαλλήνων ἀτυγίας ἐπιβαλοῦμεν τοὺς Εὐμένει συστάντας πρός τε 188. Προυσίαν και Γαλάτας πολέμους, δμοίως δε και τον μετ' 'Αριαράθου πρός Φαρνάκην. οίς έξης έπιμνη-7 σθέντες της παρά Πελοποννησίων δμονοίας καλ 20 καταστάσεως, έτι δὲ τῆς αὐξήσεως τοῦ 'Ροδίων πολιτεύματος, συγκεφαλαιωσόμεθα την δλην διήγησιν αμα καὶ τὰς πράξεις, ἐπὶ πᾶσιν έξηγη-8 σάμενοι την Αντιόχου στρατείαν είς Αίγυπτον τοῦ κληθέντος Έπιφανούς και τον Περσικόν πόλεμον 25 καὶ τὴν κατάλυσιν τῆς ἐν Μακεδονία βασιλείας. δι' ών αμα θεωρηθήσεται πως εκαστα γειρίσαντες 9 'Ρωμαῖοι πᾶσαν ἐποιήσαντο τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον αύτοῖς.

Εί μεν οὖν έξ αὐτῶν τῶν κατορθωμάτων ἢ καὶ 4 τῶν ἐλαττωμάτων ἰκανὴν ἐνεδέχετο ποιήσασθαι τὴν διάληψιν ὑπερ τῶν ψεκτῶν ἢ τοὐναντίον ἐπαινετῶν

άνδρων και πολιτευμάτων, ένθάδε που λήγειν αν ήμας έδει και καταστρέφειν άμα την διήγησιν και την πραγματείαν έπι τὰς τελευταίας δηθείσας πράξεις 2 κατὰ τὴν έξ ἀρχῆς πρόθεσιν. ὅ τε γὰρ χρόνος δ πεντηχοντακαιτριετής είς ταῦτ' έληγεν, ή τ' αὕξη- 5 σις καλ προκοπή της 'Ρωμαίων δυναστείας έτετελεί-3 ωτο πρός δε τούτοις δμολογούμενον εδόκει τοῦτ' είναι και κατηναγκασμένον απασιν ότι λοιπόν έστι 'Ρωμαίων ακούειν και τούτοις πειθαρχείν ύπερ των 4 παραγγελλομένων, έπει δ' ούκ αὐτοτελείς είσιν 10 ούτε περί των κρατησάντων (ούτε περί των) έλαττωθέντων αι ψιλώς έξ αὐτών των άγωνισμάτων δια-5 λήψεις, διὰ τὸ πολλοῖς μὲν τὰ μέγιστα δοχοῦντ' είναι των κατορθωμάτων, σταν μη δεόντως αὐτοῖς γρήσωνται, τὰς μεγίστας ἐπενηνοχέναι συμφοράς, 15 ούκ δλίνοις δε τας εκπληκτικωτάτας περιπετείας. δταν εύνενῶς αὐτὰς ἀναδέξωνται, πολλάκις εἰς τὴν 6 τοῦ συμφέροντος περιπεπτωκέναι μερίδα, προσθετέον αν είη ταις προειρημέναις πράξεσι τήν τε των κρα-189. τούντων αίρεσιν, ποία τις ήν μετά ταῦτα καὶ πῶς 178. προεστάτει των όλων, τάς τε των άλλων ἀποδοχάς και διαλήψεις, πόσαι και τίνες ύπηρχον περί των ήγουμένων, πρός δὲ τούτοις τὰς δρμάς καὶ τοὺς ζήλους έξηγητέου, τίνες παρ' έκάστοις έπεκράτουν καλ κατίσγυον περί τε τούς κατ' ίδίαν βίους καλ 25 7 τὰς κοινὰς πολιτείας. δῆλον γὰρ ὡς ἐκ τούτων φανερόν έσται τοις μέν νῦν οὖσιν πότερα φευκτήν ή τοθναντίον αίρετην είναι συμβαίνει την 'Ρωμαίων δυναστείαν, τοις δ' έπιγενομένοις πότερον έπαινετήν και ζηλωτήν ή ψεκτήν γεγονέναι νομιστέον την 30 8 άργην αὐτῶν. τὸ γὰρ ἀφέλιμον τῆς ήμετέρας ίστο-

ρίας πρός τε τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἐν τούτφ πλείστον κείσεται τῷ μέρει. οὐ γὰρ δὴ τοῦτ' είναι 9 τέλος υποληπτέον εν πράγμασιν ούτε τοις ήγουμένοις ούτε τοις αποφαινομένοις ύπλο τούτων, τὸ νι-5 κῆσαι καὶ ποιήσασθαι πάντας ὑφ' έαυτούς. οὕτε 10 γὰρ πολεμεῖ τοῖς πέλας οὐδεὶς νοῦν ἔχων ἕνεκεν αὐτοῦ τοῦ κατανωνίσασθαι τοὺς ἀντιταττομένους. ούτε πλεί τὰ πελάγη χάριν τοῦ περαιωθήναι μόνου, και μην οὐδὲ τὰς έμπειρίας και τέγνας αὐτῆς 10 ένεκα της επιστήμης αναλαμβάνει πάντες δε πράτ-11 τουσι πάντα χάριν των ἐπιγινομένων τοῖς ἔργοις ήδέων ή καλών ή συμφερόντων. διὸ καὶ τῆς πραγ-12 ματείας ταύτης τοῦτ' ἔσται τελεσιούργημα, τὸ γνῶναι την κατάστασιν παρ' έκάστοις, ποία τις ην μετά 15 τὸ κατανωνισθήναι τὰ ὅλα καὶ πεσεῖν εἰς τὴν τῷν 'Ρωμαίων έξουσίαν έως της μετά ταῦτα πάλιν έπιγενομένης ταραγής και κινήσεως. ύπλο ής διά τὸ 13 μέγεθος των εν αὐτη πράξεων καὶ τὸ παράδοξον των συμβαινόντων, τὸ δὲ μέγιστον, διὰ τὸ των πλεί-20 στων μη μόνον αὐτόπτης, ἀλλ' ὧν μὲν συνεργός ών δὲ καὶ χειριστής γεγονέναι, προήγθην οίον άργην ποιησάμενος άλλην γράφειν. ην δ' η προει-5 οημένη κίνησις, έν ή 'Ρωμαΐοι μέν ποὸς Κελτίβηρας και Οὐακκαίους έξήνεγκαν πόλεμον, Καρχη-190, δόνιοι δὲ τὸν πρὸς Μασαννάσαν βασιλέα τῶν Διβύων περί δε την 'Ασίαν "Ατταλος μεν και Πρου-2 σίας πρός αλλήλους επολέμησαν, δ δε των Καππαδοκών βασιλεύς 'Αριαράθης έκπεσων έκ της άρχης 179. ύπ' 'Οροφέρνους διὰ Δημητρίου τοῦ βασιλέως αὖθις άνεκτήσατο δι' 'Αττάλου την πατρώαν άργην. δ δέ 3 Σελεύχου Δημήτριος χύριος γενόμενος έτη δώδεκα

τῆς ἐν Συρία βασιλείας ἄμα τοῦ βίου καὶ τῆς ἀρχῆς ἐστερήθη, συστραφέντων ἐπ' αὐτὸν τῶν ἄλλων βα-4 σιλέων. ἀποκατέστησαν δὲ καὶ 'Ρωμαῖοι τοὺς "Ελληνας εἰς τὴν οἰκείαν τοὺς ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντας, ἀπολύσαντες τῆς ἐπενεχθείσης 5 αὐτοῖς διαβολῆς. οἱ δ' αὐτοὶ μετ' οὐ πολὺ Καρχηδονίοις ἐπέβαλον τὰς χεῖρας, τὸ μὲν πρῶτον μεταναστῆσαι, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἄρδην αὐτοὺς ἐξαναστῆσαι προθέμενοι διὰ τὰς ἐν τοῖς ἑξῆς ὁηθη-6 σομένας αἰτίας. οἶς κατάλληλα Μακεδόνων μὲν ιο ἀπὸ τῆς 'Ρωμαίων φιλίας, Λακεδαιμονίων δὲ τῆς τῶν 'Αχαιῶν συμπολιτείας ἀποστάντων, ἄμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἔσχε τὸ κοινὸν ἀτύχημα πάσης τῆς 'Ελλάδος.

- 7 Τὰ μὲν οὖν τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα ποοσδεί 15 δ' ἔτι τῆς τύχης, ἵνα συνδράμη τὰ τοῦ βίου πρὸς 8 τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν. πέπεισμαι μὲν γάρ, κἄν τι συμβῆ περὶ ἡμᾶς ἀνθρῶπινον, οὐκ ἀργήσειν τὴν ὑπόθεσιν οὐδ' ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀξιόχρεων, διὰ (δὲ) τὸ κάλλος πολλοὺς κατεγγυηθήσε- 20 σθαι καὶ σπουδάσειν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν αὐτήν. 9 ἐπεὶ δὲ τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν πράξεων ἐπὶ κεφαλαίου διεληλύθαμεν, βουλόμενοι καὶ καθόλου καὶ 191. κατὰ μέρος εἰς ἔννοιαν ἀγαγεῖν τῆς ὅλης ἱστορίας τοὺς ἐντυγχάνοντας, ῶρα μνημονεύοντας τῆς προ- 25 θέσεως ἐπαναγαγεῖν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῶν ὑπο- θέσεως.
  - 6 "Ενιοι δε των συγγεγραφότων τὰς κατ' 'Αννίβαν πράξεις βουλόμενοι τὰς αίτιας ἡμιν ὑποδεικνύναι, δι' ἀς 'Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις ὁ προειρημένος » ἐνέστη πόλεμος, πρώτην μεν ἀποφαίνουσι τὴν Ζα-

κάνθης πολιορκίαν ύπο Καργηδονίων, δευτέραν δε 2 την διάβασιν αὐτῶν παρὰ τὰς συνθήκας τοῦ προσανορευομένου παρά τοις έγχωρίοις "Ιβηρος ποταμού" έγω δὲ ταύτας ἀρχὰς μὲν είναι τοῦ πολέμου φή-3 180. 5 σαιμ' άν, αίτίας γε μην ούδαμῶς ἂν συγχωρήσαιμι. πολλού γε δείν, εί μη και την 'Αλεξάνδρου διά-4 βασιν είς την 'Ασίαν αιτίαν είναι τις φήσει τοῦ πρός τούς Πέρσας πολέμου και τον Αντιόχου κατάπλουν είς Δημητριάδα τοῦ πρὸς 'Ρωμαίους' ών 10 οὕτ' εἰκὸς οὕτ' ἀληθές ἐστιν οὐδέτερον. τίς νὰο 5 αν νομίσειε ταύτας αίτίας υπάργειν, ων πολλά μεν 'Αλέξανδρος πρότερον, οὐκ όλίγα δὲ Φίλιππος ἔτι ζων ένήργησε καὶ παρεσκευάσατο πρός τὸν κατὰ των Περσων πόλεμον, δμοίως δε πάλιν Αίτωλοί 15 πρὸ τῆς 'Αντιόχου παρουσίας πρὸς τὸν κατὰ 'Ρωμαίων; άλλ' ἔστιν ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα μὴ δι-6 ειληφότων άρχη τί διαφέρει και πόσον διέστηκεν αίτίας καὶ προφάσεως, καὶ διότι τὰ μέν έστι πρώτα τῶν ἀπάντων, ἡ δ' ἀργὴ τελευταῖον τῶν είρημένων. 20 έγὰ δὲ παυτὸς ἀρχὰς μὲν εἶναί φημι τὰς πρώτας 7 έπιβολάς και πράξεις των ήδη κεκριμένων, αίτίας δε τας προκαθηγουμένας των κρίσεων και διαλήψεων λένω δ' έπινοίας και διαθέσεις και τούς περί ταῦτα συλλογισμούς και δι' δυ έπι τὸ κρῖναί τι 25 καλ προθέσθαι παραγινόμεθα. δήλον δ' οίον τὸ 8 προειρημένον έχ των έπιφερομένων. τίνες γάρ άλη-9 192. θως ήσαν αίτίαι, και πόθεν φῦναι συνέβη τὸν πρὸς τούς Πέρσας πόλεμον, εύμαρες καί τῷ τυχόντι συνιδείν. Την δε πρώτη μεν ή των μετά Ξενοφωντος 10 20 Έλλήνων έχ των άνω σατραπειών έπάνοδος, έν ή πάσαν την 'Ασίαν διαπορευομένων αὐτῶν πολεμίαν

ύπάργουσαν οὐδείς έτόλμα μένειν κατά πρόσωπον 11 των βαρβάρων δευτέρα δ' ή του Λακεδαιμονίων βασιλέως 'Αγησιλάου διάβασις είς την 'Ασίαυ, εν ή 'κεΐνος οὐδὲν ἀξιόγρεων οὐδ' ἀντίπαλον εύρων ταῖς σφετέραις έπιβολαίς άπρακτος ήναγκάσθη μεταξύ 5 12 διὰ τὰς περί τὴν Ελλάδα ταραγάς ἐπανελθεῖν. ἐξ ών Φίλιππος κατανοήσας και συλλογισάμενος την Πεοσών ανανδρίαν και ραθυμίαν και την αύτου καλ Μακεδόνων εὐεξίαν έν τοῖς πολεμικοῖς, ἔτι δὲ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐσομένων ἄθλων 10 13 έκ τοῦ πολέμου πρὸ ὀφθαλμῶν θέμενος, αμα τῷ 181. περιποιήσασθαι την έκ των Ελλήνων εύνοιαν όμολογουμένην, εὐθέως προφάσει γρώμενος ὅτι σπεύδει μετελθείν την Περσών παρανομίαν είς τούς Έλληνας, δριιήν έσγε και προέθετο πολεμείν και πάντα ιδ 14 πρός τοῦτο τὸ μέρος ἡτοίμαζε. διόπερ αἰτίας μέν τὰς πρώτας ρηθείσας ήγητέον τοῦ πρὸς τοὺς Πέρσας πολέμου, πρόφασιν δε την δευτέραν, άργην δε την 7' Αλεξάνδρου διάβασιν είς την 'Ασίαν. και μην του κατ' 'Αντίοχον και 'Ρωμαίους δήλον ώς αίτίαν μεν 30 2 την Αίτωλών όργην θετέον, έκεινοι γάρ δόξαντες ύπο 'Ρωμαίων ωλιγωρησθαι κατά πολλά περί την έκβασιν την έκ του Φιλίππου πολέμου, καθάπερ έπάνω προείπου, οὐ μόνου Αντίοχου ἐπεσπάσαντο, παν δε και πράξαι και παθείν υπέστησαν διά την 25 έπιγενομένην ὀργήν έκ τῶν προειρημένων καιρών. 3 πρόφασιν δ' ήγητέον την των Έλλήνων έλευθέρωσιν, ην έκεινοι περιπορευόμενοι μετ' 'Αντιόγου τὰς πόλεις ἀλόγως καὶ ψευδῶς κατήγγελλου, άργην δε τοῦ πολέμου τὸν Αντιόχου κατάπλουν 30 είς Δημητριάδα.

Έγὸ δὲ τὴν ἐπὶ πλεῖον διαστολὴν πεποίημαι περί 4 198. τούτων ούχ ένεκα τῆς τῶν συγγραφέων ἐπιτιμήσεως, γάριν δε της των φιλομαθούντων έπανορθώσεως. τί γὰρ ὄφελος ἰατροῦ κάμνουσιν ἀννοοῦν-5 5 τος τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ σώματα διαθέσεων: τί δ' ανδρός πραγματικού μη δυναμένου συλλογίζεσθαι πῶς καὶ διὰ τί καὶ πόθεν ἕκαστα τῶν πραγμάτων τὰς ἀφορμὰς εἴληφεν; οὕτε γὰρ ἐκεῖνον εἰκὸς οὐθέ-6 ποτε δεόντως συστήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θερα-10 πείας, ούτε τὸν πραγματικὸν οὐδὲν οἶόν τε κατὰ τρόπον γειρίσαι των προσπιπτόντων άνευ της των προειρημένων επιγνώσεως. διόπερ οὐδεν οὕτω φυ-7 λακτέον καὶ ζητητέον ώς τὰς αἰτίας ἐκάστου τῶν συμβαινόντων, έπειδή φύεται μεν έκ των τυχόν-15 των πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, ἰᾶσθαι δε βαστόν έστιν παυτός τας πρώτας έπιβολας καλ διαλήψεις.

Φάβιος δέ φησιν ὁ 'Ρωμαϊκὸς συγγραφεὺς ᾶμα 8 τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι καὶ τὴν 'Ασδρού-20 βου πλεονεξίαν καὶ φιλαρχίαν αἰτίαν γίνεσθαι τοῦ 182. κατ' 'Αννίβαν πολέμου. ἐκεῖνον γὰρ μεγάλην ἀνει-2 ληφότα τὴν δυναστείαν ἐν τοῖς κατ' 'Ιβηρίαν τόποις, μετὰ ταῦτα παραγενόμενον ἐπὶ Λιβύην ἐπιβαλέσθαι καταλύσαντα τοὺς νόμους εἰς μοναρχίαν 25 περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων τοὺς 3 δὲ πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος προϊδομένους αὐτοῦ τὴν ἐπιβολὴν συμφρονῆσαι καὶ διαστῆναι πρὸς αὐτόν τὸν δ' 'Ασδρούβαν ὑπιδόμενον, 4 ἀναχωρήσαντ' ἐκ τῆς Λιβύης τὸ λοιπὸν ἤδη τὰ κατὰ 50 τὴν 'Ιβηρίαν χειρίζειν κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν, οὐ προσέχοντα τῷ συνεδρίφ τῶν Καρχηδονίων. 'Αν-5

νίβαν δε κοινωνον και ζηλωτήν έκ μειρακίου γεγονότα τῆς ἐκείνου προαιρέσεως καὶ τότε διαδεξάμενον τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τὴν αὐτὴν ἀνωνὴν ᾿Ασ-6 δρούβα ποιεϊσθαι των πραγμάτων. διὸ καὶ νῦν τὸν πόλεμον τοῦτον έξενηνογέναι κατά την αύτοῦ προ- 5 αίρεσιν 'Ρωμαίοις παρά την Καργηδονίων γνώμην. 194. 7 οὐδένα νὰο εὐδοκεῖν τῶν ἀξιολόνων ἀνδοῶν ἐν Καονηδόνι τοῖς ὑπ' 'Αννίβου περί την Ζακανθαίων πό-8 λιν πραγθεϊσιν. ταῦτα δ' εἰπών φησιν μετὰ τὴν τῆς προειρημένης πόλεως αλωσιν παραγενέσθαι τούς 10 'Ρωμαίους, οἰομένους δεῖν ἢ τὸν 'Αννίβαν ἐκδιδόναι σφίσι τούς Καργηδονίους ή τὸν πόλεμον ἀναλαμ-9 βάνειν. εί δέ τις έροιτο τον συγγραφέα ποΐος ήν καιοδο οίκει ότερος τοῖς Καργηδονίοις ἢ ποῖον πρᾶνμα τούτου δικαιότερον ή συμφορώτερον, έπείπερ έξ άρ- 15 γης δυσηρεστούντο, καθάπερ ούτός φησιν, τοῖς ὑπ' 10 Αννίβου πραττομένοις, τοῦ πεισθέντας τότε τοῖς ύπο Ρωμαίων παρακαλουμένοις έκδοῦναι μεν τον αίτιον των αδικημάτων, έπανελέσθαι δ' εὐλόγως δι' έτέρων του κοινον έχθρον τῆς πόλεως, περιποιήσα- 20 σθαι δὲ τῆ χώρα την ἀσφάλειαν, ἀποτριψαμένους τὸν έπιφερόμενου πόλεμου, δόγματι μόνου τὴν έχδίκησιν ποιησαμένους, τί αν είπειν έχοι πρός αὐτά; 11 δηλον γαρ ώς οὐδέν. οί γε τοσοῦτον απέσχον τοῦ πράξαι τι των προειρημένων ώς έπτακαίδεκ' έτη 16 συνεγώς πολεμήσαντες κατά την Αννίβου προαίρεσιν οὐ πρότερον κατελύσαντο τὸν πόλεμον, ἔως οὖ πάσας έξελέγξαντες τὰς έλπίδας τελευταΐον είς τὸν 183. περί τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐν αὐτῆ σωμάτων παρεγένουτο κίνδυνου. Τίνος δη χάριν έμνησθην Φαβίου και των υπ'

έκείνου γεγραμμένων; ούχ ένεκα τῆς πιθανότητος 2 των είρημένων, άγωνιων μή πιστευθή παρά τισιν -ή μέν γὰρ παρά τούτων άλογία και γωρίς τῆς έμῆς έξηγήσεως αὐτὴ δι' αὐτῆς δύναται θεωρεῖσθαι παρά 5 τοῖς ἐντυνγάνουσιν -- ἀλλὰ τῆς τῶν ἀναλαμβανόντων 8 τας έχείνου βύβλους υπομνήσεως, ίνα μη πρός την ἐπιγραφήν αλλά πρὸς τὰ πράγματα βλέπωσιν. ἔνιοι 4 γὰρ οὐκ ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν λέγοντα καὶ λαβόντες ἐν νῷ διότι κατὰ 195, τούς καιρούς δ γράφων γέγονε καὶ τοῦ συνεδρίου μετείγε των Ρωμαίων, παν εύθέως ήγουνται τὸ λεγόμενον ύπὸ τούτου πιστόν. έγὰ δὲ φημί μὲν δεῖν 5 ούκ έν μικρώ προσλαμβάνεσθαι την τοῦ συγγραφέως πίστιν, ούκ αὐτοτελη δε κρίνειν, τὸ δε πλειον 15 έξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τοὺς ἀνανινώσχοντας τὰς δοχιμασίας.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ γε 'Ρωμαίων καὶ Καρχηδο-6 νίων πολέμου — τὴν γὰρ παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα — νομιστέον πρῶτον μὲν αἴτιον γεγονέναι τὸν κ' Αμίλκου θυμὸν τοῦ Βάρκα μὲν ἐπικαλουμένου, πατρὸς δὲ κατὰ φύσιν 'Αννίβου γεγονότος. ἐκεῖνος γὰρ οὐχ 7 ἡττηθεὶς τῷ περὶ Σικελίας πολέμῳ τῆ ψυχῆ τῷ δοκεῖν αὐτὸς μὲν ἀκέραια διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν "Ερυκα στρατόπεδα ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς τὸ ἦν, διὰ δὲ τὴν ἐν τῆ ναυμαχία τῶν Καρχηδονίων ἦτταν τοῖς καιροῖς εἰκων πεποιῆσθαι τὰς συνθήκας, ἔμενεν ἐπὶ τῆς ὀργῆς, τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν. εἰ μὲν οὖν μὴ τὸ περὶ τοὺς ξένους ἐγένετο κίνημα 8 τοῖς Καρχηδονίοις, εὐθέως ἂν ἄλλην ἀρχὴν ἐποιεῖτο καὶ παρασκευὴν πραγμάτων, ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ. προ-9 καταληφθεὶς δὲ ταῖς ἐμφυλίοις ταραχαῖς ἐν τούτοις

10 και περί ταύτας διέτριβε τὰς πράξεις. 'Ρωμαίων δὲ μετά τὸ καταλύσασθαι Καρχηδονίους την προειρημένην ταραχήν ἀπαγγειλάντων αὐτοῖς πόλεμον. τὸ μεν πρώτον είς παν συγκατέβαινον, υπολαμβάνοντες 184. αύτούς νικήσειν τοῖς δικαίοις, καθάπερ ἐν ταῖς πρὸ τ 2 ταύτης βύβλοις περί τούτων δεδηλώκαμεν, ών χωρίς ούχ οίόν τ' ήν συμπεριενεχθήναι δεόντως ούτε τοις νῦν λενομένοις ούτε τοῖς μετὰ ταῦτα ὁηθησομένοις 3 ύφ' ήμων. πλην ούκ έντρεπομένων των 'Ρωμαίων. είξαντες τη περιστάσει καλ βαρυνόμενοι μέν, ούκ 10 έγοντες δε ποιείν οὐδεν έξεγώρησαν Σαρδόνος, συνεχώρησαν δ' είσοίσειν άλλα χίλια καὶ διακόσια τά-196. λαντα πρός τοῖς πρότερον έφ' ὧ μὴ τὸν πόλεμον 4 έκείνοις αναδέξασθαι τοῖς καιροῖς. διὸ καὶ δευτέραν, μενίστην δε ταύτην θετέον αίτίαν τοῦ μετά 16 5 ταύτα συστάντος πολέμου. 'Αμίλκας γάο προσλαβών τοῖς ἰδίοις θυμοῖς τὴν ἐπὶ τούτοις ὀργὴν τῶν πολιτών, ως θάττον τούς αποστάντας των μισθοφόρων καταπολεμήσας έβεβαίωσε τη πατρίδι την άσφάλειαν, εύθέως έποιεῖτο την δρμην έπὶ τὰ κατὰ 20 την Ίβηρίαν πράγματα, σπουδάζων ταύτη χρήσασθαι παρασκευή πρός του κατά 'Ρωμαίων πόλεμον. 6 ην δη και τρίτην αιτίαν νομιστέον, λέγω δε την εύροιαν των κατ' 'Ιβηρίαν πραγμάτων Καρχηδονίοις. ταύταις γὰρ ταῖς γεροί πιστεύσαντες εὐθαρ- 25 σως ένέβησαν είς τον προειρημένον πόλεμον.

7 Ότι δ' 'Αμίλκας πλεϊστα μὲν συνεβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ δευτέρου πολέμου, καίπερ τετελευτηκὸς ἔτεσι δέκα πρότερον τῆς καταρχῆς αὐτοῦ, πολλὰ μὲν ἄν εὕροι τις εἰς τοῦτο σχεδὸν δὲ πρὸς 80 11 πίστιν ἀρκοῦν ἔσται τὸ λέγεσθαι μέλλον. καθ' οῦς

γάρ καιρούς καταπολεμηθείς 'Αννίβας ύπό 'Ρωμαίων τέλος έκ τῆς πατρίδος έξεχώρησε καὶ παρ' 'Αντιόχω διέτριβε, τότε 'Ρωμαΐοι συνθεωρούντες ήδη την Αίτωλων επιβολήν έξαπέστειλαν πρεσβευτάς πρός 5 'Αυτίοχου, βουλόμενοι μή λανδάνειν σφας την τοῦ βασιλέως προαίρεσιν, οί δὲ πρέσβεις δρώντες τὸν 2 Αντίογον προσέχοντα τοῖς Αλτωλοῖς καλ πρόθυμον όντα πολεμεῖν 'Ρωμαίοις, έθεράπευον τὸν 'Αννίβαν, σπουδάζοντες είς ύποψίαν έμβαλεϊν πρός τον 'Αν-10 τίογον. δ καλ συνέβη γενέσθαι. προβαίνοντος γάρ 8 τοῦ χρόνου, καὶ τοῦ βασιλέως ὑπόπτως ἔχοντος ἀεὶ 185. καὶ μᾶλλον πρὸς τὸν 'Αννίβαν, ἐνένετό τις καιρὸς ώς έπὶ λόγον άχθηναι την ύποικουρουμένην άτοπίαν έν αὐτοῖς. έν ῷ καὶ πλείους ἀπολογισμοὺς 4 15 ποιησάμενος 'Αννίβας τέλος έπὶ τὸ τοιοῦτο κατήντησε, δυσγρηστούμενος τοις λόγοις. έφη γάρ, καθ' 5 δυ καιρου δ πατήρ αὐτοῦ τὴν εἰς Ἰβηρίαν έξοδον μέλλοι στρατεύεσθαι μετά των δυνάμεων, έτη μέν έχειν έννέα, θύοντος δ' αὐτοῦ τῷ Διὶ παρεστάναι 197. παρά του βωμόν. έπει δε καλλιερήσας κατασπείσαι 6 τοίς θεοίς και ποιήσαι τὰ νομιζόμενα, τούς μέν άλλους τούς περί την θυσίαν αποστήναι κελεύσαι μικρόν, αὐτὸν δὲ προσκαλεσάμενον ἐρέσθαι φιλοφρόνως εί βούλεται συνεξορμᾶν έπὶ τὴν στρατείαν. 25 άσμένως δε κατανεύσαντος αὐτοῦ καί τι και προσ-7 αξιώσαντος παιδικώς, λαβόμενον της δεξιάς προσαγαγείν αὐτὸν πρὸς τὸν βωμὸν καὶ κελεύειν άψάμενον των ιερων δμνύναι μηδέποτε Ρωμαίοις εὐνοήσειν. ταῦτ' οὖν εἰδότα σαφῶς ἡξίου τὸν 'Αν-8 20 τίογον, έως μεν άν τι δυσχερές βουλεύηται κατά 'Ρωμαίων, θαρρείν και πιστεύειν, αὐτὸν συνεργὸν

9 έξειν νομίζοντ' άληθινώτατον. έπαν δε διαλύσεις η φιλίαν συντίθηται πρός αὐτούς, τότε μη προσδείσθαι διαβολής, άλλ' άπιστείν και φυλάττεσθαι. 12 παν γάρ τι πράξαι κατ' αὐτῶν δ δυνατὸς είη. δ μέν οὖν 'Αντίογος ἀκούσας καὶ δόξας αὐτοπαθῶς 5 αμα δ' άληθινῶς εἰρῆσθαι, πάσης τῆς προϋπαρχού-2 σης ύποψίας ἀπέστη. τῆς μέντοι γε δυσμενείας τῆς 'Αμίλκου καὶ τῆς δλης προθέσεως δμολογούμενον θετέον είναι τοῦτο μαρτύριον, ώς καὶ δι' αὐτῶν 3 φανερον έγένετο των πραγμάτων. τοιούτους γάρ 10 έχθρούς παρεσκεύασε 'Ρωμαίοις 'Ασδρούβαν τε τὸν τῆς θυνατρὸς ἄνδρα καὶ τὸν αύτοῦ κατὰ σύσιν υίὸν 'Αννίβαν ώστε μή καταλιπεῖν ὑπερβολήν δυσμενείας. 4'Ασδρούβας μέν οὖν προαποθανὼν οὐ πᾶσιν ἔκδηλου ἐποίησε τὴν αὐτοῦ πρόθεσιν 'Αννίβα δὲ παρέ- 15 δωκαν οί καιροί και λίαν έναποδείξασθαι την πα-5 τοώαν ένθοαν είς 'Ρωμαίους. διὸ καὶ τοὺς έπὶ πραγμάτων ταττομένους χρή των τοιούτων οὐδενὸς 186. μαλλον φροντίζειν ώς τοῦ μὴ λανθάνειν τὰς προαιρέσεις των διαλυομένων τὰς ἔγθρας ἢ συντιθε- 20 198. μένων τὰς φιλίας, πότε τοῖς καιροῖς εἴκοντες καὶ πότε ταις ψυχαις ήττώμενοι ποιούνται τάς συνθή-6 κας, ΐνα τοὺς μὲν ἐφέδρους νομίζοντες εἶναι τῶν καιρών άελ φυλάττωνται, τοῖς δὲ πιστεύοντες ὡς ύπημόοις ή φίλοις άληθινοῖς πᾶν τὸ παραπίπτον 25 έξ έτοίμου παραγγέλλωσιν.

7 Αἰτίας μὲν (οὖν) τοῦ κατ' 'Αννίβαν πολέμου τὰς προειρημένας ἡγητέον, ἀρχὰς δὲ τὰς μελλούσας λέ-13 γεσθαι. Καρχηδόνιοι γὰρ βαρέως μὲν ἔφερον καὶ τὴν ὑπὲρ Σικελίας ἦτταν, συνεπέτεινε δ' αὐτῶν 30 τὴν ὀργήν, καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, τὰ κατὰ Σαρ-

δόνα καὶ τὸ τῶν τελευταῖον συντεθέντων χρημάτων πλήθος. διόπερ αμα τῷ τὰ πλείστα κατ' Ἰβηρίαν 2 ύφ' αύτούς ποιήσασθαι πρός παν έτοιμως διέχειντο τὸ κατὰ 'Ρωμαίων ὑποδεικνύμενον. προσπεσούσης 3 5 οὖν τῆς 'Ασδρούβου τελευτῆς, ιδ μετὰ τὸν 'Αμίλχου θάνατον ένετείρισαν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, τὸ μὲν πρώτον έκαραδόκουν τὰς τῶν δυνάμεων δρμάς ἀω-4 ικομένης δε της αγγελίας έκ των στρατοπέδων δτι συμβαίνει τὰς δυνάμεις όμοθυμαδὸν ἡρῆσθαι στρα-10 τηγου 'Αννίβαν, παραυτίκα συναθροίσαντες τον δημον μια γνώμη κυρίαν έποίησαν την των στρατοπέδων αιοεσιν. 'Αννίβας δε παραλαβών την άρχην δ εὐθέως ωρμησεν ως καταστρεψόμενος τὸ των Όλκάδων έθνος αφικόμενος δε πρός 'Αλθαίαν την βα-15 ουτάτην αὐτῶν πόλιν κατεστρατοπέδευσεν, μετὰ δὲ 6 ταύτα χρησάμενος ένεργοίς άμα και καταπληκτικαίς προσβολαίς ταγέως εκράτησε της πόλεως. οδ συμβάντος οί λοιποί γενόμενοι καταπλαγείς ενέδωκαν αύτους τοῖς Καργηδονίοις. ἀργυρολογήσας δὲ τὰς 7 20 πόλεις και κυριεύσας πολλών χρημάτων ήκε παραγειμάσων είς Καινην πόλιν. μεγαλοψύγως δε γρη-8 σάμενος τοις υποταττομένοις και τὰ μὲν δους τῶν 199. δψωνίων τοις συστρατευομένοις τὰ δ' ὑπισχνούμενος πολλήν εύνοιαν καὶ μεγάλας έλπίδας ένειο- 187. 25 γάσατο ταῖς δυνάμεσι. τῷ δ' ἐπιγινομένω θέρει 14 πάλιν δομήσας έπι τούς Οὐακκαίους Ελμαντικήν μέν έξ έφόδου ποιησάμενος προσβολάς κατέσχεν, 'Αρβουκάλην δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ τὸ πλήθος, έτι δε την γενναιότητα των οικητόρων 30 μετὰ πολλῆς ταλαιπωρίας πολιορκήσας κατὰ κράτος είλε. μετά δε ταῦτα παραδόξως είς τοὺς μεγίστους 2

ήλθε κινδύνους έπανάγων, συνδραμόντων έπ' αὐτὸν τῶν Καρπησίων, δ σχεδον ἰσχυρότατόν ἐστιν ἔθνος 3 τῶν κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν άστυνειτόνων άθροισθέντων αμα τούτοις, οθς πρέθισαν μάλιστα μεν οί τῶν Όλκάδων φυγάδες, συν- 5 εξέκαυσαν δε και των έκ της Έλμαντικής οι διασω-4 θέντες. πρός οθς εί μεν έκ παρατάξεως ήναγκάσθησαν οί Καρχηδόνιοι διακινδυνεύειν, δμολογου-5 μένως αν ήττήθησαν. νῦν δὲ πραγματικώς καί νουνεχῶς έξ ὑποστροφῆς ἀναγωρήσαντος 'Αννίβου 10 καλ πρόβλημα ποιησαμένου του Τάγου καλούμενου ποταμόν και περί την τοῦ ποταμοῦ διάβασιν συστησαμένου του κίνδυνου, αμα δε συγχοησαμένου συναγωνιστή τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς θηρίοις οἶς εἶχε περί τετταράχοντα τὸν ἀριθμόν, συνέβη τὰ ὅλα 15 6 παραδόξως καλ κατά λόγον αὐτῶ χωρῆσαι. τῶν γὰρ βαρβάρων ἐπιβαλομένων κατὰ πλείους τόπους βιάζεσθαι καί περαιούσθαι του ποταμόν, το μεν πλείστον αὐτῶν μέρος διεφθάρη περί τὰς ἐκβάσεις, παραπορευομένων των θηρίων παρά τὸ γείλος καί 20 7 τοὺς ἐκβαίνοντας ἀεὶ προκαταλαμβανόντων πολλοὶ δε κατ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ὑπὸ τῶν Ιππέων ἀπώλοντο διὰ τὸ κρατεῖν μὲν μᾶλλον τοῦ ρεύματος τούς ιππους, έξ ύπερδεξίου δε ποιεισθαι την μάχην 8 τοὺς ίππέας πρὸς τοὺς πεζούς. τέλος δὲ τοὔμπαλιν 25 έπιδιαβάντες οί περί τὸν 'Αννίβαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ετρέψαντο πλείους ή δέκα μυριάδας ανθρώ-200. 9 πων. ων ήττηθέντων οὐδεὶς έτι των έντὸς "Ιβηρος ποταμού δαδίως πρός αὐτοὺς ἀντοφθαλμεῖν ἐτόλμα 10 πλην Ζακανθαίων. ταύτης δε της πόλεως έπειρατο 30 κατά δύναμιν απέγεσθαι, βουλόμενος μηδεμίαν

άφορμὴν δμολογουμένην δοῦναι τοῦ πολέμου 'Ρω- 188. μαίοις, ἔως τάλλα πάντα βεβαίως ὑφ' αὐτὸν ποιή- σαιτο κατὰ τὰς 'Αμίλκου τοῦ πατρὸς ὑποθήκας καὶ παραινέσεις.

Οί δε Ζακανθαίοι συνεγώς επεμπον είς την 15 'Ρώμην, αμα μεν άγωνιωντες περί σφων καί προορώμενοι τὸ μέλλον, αμα δὲ βουλόμενοι μὴ λανθάνειν 'Ρωμαίους την γινομένην εύροιαν Καρχηδονίοις των κατ' Ίβηρίαν πραγμάτων. 'Ρωμαΐοι δέ 2 10 πλεονάκις αὐτῶν παρακηκοότες τότε πρεσβευτάς έξαπέστειλαν τούς έπισκεψομένους ύπερ των προσπιπτόντων. 'Αννίβας δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς και-3 ρούς πεποιημένος ύφ' αύτὸν ούς προέθετο παρῆν αὖθις μετὰ τῶν δυνάμεων παραχειμάσων εἰς Και-16 νην πόλιν, ήτις ώσανει πρόσχημα και βασίλειον ην Καρχηδονίων έν τοῖς κατὰ την Ἰβηρίαν τόποις. καταλαβών δε την παρά των 'Ρωμαίων πρεσβείαν 4 καλ δούς αύτον είς εντευξιν διήκουε περί των ένεστώτων. 'Ρωμαίοι μέν οὖν διεμαρτύροντο Ζακαν- 5 20 θαίων ἀπέχεσθαι — κεῖσθαι γὰρ αὐτοὺς ἐν τῆ σφετέρα πίστει - καὶ τὸν "Ιβηρα ποταμὸν μὴ διαβαίνειν κατὰ τὰς ἐπ' ᾿Ασδρούβου γενομένας ὁμολογίας. δ 6 δ' Αννίβας, ατε νέος μεν ών, πλήρης δε πολεμικής δρμής, έπιτυχής δ' έν ταζς έπιβολαζς, πάλαι δε παρ-25 ωρμημένος πρός την κατά 'Ρωμαίων έχθραν, πρός 7 μεν έκείνους, ως κηδόμενος Ζακανθαίων, ένεκάλει 'Ρωμαίοις διότι μικροίς έμπροσθεν χρόνοις, στασιαζόντων αὐτῶν, λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν [εἰς τὸ δια-201. λύσαι] ἀδίκως ἐπανέλοιντό τινας τῶν προεστώτων. 30 ους ος περιοψεσθαι παρεσπονδημένους πατριον γάρ είναι Καρχηδονίοις το μηδένα των αδικουμένων

8 περιοράν πρός δε Καρχηδονίους διεπέμπετο, πυνθανόμενος τί δεί ποιείν, δτι Ζακανθαίοι πιστεύοντες τη 'Ρωμαίων συμμαχία τινάς των ύφ' αύτούς 9 ταττομένων άδικοῦσι. καθόλου δ' ἦν πλήρης άλογίας και θυμοῦ βιαίου. διὸ και ταῖς μὲν ἀληθιναῖς 5 αίτίαις ούκ έγρητο, κατέφευγε δ' είς προφάσεις άλογους άπερ είωθασι ποιείν οί διὰ τὰς προεγκαθη- 189. μένας αὐτοῖς δρμάς όλιγωροῦντες τοῦ καθήκοντος. 10 πόσφ γαρ ήν άμεινον οἴεσθαι δεῖν Ῥωμαίους ἀποδούναι σφίσι Σαρδόνα καὶ τοὺς ἐπιταχθέντας ᾶμα 10 ταύτη φόρους, οθς τοῖς καιροῖς συνεπιθέμενοι πρότερον άδίκως παρ' αὐτῶν ἔλαβον εί δὲ μή, φάναι 11 πολεμήσειν; νῦν δὲ τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν ἀληθινὴν παρασιωπών, την δ' ούχ ύπάρχουσαν περί Ζακανθαίων πλάττων, οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον 15 12 άδίκως κατάρχειν έδόκει τοῦ πολέμου. οί δὲ τῶν 'Ρωμαίων πρέσβεις, δτι μέν είη πολεμητέον σαφώς είδότες, ἀπέπλευσαν είς Καργηδόνα, τὰ παραπλήσια 13 θέλοντες έπιμαρτύρασθαι κάκείνους οὐ μὴν ἐν Ἰταλία γε πολεμήσειν ήλπισαν, άλλ' έν Ίβηρία, χρή- 20 σεσθαι δὲ πρὸς τὸν πόλεμον δρμητηρίω τῆ Ζακανθαίων πόλει.

16 Διὸ καὶ πρὸς ταύτην ἁρμοζόμενοι τὴν ὑπόθεσιν ἡ σύγκλητος ἔκρινεν ἀσφαλίσασθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράγματα, προορωμένη διότι μέγας ἔσται εξ καὶ πολυχρόνιος καὶ μακρὰν ἀπὸ τῆς οἰκείας ὁ πό-2 λεμος. συνέβαινε γὰρ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς Δημήτριον τὸν Φάριον, ἐπιλελησμένον μὲν τῶν προγεγονότων εἰς αὐτὸν εὐεργετημάτων ὑπὸ 'Ρωμαίων, καταπεφρονηκότα δὲ πρότερον μὲν διὰ τὸν 30 λπὸ Γαλατῶν τότε δὲ διὰ τὸν ἀπὸ Καργηδονίων

φόβον περιεστώτα 'Ρωμαίους, πάσας δ' έχοντα τὰς 8 202. έλπίδας έν τη Μακεδόνων οίκία διά τὸ συμπεπολεμηχέναι καλ μετεσχηκέναι των πρός Κλεομένη κινδύνων 'Αντιγόνω, πορθείν μεν και καταστρέφεσθαι ετάς κατά την Ίλλυρίδα πόλεις τάς ύπο 'Ρωμαίους ταττομένας, πεπλευκέναι δ' έξω τοῦ Λίσσου παρά τάς συνθήκας πεντήκοντα λέμβοις και πεπορθηκέναι πολλάς των Κυκλάδων νήσων. είς ά βλέπον-4 τες 'Ρωμαΐοι και θεωρούντες ανθούσαν την Μακε-10 δόνων οἰκίαν ἔσπευδον ἀσφαλίσασθαι τὰ πρὸς ἔω της Ίταλίας πεπεισμένοι καταταγήσειν διορθωσάμενοι μεν την Ίλλυριων άγνοιαν, επιτιμήσαντες δε καλ κολάσαντες την άγαριστίαν καλ προπέτειαν την 190. Δημητρίου. διεψεύσθησαν δε τοῖς λογισμοῖς δ 15 κατετάχησε γαρ αὐτοὺς 'Αννίβας, έξελων τὴν Ζακανθαίων πόλιν. καὶ παρὰ τοῦτο συνέβη τὸν πόλεμον 6 ούκ ἐν Ἰβηρία, πρὸς αὐτῆ δὲ τῆ Ῥώμη καὶ κατὰ πᾶσαν γενέσθαι τὴν Ἰταλίαν.

Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις χρησάμενοι τοῖς διαλογι-7 το σμοῖς 'Ρωμαῖοι μὲν ὑπὸ τὴν ὡραίαν Λεύκιον τὸν Αἰμίλιον ἐξαπέστειλαν μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τὰς κατὰ τὴν 'Ιλλυρίδα πράξεις κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἑκατοστῆς καὶ τετταρακοστῆς ὀλυμπιάδος. 'Αννίβας δὲ 17 μετὰ τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας ἐκ τῆς Καινῆς πό- τὸ λεως προῆγε, ποιούμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν Ζάκανθαν. ἡ δὲ πόλις αὕτη κεῖται μὲν ἐπὶ τῷ πρὸς 2 θάλατταν καθήκοντι πρόποδι τῆς ὀρεινῆς τῆς συναπτούσης τὰ πέρατα τῆς 'Ιβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, ἀπέχει δὲ τῆς θαλάττης ὡς ἐπτὰ στάδια. νέμονται 3 τὸ χώραν οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν πάμφορον καὶ διαφέρουσαν ἀρετῆ πάσης τῆς 'Ιβηρίας. ἡ τότε παρα-4

στρατοπεδεύσας 'Αννίβας ένεργος έγίνετο περί την πολιορχίαν, πολλά προορώμενος εξηρηστα πρός τὸ 5 μέλλον έχ τοῦ χατὰ χράτος έλειν αὐτήν, πρώτον μέν γαρ υπέλαβε παρελέσθαι 'Ρωμαίων την έλπίδα τοῦ συστήσασθαι τὸν πόλεμον ἐν Ἰβηρία. δεύτερον ε δε καταπληξάμενος απαντας εὐτακτοτέρους μεν έπέ-208. πειστο παρασκευάσειν τοὺς ὑφ' αὐτὸν ἤδη ταττομένους, εὐλαβεστέρους δὲ τοὺς ἀκμὴν αὐτοκράτο-6 ρας όντας των Ίβήρων, τὸ δὲ μένιστον, οὐδὲν ἀπολιπων όπισθεν πολέμιον άσφαλως ποιήσεσθαι την 10 7 είς τούμπροσθεν πορείαν. γωρίς τε τούτων εύποοήσειν μέν γορηνιών αὐτὸς ὑπελάμβανεν πρὸς τὰς έπιβολάς, προθυμίαν δ' ένεργάσεσθαι ταζς δυνάμεσιν έχ της έσομένης εκάστοις ώφελείας, προχαλέσεσθαι δὲ τὴν εὔνοιαν τῶν ἐν οἴκῷ Καρχηδονίων διὰ 15 8 των αποσταλησομένων αύτοις λαφύρων. τοιούτοις δε χρώμενος διαλογισμοίς ένεργῶς προσέκειτο τῆ πολιορχία, τοτε μεν υπόδειγμα χω πλήθει ποιών αύτου και γινόμενος αὐτουργός τῆς ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπωρίας, έστι δ' ότε παρακαλών τὰ πλήθη καὶ 191, 9 παραβόλως διδούς αύτὸν είς τοὺς κινδύνους. πᾶσαν δε κακοπάθειαν και μέριμναν ύπομείνας τέλος έν 10 όκτὸ μησί κατὰ κράτος είλε την πόλιν. κύριος δὲ νενόμενος χρημάτων πολλών καλ σωμάτων καλ κατασκευής τὰ μὲν χρήματ' είς τὰς ίδίας ἐπιβολὰς 25 παρέθετο πατά την έξ άρχης πρόθεσιν, τὰ δὲ σώματα διένειμε κατά την άξίαν έκάστοις των συστρατευομένων, την δε κατασκευην παραχρημα πάσαν 11 έξέπεμψε τοις Καργηδονίοις. ταῦτα δὲ πράξας οὐ διεψεύσθη τοις λογισμοίς οὐδ' ἀπέτυχε τῆς ἐξ ἀρχῆς 30 προθέσεως, άλλα τούς τε στρατιώτας προθυμοτέρους

έποίησε πρός το κινδυνεύειν, τούς τε Καρχηδονίους έτοίμους παρεσκεύασε πρός το παραγγελλόμενον, αὐτός τε πολλά τῶν χρησίμων μετὰ ταῦτα κατειργάσατο διὰ τῆς τῶν χορηγιῶν παραθέσεως.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Δημήτριος αμα 18 τῷ συνείναι τὴν ἐπιβολὴν τῷν 'Ρωμαίων παραυτίκα μέν είς την Διμάλην άξιόγρεων φρουράν είσέπεμψε καί τὰς άρμοζούσας ταύτης γορηγίας, ἐκ δὲ τῷν 204. λοιπών πόλεων τούς μεν άντιπολιτευομένους έπαν-10 είλετο, τοῖς δ' αύτοῦ φίλοις ἐνεγείρισε τὰς δυναστείας, αὐτὸς δ' έκ των ὑποτεταγμένων ἐπιλέξας 2 τούς ανδρωδεστάτους έξακισγιλίους συνέστησε τούτους είς την Φάρον. δ δε στρατηγός των 'Ρωμαίων 3 άφικόμενος είς την Ἰλλυρίδα μετά των δυνάμεων 15 καί θεωρών τούς ύπεναντίους θαρρούντας έπί τη της Διμάλης διυρότητι και ταις παρασκευαις, έτι δε τῷ δοκεῖν αὐτὴν ἀνάλωτον ὑπάργειν, ταύτη πρώτου έγχειρεῖυ έκρινε, βουλόμενος καταπλήξασθαι τούς πολεμίους. παρακαλέσας δε τούς κατά μέρος 4 20 ήγεμόνας και προσαγαγών έργα κατά πλείους τόπους ήρξατο πολιορχείν, λαβών δὲ κατὰ κράτος δ έν ημέραις έπτα παραχρημα πάντας ήττησε ταίς ψυχαίς τούς ύπεναντίους. διόπερ εὐθέως παρήσαν 6 έκ πασών τών πόλεων έπιτρέποντες και διδόντες 25 αύτοὺς είς τὴν τῶν 'Ρωμαίων πίστιν. ὁ δὲ προσ-7 δεξάμενος έκάστους έπὶ ταῖς άρμοζούσαις όμολογίαις έποιείτο τὸν πλοῦν είς τὴν Φάρον έπ' αὐτὸν τὸν Δημήτριον. πυνθανόμενος δὲ τήν τε πόλιν 8 192. όχυρὰν είναι και πληθος ανθρώπων διαφερόντων so είς αὐτὴν ἡθροῖσθαι, πρὸς δὲ καὶ ταῖς χορηγίαις έξηρτυσθαι και ταίς άλλαις παρασκευαίς, ύφεωρατο

μή δυσχερή και πολυχρόνιον συμβή γενέσθαι την 9 πολιορχίαν. διὸ προορώμενος έχαστα τούτων έχρήσατο παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τοιῷδέ τινι γένει στρά-10 τηγήματος. ποιησάμενος γάο τὸν ἐπίπλουν νυκτὸς έπι την νησον παντι τώ στρατεύματι το μέν πλείον 5 μέρος της δυνάμεως απεβίβασεν είς τινας ύλώδεις 11 και κοίλους τόπους, είκοσι δε ναυσίν επιγενομένης ημέρας έπλει προδήλως έπλ τον έγγιστα της πόλεως 12 λιμένα. συνορώντες δε τὰς ναῦς οί περί τὸν Δημήτριον καλ καταφρονούντες του πλήθους ώρμησαν 10 έχ της πόλεως έπὶ τὸν λιμένα, κωλύσοντες την ἀπό-19 βασιν των ύπεναντίων. αμα δε τω συμμίξαι γινομένης ζογυράς της συμπλοκής προσεβοήθουν άελ πλείους των έκ της πόλεως, τέλος δε πάντες έξ-205. 2 εγύθησαν είς τον κίνδυνον. των δε 'Ρωμαίων οί 15 τῆς νυκτὸς ἀποβάντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν. διὰ τόπων ἀδήλων ποιούμενοι τὴν πορείαν. 3 καλ καταλαβόμενοι μεταξύ τῆς πόλεως καλ τοῦ λιμένος λόφον έρυμνον διέκλεισαν από τῆς πόλεως τοὺς 4 έκβεβοηθηκότας. οί δε περί του Δημήτριου συν- 20 νοήσαντες τὸ γεγονὸς τοῦ μὲν διακωλύειν τοὺς αποβαίνοντας απέστησαν, συναθροίσαντες δε σφας αὐτοὺς καὶ παρακαλέσαντες ὥρμησαν, κρίναντες ἐκ παρατάξεως διακινδυνεύειν πρός τους έπλ τον λόφον. 5 οί δὲ 'Ρωμαῖοι θεωρούντες τὴν ἔφοδον τῶν Ἰλλυ- 25 οιών ένεργον καλ συντεταγμένην άντέπεσαν ταζς σπεί-6 ραις καταπληκτικώς. αμα δε τοίς προειρημένοις οί πεποιημένοι την απόβασιν από των πλοίων, συνορώντες τὸ γινόμενον, προσέχειντο κατόπιν καλ πανταχόθεν προσπίπτοντες θόρυβον καλ ταραχήν οὐ 30 τ μικράν έν τοῖς Ἰλλυριοῖς κατεσκεύαζον. έξ οὖ τῶν

μέν κατά πρόσωπον τῶν δὲ κατά νώτου πονούντων, τέλος οι περί τὸν Δημήτριον ἐτράπησαν καὶ τινὲς μὲν αὐτῶν ἔφυγον ὡς πρὸς τὴν πόλιν, οι δὲ πλείους ἀνοδία κατὰ τῆς νήσου διεσπάρησαν. ὁ δὲ 8 198.

Δημήτριος ἔχων έτοίμους λέμβους πρὸς τὸ συμβαΐνου ἔν τισι τόποις ἐρήμοις ὑφορμοῦντας ἐπὶ τούτους ἐποιήσατο τὴν ἀποχώρησιν. εἰς οὖς ἐμβὰς ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς ἀπέπλευσε καὶ διεκομίσθη παραδόξως πρὸς τὸν βασιλέα Φίλιππον, παρ' ὡ τὸ τὸ λοιπὸν διέτριβε τοῦ βίου μέρος, ἀνὴρ θράσος μὲν 9 καὶ τόλμαν κεκτημένος, ἀλόγιστον δὲ ταύτην καὶ τελέως ἄκριτον. διὸ καὶ τὴν καταστροφὴν παρα-10 πλησίαν αὐτῷ συνέβη γενέσθαι τῆ κατὰ τὸν ὅλον βίου προαιρέσει. καταλαβέσθαι γὰρ ἐγχειρήσας μετὰ 11

16 τῆς Φιλίππου γνώμης τὴν τῶν Μεσσηνίων πόλιν εἰκῆ καὶ παραβόλως ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διεφθάρη περὶ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος, ὅταν ἐπὶ τοὺς καιροὺς ἔλθωμεν, διασαφήσομεν. ὁ 12

206. δε στρατηγός τῶν 'Ρωμαίων Αἰμίλιος τὴν μεν Φάτο ρου εὐθέως ἐξ ἐφόδου παραλαβὼν κατέσκαψε, τῆς
δε λοιπῆς Ἰλλυρίδος ἐγκρατὴς γενόμενος καὶ πάντα
διατάξας κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν μετὰ ταῦτα
ληγούσης ἤδη τῆς θερείας εἰς τὴν 'Ρώμην ἐπανῆλθεν
καὶ τὴν εἴσοδον ἐποιήσατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς
κάπάσης εὐδοξίας. ἐδόκει γὰρ οὐ μόνον ἐπιδεξίως, 13
ἔτι δὲ μᾶλλον ἀνδρωδῶς κεγρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.

Οι δε 'Ρωμαίοι, προσπεπτωκυίας αὐτοῖς ἤδη τῆς 20 τῶν Ζακανθαίων ἀλώσεως, οὐ μὰ Δία περὶ τοῦ πολέμου τότε διαβούλιον ἦγον, καθάπερ ἔνιοι τῶν τογγραφέων φασί, προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς εἰς ἐκάτερα ἡηθέντας λόγους, πάντων ἀτοπώτατον

2 πράγμα ποιούντες. πως γάρ οίον τ' ην 'Ρωμαίους τούς ένιαυτφ πρότερον έπηγγελκότας πόλεμον Καργηδονίοις, έὰν ἐπιβαίνωσι τῆς Ζακανθαίων γώρας, τούτους κατά κράτος έαλωκυίας αὐτῆς τῆς πόλεως τότε βουλεύεσθαι συνελθόντας πότερα πολεμητέον s 3 ή τούναντίον; πως δε και τίνα τρόπον αμα μεν την στυγνότητα τοῦ συνεδρίου παρεισάγουσι θαυμάσιον. αμα δε τούς υίους από δώδεκ' έτων ανειν φασί τούς πατέρας είς τὸ συνέδριον, ούς μετέχοντας των διαβουλίων οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων οὐδενὶ προῖεσθαι 10 4 τῶν ἀπορρήτων οὐδέν; ὧν οὕτ' εἰκὸς οὕτ' ἀληθές 194. έστι το παράπαν οὐδέν, εί μη νη Δία πρός τοῖς άλλοις ή τύχη καὶ τοῦτο προσένειμε 'Ρωμαίοις, τὸ 5 φρονείν αὐτοὺς εὐθέως έκ γενετής. πρὸς μέν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων οἶα γράφει Χαιρέας 15 καί Σωσύλος οὐδὲν ἂν δέοι πλέον λέγειν οὐ γὰρ ίστορίας, άλλὰ κουρεακής καὶ πανδήμου λαλιᾶς 6 εμοιγε δοχούσι τάξιν έγειν καλ δύναμιν. 'Ρωμαίοι 207. δέ, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γεγονότος κατά τοὺς Ζακανθαίους άτυγήματος, παραχρήμα πρεσβευτάς 20 έλόμενοι κατά σπουδήν έξαπέστειλαν είς τήν Καρ-7 ηηδόνα, δύο προτείνοντες αὐτοῖς, ὧν τὸ μὲν αἰσχύνην αμα και βλάβην έδόκει φέρειν δεξαμένοις τοίς Καργηδονίοις, τὸ δ' έτερον πραγμάτων καὶ κιν-8 δύνων ἀρχὴν μεγάλων. ἢ γὰρ τὸν στρατηγὸν 'Αν- 15 νίβαν και τους μετ' αυτού συνέδρους εκθότους διδόναι Έρωμαίοις ἐπέταττον, ή προήγγελλον τὸν 9 πόλεμον. παραγενομένων δε των 'Ρωμαίων καλ παρελθόντων είς τὸ συνέδριον καὶ διασαφούντων ταύτα, δυσχερώς ήκουον οί Καρχηδόνιοι την αίρε- 30 10 σιν των προτεινομένων. όμως δε προστησάμενοι

τον έπιτηδειότατον έξ αύτων ήρξαντο περί σφων δικαιολογείσθαι. τὰς μὲν ούν πρὸς ᾿Ασδρούβαν 21 διιολονίας παρεσιώπων, ώς ούτε γεγενημένας, εί τε νενόνασιν, ούδεν ούσας πρός αύτούς διά τὸ γωρίς ε της σφετέρας πεπράχθαι γνώμης. έχροντο δ' έξ 2 αὐτῶν Ῥωμαίων εἰς τοῦτο παραδείγματι. τὰς γὰρ έπλ Λυτατίου γενομένας συνθήκας έν τῷ πολέμω τω περί Σικελίας, ταύτας έφασαν ήδη συνωμολογημένας ύπο Αυτατίου μετά ταῦτα τον δημον των 10 Ρωμαίων ακύρους ποιήσαι δια το χωρίς τής αυτού γενέσθαι γνώμης. Επίεζον δε και προσαπηρείδοντο 3 παρ' δλην την δικαιολογίαν έπλ τὰς τελευταίας συνθήκας τὰς γενομένας ἐν τῷ περί Σικελίας πολέμω. έν αίς περί μεν Ίβηρίας οὐκ ἔφασαν ὑπάργειν ἔν-4 15 γραφον οὐδέν, περί δὲ τοῦ τοῖς έκατέρων συμμάγοις την παρ' άμφοϊν άσφάλειαν είναι όπτως κατατετάγθαι. Ζακανθαίους δε παρεδείκνυον ούκ δυτας 5 τότε 'Ρωμαίων συμμάχους καὶ παρανεγίνωσκον πρὸς τούτο πλεονάκις τὰς συνθήκας. 'Ρωμαΐοι δὲ τοῦ 6 208. μεν δικαιολογείσθαι καθάπαξ άπεγίνωσκον, φάσκον- 195. τες ακεραίου μεν έτι διαμενούσης της των Ζακανθαίων πόλεως ἐπιδέγεσθαι τὰ πράγματα δικαιολογίαν καλ δυνατόν είναι λόγφ περί των αμφισβητουμένων διεξάγειν ταύτης δε παρεσπονδημένης ή τους αίτί-7 25 ους έκδοτέον είναι σφίσι, δι' ού φανερον έσται πασιν ώς οὐ μετεσηήκασι της άδικίας, άλλ' άνευ της αύτῶν γνώμης πεπραγθαι τοῦτο τοὕργον, ἢ μὴ βου-8 λομένους τοῦτο ποιεῖν, δμολογοῦντας δὲ κοινωνείν (της άδικίας καλ συναναδέχεσθαι τον πόλεμον. οί 👀 μεν) οὖν καθολικώτερόν πως έχρήσαντο τοῖς λόγοις. ήμεν δ' άναγκατον είναι δοκεί τὸ μή παραλιπείν 9

ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, ἵνα μήθ' οἶς καθήκει καὶ διαφέρει τὸ σαφῶς εἰδέναι τὴν ἐν τούτοις ἀκρίβειαν, παραπαίωσι τῆς ἀληθείας ἐν τοῖς ἀναγκαιο10 τάτοις διαβουλίοις, μήθ' οἱ φιλομαθοῦντες περὶ τούτων ἀστοχῶσι, συμπλανώμενοι ταῖς ἀγνοίαις καὶ ε φιλοτιμίαις τῶν συγγραφέων, ἀλλ' ἦ τις ὁμολογουμένη θεωρία τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὑπαρξάντων δικαίων 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πρὸς ἀλλήλους εως εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς καιρούς.

Γίνονται τοιγαρούν συνθήκαι 'Ρωμαίοις καλ Καρ- 10 22 χηδονίοις πρώται κατά Λεύκιον Ιούνιον Βοούτον καλ Μάρκον 'Ωράτιον, τούς πρώτους κατασταθέντας ύπάτους μετά την των βασιλέων κατάλυσιν, ύω' ών συνέβη καθιερωθήναι καὶ τὸ τοῦ Διὸς [ερὸν 2 τοῦ Καπετωλίου. ταῦτα δ' ἔστι πρότερα τῆς Ξέρ- 15 ξου διαβάσεως είς την Ελλάδα τριάχοντ' έτεσι λεί-3 πουσι δυείν. ας καθ' όσον ήν δυνατον ακριβέστατα διερμηνεύσαντες ήμεῖς ὑπογεγράφαμεν. τηλικαύτη 209, γὰρ ἡ διαφορὰ γέγονε τῆς διαλέμτου καὶ παρὰ 'Ρωμαίοις τῆς νῦν πρὸς τὴν ἀρχαίαν ὥστε τοὺς συνετω- 30 4 τάτους ένια μόλις έξ έπιστάσεως διευκρινείν. δ' αί συνθήκαι τοιαίδε τινές. Επλ τοϊσδε φιλίαν είναι 'Ρωμαίοις καὶ τοῖς 'Ρωμαίων συμμάχοις καὶ ...Καρχηδονίοις καλ τοῖς Καρχηδονίων συμμάχοις. 5 ...μή πλεῖν 'Ρωμαίους μηδέ τοὺς 'Ρωμαίων συμμάχους 25 , έπέκεινα τοῦ Καλοῦ ἀκρωτηρίου, έὰν μὴ ὑπὸ χει- 196. 6 ,μώνος ή πολεμίων άναγκασθώσιν. έὰν δέ τις βία , κατενεγθη, μη έξέστω αὐτῷ μηδεν ἀγοράζειν μηδε ,λαμβάνειν πλην όσα πρός πλοίου ἐπισκευην ή πρός 7. 8 ,, ξερά, (ἐν πέντε δ' ἡμέραις ἀποτρεχέτω.) τοῖς δὲ 30

, κατ' έμπορίαν παραγινομένοις μηδέν έστω τέλος

,,πλην έπι κήρυκι ή γραμματεί. ὅσα δ΄ ἄν τούτων 9
,,παρόντων πραθή, δημοσία πίστει ὀφειλέσθω τῷ
,,ἀποδομένω, ὅσα ἄν ἢ ἐν Λιβύη ἢ ἐν Σαρδόνι
,,πραθή. ἐὰν 'Ρωμαίων τις εἰς Σικελίαν παρα-10
5 ,,γίνηται, ἡς Καρχηδόνιοι ἐπάρχουσιν, ἰσα ἔστω τὰ
,,'Ρωμαίων πάντα. Καρχηδόνιοι δὲ μὴ ἀδικείτωσαν 11
,,δῆμον 'Αρδεατῶν, 'Αντιατῶν, Λαρεντίνων, Κιρκαιι,,τῶν, Ταρρακινιτῶν, μηδ' ἄλλον μηδένα Λατίνων,
,,ὅσοι ἄν ὑπήκοοι ἐὰν δὲ τινες μὴ ἀσιν ὑπήκοοι, 12
10 ,,τῶν πόλεων ἀπεχέσθωσαν ὰν δὲ λάβωσι, 'Ρω,,μαίοις ἀποδιδότωσαν ἀκέραιον. φρούριον μὴ ἐνοι- 13
,,κοδομείτωσαν ἐν τῆ Λατίνη. ἐὰν ὡς πολέμιοι εἰς
,,τὴν χώραν εἰσέλθωσιν, ἐν τῆ χώρα μὴ ἐννυκτερευέτωσαν."

Το μεν οδυ Καλου απρωτήριου έστι το προπεί-23 μενον αὐτῆς τῆς Καργηδόνος ὡς πρὸς τὰς ἄρκτους. 210. οδ καθάπαξ ἐπέκεινα πλεΐν ώς πρὸς μεσημβρίαν 2 ούκ οζονται δείν οί Καρχηδόνιοι τοὺς 'Ρωμαίους μαχραίς ναυσί διὰ τὸ μή βούλεσθαι γινώσκειν αὐ-20 τούς, ως έμοι δοκεί, μήτε τούς κατά την Βυσσάτιν μήτε τούς κατά την μικράν Σύρτιν τόπους, ά δη καλοῦσιν Ἐμπόρια, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γώρας. ἐὰν 3 δέ τις ύπὸ γειμώνος ἢ πολεμίων βία κατενεχθείς δέηταί του των άναγκαίων πρός ίερα καλ πρός 25 ἐπισμευὴν πλοίου, ταῦτα, πάρεξ δὲ μηδὲν οἴονται δεῖν λαμβάνειν, (καί) κατ' ἀνάγκην ἐν πένθ' ἡμέραις απαλλάττεσθαι τούς καθορμισθέντας. είς δε Καρ-4 γηδόνα και πάσαν την έπι τάδε τοῦ Καλοῦ ἀκρωτηρίου της Λιβύης και Σαρδόνα και Σικελίαν, ής 30 έπάρχουσι Καρχηδόνιοι, κατ' έμπορίαν πλείν 'Ρωμαίοις έξεστι, και το δίκαιον υπισγνούνται βεβαιτων τῶν συνθηκῶν περὶ μὲν Σαρδόνος καὶ Λιβύης ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον ὑπὲρ δὲ Σικελίας τἀναντία διαστέλλονται ἡητῶς, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ὅσα τῆς Σικελίας ὑπὸ τὴν Καρχηδονίων πίπτει δυνα-6 στείαν. ὁμοίως δὲ καὶ Ῥωμαίοι περὶ τῆς Λατίνης αὐτῆς χώρας ποιοῦνται τὰς συνθήκας, τῆς δὲ λοιπῆς Ἰταλίας οὐ μνημονεύουσι διὰ τὸ μὴ πίπτειν ὑπὸ τὴν αὐτῶν ἐξουσίαν.

Μετά δὲ ταύτας έτέρας ποιοῦνται συνθήκας, έν αίς προσπεριειλήφασι Καργηδόνιοι Τυρίους καὶ τὸν 2 Ιτυκαίων δημον. πρόσκειται δε καλ τῷ Καλῷ ἀκρωτηρίω Μαστία Ταρσήιου ών έκτὸς οἴονται δεῖν 3 Ρωμαίους μήτε λήζεσθαι μήτε πόλιν πτίζειν. είσι 15 δε τοιαίδε τινές: ..έπλ τοῖσδε φιλίαν είναι 'Ρωμαίοις 211. , και τοις 'Ρωμαίων συμμάχοις και Καργηδονίων , και Τυρίων και Ίτυκαίων δήμω και τοῖς τούτων 4 , συμμάχοις. τοῦ Καλοῦ ἀκρωτηρίου, Μαστίας Ταρ-"σηίου, μη λήζεσθαι έπέκεινα 'Ρωμαίους μηδ' έμ- 20 5 πορεύεσθαι μηδε πόλιν κτίζειν. έαν δε Καργη-,δόνιοι λάβωσιν έν τη Λατίνη πόλιν τινά μη οδοαν ,, ύπήκοον 'Ρωμαίοις, τὰ χρήματα καὶ τοὺς ἄνδρας 6 εγέτωσαν, την δε πόλιν αποδιδότωσαν. έὰν δέ ,,τινες Καρχηδονίων λάβωσί τινας, πρός οθς εξρήνη 25 ,μέν έστιν Εγγραπτος 'Ρωμαίοις, μη υποτάττονται ,,δέ τι αὐτοῖς, μὴ καταγέτωσαν είς τοὺς 'Ρωμαίων ,λιμένας έαν δε καταχθέντος επιλάβηται δ 'Ρω-7 , μαίος, άφιέσθω. ώσαύτως δὲ μηδ' οί 'Ρωμαΐοι 8 ..ποιείτωσαν. αν έκ τινος χώρας, ής Καρχηδόνιοι 30 ,, έπάρχουσιν, ύδωρ ή έφόδια λάβη δ 'Ρωμαΐος, μετὰ

,,τούτων των έφοδίων μη άδικείτω μηδένα προς ,,οθς είρηνη και φιλία έστι (Καρχηδονίοις. ωσαύ-9 ,,τως δὲ μηδ' δ) Καρχηδόνιος ποιείτω. εί δέ, μη 10 ,,ιδία μεταπορευέσθω ἐὰν δέ τις τοῦτο ποιήση, ε ,,δημόσιον γινέσθω τὸ ἀδίκημα. ἐν Σαρδόνι και 11 ,,Λιβύη μηδείς 'Ρωμαίων μητ' ἐμπορευέσθω μητε ,,πόλιν κτιζέτω, * * * εί μη ἔως τοῦ ἐφόδια λαβείν ,,ἢ πλοίον ἐπισκευάσαι. ἐὰν δὲ χειμὼν κατενέγκη, 198. ,,ἐν πένθ' ἡμέραις ἀποτρεχέτω. ἐν Σικελία ῆς 12 10 ,,Καρχηδόνιοι ἐπάρχουσι και ἐν Καρχηδόνι πάντα ,,και ποιείτω και πωλείτω ὅσα και τῷ πολίτη ἔξ-,εστιν. ὡσαύτως δὲ και ὁ Καρχηδόνιος ποιείτω ἐν 18 ,,'Ρώμη."

Πάλιν έν ταύταις ταίς συνθήκαις τὰ μέν κατὰ 14
15 Λιβύην καὶ Σαρδόνα προσεπιτείνουσιν έξιδιαζόμενοι καὶ πάσας ἀφαιρούμενοι τὰς ἐπιβάθρας 'Ρωμαίων, περὶ δὲ Σικελίας τἀναντία προσδιασαφοῦσι, 15
περὶ τῆς ὑπ' αὐτοὺς ταττομένης. ὁμοίως δὲ καὶ 16
212. 'Ρωμαίοι περὶ τῆς Λατίνης' οὐκ οἰονται δεῖν τοὺς
20 Καρχηδονίους ἀδικεῖν 'Λρδεάτας, 'Αντιάτας, Κιρκαιίτας, Ταρρακινίτας. αὖται δ' εἰσὶν αὶ πόλεις αἱ
περιέχουσαι παρὰ δάλατταν τὴν Λατίνην χώραν,
ὑπὲρ ῆς ποιοῦνται τὰς συνθήκας.

"Ετι τοιγαρούν τελευταίας συνθήκας ποιούνται 25 κ 'Ρωμαϊοι κατά την Πύρρου διάβασιν πρό του συστήσασθαι τους Καρχηδονίους τον περί Σικελίας πόλεμον έν αίς τὰ μὲν ἄλλα τηρούσι πάντα κατά τὰς 2 ὑπαρχούσας ὁμολογίας, πρόσκειται δὲ τούτοις τὰ ὑπογεγραμμένα. "ἐὰν συμμαχίαν ποιώνται πρός 3 ω Πύρρον ἔγγραπτον, ποιείσθωσαν ἀμφότεροι, ἵνα "ἔξη βοηθεῖν ἀλλήλοις ἐν τῆ τῶν πολεμουμένων

- 4 ,, χώρα δπότεροι δ' αν χρείαν έχωσι τῆς βοηθείας, ,, τὰ πλοῖα παρεχέτωσαν Καρχηδόνιοι καὶ εἰς τὴν ,, δόδον καὶ εἰς τὴν ἄφοδον, τὰ δὲ ὀψώνια τοῖς αὑ-5 ,, τῶν ἐκάτεροι. Καρχηδόνιοι δὲ καὶ κατὰ θάλατταν ,, 'Ρωμαίοις βοηθείτωσαν, αν χρεία ἦ. τὰ δὲ πληρώ- 5 ,, ματα μηδεὶς ἀναγκαζέτω ἐκβαίνειν ἀκουσίως."
- Τον δ' δρχον όμνύειν έδει τοιούτον, έπὶ μὲν τῶν πρώτων συνθηκῶν Καρχηδονίους μὲν τοὺς θεοὺς τοὺς πατρώους, 'Ρωμαίους δὲ Δία λίθον κατά τι παλαιὸν ἔθος, ἐπὶ δὲ τούτων τὸν "Αρην 10 7 καὶ τὸν Ἐνυάλιον. ἔστι δὲ τὸ Δία λίθον τοιοῦτον λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα λίθον ὁ ποιούμενος τὰ ὅρκια περὶ τῶν συνθηκῶν, ἐπειδὰν ὁμόση δημοσία πίστει, 8 λέγει τάδε ,,εὐορχοῦντι μέν μοι εἰη τὰγαθά εἰ δ' 199. ἄλλως διανοηθείην τι ἢ πράξαιμι, πάντων τῶν ἄλ- 15 λων σωζομένων ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσιν, ἐν τοῖς ἰδίοις νόμοις, ἐπὶ τῶν ἰδίων βίων, ἱερῶν, τάφων, 9 ἐγὰ μόνος ἐκπέσοιμι οὕτως ὡς ὅδε λίθος νῦν." καὶ ταῦτ' εἰπὼν ρίπτει τὸν λίθον ἐκ τῆς γειρός.
- 218. 26 Τούτων δή τοιούτων ὑπαρχόντων, καὶ τηρου-20 μένων (τῶν) συνθηκῶν ἔτι νῦν ἐν χαλκώμασι παρὰ τὸν Δία τὸν Καπετώλιον ἐν τῷ τῶν ἀγορανόμων 2 ταμιείφ, τίς οὐκ ἀν εἰκότως θαυμάσειεν Φιλίνου τοῦ συγγραφέως, οὐ διότι ταῦτ' ἡγνόει τοῦτο μὲν γὰρ οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι καὶ 'Ρωμαίων 25 καὶ Καρχηδονίων οἱ πρεσβύτατοι καὶ μάλιστα δο-3 κοῦντες περὶ τὰ κοινὰ σπουδάζειν ἡγνόουν ἀλλὰ πόθεν ἡ πῶς ἐθάρρησε γράψαι τὰναντία τούτοις, διότι 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ὑπάρχοιεν συνθῆκαι, καθ' ἀς ἔδει 'Ρωμαίους μὲν ἀπέχεσθαι Σι-20 4 κελίας ἀπάσης, Καργηδονίους δ' 'Ιταλίας, καὶ διότι

ύπερέβαινον 'Ρωμαΐοι τὰς συνθήκας καὶ τοὺς δρκους, έπει έποιήσαντο την πρώτην είς Σικελίαν διάβασιν, μήτε νενουότος μήθ' υπάρχουτος παράπαν έγγράφου τοιούτου μηδενός. ταῦτα γὰρ ἐν τῆ δευτέρα λέγει 5 s βύβλω διαρρήδην. περί ών ήμεζη έν τη παρασκευή της ίδίας πραγματείας μνησθέντες είς τοῦτον ύπερεθέμεθα του καιρου κατά μέρος περί αὐτῶν έξεργάσασθαι διὰ τὸ καὶ πλείους διεψεῦσθαι τῆς άληθείας εν τούτοις, πιστεύσαντας τη Φιλίνου γραφη. 10 οὐ μὴν ἀλλ' εί κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται 'Ρω-6 μαίων περί της είς Σικελίαν διαβάσεως, δτι καθόλου Μαμερτίνους προσέλαβον είς την φιλίαν καλ μετά ταῦτα δεομένοις έβοήθησαν, οῖτινες οὐ μόνον την Μεσσηνίων πόλιν άλλὰ καὶ τὴν 'Ρηγίνων 15 παρεσπόνδησαν, είκότως αν δόξειεν δυσαρεστείν. εί δὲ παρά τοὺς δρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑπολαμ-7 βάνει τις αὐτοὺς πεποιῆσθαι τὴν διάβασιν, άγνοεῖ προφανώς.

Συντελεσθέντος τοίνυν τοῦ περὶ Σικελίας πολέ-27
το μου ποιοῦνται συνθήκας ἄλλας, ἐν αἶς τὰ συνέχοντα
τῶν ἐγγράπτων ἡν ταῦτα: "ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους 2 200.
214. "(καὶ Σικελίας ἀπάσης καὶ) τῶν τήσων ἀπασῶν τῶν
,,κειμένων Ἰταλίας μεταξὺ καὶ Σικελίας. τὴν ἀσφάλειαν 3
,,ὑπάρχειν παρ' ἐκατέρων τοῖς ἐκατέρων συμμάχοις.
25 ,,μηδετέρους ἐν ταῖς ἀλλήλων ἐπαρχίαις μηδὲν ἐπι-4
,,τάττειν μηδ' οἰκοδομεῖν δημοσία μηδὲ ξενολογεῖν
,,μηδὲ προσλαμβάνειν εἰς φιλίαν τοὺς ἀλλήλων συμ,,μάχους. ἐξενεγκεῖν Καρχηδονίους ἐν ἔτεσιν δέκα 5
,,δισχίλια καὶ διακόσια τάλαντα, παραυτίκα δὲ δοῦ30 ,,ναι χίλια. τοὺς αἰχμαλώτους χωρὶς λύτρων ἀπο-6
,,δοῦναι πάντας Καρχηδονίους τοῖς 'Ρωμαίοις."

7 μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν, λήξαντος τοῦ Λιβυκοῦ πολέμου, 'Ρωμαΐοι Καργηδονίοις πόλεμον έξενέγκαντες έως 8 δόγματος έπισυνθήκας έποιήσαντο τοιαύτας. ..έκ-... τωρείν Καργηδονίους Σαρδόνος και προσεξενενκείν , άλλα γίλια καὶ διακόσια τάλαντα, "καθάπερ έπάνω δ 9 προείπαμεν. έπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις τελευταῖαι προς 'Ασδρούβαν εν 'Ιβηρία γίνονται διομολογήσεις, ..έφ' ω μη διαβαίνειν Καργηδονίους έπλ πολέμω 10 ,,τὸν "Ιβηρα ποταμόν." ταῦθ' ὑπῆρχε τὰ δίκαια 'Ρωμαίοις και Καργηδονίοις από της άργης έως είς 10 τούς κατ' 'Αννίβαν καιρούς.

28 Ασπερ οὖν την είς Σικελίαν διάβασιν 'Ρωμαίων ού παρά τοὺς δρχους εύρίσχομεν γεγενημένην, ουτως ύπερ του δευτέρου πολέμου, καθ' δυ έποιήσαντο τὰς περί Σαρδόνος συνθήμας, οὕτε πρόφασιν 15 2 ούτ' αίτίαν εύροι τις αν εύλογον, άλλ' δμολογουμένως τούς Καργηδονίους ήναγκασμένους παρά πάντα τὰ δίκαια διὰ τὸν καιρὸν έκχωρῆσαι μὲν Σαρδόνος, έξενεγκείν δε το προειρημένον πλήθος των 3 γρημάτων. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ Ῥωμαίων περὶ τούτων 20 λενόμενον έγκλημα, διότι τούς παρά σφών πλοιζομένους ήδίκουν κατά τὸν Λιβυκὸν πόλεμον, έλύθη καθ' ούς καιρούς κομισάμενοι παρά Καργηδονίων απαντας τούς κατηγμένους άντεδωρήσαντο χωρίς 215. λύτρων έν χάριτι τοὺς παρὰ σφίσιν ὑπάργοντας 25 4 αίγμαλώτους. ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος ἐν τῆ 5 πρὸ ταύτης βύβλω δεδηλώχαμεν. τούτων δὴ τοιού- 201. των ύπαργόντων, λοιπόν διευχρινήσαι καὶ σκέψασθαι περί του κατ' 'Αννίβαν πολέμου ποτέροις αὐτῶν την αλτίαν άναθετέον.

Τὰ μὲν οὖν ὑπὸ Καρχηδονίων τότε ἡηθέντα δε-

δηλώκαμεν, τὰ δ' ὑπὸ Ῥωμαίων λεγόμενα νῦν ἐροῦμεν οίς τότε μεν ούκ έχρήσαντο διά τον έπί τή Ζακανθαίων ἀπωλεία θυμόν λέγεται δε πολλάκις και ύπο πολλών παρ' αὐτοίς. πρώτον μεν δτι τάς 2 5 προς 'Ασδρούβαν γενομένας δμολογίας ούκ άθετητέον, καθάπερ οί Καρχηδόνιοι λέγειν έθάρρουν ού γάρ προσέχειτο, καθάπερ έπλ τοῦ Αυτατίου, 8 , πυρίας είναι ταύτας, έαν και τω δήμω δόξη των .. Ρωμαίων " άλλ' αὐτοτελῶς έποιήσατο τὰς δμολογίας 10 'Ασδρούβας, έν αίς ήν, ,,τὸν "Ιβηρα ποταμὸν μη δια-,βαίνειν έπλ πολέμφ Καρχηδονίους." καλ μην έν 4 ταίς περί Σικελίαν συνθήκαις ήν έγγραπτου, καθάπερ κάκεινοί φασιν, ,, ύπάρχειν τοις άμφοτέρων συμ-,μάχοις την παρ' έκατέρων ασφάλειαν, " ούκ αὐτοῖς 15 μόνον τοίς τότε συμμαγούσι, καθάπερ έποιούντο την έκδογήν οί Καργηδόνιοι προσέκειτο γάρ αν ήτοι τό 5 μή προσλαμβάνειν έτέρους συμμάχους παρά τούς ύπάρχοντας ή τὸ μη παραλαμβάνεσθαι τοὺς ύστεφου προσληφθέντας τούτων των συνθηκών. ότε δὲ 6 πο τούτων οὐδέτερον έγράφη, προφανές ήν δτι πασι τοίς έκατέρων συμμάχοις, και τοίς οδοι τότε και τοίς μετά ταῦτα προσληφθησομένοις, τὴν παρ' ἀμφοίν άσφάλειαν άελ δέον ην υπάρχειν. δ δή καλ πάντως 7 αν είκος είναι δόξειεν. οὐ γὰρ δήπου τοιαύτας έμελ-15 λου ποιήσεσθαι συνθήκας δι' ὧν ἀφελοῦνται τὴν έξουσίαν σφών αὐτών τοῦ προσλαμβάνειν κατὰ καιρούς, αν τινες έπιτήδειοι φανώσιν αὐτοῖς φίλοι καὶ σύμματοι, οὐδὲ μὴν προσλαβόντες είς τὴν σφετέραν 8 216. πίστιν περιόψεσθαι τούτους ύπό τινων άδικουμέ-30 νους άλλ' ήν άμφοτέρων το συνέχον της έννοίας 9 της έν ταις συνθήκαις των μέν ύπαργόντων άμφοτέροις τότε συμμάχων ἀφέξεσθαι καὶ κατὰ μηδένα τρόπον τοὺς ἐτέρους παρὰ τῶν ἐτέρων ἐπιδέξεσθαί 202.
10 τινας τούτων εἰς συμμαχίαν, περὶ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα προσληφθησομένων αὐτὸ τοῦτο, μήτε ξενολογεῖν μήτ' ἐπιτάττειν μηδετέρους μηδὲν ἐν ταῖς ἀλλήλων 5 ἐπαρχίαις καὶ συμμαχίαις, ὑπάρχειν τε τὴν ἀσφάλειαν πᾶσι τὴν παρ' ἀμφοῖν.

Τούτων δη τοιούτων υπαργόντων, δμολονούμε-30 νον ήν κάκεινο διότι Ζακανθαίοι πλείοσιν έτεσιν ήδη πρότερον των κατ' 'Αννίβαν καιρων έδεδωκει- 10 2 σαν αύτους είς την των 'Ρωμαίων πίστιν. σημείον δὲ τοῦτο μέγιστον καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Καργηδονίοις διιολογούμενον δτι στασιάσαντες Ζακανθαΐοι πρός σφας οὐ Καργηδονίοις ἐπέτρεψαν, καίπερ ἐγγὺς ὄντων αὐτῶν καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόν- 15 των, άλλά 'Ρωμαίοις καλ διά τούτων εποιήσαντο την 8 κατόρθωσιν τῆς πολιτείας. διόπεο εί μέν τις τὴν Ζακάνθης ἀπώλειαν αίτίαν τίθησι τοῦ πολέμου, συγγωρητέον άδίκως έξενηνογέναι τον πόλεμον Καργηδονίους κατά τε τὰς ἐπὶ τοῦ Αυτατίου συνθήκας, 20 καθ' ας έδει τοις έκατέρων συμμάγοις την ύφ' έκατέρων ὑπάργειν ἀσφάλειαν, κατά τε τὰς ἐπ' 'Ασδρούβου, καθ' ας ούκ έδει διαβαίνειν τον "Ιβηρα 4 ποταμον έπι πολέμφ Καρχηδονίους εί δε την Σαρδόνος ἀφαίρεσιν καὶ τὰ σὺν ταύτη χρήματα, πάν- 25 τως δμολογητέον εὐλόγως πεπολεμηκέναι τὸν κατ' 'Αννίβαν πόλεμον τοὺς Καρχηδονίους καιρώ γὰρ πεισθέντες ημύνοντο σύν καιρώ τούς βλάψανιας.

Ενιοι δὲ τῶν ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεωμένων τάχ'
 ἀν φήσαιεν ἡμᾶς οὐκ ἀναγκαίως ἐπὶ πλείον ἐξακρι- ∞
 βοῦν τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων λόγους. ἐγὼ δ', εἰ

217, μέν τις ὑπείληφεν πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης ύπάργειν, καλήν μέν, οὐκ ἀναγκαίαν δ' ἴσως φήσαιμ' αν είναι την των προγεγονότων επιστήμην. εί δε μηδείς αν μήτε περί των κατ' ίδίαν μήτε περί 3 5 τῶν κοινῶν τολμήσαι τοῦτ' εἰπεῖν ἄνθρωπος ὢν διὰ τό, καν κατά τὸ παρὸν εὐτυχῆ, τήν γε περί τοῦ μέλλοντος έλπίδα μηδεν αν έκ των νύν παρόντων εύλόνως βεβαιώσασθαι μηδένα των νουν έχόντων, 208. ού μόνον καλήν, έτι δε μαλλον άναγκαίαν είναί 4 το φημι διά ταῦτα την των παρεληλυθότων ἐπίγνωσιν. πῶς γὰρ ἂν εἴτ' αὐτὸς ἀδικούμενός τις ἢ τῆς πατρί- 5 δος άδικουμένης βοηθούς εύροι καλ συμμάχους, είτε κτήσασθαί τι καὶ προκατάρξασθαι σπουδάζων τοὺς συνεργήσοντας αὐτῷ παρορμήσαι πρὸς τὰς ἐπιβολάς; 15 πῶς δ' ἄν εὐδοκούμενος τοῖς ὑποκειμένοις τοὺς 6 βεβαιώσοντας την αὐτοῦ προαίρεσιν καὶ διαφυλάξοντας την κατάστασιν παροξύναι δικαίως, εί μηδεν είδείη της των προγεγονότων περί έκάστους ύπομνήσεως; πρός μέν γάρ το παρον άεί πως άρμοζόμενοι ? 20 καλ συνυποκρινόμενοι τοιαῦτα καλ λέγουσι καλ πράττουσι πάντες ώστε δυσθεώρητον είναι την έκάστου προαίρεσιν και λίαν έν πολλοίς έπισκοτείσθαι την άλήθειαν. τὰ δὲ παρεληλυθότα τῶν ἔργων, έξ αὐ-8 των των πραγμάτων λαμβάνοντα την δοκιμασίαν. 25 άληθινώς έμφαίνει τὰς έχάστων αίρέσεις και διαλήψεις και δηλοί παρ' οίς μεν χάριν, εὐεργεσίαν, βοήθειαν ήμιν υπάρχουσαν, παρ' οίς δε τάναντία τούτων. έξ ων και τον έλεήσοντα και του συν-9 οργιούμενον, έτι δε τον δικαιώσοντα, πολλάκις καὶ έπὶ το πολλών εύρειν έστιν. άπερ έγει μεγίστας έπικουρίας 10 καὶ κοινή καὶ κατ' ίδίαν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

11 διόπερ οὐχ οὕτως ἐστὶ φροντιστέον τῆς αὐτῶν τῶν πράξεων ἐξηγήσεως οὕτε τοῖς γράφουσιν οὕτε τοῖς ἀναγινώσκουσιν τὰς ἱστορίας, ὡς τῶν πρότερον καὶ 218. 12 τῶν ἄμα καὶ τῶν ἐπιγινομένων τοῖς ἔργοις. ἱστορίας γὰρ ἐὰν ἀφέλη τις τὸ διὰ τί καὶ πῶς καὶ ε τίνος χάριν ἐπράχθη τὸ πραχθὲν καὶ πότερον εὕλογον ἔσχε τὸ τέλος, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀγώ-13 νισμα μὲν μάθημα δ' οὐ γίνεται, καὶ παραυτίκα μὲν τέρπει, πρὸς δὲ τὸ μέλλον οὐδὲν ὡφελεῖ τὸ

μεν τέρπει, πρός δε το μέλλον ούδεν άφελει το παράπαν.

τι και τούς υπολαμβάνοντας δύσκτητον είναι 32 καλ δυσ(ανά) γυωστον την ημετέραν πραγματείαν διά τὸ πλήθος και τὸ μέγεθος τῶν βύβλων άγνοείν νο-2 μιστέον. πόσω γάρ βᾶόν έστι και κτήσασθαι και 204. δια(να)γνώναι βύβλους τετταράκοντα καθαπερανεί 15 κατά μίτον έξυφασμένας καλ παρακολουθήσαι σαφώς ταίς μέν κατά την Ίταλίαν και Σικελίαν και Λιβύην πράξεσιν ἀπὸ τῶν κατὰ Πύρρον [καὶ Τίμαιον συγνοαφέων και καιρών έξηγήσεως] είς την Καργη-3 δόνος άλωσιν, ταζς δε κατά την άλλην οἰκουμένην 20 άπὸ τῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου φυνῆς κατὰ τὸ συνεγές μέχρι τῆς 'Αχαιῶν καὶ 'Ρωμαίων περὶ τὸν Ἰσθμὸν παρατάξεως, ἢ τὰς τῶν κατὰ μέρος 4 νραφόντων συντάξεις άναγινώσκειν ή κτᾶσθαι: γωρίς γάο τοῦ πολλαπλασίους αὐτὰς ὑπάρχειν τῶν ἡμε- 15 τέρων ὑπομνημάτων, οὐδὲ καταλαβείν έξ αὐτῶν βεβαίως οὐδεν οἶόν τε τοὺς ἀναγινώσκοντας, πρώτον μέν διά τὸ τοὺς πλείστους μή ταὐτά περί τῶν ο αὐτών γράφειν, εἶτα διὰ τὸ τὰς καταλλήλους τών πράξεων παραλείπειν, ών έκ παραθέσεως συνθεω- 10 ρουμένων καλ συγκρινομένων άλλοιοτέρας έκαστα

τυγχάνει δοκιμασίας της κατά μέρος διαλήψεως, των δε κυριωτάτων μηδε ψαύειν αὐτούς δύνασθαι τὸ παράπαν. ἀκμὴν γάρ φαμεν ἀναγκαιότατα μέρη τῆς 6 ίστορίας είναι τά τ' έπιγινόμενα τοῖς ἔργοις καὶ 5 τὰ παρεπόμενα καὶ μάλιστα (τὰ) περί τὰς αίτίας. Θε-7 ωρούμεν δε του μεν Αντιογικου πόλεμου έκ τοῦ Φιλιππικοῦ τὰς ἀφορμὰς είληφότα, τὸν δὲ Φιλιππι-219, κὸν ἐκ τοῦ κατ' 'Αννίβαν, τὸν δ' 'Αννιβιακὸν ἐκ τοῦ περί Σικελίαν, τὰ δὲ μεταξύ τούτων πολλάς 10 καὶ ποικίλας έσχηκότα διαθέσεις, πάσας δὲ συννευούσας πρός την αὐτην ὑπόθεσιν, ταῦτα δή 8 πάντα δια μέν των γραφόντων καθόλου δυνατόν έπιγνώναι καὶ μαθείν, διὰ δὲ τῶν τοὺς πολέμους αὐτούς, οίον (τὸν) Περσικὸν ἢ τὸν Φιλιππικόν, ἀδύ-15 νατον, εί μή καὶ τὰς παρατάξεις τις ἀναγινώσκων 9 αὐτὰς έξ ὧν έκεῖνοι γράφουσιν ὑπολαμβάνει σαφῶς έπεγνωκέναι και την τοῦ πολέμου τοῦ σύμπαντος οίχονομίαν και διάθεσιν. άλλ' ούκ έστι τούτων 10 205. οὐδέν, άλλ' δσφ διαφέρει τὸ μαθεῖν τοῦ μόνον 20 άποῦσαι, τοσούτφ και την ημετέραν Ιστορίαν ύπολαμβάνω διαφέρειν των έπὶ μέρους συντάξεων.

Οι δὲ παρὰ τῶν 'Ρωμαίων πρέσβεις — τὴν γὰρ 33 παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα — διακούσαντες τὰ παρὰ τῶν Καρχηδονίων ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπαν, δ 2 25 δὲ πρεσβύτατος αὐτῶν δείξας τοῖς ἐν τῷ συνεδρίῳ τὸν κόλπον ἐνταῦθα καὶ τὸν πόλεμον αὐτοῖς ἔφη καὶ τὴν εἰρήνην φέρειν ἐκβαλῶν οὖν, ὁπότερον ἂν κελεύσωσιν, ἀπολείψειν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Κας-8 χηδονίων, ὁπότερον αὐτοῖς φαίνεται, τοῦτ' ἐκβα-30 λεῖν ἐκέλευσε. τοῦ δὲ 'Ρωμαίου φήσαντος τὸν πό-4 λεμον ἐκβαλεῖν, ἀνεφώνησαν ἄμα καὶ πλείους τῶν

έκ τοῦ συνεδρίου, δέχεσθαι φάσκοντες. οί μεν οὖν πρέσβεις καὶ τὸ συνέδριον έπὶ τούτοις έχωρίσθησαν. 5 Αννίβας δε παραγειμάζων εν Καινή πόλει πρώτον μεν διαφήκε τους Ίβηρας έπλ τὰς εαυτών πόλεις. βουλόμενος ετοίμους και προθύμους παρασκευάζειν ε 6 πρός τὸ μέλλον. δεύτερον δ' Ασδρούβα τάδελφῶ διέταξε πῶς δεήσει τῆ τε τῶν Ἰβήρων ἀρχῆ καὶ δυναστεία χρησθαι ταῖς τε πρὸς 'Ρωμαίους παρασκευ-7 αζς, έὰν αὐτὸς χωρίζηταί που. τρίτον ὑπὲρ τῆς άσφαλείας των έν Λιβύη προυνοείτο πραγμάτων. 10 220, 8 πάνυ δ' έμπείρως καὶ φρονίμως έκλογιζόμενος έκ μεν Λιβύης είς Ίβηρίαν, έκ δ' Ίβηρίας είς Λιβύην διεβίβαζε στρατιώτας, έκδεσμεύων την έκατέρων πί-9 στιν είς άλλήλους διὰ τῆς τοιαύτης οἰκονομίας. ήσαν δ' οί διαβάντες είς την Λιβύην Θερσίται, Μαστια- 15 10 νοί, πρός δὲ τούτοις Ὀρῆτες Ἰβηρες, Ὀλκάδες, οί δε σύμπαντες από τούτων των έθνων Ιππείς μεν χίλιοι διακόσιοι, πεζοί δε μύριοι τρισχίλιοι όκτακό-11 σιοι πεντήχοντα, πρός δε τούτοις Βαλιαρείς (όχτακόσιοι έβδομήκοντα), οθς κυρίως μεν καλούσι σφεν- 20 δονήτας, από δε της χρείας ταύτης συνωνύμως καί τὸ έθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι καὶ τὴν νῆσον. 12 των δε προειρημένων τους μεν πλείους είς τὰ Μεταγώνια της Λιβύης, τινάς δ' είς αὐτην Καρτηδόνα 206. 18 κατέταξεν. ἀπὸ δὲ τῶν πόλεων τῶν Μεταγωνιτῶν 25 καλουμένων απέστειλεν αλλους είς Καργηδόνα πεζούς τετρακισχιλίους, όμηρείας έχουτας καὶ βοη-14 θείας αμα τάξιν. ἐπὶ δὲ τῆς Ἰβηρίας ἀπέλιπεν 'Ασδρούβα τάδελφῷ πεντήρεις μεν πεντήποντα, τετρήρεις δε δύο και τριήρεις πέντε τούτων έχούσας 30 πληρώματα πεντήρεις μέν τριάκοντα δύο, τριήρεις

δὲ πέντε. καὶ μὴν ἱππεῖς Λιβυφοινίκων μὲν καὶ 15 Λιβύων τετρακοσίους πεντήκοντα, Λεργητῶν δὲτριακοσίους, Νομάδων δὲ Μασυλίων καὶ Μασαισυλίων καὶ Μακκοίων καὶ Μαυρουσίων τῶν παρὰ τὸν Ἐλεεατούν χιλίους ὀκτακοσίους, πεζοὺς δὲ Λιβύων μυρίους 16 χιλίους ὀκτακοσίους πεντήκοντα, Λιγυστίνους τριακοσίους, Βαλιαρείς πεντακοσίους, ἐλέφαντας εἰκοσι καὶ ἕνα.

Οὐ χρὴ δὲ θαυμάζειν τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀνα-17
10 γραφῆς, εἰ τοιαύτη κεχρήμεθα περὶ τῶν ὑπ' 'Αννί221. βου κατ' 'Ιβηρίαν πεπραγμένων οῖα μόλις ἄν χρήσαιτό τις αὐτὸς κεχειρικὸς τὰς κατὰ μέρος πράξεις, οὐδὲ προκαταγινώσκειν, εἰ πεποιήκαμεν παραπλήσιον τοἰς ἀξιοπίστως ψευδομένοις τῶν συγ15 γραφέων. ἡμεἰς γὰρ εὐρόντες ἐπὶ Λακινίω τὴν 18 γραφὴν ταύτην ἐν χαλκώματι κατατεταγμένην ὑπ' 'Αννίβου, καθ' οὐς καιροὺς ἐν τοῖς κατὰ τὴν 'Ιταλίαν τόποις ἀνεστρέφετο, πάντως ἐνομίσαμεν αὐτὴν περί γε τῶν τοιούτων ἀξιόπιστον εἰναι διὸ καὶ κατ20 ακολουθεῖν εἰλόμεθα τῆ γραφῆ ταύτη.

'Αννίβας δὲ πάντα προνοηθείς περί τῆς ἀσφα-34 λείας τῶν τε κατὰ Λιβύην πραγμάτων καὶ τῶν ἐν 'Ιβηρία λοιπὸν ἐκαραδόκει καὶ προσεδέχετο τοὺς παρὰ τῶν Κελτῶν πρὸς αὐτὸν ἀποστελλομένους· σαφῶς 2 25 γὰρ ἔξητάκει καὶ τὴν ἀρετὴν τῆς ὑπὸ τὰς ''Αλπεις καὶ περὶ τὸν Πάδον ποταμὸν χώρας καὶ τὸ πλῆθος τῶν κατοικούντων αὐτήν, ἔτι δὲ τὴν πρὸς τοὺς πολέμους τῶν ἀνδρῶν τόλμαν, καὶ τὸ μέγιστον, τὴν ὑπάρχου-3 σαν δυσμένειαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ προγεγονότος πολέ-20 μου πρὸς 'Ρωμαίους, ὑπὲρ οὖ διήλθομεν ἡμεῖς ἐν τῆ πρὸ ταύτης βύβλω χάριν τοῦ συμπεριφέρεσθαι

τούς έντυγχάνοντας τοίς νῦν μέλλουσι λέγεσθαι. 4 διόπερ είχετο ταύτης τῆς έλπίδος και πᾶν ὑπ-207. ισγνείτο, διαπεμπόμενος έπιμελώς πρός τούς δυνάστας των Κελτων και τούς έπι τάδε και τούς έν 5 αὐταῖς ταῖς "Αλπεσιν ένοικοῦντας, μόνως ἂν ὑπο- 5 λαμβάνων εν Ίταλία συστήσασθαι του προς 'Ρωμαίους πόλεμον, εί δυνηθείη διαπεράσας τὰς πρὸ τοῦ δυσγωρίας είς τους προειρημένους άφικέσθαι τόπους καλ συνεργοίς καλ συμμάχοις χρήσασθαι Κελ-6 τοῖς εἰς τὴν προκειμένην ἐπιβολήν. ἀφικομένων δὲ 10 των αγγέλων και την τε των Κελτων βούλησιν και προσδοκίαν απαγγειλάντων τήν τε των 'Αλπεινών όρων ύπερβολην επίπονον μεν και δυσχερή λίαν, ού μην αδύνατον είναι φασκόντων, συνηγε τας δυνάμεις έκ τῆς παραχειμασίας ὑπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν. 15 7 προσπεπτωκότων δε προσφάτως αὐτῷ καὶ τῶν ἐκ της Καργηδόνος, έπαρθείς τῷ θυμῷ καὶ πιστεύων 222. τῆ τῶν πολιτῷν εὐνοία παρεκάλει τὰς δυνάμεις φανερώς ήδη πρός του κατά 'Ρωμαίων πόλεμου, 8 έμφανίζων μέν δυ τρόπου ξαδοτου αὐτὸυ έγχειρή- 20 σαιεν αίτεϊσθαι Ρωμαΐοι και πάντας τούς τοῦ στοατοπέδου προεστώτας, ύποδεικνύων δὲ τὴν τῆς χώρας άρετήν, είς ήν άφίξονται, και την των Κελτων 9 εύνοιαν καί συμμαχίαν. εὐθύμως δὲ τῶν ὅχλων αὐτῷ συνεξισταμένων, ἐπαινέσας καὶ παραγγείλας 15 τακτήν ήμέραν, εν ή ποιήσεται την έξοδον, τότε μεν διέλυσε την έχχλησίαν.

ζων μεν έχων είς έννέα μυριάδας, ίππεις δε περί μυρίους καὶ δισχιλίους. καὶ διαβάς τὸν "Ιβηρα πο- 2 ταμόν κατεστρέφετο τό τε των Ίλουρνητων έθνος καί Βαργουσίων έτι δε τούς Αίρηνοσίους και τούς ε Ανδοσίνους μέγρι της προσαγορευομένης Πυρήνης. ποιησάμενος δε πάντας ύφ' έαυτον καί τινας πό-3 λεις κατά κράτος έλών, ταγέως μέν καὶ παρ' έλπίδα, μετά πολλών δε και μεγάλων άγώνων έτι δε πολλής καταφθοράς ανδρών, ήγεμόνα μέν έπι πά-4 10 σης κατέλιπε τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ ποταμοῦ χώρας "Αν- 208. νωνα, των δε Βαργουσίων και δεσπότην μάλιστα γάρ τούτοις ηπίστει διά την πρός Ρωμαίους εύνοιαν. ἀπεμέρισε δὲ καὶ τῆς δυνάμεως ἦς εἶγε τῶ 5 μεν "Αννωνι πεζούς μυρίους Ιππεῖς δε χιλίους καλ 15 τως ἀποσκευὰς ἀπέλιπε τούτω των αὐτῷ συνεξορμώντων. είς δὲ τὴν οἰκείαν ἀπέλυσε τοὺς ἴσους 6 τοίς προειρημένοις, βουλόμενος αὐτούς τε τούτους εύνους απολιπείν, τοίς τε λοιποίς υποδεικνύων έλπίδα τῆς εἰς οἶκον ἐπανόδου καὶ τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ 30 μεν στρατευομένοις, ούχ ήττον δε και τοῖς έν οίκω μένουσι των Ίβήρων, ΐνα προθύμως έξορμωσι πάντες, ἄν ποτέ τις ἐπικουρίας χρεία γένηται παρ' αὐτῶν. τὴν δὲ λοιπὴν στρατιὰν ἀναλαβὼν εὕζωνον 7 228. πεζούς μεν πεντακισμυρίους Ιππεῖς δε πρός έννα-25 κισγιλίους ήγεν διὰ τῶν Πυρηναίων λεγομένων ὀρῶν έπλ την τοῦ 'Ροδανοῦ καλουμένου ποταμοῦ διάβασιν, έχων ούχ ούτως πολλήν δύναμιν ώς χρησίμην 8 καί γεγυμνασμένην διαφερόντως έκ της συνεχείας τῶν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀγώνων.

36 Τνα δὲ μὴ τῶν τόπων ἀγνοουμένων παντάπασιν 36 ἀσαφῆ γίνεσθαι συμβαίνη τὴν διήγησιν, δητέον ᾶν

είη πόθεν δρμήσας 'Αννίβας και τίνας και πόσους διελθών τόπους είς ποΐα μέρη κατήρε της Ίταλίας. 2 ρητέον (δ') ούκ αὐτὰς τὰς ὀνομασίας τῶν τόπων καὶ ποταμών και πόλεων, ὅπερ ἔνιοι ποιοῦσι των συνγραφέων, ὑπολαμβάνοντες έν παντὶ πρὸς γνῶσιν 5 8 και σαφήνειαν αὐτοτελές είναι τοῦτο τὸ μέρος. οίμαι δ', έπλ μεν των γνωριζομένων τόπων ού μικρά μενάλα δε συμβάλλεσθαι πεποίηκε προς ανάμνησιν ή των ονομάτων παράθεσις έπλ δε των άγνοουμένων είς τέλος δμοίαν έχει την δύναμιν ή τῶν ὀγο- 10 μάτων έξήνησις ταξς άδιανοήτοις καλ κρουσματικαζο 4 λέξεσι, της ναρ διανοίας έπ' οὐδεν απερειδομένης ούδε δυναμένης έφαρμόττειν το λενόμενον έπ' ούδεν γνώριμον, άνυπότακτος και κωφή γίνεθ' ή δι-5 ήγησις. διόπερ υποδεικτέος αν είη τρόπος, δι' οδ 15 δυνατον έσται περί των άννοουμένων λένοντας κατά ποσόν είς άληθινάς καλ γνωρίμους έννοίας άγειν τούς ακούοντας.

6 Ποώτη μεν οὖν και μεγίστη γνῶσις, ἔτι δὲ κοινὴ 200. πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς κο διαίρεσις καὶ τάξις, καθ' ἢν πάντες, ὧν καὶ μικρὸν ὄφελος, ἀνατολάς, δύσεις, μεσημβρίαν, ἄρκτον 7 γνωρίζομεν δευτέρα δέ, καθ' ἢν ἐκάστη διαφορᾶ τῶν προειρημένων τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους ὑποτάττοντες καὶ φέροντες ἀεὶ τῆ διανοία τὸ λεγόμενον εξέπί (τι) τῶν προειρημένων εἰς γνωρίμους καὶ συνήθεις ἐπινοίας ἐμπίπτομεν ὑπὲρ τῶν ἀγνώστων καὶ 224. 37 ἀοράτων τόπων. τούτων δὲ περὶ τῆς δλης γῆς ὑποκειμένων, ἀκόλουθον ἄν εἰη τὸ καὶ περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον διελομένους κο 2 εἰς ἐπίστασιν ἀγαγεῖν τοὺς ἀκούοντας. ταύτης δι-

ηρημένης είς τρία μέρη καλ τρεῖς δνομασίας, τὸ μὲν δυ μέρος αὐτης 'Ασίαυ, τὸ δ' έτερου Λιβύηυ, τὸ δὲ τρίτον Εὐρώπην προσαγορεύουσι, τὰς δὲ διαφοράς 8 ταύτας δρίζουσιν 8 τε Τάναϊς ποταμός και Νείλος 5 καὶ τὸ καθ' 'Ηρακλέους στήλας στόμα. Νείλου μεν 4 ούν και Τανάιδος μεταξύ την 'Ασίαν κείσθαι συμβέβηκε, πίπτειν δε τοῦ περιέγοντος ὑπὸ τὸ μεταξὸ διάστημα θερινών άνατολών και μεσημβρίας. ή δέ δ Λιβύη κείται μέν μεταξύ Νείλου και στηλών 'Ηοα-10 κλείων, τοῦ δὲ περιέχοντος πέπτωκεν ὑπό τε τὴν μεσημβρίαν και κατά τὸ συνεγές ὑπὸ τὰς γειμερινας δύσεις έως της ίσημερινης καταφοράς, η πίπτει καθ' 'Ηρακλείους στήλας. αὖται μέν οὖν αί χῶραι. 6 καθολικώτερον θεωρούμεναι τον πρός την μεσημ-15 βρίαν τόπον ἐπέχουσι τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ὡς πρὸς τὰς δύσεις. ἡ δ' Εὐρώπη 7 ταύταις άμφοτέραις ώς πρός τὰς ἄρκτους ἀντιπαράκειται, κατά τὸ συνεχές ἀπο τῶν ἀνατολῶν παρήχουσα μεν άχοι πρός τας δύσεις, κετται δ' αὐτῆς 8 20 τὸ μεν δλοσγερέστερον και βαθύτερον μέρος ὑπ' αὐτὰς τὰς ἄρκτους μεταξύ τοῦ τε Τανάιδος ποταμοῦ καὶ τοῦ Νάρβωνος, δς οὐ πολύν ἀπέχει τόπον ως πρός δύσεις άπο Μασσαλίας καὶ τῶν τοῦ 'Poδανού στομάτων, δι' ών είς το Σαρδόνιον πέλαγος 25 έξίησιν δ προειρημένος ποταμός. ἀπὸ δὲ τοῦ Νάρ-9 βωνος και τὰ περί τοῦτον Κελτοί νέμονται μέχρι 210. τών προσανορευομένων Πυρηναίων όρων, α διατείνε κατά τὸ συνεχές ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ε ος είς την έπτός. το δε λοιπον μέρος της 10 » Εὐρώπης ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀρῶν τὸ συνάπτον πρός τε τὰς δύσεις καὶ πρὸς Ἡρακλείους στήλας

περιέχεται μέν ύπό τε τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς έξω θαλάττης, καλεϊται δὲ τὸ μὲν παρὰ τὴν καθ' ἡμᾶς 225. 11 παρηχον έως 'Ηρακλείων στηλών Ίβηρία, τὸ δὲ παρὰ την έξω και μεγάλην προσαγορευομένην κοινήν μέν ονομασίαν ούκ έγει διὰ τὸ προσφάτως κατωπτεῦ- 5 σθαι, κατοικείται δὲ πᾶν ὑπὸ βαρβάρων ἐθνῶν καὶ πολυανθρώπων, ύπερ ων ήμεις μετά ταῦτα τὸν 38 κατά μέρος λόνον ἀποδώσομεν, καθάπερ δε και τῆς 'Ασίας και τῆς Λιβύης, καθὸ συνάπτουσιν άλλήλαις περί την Αίθιοπίαν, οὐδείς έχει λέγειν ἀτρεκῶς έως 10 των καθ' ήμας καιρων πότερον ήπειρός έστι κατά τὸ συνεχές τὰ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ θαλάττη περι-2 έχεται, τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ μεταξύ Τανάιδος καὶ Νάρβωνος είς τὰς ἄρκτους ἀνηκον ἄγνωστον ήμιν έως του νυν έστιν, έαν μή τι μετά ταυτα πολυ- 15 8 πραγμονούντες ίστορήσωμεν. τοὺς δὲ λέγοντάς τι περί τούτων άλλως ή γράφοντας άγνοεῖν καὶ μύ θους διατιθέναι νομιστέον.

- 4 Ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω μοι χάριν τοῦ μὴ τελέως ἀνυπότακτον εἶναι τοῖς ἀπείροις τῶν τόπων 20
  τὴν διήγησιν, ἀλλὰ κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπί (τι) τῆ διανοία
  τὸ λεγόμενον, τεκμαιρομένους ἐκ τοῦ περιέχοντος.
  5 καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς ὁράσεως εἰθίσμεθα συνεπ.
  στρέφειν ἀεὶ τὰ πρόσωπα πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἔνδει- 25
  ξιν ὑποδεικνύμενον, οὕτως καὶ τῆ διανοία χρὴ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους ἀεὶ τοὺς
  39 διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνυμένους. ἀφέμενοι δὲ
  τούτων τρεψόμεθα πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς προκειμένης ἡμῖν διηγήσεως.
  - 2 Καρχηδόνιοι γάρ έν τούτοις τοίς καιροίς τῆς

μεν Διβύης έκυρίευον πάντων των έπι την έσω θάλατταν νευόντων μερών από των Φιλαίνου βωμών, οι κείνται κατά την μεγάλην Σύρτιν, έως έω Ήρακλέους στήλας. τοῦτο δὲ τὸ μῆκός ἐστι τῆς 3 211. κ παραλίας ύπερ τούς έξακισχιλίους και μυρίους σταδίους. διαβάντες δὲ τὸν καθ' Ἡρακλείους στήλας 4 πόρου δμοίως έκεκρατήκεισαν καλ της Ίβηρίας άπάσης έως της δαγίας, δ πέρας έστι ποὸς τη καθ' 226, ήμας θαλάττη των Πυρηναίων δρών, & διορίζει 10 τους Ίβηρας και Κειτούς. ἀπέχει δε του καθ' 5 Ήρακλείους στήλας στόματος οὖτος ὁ τόπος περί οπτακισχιλίους σταδίους. έπλ μεν γαρ Καινήν πό-6 λιν άπο στηλών είναι συμβαίνει τρισχιλίους, 8θεν έποιείτο την δρμην Άννίβας την είς Ίταλίαν [την 15 δε Καινήν πόλιν ενιοι Νέαν Καρχηδόνα καλούσιν]. άπο δε ταύτης είσιν έπι μεν τον Ίβηρα ποταμον έξακόσιοι στάδιοι πρός δισχιλίοις, ἀπὸ δὲ τούτου 7 πάλιν είς Έμπόριον χίλιοι σύν έξακοσίοις, (ἀπὸ δ' 'Εμπορίου πόλεως είς * * * περί έξαχοσίους). 20 και μην έντεῦθεν έπι την τοῦ 'Ροδανοῦ διά-8 βασιν περί χιλίους έξακοσίους. [ταῦτα γάρ νῦν βεβημάτισται και σεσημείωται κατά σταδίους δκτώ διά 'Ρωμαίων έπιμελώς'] ἀπὸ δὲ τῆς διαβάσεως τοῦ 9 'Ροδανοῦ πορευομένοις παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ὡς 25 έπλ τὰς πηγάς ξως πρός τὴν ἀναβολὴν τῶν "Αλπεων την είς Ίταλίαν χίλιοι τετρακόσιοι. λοιπαί δ' αί 10 των "Αλπεων ύπερβολαί, περί χιλίους διακοσίους. ας υπερβαλών έμελλεν ήξειν είς τα περί τον Πάδον πεδία της Ίταλίας. ώστ' είναι τούς πάντας έκ Και-11 20 νης πόλεως σταδίους περί έννακισχιλίους, οθς έδει διελθείν αὐτόν. τούτων δή των τόπων κατά μέν 12

τὸ μῆχος ήδη σχεδὸν τοὺς ἡμίσεις διεληλύθει, κατὰ δὲ τὴν δυσχέρειαν τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας.

'Αννίβας μεν οὖν ένεγείρει ταῖς διεκβολαῖς τῶν 40 Πυοηναίων δρών, κατάφοβος ών τούς Κελτούς διά s 2 τὰς ὀγυρότητας τῶν τόπων. 'Ρωμαΐοι δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς διακούσαντες μὲν τῶν έξαποσταλέντων είς Καργηδόνα πρεσβευτών τὰ δεδογμένα καί τούς δηθέντας λόγους, προσπεσόντος δε θαττον ή ποοσεδόκων 'Αννίβαν διαβεβηκέναι τον "Ιβηρα πο- 10 ταμον μετά της δυνάμεως, προεγειρίσαντο πέμπειν μετά στρατοπέδων Πόπλιον μεν Κορνήλιον είς Ίβη-3 ρίαν, Τεβέριον δε Σεμπρώνιον είς Λιβύην. εν όσω 212. δ' οδτοι περί τὰς καταγραφὰς έγίνοντο τῶν στρα-227, τοπέδων καὶ τὴν ἄλλην παρασκευήν, ἔσπευσαν ἐπὶ 15 τέλος άγαγεῖν τὰ κατὰ τὰς ἀποικίας, οἱ δὴ πρότερον ήσαν είς Γαλατίαν αποστέλλειν προκεγειρι-4 σμένοι. τὰς μὲν οὖν πόλεις ἐνεργῶς ἐτείγιζον, τοὺς δ' οἰκήτορας ἐν ἡμέραις τριάκοντα παρήγγειλαν ἐπιτόπους γίνεσθαι, τὸν ἀριθμὸν ὄντας εἰς έκατέραν 20 5 την πόλιν είς έξακισχιλίους. ὧν την μέν μίαν έκτιζον έπι τάδε τοῦ Πάδου ποταμοῦ, προσαγορεύσαντες Πλακευτίαυ, την δ' άλλην έπι δάτερα, κατονο-6 μάσαντες Κρεμώνην. ήδη δε τούτων συνωχισμένων, οί Βοΐοι καλούμενοι Γαλάται, πάλαι μέν οίον λο- 35 χῶντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, οὐκ ἔχοντες δὲ 7 τότε καιρόν, μετεωριζόμενοι καλ πιστεύοντες έκ τῶν διαπεμπομένων τη παρουσία των Καρχηδονίων άπέστησαν από 'Ρωμαίων, έγκαταλιπόντες τούς δμήρους, οθς έδοσαν έκβαίνοντες έκ τοῦ πολέμου τοῦ 30 προγεγονότος, ύπερ ού την έξηγησιν ήμεις έν τη

προτέρα βύβλω ταύτης ἐποιησάμεθα. παρακαλέσαν-8 τες δε τους Ίνσομβρας και συμφρονήσαντες κατά την προγεγενημένην δργην κατέσυραν την κατακεκληρουγημένην γώραν ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ τοὺς s φεύγοντας συνδιώξαντες είς Μοτίνην, αποικίαν ύπάρχουσαν 'Ρωμαίων, ἐπολιόρκουν. ἐν οἶς καὶ 9 τρεῖς ἄνδρας τῶν ἐπιφανῶν συνέκλεισαν τοὺς ἐπὶ την διαίρεσιν της χώρας απεσταλμένους. ων είς μεν ην Γάιος Αυτάτιος ὁ την υπατον άρχην είληφώς, 10 οί δὲ δύο την έξαπέλεκυν. οἰομένων δὲ δείν τού-10 των είς λόγους σφίσι συνελθεϊν, υπήκουσαν οί Βοΐοι. των δ' ανδρων έξελθόντων, παρασπονδήσαντες συνέλαβον αύτούς, έλπίσαντες διὰ τούτων κομιείσθαι τούς αύτων δμήρους. Λεύκιος δε Μά-11 15 λιος έξαπέλεκυς ύπάργων και προκαθήμενος έπι τῶν τόπων μετὰ δυνάμεως, ἀκούσας τὸ γεγονός. έβοήθει κατά σπουδήν. οί δὲ Βοίοι συνέντες αὐτοῦ 12 228. την παρουσίαν, έν τισι δρυμοῖς έτοιμάσαντες ένέδρας αμα τῶ παρελθεῖν εἰς τοὺς ὑλώδεις τόπους 218. 20 πανταχόθεν άμα προσπεσόντες πολλούς απέκτειναν τῶν 'Ρωμαίων. οί δὲ λοιποί τὰς μὲν ἀρχὰς ώρμη- 13 σαν πρός φυγήν έπει δέ των ψιλων ήψαντο χωρίων, έπλ ποσον συνέστησαν ούτως ώστε μόλις εὐσχήμονα ποιήσασθαι την αποχώρησιν. οί δε Βοίοι κατ-25 ακολουθήσαντες συνέκλεισαν καὶ τούτους εἰς τὴν Τάννητος καλουμένην κώμην. τοῖς δ' ἐν τῆ Ῥώμη 14 προσπεσόντος δτι τὸ τέταρτον στρατόπεδον περιειλημμένον ύπο των Βοίων πολιορκετται κατά κράτος, τὰ μὲν τῷ Ποπλίφ προχεχειρισμένα στρατόπεδα 30 κατά σπουδήν έξαπέστελλον έπλ τήν τούτων βοήθειαν, ηγεμόνα συστήσαντες έξαπέλεκυν, άλλα δε

συνάγειν καὶ καταγράφειν ἐκ τῶν συμμάχων αὐτῷ παρήγγειλαν.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ Κελτοὺς ἀπὸ τῆς ἀργῆς ἔως 41 είς την Αυνίβου παρουσίαν έν τούτοις ην και τοιαύτην είλήφει διέξοδον, οΐαν έν τε τοίς πρό τοῦ ε 2 και νῦν διεληλύθαμεν. οί δὲ στρατηγοί τῶν 'Ρωμαίων έτοιμασάμενοι τὰ πρὸς τὰς ίδίας ἐπιβολάς, έξεπλεον έπλ την φραίαν έπλ τὰς προκειμένας πράξεις, Πόπλιος μεν ουν είς Ίβηρίαν έξήκοντα ναυσί, Τεβέριος δε Σεμπρώνιος είς Λιβύην έκατον έξή-10 3 κοντα σκάφεσι πεντηρικοῖς. (οἶς) οὕτως καταπληκτιχῶς ἐπεβάλετο πολεμεῖν καὶ τοιαύτας ἐποιεῖτο παρασκευάς έν τῷ Λιλυβαίω, πάντας καὶ πανταχόθεν άθροίζων, ώς εὐθέως ἐκ κατάπλου πολιορκήσων 4 αὐτὴν τὴν Καργηδόνα. Πόπλιος δὲ κομισθείς παρὰ 15 την Λιγυστίνην ήμε πεμπταΐος από Πισών είς τούς 5 κατά Μασσαλίαν τόπους, καί καθορμισθείς πρός τὸ ποώτον στόμα τοῦ 'Ροδανοῦ, τὸ Μασσαλιωτικὸν 6 προσαγορευόμενον, ἀπεβίβαζε τὰς δυνάμεις, ἀκούων μεν ύπερβάλλειν ήδη τὰ Πυρηναΐα τὸν Αννίβαν 20 όρη, πεπεισμένος δ' έτι μακράν απέγειν αὐτὸν διά τε τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων καὶ διὰ τὸ πλῆθις 7 των μεταξύ κειμένων Κελτων. 'Αννίβας δε παρα-229. δόξως τους μέν χρήμασι πείσας των Κελτών τους δε βιασάμενος ήπε μετά των δυνάμεων, δεξίον 25 έγων τὸ Σαρδόνιον πέλανος, έπλ την τοῦ 'Ροδανοῦ 214, 8 διάβασιν. δ δε Πόπλιος, διασαφηθέντος αὐτῷ παρείναι τούς ύπεναντίους, τὰ μέν ἀπιστών διὰ τὸ τάγος τῆς παρουσίας, τὰ δὲ βουλόμενος είδέναι τὴν ἀπρίβειαν, αὐτὸς μὲν ἀνελάμβανε τὰς δυνάμεις ἐκ 30 τοῦ πλοῦ καὶ διενοείτο μετὰ τῶν γιλιάργον ποίοις

χρηστέον των τόπων καὶ συμμικτέον τοῖς ὑπεναντίοις τριακοσίους δὲ των ἱππέων έξαπέστειλε τοὺς θ
ἀνδρωδεστάτους, συστήσας μετ' αὐτων καθηγεμόνας
ἄμα καὶ συναγωνιστάς Κελτούς, οἱ παρὰ τοῖς Μασ5 σαλιώταις ἐτύγχανον μισθοφοροῦντες.

Αννίβας δε προσμίξας τοις περί τον ποταμον 42 τόποις εὐθέως ἐνεγείρει ποιεῖσθαι τὴν διάβασιν κατά την άπλην ρύσιν, σχεδον ήμερων τεττάρων όδον ἀπέχων στρατοπέδω της θαλάττης. καὶ φιλο-2 10 ποιησάμενος παντί τρόπω τούς παροικοῦντας τὸν ποταμόν έξηγόρασε παρ' αὐτῶν τά τε μονόξυλα πλοΐα πάντα και τούς λέμβους, όντας Ικανούς τώ πλήθει διὰ τὸ ταῖς έχ τῆς θαλάττης ἐμπορίαις πολλούς γρησθαι των παροιχούντων τὸν 'Ροδανόν. έτι 3 15 δε την άρμόζουσαν ξυλείαν έξέλαβε πρός την κατασκευήν των μονοξύλων έξ ων έν δυσίν ήμεραις πλήθος αναρίθμητον έγένετο πορθμείων, εκάστου σπεύδοντος μή προσδείσθαι τοῦ πέλας, ἐν αὐτῷ δ' έχειν τὰς τῆς διαβάσεως έλπίδας. κατὰ δὲ τὸν και- 4 20 ρου τούτου έν τῷ πέραν πλήθος ἡθροίσθη βαρβάρων γάριν τοῦ κωλύειν την των Καργηδονίων διάβασιν. είς οθς αποβλέπων 'Αννίβας και συλλογιζό- 5 μενος έχ των παρόντων ώς ούτε διαβαίνειν μετά βίας δυνατον είη τοσούτων πολεμίων έφεστώτων, 25 ούτ' επιμένειν, μη πανταχόθεν προσδέξηται τούς ύπεναντίους, έπιγενομένης της τρίτης νυκτός έξ-6 αποστέλλει μέρος τι της δυνάμεως, συστήσας καθηγεμόνας έγχωρίους, έπι δε πάντων "Αννωνα τον Βοδμίλκου τοῦ βασιλέως. οδ ποιησάμενοι τὴν πο-7 280. 30 ρείαν άντίοι τῷ ρεύματι παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπὶ διακόσια στάδια, παραγενόμενοι πρός τινα τόπον, 215. έν ῷ συνέβαινε περί τι χωρίον νησίζον περισχίζε8 σθαι τὸν ποταμόν, ἐνταῦθα κατέμειναν. ἐκ δὲ τῆς παρακειμένης ὕλης τὰ μὲν συμπηγνύντες τῶν ξύλων τὰ δὲ συνδεσμεύοντες ἐν ὀλίγῷ χρόνῷ πολλὰς ῆρμοσαν σχεδίας, ἀρκούσας τῆ χρεία πρὸς τὸ παρόν τὸ ἐφ' αἶς διεκομίσθησαν ἀσφαλῶς οὐδενὸς κωλύοντος.
9 καταλαβόμενοι δὲ τόπον ἐχυρὸν ἐκείνην μὲν τὴν ἡμέραν ἔμειναν ἀναπαύοντες σφᾶς ἐκ τῆς προγεγενημένης κακοπαθείας, ᾶμα δὲ παρασκευαζόμενοι πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν χρείαν κατὰ τὸ συντεταγμένον. 10 10 καὶ μὴν ᾿Αννίβας τὸ παραπλήσιον ἐποίει περὶ τὰς 11 μεθ' ἑαυτοῦ καταλειφθείσας δυνάμεις. μάλιστα δ' αὐτῷ παρεῖχε δυσχρηστίαν ἡ τῶν ἐλεφάντων διάβασις· οὖτοι δ' ἦσαν ἐπτὰ καὶ τριάκοντα τὸν ἀριθμόν.

Ού μην άλλ' έπιγενομένης της πέμπτης νυκτός 43 οί μεν προδιαβάντες έχ τοῦ πέραν ὑπὸ τὴν έωθινην προηγον παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοὺς 2 ἀντίπερα βαρβάρους, δ δ' 'Αννίβας έτοίμους έχων τούς στρατιώτας έπείχε τῆ διαβάσει, τούς μεν λέμ-20 βους πεπληρωκώς των πελτοφόρων Ιππέων, τὰ δὲ 3 μονόξυλα των εὐκινητοτάτων πεζων. είχον δὲ τὴν μεν έξ υπερδεξίου και παρά το δευμα τάξιν οι λέμβοι, την δ' ύπὸ τούτους τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων, ίνα τὸ πολὺ τῆς τοῦ δεύματος βίας ἀποδεγομένων 25 των λέμβων ασφαλεστέρα γίνοιτο τοῖς μονοξύλοις 4 ή παρακομιδή διὰ τοῦ πόρου. κατὰ δὲ τὰς πρύμνας τῶν λέμβων ἐφέλκειν διενοοῦντο τοὺς ἵππους νέοντας, τρείς άμα και τέτταρας τρίς ανωγεύσιν ένος άνδρὸς έξ έκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρύμνης οἰακί- 30 ζοντος, ώστε πληθος ίκανὸν ϊππων συνδιακομίζε-

σθαι κατά την πρώτην εύθέως διάβασιν. οί δὲ 5 βάρβαροι θεωρούντες την έπιβολην των ύπεναντίων ἀτάκτως έκ τοῦ χάρακος έξεχέοντο καί σποράδην, πεπεισμένοι κωλύειν εύχερῶς τὴν ἀπόβασιν 281. των Καργηδονίων. 'Αννίβας δ' άμα τω συνιδείν 6 έν τῶ πέραν έγγίζοντας ήδη τοὺς παρ' αὐτοῦ στρατιώτας, σημηνάντων έχείνων την παρουσίαν τῷ 216. καπνώ κατά τὸ συντεταγμένον, έμβαίνειν απασιν αμα παρήγγελλε και βιάζεσθαι πρός τὸ δεῦμα τοῖς ιο έπλ τῶν πορθμείων τεταγμένοις. ταχὸ δὲ τούτου 7 γενομένου, και των έν τοις πλοίοις αμιλλωμένων μέν πρός άλλήλους μετά πραυνής, διαγωνιζομένων δὲ πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, τῶν δὲ στρατοπέ-8 δων άμφοτέρων έξ έχατέρου τοῦ μέρους παρά τὰ 15 γείλη τοῦ ποταμοῦ παρεστώτων, καὶ τῶν μὲν ἰδίων σύναγωνιώντων καί παρακολουθούντων μετά κραυγης, των δε κατά πρόσωπον βαρβάρων παιανιζόντων και προκαλουμένων τὸν κίνδυνον, ην τὸ γινόμενον έκπληκτικόν και παραστατικόν άγωνίας. έν 9 20 ω καιρώ των βαρβάρων ἀπολελοιπότων τὰς σκηνὰς έπιπεσόντες ἄφνω καὶ παραδόξως οι πέραν Καργηδόνιοι, τινές μέν αὐτῶν ένεπίμπρασαν τὴν στρατοπεδείαν, οί δε πλείους ώρμησαν έπὶ τοὺς τὴν διάβασιν τηρούντας, οί δε βάρβαροι, παραλόγου τοῦ 10 25 πράγματος φανέντος αὐτοῖς, οί μὲν ἐπὶ τὰς σκηνὰς έφέροντο βοηθήσοντες, οί δ' ημύνοντο και διεμάγοντο πρός τοὺς ἐπιτιθεμένους. 'Αννίβας δέ, κατὰ 11 την πρόθεσιν αὐτῷ συντρεχόντων τῶν πραγμάτων, εύθέως τούς πρώτους αποβαίνοντας συνίστα καλ 80 παρεκάλει και συνεπλέκετο τοῖς βαρβάροις. of δè 12 Κελτοί και διά την άταξίαν και διά το παράδοξον

τοῦ συμβαίνοντος ταχέως τραπέντες ώρμησαν πρός φυγήν.

44 Ο δε στρατηνός των Καργηδονίων αμα της τε διαβάσεως και των ύπεναντίων κεκρατηκώς παραυτίκα μέν έγίνετο πρός τη παρακομιδή των πέραν ε 2 ἀπολειπομένων ἀνδρῶν, πάσας δ' έν βραγετ χρόνω διαπεραιώσας τὰς δυνάμεις έχείνην μέν τὴν νύκτα 8 παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν κατεστρατοπέδευσεν, τῆ δ' έπαύριον άκούων του των 'Ρωμαίων στόλου περί τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ καθωρμίσθαι, προχειρισά- 10 μενος πεντακοσίους των Νομαδικών Ιππέων έξαπ-282. έστειλε κατασκεψομένους ποῦ καὶ πόσοι τυνγάνου-4 σιν όντες και τί πράττουσιν οί πολέμιοι. κατά δε τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ πρὸς τὴν τῶν έλεφάντων διά-5 βασιν προεχειρίσατο τους έπιτηδείους. αυτός δε 217. συνανανών τὰς δυνάμεις είσήνανε τοὺς βασιλίσκους τούς περί Μάγιλον - οδτοι γάρ ήπον πρός αὐτὸν έκ των περί του Πάδου πεδίων - και δι' έρμηνέως τὰ 6 δεδογμένα παρ' αὐτῶν διεσάφει τοῖς ὅχλοις. ἡν δὲ τῶν λεγομένων ἰσχυρότατα πρὸς δάρσος τῶν πολ- 20 λών πρώτον μέν ή της παρουσίας ένάργεια τών έπισπωμένων καλ κοινωνήσειν έπαγγελλομένων τοῦ 7 προς 'Ρωμαίους πολέμου, δεύτερον δε το της έπανγελίας αὐτῶν ἀξιόπιστον, δτι καθηγήσονται διὰ τόπων τοιούτων δι' ων οὐδενὸς ἐπιδεόμενοι των 15 άναγκαίων συντόμως αμα καί μετ' άσφαλείας ποι-8 ήσουται την είς Ίταλίαν πορείαν, πρός δε τούτοις ή της χώρας γενναιότης, είς ην άφιξονται, και τὸ μέγεθος, έτι δε των άνδρων ή προθυμία, μεθ' ών μέλλουσι ποιείσθαι τούς άγωνας πρός τὰς των 'Ρω- 10 9 μαίων δυνάμεις. οι μέν οδυ Κελτοί τοιαύτα δια-

λεγθέντες ἀνεγώρησαν. μετὰ δὲ τούτους είσελθὼν 10 χύτος πρώτου μέν των προγεγενημένων πράξεων άνέμνησε τούς δηλους. έν αίς έφη πολλοίς αὐτούς καλ παραβόλοις ξργοις καλ κινδύνοις έπικεγειρηκόε τας έν οὐδενὶ διεσφάλθαι, κατακολουθήσαντας τῆ 'κείνου γνώμη και συμβουλία. τούτοις δ' έξης εὐ-11 θαρσείς είναι παρεκάλει, θεωρούντας διότι τὸ μένιστον ήνυσται των ξργων, έπειδή της τε του ποταμοῦ διαβάσεως κεκρατήκασι τῆς τε τῶν συμμάχων 10 εύνοίας και προθυμίας αὐτόπται γεγόνασι. διόπερ 12 **δετο δείν περί μέν τον κατά μέρος ραθυμείν, ως** αύτο μελόντων, πειθαρχούντας δε τοις παραγγέλμασιν ἄνδρας άγαθούς γίνεσθαι καλ των προγεγονότων ξογων άξίους. τοῦ δὲ πλήθους ἐπισημαινο-18 15 μένου και μεγάλην δρμήν και προθυμίαν έμφαίνοντος, έπαινέσας αὐτοὺς καὶ τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ἀπάντων 288. εὐξάμενος διαφήκε, παραγγείλας θεραπεύειν σφας καὶ παρασκευάζεσθαι μετὰ σπουδῆς, ὡς εἰς τὴν αὕριον άναζυγής έσομένης.

Δυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας ἦκον τῶν Νομάδων 45 οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν, τοὺς μὲν πλείστους αὐτῶν ἀπολωλεκότες, οἱ δὲ λοιποὶ προτροπάδην πεφευγότες. συμπεσόντες γὰρ οὐ μακρὰν 2 218. ἀπὸ τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τοῖς τῶν Ῥωμαίων κοὶ ππεῦσι τοῖς ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἔξαπεσταλμένοις ὑπὸ τοῦ Ποπλίου τοιαύτην ἐποιήσαντο φιλοτιμίαν ἀμφότεροι κατὰ τὴν συμπλοκὴν ὥστε τῶν Ῥωμαίων καὶ Κελτῶν εἰς ἐκατὸν ἰππεῖς καὶ τετταράκοντα διαφθαρῆναι, τῶν δὲ Νομάδων ὑπὲρ τοὺς διακοσίους.
γενομένων δὲ τούτων οἱ Ῥωμαῖοι συνεγγίσαντες 8 κατὰ τὸ δίωγμα τῷ τῶν Καρηηδονίων χάρακι καὶ.

κατοπτεύσαντες αὐθις έξ ὑποστροφῆς ἠπείγοντο, διασαφήσοντες τῷ στρατηγῷ τὴν παρουσίαν τῷν πολεμίων ἀφικόμενοι δ' εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀνήγ-4 γείλαν. Πόπλιος δὲ παραυτίκα τὴν ἀποσκευὴν ἀναθέμενος ἐπὶ τὰς ναῦς ἀνέζευξε παντὶ τῷ στρατεύ-5 ματι καὶ προῆγε παρὰ τὸν ποταμόν, σπεύδων συμμιξαι τοῖς ὑπεναντίοις.

'Αννίβας δε τη κατά πόδας ημέρα της εκκλησίας αμα τῷ φωτὶ τοὺς μὲν ίππεῖς προέθετο πάντας ὡς πρός θάλατταν, έφεδρείας έχοντας τάξιν, την δέ 10 των πεζων έχίνει δύναμιν έχ του χάραχος είς πο-6 ρείαν. αὐτὸς δὲ τοὺς ἐλέφαντας ἐξεδέγετο καὶ τοὺς αμα τούτοις απολελειμμένους ανδρας. ένένετο δ' 46 ή διαχομιδή των θηρίων τοιαύτη τις. πήξαντες σχεδίας και πλείους άραρότως, τούτων δύο πρός 15 άλλήλας ζεύξαντες βιαίως ήρεισαν άμφοτέρας είς την γην κατά την ξμβασιν τοῦ ποταμοῦ, πλάτος έχούσας τὸ συναμφότερον ώς πεντήχοντα πόδας. 2 ταύταις δε συζευγνύντες άλλας έκ των έκτος προσήρμοζου, προτείνουτες την κατασκευην τοῦ ζεύγ- 20 3 ματος είς τὸν πόρον, τὴν δ' ἀπὸ τοῦ φεύματος πλευράν ήσφαλίζοντο τοῖς έκ τῆς γῆς ἐπιγύοις, εἰς τὰ περί τὸ γεϊλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐνάπτον-284. τες, πρός το συμμένειν και μή παρωθείσθαι το 4 όλον έργον κατά τοῦ ποταμοῦ. ποιήσαντες δὲ πρὸς 25 δύο πλέθρα τῷ μήκει τὸ πᾶν ζεῦγμα τῆς προβολῆς, μετά ταῦτα δύο πεπηγυίας σχεδίας διαφερόντως [τὰς μεγίστας] προσέβαλον ταῖς ἐσχάταις, πρὸς αύτας μεν βιαίως δεδεμένας, πρός δε τας άλλας ούτως ώστ' εὐδιακόπους αὐτων είναι τοὺς δεσμούς. 219. 5 φύματα δε και πλείω ταύταις ένηψαν, οίς εμελλον

οί λέμβοι φυμουλκούντες ούκ έάσειν φέρεσθαι κατά

ποταμού, βία δε πρός του φούν κατέχοντες παρακομιείν καλ περαιώσειν έπλ τούτων τὰ δηρία. μετὰ 6 δε ταύτα γούν έφερον έπι πάσας πολύν, έως έπι-5 βάλλοντες έξωμοίωσαν, δμαλήν καλ σύγγρουν ποιοῦντες τη διὰ της γέρσου φερούση πρὸς την διάβασιν δδώ. των δε θηρίων είθισμένων τοῖς Ίνδοῖς 7 μέχρι μέν πρός τὸ ύγρὸν ἀεὶ πειθαρχεῖν, είς δὲ τὸ ύδωρ έμβαίνειν οὐδαμῶς έτι τολμώντων, ἦνον διὰ 10 τοῦ χώματος δύο προθέμενοι δηλείας, πειθαρχούντων αύταις των θηρίων. έπει δ' έπι τὰς τελευ-8 ταίας ἐπέστησαν σχεδίας, διακόψαντες τοὺς δεσμούς. οίς προσήρτηντο πρός τὰς ἄλλας, καὶ τοῖς λέμβοις έπισπασάμενοι τὰ δύματα ταχέως ἀπέσπασαν ἀπὸ 15 τοῦ γώματος τά τε θηρία και τὰς ὑπ' αὐτοῖς σγεδίας. οδ γενομένου διαταραγθέντα τὰ ζῶα κατὰ 9 μέν τὰς ἀρχὰς ἐστρέφετο καὶ κατὰ πάντα τόπον δομα περιεγόμενα δε πανταγόθεν υπό του βεύματος ἀπεδειλία και μένειν ήναγκάζετο κατά χώραν. 20 καλ τοιούτφ δή τρόπφ προσαρμοζομένων ἀελ σχε-10 διῶν δυείν, τὰ πλείστα τῶν δηρίων ἐπὶ τούτων διεχομίσθη, τινὰ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπέρ-11 ριψεν είς τὸν ποταμὸν αύτὰ διὰ τὸν φόβον. ὧν τούς μεν Ίνδούς απολέσθαι συνέβη πάντας, τούς 25 δ' έλέφαντας διασωθήναι. διὰ γὰρ τὴν δύναμιν 12 και το μέγεθος των προβοσκίδων έξαιροντες ταύτας ύπλο τὸ ύγρὸν καὶ διαπνέοντες, αμα δ' έκφυσωντες 285. πᾶν τὸ παρεμπίπτον ἀντέσχον, τὸ πολύ καθ' ὕδατος δρθοί ποιούμενοι την πορείαν. Περαιωθέντων δε των θηρίων, αναλαβών 'Αν- 47

νίβας τους ελέφαντας και τους ιππείς προήγε τού-

τοις απουραγών παρά τον ποταμον από θαλάττης ώς έπλ την έω, ποιούμενος την πορείαν ώς είς την 2 μεσόγαιον της Εὐρώπης. δ δὲ 'Ροδανὸς ἔτει τὰς μέν πηγάς ύπερ τον 'Αδριατικόν μυχόν πρός την έσπέραν νευούσας, έν τοῖς ἀποκλίνουσι μέρεσι τῶν 5 "Αλπεων ως πρός τὰς ἄρχτους, ρεί δὲ πρός [τὰς] 220. δύσεις γειμερινάς, έκβάλλει δ' είς το Σαρδώον πέ-8 λαγος. φέρεται δ' έπλ πολύ δι' αὐλῶνος, οὖ πρὸς μέν τὰς ἄρκτους Αρδυες Κελτοί κατοικοῦσι, τὴν δ' ἀπὸ μεσημβρίας αὐτοῦ πλευρὰν δρίζουσι πᾶσαν (al) 10 πρός άρκτον κεκλιμέναι των "Αλπεων παρώρειαι. 4 τὰ δὲ πεδία τὰ περί τὸν Πάδον, ὑπὲρ ὧν ἡμῖν είρηται διὰ πλειόνων, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν 'Ροδανὸν αὐλῶνος διαζευγνύουσιν αί τῶν προειρημένων ὀρῶν άκρώρειαι, λαμβάνουσαι την άργην άπο Μασσαλίας 15 5 εως έπι τὸν τοῦ παντὸς 'Αδρίου μυχόν' ὢς τόθ' ύπεράρας 'Αννίβας ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν 'Ροδανὸν τόπων ἐνέβαλεν είς Ἰταλίαν.

6 Ένιοι δὲ τῶν γεγοαφότων περὶ τῆς ὑπερβολῆς ταύτης, βουλόμενοι τοὺς ἀναγινώσκοντας ἐκπλήτ- κο τειν τῆ περὶ τῶν προειρημένων τόπων παραδοξολογία, λανθάνουσιν ἐμπίπτοντες εἰς δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα. καὶ γὰρ ψευδολογεῖν καὶ γὰρ τὸν ᾿Αννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισάγοντες κο στρατηγὸν καὶ τόλμη καὶ προνοία τοῦτον ὁμολο- 8 γουμένως ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, ᾶμα δὲ καταστροφὴν οὐ δυνάμενοι λαμβάνειν οὐδ᾽ ἔξοδον τοῦ ψεύδους θεοὺς καὶ θεῶν παίδας εἰς πραγ- 286. 9 ματικὴν ἱστορίαν παρεισάγουσιν. ὑποθέμενοι γὰρ κο τὰς ἐρυμνότητας καὶ τραγύτητας τῶν ᾿Αλπεινῶν

δρών τοιαύτας ώστε μή οίον ίππους καί στρατοπεδα, σύν δὲ τούτοις έλέφαντας, άλλὰ μηδὲ πεζούς εύζώνους εύγερως αν διελθείν, δμοίως δε και την ξρημον τοιαύτην τινά περί τους τόπους ύπογράε ψαντες ήμεν ωστ', εί μη θεός ή τις ήρως απαντήσας τοῖς περί τὸν 'Αννίβαν ὑπέδειξε τὰς ὁδούς. έξαπορήσαντας αν καταφθαρήναι πάντας, δμολογουμένως έχ τούτων είς έχατερον των προειρημένων άμαστημάτων έμπίπτουσι. ποωτον μέν γαρ αν τίς 48 10 φανείη στρατηγός άλογιστότερος 'Αννίβου, τίς καὶ σκαιότερος ήγεμών, δς τοσούτων ήγούμενος δυνά-2 μεων καὶ τὰς μεγίστας έλπίδας έχων έν τούτοις 221. τοῦ κατορθώσειν τοῖς ὅλοις, οὕτε τὰς ὁδοὺς οὕτε τόπους, ώς οὖτοί φασιν, οὔτε ποῦ πορεύεται τὸ 15 παράπαν ούτε πρός τίνας έγίνωσκε, τὸ δὲ πέρας, 8 οὐδ' εί καθόλου [τοὐναντίον] δυνατοῖς ἐπιβάλλεται ποάνμασιν: άλλ' όπερ οί τοις όλοις έπταικότες καὶ 4 κατά πάντα τρόπον έξαποροῦντες οὐη ὑπομένουσιν, ώστ' είς απρονοήτους καθιέναι τόπους μετά δυνά-20 μεως, τούτο περιτιθέασιν οί συγγραφεῖς 'Αννίβα τῷ τάς μεγίστας έλπίδας άκεραίους έγουτι περί των καθ' αύτον πραγμάτων. δμοίως δε και τὰ περίδ της έρημίας, έτι δ' έρυμνότητος καλ δυσγωρίας των τόπων έκδηλον ποιεί τὸ ψεῦδος αὐτών, οὐγ ίστο-6 25 ρήσαντες γάρ δτι συμβαίνει τους Κελτούς τους παρά τὸν 'Ροδανὸν ποταμὸν οἰκοῦντας οὐη απαξ οὐδὲ δὶς πρὸ τῆς 'Αννίβου παρουσίας, οὐδὲ μὴν πάλαι προσφάτως δέ, μεγάλοις στρατοπέδοις υπερβάντας τὰς "Αλπεις παρατετάγθαι μεν 'Ρωμαίοις, συνηγωνίσθαι ε δε Κελτοίς τοίς τὰ περί τὸν Πάδον πεδία κατοιποῦσι, παθάπερ ήμεζε έν τοζε πρὸ τούτων έδηλώ-12*

7 σαμεν, πρός δε τούτοις ούκ είδότες δτι πλείστον 287. ανθρώπων φύλον κατ' αὐτὰς οἰκεῖν συμβαίνει τὰς "Αλπεις, άλλ' άννοοῦντες ξκαστα των είσημένων ήρω τινά φασιν έπιφανέντα συνυποδείξαι τὰς δδούς 8 αὐτοῖς. έξ ὧν εἰκότως ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ παρα- 5 πλήσιον τοίς τραγφδιογράφοις. και γαρ έκείνοις πασιν αί καταστροφαί των δραμάτων προσδέονται θεοῦ καὶ μηγανῆς διὰ τὸ τὰς πρώτας ὑποθέσεις 9 ψευδείς και παραλόγους λαμβάνειν, τούς τε συγγραφέας ἀνάγκη τὸ παραπλήσιον πάσγειν και ποιείν 10 ήρωάς τε καί θεούς έπιφαινομένους, έπειδαν τας άργας απιθάνους και ψευδείς υποστήσωνται. πῶς γὰρ οἶόν τε παραλόγοις ἀρχαῖς εὕλογον ἐπιθεῖναι 10 τέλος; 'Αννίβας γε μην ούχ ώς οδτοι γράφουσιν, λίαν δε περί ταυτα πραγματικώς έχρητο ταις έπι- 15 11 βολαίς. καὶ γὰρ τὴν τῆς χώρας ἀρετήν, είς ἡν έπεβάλετο καθιέναι, και την των όχλων άλλοτριότητα πρός 'Ρωμαίους έξητάκει σαφώς, είς τε τὰς 222. μεταξύ δυσχωρίας δδηγοίς καλ καθηγεμόσιν έγχωρίοις έχρητο τοις των αὐτων έλπίδων μέλλουσι 20 12 χοινωνείν. ήμεις δε περί τούτων εύθαρσως αποσαινόμεθα διὰ τὸ περί των πράξεων παρ' αὐτων ίστορηχέναι των παρατετευγότων τοίς καιροίς, τούς δὲ τόπους κατωπτευκέναι καὶ τῆ διὰ τῶν "Αλπεων αὐτοὶ κεχρήσθαι πορεία γνώσεως ενεκα καὶ θέας. 25 Οὐ μὴν ἀλλὰ Πόπλιος μέν ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός ήμεραις υστερον τρισί της άναζυγης της των Καρχηδονίων παραγενόμενος έπλ την τοῦ ποταμοῦ διάβασιν καὶ καταλαβών ώρμηκότας τούς ύπεναντίους έξενίσθη μεν ώς ένδέχεται μάλιστα, 30 2 πεπεισμένος οὐδέποτ' ἂν αὐτοὺς τολμῆσαι τῆδε

ποιήσασθαι την είς Ίταλίαν πορείαν διά το πληθος και την άθεσίαν των κατοικούντων τούς τόπους βαρβάρων. Θεωρών δε τετολμηκότας αὖθις 3 έπλ τὰς ναῦς ἡπείνετο καλ παραγενόμενος ἐνεβίβαζε 288. τὰς δυνάμεις. καὶ τὸν μὲν ἀδελφὸν ἐξέπεμπεν ἐπὶ 4 τας εν Ίβηρία πράξεις, αύτος δε πάλιν υποστρέψας εία Ίταλίαν έποιείτο τὸν πλοῦν, σπεύδων καταταγήσαι τούς ύπεναντίους διά Τυροηνίας πρός την των "Αλπεων ύπερβολήν. 'Αννίβας δε ποιησάμενος 5 10 έξης έπι τέτταρας ημέρας την πορείαν από της διαβάσεως ήπε πρός την παλουμένην Νήσον, χώραν πολύογλον καὶ σιτοφόρον, έχουσαν δὲ τὴν προσηγορίαν ἀπ' αὐτοῦ τοὺ συμπτώματος. ἡ μὲν γὰρ ὁ 6 'Ροδανός, ή δ' Ίσάρας προσαγορευόμενος, δέοντες 15 παρ' έκατέραν την πλευράν, αποκορυφούσιν αὐτῆς τὸ σχημα κατὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους σύμπτωσιν. ἔστι 7 δε παραπλησία τω μεγέθει και τω σχήματι τω κατ' Αίγυπτον καλουμένω Δέλτα, πλην έκείνου μεν θάλαττα την μίαν πλευράν και τάς των ποταμών δύ-20 σεις έπιζεύγνυσι, ταύτης δ' ὄρη δυσπρόσοδα καί δυσέμβολα και σχεδον ώς είπεῖν ἀπρόσιτα, προς 8 ην αφικόμενος και καταλαβών έν αὐτη δύ' άδελφούς ύπλο της βασιλείας στασιάζοντας και μετά στρατοπέδων αντικαθημένους αλλήλοις, έπισπωμέ-9 25 νου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ παρακαλοῦντος είς τὸ 228. συμπράξαι καί συμπεριποιήσαι την άρχην αὐτῷ, * * * ύπήκουσε, προδήλου σχεδον ύπαρχούσης της προς τὸ παρὸν έσομένης αὐτῷ χρείας. διὸ καὶ συνεπι-10 θέμενος και συνεκβαλών τον ετερον πολίης έπικου-30 ρίας έτυχε παρά τοῦ κρατήσαντος οὐ γάρ μόνον 11 σίτω και τοις άλλοις έπιτηδείοις αφθόνως έχορήγησε τὸ στρατύπεδον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὅπλων τὰ παλαιὰ καὶ τὰ πεπονηκότα πάντα διαλλάξας ἐκαινο12 ποίησε πᾶσαν τὴν δύναμιν εὐκαίρως, ἔτι δὲ τοὺς
πλείστους ἐσθῆτι καὶ πρὸς τούτοις ὑποδέσει κοσμήσας μεγάλην εὐχρηστίαν παρέσχετο πρὸς τὰς τῶν δ
18 ὀρῶν ὑπερβολάς. τὸ δὲ μέγιστον, εὐλαβῶς διακειμένοις πρὸς τὴν διὰ τῶν ᾿Αλλοβρίγων καλουμένων
Γαλατῶν πορείαν ἀπουραγήσας μετὰ τῆς σφετέρας
289. δυνάμεως ἀσφαλῆ παρεσκεύασε τὴν δίοδον αὐτοῖς,
Εως ἤγγισαν τῆ τῶν Ἅλπεων ὑπερβολῆ.

'Αννίβας δ' έν ημέραις δέκα πορευθείς παρά τον 50 ποταμόν είς δατακοσίους σταδίους ήρξατο της πρός τὰς "Αλπεις ἀναβολής, καὶ συνέβη μεγίστοις αὐτὸν 2 περιπεσείν κινδύνοις. Εως μεν γάρ έν τοίς έπιπέδοις ήσαν, ἀπείγοντο πάντες αὐτῶν οί κατὰ μέρος 16 ήγεμόνες των 'Αλλοβρίγων, τὰ μέν τοὺς Ιππεῖς δεδιότες, τὰ δὲ τοὺς παραπέμποντας βαρβάρους. 3 έπειδή δ' έκεῖνοι μεν είς την οίκείαν απηλλάγησαν, οί δὲ περί τὸν 'Αννίβαν ἤρξαντο προάγειν είς τὰς δυσχωρίας, τότε συναθροίσαντες οί των 'Αλλοβρί- 20 γων ήγεμόνες ίκανόν τι πλήθος προκατελάβοντο τούς εύχαίρους τόπους, δι' ών έδει τούς περί τὸν 4'Αυνίβαν κατ' ανάγκην ποιείσθαι την αναβολήν. εί μεν οδυ έκρυψαν την έπίνοιαν, όλοσχερως αν διέωθειραν τὸ στράτευμα τῶν Καργηδονίων νῦν δὲ 25 καταφανείς γενόμενοι μεγάλα μέν καὶ τοὺς περί 5'Αννίβαν έβλαψαν, οὐκ έλάττω δ' έαυτούς. γνούς γάρ δ στρατηγός των Καρχηδονίων δτι προκατεχουσιν οί βάρβαροι τοὺς εὐχαίρους τόπους, αὐτὸς μὲν καταστρατοπεδεύσας πρός ταζς ύπερβολαζς έπέμενε, 224. 6 προέπεμψε δέ τινας των καθηγουμένων αὐτοίς Γα-

λατών γάριν τοῦ κατασκέψασθαι τὴν τών ὑπεναντίων επίνοιαν και την δλην υπόθεσιν. Εν πραξάν-? των τὸ συνταχθέν, έπιγνούς ὁ στρατηγὸς ὅτι τὰς μέν ήμέρας έπιμελώς παρευτακτούσι καί τηρούσι s τούς τόπους οι πολέμιοι, τὰς δε νύκτας είς τινα παρακειμένην πόλιν απαλλάττονται, πρός ταύτην την υπόθεσιν άρμοζόμενος συνεστήσατο πράξιν τοιαύτην. ἀναλαβών την δύναμιν προήγεν έμφα- 6 240. νῶς καὶ συνεγγίσας ταῖς δυσχωρίαις οὐ μακράν 10 των πολεμίων κατεστρατοπέδευσε. της δε νυκτός έπιγενομένης, συντάξας τὰ πυρὰ καίειν, τὸ μὲν πλείον μέρος της δυνάμεως αύτοῦ κατέλιπε, τούς δ' έπιτηδειοτάτους εύζώνους ποιήσας διήλθε τὰ στενά την νύχτα και κατέσγε τούς ύπο των πολε-15 μίων προκαταληφθέντας τόπους, αποκεχωρηκότων των βαρβάρων κατά την συνήθειαν είς την πόλιν. οὖ συμβάντος καὶ τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης, οἱ βάρ-51 βαροι συνθεασάμενοι το γεγονός τας μεν άρχας άπέστησαν τῆς ἐπιβολῆς· μετὰ δὲ ταῦτα θεωροῦντες 2 20 τὸ τῶν ὑποζυγίων πληθος καὶ τοὺς Ιππείς δυσχερώς έκμηρυομένους και μακρώς τὰς δυσχωρίας, έξεκλήθησαν ύπὸ τοῦ συμβαίνοντος έξάπτεσθαι τῆς πορείας. τούτου δε γενομένου, και κατά πλείω 8 μέρη προσπεσόντων των βαρβάρων, ούχ ούτως ύπὸ s των ανδρων ως ύπο των τόπων πολύς έγίνετο φθόρος των Καρτηδονίων, και μάλιστα των Ιππων καί των ύποζυγίων. ούσης γάρ οὐ μύνον στενής καὶ 4 τραχείας της προσβολης άλλα και κρημνώδους, άπο παντός κινήματος και πάσης ταραγής εφέρετο κατά » των κρημνών δμόσε τοις φορτίοις πολλά των ύποζυγίων. και μάλιστα την τοιαύτην ταραχήν έποίουν 5

ol τραυματιζόμενοι των ιππων τούτων γάρ ol μέν άντίοι συμπίπτοντες τοις ύποζυνίοις, όπότε διαπτοηθείεν έκ της πληγης, οί δε κατά την είς τούμπροσθεν δομήν έξωθούντες παν το παραπίπτον έν ταίς 6 δυσγωρίαις, μεγάλην ἀπειργάζοντο ταραγήν. είς à 225. βλέπων 'Αννίβας καὶ συλλονιζόμενος ώς οὐδὲ τοῖς διαφυγούσι τὸν χίνδυνον ἔστι σωτηρία τοῦ σχευυφόρου διαφθαρέντος, αναλαβών τούς προκατασχόντας την νύκτα τὰς ὑπερβολὰς ώρμησε παραβοηθή-7 σων τοίς τη πορεία προλαβούσιν. οδ γενομένου 10 πολλοί μεν των πολεμίων απώλλυντο δια το ποιείσθαι την έφοδον έξ ύπερδεξίων τον 'Αννίβαν, ούκ 8 έλάττους δε και των ιδίων δ γάρ κατά την πορείαν 241. θόρυβος έξ άμφοῖν ηύξετο διὰ τὴν τῶν προειρη-9 μένων πραυγήν και συμπλοκήν. έπει δε τούς μεν 15 πλείστους των 'Αλλοβρίγων απέχτεινε, τούς δε λοιπούς τρεψάμενος ηνάγκασε φυγείν είς την οίκείαν. τότε δή τὸ μὲν ἔτι περιλειπόμενον πλήθος τῶν ὑποζυγίων και των ϊππων μόλις και ταλαιπώρως διήνυε 10 τὰς δυσχωρίας, αὐτὸς δὲ συναθροίσας δσους ἠδύ- 30 νατο πλείστους έκ του κινδύνου προσέβαλε πρός την πόλιν, έξ ης εποιήσαντο την δομην οί πολέμιοι. 11 καταλαβών δε σχεδον έρημον διά το πάντας έκκληθηναι πρός τὰς ἀφελείας έγκρατης έγένετο της πόλεως. έκ δὲ τούτου πολλὰ συνέβη τῶν χρησίμων 16 12 αὐτῷ πρός τε τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον. παραυτίκα μεν γαρ εκομίσατο πλήθος ίππων και ύποζυγίων καὶ τῶν ᾶμα τούτοις έαλωκότων ἀνδρῶν, είς δε το μέλλον έσχε μεν και σίτου και θρεμμά-18 των έπλ δυείν και τρισίν ημέραις εύπορίαν, τὸ δὲ 30 συνέχου, φόβου ένειργάσατο τοις έξης πρός το μή

τολμάν αὐτῷ φαδίως έγχειφείν μηδένα τῶν παφακειμένων ταῖς ἀναβολαῖς.

Τότε μεν ούν αὐτοῦ ποιησάμενος την παρεμβο-52 λην και μίαν επιμείνας ημέραν αύθις ώρμα. ταίς ? 5 δ' έξης μέχοι μέν τινος άσφαλῶς διηγε την στοατιάν ήδη δε τεταρταίος ων αύθις είς πινδύνους παρεγένετο μεγάλους. οι γάρ περί την δίοδον οι-8 κούντες συμφρονήσαντες έπλ δόλω συνήντων αὐτώ, θαλλούς έχοντες καλ στεφάνους τοῦτο γάρ σχεδόν 10 πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἐστὶ σύνθημα φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ελλησιν. εὐλαβῶς δὲ διακείμε- 4 226. νος πρός την τοιαύτην πίστιν Αννίβας έξητασε φιλοτίμως την έπίνοιαν αὐτῶν καὶ την όλην έπιβολήν. των δε φασκόντων καλώς είδεναι και την της 5 15 πόλεως αλωσιν καλ την των έγχειρησάντων αὐτὸν 242, άδικείν απώλειαν, και διασαφούντων δτι πάρεισι διά ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθείν μηδεν δυσχερές, υπισχυουμένων δε και δώσειν έξ αύτων δμηρα, πολύν μέν χρόνον ηθλαβείτο καλ δι-6 20 ηπίστει τοις λεγομένοις, συλλογιζόμενος (δ' 'Αννίβας ώς δεξάμενος) μεν τὰ προτεινόμενα, τάχ' ἄν ίσως εύλαβεστέρους καὶ πραστέρους ποιήσαι τοὺς παραγενονότας, μη προσδεξάμενος δε προδήλους έξει πολεμίους αὐτούς, συγκατένευσε τοίς λεγομένοις καλ 25 συνυπεκρίθη τίθεσθαι φιλίαν πρὸς αὐτούς. τῶν δὲ 7 βαρβάρων τὰ δμηρα παραδόντων καὶ θρέμμασι τορηγούντων ἀφθόνως και καθόλου διδόντων σφας αύτούς είς τὰς χεῖρας ἀπαρατηρήτως, ἐπὶ ποσὸν ἐπίστευσαν οί περί του 'Αννίβαν, ώστε και καθηγε-30 μόσιν αὐτοίς χρησθαι πρός τὰς έξης δυσχωρίας. προπορευομένων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύ' ἡμέραις, συναθροι-8

σθέντες οι προειρημένοι και συνακολουθήσαντες έπιτίθενται, φάραγγά τινα δύσβατον καὶ κρημνώδη 53 περαιουμένων αύτων. εν ώ καιρώ πάντας άρδην ἀπολέσθαι συνέβη τοὺς περί τὸν 'Αννίβαν, εί μή δεδιότες άχμην έπι ποσόν και προορώμενοι τό 5 μέλλον τὰ μὲν σκευοφόρα καὶ τοὺς Ιππεζς είχον ἐν τη πρωτοπορεία, τούς δ' δπλίτας έπὶ της οὐραγίας. 2 τούτων δ' έφεδρευόντων έλαττον συνέβη νενέσθαι τὸ πάθος οὖτοι γὰρ ἔστεξαν τὴν έπιφορὰν τῶν βαρ-3 βάρων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τουτου συγκυρήσαντος 10 πολύ τι πλήθος και των ανδρών και των υποζυγίων 4 και των ιππων διεφθάρη, των γάρ τόπων ύπερδεξίων δυτων τοις πολεμίοις, αντιπαράγοντες οί βάρβαροι ταίς παρωρείαις και τοίς μέν τὰς πέτρας έπικυλίοντες τους δ' έκ γειρός τοις λίθοις τύπτοντες 15 248. 5 είς δλοσχερή διατροπήν και κίνδυνον ήγον, ούτως ώστ' άναγκασθηναι τὸν 'Αννίβαν μετὰ τῆς ἡμισείας 227. δυνάμεως νυκτερεύσαι περί τι λευκόπετρον όχυρον γωρίς των ϊππων και των ύποζυγίων, έφεδρεύοντα τούτοις, έως έν δλη τη νυχτί ταῦτα μόλις έξεμπού- 20 6 σατο της γαράδρας. τη δ' έπαύριον των πολεμίων γωρισθέντων, συνάψας τοις ίππεῦσι καὶ τοις ὑποζυγίοις προήγε πρός τὰς ὑπερβολὰς τὰς ἀνωτάτω τῶν "Αλπεων, δλοσχερεί μεν ούδεν περιπίπτων έτι συστήματι των βαρβάρων, κατὰ μέρη δὲ καὶ κατὰ τό- 25 7 πους παρενογλούμενος ύπ' αὐτῶν ὧν οί μὲν ἀπὸ της οὐραγίας, οί δ' ἀπὸ της πρωτοπορείας ἀπέσπων των σχευοφόρων ένια, προσπίπτοντες εὐχαίρως. 8 μεγίστην δ' αὐτῷ παρείχετο χρείαν τὰ θηρία καθ' δυ γάρ ἂυ τόπου ὑπάρχοι τῆς πορείας ταῦτα, πρὸς su τοῦτο τὸ μέρος οὐκ ἐτόλμων οί πολέμιοι προσιέναι,

τὸ παράδοξον έκπληττόμενοι τῆς τῶν ζώων φαντασίας. έναταίος δε διανύσας είς τὰς ὑπερβολὰς αὐτοῦ 9 κατεστρατοπέδευσε και δύ' ήμερας προσέμεινε, βουλόμενος αμα μεν άναπαθσαι τούς διασωζομένους, ε αμα δε προσδέξασθαι τους απολειπομένους. έν φ 10 καιρφ συνέβη πολλούς μεν ιππους των απεπτοπιένων, πολλά δ' ὑποζύνια των ἀπερριωότων τὰ φορτία παραδόξως άναδραμείν τοίς στίβοις έπόμενα καί συνάψαι πρός την παρεμβολήν. της δε χιόνος 54 10 ήδη περί τους άπρους άθροιζομένης διά το συνάπτειν (την) της Πλειάδος δύσιν, θεωρών τὰ πλήθη δυσθύμως διακείμενα καὶ διὰ τὴν προγεγενημένην ταλαιπωρίαν και διά την έτι προσδοκωμένην, έπει- 2 ράτο συναθροίσας παρακαλείν, μίαν έχων άφορμην 15 είς τοῦτο τὴν τῆς Ἰταλίας ἐνάργειαν· οὕτως γὰρ ύποπεπτώκει τοίς προειρημένοις δρεσιν ώστε συνθεφουμένων άμφοιν άκοοπόλεως φαίνεσθαι διάθεσιν έγειν τὰς "Αλπεις τῆς δλης Ίταλίας. διόπεο έν-8 244. δεικυύμενος αὐτοζε τὰ περί τὸν Πάδον πεδία καί 20 καθόλου της εύνοίας ύπομιμνήσκων της των κατοικούντων αὐτὰ Γαλατῶν, αμα δὲ καὶ τὸν τῆς 'Ρώμης αὐτῆς τόπον ὑποδεικνύων ἐπὶ ποσὸν εὐθαρσείς έποίησε τοὺς ἀνθρώπους. τη δ' έπαύριον άνα- 4 228. ζεύξας ένήρχετο της καταβάσεως, έν ή πολεμίοις 25 μεν ούκετι περιέτυχε πλην των λάθρα κακοποιούντων. ὑπὸ δὲ τῶν τόπων καὶ τῆς χιόνος οὐ πολλῷ λείποντας ἀπέβαλε των κατὰ τὴν ἀνάβασιν φθαρέντων. ούσης γάρ στενής και κατωφερούς τής κατα- 5 βάσεως, της δε γιόνος ἄδηλον ποιούσης εκάστοις 30 την επίβασιν, παν το παραπεσον της όδου και σφαλεν έφερετο κατά των κρημνών. οὐ μην άλλα ταύ-6

την μέν υπέφερον την ταλαιπωρίαν, ατε συνήθεις 7 όντες ήδη τοίς τοιούτοις κακοίς αμα δε τῷ παραγενέσθαι πρός τοιούτον τόπον, δυ ούτε τοις θηρίοις ούτε τοις υποζυγίοις δυνατόν ήν παρελθείν διά την στενότητα, σχεδον έπι τρί ημιστάδια της ε άπορρώνος και πρό του μέν ούσης, τότε δε και μάλλον έτι προσφάτως άπερρωνυίας, ένταῦθα πάλιν άθυ-8 μῆσαι καὶ διατραπῆναι συνέβη τὸ πλῆθος. τὸ μὲν ούν ποώτον έπεβάλετο περιελθείν τὰς δυσχωρίας δ των Καργηδονίων στρατηγός έπιγενομένης δε γιό- 10 νος καὶ ταύτην άδύνατον ποιούσης την πορείαν, 55 απέστη της επιβολής. το γαρ συμβαΐνον ίδιον ην καλ παρηλλαγμένου. έπλ γάρ την προϋπάργουσαν γιόνα καλ διαμεμενηκυΐαν έκ τοῦ πρότερον χειμώνος άρτι της έπ' έτους πεπτωκυίας, ταύτην μέν εὐ- 15 διάκοπτον είναι συνέβαινε καλ διά τὸ πρόσφατον ούσαν άπαλην ύπάργειν και διά το μηδέπω βάθος 2 έγειν. όπότε δε ταύτην διαπατήσαντες έπι την ύποκάτω καὶ συνεστηκυΐαν ἐπιβαΐεν, οὐκέτι διέκοπτον, άλλ' ἐπέπλεον όλισθάνοντες ἀμφοτέροις ᾶμα τοῖς 20 ποσί, καθάπερ έπὶ τῆ γῆ συμβαίνει τοις διὰ τῶν 245. 3 απροπήλων πορευομένοις. τὸ δὲ συνεξακολουθοῦν 4 τούτοις έτι δυσγερέστερον ύπηργεν. οί μεν γάρ άνδρες οὐ δυνάμενοι την κάτω γιόνα διακόπτειν, δπότε πεσόντες βουληθείεν ή τοίς γόνασιν ή ταίς χερσί 25 προσεξερείσασθαι πρός την έξανάστασιν, τότε καί μαλλον ἐπέπλεον αμα πασι τοις ἐρείσμασιν, ἐπλ 5 πολύ καταφερών όντων των χωρίων τὰ δ' ύποζύγια διέχοπτεν, ότε πέσοι, την κάτω χιόνα κατά 229. την διανάστασιν, διακόψαντα δ' έμενε μετά των φορ- 30 τίων οίον καταπεπηγότα διά τε τὸ βάρος καὶ διὰ

τὸ πῆγμα τῆς προϋπαρχούσης χιόνος. ὅθεν ἀπο-6 στάς της τοιαύτης έλπίδος έστρατοπέδευσε περί την φάχιν, διαμησάμενος την έπ' αὐτη χιόνα, και μετὰ ταῦτα παραστήσας τὰ πλήθη τὸν κρημνὸν έξωκοs δόμει μετά πολλης ταλαιπωρίας. τοίς μεν ούν ύπο-7 ζυγίοις και τοῖς ϊπποις ίκανὴν ἐποίησε πάροδον ἐν ήμέρα μια. διὸ καὶ ταῦτα μὲν εὐθέως διαγαγών καλ καταστρατοπεδεύσας περί τους έκφεύνοντας ήδη την γιόνα τόπους διαφημε πρός τὰς νομάς, τοὺς δὲ 8 10 Νομάδας ἀνὰ μέρος προῆγε πρὸς τὴν οἰκοδομίαν και μόλις έν ημέραις τρισί κακοπαθήσας διήγανε τὰ θηρία. καλ τάδε συνέβαινε κακῶς ὑπὸ τοῦ λιμοῦ διατεθεϊσθαι των γάρ "Αλπεων τὰ μὲν ἄκρα καὶ τὰ 9 πρός τὰς ὑπερβολὰς ἀνήμοντα τελέως ἄδενδρα καὶ 15 ψιλά πάντ' έστι διά τὸ συνεχῶς ἐπιμένειν τὴν χιόνα καὶ θέρους καὶ γειμῶνος, τὰ δ' ὑπὸ μέσην τὴν παρώρειαν έξ άμφοιν τοιν μεροίν ύλοφόρα καί δενδροφόρα και τὸ ὅλον οἰκήσιμ' ἔστιν.

Αννίβας δὲ συναθροίσας δμοῦ πᾶσαν τὴν δύνα-56 το μιν κατέβαινε καὶ τριταίος ἀπὸ τῶν προειρημένων κρημνῶν διανύσας ἡψατο τῶν ἐπιπέδων, πολλοὺς 2 μὲν ἀπολωλεκὼς τῶν στρατιωτῶν ὑπό τε τῶν πολεμίων καὶ τῶν ποταμῶν ἐν τῆ καθόλου πορεία, πολλοὺς δ' ὑπὸ τῶν κρημνῶν καὶ τῶν δυσχωριῶν κατὰ 25 τὰς "Αλπεις, οὐ μόνον ἄνδρας, ἔτι δὲ πλείους ἵππους 246. καὶ ὑποζύγια. τέλος δὲ τὴν μὲν πᾶσαν πορείαν ἐκ 3 Καινῆς πόλεως ἐν πέντε μησὶ ποιησάμενος τὴν δὲ τῶν "Αλπεων ὑπερβολὴν ἡμέραις δεκαπέντε κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία καὶ τὸ τῶν 30 Ἰνσόμβρων ἔθνος, ἔχων τὸ διασωζόμενον μέρος τῆς 4 μὲν τῶν Λιβύων δυνάμεως πεζοὺς μυρίους καὶ δισ-

χιλίους, τής δὲ τῶν Ἰβήρων εἰς ὀπτακισχιλίους, ἰπκεἰς δὲ τοὺς πάντας οὐ πλείους έξακισχιλίων, ὡς αὐτὸς ἐν τῆ στήλη τῆ περὶ τοῦ πλήθους ἐχούση ὁ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ Λακινίφ διασαφεί. κατὰ δὲ τοὺς 280. αὐτοὺς καιρούς, ὡς ἐπάνω προείπα, Πόπλιος ἀπο- ὁ λελοιπὼς τὰς δυνάμεις Γναῖφ τάδελφῷ καὶ παρακεκληκὼς αὐτὸν ἔχεσθαι τῶν ἐν Ἰβηρία πραγμάτων καὶ πολεμεῖν ἐρρωμένως ᾿Ασδρούβα, κατέπλευσε μετ᾽ 6 δλίγων αὐτὸς εἰς Πίσας. ποιησάμενος δὲ τὴν πορείαν διὰ Τυρρηνίας καὶ παραλαβὼν τὰ παρὰ τῶν 10 έξαπελέκεων στρατόπεδα τὰ προκαθήμενα καὶ προσπολεμοῦντα τοῖς Βοίοις ἡκε πρὸς τὰ περὶ τὸν Πάσον πεδία καὶ καταστρατοπεδεύσας ἐπεῖχε τοῖς πολεμίοις, σπεύδων συμβαλεῖν εἰς μάχην.

57 Ήμεζο δ' έπειδή και την διήνησιν και τούς ήνε- 15 μόνας αμφοτέρων και τον πόλεμον είς Ίταλίαν ηγάνομεν, πρό τοῦ τῶν ἀνώνων ἄρξασθαι βραγέα βουλόμεθα περί των άρμοζόντων τη πραγματεία 2 διελθείν. ίσως γάρ δή τινες ἐπιζητήσουσι πῶς πεποιημένοι του πλεϊστου λόγου ύπερ του κατά Λιβύηυ 20 και κατ' Ίβηρίαν τόπων ούτε περί του καθ' 'Ηρακλέους στήλας στόματος οὐδεν έπι πλείου είρήκαμεν ούτε περί της έξω θαλάττης και των έν ταύτη 3 συμβαινόντων ίδιωμάτων, οὐδε μήν περί των Βρεττανικών νήσων καὶ τῆς τοῦ καττιτέρου κατασκευῆς, 16 έτι δε των άργυρείων και γρυσείων των κατ' αὐτὴν 247. Ίβηρίαν, ύπερ ων οί συγγραφείς άμφισβητούντες πρός άλλήλους του πλείστου διατίθευται λόγου. 4 ήμεζη δ' ούχλ νομίζοντες άλλότριον είναι τοῦτο τὸ μέρος της ίστορίας, διά τοῦτο παρελείπομεν, άλλά » πρώτον μέν οὐ βουλόμενοι παρ' εκαστα διασπάν την

διήγησιν οὐδ' ἀποπλανᾶν ἀπὸ τῆς πραγματικῆς ὑποθέσεως τούς φιληχοούντας, δεύτερον δε πρίνοντες 5 οὐ διεροιμμένην οὐδ' ἐν παρέργφ ποιήσασθαι τὴν περί αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν καὶ τόπον 5 και καιρον άπονείμαντες τω μέρει τούτω, καθ' δσον οδοί τ' έσμέν, την άληθειαν περί αὐτῶν έξηγήσασθαι. διόπερ οὐ χρή θαυμάζειν οὐδ' ἐν τοῖς έξῆς, 6 έὰν ἐπί τινας τόπους ἐργόμενοι τοιούτους παραλείπωμεν τούτο τὸ μέρος διὰ τὰς προειρημένας αίτίας. 281. 10 εί δέ τινες πάντως έπιζητοῦσι κατά τόπον καὶ κατά 7 μέρος των τοιούτων ακούειν, ίσως αγνοούσι παραπλήσιόν τι πάσχοντες τοις λίχνοις των δειπνητων. και νάρ έκεινοι πάντων άπονευόμενοι των παρα-8 κειμένων ούτε κατά το παρον ούδενος άληθινώς 15 ἀπολαύουσι τῶν βρωμάτων οὕτ' εἰς τὸ μέλλον ἀφέλιμον έξ αὐτῶν τὴν ἀνάδοσιν καὶ τροφὴν κομίζονται, πᾶν δὲ τοὐναντίον οί τε περὶ τὴν ἀνάγνωσιν 9 τὸ παραπλήσιον ποιούντες ούτε τῆς παραυτίκα διανωνής άληθινώς ούτε τής είς τὸ μέλλον φωελείας 20 στοχάζονται δεόντως.

Διότι μεν ούν, εί καί τι των της ίστορίας μερων 58 άλλο, καί τουτο προσδει λόγου καί διορθώσεως άληθινωτέρας, προφανές έκ πολλών μάλιστα δ' έκ τούτων. σχεδον γὰρ πάντων, εί δὲ μή γε, τῶν 2 κπλείστων συγγραφέων πεπειραμένων μὲν ἐξηγεισθαι τὰς ἰδιότητας καὶ θέσεις τῶν περὶ τὰς ἐσχατιὰς τόπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, ἐν πολλοίς δὲ τῶν πλείστων διημαρτηκότων, παραλείπειν μὲν 8 οὐδαμῶς καθήκει, ψητέον δὲ τι πρὸς αὐτοὺς οὐκ το ἐκ παρέργου καὶ διερριμμένως ἀλλ' ἐξ ἐπιστάσεως, καὶ ψητέον οὐκ ἐπιτιμῶντας οὐδ' ἐπιπλήττοντας, 4

248. έπαινούντας δε μάλλον καὶ διορθουμένους την άγνοιαν αὐτῶν, γινώσχουτας ὅτι κἀκεῖνοι τῶν νῦν καιρών έπιλαβόμενοι πολλά τών αὐτοῖς είρημένων 5 είς διόρθωσιν αν και μετάθεσιν ήγαγον. έν μέν γάρ τῶ προγεγονότι χρόνω σπανίους ἄν εύροι τις 6 των Ελλήνων τους επιβεβλημένους πολυπραγμονείν τὰ κατὰ τὰς ἐσχατιὰς διὰ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ἀδύνα-6 του, πολλοί μεν νὰο ἦσαν οί κατὰ θάλατταν τότε κίνδυνοι και δυσεξαρίθμητοι, πολλαπλάσιοι δε τού-7 των οί κατὰ γῆν. ἀλλ' εί καί τις ἢ κατ' ἀνάγκην 10 η κατά προαίρεσιν έξίκοιτο πρός τὰ πέρατα τῆς 8 οίκουμένης, οὐδ' οὕτως ήνυεν τὸ προκείμενον. δυσγερές μέν γάρ έπλ πλέον τινών αὐτόπτην γενέσθαι διά τὸ τοὺς μὲν ἐκβεβαρβαρῶσθαι τοὺς δ' ἐρήμους είναι τόπους, έτι δὲ χαλεπώτερον τὸ περὶ τῶν ὁρα- 15 θέντων διά λόγου τι γνωναι καὶ μαθείν διά τὸ τῆς 9 φωνής έξηλλαγμένον. έὰν δὲ καὶ γνῶ τις, ἔτι τῶν 282. πρό τοῦ δυσγερέστερον τὸ τῶν έωρακότων τινὰ μετρίφ χρησθαι τρόπω καλ καταφρονήσαντα της παραδοξολογίας και τερατείας έαυτοῦ γάριν προτιμή- 20 σαι την άληθειαν και μηδέν των πάρεξ δυτων ημίν 59 άναγγετλαι. διόπερ οὐ δυσχεροῦς άλλ' άδυνάτου σγεδον ύπαρχούσης κατά γε τούς προγεγονότας καιοούς της άληθους ίστορίας ύπερ των προειρημένων, ούκ εί τι παρέλιπον οί συγγραφεῖς ἢ διήμαρτον, 25 2 έπιτιμαν αὐτοῖς ἄξιον, ἀλλ' ἐφ' δσον ἔγνωσάν τι καλ προεβίβασαν την έμπειρίαν την περλ τούτων έν τοιούτοις καιφοίς, έπαινεῖν καὶ θαυμάζειν αὐτούς 8 δίκαιου. Εν δε τοις καθ' ήμας των μεν κατά την 'Ασίαν διὰ τὴν 'Αλεξάνδρου δυναστείαν τῶν δὲ λοι- 30 πων τόπων διὰ τὴν 'Ρωμαίων ὑπεροχὴν σχεδὸν

άπάντων πλωτών καὶ πορευτών γεγονότων, άπο-4 λελυμένων δε και των πρακτικών ανδρών της περί τάς πολεμικάς και πολιτικάς πράξεις φιλοτιμίας, έχ 249. δε τούτων πολλάς και μεγάλας άφορμας είληφότων s είς τὸ πολυπραγμονεῖν καὶ φιλομαθεῖν περὶ τῶν προειρημένων, δέον αν είη και βέλτιον γινώσκειν 5 καλ άληθινώτερον ύπερ των πρότερον άγνοουμένων. δπερ ήμεζς αὐτοί τε πειρασόμεθα ποιείν, λαβόντες 6 άρμόζοντα τόπον έν τη πραγματεία τῷ μέρει τούτω, 10 τούς τε φιλοπευστούντας δλοσχερέστερον βουλησόμεθα συνεπιστήσαι περί των προειρημένων, έπειδή? και το πλείου τούτου γάριν ύπεδεξάμεθα τούς κινδύνους [καὶ τὰς κακοπαθείας] τοὺς συμβάντας ἡμῖν έν πλάνη τῆ κατὰ Λιβύην καὶ κατ' Ίβηρίαν, ἔτι δὲ 15 Γαλατίαν και την έξωθεν ταύταις ταις γώραις συνχυροῦσαν θάλατταν, ΐνα διορθωσάμενοι τὴν τῶν 8 προγενουότων άγνοιαν έν τούτοις γνώριμα ποιήσωμεν τοις Ελλησι και ταυτα τὰ μέρη τῆς οίκουμένης. νῦν δ' ἀναδραμόντες ἐπὶ τὴν παρέκβασιν 9 20 της διηγήσεως πειρασόμεθα δηλούν τούς γενομένους έκ παρατάξεως έν Ίταλία 'Ρωμαίοις καλ Καργηδονίοις άγῶνας.

Το μέν οὖν πληθος της δυνάμεως, ὅπερ ἔχων 60 288. ᾿Αννίβας ἐνέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, ήδη δεδηλώκαμεν.
κε μετὰ δὲ τὴν εἰσβολὴν καταστρατοπεδεύσας ὑπ᾽ αὐ- 2 τὴν τὴν παρώρειαν τῶν Ἅλπεων τὰς μὲν ἀρχὰς ἀνελάμβανε τὰς δυνάμεις. οὐ γὰρ μόνον ὑπὸ τῶν 3 ἀναβάσεων καὶ καταβάσεων, ἔτι δὲ τραχυτήτων τῶν κατὰ τὰς ὑπερβολάς, δεινῶς τεταλαιπωρήκει τὸ σύμ- 20 παν αὐτῷ στρατόπεδον, ἀλλὰ καὶ τῆ τῶν ἐπιτηδείων σπάνει καὶ ταῖς τῶν σωμάτων ἀθεραπευσίαις κα-

4 κῶς ἀπήλλαττε. πολλοί δὲ καὶ καθυφείνθ' έαυτοὺς δλοσγερώς διά την ενδειαν και συνέχειαν των πόνων, ούτε (γάρ) διακομίζειν είς τοσαύτας μυριάδας διὰ τοιούτων τόπων δαψιλή τὰ πρὸς τὴν τροφὴν οίοι τ' ήσαν, α τε και παρεκόμιζον, αμα τη των ε 250. ύποζυγίων καταφθορά και τούτων τὰ πλείστα συν-5 απώλλυτο. διόπερ δρμήσας ἀπὸ τῆς τοῦ 'Ροδανοῦ διαβάσεως, πεζούς μέν είς δατακιστιλίους και τρισμυρίους έχων Ιππείς δε πλείους δατακισχιλίων, σγεδόν που την ημίσειαν της δυνάμεως, καθάπερ 10 6 έπάνω προείπου, έν ταϊς ύπερβολαϊς διέφθειρεν. ο? νε μην σωθέντες και ταϊς έπιφανείαις και τη λοιπή διαθέσει διὰ τὴν συνέχειαν τῶν προειρημένων πό-7 νων οίον αποτεθηριωμένοι πάντες ήσαν. πολλήν οδυ ποιούμενος πρόνοιαν 'Αυνίβας τῆς ἐπιμελείας 15 αὐτῶν ἀνεκτᾶτο καὶ τὰς ψυχὰς ᾶμα καὶ τὰ σώματα 8 τῶν ἀνδρῶν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἵππων. μετὰ δὲ ταῦτα, προσανειληφυίας ἤδη τῆς δυνάμεως, τῶν Ταυρίνων, οδ τυγγάνουσι πρός τη παρωρεία κατοικούντες, στασιαζόντων μέν πρός τούς "Ινσομβρας κ 9 απιστούντων δε τοις Καργηδονίοις, το μεν προτον αὐτοὺς είς φιλίαν προυκαλεῖτο καὶ συμμαγίαν. ούγ ύπακουόντων δὲ περιστρατοπεδεύσας την βαουτάτην πόλιν εν τρισίν ημέραις έξεπολιόρκησεν. 10 κατασφάξας δε τούς έναντιωθέντας αὐτῷ τοιοῦτον 25 ένειογάσατο φόβον τοξς σύνεγγυς κατοικοῦσιν των βαρβάρων ώστε πάντας έχ χειρός παραγίνεσθαι, 11 διδόντας αύτους είς την πίστιν. το δε λοιπον πλήθος των τὰ πεδία κατοικούντων Κελτων έσπούδαζε μέν ποινωνείν τοις Καργηδονίοις των πραγμά- 284. 12 των κατά την έξ άργης έπιβολήν παρηλλαγότων δέ

των 'Ρωμαϊκών στρατοπέδων ήδη τούς πλείστους αὐτῶν καὶ διακεκλεικότων, ήσυχίαν ήγον· τινὲς δὲ καὶ συστρατεύειν ήναγκάζοντο τοῖς 'Ρωμαίοις. εἰς 13 δ βλέπων 'Αννίβας ἔκρινε μὴ μέλλειν ἀλλὰ προ5 άγειν εἰς τοὕμπροσθεν καὶ πράττειν τι πρὸς τὸ θαρρῆσαι τοὺς βουλομένους μετέχειν σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων.

Προθέμενος δε ταύτα και τον Πόπλιον ακούων 61 ήδη διαβεβηκέναι του Πάδου μετά των δυνάμεων 10 καλ σύνεγγυς είναι, τὸ μὲν πρῶτον ἡπίστει τοῖς 251. προσαγγελλομένοις, ένθυμούμενος μεν δτι πρότερον 2 ημέραις όλίναις αὐτὸν ἀπέλιπε περί την τοῦ 'Ροδανοῦ διάβασιν, καὶ συλλογιζόμενος τόν τε πλοῦν τὸν άπο Μασσαλίας είς Τυρρηνίαν ώς μακρός και δυσ-15 παρακόμιστος είη, πρός δὲ τούτοις τὴν πορείαν 3 ίστορων την από του Τυροηνικού πελάγους δια της Ίταλίας μέχρι πρὸς τὰς "Αλπεις ὡς πολλή καὶ δυσδίοδος υπάρχει στρατοπέδοις. πλειόνων δε καί 4 σαφεστέρως αεί προσαγγελλόντων, έθαύμαζε καί 20 κατεπέπληκτο την δλην έπιβολην και την πράξιν τοῦ στρατηγοῦ. τὸ δὲ παραπλήσιον συνέβαινε πά- 5 σχειν καὶ τὸν Πόπλιον τὰς μὲν νὰρ ἀργὰς οὐδ' έπιβάλλεσθαι τῆ διὰ τῶν "Αλπεων ἤλπισε πορεία τὸν 'Αννίβαν δυνάμεσιν άλλοφύλοις' εί δε και τολμή-25 σαι, καταφθαρήσεσθαι προδήλως αὐτὸν ὑπελάμβανεν. διόπερ έν τοιούτοις δυ διαλογισμοίς, ως έπυνθά-6 νετο καλ σεσώσθαι καλ πολιορκείν αὐτὸν ἤδη τινάς πόλεις εν Ίταλία, κατεπέπληκτο την τόλμαν καὶ τὸ παράβολον τάνδρός. τὸ δ' αὐτὸ συνέβαινεν καὶ τοῖς ? 30 έν τη 'Ρώμη πεπονθέναι περί των προσπιπτόντων. άρτι γάρ της τελευταίας φήμης καταληγούσης ύπερ 8

τών Καρχηδονίων δτι Ζάκανθαν ελλήφασιν, καλ πρός ταύτην βεβουλευμένων την έννοιαν, και τον μέν ένα των στρατηγών έξαπεσταλκότων είς την Διβύην, ός αὐτην την Καργηδόνα πολιορκήσοντα, τον έτερου δ' είς Ίβηρίαν, ώς προς Αννίβαν έχει 285. διαπολεμήσοντα, παρην άγγελία διότι πάρεστιν 'Αννίβας μετά δυνάμεως και πολιοφκεί τινας ήδη πό-9 λεις έν Ίταλία. διότι παραδόξου φανέντος αὐτοῖς τοῦ γινομένου, διαταραχθέντες παραχρημα πρός τὸν Τεβέριον είς τὸ Λιλύβαιον έξαπέστελλον, δηλοῦντες 10 μέν την παρουσίαν των πολεμίων, οίόμενοι δε δείν άφέμενον των προκειμένων κατά σπουδήν βοηθείν 10 τοις ίδίοις πράγμασιν. δ δε Τεβέριος τούς μεν 252. από τοῦ στόλου παραυτίκα συναθροίσας έξέπεμψε, παραγγείλας ποιείσθαι τὸν πλοῦν ὡς ἐπ' οἴκου 15 τάς δὲ πεζικάς δυνάμεις έξωρκισε διά τῶν γιλιάργων, τάξας ἡμέραν εν ή δεήσει πάντας εν Αριμίνω 11 γενέσθαι κοιταίους. αύτη δ' έστι πόλις παρά τὸν 'Αδρίαν έπλ τῷ πέρατι κειμένη τῶν περλ τὸν Πάδον 12 πεδίων ώς ἀπὸ μεσημβρίας. πανταχόθεν δὲ τοῦ 20 κινήματος αμα γινομένου, και των συμβαινόντων πασι παρά δόξαν προσπιπτόντων, ήν παρ' εκάστοις έπίστασις ύπερ του μέλλοντος ούκ εὐκαταφρόνητος. Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ήδη συνεγγίζοντες 62 άλλήλοις 'Αυνίβας καλ Πόπλιος έπεβάλοντο παρα- 25 καλείν τὰς έαυτων δυνάμεις, έκάτερος προθέμενος 2 τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι καιροῖς. 'Αννίβας μὲν οὖν διὰ τοιοῦδέ τινος ἐνεχείρει τρόπου ποιείσθαι

3 την παραίνεσιν. συναγαγών γὰρ τὰ πλήθη παρήγαγεν νεανίσκους τῶν αἰχμαλώτων, οθς εἰλήφει κα- 80 κοποιοῦντας την πορείαν ἐν ταῖς περὶ τὰς "Αλπεις

δυσχωρίαις. τούτους δε κακώς διετίθετο, παρα-4 σκευαζόμενος πρός τὸ μέλλον καὶ γὰρ δεσμούς εἶγον βαρείς και τω λιμώ συνέσγηντο, και ταις πληγαζς αὐτῶν τὰ σώματα διέφθαρτο. καθίσας οὖν 5 ε τούτους είς τὸ μέσον προέθηκε πανοπλίας Γαλατικάς, οΐαις είώθασιν οί βασιλείς αὐτῶν, ὅταν μονομαχείν μέλλωσιν, κατακοσμείσθαι πρός δε τούτοις ίππους παρέστησε καὶ σάνους εἰσήνενκε πολυτελείς. κάπειτα των νεανίσκων ήρετο τίνες αὐτων βούλον-6 10 ται διαγωνίσασθαι πρός άλλήλους έφ' ώ του μέν νικήσαντα τὰ προκείμενα λαμβάνειν ἇθλα, τὸν δ' ήττηθέντα των παρόντων απηλλάχθαι κακών, τε-236. λευτήσαντα τὸν βίον. πάντων δ' ἀναβοησάντων 7 αμα καί δηλούντων δτι βούλονται μονομαγείν, κλη-15 ρώσασθαι προσέταξε καὶ δύο τοὺς λαγόντας καθοπλισαμένους εκέλευσε μάχεσθαι πρός άλλήλους. παραυτίκα μέν οὖν ἀκούσαντες οι νεανίσκοι ταῦτα 8 258, καλ τὰς γεῖρας έξαίροντες εύγοντο τοῖς θεοῖς, σπεύδων ξκαστος αὐτὸς γενέσθαι τῶν λαχόντων. ἐπεὶ 9 20 δ' έδηλώθη τὰ κατὰ τὸν κλῆρον, ήσαν οί μὲν είληγότες περιχαρείς, οί δ' άλλοι τοθναντίον. γενο-10 μένης δε της μάχης ούχ ήττον εμακάριζον οί περιλειπόμενοι των αίγμαλώτων τὸν τεθνεωτα τοῦ νενικηκότος, ώς πολλών καὶ μεγάλων κακών έκείνου 25 μεν απολελυμένου, σφας δ' αύτούς ακμήν ύπομένοντας. ήν δὲ παραπλησία και περί τούς πολλούς 11 των Καρχηδονίων ή διάληψις έκ παραθέσεως γάρ θεωρουμένης της των αγομένων καί ζώντων ταλαιπωρίας, τούτους μεν ήλέουν, τον δε τεθνεώτα πάν-30 τες έμαχάριζου. 'Αννίβας δε δια των προειρημένων 63 την προκειμένην διάθεσιν ένεργασάμενος ταζε των

2 δυνάμεων ψυχαζς, μετά ταῦτα προελθών αὐτὸς τούτου χάριν έφη παρεισάγειν τοὺς αίχμαλώτους. ἵν' έπλ των άλλοτρίων συμπτωμάτων έναργως θεασάμενοι τὸ συμβαΐνον βέλτιον ὑπὲρ τῶν σφίσι παρ-8 όντων βουλεύωνται πραγμάτων. είς παραπλήσιον ι γάρ αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν τὴν τύχην συγκεκλεικέναι καὶ παραπλήσια τοῖς νῦν ἄθλα προτε-4 θεικέναι. δείν ναο ή νικάν ή θνήσκειν ή τοίς έγθροῖς ὑποχειρίους γενέσθαι ζωντας. είναι δ' έχ μέν τοῦ νικᾶν ἄθλον οὐχ ἵππους καὶ σάγους, ἀλλὰ 19 τὸ πάντων άνθρώπων γενέσθαι μακαριωτάτους. 5 πρατήσαντας τῆς 'Ρωμαίων εὐδαιμονίας, έχ δὲ τοῦ μαχομένους τι παθείν, διαγωνιζομένους ξως τῆς έσχάτης άναπνοής ύπερ της καλλίστης έλπίδος μεταλλάξαι του βίου ευ γειρών υόμω, μηδενός κακού 15 6 λαβόντας πείραν, τοίς δ' ήττωμένοις και διά την πρός τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι φεύγειν ἢ κατ' άλλον τινά τρόπον έλομένοις τὸ ζῆν παντὸς κακοῦ 287. 7 καὶ πάσης ἀτυχίας μετασχεῖν. οὐδένα γὰο οὕτως άλόνιστον οὐδὲ νωθρὸν αὐτῶν ὑπάρχειν, δς μνημο- 20 νεύων μεν τοῦ μήκους τῆς όδοῦ τῆς διηνυσμένης έκ των πατρίδων, μνημονεύων δε του πλήθους 264. των μεταξύ πολεμίων, είδως δε τα μεγέθη των ποταμών ων διεπέρασεν, έλπίσαι ποτ' αν δτι φεύ-8 γων είς την οικείαν αφίξεται. διόπερ ώστο δείν 25 αὐτούς, ἀποκεκομμένης καθόλου τῆς τοιαύτης έλπίδος, την αθτην διάληψιν ποιείσθαι περί των καθ' αύτους πραγμάτων ήνπερ άρτίως έποιούντο περί 9 των άλλοτρίων συμπτωμάτων. καθάπερ γάρ έπ' έκείνων τον μέν νικήσαντα και τεθνεώτα πάντες 30 έμακάριζου τοὺς δὲ ζῶντας ἡλέουν, οὕτως ὥετο

δείν και περί των καθ' αύτούς διαλαμβάνειν καί πάντας ζέναι πρός τους άγωνας, μάλιστα μεν νικήσοντας, αν δε μη τοῦτ' ή δυνατόν, αποθανουμένους. την δε τοῦ ζην ηττημένους έλπίδα κατά 10 s μηδένα τρόπον ηξίου λαμβάνειν έν νως. τούτω γάρ 11 χρησαμένων αὐτών τῷ λογισμῷ καὶ τῆ προθέσει ταύτη, και τὸ νικᾶν αμα και τὸ σώζεσθαι προδήλως σφίσι συνεξακολουθήσειν. πάντας γὰο τοὺς ἢ κατὰ 12 προαίρεσιν ή κατ' άνάνκην τοιαύτη προθέσει κεγοη-10 μένους οὐδέποτε διεψεῦσθαι τοῦ κρατείν τῶν ἀντιταξαμένων. ὅταν δὲ δὴ καὶ τοῖς πολεμίοις συμ-13 βαίνη την έναντίαν έλπίδα ταύτης ὑπάρχειν, ὁ νῦν έστι περί 'Ρωμαίους, ώστε φεύγουσι πρόδηλον είναι τοίς πλείστοις την σωτηρίαν, παρακειμένης αὐτοίς 15 της οίκείας, δήλον ώς άνυπόστατος γίνοιτ' αν ή των απηλπικότων τόλμα. των δε πολλών αποδεγο- 14 μένων τό τε παράδειγμα καί τούς λόγους καί λαμβανόντων δρμήν καὶ παράστασιν οΐαν δ παρακαλών έσπούδασε, τότε μεν έπαινέσας αὐτοὺς διαφήκε, τή 20 δ' ἐπαύριον ἀναζυγὴν ἅμα τῷ φωτὶ παρήγγειλε.

Πόπλιος δὲ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τὸν Πάδον 64 ποταμὸν ἤδη πεπεραιωμένος, τὸν δὲ Τίκινον κρί-288. νων εἰς τοὕμπροσθεν διαβαίνειν, τοῖς μὲν ἐπιτη-255. δείοις γεφυροποιεῖν παρήγγειλε, τὰς δὲ λοιπὰς δυ-25 νάμεις συναγαγὰν παρεκάλει. τὰ μὲν οὖν πολλὰ 2 τῶν λεγομένων ἦν περί τε τοῦ τῆς πατρίδος ἀξιώματος καὶ τῶν προγονικῶν πράξεων, τὰ δὲ τοῦ παρεστῶτος καιροῦ τοιάδε. ἔφη γὰρ δεῖν καὶ μηδε-8 μίαν μὲν εἰληφότας πεῖραν ἐπὶ τοῦ παρόντος τῶν 30 ὑπεναντίων, αὐτὸ δὲ τοῦτο γινώσκοντας ὅτι μέλλουσι πρὸς Καρχηδονίους κινδυνεύειν, ἀναμφισβή-

4 τητον έχειν την τοῦ νικᾶν έλπίδα, καλ καθόλου δεινον ήγεισθαι και παράλογον, εί τολμώσι Καρχηδόνιοι 'Ρωμαίοις αντοφθαλμεΐν, πολλάκις μεν ύπ' αὐτῶν ἡττημένοι, πολλούς δ' έξενηνογότες φόρους, μόνον δ' οὐγί δουλεύοντες αὐτοῖς ἤδη τοσούτους 5 5 χρόνους. ὅταν δέ, χωρίς τῶν προειρημένων, καὶ τῶν νῦν παρόντων ἀνδρῶν ἔχωμεν ἐπὶ ποσὸν πεζραν ότι μόνον οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ίδεῖν ἡμᾶς. τίνα χρη διάληψιν ποιεϊσθαι περί του μέλλοντος 6 τους δρθώς λογιζομένους; καὶ μὴν οὕτε τους Ιππεῖς 10 συμπεσόντας τοίς παρ' αύτων ίππευσι περί τον 'Ροδανὸν ποταμὸν ἀπαλλάξαι καλῶς, ἀλλὰ πολλούς ἀποβαλόντας αύτῶν φυγεῖν αίσχρῶς μέχρι τῆς ίδίας 7 παρεμβολής, τόν τε στρατηγόν αὐτῶν καὶ τὴν σύμπασαν δύναμιν έπιγνόντας την παρουσίαν των 15 ήμετέρων στρατιωτών φυγή παραπλησίαν ποιήσασθαι την απογώρησιν και παρά την αύτων προαίρεσιν διὰ τὸν φόβον κεχρησθαι τῆ διὰ τῶν "Αλπεων 8 πορεία. παρείναι δε και νύν έφη τον 'Αννίβαν, κατεφθαρκότα μέν το πλεϊστον μέρος της δυνάμεως, κ τὸ δὲ περιλειπόμενον ἀδύνατον καὶ δύσχρηστον έχουτα διὰ τὴν κακουχίαν, δμοίως δὲ καὶ τῶν ἵππων τούς μέν πλείστους ἀπολωλεκότα, τούς δὲ λοιπούς ήχρειωκότα διὰ τὸ μήκος καὶ τὴν δυσχέρειαν 9 της δδοῦ. δι' ὧν ἐπιδεικνύειν ἐπειρᾶτο διότι μόνον 25 10 έπιφανηναι δεί τοίς πολεμίοις. μάλιστα δ' ήξίου θαρρείν αὐτοὺς βλέποντας είς τὴν αὑτοῦ παρουσίαν οὐδέποτε γαρ αν απολιπών τὸν στόλον καί τας εν Ίβηρία πράξεις, εφ' ας απεστάλη, δεύρο 289. 256. μετά τοιαύτης έλθειν σπουδής, εί μή και λίαν έκ 80 των κατά λόγον έωρα την πράξιν ταύτην άναγκαίαν

μέν ούσαν τῆ πατρίδι, πρόδηλον δ' έν αὐτῆ τὴν νίκην ὑπάρχουσαν. πάντων δὲ καὶ διὰ τὴν τοῦ 11 λέγοντος πίστιν καὶ διὰ τὴν τῶν λεγομένων ἀλή- θειαν ἐκθύμως ἐχόντων πρὸς τὸ κινδυνεύειν, ἀπο- 5 δεξάμενος αὐτῶν τὴν δρμὴν διαφῆκε, προσπαρακαλέσας ἐτοίμους εἶναι πρὸς τὸ παραγγελλόμενον.

Τη δε κατά πόδας ημέρα προηγον άμφότεροι 65 παρά τὸν ποταμὸν έχ τοῦ πρὸς τὰς "Αλπεις μέρους, έχοντες εὐώνυμον μέν οί 'Ρωμαΐοι, δεξιόν δέ τὸν 10 φοῦν οί Καρχηδόνιοι. γνόντες δὲ τῆ δευτέρα διὰ 2 των προνομευόντων δτι σύνεγγύς είσιν άλλήλων, τότε μέν αὐτοῦ καταστρατοπεδεύσαντες έμειναν. τῆ 8 δ' έπαύριον πάσαν την ίππον αναλαβόντες αμφότεροι, Πόπλιος δε και των πεζων τούς ακοντιστάς, 15 προήγον διὰ τοῦ πεδίου, σπεύδοντες κατοπτεῦσαι τὰς ἀλλήλων δυνάμεις. ἄμα δὲ τῷ πλησιάζειν αύ-4 τοίς και συνιδείν του κονιορτον έξαιρόμενον εύθέως συνετάττοντο πρός μάχην. δ μεν ούν Πό- 5 πλιος προθέμενος τούς άκοντιστάς καλ τούς αμα 20 τούτοις Γαλατικούς Ιππείς, τούς δε λοιπσύς έν μετώπφ καταστήσας προήει βάδην. δ δ' 'Αννίβας 6 την μέν κεγαλινωμένην ίππον καί παν το στάσιμον αὐτῆς κατὰ πρόσωπον τάξας ἀπήντα τοῖς πολεμίοις, τούς δε Νομαδικούς ίππεζς άφ' έκατέρου τοῦ κέρα-25 τος ήτοιμάκει πρός κύκλωσιν. άμφοτέρων δὲ καί 7 των ήγεμόνων και των ιππέων φιλοτίμως διακειμένων πρός του κίνδυνου, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι την πρώτην σύμπτωσιν ώστε τους ακοντιστάς μή φθάσαι το πρώτον έκβαλόντας βέλος, φεύγειν 30 δ' έγκλίναντας εὐθέως διά των διαστημάτων ύπο τὰς παρ' αύτῷν ἴλας, καταπλαγέντας τὴν ἐπιφορὰν

καί περιδεείς γενομένους μή συμπατηθώσιν ύπὸ 8 των έπιφερομένων Ιππέων. οι μεν οδυ κατά πρόσωπον άλλήλοις συμπεσόντες έπὶ πολύν γρόνον έποί-257.9 ουν Ισόρροπον τὸν κίνδυνον όμοῦ γὰρ ἦν ίππομαχία καὶ πεζομαχία διὰ τὸ πληθος τῶν παρα- 5 10 καταβαινόντων ανδρών έν αὐτῆ τῆ μάχη. των δὲ 240. Νομάδων κυκλωσάντων και κατόπιν έπιπεσόντων, οί μεν πεζακοντισταί το πρώτον διαφυνόντες την σύμπτωσιν των ίππέων τότε συνεπατήθησαν ύπο 11 τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἐπιφορᾶς τῶν Νομάδων οί 10 δὲ κατὰ πρόσωπον έξ άργῆς διαμαγόμενοι πρός τούς Καργηδονίους, πολλούς μέν αύτων απολωλεκότες, έτι δε πλείους των Καρχηδονίων διεφθαρκότες, συνεπιθεμένων ἀπ' οὐρᾶς τῶν Νομάδων, έτράπησαν, οί μεν πολλοί σποράδες, τινές δε περί 15 τον ηγεμόνα συστραφέντες.

Πόπλιος μεν ουν αναζεύξας προσήγε δια των πε-66 δίων έπλ την τοῦ Πάδου γέφυραν, σπεύδων φθά-2 σαι διαβιβάσας τὰ στρατόπεδα. Θεωρών γὰρ τοὺς μέν τόπους έπιπέδους όντας, τούς δ' ύπεναντίους 20 ίπποκρατούντας, αύτὸν δὲ βαρυνόμενον ὑπὸ τοῦ τραύματος, είς άσφαλές έχρινε δείν άποχαταστήσαι 8 τὰς δυνάμεις. 'Αννίβας δὲ μέχοι μέν τινος ὑπέλαβε τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις αὐτοὺς διακινδυνεύειν: συνιδών δὲ κεκινηκότας ἐκ τῆς παρεμβολῆς, εως 25 μέν τοῦ πρώτου ποταμοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τούτω γεφύ-4 ρας ήπολούθει, παταλαβών δὲ τὰς μὲν πλείστας των σανίδων ανεσπασμένας, τούς δε φυλάττοντας την γέφυραν έτι περί τον ποταμόν υπολειπομένους. τούτων μέν έγκρατης έγένετο, σχεδον έξακοσίων εο 5 όντων τὸν ἀριθμόν τοὺς δὲ λοιποὺς ἀκούων ἤδη

πολύ προειληφέναι, μεταβαλόμενος αξιθις είς τάναντία παρά του ποταμου έποιείτο την πορείαυ, σπεύδων έπλ τόπον εύγεφύρωτον άφικέσθαι τοῦ Πάδου. καταλύσας δε δευτεραίος και γεφυρώσας τοίς πο-6 ε ταμίοις πλοίοις την διάβασιν 'Ασδρούβα μεν έπέταξεν διακομίζειν το πλήθος, αὐτὸς δὲ διαβάς εὐθέως έχρηματίζε τοίς παραγεγονόσι πρεσβευταίς από 258. τῶν σύνεγγυς τόπων. ἄμα (γὰρ) τῷ γενέσθαι τὸ προ- τ τέρημα πάντες έσπευδον οί παρακείμενοι Κελτολ 10 κατά την έξ άργης πρόθεσιν καί φίλοι γίνεσθαι καλ γορηγείν καλ συστρατεύειν τοίς Καργηδονίοις. άποδεξάμενος δὲ τοὺς παρόντας φιλανθρώπως καί 8 241. χομισάμενος τὰς δυνάμεις ἐχ τοῦ πέραν προήνεν παρά του ποταμόυ, τηυ έναντίαυ ποιούμενος τη ιο πρόσθεν παρόδω κατά φοῦν γὰρ ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, σπεύδων συνάψαι τοίς ύπεναντίοις. ὁ δὲ 9 Πόπλιος περαιωθείς του Πάδου καί στρατοπεδεύσας περί πόλιν Πλακεντίαν, ήτις ην αποικία 'Ρωμαίων, αμα μέν αύτον έθεράπευε και τούς αλλους το τραυματίας, αμα δε τας δυνάμεις είς ασφαλές απηφεϊσθαι νομίζων ήγε την ήσυχίαν. 'Αννίβας δε 10 παραγενόμενος δευτεραίος από της διαβάσεως έγγυς των πολεμίων τη τρίτη παρέταξε την δύναμιν έν συνόψει τοίς ύπεναντίοις. οὐδενὸς δὲ σφίσιν ἀντ-11 25 εξάγοντος, κατεστρατοπέδευσε, λαβών περί πεντήχοντα στάδια τὸ μεταξύ διάστημα τῶν στρατοπέδων.

Οί δε συστρατευόμενοι Κελτοί τοις 'Ρωμαίοις 67 θεωρούντες έπικυδεστέρας τὰς τῶν Καργηδονίων 30 έλπίδας, συνταξάμενοι πρός άλλήλους καιρόν έπετήρουν πρός επίθεσιν, μένοντες έν ταζς έαυτών

2 εκαστοι σκηναζς. δειπνοποιησαμένων δε καί κατα-

- κοιμισθέντων των έν τω γάρακι, παρελθείν έάσαντες τὸ πλείον μέρος τῆς νυκτὸς καθωπλισμένοι πεοί την έωθινην ωυλακήν έπιτίθενται τοῖς σύν-8 εγγυς τῶν Ρωμαίων παραστρατοπεδεύουσι. καὶ πολ- 5 λούς μεν αὐτῶν ἀπέκτειναν, οὐκ ὀλίγους δὲ κατετραυμάτισαν τέλος δε τάς κεφαλάς άποτεμόντες των τεθνεώτων απεγώρουν πρός τούς Καργηδοvious, ovres negol mèv eis disquilious, inneis dè 4 μικρφ λείποντες διακοσίων. 'Αννίβας δε φιλοφρό- 10 νως αποδεξάμενος αύτων την παρουσίαν, τούτους μεν εύθέως παρακαλέσας και δωρεάς έκάστοις τάς άρμοζούσας έπαγγειλάμενος έξέπεμψεν είς τὰς αύ-259. των πόλεις, δηλώσοντας μέν τὰ πεπραγμένα τοῖς πολίταις, παρακαλέσοντας δε πρός την αύτοῦ συμ- 15 5 μαγίαν. ήδει γαρ δτι πάντες κατ' ανάγκην αὐτῷ κοινωνήσουσι των πραγμάτων, έπιγνόντες το γεγονὸς έκ τῶν σφετέρων πολιτῶν παρασπόνδημα κατά 6 τῶν 'Ρωμαίων. ἄμα δὲ τούτοις καὶ τῶν Βοίων παραγεγονότων καὶ τοὺς τρείς ἄνδρας έγχειριζόντων 20
  - τοῦ πολέμου παρασπουδήσαντες, καθάπερ ἐπάνω 7 προείπου, ἀποδεξάμενος 'Αυνίβας τὴυ εθνοιαν αὐτῶν ὑπὲρ μὲν τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς 25 τοὺς παρόντας πίστεις τούς γε μὴν ἄνδρας αὐτοῖς ἀπέδωκε, παραγγείλας τηρεῖυ, ῖνα παρὰ τούτων κομίσωνται τοὺς αὐτῶν ὁμήρους κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν.

αὐτῷ τοὺς ἐπὶ τὴν διάδοσιν τῆς χώρας ὑπὸ 'Pω-242.
μαίων ἐξαπεσταλμένους, ὧν κατ' ἀργὰς ἐκυρίευσαν

8 Πόπλιος δὲ σχετλιάζων ἐπὶ τῷ γεγονότι παρα- 80 σπονδήματι καὶ συλλογισάμενος ὅτι πάλαι τῶν Κελ-

τών πρός αὐτούς άλλοτρίως διακειμένων, τούτων έπιγεγονότων πάντας τούς πέριξ Γαλάτας συμβήσεται πρός τούς Καργηδονίους άπονεύειν, έγνω δείν εὐλαβηθηναι τὸ μέλλον. διόπες ἐπιγενομένης τῆς 9 ι νυκτός ύπο την εωθινήν αναζεύξας εποιείτο την πορείαν ώς έπλ τον Τρεβίαν ποταμόν καλ τούς τούτω συνάπτοντας γεωλόφους, πιστεύων τη τε των τόπων όγυρότητι καὶ τοῖς παροικοῦσι τῶν συμμάνων. 'Αννί-68 βας δε την αναζυγήν αὐτῶν επιγνούς παραυτίκα 10 μεν τούς Νομαδικούς Ιππείς έξαπέστελλε, μετ' οὐ πολύ δε τούς άλλους τούτοις δ' έχ ποδός την δύναμιν έχων αὐτὸς είπετο κατόπιν. οί μὲν οὖν Νομά-2 δες είς ξρημον την στρατοπεδείαν έμπεσόντες ταύτην ένεπίμπρασαν. δ δή και σφόδρα συνήνεγκε 3 15 τοῖς 'Ρωμαίοις, ὡς εἴπερ οὖτοι κατὰ πόδας ἀκολουθήσαντες συνήψαν ταις αποσκευαίς, πολλούς αν αύτων ύπὸ των Ιππέων έν τοις έπιπέδοις συνέβη διαφθαρήναι. νῦν δ' οι πλείους ἔφθασαν διαβάντες 4 260. του Τρεβίαν ποταμόν των δε καταλειφθέντων έπλ 20 της ουραγίας οι μεν διεφθάρησαν, οι δε ζώντες έάλωσαν ύπὸ τῶν Καργηδονίων.

Πόπλιος μεν ούν διαβάς τον προειρημένον πο- 5 ταμον έστρατοπέδευσε περί τους πρώτους λόφους και περιλαβών τάφρω και χάρακι την παρεμβολήν 6 το ἀνεδέχετο μεν τον Τεβέριον και τὰς μετ' ἐκείνου δυνάμεις, ἐθεράπευε δ' αὐτον ἐπιμελῶς, σπουδάζων εἰ δύναιτο κοινωνήσαι τοῦ μέλλοντος κινδύνου. 246. 'Αννίβας δὲ περί τετταράκοντα σταδίους ἀποσχών τ τῶν πολεμίων αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε. τὸ δὲ 8 τῶν Κελτῶν πλῆθος τὸ τὰ πεδία κατοικοῦν, συνεξεστηκὸς ταις τῶν Καργηδονίων ἐλπίσι, δαψιλῶς

μέν έγορήγει το στρατόπεδον τοις έπιτηδείοις, έτοιμου δ' ην παντός κοινωνείν έργου και κινδύνου 9 τοία περί του 'Αυνίβαν. οί δ' έν τη 'Ρώμη, προσπεπτωκότων των κατά την Ιππομαγίαν, έξενίζοντο μέν το τὸ συμβεβηκὸς είναι παρά την προσδοκίαν, ε ού μην ηπόρουν γε σκήψεων πρός το μη δοκείν αύ-10 τοίς ήτταν είναι τὸ γενονός, άλλ' οι μεν ήτιωντο την του στρατηγού προπέτειαν, οί δε την των Κελτων έθελοκάκησιν, στογαζόμενοι διὰ της τελευταίας 11 ἀποστάσεως. καθόλου δε των πεζικών στρατοπέδων ιι άκεραίων δυτων άκεραίους είναι διελάμβανον τάς 12 ύπερ των δλων έλπίδας. όθεν και συνάψαντος του Τεβερίου και των μετ' έκείνου στρατοπέδων διαπορευομένων διὰ τῆς 'Ρώμης, ἐξ ἐπιφανείας ἐδόξα-13 ζον χριθήσεσθαι την μάγην. άθροισθέντων δε των 18 στρατιωτών κατά τὸν δρχον είς Αρίμινον, ἀναλαβών αύτους ὁ στρατηγός προήνε, σπεύδων συνάψαι τοίς 14 περί του Πόπλιου. συμμίξας δε καί καταστρατοπεδεύσας παρ' α(ὐτοῖς) ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι τὸ μὲν πληθος ανελαμβανε των ανδρών, ως αν έχ Λιλυ- 20 βαίου τετταράκοντα συνεχώς ήμέρας πεπεζοπορηκότων είς Αρίμινου, τὰς δὲ παρασκευὰς έποιεῖτο πά-261, 15 σας ώς πρός μάχην, αὐτός δ' ἐπιμελῶς συνήδρευε τῷ Ποπλίφ, τὰ μὲν ἤδη γεγονότα πυνθανόμενος, περί δε τών παρόντων συνδιανοούμενος.

69 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 'Αννίβας πραξικοπήσας πόλιν Κλαστίδιου, ἐνδόντος αὐτῷ τοῦ πεπιστευμένου παρὰ 'Ρωμαίων, ἀνδρὸς Βρεντεσίνου, ε κατέσχε. γενόμενος δὲ κύριος τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς τοῦ σίτου παραθέσεως τούτῷ μὲν πρὸς τὸ παρὸν εὸ ἐχρήσατο, τοὺς δὲ παραληφθέντας ἄνδρας ἀβλαβείς

μεθ' έαυτοῦ προῆγε, δεῖγμα βουλόμενος ἐκφέρειν 8 244.
τῆς σφετέρας προαιρέσεως πρὸς τὸ μὴ δεδιότας ἀπελπίζειν τὴν παρ' αὐτοῦ σωτηρίαν τοὺς ὑπὸ τῶν καιρῶν καταλαμβανομένους. τὸν δὲ προδότην 4 5 ἐτίμησε μεγαλείως, ἐκκαλέσασθαι σπουδάζων τοὺς ἐπὶ πραγμάτων ταττομένους πρὸς τὰς Καρχηδονίων ἐλπίδας.

Μετά δε ταῦτα συνθεωρήσας τινάς τῶν Κελ-5 των, οι κατώκουν μεταξύ του Πάδου και του Τρεβία 10 ποταμού, πεποιημένους μέν και πρός αύτον φιλίαν, διαπεμπομένους δε και πρός Ρωμαίους και πεπεισμένους τῷ τοιούτφ τρόπω τὴν παρ' ἀμφοῖν ἀσφάλειαν αύτοις ὑπάρξειν, έξαποστέλλει πεζούς μέν δισ-6 γιλίους, Ιππετς δε Κελτούς και Νομάδας είς γιλίους, 15 προστάξας επιδραμείν αὐτῶν τὴν γώραν. τῶν δὲ ? πραξάντων τὸ προσταχθέν καὶ πολλὴν περιβαλομένων λείαν, εὐθέως οί Κελτοί παρήσαν έπὶ τὸν χάρακα των 'Ρωμαίων, δεόμενοι σφίσι βοηθεΐν. Τε-8 βέριος δε και πάλαι ζητών άφορμην του πράττειν το τότε λαβών πρόφασιν έξαπέστειλε τών μέν ίππέων τὸ πλείστον μέρος, πεζούς δὲ σύν τούτοις άποντιστάς είς χιλίους. σπουδή δε τούτων προσ-9 μιξάντων πέραν του Τρεβία και διαμαγομένων τοις πολεμίοις ύπερ της λείας, ετράπησαν οί Κελτοί σύν 25 τοίς Νομάσι και την αποχώρησιν έπι τον έαυτων έποιοῦντο γάρακα. ταχὸ δὲ συννοήσαντες τὸ γινό-10 262. μενον οί προκαθήμενοι της των Καρχηδονίων παρεμβολής έντευθεν ταις έφεδρείαις έβοήθουν τοις πιεζομένοις· οδ γενομένου τραπέντες οι 'Ρωμαΐοι 30 πάλιν έποιούντο την απόλυσιν είς την έαυτων παρεμβολήν. Τεβέριος δε συνορών το γινόμενον πάντας 11 έπαφηκε τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀκοντιστάς. τούτου δὲ συμπεσόντος αὖθις ἐγκλίναντες οἱ Κελτοὶ πρὸς 12 τὴν ἑαυτῶν ἀσφάλειαν ἀπεχώρουν. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἀπαράσκευος ὢν πρὸς τὸ κρίνειν τὰ ὅλα καὶ νομίζων δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως τὰ ὅλα καὶ νομίζων δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως τὰ ὅλα καἰσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, ὅπερ εἶναι φατέον ἡγεμόνος ἔργον ἀγα-13 θοῦ, τότε μὲν ἐπέσχε τοὺς παρ' αὐτοῦ συνεγγίσαντας 245. τῷ χάρακι καὶ στῆναι μὲν ἐκ μεταβολῆς ἡνάγκασε, διώκειν δὲ καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις ἐκώλυσε, 10 διὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ σαλπιγκτῶν ἀνακαλούμενος. 14 οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι βραχὺν ἐπισχόντες χρόνον ἀνέλυσαν, δλίγους μὲν αὐτῶν ἀποβαλόντες, πλείους δὲ τῶν Καρχηδονίων διεφθαρκότες.

70 Ο δε Τεβέριος μετεωρισθείς και περιγαρής γενό- 15 μενος έπὶ τῷ προτερήματι φιλοτίμως είχε πρὸς τὸ 2 την ταγίστην κρίναι τὰ δλα. προέκειτο μεν οὖν αὐτῷ κατὰ τὴν ἰδίαν γνώμην γρῆσθαι τοῖς παροῦσι διά τὸ τὸν Πόπλιον ἀρρωστείν. διιως δὲ βουλόμενος προσλαβέσθαι καλ την τοῦ συνάρχοντος γνώμην ω 8 έποιεῖτο λόγους περί τούτων πρός αὐτόν. ὁ δὲ Πόπλιος την έναντίαν είχε διάληψιν περί του έν-4 εστώτων τὰ γὰρ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ παρ' αύτων ὑπελάμβανε γενήσεσθαι, τήν τε των Κελτών άθεσίαν οὐκ έμμενεῖν ἐν τῆ πίστει, τῶν 25 Καρχηδονίων απραγούντων και την ήσυχίαν αναγκαζομένων άγειν, άλλὰ καινοτομήσειν τι πάλιν κατ' δ έκείνων. πρός δε τούτοις αὐτός ύγιασθείς έκ τοῦ 268. τραύματος άληθινήν παρέξεσθαι χρείαν ήλπιζε τοῖς 6 κοινοίς πράγμασιν, διό καὶ τοιούτοις χρώμενος λο- 30 γισμοίς μένειν ήξίου τον Τεβέριον έπὶ τῶν ὑπο-

κειμένων. δ δε προειρημένος ήδει μεν εκαστα τού-7 των άληθινώς λεγόμενα καλ δεόντως, ύπὸ δὲ τῆς φιλοδοξίας έλαυνόμενος και καταπιστεύων τοις πράνμασι παραλόγως έσπευδεν κρίναι δι' αύτοῦ τὰ δλα 5 καὶ μήτε τὸν Πόπλιον δύνασθαι παρατυγείν τῆ μάγη μήτε τοὺς ἐπικαθισταμένους στρατηγοὺς φθάσαι παραλαβόντας την άρχην ούτος γαρ ήν δ χρόνος. διόπερ οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλεγόμενος 8 άλλά του ίδιον έμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι 10 προφανώς. δ δ' 'Αννίβας παραπλησίους έχων έπι-9 νοίας Ποπλίω περί των ένεστώτων κατά τούναντίου έσπευδε συμβαλείν τοις πολεμίοις, θέλων μεν πρώτον άκεραίοις ἀποχρήσασθαι ταῖς τῶν Κελτῶν δομαῖς, δεύτερον άνασκήτοις και νεοσυλλόνοις συμβαλείν 10 246. ι τοίς των 'Ρωμαίων στρατοπέδοις, τρίτον άδυνατοῦντος έτι τοῦ Ποπλίου ποιήσασθαι τὸν κίνδυνον, τὸ δε μέγιστον, πράττειν τι καὶ μὴ προίεσθαι διὰ κενῆς τὸν γρόνον. τῶ γὰρ εἰς ἀλλοτρίαν καθέντι χώραν 11 στρατόπεδα καὶ παραδόξοις έγχειροῦντι πράγμασιν 20 είς τρόπος έστιν ούτος σωτηρίας, τὸ συνεχῶς καινοποιείν άελ τὰς τῶν συμμάγων έλπίδας.

'Αυνίβας μεν ούν είδως την έσομένην δομην 12 τοῦ Τεβερίου πρὸς τούτοις ήν. πάλαι δὲ συνεω-71 ρακως μεταξύ τῶν στρατοπέδων τόπον ἐπίπεδον το μὲν καὶ ψιλόν, εὐφυῆ δὲ πρὸς ἐνέδραν διά τι ρεῖθρον ἔχον ὀφρῦν, ἐπὶ δὲ ταύτης ἀκάνθας καὶ βάτους συνεχείς ἐπιπεφυκότας, ἐγίνετο πρὸς τῷ στρατηγείν τοὺς ὑπεναυτίους. ἔμελλεν δ' εὐχερῶς λήσειν 2 οί γὰρ 'Ρωμαίοι πρὸς μὲν τοὺς ὑλώδεις τόπους τό ὑπόπτως εἶχον διὰ τὸ τοὺς Κελτοὺς ἀεὶ τιθέναι τὰς ἐνέδρας ἐν τοῖς τοιούτοις χωρίοις, τοῖς δ' ἐπι-

264. 3 πέδοις καὶ ψιλοῖς ἀπεπίστευον, οὐκ εἰδότες ὅτι καὶ πρός το λαθείν και πρός το μηδέν παθείν τούς ένεδρεύσαντας εὐφυέστεροι τυγγάνουσιν όντες τῶν ύλωδών διά τὸ δύνασθαι μεν έκ πολλοῦ προοράν πάντα τους ένεδρεύοντας, είναι δ' έπιπροσθήσεις s 4 Ικανάς έν τοις πλείστοις τόποις. τὸ νὰρ τυγὸν φείθρου μετά βραχείας όφούος, ποτε δε κάλαμοι καὶ πτέρεις καί τι νένος άκανθων, οὐ μόνον πεζούς άλλα και τούς Ιππείς ένίστε δύναται κρύπτειν, έαν βραγέα τις προυσηθή του τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν 10 δπλων υπτια τιθέναι πρός την γην, τάς δὲ περι-5 κεφαλαίας ύποτιθέναι τοῖς ὅπλοις. πλὴν ὅ γε τῶν Καρχηδονίων στρατηγός κοινολογηθείς Μάγωνι τάδελφῶ καὶ τοῖς συνέδροις περί τοῦ μέλλοντος ἀνῶνος, συγκατατιθεμένων αὐτῷ πάντων ταῖς ἐπιβο- 15 6 λαίς, αμα το δειπνοποιήσασθαι τὸ στρατόπεδον άνακαλεσάμενος Μάγωνα τὸν άδελφόν, ὅντα νέον μέν δρμής δὲ πλήρη καὶ παιδομαθή περὶ τὰ πολεμικά, συνέστησε των Ιππέων ανδρας έκατον και 247. 7 πεζούς τούς ίσους. Ετι δε της ημέρας ούσης έξ 20 δλου τοῦ στρατοπέδου σημηνάμενος τοὺς εὐρωστοτάτους παρηγγέλκει δειπνοποιησαμένους ήκειν έπλ 8 την αύτοῦ σκηνήν. παρακαλέσας δὲ καὶ παραστήσας τούτοις την πρέπουσαν δρμην τῷ καιρῷ παρήγγελλε δέκα τοὺς ἀνδρωδεστάτους εκαστον έπιλεξά- 23 μενον έχ των ίδίων τάξεων ήχειν είς τινα τόπον 9 (τακτόν) ήδη τής στρατοπεδείας. τῶν δὲ πραξάντων τὸ συνταγθέν, τούτους μεν όντας Ιππείς γιλίους και πεζούς άλλους τοσούτους έξαπέστειλε νυκτός είς την ενέδραν, συστήσας δδηγούς και τάδελφώ 30 10 διαταξάμενος περί τοῦ καιροῦ τῆς ἐπιθέσεως αὐτὸς

δ' άμα τῷ φωτὶ τοὺς Νομαδικοὺς Ιππείς συναγα285. γών, ὅντας φεφεκάκους διαφερόντως, παφεκάλεσε και τινας δωφεὰς ἐπαγγειλάμενος τοῖς ἀνδραγαθήσασι προσέταξε πελάσαντας τῷ τῶν ἐναντίων χάρακι κατὰ σπουδὴν ἐπιδιαβαίνειν τὸν ποταμὸν καὶ προσακροβολιζομένους κινεῖν τοὺς πολεμίους, βουλόμενος ἀναρίστους καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους. τοὺς δὲ λοιποὺς ἡγε-11 μόνας ἀθροίσας ὁμοίως παρεκάλεσε πρὸς τὸν κίν10 δυνον καὶ πᾶσιν ἀριστοποιεῖσθαι παρήγγειλε καὶ περὶ τὴν τῶν ὅπλων καὶ τῶν ἵππων γίνεσθαι θεραπείαν.

Ο δε Τεβέριος αμα τῷ συνιδεῖν έγγίζοντας τοὺς 72 Νομαδικούς Ιππείς παραυτίκα μέν αὐτὴν τὴν ἵπ-15 που έξαπέστελλε, προστάξας έχεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοις πολεμίοις. έξης δε τούτοις έξέπεμπε 2 τούς πεζακοντιστάς είς έξακισχιλίους έκίνει δε καί την λοιπην δύναμιν έκ τοῦ χάρακος, ώς έξ έπιφανείας κριθησομένων των δλων, έπαιρόμενος τώ τε 20 πλήθει των ανδρών και τῷ γεγονότι τῷ προτεραία περί τοὺς ίππεῖς εὐημερήματι. οὕσης δὲ τῆς ώρας 3 περί γειμερινάς τροπάς καί της ημέρας νιφετώδους καλ ψυχράς διαφερόντως, των δ' άνδρων καλ των ϊππων σγεδον ώς είπειν απάντων αναρίστων έκ-25 πεπορευμένων, τὸ μὲν πρώτον όρμη καὶ προθυμία 248. περι(ην) τὸ πληθος ἐπιγενομένης δὲ τῆς τοῦ Τρεβία 4 ποταμού διαβάσεως, καὶ προσαναβεβηκότος τῷ δεύματι διὰ τὸν ἐν τῆ νυκτὶ γενόμενον ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατόπεδα τόποις ὅμβρον, μόλις ἔως τῶν μα-20 σθών οι πεζοί βαπτιζόμενοι διέβαινον έξ ων έκακο- 5 πάθει τὸ στρατόπεδον ὑπό τε τοῦ ψύγους καὶ τῆς

ένδείας, ώς αν ήδη και της ήμέρας προβαινούσης. ε οί δὲ Καργηδόνιοι κατὰ σκηνάς βεβρωκότες καὶ πεπωκότες και τους ιππους ήτοιμακότες ήλειφοντο γ καὶ καθωπλίζουτο περί τὰ πυρὰ πάντες. 'Αννίβας 266, δὲ τὸν καιρὸν ἐπιτηρῶν ἄμα τῷ συνιδεῖν διαβεβη- 5 κότας τους 'Ρωμαίους του ποταμου προβαλόμενος έφεδρείαν τούς λογχοφόρους και Βαλιαρείς, όντας 8 είς δατακιστιλίους, έξηνε την δύναμιν. και προαγαγών ώς διτώ στάδια πρό της στρατοπεδείας τούς μέν πεζούς έπι μίαν εύθειαν παρενέβαλε, περι δισ- 10 μυρίους όντας του άριθμόν, "Ιβηρας και Κελτούς γκαι Λίβυας, τούς δ' Ιππείς διελών έφ' έκατερον παρέστησε τὸ κέρας, πλείους ὄντας μυρίων σὺν τοῖς παρά των Κελτων συμμάχοις, τὰ δὲ θηρία μερίσας 10 πρό τῶν κεράτων δι' ἀμφοτέρων προεβάλετο. Τε- 15 βέριος δὲ κατά τὸν αὐτὸν καιρὸν τοὺς μὲν Ιππεῖς άνεκαλείτο, θεωρών ούκ έχοντας ό,τι χρήσονται τοίς ύπεναντίοις διὰ τὸ τοὺς Νομάδας ἀποχωρεΐν μὲν εύχερῶς καὶ σποράδην, ἐπικεῖσθαι δὲ πάλιν ἐκ μεταβολής τολμηρώς και δρασέως το γάρ τής Νομαδι-20 11 κής μάχης ίδιόν έστι τοῦτο τοὺς δὲ πεζοὺς παρενέβαλε κατά τὰς είδισμένας παρ' αὐτοῖς τάξεις, ὅντας τούς μεν 'Ρωμαίους είς μυρίους έξακισχιλίους, τούς 12 δε συμμάγους είς δισμυρίους. το γαρ τέλειον στρατόπεδον παρ' αὐτοῖς πρὸς τὰς δλοσχερεῖς ἐπιβολὰς 25 έκ τοσούτων ανδρών έστιν, δταν όμου τους υπάτους 13 έχατέρους οί καιροί συνάγωσιν. μετά δε ταῦτα τοὺς ίππεις έφ' έκάτερου θείς το κέρας, όντας είς τετρακισγιλίους, επήει τοις ύπεναντίοις σοβαρώς, εν τάξει 73 και βάδην ποιούμενος την Εφοδον. ήδη δε σύνεγ- 249. γυς όντων άλλήλοις, συνεπλέκησαν οί προκείμενοι

των δυνάμεων εύζωνοι, τούτου δε συμβάντος οί 2 μέν 'Ρωμαΐοι κατά πολλούς τρόπους ήλαττούντο, τοίς δε Καργηδονίοις ύπερδέξιον γίνεσθαι συνέβαινε την γρείαν, ατε δή των μέν 'Ρωμαίων πεζακοντιστών 3 ε κακοπαθούντων έξ δρθρου καὶ προεμένων τὰ πλεῖστα βέλη κατά την πρός τους Νομάδας συμπλοκήν, των δε καταλειπομένων βελών ήχρειωμένων αὐτοῖς διὰ 267. την συνέχειαν της νοτίδος. παραπλήσια δε τούτοις 4 συνέβαινε και περί τους ίππεζε γίνεσθαι και περί 10 τὸ σύμπαν αὐτοῖς στρατόπεδον. περί γε μὴν τοὺς 5 Καργηδονίους υπήργε τάναντία τούτων άκμαζοι νάο παρατεταγμένοι και νεαλείς άει πρός το δέον εύχρηστως και προθύμως είγον. διόπερ αμα τῷ δέξα-6 σθαι διὰ τῶν διαστημάτων τοὺς προκινδυνεύοντας 15 καλ συμπεσείν τὰ βαρέα τῶν ὅπλων ἀλλήλοις, ol μεν Ιππείς οι των Καργηδονίων εύθέως απ' αμφοϊν τοϊν κεράτοιν έπίεζον τοὺς ὑπεναντίους, ὡς ἄν τῶ πλήθει πολύ διαφέροντες και ταϊς άκμαϊς αὐτῶν τε καὶ τῶν ἴππων διὰ τὴν προειρημένην ἀκεραιότητα εο περί την έξοδου τοις δε Ρωμαίοις των ίππέων ύπο-7 γωρησάντων και ψιλωθέντων των της φάλαγγος κεράτων, οί τε λογγοφόροι των Καργηδονίων καλ τὸ τών Νομάδων πλήθος ύπεραίροντες τούς προτεταγμένους των ιδίων καὶ πρὸς τὰ κέρατα προσπίπτοντες 25 τοίς 'Ρωμαίοις πολλά καλ κακά διειργάζοντο καλ μάγεσθαι τοις κατά πρόσωπου ούκ είων. οι δ' έν 8 τοίς βαρέσιν δπλοις παρ' άμφοϊν τὰς πρώτας έχουτες και μέσας της δλης παρεμβολής τάξεις έπι πολύν χρόνον εμάχοντο συστάδην, εφάμιλλον ποιούμενοι ω του κίνδυνου. εν ο καιρο διαναστάντων των εκ 74 της ένέδρας Νομάδων και προσπεσόντων άφνω

κατά νώτου τοῖς άγωνιζομένοις περί τὰ μέσα, μεγάλην ταραχήν καλ δυσχρηστίαν συνέβαινε γίνεσθαι 2 περί τὰς τῶν 'Ρωμαίων δυνάμεις. τέλος δ' ἀμφότερα (τά) κέρατα των περί τον Τεβέριον πιεζούμενα 4 κατά πρόσωπον μεν ύπο των θηρίων, πέριξ δε καί 250. κατά τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας ὑπὸ τῶν εὐζώνων, έτραπησαν καὶ συνωθοῦντο κατὰ τὸν διωγμὸν 8 πρός τὸν ὑποκείμενον ποταμόν. τούτου δὲ συμβάντος οί κατὰ μέσον τὸν κίνδυνον ταγθέντες τῶν 'Ρωμαίων οι μεν κατόπιν έφεστωτες ύπὸ των έκ 10 τῆς ἐνέδρας προσπεσόντων ἀπώλλυντο καὶ κακῶς 4 έπασγον, οί δὲ περὶ τὰς πρώτας χώρας ἐπαναγκα-268. σθέντες έπράτησαν των Κελτων καλ μέρους τινός των Λιβύων καὶ πολλούς αὐτων ἀποκτείναντες 5 διέκοψαν την των Καργηδονίων τάξιν. Θεωρούντες 15 δὲ τοὺς ἀπὸ τῶν ἰδίων κεράτων ἐκπεπιεσμένους, τὸ μεν επιβοηθείν τούτοις ή πάλιν είς την εαυτών άπιέναι παρεμβολήν ἀπέγνωσαν, ύφορώμενοι μέν τὸ πληθος των Ιππέων, κωλυόμενοι δε διά τον ποταμόν καί την έπιφοράν καί συστροφήν τοῦ κατά κεφαλήν 20 6 όμβρου. τηρούντες δε τας τάξεις άθρόοι μετ' άσφαλείας ἀπεγώρησαν είς Πλακεντίαν, ὅντες οὐκ έλάτ-7 τους μυρίων. των δε λοιπών οί μεν πλείστοι περί του ποταμου έφθάρησαν υπό τε των θηρίων καλ 8 των Ιππέων, οι δε διαφυγόντες των πεζων και τὸ 25 πλείστον μέρος των Ιππέων πρός το προειρημένον σύστημα ποιούμενοι την αποχώρησιν ανεκομίσθησαν 9 αμα τούτοις είς Πλακεντίαν. τὸ δὲ τῶν Καργηδονίων στρατόπεδον ξως τοῦ ποταμοῦ καταδιώξαν τούς πολεμίους, ύπο δε του γειμώνος ούκετι δυνά- 30 μενον πορρωτέρω προβαίνειν έπανηλθε πάλιν είς

τὴν παρεμβολήν. καὶ πάντες ἐπὶ μὲν τῆ μάχη περι-10 χαρεῖς ἡσαν, ὡς κατωρθωκότες συνέβαινε γὰρ ὀλίγους μὲν τῶν Ἰβήρων καὶ Λιβύων, τοὺς δὲ πλείους ἀπολωλέναι τῶν Κελτῶν ὑπὸ δὲ τῶν ὅμβρων 11 καὶ τῆς ἐπιγινομένης χιόνος οὕτως διετίθεντο δεινῶς ῶστε τὰ μὲν θηρία διαφθαρῆναι πλὴν ἑνός, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀπόλλυσθαι καὶ τῶν ἵππων διὰ τὸ ψῦχος.

Ο δε Τεβέριος είδως μεν τα συμβεβηχότα, βου-75 10 λόμενος δε κατά δύναμιν επικρύπτεσθαι τούς εν τη 'Ρώμη τὸ γεγονὸς ἔπεμψε τοὺς ἀπαγγελοῦντας ὅτι μάτης γενομένης την νίκην αὐτῶν δ γειμων ἀφείλετο. οί δε 'Ρωμαΐοι παραυτίκα μέν ἐπίστευον τοῖς 2 251. προσπίπτουσιν μετ' οὐ πολύ δε πυνθανόμενοι τοὺς 15 μεν Καρχηδονίους και την παρεμβολήν την αύτων τηρείν καλ τούς Κελτούς πάντας άπονενευκέναι πρός την έκείνων φιλίαν, τούς δε παρ' αύτῶν ἀπολελοι-3 πότας την παρεμβολην έχ της μάχης άνακεχωρηκέναι 19 καλ συνηθροϊσθαι πάντας είς τὰς πόλεις καλ χορη-269. γείσθαι δε τοίς άναγκαίοις έκ θαλάττης άνα τον Πάδον ποταμόν, καὶ λίαν σαφῶς ἔγνωσαν τὰ γεγονότα περί του χίνδυνου. διο και παραδόξου φα-4 νέντος αὐτοζε τοῦ πράγματος, περί τὰς λοιπὰς παρασκευάς διαφερόντως έγίνοντο καλ περλ φυλακήν τών 25 προκειμένων τόπων, πέμποντες είς Σαρδόνα καί Σικελίαν στρατόπεδα, πρός δὲ τούτοις εἰς Τάραντα προφυλακάς και των άλλων τόπων είς τούς εύκαίρους παρεσκεύασαν δε και ναῦς έξήκοντα πεντήρεις. Γνάιος δε Σερουίλιος και Γάιος Φλαμίνιος, οίπερ 5 30 έτυχον υπατοι τότε παθεσταμένοι, συνήγον τούς συμμάχους καὶ κατέγραφον τὰ παρ' αύτοῖς στρατόδπεδα. παρήγον δὲ καὶ τὰς ἀγορὰς τὰς μὲν εἰς ᾿Αρίμινον τὰς δ΄ εἰς Τυρρηνίαν, ὡς ἐπὶ τούτοις ποιητσόμενοι τοῖς τόποις τὴν ἔξοδον. ἔπεμψαν δὲ καὶ πρὸς Ἱέρωνα περὶ βοηθείας, ὡς καὶ πεντακοσίους αὐτοῖς ἔξαπέστειλε Κρῆτας καὶ χιλίους πελτοφόρους ε πάντα δὲ καὶ πανταχόθεν ἐνεργῶς ἡτοίμαζον. τότε γάρ εἰσι φοβερώτατοι Ῥωμαίοι καὶ κοινῆ καὶ κατ᾽ ἰδίαν, ὅταν αὐτοὺς περιστῆ φόβος ἀληθινός.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Γνάιος Κορνήλιος 76 ό καταλειφθείς ύπο τάδελφοῦ Ποπλίου στρατηγός 10 έπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καθάπερ ἐπάνω προείπον. αναγθείς από των του 'Ροδανού στομάτων παντί τῶ στόλω προσέσχε τῆς Ἰβηρίας πρὸς τοὺς 2 κατά τὸ καλούμενον Έμπόριον τόπους. ἀρξάμενος δ' έντεῦθεν ἀποβάσεις έποιεῖτο καὶ τοὺς μὲν ἀπει- 15 θούντας επολιόρκει των την παραλίαν κατοικούντων εως Ίβηρος ποταμού, τούς δε προσδεχομένους έφιλανθρώπει, την ένδεχομένην ποιούμενος περί 3 αὐτῶν προμήθειαν. ἀσφαλισάμενος δὲ τοὺς προσ- 252. κεγωρημότας των παραθαλαττίων προήγε παυτί τω 20 στρατεύματι, ποιούμενος την πορείαν είς την μεσό. 4 γαιον πολύ γάρ ήδη καὶ τὸ συμμαχικὸν ήθροίκει των Ίβήρων. αμα δὲ προιών ας μὲν προσήγετο 270. 5 τὰς δὲ κατεστρέφετο τῶν πόλεων. τῶν δὲ Καργηδονίων, οθς έχων έπλ τούτων απελείφθη των τόπων 25 "Αννων, αντιστρατοπεδευσάντων αύτοις περί πόλιν προσαγορευομένην Κίσσαν, συμβαλών δ Γνάιος έχ παρατάξεως καὶ νικήσας τῆ μάχη πολλῶν μὲν χρημάτων έγένετ' έγκρατής, ώς αν άπάσης τῆς ἀποσκευής των είς Ίταλίαν δρμησάντων παρά τούτοις 30

6 απολελειμμένης, πάντας δε τους έντος Ίβηρος ποτα-

μοῦ συμμάχους ἐποιήσατο καὶ φίλους, ζωγρία δὲ τόν τε τῶν Καργηδονίων στρατηγὸν "Αννωνα καί τὸν τῶν Ἰβήρων ᾿Ανδοβάλην ἔλαβε. τοῦτον δὲ συν-7 έβαινε τύραννον μέν είναι των κατά την μεσόγαιον 5 τόπων, εύνουν δε διαφερόντως αεί ποτε Καρχηδονίοις. ταχύ δὲ συνείς τὸ γεγονὸς Ασδρούβας ήπε 8 παραβοηθών διαβάς τὸν "Ιβηρα ποταμόν, καὶ κατα-9 μαθών ἀπολελειμμένους τούς ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν 'Ρωμαίων, ραθύμως και κατατεθαρρηκότως αναστρε-10 φομένους διὰ τὸ προτέρημα τῶν πεζικῶν στρατοπέδων, παραλαβών ἀπὸ τῆς ξαυτοῦ δυνάμεως πεζούς 10 μέν είς δατακισχιλίους (ίππεῖς δὲ περὶ χιλίους), καὶ καταλαβών έσκεδασμένους κατά τῆς χώρας τοὺς ἀπὸ τῶν πλοίων, πολλούς μέν αὐτῶν ἀπέχτεινεν, τοὺς δὲ 15 λοιπούς ήνάγκασε φυγείν έπὶ τὰς ναῦς. οὖτος μὲν 11 οὖν ἀναγωρήσας καὶ διαβάς αὖθις τὸν Ίβηρα ποταμον έγίνετο περί παρασκευήν καί φυλακήν των έντὸς τοῦ ποταμοῦ τόπων, ποιούμενος τὴν παραγειμασίαν εν Καινή πόλει. δ δε Γνάιος συνάψας 12 20 τῷ στόλῷ καὶ τοὺς αἰτίους τῷν συμβεβηκότων κατὰ τούς παρ' αὐτοῖς έθισμούς κολάσας, τὸ λοιπὸν ἤδη συναγαγών έπλ ταύτὸ τήν τε πεζήν καλ τήν ναυτικήν στρατιάν έν Ταρράκωνι την παραχειμασίαν 2 έποιείτο. διαδούς δὲ τὴν λείαν ίσως τοῖς στρατιώ- 1 25 ταις μεγάλην εύνοιαν καὶ προθυμίαν ένειργάσατο πρός τὸ μέλλον.

271. Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἐν τούτοις ἦν. 77 ἐνισταμένης δὲ τῆς ἐαρινῆς ὥρας, Γάιος μὲν Φλαμίνιος ἀναλαβὼν τὰς αὐτοῦ δυνάμεις προῆγε διὰ
30 Τυρρηνίας καὶ κατεστρατοπέδευσε πρὸ τῆς τῶν ᾿Αρρητίνων πόλεως, Γνάιος δὲ Σερουίλιος τοὔμπαλιν 2

ώς έπ' 'Αριμίνου, ταύτη παρατηρήσων την είσβολην 3 των ύπεναντίων. 'Αννίβας δε παραγειμάζων έν τη Κελτική τούς μεν 'Ρωμαίους των έκ τής μάγης αίχμαλώτων έν φυλακή συνείζεν, τὰ μέτρια τῶν ἐπιτη-4 δείων διδούς, τους δε συμμάγους αὐτῶν τὸ μεν τ πρώτον έν τη πάση φιλανθρωπία διεξήγεν, μετά δὲ ταῦτα συναγαγών παρεκάλει, φάσκων οὐκ ἐκείνοις ήκειν πολεμήσων, άλλὰ 'Ρωμαίοις ύπερ έκείνων, 5 διόπερ έφη δείν αὐτούς, έὰν ὀρθῶς φρονῶσιν, 6 ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς αύτὸν φιλίας. παρείναι γὰρ 10 πρώτου μεν την έλευθερίαν ανακτησόμενος Ίταλιώταις, δμοίως δε τας πόλεις και την χώραν, ην ύπο 'Ρωμαίων ἀπολωλεκότες έκαστοι τυγχάνουσι, συνανα-7 σώσων. ταῦτα δ' είπὼν ἀφῆκε πάντας χωρίς λύτρων είς την οίχειαν, βουλόμενος αμα μέν προχαλείσθαι διά 15 τοιούτου τρόπου πρός αύτον τούς κατοικούντας την Ίταλίαν, αμα δ' ἀπαλλοτριοῦν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, ἐρεθίζειν δὲ τοὺς δοκοῦντας πόλεσιν ἢ λιμέσιν ήλαττωσθαί τι διὰ τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς.

78 Έχρήσατο δέ τινι καὶ Φοινικικῷ στρατηγήματι so 2 τοιούτῷ κατὰ τὴν παραχειμασίαν. ἀγωνιῶν γὰρ τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα διὰ τὸ πρόσφατον τῆς πρὸς αὐτοὺς συστάσεως κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας, ἀρμοζούσας ταὶς κατὰ τὰς ὁλοσχερεὶς διαφορὰς τῶν ἡλι- 25 3 κιῶν ἐπιπρεπείαις, καὶ ταὐταις ἐχρῆτο συνεχῶς μετατιθέμενος ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐσθῆτας μετελάμβανε 4 τὰς καθηκούσας ἀεὶ ταὶς περιθεταίς. δι' ὧν οὐ 272. μόνον τοὶς αἰφνιδίως ἰδοῦσι δύσγνωστος ἡν, ἀλλὰ 254. καὶ τοῖς ἐν συνηθείς γεγονόσιν. 20

τω τον πόλεμον έν τη παρ' αύτων γώρα λαμβάνειν την τριβήν, σπεύδοντας δε και μετεώρους όντας είς την πολεμίαν, προφάσει μεν διά την πρός 'Ρωμαίους δονήν, τὸ δὲ πλεῖον διὰ τὰς ἀφελείας, ἔχρινε 5 την ταγίστην άναζευννύειν και συνεκπληρούν τάς των δυνάμεων δρμάς. διόπερ αμα τω την ωραν 6 μεταβάλλειν πυνθανόμενος των μάλιστα της χώρας δοκούντων έμπειρείν τὰς μέν ἄλλας έμβολὰς τὰς είς την πολεμίαν μαχράς εύρισκε και προδήλους τοίς 10 ύπεναντίοις, την δε διά των έλων είς Τυρρηνίαν φέρουσαν δυσχερή μεν σύντομον δε και παράδοξον φανησομένην τοῖς περί τὸν Φλαμίνιον, ἀεὶ δέ πως ? οίκεζος (ὢν) τη φύσει τούτου τοῦ μέρους ταύτη προέθετο ποιείσθαι την πορείαν. διαδοθείσης δέ 8 15 της φήμης έν τω στρατοπέδω διότι μέλλει διά τινων έλων άγειν αὐτοὺς ὁ στρατηγός, πᾶς τις εὐλαβῶς είχε πρός την πορείαν, ύφορώμενος βάραθρα καί τούς λιμνώδεις των τόπων. 'Αννίβας δ' έπιμελως 79 έξηταχώς τεναγώδεις καί στερεούς ύπάρχοντας τούς 20 κατά την δίοδον τόπους, άναζεύξας είς μεν την πρωτοπορείαν έθηκε τούς Λίβυας καὶ "Ιβηρας και καν το γρησιμώτερον μέρος της σφετέρας δυνάμεως, συγκαταμίξας αὐτοῖς τὴν ἀποσκευήν, ΐνα πρὸς τὸ παρὸν εὐπορῶσι τῶν ἐπιτηδείων πρὸς γὰρ τὸ 2 25 μέλλον είς τέλος άφροντίστως είγε περί παντός τοῦ σπευοφόρου, λογιζόμενος ώς έαν αψηται της πολεμίας, ήττηθείς μέν οὐ προσδεήσεται τῶν ἀναγκαίων, κρατών δε τών υπαίθρων ούκ απορήσει τών έπιτηδείων. έπι δε τοῖς προειρημένοις έπέβαλε τοὺς 3 30 Κελτούς, έπὶ δὲ πᾶσι τοὺς ίππεῖς. ἐπιμελητὴν δὲ 4 τῆς οὐραγίας τὸν ἀδελφὸν ἀπέλιπε Μάγωνα τῶν τε

278. λοιπών γάριν καὶ μάλιστα τῆς τῶν Κελτών μαλακίας καὶ φυνοπονίας, ϊν' έὰν κακοπαθοῦντες τρέπωνται πάλιν είς τουπίσω, κωλύη διά των Ιππέων δ καὶ προσφέρη τὰς χεῖρας αὐτοῖς. οί μὲν οὖν Ἰβη-255. ρες και Λίβυες δι' ακεραίων των έλων ποιούμενοι 5 την πορείαν μετρίως κακοπαθούντες ήνυον, ατε καί φερέκακοι πάντες όντες καί συνήθεις ταίς τοιαύταις 6 ταλαιπωρίαις. οί δε Κελτοί δυσγερώς μεν είς τούμπροσθεν προύβαινον, τεταραγμένων καλ διαπεπατημένων είς βάθος των έλων, έπιπόνως δε και ταλαι- 10 πώρως ὑπέμενον την κακοπάθειαν, ἄπειροι πάσης 7 της τοιαύτης όντες κακουγίας. έκωλύοντο δε πάλιν άπονεύειν είς τουπίσω διά τους έφεστώτας αύτοις 8 Ιππείς. πάντες μεν οδυ έκακοπάθουν και μάλιστα διὰ τὴν ἀγρυπνίαν, ὡς ἄν έξῆς ἡμέρας τέτταρας 15 καί τρείς νύκτας συνεχώς δι' ύδατος ποιούμενοι την πορείαν. διαφερόντως γε μήν επόνουν καί 9 κατεφθείρουθ' ύπερ τους άλλους οί Κελτοί, των δ' ὑποζυγίων αὐτοῦ τὰ πλεϊστα πίπτοντα διὰ τοὺς πηλούς ἀπώλλυντο, μίαν παρεχόμενα χρείαν έν τῷ 30 10 πεσείν τοίς ανθοώποις καθεζόμενοι ναο έπ' αὐτῶν καί των σκευών σωρηδόν ύπερ το ύγρον ύπερείχον καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ βραχὸ μέρος τῆς νυκτὸς 11 ἀπεκοιμώντο. οὐκ όλίγοι δὲ καὶ τῶν ἵππων τὰς όπλας απέβαλου δια την συνέγειαν της δια των 25 12 πηλών πορείας. 'Αννίβας δε μόλις έπι του περιλειφθέντος θηρίου διεσώθη μετά πολλής ταλαιπωρίας, ὑπεραλγής ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης δφθαλμίας αὐτῷ, δι' ἢν καὶ τέλος ἐστερήθη τῆς μιᾶς ὄψεως, οὐκ ἐπιδεγομένου τοῦ καιροῦ καταμονὴν 30 οὐδε θεραπείαν διὰ τὸ τῆς περιστάσεως ἀδύνατον.

Διαπεράσας δε παραδόξως τους ελώδεις τόπους 80 καί καταλαβών έν Τυροηνία του Φλαμίνιου στρατοπεδεύοντα πρὸ τῆς τῶν Αρρητίνων πόλεως, τότε 274. μεν αύτοῦ προς τοῖς Ελεσι κατεστρατοπέδευσε, βου-2 5 λόμενος τήν τε δύναμιν άναλαβείν καὶ πολυπραγμονήσαι τὰ περί τοὺς ὑπεναντίους καὶ τοὺς προκειμένους των τόπων. πυνθανόμενος δε την μεν B γώραν την πρόσθεν πολλής γέμειν ώφελείας, τὸν δε Φλαμίνιου όγλοκόπου μεν και δημαγωγόν είναι 10 τέλειου, πρός άληθινών δε καί πολεμικών πραγμάτων γειρισμόν ούκ εύφυη, πρός δὲ τούτοις καταπεπιστευκέναι τοῖς σφετέροις πράγμασιν, συνελογίζετο 4 256. διότι παραλλάξαντος αὐτοῦ τὴν ἐκείνων στρατοπεδείαν και καθέντος είς τούς έμπροσθεν τόπους τὰ 15 μεν άγωνιων τον έπιτωθασμον των όχλων ού δυνήσεται περιοραν δηουμένην την χώραν, τὰ δὲ κατηλγηκώς παρέσται προγείρως είς πάντα τόπον έπόμενος, σπουδάζων δι' αύτοῦ ποιήσασθαι τὸ προτέρημα καί μή προσδέξασθαι την παρουσίαν τοῦ την 20 ίσην ἀργὴν ἔγοντος. ἐξ ὧν πολλοὺς αὐτὸν ὑπελάμ- 5 βανε παραδώσειν καιρούς πρός ἐπίθεσιν. πάντα δ' έμφρόνως έλογίζετο ταῦτα καλ πραγματικώς οὐ γάρ 81 είχὸς άλλως είπεῖν, ώς εί τις οίεται χυριώτερόν τι μέρος είναι στρατηγίας του γνώναι την προαίρεσιν 25 χαὶ φύσιν τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται. καθάπερ γαρ έπλ των κατ' ἄνδρα καλ 2 ζυγον άγωνισμάτων δεῖ τον μέλλοντα νικᾶν συνθεωρείν πως δυνατόν έφικέσθαι τοῦ σκοποῦ καί τί γυμνον ή ποτον έξοπλον μέρος φαίνεται των 30 άνταγωνιστών, ούτως χρή και τούς ύπερ των δλων 8 προεστώτας σχοπείν ούχ ὅπου τι τοῦ σώματος γυ-

μνόν, άλλὰ ποῦ τῆς ψυχῆς εὐχείρωτόν τι παραφαίνεται 4 τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, ἐπειδή πολλοί μὲν διά βαθυμίαν και την σύμπασαν άργίαν ού μόνον τάς ποινάς πράξεις, άλλά και τούς ίδίους καταπρο-5 Ιενται βίους ἄρδην, πολλοί δὲ διὰ τὴν πρός τὸν 5 οίνον έπιθυμίαν οὐδ' ὑπνῶσαι δύνανται γωρίς 275. 6 άλλοιώσεως καὶ μέθης, ένιοι δὲ διὰ τὰς τῶν ἀφροδισίων δομάς και την έν τούτοις έκπληξιν ού μόνον πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους πεποιήκασιν, ἀλλὰ καὶ 7 τὸ ζῆν αύτῶν ἀφήρηνται μετ' αίσχύνης. καὶ μὴν 10 δειλία και βλακεία κατ' ιδίαν μεν αύτοις δνειδος έπιφέρει τοις έχουσι, περί δε τον των όλων ήνεμόνα γενομένη ποινόν έστι παί μέγιστον συμπτω-8 μάτων. οὐ γὰρ μόνον ἀπράκτους ποιεί τοὺς ὑποταττομένους, πολλάκις δε και κινδύνους επιφέρει 15 9 τούς μεγίστους τοῖς πεπιστευκόσι. προπέτειά γε μήν καί θρασύτης καί θυμός άλογος, έτι δε κενοδοξία και τύφος εύγείρωτα μέν τοις έγθροίς, έπισφαλέστατα δὲ τοις φίλοις. πρὸς γὰρ πᾶσαν ἐπιβουλήν, 257. 10 ένέδραν, απάτην έτοιμος δ γε τοιούτος. διόπερ εί 20 τις δύναιτο συννοείν τὰ περί τοὺς πέλας άμαρτήματα και τηδέ που προσιέναι τοις υπεναντίοις, ή μάλιστα και δι' ών εύχείρωτος έσθ' ὁ προεστώς των πολεμίων, τάχιστ' αν των δλων κατακρατοίη. 11 καθάπερ γὰρ νεως έὰν ἀφέλη τις τὸν κυβερνήτην, 36 τὸ όλον αὐτανδρὶ σκάφος ὑποχείριον γίνεται τοῖς έχθροις, τὸν αὐτὸν τρόπον έὰν τὸν προεστώτα [πόλεμον] δυνάμεως γειρώσηταί τις κατά τὰς ἐπιβολάς και συλλογισμούς, αὐτανδρί γίνεται πολ-12 λάκις κρατείν των άντιταττομένων. & δή καὶ τότε 80 προϊδόμενος καὶ συλλογισάμενος 'Αννίβας περί

τοῦ τῶν ἐναυτίων ἡγεμόνος οὐ διεσφάλη τῆς ἐπιβολῆς.

'Ως γαρ δάττον ποιησάμενος αναζυγήν από των 82 κατά την Φαισόλαν τόπων και μικρόν ύπεράρας την 5 των 'Ρωμαίων στρατοπεδείαν ένέβαλεν είς την προκειμένην χώραν, εὐθέως μετέωρος ήν δ Φλαμίνιος 2 καλ θυμοῦ πλήρης, δοξάζων έαυτὸν ὑπὸ τῶν έναντίων καταφρονεϊσθαι, μετά δὲ ταῦτα πορθουμένης 3 της γώρας, και πανταγόθεν τοῦ καπνοῦ σημαίνοντος 276, την καταφθοράν αὐτης, ἐσχετλίαζε, δεινὸν ἡγούμενος τὸ γινόμενον. διὸ καὶ τινών οἰομένων δεῖν μὴ προ-4 γείρως έπακολουθεῖν μηδε συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, φυλάττεσθαι δε καί προσέγειν το πλήθος τών ίππέων, μάλιστα δὲ καὶ τὸν ἔτερον ὕπατον προσ-15 λαβείν και πασιν έπι ταύτο τοις στρατοπέδοις όμοῦ ποιήσασθαι τὸν κίνδυνον, οὐχ οἶον προσεῖχε τοις 5 λεγομένοις, άλλ' οὐδ' άνείχετο τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα, παρεκάλει δ' αὐτοὺς ἐν νῷ λαμβάνειν τί 6 λέγειν είκὸς τοὺς έν τῆ πατρίδι τῆς μὲν χώρας κατα-20 φθειρομένης σχεδον έως πρός αὐτην την 'Ρώμην, αὐτῶν δὲ κατόπιν τῶν πολεμίων ἐν Τυρρηνία στρατοπεδευόντων, τέλος δέ, ταῦτ' εἰπών, ἀναζεύξας 7 προήγε μετά τής δυνάμεως, οὐ καιρόν, οὐ τόπον προορώμενος, μόνον δε σπεύδων συμπεσείν τοίς 25 πολεμίοις, ώς προδήλου της νίκης αὐτοῖς ὑπαργού-258. σης τηλικούτον γάρ προενεβεβλήκει κατελκισμόν 8 τοίς δηλοις ώστε πλείους είναι των τὰ ὅπλα φερόντων τούς έχτὸς παρεπομένους τῆς ἀφελείας χάριν, κομίζοντας άλύσεις και πέδας και πάσαν την τοιαύ-» την παρασκευήν. δ γε μήν 'Αννίβας αμα μέν είς 9 τούμπροσθεν ώς πρός την 'Ρώμην προήει διά της

Τυρρηνίας, εὐώνυμον μέν πόλιν έχων την προσαγορευομένην Κυρτώνιον και τὰ ταύτης όρη, δεξιὰν δὲ 10 την Ταρσιμέννην καλουμένην λίμνην αμα δε προάνων έπυρπόλει και κατέφθειρε την χώραν, βουλόμενος έκκαλέσασθαι τὸν θυμὸν τῶν ὑπεναντίων. 5 11 έπει δε του Φλαμίνιου ήδη συνάπτουτα καθεώρα, τόπους δ' εύφυείς συνεθεώρησε πρός την χρείαν, 83 ένίνετο ποὸς τὸ διακινδυνεύειν. ὅντος δὲ κατὰ τὴν δίοδον αὐλῶνος ἐπιπέδου, τούτου δὲ παρὰ μὲν τὰς είς μήκος πλευράς έκατέρας βουνούς έγοντος ύψη- 10 λούς και συνεγείς, παρά δὲ τὰς είς πλάτος κατά μέν την άντικού λόφον έπικείμενον έρυμνον καί δύσβατον, κατά δὲ τὴν ἀπ' οὐρᾶς λίμνην τελείως 277, στενήν ἀπολείπουσαν πάροδον ὡς εἰς τὸν αὐλῶνα 2 παρά την παρώρειαν, διελθών τὸν αὐλῶνα παρά 15 την λίμνην τον μεν κατά πρόσωπον της πορείας λόφον αὐτὸς κατελάβετο καὶ τοὺς "Ιβηρας καὶ τοὺς 8 Λίβυας έχων έπ' αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε, τοὺς δὲ Βαλιαρείς και λογγοφόρους κατά την πρωτοπορείαν έκπεριάγων ύπὸ τοὺς έν δεξιᾶ βουνοὺς τῶν παρὰ 20 τον αυλώνα κειμένων, έπλ πολύ παρατείνας, ύπ-4 έστειλε, τους δ' ίππεῖς καὶ τους Κελτους δμοίως τῶν εὐωνύμων βουνῶν κύκλω περιαγαγών παρεξέτεινε συνεγείς, ώστε τους έσχάτους είναι κατ' αὐτὴν τὴν εἴσοδον τὴν παρά τε τὴν λίμνην καὶ τὰς 25 παρωρείας φέρουσαν είς του προειρημένου τόπου. Ο μεν οδυ Άννίβας ταῦτα προκατασκευασάμενος της νυκτός και περιειληφώς τον αύλωνα ταίς ένθ έδραις την ήσυγίαν είχεν. δ δε Φλαμίνιος είπετο 7 κατόπιν, σπεύδων συνάψαι [τῶν πολεμίων] κατ- 30 εστρατοπεδευκώς δε τη προτεραία πρός αὐτη τη 259.

λίμνη τελέως όψε της ώρας, μετά ταῦτα της ημέρας έπιγενομένης εύθέως ἐπὶ τὴν έωθινὴν ἡγε τὴν πρωτοπορείαν παρά την λίμνην είς τον ύποκείμενον αύλῶνα, βουλόμενος έξάπτεσθαι τῶν πολεμίων. 5 ούσης δε της ημέρας όμιχλώδους διαφερόντως, 'Αν-84 νίβας αμα τῶ τὸ πλείστον μέρος τῆς πορείας εἰς τὸν αὐλῶνα προσδέξασθαι καὶ συνάπτειν πρὸς αὐτὸν ήδη την των έναντίων πρωτοπορείαν αποδούς τα συνθήματα και διαπεμψάμενος πρός τούς έν ταῖς ιο ένέδραις συνεπεχείρει πανταχόθεν αμα τοῖς πολεμίοις. οί δε περί του Φλαμίνιου, καραδόξου γενο-2 μένης αὐτοῖς τῆς ἐπιφανείας, ἔτι δὲ δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαργούσης, καὶ τῶν πολεμίων κατὰ πολλούς τόπους ἐξ ὑπερδεξίου 15 καταφερομένων καὶ προσπιπτόντων, οὐχ οἶον παραβοηθείν εδύναντο πρός τι των δεομένων οι ταξίαρ-278. γοι καλ γιλίαργοι τῶν 'Ρωμαίων, ἀλλ' οὐδὲ συννοῆσαι τὸ γινόμενον. ἄμα γὰρ οί μὲν κατὰ πρόσωπον, 3 οί δ' ἀπ' οὐρᾶς, οί δ' ἐκ τῶν πλαγίων αὐτοῖς προσ-20 έπιπτον. διὸ καὶ συνέβη τοὺς πλείστους ἐν αὐτῷ τῷ 4 τῆς πορείας σχήματι κατακοπῆναι, μη δυναμένους αύτοις βοηθείν, άλλ' ώσανεί προδεδομένους ύπὸ τῆς τοῦ προεστῶτος ἀκρισίας. ἔτι γὰρ διαβουλευό- δ μενοι τί δεϊ πράττειν ἀπώλλυντο παραδόξως. έν 6 25 & καιρώ και τον Φλαμίνιον αύτον δυσχρηστούμενον καλ περικακούντα τοις όλοις προσπεσόντες τινές των Κελτών ἀπέκτειναν. Επεσον οὖν τῶν Ῥωμαίων κατὰ 7 τὸν αὐλῶνα σχεδὸν εἰς μυρίους καὶ πεντακισχιλίους, ούτ' είκειν τοῖς παροῦσιν οὔτε πράττειν οὐδὲν δυνά-30 μενοι, τούτο δ' έκ των έθισμων αὐτὸ περὶ πλείστου ποιούμενοι, τὸ μὴ φεύγειν μηδε λείπειν τὰς τάξεις.

8οί δὲ κατὰ πορείαν μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τῆς παρωρείας ἐν τοῖς στενοῖς συγκλεισθέντες αἰσχρῶς, 9 ἔτι δὲ μᾶλλον ταλαιπώρως διεφθείροντο. συνωθούμενοι [μὲν] γὰρ εἰς τὴν λίμνην οί μὲν διὰ τὴν παράστασιν τῆς διανοίας δρμῶντες ἐπὶ τὸ νήχεσθαι σὺν τοῖς ὅπλοις ἀπεπνίγοντο, τὸ δὲ πολὺ πλῆθος μέχρι μὲν τοῦ δυνατοῦ προβαΐνον εἰς τὴν λίμνην ἔμενε 260.

10 τὰς κεφαλὰς αὐτὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν ὑπερίσχον ἐπιγενομένων δὲ τῶν ἰππέων, καὶ προδήλου γενομένης ἀπωλείας ἔξαίροντες τὰς χείρας καὶ δεόμενοι ζω- 10 γρεῖν καὶ πᾶσαν προϊέμενοι φωνὴν τὸ τελευταΐον οἱ μὲν ὑπὸ τῶν πολεμίων, τινὲς δὲ παρακαλέσαντες

11 αύτοὺς διεφθάρησαν. έξακισχίλιοι δ' ίσως τῶν κατὰ τὸν αὐλῶνα τοὺς κατὰ πρόσωπον νικήσαντες παραβοηθεῖν μὲν τοῖς ἰδίοις καὶ περιίστασθαι τοὺς 15 ὑπεναντίους ἠδυνάτουν διὰ τὸ μηδὲν συνορᾶν τῶν γινομένων, καίπερ μεγάλην δυνάμενοι πρὸς τὰ ὅλα

12 παρέχεσθαι χρείαν άεὶ δὲ τοῦ πρόσθεν ὀρεγόμενοι προήγον, πεπεισμένοι συμπεσεῖσθαί τισιν, ἔως ἔλαθον ἐκπεσόντες πρὸς τοὺς ὑπερδεξίους τόπους. 20

279. 13 γενόμενοι δ' έπὶ τῶν ἄκρων, καὶ τῆς ὁμίχλης ῆδη πεπτωκυίας συνέντες τὸ γεγονὸς ἀτύχημα καὶ ποιείν οὐδὲν ὅντες ἔτι δυνατοὶ διὰ τὸ τοῖς ὅλοις ἐπικρατείν καὶ πάντα προκατέχειν ἤδη τοὺς πολεμίους, συστραφέντες ἀπεγώρησαν εἴς τινα κώμην Τυρρη- 25

14 νίδα. μετὰ δὲ τὴν μάχην ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μετὰ τῶν Ἰβήρων καὶ λογχοφόρων Μαάρβα καὶ περιστρατοπεδεύσαντος τὴν κώμην, ποικίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, ἀποθέμενοι τὰ ὅπλα παρέδοσαν αὐτοὺς ὑποσπόνδους, ὡς τευξόμενοι τῆς 30 σωτηρίας.

Τὰ μὲν οὖν περί τὸν ὅλον κίνδυνον τὸν γενό-15 μενον έν Τυροηνία 'Ρωμαίρις και Καρχηδονίρις τούτον έπετελέσθη τον τρόπον. 'Αννίβας δέ, προς 85 αὐτὸν ἐπαναχθέντων τῶν ὑποσπόνδων, ὁμοίως δὲ 5 καὶ τῶν ἄλλων αίγμαλώτων, συναγαγών πάντας, δυτας πλείους των μυρίων καλ πεντακισγιλίων, πρώ- 2 τον μεν διεσάφησεν δτι Μαάρβας οὐκ είη κύριος άνευ της αύτου γνώμης διδούς την άσφάλειαν τοίς ύποσπόνδοις, μετὰ δὲ ταῦτα κατηγορίαν ἐποιήσατο 10 'Ρωμαίων. λήξας δε τούτων, δσοι μεν ήσαν 'Ρω-3 μαΐοι των έαλωχότων, διέδωχεν είς φυλαχήν έπὶ τὰ τάγματα, τοὺς δὲ συμμάχους ἀπέλυσε χωρίς λύτρων 261. απαντας είς την οίκείαν, έπιφθενξάμενος τον αὐτον 4 δυ καλ πρόσθευ λόγου δτι πάρεστι πολεμήσων οὐκ 15 Ιταλιώταις, άλλὰ 'Ρωμαίοις ύπλο τῆς 'Ιταλιωτών έλευθερίας, την δ' έαυτοῦ δύναμιν άνελάμβανε 5 καὶ τῶν νεκρῶν τῶν ἐκ τῆς σφετέρας δυνάμεως τούς έπιφανεστάτους έθαψεν, όντας είς τριάκοντα τὸν ἀριθμόν οί μεν γὰρ πάντες είς χιλίους καί 20 πεντακοσίους έπεσον, τον ήσαν οι πλείους Κελτοί. ταῦτα δὲ πράξας διενοείτο μετὰ τάδελφοῦ καὶ τῶν 6 φίλων που και πως δεί ποιείσθαι την δρμήν, εύθαρσης ων ήδη περί των δλων.

Είς δὲ τὴν 'Ρώμην προσπεσόντος ἤδη τοῦ γεγο-7
25 νότος ἀτυχήματος, στέλλεσθαι μὲν ἢ ταπεινοῦν τὸ
280. συμβεβηκὸς οἱ προεστῶτες τοῦ πολιτεύματος ἠδυνάτουν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, λέγειν δὲ
τοῖς πολλοῖς ἡναγκάζοντο τὰ γεγονότα, συναθροίσαντες τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν. διόπερ ἄμα τῷ 8
30 τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὅχλοις ἀπὸ τῶν ἐμβόλων
ὅτι,, Λειπόμεθα μάχη μεγάλη", τηλικαύτην συνέβη γε-

νέσθαι διατροπὴν ὅστε τοῖς παραγενομένοις ἐφ' ἐκατέρων τῶν καιρῶν πολλῷ μεῖζον τότε φανῆναι τὸ 8 γεγονὸς ἢ παρ' αὐτὸν τὸν τῆς μάχης καιρόν. καὶ τοῦτ' εἰκότως συνέβη. πολλῶν γὰρ χρόνων ἄπειροι καὶ τοῦ ὁἡματος καὶ τοῦ πράγματος ὑπάρχοντες τῆς 5 ὁμολογουμένης ἥττης οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ σχῆμα 10 τὴν περιπέτειαν ἔφερον. οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἔμενε λογισμοῦ καὶ διενοεῖτο περὶ τοῦ μέλλοντος πῶς καὶ τί πρακτέον ἐκάστοις εἶη.

Κατά δε τούς της μάγης καιρούς Γνάιος Σερουί-86 λιος δ προκαθήμενος υπατος έπλ των κατ' 'Αρίμινον 2 τόπων - οὖτοι δ' είσιν ἐπὶ τῆς παρὰ τὸν ᾿Αδρίαν πλευρᾶς, οὖ συνάπτει τὰ Γαλατικά πεδία πρὸς τὴν άλλην Ίταλίαν, οὐ μακράν τῆς εἰς θάλατταν έκβο- 15 3 λης των του Πάδου στομάτων - άκούσας είσβεβληκότα του 'Αυνίβαν είς Τυρρηνίαν άντιστρατοπεδεύειν τῷ Φλαμινίω, πᾶσι μὲν ἐπεβάλετο τοῖς στρατοπέδοις αύτος συνάπτειν, άδυνατών δε διά το της στρατιάς βάρος Γάιον Κεντήνιον κατά σπουδήν δούς τετρα- 262. κιστιλίους Ιππεζς προεξαπέστειλε, βουλόμενος, εί δέοινθ' οί καιροί, πρὸ τῆς αύτοῦ παρουσίας τούτους 4 καταταχεῖν. 'Αννίβας δέ, μετὰ τὴν μάχην προσαγγελθείσης αὐτῷ τῆς τῶν ὑπεναντίων βοηθείας, έξαποστέλλει Μαάρβαν έχοντα τοὺς λογχοφόρους καί τι 25 δ μέρος των Ιππέων. οι και συμπεσόντες τοις περί τον Γάιον εν αὐτη μεν τη πρώτη συμπλοκή σχεδον τούς ημίσεις αὐτῶν διέφθειραν, τούς δὲ λοιπούς είς τινα λόφον συνδιώξαντες τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα 6 πάντας έλαβον ύποχειρίους. έν δε τῆ 'Ρώμη, τρι-30 ταίας ούσης της κατά την μάχην προσαγγελίας,

- 281. καὶ μάλιστα τότε τοῦ πάθους κατὰ τὴν πόλιν ὡσανεὶ φλεγμαίνοντος, ἐπιγενομένης καὶ ταύτης τῆς περιπετείας οὐ μόνον τὸ πλῆθος, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγκλητον αὐτὴν συνέβη διατραπῆναι. διὸ καὶ παρέντες το τὴν κατ' ἐνιαυτὸν ἀγωγὴν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν αῖρεσιν τῶν ἀρχόντων μειζόνως ἐπεβάλοντο βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, νομίζοντες αὐτοκράτορος δεῖσθαι στρατηγοῦ τὰ πράγματα καὶ τοὺς περιεστῶτας καιρούς.
  - 'Αννίβας δε κατατεθαροηκώς τοις όλοις ήδη τὸ 8 μεν συνεγγίζειν τη Ρώμη κατά το παρον απεδοκίμασεν, την δε χώραν επιπορευόμενος άδεως επόρθει, ποιούμενος την πορείαν ως έπι τον Αδρίαν. νύσας τε τήν τε τῶν "Ομβρων καλουμένην γώραν 15 καλ την των Πικέντων ήκεν δεκαταίος πρός τούς κατά τὸν ᾿Αδρίαν τόπους, πολλής μὲν λείας γεγονώς 10 έγχρατής, ώστε μήτ' άγειν μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ἀφελείας, πολὺ δὲ πλῆθος ἀνθρώπων ἀπεκταγκώς κατὰ τὴν δίοδον καθάπεο νὰο 11 20 εν ταϊς των πόλεων καταλήψεσι, καλ τότε παράγγελμά τι δεδομένον ήν φονεύειν τοὺς ὑποπίπτοντας των έν ταῖς ἡλικίαις. ταῦτα δ' ἐποίει διὰ τὸ προϋπάρχον αὐτῷ μίσος ξμφυτον πρὸς 'Ρωμαίους. ἐν 87 ω καιρώ καταστρατοπεδεύσας παρά τὸν Αδρίαν ἐν 25 γώρα πρὸς πάντα τὰ γεννήματα διαφερούση μεγάλην έποιεῖτο σπουδήν ύπερ τῆς ἀναλήψεως καὶ 263, θεραπείας των ανδρών, ούχ ήττον δε και των ίππων. ως αν γαρ υπαίθρου της παραχειμασίας γε- 2 γενημένης έν τοῖς κατὰ Γαλατίαν τόποις, ὑπό τε τοῦ 30 ψύχους και τῆς ἀνηλειψίας, ἔτι δὲ τῆς μετὰ ταῦτα διὰ τῶν έλῶν πορείας καὶ ταλαιπωρίας ἐπεγεγόνει

σχεδον απασι τοῖς ῖπποις, όμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν δ λεγόμενος λιμόψωρος καλ τοιαύτη καγεξία. 282. 3 διὸ γενόμενος έγκρατης γώρας εὐδαίμονος έσωματοποίησε μέν τους ιππους, ανεκτήσατο δε τά τε σώματα καί τὰς ψυγάς τῶν στρατιωτῶν μετακαθ- 5 ώπλισε δε τούς Λίβυας είς τον 'Ρωμαϊκον τρόπον έκλεκτοῖς ὅπλοις, ὡς ἀν γενονὼς κύριος τοσούτων 4 σχύλων. έξαπέστειλε δε κατά θάλατταν έν τῶ καιοῷ τούτω καὶ τοὺς διασαφήσοντας είς τὴν Καργηδόνα περί τῶν γεγονότων τότε γὰρ πρῶτον ἡψατο 10 θαλάττης, ἀφ' οὖ τὴν εἰσβολὴν ἐποιήσατο τὴν εἰς 5 Ίταλίαν. έω' οίς ακούσαντες μεναλείως έγαρησαν οί Καργηδόνιοι και πολλήν έποιούντο σπουδήν και πρόνοιαν ύπερ τοῦ κατά πάντα τρόπον έπικουρείν και τοξε έν Ίταλία και τοξε έν Ίβηρία πράγμασι. 15 'Ρωμαΐοι δὲ δικτάτορα μὲν κατέστησαν Κόιντον Φάβιον, άνδρα καὶ φρονήσει διαφέροντα καὶ πεφυκότα καλώς. Ετι γοῦν έπεκαλοῦντο καὶ καθ' ήμᾶς οί ταύτης της οίκίας Μάξιμοι, τοῦτο δ' έστι μέγιστοι, διά τὰς ἐκείνου τάνδρὸς ἐπιτυχίας καὶ πράξεις. 20 7 δ δε δικτάτωρ ταύτην έχει την διαφοράν των ύπάτων των μεν γάρ υπάτων έκατέρω δώδεκα πελέκεις 8 ἀκολουθοῦσι, τούτφ δ' είκοσι καὶ τέτταρες, κάκεζνοι μεν έν πολλοίς προσδέονται της συγκλήτου πρός τὸ συντελείν τὰς ἐπιβολάς, οὖτος δ' ἔστιν αὐτο- 25 κράτωρ στρατηγός, οδ κατασταθέντος παραχρημα διαλύεσθαι συμβαίνει πάσας τὰς ἀργὰς ἐν τῆ Ῥώμη 9 πλην των δημάρχων. οὐ μην άλλα περί μεν τούτων έν άλλοις άκριβεστέραν ποιησόμεθα την δια 🐽 στολήν. αμα δε τῷ δικτάτορι κατέστησαν Ιππάρχην Μάρκον Μινύκιον. οδτος δε τέτακται μεν ύπὸ

τὸν αὐτοκράτορα, γίνεται δ' οἱονεὶ διάδοχος τῆς 264. ἀρχῆς ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς.

Αννίβας δε κατά βραχύ μεταθείς την παρεμβο-88 λην ενδιετριβε τη παρά τον Αδρίαν χώρα και τούς s μεν ιππους εκλούων τοις παλαιοίς οίνοις διά τὸ 288. πλήθος έξεθεράπευσε την καγεξίαν αὐτῶν καὶ την ψώραν, παραπλησίως δε και των άνδρων τούς μεν? τραυματίας έξυγίασε, τούς δε λοιπούς εύέκτας παρεσκεύασε καὶ προθύμους εἰς τὰς ἐπιφερομένας χρείας. 10 διελθών δε και καταφθείρας τήν τε Πραιτεττιανήν 3 και την 'Αδριανήν έτι δε την Μαρρουκίνην και Φρεντανήν γώραν ώρμησε ποιούμενος την πορείαν είς την Ίαπυγίαν. ής διηρημένης είς τρείς δνομα-4 σίας, και των μεν προσαγορευομένων Δαυνίων, (των 15 δε Πευκετίων), των δε Μεσσαπίων, είς πρώτην ένέβαλε την Δαυνίαν. ἀρξάμενος δε ταύτης ἀπό 5 Λουκαρίας, ούσης αποικίας 'Ρωμαίων, επόρθει την γώραν. μετά δε ταῦτα καταστρατοπεδεύσας περί τὸ 6 καλούμενον Οιβώνιον ἐπέτρεχε τὴν 'Αργυριππανὴν 20 καὶ πᾶσαν ἀδεῶς ἐλεηλάτει τὴν Δαυνίαν. ἐν ὧ 7 καιρώ καὶ Φάβιος μετὰ τὴν κατάστασιν θύσας τοῖς θεοίς έξφρμησε μετά του συνάρχοντος και των έκ τοῦ καιροῦ καταγραφέντων τεττάρων στρατοπέδων. συμμίξας δε ταϊς ἀπ' 'Αριμίνου βοηθούσαις δυνά-8 25 μεσι περί την Ναρνίαν, Γνάιον μεν τον υπάρχοντα στρατηγον ἀπολύσας τῆς κατὰ γῆν στρατείας έξαπέστειλε μετά παραπομπής είς την 'Ρώμην, έντειλάμενος, έάν τι κατά θάλατταν κινώνται Καρχηδόνιοι, βοηθείν άελ τοις ύποπίπτουσι καιροίς, αὐτὸς δὲ μετὰ 9 30 τοῦ συνάρχοντος παραλαβών τὰς δυνάμεις ἀντεστρατοπέδευσε τοις Καρχηδονίοις περί τὰς Αίκας καλου-

μένας, απέχων των πολεμίων περί πεντήχοντα στα-89 δίους. 'Αννίβας δὲ συνείς τὴν παρουσίαν τοῦ Φαβίου και βουλόμενος έξ έφόδου καταπλήξασθαι τούς ύπεναντίους, έξαγαγών την δύναμιν καί συνεγγίσας τῷ τῶν Ῥωμαίων χάρακι παρετάξατο. χρό- 5 νον δέ τινα μείνας, οὐδενὸς ἐπεξιόντος αὖθις ἀν-265. 2 εγώρησεν είς την έαυτοῦ παρεμβολήν, δ νάρ Φάβιος διεγνωκώς μήτε παραβάλλεσθαι μήτε διακινδυνεύειν, 284. στοχάζεσθαι δε πρώτον και μάλιστα της άσφαλείας των υποταττομένων, έμενε βεβαίως έπλ της διαλή- 10 3 ψεως ταύτης. τὰς μὲν οὖν ἀργὰς κατεφρονεῖτο καὶ παρείχε λόγον ώς αποδεδειλιακώς και καταπεπληγμένος του κίνδυνου, τῷ δὲ γρόνι πάντας ἡνάγκασε παρομολογήσαι και συγχωρείν ως ούτε νουνεχέστερον ούτε φρονιμώτερον οὐδένα δυνατὸν ήν γρῆσθαι 15 4 τοῖς τότε περιεστῶσι καιροῖς. ταχὸ δὲ καὶ τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ. καὶ τοῦτ' 5 είκότως έγένετο. τὰς μὲν γὰρ τῶν ὑπεναντίων δυνάμεις συνέβαινε γεγυμνάσθαι μεν έκ τῆς πρώτης ήλικίας συνεχώς εν τοις πολεμικοις, ήγεμόνι δε χρήσθαι 20 συντεθραμμένω σφίσι καλ παιδομαθεί περλ τάς έν 6 τοῖς ὑπαίθροις χρείας, νενικηκέναι δὲ πολλάς μὲν έν Ίβηρία μάχας, δίς δε 'Ρωμαίους έξης και τούς συμμάχους αὐτῶν, τὸ δὲ μέγιστον, ἀπεγνωκότας πάντα μίαν έζειν έλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν έν τῷ νικᾶν. 26 7 περί δὲ τὴν τῶν Ῥωμαίων στρατιὰν τὰναντία τού-8 τοις ύπηργε. διόπερ είς μεν τον ύπερ των δλων κίνδυνον οὐχ οἶός τ' ἡν συγκαταβαίνειν, προδήλου της έλαττώσεως ύπαρχούσης είς δε τὰ σφέτερα προτερήματα τοίς λογισμοίς άναχωρήσας έν τούτοις 30 9 διέτριβε και διά τούτων έχείριζε τον πόλεμον. ήν

δὲ τὰ προτερήματα 'Ρωμαίων ἀκατάτριπτα χορήγια καί χειρών πλήθος. διόπερ κατά τούς έξης χρό-90 νους άντιπαρηγεν τοις πολεμίοις άελ καλ τούς εὐκαίρους προκατελάμβανε τόπους κατά την έμπειρίαν. 5 έγων δε κατά νώτου τὰς γορηγίας ἀφθόνους οὐδέ-2 ποτε τούς στρατιώτας ήφίει προνομεύειν οὐδε χωρίζεσθαι καθάπαξ έκ τοῦ γάρακος, άθρους δ' άελ καλ συνεστραμμένους τηρών έφήδρευε τοις τόποις καί καιροίς. και πολλούς των πολεμίων αποσπωμένους 3 10 ἀπὸ τῆς ἰδίας παρεμβολῆς ἐπὶ τὰς προνομάς διὰ τὸ καταφρονείν υποχειρίους ελάμβανε και κατέφθειρε 266. τῶ τοιούτω τρόπω. ταῦτα δ' ἐποίει, βουλόμενος 4 αμα μεν αφ' ωρισμένου πλήθους έλαττουν αεί τούς 285. ύπεναντίους, αμα δε τὰς τῶν ιδίων δυνάμεων ψυχὰς 15 προηττημένας τοις δλοις διά των κατά μέρος προτερημάτων κατά βραχύ σωματοποιείν καί προσαναλαμβάνειν. είς δλοσχερή δε κρίσιν έξ δμολόγου 5 συγκαταβαίνειν οὐδαμῶς οἶός τ' ἦν. οὐ μὴν Μάρκω 6 νε τῶ συνάργοντι τούτων οὐδεν ἤρεσκεν. σύμψηφον 20 δὲ τοῖς ὄχλοις ποιῶν αὐτὸν τὸν μὲν Φάβιον κατελάλει πρός πάντας, ώς άγεννως χρώμενον τοίς πράγμασιν καὶ νωθρώς, αὐτὸς δὲ πρόθυμος ἡν παραβάλλεσθαι καλ διακινδυνεύειν.

Οί δὲ Καρχηδόνιοι καταφθείραντες τοὺς προει-7
25 ρημένους τόπους ὑπερέβαλον τὸν ᾿Απεννῖνον καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνῖτιν χώραν, οὐσαν εὐδαίμονα καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον, ἐν τοιαύτη περιουσία τῶν ἐπιτηδείων ἡσαν ὥστε μήτε χρωμένους μήτε καταφθείροντας ἀνύειν δύνασθαι τὰς λείας.
30 κατέδραμον δὲ καὶ τὴν Οὐενοαντανήν, ՝ Ῥωμαίων 8 ἀποικίαν ὑπάρχουσαν εἶλον δὲ καὶ πόλιν Οὐενου-

σίαν, ατείχιστον ούσαν και πολλής και παντοδα-9 πῆς ἀποσκευῆς γέμουσαν. οι δὲ 'Ρωμαΐοι κατόπιν μεν είποντο συνεχώς, μιᾶς καὶ δυείν ήμερών όδὸν άπέχοντες, έγγίζειν γε μήν και συμπλέκεσθαι τοις 10 πολεμίοις οὐχ οἶοί τ' ήσαν. διόπες 'Αννίβας δρών 5 τον Φάβιον φυγομαχούντα μεν προδήλως τοις δ' δλοις ούκ έκχωρούντα των ύπαίθρων, ώρμησε τολμηρώς είς τὰ περί Καπύην πεδία, καὶ τούτων είς 11 τὸν προσαγορευόμενον Φάλερνον τόπον, πεπεισμένος δυείν θάτερον, ή μάχεσθαι τούς πολεμίους 10 αναγκάσειν ή πασι δήλον ποιήσειν δτι κρατεί των δλων και παραγωρούσι 'Ρωμαΐοι των υπαίθρων αυ-12 τοζς. οδ γενομένου καταπλαγείσας ήλπιζε τὰς πόλεις δομήσειν πρός την από 'Ρωμαίων απόστασιν. 13 έως γὰρ τότε δυσί μάχαις ήδη λελειμμένων αὐτῶν 15 οὐδεμία πόλις ἀπέστη τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν πρὸς 286. Καρχηδονίους, άλλὰ διετήρουν τὴν πίστιν, καίπερ 14 ένιαι πάσχουσαι κακώς. Εξ ών καὶ παρασημήναιτ' 267. άν τις την κατάπληξιν καί καταξίωσιν παρά τοῖς συμμάχοις του 'Ρωμαίων πολιτεύματος.

91 Οὐ μὴν ἀλλ' ὅ γ' 'Αννίβας εἰκότως ἐπὶ τούτους 2 κατήντα τοὺς λογισμούς. τὰ γὰρ πεδία τὰ κατὰ Καπύην ἐπιφανέστατα μέν ἐστι τῶν κατὰ τὴν 'Ιταλίαν καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ διὰ τὸ κάλλος καὶ διὰ τὸ πρὸς αὐτῆ κεἴσθαι τῷ θαλάττη καὶ τούτοις χρῆσθαι 25 τοῖς ἐμπορίοις, εἰς ὰ σχεδὸν ἐκ πάσης τῆς οἰκου-8 μένης κατατρέχουσιν οι πλέοντες εἰς 'Ιταλίαν. περιέχουσι δὲ καὶ τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ καλλίστας 4πόλεις τῆς 'Ιταλίας ἐν αὐτοῖς. τὴν μὲν γὰρ παραλίαν αὐτῶν Σενοεσανοὶ καὶ Κυμαῖοι καὶ Δικαι-30 αρχῖται νέμονται, πρὸς δὲ τούτοις Νεαπολίται, τε-

λευταΐον δε τὸ τῶν Νουκερίνων έθνος. τῆς δε 5 μεσογαίου τὰ μέν πρός τὰς ἄρχτους Καληνοί καὶ Τιανίται κατοικούσι, τὰ δὲ πρὸς ἔω καὶ μεσημβρίαν Δαύνιοι* καὶ Νωλανοί. κατὰ μέσα δὲ τὰ πεδία κεί-6 5 σθαι συμβαίνει την πασών ποτε μαχαριωτάτην γεγονυΐαν πόλιν Καπύην. ἐπιεικέστατος δὲ καὶ παρὰ 7 τοίς μυθογράφοις δ περί τούτων των πεδίων λέγεται λόγος προσαγορεύεται δε και ταῦτα Φλεγραῖα, καθάπερ καὶ έτερα των έπισανων πεδίων. θεούς 10 γε μην μάλιστα περί τούτων είκος ηρικέναι διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. ἄμα δὲ τοῖς προει-8 ρημένοις όγυρα δοκεί και δυσέμβολα τελέως είναι τὰ πεδία τὰ μὲν γὰρ θαλάττη τὸ δὲ πλείον ὅρεσι μεγάλοις πάντη καὶ συνεγέσι περιέγεται, δι' ών είσ-15 βολαί τρείς υπάρχουσι μύνον έχ τῆς μεσογαίου στεναί και δύσβατοι, μία μέν ἀπὸ τῆς Σαυνίτιδος, 9 287. (δευτέρα δ' ἀπὸ τῆς Λατίνης), ή δὲ κατάλοιπος άπὸ τῶν κατὰ τοὺς Ἱρπίνους τόπων. διόπερ ἔμελ- 10 λον είς ταῦτα καταστρατοπεδεύσαντες ώσπερ είς το θέατρον οί Καργηδόνιοι καταπλήξεσθαι μέν τώ παραλόγω πάντας, έκθεατριείν δε τούς πολεμίους φυγομαγούντας, αὐτοί δ' έξ δμολόγου φανήσεσθαι των ύπαίθοων κοατρύντες.

'Αννίβας μεν ούν τοιούτοις χοησάμενος λογι- 92 268.
26 σμοῖς καὶ διελθών ἐκ τῆς Σαυνίτιδος τὰ στενὰ κατὰ τὸν 'Εριβιανὸν καλούμενον λόφον κατεστρατοπέδευσε παρὰ τὸν "Αθυρνον ποταμόν δς σχεδον δίχα διαιρεί τὰ προειρημένα πεδία. καὶ τὴν 2 μεν παρεμβολὴν ἐκ τοῦ πρὸς 'Ρώμην μέρους είχε, 20 ταίς δὲ προνομαίς πᾶν ἐπιτρέχων ἐπόρθει τὸ πεδίον ἀδεῶς. Φάβιος δὲ κατεπέπληκτο μὲν τὴν ἐπι- 3

βολήν και τόλμαν των ύπεναντίων, τοσούτω δέ 4 μαλλον έπλ των κεκριμένων έμενεν. δ δε συνάργων αὐτοῦ Μάρκος καὶ πάντες οι κατά τὸ στρατόπεδον χιλίαρχοι καὶ ταξίαρχοι νομίζοντες έν καλφ τούς πολεμίους ἀπειληφέναι, σπεύδειν ἄοντο δεῖν 5 καλ συνάπτειν είς τὰ πεδία καλ μή περιορᾶν τήν 5 έπιφανεστάτην γώραν δηουμένην. Φάβιος δε μέγρι μέν τοῦ συνάψαι τοῖς τόποις ἔσπευδε καὶ συνυπεκρίνετο τοις προθύμως και φιλοκινδύνως διακειμέ-6 νοις, έγγίσας δε τῷ Φαλέρνω ταῖς μεν παρωρεί- 10 αις επιφαινόμενος άντιπαρηγε τοίς πολεμίοις. ώστε μή δοκείν τοίς αύτων συμμάχοις έκχωρείν των ύπαί-7 θρων, είς δε το πεδίον ού καθίει την δύναμιν, εύλαβούμενος τοὺς δλοσχερείς χινδύνους διά τε τὰς προειρημένας αίτίας καὶ διὰ τὸ προφανῶς [πποκρα- 15 τείν παρά πολύ τούς ύπεναντίους.

8 'Αννίβας δ' ἐπειδὴ καταπειράσας τῶν πολεμίων
288. καὶ καταφθείρας πᾶν τὸ πεδίον ἤθροισε λείας
9 ἄπλετον πλῆθος, ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν, βουλόμενος μὴ καταφθείραι τὴν λείαν, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον το ἀπερείσασθαι τόπον, ἐν ῷ δυνήσεται ποιήσασθαι καὶ τὴν παραχειμασίαν, ἵνα μὴ μόνον κατὰ τὸ παρὸν εὐωχίαν ἀλλὰ συνεχῶς δαψίλειαν ἔχῃ τῶν ἐπιτη10 δείων τὸ στρατόπεδον. Φάβιος δὲ καὶ κατανοῶν αὐτοῦ τὴν ἐπιβολήν, ὅτι προχειρίζεται ποιείσθαι τὴν τὸ ἐπάνοδον ἤπερ ἐποιήσατο καὶ τὴν είσοδον, καὶ θεωρῶν τοὺς τόπους στενοὺς ὅντας καὶ καθ' ὑπερβο11 λὴν εὐφυείς πρὸς ἐπίθεσιν, ἐπ' αὐτῆς μὲν τῆς διεκβολῆς περὶ τετρακισχιλίους ἐπέστησε, παρακαλέσας 269. χρήσασθαι τῆ προθυμία σὺν καιρῷ μετὰ τῆς τῶν το ποκον εὐφυῖας, αὐτὸς δὲ τὸ πολὸ μέρος ἔχων τῆς

δυνάμεως έπί τινα λόφον ύπερδέξιον πρό των στενων κατεστρατοπέδευσε. παραγενομένων δε των 93 Καργηδονίων και ποιησαμένων την παρεμβολην έν τοίς έπιπέδοις ύπ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν, τὴν μέν 5 λείαν αὐτῶν ἤλπισεν ἀδηρίτως περισυρείν, ὡς δὲ τὸ πολύ καὶ τοῖς δλοις πέρας ἐπιθήσειν διὰ τὴν τῶν τόπων εὐκαιρίαν. και δή περί ταῦτα και πρός τού-2 τοις έγίνετο τοῖς διαβουλίοις, διανοούμενος πῆ καλ πως χρήσεται τοις τόποις και τίνες και πόθεν πρώ-10 τον έγγειρήσουσι τοξς ύπεναντίοις. 'Αννίβας δέ, 8 ταύτα πρός την έπιούσαν ημέραν παρασκευαζομένων των πολεμίων, συλλογιζόμενος έχ των είχότων ούκ έδωκε γρόνον οὐδ' άναστροφήν ταις έπιβολαίς αὐτῶν, ἀνακαλεσάμενος δε τον έπι τῶν λει-4 15 τουργιών τεταγμένον 'Ασδρούβαν παρήγγειλε λαμπάδας δεσμεύειν έκ της ξηράς και παντοδαπης ύλης κατά τάχος ώς πλείστας καλ των έργατων βοών έκλέξαντ' έκ πάσης τῆς λείας τοὺς εὐρωστοτάτους είς δισγιλίους άθροισαι πρό της παρεμβολής. γενο- 5 20 μένου δε τούτου συναγαγών υπέδειξε τοις λειτουρ-289, γοίς ύπερβολήν τινα μεταξύ κειμένην τῆς αύτοῦ στρατοπεδείας και των στενών, δι' ων έμελλε ποιείσθαι την πορείαν, πρός ην έχέλευε προσελαύνειν τούς βούς ένεργώς και μετά βίας, δταν δοθή τὸ 🛎 παράγγελμα, μέγρι συνάψωσι τοξς ἄκροις. μετὰ δὲ 6 τούτο δειπνοποιησαμένοις άναπαύεσθαι καθ' ώραν παρήγγειλε πασιν. αμα δε το κλίναι το τρίτον μέ-7 οος της νυκτός εύθέως έξηγε τούς λειτουργούς καλ προσδείν επέλευσε πρός τὰ πέρατα τοίς βουσί τὰς » λαμπάδας. ταχύ δὲ τούτου γενομένου διὰ τὸ πλη-8 θος, ανάψαι παρήγγειλε πάσας καί τούς μέν βούς

έλαύνειν καὶ προσβάλλειν πρὸς τὰς ἀκρωρείας ἐπ-9 έταξε, τούς δε λογγοφόρους κατόπιν επιστήσας τούτοις εως μέν τινος συνεργείν παρεκελεύετο τοίς έλαύνουσιν, δταν δε την πρώτην απαξ δρμην λάβη 270. τὰ ζῷα, παρατρέχουτας παρὰ τὰ πλάγια καὶ συγ- 5 προύοντας διμα των ύπερδεξίων αντέχεσθαι τόπων καὶ προκαταλαμβάνειν τὰς ἀκρωρείας, ἵνα παραβοηθώσι και συμπλέκωνται τοις πολεμίοις, έάν που 10 συναντώσι πρός τὰς ὑπερβολάς. κατὰ δὲ τὸν καιοδυ τούτου αὐτὸς ἀναλαβὼν πρῶτα μὲν τὰ βαρέα 10 των δπλων, έπι δε τούτοις (τούς) ίππεις, έξης δε την λείαν, έπι δε πασι τούς "Ιβηρας και Κελτούς 94 ήπε πρός τὰ στενὰ καὶ τὰς διεκβολάς. τῶν δὲ Ῥωμαίων οι μεν έπι τοις στενοίς φυλάττοντες άμα τῷ συνιδεῖν τὰ φῶτα προσβάλλοντα πρὸς τὰς ὑπερ- 15 βολάς, νομίσαντες ταύτη ποιείσθαι την δρμην τον 'Αννίβαν, απολιπόντες τας δυσγωρίας παρεβοή-2 θουν τοίς ἄπροις. ἐγγίζοντες δὲ τοίς βουσίν ἠπορούντο διά τὰ φῶτα, μεζίον τι τοῦ συμβαίνοντος καλ δεινότερου άναπλάττοντες καλ προσδοκώντες. 20 3 έπιγενομένων δε των λογχοφόρων, ούτοι μεν βραγέα πρός άλλήλους άκροβολισάμενοι, των βοών αὐτοίς έμπιπτόντων έμειναν διαστάντες έπὶ τῶν άκρων άμφότεροι καλ προσανείχον καραδοκούντες την επιφάνειαν της ημέρας διά το μη δύνασθαι κ 4 γυώναι τὸ γινόμενον. Φάβιος δὲ τὰ μὲν ἀπο-290. ρούμενος έπλ τῷ συμβαίνοντι καλ κατὰ τὸν ποιητην δισσάμενος δόλον είναι, τὰ δὲ κατὰ την έξ άρτης υπόθεσιν ούδαμως κρίνων έκκυβεύειν ούδε παραβάλλεσθαι τοξς δλόις, ήγε την ήσυγίαν έπὶ τῷ 30 5 χάρακι καλ προσεδέχετο την ημέραν. κατά δὲ τὸν

καιρόν τοῦτον 'Αννίβας, προχωρούντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν ἐπιβολήν, τήν τε δύναμιν διεκόμισε διὰ τῶν στενῶν μετ' ἀσφαλείας καὶ τὴν λείαν, λελοιπότων τοὺς τόπους τῶν παραφυλαττόν
των τὰς δυσχωρίας. ἄμα δὲ τῷ φωτὶ συνιδὼν τοὺς 6 ἐν τοἰς ἄκροις ἀντικαθημένους τοἰς λογχοφόροις ἐπαπέστειλέ τινας τῶν 'Ιβήρων, οι' καὶ συμμίξαντες κατέβαλον μὲν τῶν 'Ρωμαίων εἰς χιλίους, φαδίως δὲ τοὺς παρὰ σφῶν εὐζώνους ἐκδεξάμενοι κατεβί
10 βασαν.

'Αννίβας μεν ούν τοιαύτην έκ τοῦ Φαλέρνου 7 ποιησάμενος την έξοδον, λοιπον ήδη στρατοπεδεύων άσφαλώς κατεσκέπτετο και προυνοείτο περί τῆς γει- 271. μασίας που και πως ποιήσεται, μέγαν φόβον και 15 πολλήν ἀπορίαν παρεστακώς ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς κατά την Ίταλίαν άνθρώποις. Φάβιος δε κακώς 8 μέν ήχουε παρά τοῖς πολλοῖς, ώς ἀνάνδρως έχ τοιούτων τόπων προέμενος τοὺς ὑπεναντίους, οὐ μὴν άφίστατό γε της προθέσεως. και άναγκασθείς δέ 9 20 μετ' όλίγας ήμέρας έπί τινας απελθείν θυσίας είς την 'Ρώμην παρέδωκεν τῷ συνάρχοντι τὰ στρατόπεδα καί πολλά χωριζόμενος ένετείλατο μή τοσαύτην ποιείσθαι σπουδήν ύπερ τοῦ βλάψαι τοὺς πολεμίους ήλίκην ύπερ τοῦ μηδέν αὐτούς παθείν δει-25 νόν. Το οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος Μάρκος ἔτι 10 λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι καὶ το διακινδυνεύειν όλος και πας ήν.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰταλίαν τοιαύτην εἶχε τὴν 95 διάθεσιν. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προ-2 30 ειρημέναις πράξεσιν Ἰσδρούβας δ τεταγμένος ἐπὶ 291. τῆς Ἰβηρίας στρατηγὸς κατηρτικώς ἐν τῆ παραχει-

μασία τὰς ὑπὸ τάδελφοῦ καταλειφθείσας τριάκοντα ναύς και δέκα προσπεπληρωκώς άλλας, άργομένης τῆς θερείας ἀνήγθη τετταράκοντα ναυσί καταφράκτοις έκ Καινής πόλεως, προχειρισάμενος 'Αμίλκαν 8 τοῦ στόλου ναύαργον. αμα δὲ καὶ τὴν πεζὴν ἐκ 5 της παραχειμασίας ήθροικώς δύναμιν ανέζευξε καί ταις μέν ναυσί παρά την χέρσον έποιείτο τον πλούν, τοίς δε πεζοίς την πορείαν παρά του αίνιαλόν. σπεύδων άμφοτέραις αμα ταζς δυνάμεσι καταζευξαι 4 πρός τον Ίβηρα ποταμόν. Γνάιος δὲ τὰς ἐπιβολὰς 10 συλλογιζόμενος των Καρχηδονίων το μέν πρώτον έπεβάλετο (κατά γην καί) κατά θάλατταν έκ της 5 παραγειμασίας ποιεζοθαι την απάντησιν. ακούων δε το πλήθος των δυνάμεων και το μέγεθος τής παρασκευής τὸ μὲν κατὰ γῆν ἀπαντᾶν ἀπεδοκί- 15 μασε, συμπληρώσας δε πέντε καλ τριάκοντα ναυς καλ λαβών έκ τοῦ πεζικοῦ στρατεύματος τοὺς έπιτηδειοτάτους ἄνδρας πρός την επιβατικήν χρείαν άνήχθη και κατήρε δευτεραίος έκ Ταρράκωνος είς τούς 6 περί τον "Ιβηρα ποταμόν τόπους. καθορμισθείς δε 272. των πολεμίων έν αποστήματι περί τούς δυδοήκοντα σταδίους προαπέστειλε κατασκεψομένας δύο ναθς ταχυπλοούσας Μασσαλιητικάς και γάρ προκαθηνούντο καὶ προεκινδύνευον ούτοι καὶ πάσαν άπο-7 τόμως σφίσι παρείχουτο την χρείαν. εύγενως γάρ, 26 εί καί τινες έτεροι, κεκοινωνήκασι 'Ρωμαίοις πραγμάτων και Μασσαλιώται, πολλάκις μέν και μετά ταῦτα, μάλιστα δε κατά του 'Αννιβιακου πόλεμου. 8 διασαφούντων δε των έπλ την κατασκοπην έκπεμφθέντων δτι περί τὸ στόμα τοῦ ποταμοῦ συμβαί- 30 νει τὸν τῶν ὑπεναντίων ὁρμεῖν στόλον, ἀνήγετο

κατά σπουδήν, βουλόμενος άφνω προσπεσείν τοίς πολεμίοις. οι δε περί του 'Ασδρούβαν, σημηνάν-96 των αύτοζε των σκοπων έκ πολλοῦ τὸν ἐπίπλουν των υπεναντίων, αμα τὰς πεζικὰς έξέταττον δυνά-292. μεις παρά τον αίγιαλον καί τοις πληρώμασι παρήγγελλου εμβαίνειν είς τὰς ναῦς. ήδη δὲ καὶ τῶν 2 'Ρωμαίων σύνεγγυς όντων, σημήναντες πολεμικόν άνήγοντο, κρίναντες ναυμαζείν. συμβαλόντες δέ τοις πολεμίοις βραχύν μέν τινα χρόνον άντεποιή-10 σαυτο τῆς νίκης, μετ' οὐ πολύ δὲ πρὸς τὸ κλίνειν δρμησαν. ή γαρ έφεδρεία των πεζων ή περί του 8 αίγιαλον ούχ ούτως αύτούς άνησε, θάρσος παριστάνουσα πρός τον κίνδυνον, ώς έβλαψε την έλπίδα της σωτηρίας έτοίμην παρασκευάζουσα. πλην δύο 4 15 μεν αὐτάνδρους νῆας ἀποβαλόντες, τεττάρων δὲ τούς ταρσούς και τούς επιβάτας έφευγον εκκλίναντες είς γην. έπικειμένων δε των 'Ρωμαίων αὐ-5 τοις έκθύμως, τὰς μέν ναῦς έξέβαλον είς τὸν αίγιαλόν, αὐτοὶ δ' ἀποπηδήσαντες έκ των πλοίων 20 έσφζοντο πρός τούς παρατεταγμένους. οί δε 'Ρω-6 μαΐοι τολμηρώς συνεγγίσαντες τη γη καλ τὰ δυνάμενα χινεζοθαι των πλοίων αναδησάμενοι μετά γαρας ύπερβαλλούσης απέπλεον, νενικηκότες μεν έξ έφόδου τούς ύπεναντίους, κρατούντες δε τής θα-25 λάττης, είκοσι δὲ καὶ πέντε ναῦς έχοντες τῶν πολεμίων.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀπὸ τούτων 7 278. (ἐπι)κυδεστέρας εἰλήφει τοῖς Ῥωμαίοις τὰς ἐλπίδας διὰ τὸ προειρημένον κατόρθωμα. οί δὲ Καρχηδόνιοι, 8 το προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γεγονότος ἐλαττώματος, παραχρῆμα πληρώσαντες ἐβδομήκοντα νῆας ἐξαπ-

έστειλαν, πρίναντες άναγκαῖον είναι πρός πάσας τὰς 9 έπιβολάς άντέχεσθαι της θαλάττης. αι το μέν πρώτον είς Σαρδόν', έκειθεν δε πρός τους περί Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσέβαλον, πεπεισμένων των έπιπλεόντων συμμίξειν ένθάδε τοις περί 5 10 του 'Αυνίβαν. ταχύ δὲ τῶν 'Ρωμαίων ἀναχθέντων έπ' αὐτοὺς έξ αὐτῆς τῆς 'Ρώμης έκατὸν είκοσι σκάφεσι πεντηρικοίς, πυθόμενοι τον αναπλουν ούτοι μεν αύθις απέπλευσαν είς την Σαρδόνα, μετά δε 11 ταῦτα πάλιν είς Καργηδόνα. Γνάιος δὲ Σερουίλιος 10 έχων τὸν προειρημένον στόλον έως μέν τινος έπ-293. ηπολούθει τοίς Καρχηδονίοις, συνάψειν πεπεισμένος, 12 πολύ δε καθυστερών ἀπέγνω. και το μεν πρώτον της Σικελίας Λιλυβαίω προσέσχε μετά δε ταύτα καταπλεύσας τῆς Λιβύης ὡς ἐπὶ τὴν τῶν Κερκινητῶν 15 νῆσον καὶ λαβών παρ' αὐτῶν χρήματα τοῦ μὴ πορ-13 θησαι την γώραν απηλλάγη, κατά δὲ τὸν ἀνάπλουν νενόμενος κύριος νήσου Κοσσύρου καί φρουράν είς τὸ πολισμάτιον είσαγαγών αὖθις είς τὸ 14 Λιλύβαιον κατήσε. και τὸ λοιπὸν ούτος μεν αὐ- 20 τοῦ συνορμίσας τὸν στόλον μετ' οὐ πολύν γρόνον 97 αὐτὸς ἀνεκομίσθη πρὸς τὰς πεζικὰς δυνάμεις οί δ' έκ της συγκλήτου πυθόμενοι το γεγονός προτέοημα διά τοῦ Γναίου περί την ναυμαχίαν και νομίσαντες τρήσιμον είναι, μάλλον δ' άναγκαΐον τὸ 25. μή προξεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, ἀλλ' ἐνίστασθαι τοις Καργηδονίοις και τον πάλεμον αύξειν, 2 προγειρισάμενοι ναῦς εἴκοσι καὶ στρατηγὸν ἐπιστήσαντες Πόπλιον Σαιπίωνα κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, έξαπέστελλον μετά σπουδής πρός του 30 άδελφον Γνάιον, χοινή πράξοντα μετ' έχείνου τὰ

κατά την Ίβηρίαν. πάνυ γάρ ηγωνίων μη κρατή-3 σαντες Καργηδόνιοι των τόπων έκείνων και περι- 274. ποιησάμενοι χορηγίας άφθόνους καλ χεζρας άντιποιήσωνται μέν της θαλάττης όλοσχερέστερον, συνs επιθώνται δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν, στρατόπεδα πέμποντες και χρήματα τοῖς περι τον 'Αννίβαν. διόπερ έν μεγάλφ τιθέμενοι και τοῦτον τὸν πόλε-4 μου έξαπέστειλαν τάς τε ναῦς καλ τὸν Πόπλιον. δς και παραγενόμενος είς Ίβηρίαν και συμμίξας τά-10 δελφῷ μεγάλην παρείζε χρείαν τοῖς κοινοίς πράγμασιν. οὐδέποτε γὰρ πρότερον δαρρήσαντες δια- 5 βηναι του "Ιβηρα ποταμόν, άλλ' άσμενίζοντες τη τῶν ἐπὶ τάδε φιλία καὶ συμμαχία τότε διέβησαν καλ τότε πρώτον έθάρρησαν άντιποιείσθαι τών πέ-15 ραν πραγμάτων, μεγάλα καὶ ταὐτομάτου συνεργήσαντος σφίσι πρός τούς περιεστώτας καιρούς.

Έπειδή γὰρ καταπληξάμενοι τοὺς περί τὴν διά-6 294. βασιν ολιούντας των Ίβήρων ήκον πρός την των Ζακανδαίων πόλιν, αποσχόντες σταδίους ώς τετταρά-20 χοντα περί τὸ τῆς 'Αφροδίτης ίερὸν κατεστρατοπέδευσαν, λαβόντες τόπον εύφυως κείμενον πρός τε 7 την από των πολεμίων ασφάλειαν καλ πρός την έχ θαλάττης χορηγίαν όμοῦ γὰρ αὐτοῖς συνέβαινε καί 8 τὸν στόλον ποιεῖσθαι τὸν παράπλουν. 25 γίνεταί τις πραγμάτων περιπέτεια τοιάδε. καθ' 98 οθς καιρούς 'Αννίβας έποιεῖτο την πορείαν είς 'Ιταλίαν, δσαις πόλεσιν ηπίστησε των κατά την Ίβηρίαν, έλαβε παρά τούτων δμηρα τούς υίεῖς τῶν έπιφανεστάτων ανδρών ούς πάντας είς την Ζακαν-80 θαίων απέθετο πόλιν διά τε την όγυρότητα καί διά την των απολειπομένων έπ' αύτης ανδρων πίστιν.

2 ην δέ τις ἀνηρ "Ιβηρ, 'Αβίλυξ ὄνομα, κατὰ μέν την δόξαν και την τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος Ίβήρων, κατά δὲ τὴν πρὸς Καρχηδονίους εὔνοιαν καὶ πίστιν πολύ τι διαφέρειν δοκών των άλ-3 λων. οὖτος θεωρών τὰ πράγματα καὶ νομίσας 5 έπικυδεστέρας είναι τὰς τῶν Ῥωμαίων έλπίδας, συνελογίσατο παρ' έαυτω περί της των δμήρων προ-4 δοσίας συλλονισμού Ίβηρικου και βαρβαρικόυ, πεισθείς γάρ διότι δύναται μέγας γενέσθαι παρά 'Ρω- 275. μαίοις προσενεγκάμενος έν καιρώ πίστιν άμα καί 10 χρείαν, έγίνετο πρός τῷ παρασπονδήσας τοὺς Καρτηδονίους έγχειρίσαι τούς δμήρους τοῖς Ρωμαίοις. 5 θεωρών δε του Βώστορα του των Καρχηδουίων στρατηγόν, δς απεστάλη μεν ύπ' Ασδρούβου κωλύσων τοὺς 'Ρωμαίους διαβαίνειν τὸν ποταμόν, οὐ 15 θαρρήσας δε τούτο ποιείν ανακεχωρηκώς έστρατοπέδευε της Ζακάνθης έν τοις πρός θάλατταν μέρεσιν, τούτον μεν άκακον όντα του άνδρα και πράου τη 6 φύσει, πιστώς δε τὰ πρός αὐτον διακείμενον, ποιείται λόγους ύπερ των δμήρων πρός τον Βώστορα 20 295. φάσκων, έπειδή διαβεβήκασι 'Ρωμαΐοι τον ποταμόν, ούκέτι δύνασθαι Καργηδονίους φόβφ συνέχειν τὰ κατά την Ίβηρίαν, προσδεῖσθαι δὲ τοὺς καιροὺς τῆς 7 των υποταττομένων εύνοίας νύν ούν ηγγικότων 'Ρωμαίων και προσκαθεζομένων τη Ζακάνθη, και 25 κινδυνευούσης της πόλεως, έαν έξαγαγων τούς δμήρους άποκαταστήση τοις γονεύσι καί ταις πόλεσιν, έκλύσειν μέν αὐτὸν τῶν 'Ρωμαίων τὴν φιλοτιμίαν' τοῦτο γάρ αὐτὸ καὶ μάλιστα σπουδάζειν ἐκείνους 8 πράξαι, κυριεύοντας των δμήρων έκκαλέσεσθαι δέ 30 την των Ίβηρων πάντων πρός Καρχηδονίους εύ-

νοιαν, προιδόμενον το μέλλον και προνοηθέντα της των δμήρων άσφαλείας. την δε χάριν αὐξήσειν έφη πολλαπλασίαν, αὐτὸς γενόμενος γειριστής τοῦ πράγματος. ἀποκαθιστάνων γὰρ είς τὰς πόλεις τοὺς 9 5 παϊδας οὐ μόνον τὴν παρ' αὐτῶν εὕνοιαν ἐπισπάσεσθαι τῶν γεννησάντων ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν πολλών, ύπὸ τὴν ὄψιν τιθεὶς διὰ τοῦ συμβαίνοντος τὴν Καργηδονίων πρός τους συμμάχους αίρεσιν καί μεγαλοψυγίαν. προσδοκαν δ' αὐτὸν έκέλευσε καὶ δώ-10 10 ρων πλήθος ίδία παρά των τὰ τέχνα χομιζομένων. παραδόξως γάρ έκάστους έγκρατείς γινομένους των άναγκαιοτάτων αμιλλαν ποιήσεσθαι της είς του κύριου των πραγμάτων εὐεργεσίας. παραπλήσια δὲ 11 τούτοις έτερα καλ πλείω πρός του αὐτου τρόπου 15 διαλεχθείς έπεισε τον Βώστορα συγκαταθέσθαι τοίς λεγομένοις. και τότε μεν έπανηλθε, ταξάμενος ημέ-99 ραν, ή παρέσται μετά των έπιτηδείων πρός την άνακο- 276. μιδήν των παίδων. παραγενηθείς δε νυκτός έπί 2 τὸ τῶν 'Ρωμαίων στρατόπεδον καὶ συμμίξας τισί 20 τῶν σύστρατευομένων έχείνοις Ἰβήρων διὰ τούτων είσηλθε πρός τούς στρατηγούς. έκλογιζόμενος δέ 8 διά πλειόνων την έσομένην δρμην και μετάπτωσιν πρός αὐτοὺς τῶν Ἰβήρων, ἐὰν έγκρατεῖς γένωνται των δμήρων, έπηγγείλατο παραδώσειν αὐτοῖς τοὺς 25 παζδας. των δὲ περὶ τὸν Πόπλιον ὑπερβολῆ προ-4 296. θύμως δεξαμένων την έλπίδα και μεγάλας ύπισγνουμένων δωρεάς, τότε μέν είς την ίδιαν άπηλλάγη, συνθέμενος ήμέραν καὶ καιρὸν καὶ τόπον, ἐν ώ δεήσει τους έκδεξομένους αὐτον υπομένειν. μετά 5 30 δε ταύτα παραλαβών τούς επιτηδείους των φίλων ήμε πρός του Βώστορα καί, παραδοθέντων αὐτῷ

των παίδων έκ τῆς Ζακάνθης, νυκτὸς ποιησάμενος την έξοδον, ως θέλων λαθείν, παραπορευθείς τον γάρακα των πολεμίων ήκε πρός του τεταγμένου καιρον και τόπον και πάντας ένεχείρισε τους δμή-6 ρους τοις ήνεμόσι των 'Ρωμαίων, οι δέ περί του 5 Πόπλιον ετίμησαν τε διαφερόντως τον 'Αβίλυγα καλ πρός την αποκατάστασιν των δμήρων είς τὰς πατρίδας έγρησαντο τούτω, συμπέμψαντες τούς έπιτη-7 δείους. δε έπιπορευόμενος τὰς πόλεις καὶ διὰ τῆς τῶν παίδων ἀποκαταστάσεως τιθείς ὑπὸ τὴν ὅψιν 10 την των 'Ρωμαίων πραότητα και μεγαλοψυχίαν παρά την Καργηδονίων απιστίαν και βαρύτητα και προσπαρατιθείς την αύτου μετάθεσιν πολλούς Ίβήρων 8 παρώρμησε πρός την των 'Ρωμαίων φιλίαν. Βώστωρ δὲ παιδικώτερον (ἢ) κατὰ τὴν ἡλικίαν δόξας 15 έγκεζειρικέναι τούς δμήρους τοίς πολεμίοις ούκ είς 9 τούς τυχόντας έπεπτώκει κινδύνους. καὶ τότε μέν. ήδη της ώρας κατεπειγούσης, διέλυου είς παραγειμασίαν άμφότεροι τὰς δυνάμεις, ίκανοῦ τινος έκ της τύχης γεγονότος συνεργήματος τοίς 'Ρωμαίοις 20 τοῦ περί τοὺς παϊδας πρὸς τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολάς. καλ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἐν τούτοις ἡν. Ο δε στρατηγός Αυνίβας, δθεν απελίπομεν, πυν- 277.

100 'Ο δὲ στρατηγός 'Αννίβας, δθεν ἀπελίπομεν, πυν- 27 θανόμενος παρὰ τῶν κατασκόπων πλείστον ὑπάρχειν σῖτον ἐν τῆ περὶ τὴν Λουκαρίαν καὶ τὸ καλούμενον 25 Γερούνιον χώρα, πρὸς δὲ τὴν συναγωγὴν εὐφυῶς 2 ἔχειν τὸ Γερούνιον, κρίνας ἐκεῖ ποιεῖσθαι τὴν παραχειμασίαν, προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν παρὰ τὸ 297. *Λίβυρνον ὅρος ἐπὶ τοὺς προειρημένους τόπους. 3 ἀφικόμενος δὲ πρὸς τὸ Γερούνιον, ὁ τῆς Λουκαρίας 30 ἀπέχει διακόσια στάδια, τὰς μὲν ἀρχὰς διὰ λόγων

τούς ένοικούντας είς φιλίαν προυκαλείτο καλ πίστεις έδίδου του έπαγγελιών, οὐδενὸς δὲ προσέχοντος, πολιορχείν έπεβάλετο, ταγύ δε γενόμενος πύριος 4 τούς μέν οίκητορας κατέφθειρε, τάς δὲ πλείστας s οίκίας ἀκεραίους διεφύλαξε καλ τὰ τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρός την παραγειμασίαν. την δε δύναμιν πρό της πόλεως παρεμβαλών ώγυ- 5 ρώσατο τάφρω και γάρακι την στρατοπεδείαν. γενό- 6 μενος δ' απο τούτων τὰ μεν δύο μέρη τῆς δυνά-10 μεως έπλ την σιτολογίαν έξέπεμπε, προστάξας καθ' έχαστην ημέραν τακτόν αναφέρειν μέτρον έχαστον τοίς ίδίοις, έπιβολήν τοῦ τάγματος τοίς προκεχειρισμένοις έπλ την οίκονομίαν ταύτην, τῷ δὲ τρίτῷ 7 μέρει τήν τε στρατοπεδείαν έτήρει καὶ τοῖς σιτολο-15 γοῦσι παρεφήδρευε κατὰ τόπους. οὕσης δὲ τῆς μὲν 8 γώρας της πλείστης εὐεφόδου καὶ πεδιάδος, τῶν δὲ συναγόντων ώς έπος είπειν αναριθμήτων, έτι δέ τῆς ώρας ἀκμαζούσης πρὸς τὴν συγκομιδήν, ἄπλετον συνέβαινε καθ' έκάστην ημέραν άθροίζεσθαι τοῦ so σίτου τὸ πληθος.

Μάρκος δὲ παρειληφώς τὰς δυνάμεις παρὰ Φα- 101 βίου τὸ μὲν πρῶτον ἀντιπαρῆγε ταϊς ἀκρωρείαις, πεπεισμένος ἀεὶ περὶ τὰς ὑπερβολὰς συμπεσεϊσθαί ποτε τοις Καρχηδονίοις. ἀκούσας δὲ τὸ μὲν Γερού- 2 κουν τοὺς (περὶ τὸν Αννίβαν) ῆδη κατέχειν, τὴν δὲ χώραν σιτολογείν, πρὸ δὲ τῆς πόλεως χάρακα βεβλημένους στρατοπεδεύειν, ἐπιστρέψας ἐκ τῶν (ἀκρω- 278. ρειῶν) κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν ράχιν. ἀφικόμενος δ' ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἡ κείται 8 ω μὲν ἐπὶ τῆς Λαρινάτιδος χώρας προσαγορεύεται δὲ 208. Καλήνη, κατεστρατοπέδευσε περὶ τιύτην, πρόχειρος

δυ έκ παυτός τρόπου συμπλέκεσθαι τοίς πολεμίοις. 4'Αννίβας δε θεωρών εγγίζοντας τούς πολεμίους τὸ μέν τρίτον μέρος της δυνάμεως είασε σιτολογείν. τὰ δὲ δύο μέρη λαβὰν καὶ προελθὰν ἀπὸ τῆς πόλεως έππαίδεπα σταδίους πρός τούς πολεμίους έπί 5 τινος βουνού κατεστρατοπέδευσε, βουλόμενος αμα μέν καταπλήξασθαι τούς ύπεναντίους, αμα δέ τοις 5 σιτολογούσι την άσφάλειαν παρασκευάζειν. μετά δέ ταῦτα, γεωλόφου τινὸς ὑπάρχοντος μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, δς εὐχαίρως καὶ σύνεγγυς ἐπέχειτο τῆ τῶν 10 πολεμίων παρεμβολή, τούτον έτι νυκτός έξαποστείλας 6 περί δισχιλίους των λογγοφόρων κατελάβετο. οθς έπιγενομένης της ημέρας συνιδών Μάρκος έξηγε 7 τοὺς εὐζώνους καὶ προσέβαλε τῷ λόφω. γενομένου δ' ακροβολισμοῦ νεανικοῦ, τέλος ἐπεκράτησαν οί ιδ 'Ρωμαΐοι και μετά ταῦτα τὴν δλην στρατοπεδείαν 8 μετεβίβασαν είς τοῦτον τὸν τόπον, ὁ δ' 'Αννίβας ξως μέν τινος διά την άντιστοατοπεδείαν συνείγεν 9 τὸ πλείστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐφ' αὐτόν. πλειόνων δε γενομένων ήμερων, ήναγκάζετο τούς μεν 20 έπλ την νομην των θρεμμάτων απομερίζειν τούς 10 δ' έπλ την σιτολογίαν, σπουδάζων κατά την έν άργη πρόθεσιν μήτε την λείαν καταφθείραι τόν τε σίτον ώς πλείστον συναγαγείν, ίνα πάντων ή κατά την παραγειμασίαν δαψίλεια τοις ανδράσιν, μη γείρον 25 11 δε τοις ύποζυγίοις και τοις ιπποις είχε γάρ τάς πλείστας έλπίδας της αύτου δυνάμεως έν τῷ τῶν **Ιππέων τάγματι.**

102 Καθ' δυ δη καιρου Μάρκος συνθεωρήσας το πολύ μέρος των ύπεναντίων έπι τὰς προειρημένας ω γρείας κατὰ τῆς χώρας σκεδαννύμενου, λαβων τον

άκμαιότατον καιρον της ημέρας έξηγε την δύναμιν καὶ συνεγγίσας τῆ παρεμβολή τῶν Καρχηδονίων τὰ 2 279. μέν βαρέα των οπλων έξέταξε, τούς δ' Ιππείς καί τούς εύζώνους κατά μέρη διελών έπαφηκε τοίς προενομεύουσι, παραγγείλας μηδένα ζωγρείν, 'Αννίβας κ 299. δε τούτου συμβάντος είς ἀπορίαν ενεπεπτώκει μεγάλην ούτε γάρ άντεξάγειν τοίς παρατεταγμένοις άξιόγρεως ήν ούτε παραβοηθείν τοίς έπὶ τῆς χώρας διεσπαρμένοις. των δε 'Ρωμαίων οί μεν έπι τούς 4 10 προνομεύοντας έξαποσταλέντες πολλούς των έσκεδασμένων ἀπέκτειναν οί δὲ παρατετανμένοι τέλος είς τοῦτ' ήλθον καταφρονήσεως ώστε καὶ διασπάν τὸν γάρακα καὶ μόνον οὐ πολιορκεῖν τοὺς Καργηδονίους. δ δ' 'Αννίβας ην μέν έν κακοῖς, όμως δὲ 5 15 γειμαζόμενος έμενε, τούς πελάζοντας αποτριβόμενος και μόλις διαφυλάττων την παρεμβολήν, έως 'Ασ-6 δρούβας αναλαβών τους από της χώρας συμπεφευγότας είς τὸν χάρακα τὸν περί τὸ Γερούνιον, ὄντας είς τετρακισχιλίους, ήμε παραβοηθών. τότε δὲ μι-7 20 χρου άναθαρρήσας έπεξηλθε και βραγύ προ της στρατοπεδείας παρεμβαλών μόλις απεστρέψατο τὸν ένεστώτα κίνδυνον. Μάρκος δε πολλούς μεν έν τη 8 περί τὸν γάρακα συμπλοκή τῶν πολεμίων ἀποκτείνας, έτι δὲ πλείους έπὶ τῆς χώρας διεφθαρχώς, τότε 25 μεν έπανηλθεν, μεγάλας έλπίδας έχων ύπερ τοῦ μέλλουτος. τῆ δ' ἐπαύριου ἐκλιπόντων τὸν χάρακα 9 των Καρχηδονίων, έπέβη και κατελάβετο την έκείνων παρεμβολήν. δ γὰρ Άννίβας διαγωνιάσας τοὺς 10 'Ρωμαίους μη καταλαβόμενοι νυκτός έρημον όντα 30 του έπλ τῷ Γερουνίω χάρακα κύριοι γένωνται τῆς άποσκευής καὶ τῶν παραθέσεων, ἔκρινεν αὐτὸς ἀναχωρείν καὶ πάλιν έκει ποιεισθαι την στρατοπεδείαν. 11 άπὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν οι μὲν Καρχηδόνιοι ταις προνομαίς εὐλαβέστερον έχρῶντο καὶ φυλακτικώτερον, οι δὲ 'Ρωμαίοι τάναντία θαρραλεώτερον καὶ προπετέστερον.

103 Οι δ' έν τη 'Ρώμη, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γεγονότος μειζόνως ή κατά την άληθειαν, περιχαρείς ήσαν διὰ τὸ πρώτον μέν έχ τῆς προϋπαρχούσης ύπερ των όλων δυσελπιστίας οίονεί μεταβολήν τινα 280. 2 πρός το βέλτιον αὐτοῖς προφαίνεσθαι, δεύτερον δὲ 10 800, καλ διά τὸ δοκείν τὸν πρὸ τούτου γρόνον τὴν ἀπραγίαν καὶ κατάπληξιν τῶν στρατοπέδων μὴ παρὰ τὴν των δυνάμεων αποδειλίασιν, αλλά παρά την τοῦ 3 προεστώτος εὐλάβειαν γεγονέναι. διὸ καὶ τὸν μὲν Φάβιον ήτιῶντο καὶ κατεμέμφοντο πάντες ὡς ἀτόλ- 15 μως γρώμενον τοίς καιροίς, τὸν δὲ Μάρκον ἐπὶ τοσούτον ηύξον διά τὸ συμβεβηκὸς ώστε τότε γενέσθαι 4 τὸ μηδέποτε γεγονός αὐτοκράτορα γὰρ κάκεἴνον κατέστησαν, πεπεισμένοι ταχέως αὐτὸν τέλος έπιθήσειν τοῖς πράγμασι καὶ δὴ δύο δικτάτορες έγε- 20 γόνεισαν έπι τὰς αὐτὰς πράξεις, ὁ πρότερον οὐδέ-5 ποτε συνεβεβήκει παρά 'Ρωμαίοις. τῷ δὲ Μάρκο διασαφηθείσης της τε του πλήθους εύνοίας καὶ της παρά τοῦ δήμου δεδομένης άρχης αὐτῷ, διπλασίως παρωρμήθη πρός τὸ παραβάλλεσθαι (καί) κατατολμᾶν 25 6 των πολεμίων. ήπε δε και Φάβιος έπι τας δυνάμεις ούδεν ήλλοιωμένος ύπο των συμβεβηκότων, έτι δε βεβαιότερον μένων έπὶ τῆς έξ ἀρχῆς διαλήψεως 7 θεωρών δε τον Μάρκον έκπεφυσημένον και πρός πάντ' άντιφιλονικοῦντα καὶ καθόλου πολύν όντα 30 πρός το διακινδυνεύειν, αξρεσιν αύτο προύτεινε

τοιαύτην, ή κατά μέρος άρχειν ή διελόμενον τάς δυνάμεις χρησθαι τοῖς σφετέροις στρατοπέδοις κατά την αύτοῦ προαίρεσιν, τοῦ δὲ καὶ λίαν ἀσμένως 8 δεξαμένου τὸν μερισμόν, διελόμενοι τὸ πληθος γω-5 ρλς έστρατοπέδευσαν άλλήλων, άπέγοντες ώς δώδεκα σταδίους. 'Αννίβας δε τὰ μεν ἀκούων των άλισκο-104 μένων αίγμαλώτων, τὰ δὲ θεωρών έχ των πραττομένων ήδει την τε των ηγεμόνων πρός άλληλους φιλοτιμίαν και την δρμην και την φιλοδοξίαν τοῦ 281. 10 Μάρκου. διόπερ οὐ καθ' αύτοῦ, πρὸς αύτοῦ δὲ 2 νομίσας είναι τὰ συμβαίνοντα περί τοὺς έναντίους. έγίνετο περί του Μάρκου, σπουδάζων την τόλμαν άφελέσθαι καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν δρμήν. 801. ούσης δέ τινος ύπερογης μεταξύ της αὐτοῦ καὶ της 3 15 τοῦ Μάρκου στρατοπεδείας δυναμένης έκατέρους βλάπτειν, έπεβάλετο καταλαβεῖν ταύτην. σαφῶς δὲ γινώσκων έκ του προγεγονότος κατορθώματος ὅτι παρέσται βοηθών έκ χειρός πρός ταύτην την έπιβολήν, ἐπινοεῖ τι τοιοῦτον. τῶν γὰο τόπων τῶν 4 20 περί τὸν λόφον ὑπαργόντων ψιλῶν μέν, πολλάς δὲ καί παυτοδαπάς έζουτων περικλάσεις καί κοιλότητας, έξέπευψε της νυκτός είς τας έπιτηδειοτάτας ύποβολάς άνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους, πεντακοσίους μέν ίππεζς, ψιλούς δε και πεζούς τούς πάντας είς 25 πευτακιστιλίους. ΐνα δὲ μὴ πρῷ κατοπτευθῶσιν 5 ύπο των είς τας προυομάς έκπορευομένων, αμα τω διαυνάζειν πατελάμβανε τοῖς εὐζώνοις τὸν λόφον. δ δε Μάρχος θεωρών το γινόμενον και νομίσας 8 έρμαζον είναι παραυτίκα μεν έξαπέστειλε τούς ψι-30 λούς, κελεύσας άγωνίζεσθαι και διαμάχεσθαι περί τοῦ τόπου, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ίππεῖς έξῆς δὲ?

τούτοις κατόπιν αὐτὸς ήνε συνεγή τὰ βαρέα τῶν δπλων, καθάπερ καὶ πρότερον, έκάστων ποιούμενος 105 παραπλήσιον τον γειρισμόν. άρτι δε της ημέρας διαφαινούσης, καλ πάντων ταζε τε διανοίαις καλ τοζε δμμασι περιεσπασμένων περί τούς έν τῷ γεωλόφα 5 κινδυνεύοντας, ανύποπτος ην ή των ένεδρευόντων 2 ύποβολή. τοῦ δ' 'Αννίβου συνεγῶς μεν ἐπαποστέλλουτος τοῖς ἐν τῷ λόφω τοὺς βοηθήσοντας, ἐπομένου δε κατά πόδας αὐτοῦ μετά τῶν Ιππέων καὶ τῆς δυνάμεως, ταγέως συνέβη και τούς ίππεις συμπεσείν 10 8 άλλήλοις. οδ γενομένου, και πιεζομένων των 'Ρωμαίων εύζώνων ύπο τοῦ πλήθους τῶν Ιππέων, ἄμα μέν ούτοι καταφεύνοντες είς τὰ βαρέα τῶν ὅπλων 4 θόρυβον έποίουν, αμα δε τοῦ συνθήματος ἀποδοθέντος τοῖς ἐν ταῖς ἐνέδραις, πανταχόθεν ἐπιφαι- 15 νομένων καλ προσπιπτόντων τούτων, οὐκέτι περί 802. τούς εὐζώνους μόνον, άλλὰ περί πᾶν τὸ στράτευμα 5 μέγας χίνδυνος συνειστήκει τοις 'Ρωμαίοις. χατά δε τὸν καιρὸν τοῦτον Φάβιος θεωρών τὸ γινόμενον καί διαγωνιάσας μή σφαλώσι τοῖς όλοις, έξῆγε τὰς 282. δυνάμεις και κατά σπουδήν έβοήθει τοῖς κινδυ-6 νεύουσι. ταχύ δὲ συνεγγίσαντος αὐτοῦ, πάλιν ἀναθαροήσαυτες οί 'Ρωμαΐοι, καίπερ λελυκότες ήδη την δλην τάξιν, αδθις άθροιζόμενοι περί τὰς σημείας άνεχώρουν καλ κατέφευγον ύπὸ τὴν τούτων ἀσφά- 25 λειαν, πολλούς μεν απολελωκότες των εύζωνων, έτι δὲ πλείους ἐκ τῶν ταγμάτων καὶ τοὺς ἀρίστους 7 ἄνδρας. οι δὲ περί τὸν 'Αννίβαν καταπλαγέντες την ακεραιότητα και σύνταξιν των παραβεβοηθηκός των στρατοπέδων απέστησαν τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς 30 8 μάγης. τοις μεν ούν παρ' αὐτὸν γενομένοις τὸν

κίνδυνον ην έναργες δτι διά μεν την Μάρκου τόλμαν ἀπόλωλε τὰ ὅλα, διὰ δὲ τὴν εὐλάβειαν τοῦ Φαβίου σέσωσται καὶ πρὸ τοῦ καὶ νῦν τοῖς δ' έν 9 τη 'Ρώμη τότ' έγένετο φανερον δμολογουμένως τί 5 διαφέρει στρατιωτικής προπετείας και κενοδοξίας στρατηγική πρόνοια καλ λογισμός έστως καλ νουνεγής. οὐ μὴν ἀλλ' οἱ μὲν Ῥωμαΐοι διδαγθέντες ὑπὸ 10 των πραγμάτων και βαλόμενοι γάρακα πάλιν ένα πάντες έστρατοπέδευσαν δμόσε και λοιπον ήδη 10 Φαβίω προσείγον τὸν νοῦν καὶ τοῖς ὑπὸ τούτου παραγγελλομένοις. οί δὲ Καργηδόνιοι τὸν μὲν με- 11 ταξύ τόπον τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς σφετέρας παρεμβολης διετάφρευσαν, περί δε την κορυφην τοῦ καταληφθέντος λόφου γάρακα περιβαλόντες καὶ φυλακήν 15 έπιστήσαντες λοιπον ήδη προς την γειμασίαν άσφαλῶς ἡτοιμάζοντο.

λῶς ἡτοιμάζοντο.
Τῆς δὲ τῶν ἀρχαιρεσίων ῶρας συνεγγιζούσης, 106 εῖλοντο στρατηγοὺς οἱ 'Ρωμαῖοι Λεύκιον Αἰμίλιον καὶ Γάιον Τερέντιον. ὧν κατασταθέντων οἱ μὲν το δικτάτορες ἀπέθεντο τὴν ἀρχήν, οἱ δὲ προϋπάρχον-2 τες ὕπατοι, Γνάιος Σερουίλιος καὶ Μάρκος 'Ρήγου-808. λος ὁ μετὰ τὴν Φλαμινίου τελευτὴν ἐπικατασταθείς, τότε προχειρισθέντες ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Αἰμίλιον ἀντιστράτηγοι καὶ παραλαβόντες τὴν ἐν τοῖς ὑπαί-10 θροις ἐξουσίαν ἐχείριζον κατὰ τὴν ἑαυτῶν γνώμην τὰ κατὰ τὰς δυνάμεις. οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰμίλιον 8 βουλευσάμενοι μετὰ τῆς συγκλήτου τὸ μὲν ἐλλεῖπον 288. πλῆθος ἔτι τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν παραχρῆμα καταγράψαντες ἐξαπέστειλαν, τοῖς 4 τὸν δὲ περὶ τὸν Γνάιον διεσάφησαν ὁλοσχερῆ μὲν κίν-δυνον κατὰ μηδένα τρόπον συνίστασθαι, τοὺς δὲ

κατά μέρος ακροβολισμούς ώς ένεργοτάτους ποιείσθαι και συνεχεστάτους χάριν τοῦ γυμνάζειν και παρασχευάζειν εύθαρσείς τούς νέους πρός τούς όλο-5 σχερείς άγωνας, τω και τὰ πρότερον αὐτοῖς συμπτώματα δοκείν οὐχ ήκιστα γεγονέναι διὰ τὸ νεο- 5 συλλόγοις και τελέως ανασκήτοις κεγοήσθαι τοις 6 στρατοπέδοις. αὐτοί δὲ Λεύκιον μέν Ποστόμιον, έξαπέλεκυν δυτα στρατηγόν, στρατόπεδον δόντες είς Γαλατίαν έξαπέστειλαν, βουλόμενοι ποιείν άντιπερίσπασμα τοις Κελτοίς τοις μετ' 'Αννίβου στρα- 10 7 τευομένοις. πρόνοιαν δ' ἐποιήσαντο καὶ τῆς ἀνακομιδής του παραγειμάζοντος έν τω Λιλυβαίω στόλου, διεπέμψαντο δε και τοις εν Ίβηρία στρατηγοίς 8 πάντα τὰ κατεπείγοντα πρός τὴν γρείαν. οδτοι μὲν ούν περί ταῦτα καί περί τὰς λοιπὰς έγίνοντο πα- 16 9 ρασκευάς έπιμελως. οί δε περί του Γυάιου κομισάμενοι (τὰς) παρὰ τῶν ὑπάτων ἐντολὰς πάντα τὰ 10 κατά μέρος έγειριζον κατά την έκεινων γνώμην. διό καλ το πλείω γράφειν ύπερ αὐτων παρήσομεν. δλοσγερές μεν γάρ ή μνήμης άξιον άπλως οὐδεν έπρά- 10 γθη διά την έντολην και διά την τοῦ καιροῦ περί-11 στασιν, άπροβολισμοί δε μόνον καί συμπλοκαί κατά μέρος έγίνοντο πλείους, έν αίζ εὐδοκίμουν οί προεστώτες των Ρωμαίων και γάρ άνδρωδως και νουνεχῶς ἐδόχουν ξααστα γειρίζειν.

107 Τον μεν ούν χειμώνα και την έαρινην ώραν διέμειναν άντιστρατοπεδεύοντες άλληλοις ήδη δε παραδιδόντος τοῦ καιροῦ την έκ τῶν ἐπετείων καρ804. πῶν χορηγίαν, ἐκίνει την δύναμιν ἐκ τοῦ περὶ τὸ
2 Γερούνιον χάρακος 'Αννίβας. κρίνων δε συμφέρειν το
τὸ κατὰ πάντα τρόπον ἀναγκάσαι μάχεσθαι τοὺς

πολεμίους, καταλαμβάνει την της Κάννης προσαγο- 284. ρευομένης πόλεως άπραν. είς γάρ ταύτην συν-8 έβαινε τόν τε σίτον καὶ τὰς λοιπὰς γορηγίας άθροίζεσθαι τοῖς 'Ρωμαίοις έκ τῶν πεοί Κανύσιον τόπων' ε έχ δε ταύτης άει πρός την γρείαν έπι το στρατόπεδον παρακομίζεσθαι. την μέν οὖν πόλιν έτι πρό-4 τερον συνέβαινε κατεσκάφθαι, της παρασκευής δε καὶ τῆς ἄκρας τότε καταληφθείσης, οὐ μικράν συνέπεσε ταραγήν γενέσθαι περί τὰς τῶν 'Ρωμαίων δυ-10 νάμεις οὐ γὰρ μόνον διὰ τὰς χορηγίας ἐδυσχρη- 5 στουντ' έπι τω κατειλήφθαι τον προειρημένον τόπον, άλλα και δια το κατα την πέριξ εύφυως κείσθαι γώραν. πέμποντες οὖν είς τὴν Ῥώμην συν-6 εχῶς ἐπυνθάνοντο τί δει ποιεῖν, ὡς ἐὰν ἐγγίσωσι 15 τοίς πολεμίοις, οὐ δυνησόμενοι φυγομαχείν, τῆς μέν χώρας καταφθειρομένης, των δε συμμάχων πάντων μετεώρων όντων ταϊς διανοίαις. (οἱ δ') έβου-7 λεύσαντο μάγεσθαι καί συμβάλλειν τοίς πολεμίοις. τοζς μέν οὖν περί τὸν Γνάιον ἐπισγεῖν ἔτι διεσά-20 φησαν, αὐτοί δὲ τοὺς ὑπάτους ἐξαπέστελλον. συν-8 έβαινε δὲ πάντας εἰς τὸν Αἰμίλιον ἀποβλέπειν καὶ πρός τούτον απερείδεσθαι τας πλείστας έλπίδας διά τε την έχ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκάγαθίαν καλ διά τὸ μικροῖς πρότερου γρόνοις ἀνδρωδῶς ἄμα καὶ 25 συμφερόντως δοκείν κεγειρικέναι τὸν πρὸς Ἰλλυριούς πόλεμον. προέθεντο δε στρατοπέδοις όκτω δια-9 πινδυνεύειν, δ πρότερον οὐδέποτ' έγεγόνει παρά 'Ρωμαίοις, εκάστου των στρατοπέδων έχοντος άνδρας είς πενταχιδιίους χωρίς των συμμάχων. 'Ρω-10 30 μαζοι γάρ, καθά που καὶ πρότερου εξρήκαμεν, ἀεί ποτε τέτταρα στρατόπεδα προγειρ(ίζονται, τὸ δὲ στρα-

τόπεδον) πεζούς μεν λαμβάνει περί τετρακισχιλίους, 805. 11 ίππεζς δε διακοσίους. ἐπὰν δέ τις όλοσγερεστέρα προφαίνηται χρεία, τούς μέν πεζούς έν έκάστω στρατοπέδω ποιούσι περί πεντακισγιλίους, τούς δ' ίπ-12 πεῖς τριαχοσίους. τῶν δὲ συμμάχων τὸ μὲν τῶν δ πεζων πλήθος πάρισον ποιούσι τοις 'Ρωμαϊκοις 285. στρατοπέδοις, τὸ δὲ τῶν ἱππέων ὡς ἐπίπαν τριπλά-13 σιον. τούτων δε τούς ήμίσεις των συμμάγων καί τὰ δύο στρατόπεδα δόντες έκατέρω τῶν ὑπάτων 14 έξαποστέλλουσιν έπὶ τὰς πράξεις. καὶ τοὺς μὲν 10 πλείστους ανώνας δι' ένὸς ὑπάτου καὶ δύο στρατοπέδων και του προειρημένου πλήθους των συμμάγων κρίνουσι, σπανίως δε πασι πρός ενα καιρόν 15 καλ πρὸς ένα γρῶνται κίνδυνον, τότε (νε) μὴν οὕτως έκπλαγεῖς ἦσαν καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον ὡς οὐ μό- 15 νον τέτταρσιν, άλλ' όπτω στρατοπέδοις 'Ρωμαϊκοῖς δμοῦ προήρηντο διακινδυνεύειν.

108 Διὸ καὶ παρακαλέσαντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν θέντες τὸ μέγεθος τῶν
εἰς ἑκάτερον τὸ μέρος ἀποβησομένων ἐκ τῆς μάχης κο
εξαπέστειλαν, ἐντειλάμενοι σὰν καιρῷ κρίνειν τὰ
2 ὅλα γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως. οἱ καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὰς δυνάμεις καὶ συναθροίσαντες
τὰ πλήθη τήν τε τῆς συγκλήτου γνώμην διεσάφησαν τοῖς πολλοῖς καὶ παρεκάλουν τὰ πρέποντα κ
τοῖς παρεστῶσι καιροῖς, έξ αὐτοπαθείας τοῦ Λευ3 κίου διατιθεμένου τοὺς λόγους. ἡν δὲ τὰ πλεῖστα
τῶν λεγομένων πρὸς τοῦτον τείνοντα τὸν νοῦν, τὸν
ὑπὲρ τῶν νεωστὶ γεγονότων συμπτωμάτων ὡδε
γὰρ καὶ τῆδέ που συνέβαινε διατετράφθαι καὶ 30
4 προσδεῖσθαι παραινέσεως τοὺς πολλούς. διόπερ

έπειρατο συνιστάνειν δτι των μέν έν ταζς προγεγενημέναις μάγαις έλαττωμάτων ούχ εν ούδε δεύτερον, καὶ πλείω δ' αν εύροι τις αίτια, δι' α τοιοῦ-806. τον αὐτῶν έξέβη τὸ τέλος, ἐπὶ δὲ τῶν νῦν καιρῶν 5 ο οὐδεμία λείπεται πρόφασις, ἐὰν ἄνδρες ὧσι, τοῦ μή νικάν τούς έγθρούς. τότε μέν νάρ ούτε τούς 6 ήγεμόνας άμφοτέρους οὐδέποτε συνηγωνίσθαι τοῖς στρατοπέδοις ούτε ταζς δυνάμεσι κεχρησθαι γεγυμνασμέναις, άλλὰ νεοσυλλόγοις καὶ ἀοράτοις παντὸς 10 δεινού τό τε μέγιστον, έπλ τοσούτον άγνοείσθαι 7 παρ' αὐτοῖς πρότερον τὰ κατὰ τοὺς ὑπεναντίους ώστε σχεδον μηδ' έωρακότας τους άνταγωνιστάς πα- 286. ρατάττεσθαι καλ συγκαταβαίνειν είς τούς δλοσχεφείς κινδύνους. ,,οί μεν γάφ περί τον Τφεβίαν πο-8 16 ταμον σφαλέντες, έκ Σικελίας τη προτεραία παραγενηθέντες, αμα τῷ φωτὶ τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα παρετάξαυτο τοις δε κατά Τυροηνίαν άγωνισα-9 μένοις ούχ οίον πρότερον, άλλ' ούδ' έν αύτη τη μάτη συνιδείν έξεγένετο τούς πολεμίους διά 20 τὸ περί τὸν ἀέρα γενόμενον σύμπτωμα. νῦν γε 10 μήν πάντα τάναντία τοίς προειρημένοις ὑπάρχει. πρώτον γάρ ήμεζε άμφότεροι πάρεσμεν, οὐ μόνον 109 αύτολ χοινωνήσοντες ύμεν των κινδύνων, άλλὰ καὶ τοὺς έκ τοῦ πρότερον έτους ἄργοντας έτοί-25 μους παρεσκευάκαμεν πρός το μένειν καὶ μετέχειν των αὐτων ἀγώνων. ύμεζε γε μὴν οὐ μόνον έω- 2 ράκατε τους καθοπλισμούς, τὰς τάξεις, τὰ πλήθη των πολεμίων, άλλὰ καὶ διαμαχόμενοι μόνον οὐ καθ' έκάστην ημέραν δεύτερον ένιαυτὸν ήδη διατε-30 λείτε. πάντων οὖν τῶν κατὰ μέρος ἐναντίως ἐχόν-3 των ταίς προγεγενημέναις μάχαις, είκος και το τέλος

4 έναντίον έκβήσεσθαι τοῦ νῦν ἀγῶνος. καὶ γὰρ ἄτοπου. μαλλου δ' ώς είπειν άδύνατου, έν μεν τοις κατά μέρος ακροβολισμοῖς ίσους πρὸς ίσους συμπίπτοντας τὸ πλείον ἐπικρατεῖν, δμοῦ δὲ πάντας παραταξαμένους πλείους όντας ή διπλασίους των 5 5 ύπεναντίων έλαττωθηναι. διόπερ, δι άνδρες, πάντων ύμιν παρεσκευασμένων πρός το νικάν, ένος προσδείται τὰ πράγματα, τῆς ὑμετέρας βουλήσεως και προθυμίας, ύπερ ής ούδε παρακαλεϊσθαι πλείω 307. 6 πρέπειν ύμιν ύπολαμβάνω. τοις μέν γε μισθοῦ 10 παρά τισι στρατευομένοις ή τοίς κατά συμμαχίαν ύπερ των πέλας μέλλουσι κινδυνεύειν, οίς κατ' αὐτὸν τὸν ἀνῶνα καιρός ἐστι δεινότατος, τὰ δ' ἐκ τῶν αποβαινόντων βραγείαν έχει διαφοράν, αναγκαίος 7 δ της παρακλήσεως γίνεται τρόπος οίς δέ, καθ- 15 άπερ ύμιν νῦν, οὐχ ὑπὲρ ἐτέρων ἀλλ' ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν καὶ πατοίδος καὶ νυναικῶν καὶ τέκνων ὁ κίνδυνος συνέστηκεν, καὶ πολλαπλασίαν τὰ μετὰ ταῦτα συμβαίνοντα την διαφοράν έχει των ένεστώτων άελ κινδύνων, ὑπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ 287. 8προσδεί. τίς γὰρ οὐκ ἄν βούλοιτο μάλιστα μέν νικαν ανωνιζόμενος, εί δε μή τοῦτ' είη δυνατόν, τεθνάναι πρόσθεν μαχόμενος ή ζων έπιδεϊν την των 9 προειρημένων ύβριν και καταφθοράν; διόπερ, δ ανδρες, γωρίς των ύπ' έμου λεγομένων, αὐτοί λαμ- 25 βάνοντες πρό δωθαλμών την έκ του λείπεσθαι καλ τοῦ νικᾶν διαφοράν και τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις, ούτως έαυτούς παραστήσεσθε πρός την μάχην ώς της πατρίδος οὐ κινδυνευούσης νῦν αὐτοίς τοίς 10 στρατοπέδοις, άλλὰ τοῖς ὅλοις. τί νὰρ ἔτι προσθείσα 30 τοῖς ὑποκειμένοις, ἐὰν ἄλλως πως τὰ παρόντα κριθή,

περιγενήσεται τῶν ἐχθρῶν, οὐκ ἔχει. πᾶσαν γὰρ τὴν 11 αὐτῆς προθυμίαν καὶ δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπήρεισται, καὶ πάσας τὰς ἐλπίδας ἔχει τῆς σωτηρίας ἐν ὑμῖν. ὧν ὑμεῖς αὐτὴν μὴ διαψεύσητε νῦν, ἀλλ' ἀπόδοτε 12 ε μὲν τῆ πατρίδι τὰς ἀρμοζούσας χάριτας, φανερὸν δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσατε διότι καὶ τὰ πρότερον ἐλαττώματα γέγονεν οὐ διὰ τὸ 'Ρωμαίους χείρους ἄνδρας εἶναι Καρχηδονίων, ἀλλὰ δι' ἀπειρίαν τῶν τότε μαχομένων καὶ διὰ τὰς ἐκ τῶν καιρῶν περιστά-10 σεις." τότε μὲν οὖν ταῦτα καὶ τοιαῦτα παρακαλέσας 13 δ Λεύκιος διαφῆκε τοὺς πολλούς.

Τη δ' επαύριον αναζεύξαντες ήγον την δύναμιν 110 308. οδ τούς πολεμίους ήχουον στρατοπεδεύειν. δευτεραΐοι δ' έπιβαλόντες παρενέβαλον, περί πεντήχοντα 15 σταδίους ἀποσχόντες τῶν πολεμίων. δ μὲν οὖν Λεύ-2 κιος συνθεασάμενος έπιπέδους καὶ ψιλούς όντας τούς πέριξ τόπους ούκ έφη δείν συμβάλλειν ίπποκρατούντων των πολεμίων, άλλ' έπισπασθαι καλ προάγειν μαλλον είς τόπους τοιούτους έν οίς τὸ 20 πλέον έσται διὰ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων ἡ μάγη. τοῦ δὲ Γαΐου διὰ τὴν ἀπειρίαν ὑπὲρ τῆς ἐναντίας 8 ύπαργοντος γνώμης, ην αμφισβήτησις καλ δυσχρηστία περί τους ηγεμόνας, δ πάντων έστι σφαλερώτατον. της δ' ηγεμονίας τῷ Γαίφ καθηκούσης είς 4 25 την έπιουσαν ημέραν διά το παρά μίαν έκ των έθι- 288. σμῶν μεταλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοὺς ὑπάτους, ἀναστρατοπεδεύσας προήγε, βουλόμενος έγγίσαι τοίς πολεμίοις, πολλά διαμαρτυρομένου καλ κωλύοντος τοῦ Λευκίου. δ δ' 'Αννίβας άναλαβών τοὺς εὐζώνους 5 20 και τούς Ιππείς απήντα και προσπεσών έτι κατά πορείαν ούσι παραδόξως συνεπλέκετο καὶ πολύν

6 έν αὐτοῖς έποιεῖτο θόρυβον. οί δὲ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν πρώτην έπιφοράν έδέξαντο, προθέμενοί τινας των έν τοις βαρέσι καθοπλισμοίς μετά δε ταῦτα τούς άκοντιστάς και τούς Ιππείς έπαφέντες έπροτέρουν κατά την δλην συμπλοκην διά τὸ τοῖς μέν Καργηδο- 5 νίοις μηδεν έφεδρεύειν άξιόλογον, τοῖς δε 'Ρωμαίοις άναμεμιγμένας τοῖς εὐζώνοις δμόσε πινδυνεύειν τι-7 νας σπείρας. τότε μέν οὖν έπιγενομένης νυκτός έχωρίσθησαν ἀπ' άλλήλων, οὐ κατὰ τὴν έλπίδα τοῖς 8 Καρχηδονίοις εκβάσης τῆς επιθέσεως είς δε τὴν 10 έπαύριον δ Λεύκιος ούτε μάγεσθαι κρίνων ούτε μην άπάγειν άσφαλῶς τὴν στρατιὰν ἔτι δυνάμενος τοῖς μεν δυσί μέρεσι κατεστρατοπέδευσε παρά τον Αύφιδον καλούμενον ποταμόν, δς μόνος διαρρεί του 9 Άπεννίνον - τοῦτο δ' ἔστιν ὄρος συνεχές, δ διείργει ιδ πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν δύσεις, τὰς μὲν είς τὸ 809. Τυροηνικόν πέλαγος, τὰς δ' εἰς τὸν 'Αδρίαν' δι'

109. Τυροηνικόν πέλαγος, τὰς δ' εἰς τὸν 'Αδρίαν' δι' οδ βέοντα συμβαίνει τὸν Αὕφιδον τὰς μὲν πηγὰς ἔχειν ἐν τοῖς πρὸς τὸ Τυροηνικὸν κλίμασι τῆς 'Ιταλίας, ποιεῖσθαι δὲ τὴν ἐκβολὴν εἰς τὸν 'Αδρίαν — 10

10 τῷ δὲ τρίτῷ πέραν, ἀπὸ διαβάσεως πρὸς τὰς ἀνατολάς, ἐβάλετο χάρακα, τῆς μὲν ἰδίας παρεμβολῆς περὶ δέκα σταδίους ἀποσχών, τῆς δὲ τῶν ὑπεναν-

11 τίων μικρφ πλείον, βουλόμενος διὰ τούτων προκαθησθαι μεν των έκ της πέραν παρεμβολης προνο- 25 μευύντων, έπικεϊσθαι δε τοίς παρὰ των Καρχηδουίων.

111 'Αννίβας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν θεωρῶν δτι καλεῖ τὰ πράγματα μάχεσθαι καὶ συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, εὐλαβούμενος δὲ μὴ διατέτραπται τὸ ευ πλῆθος ἐκ τοῦ προγεγονότος ἐλαττώματος, κρίνας

προσδείσθαι παρακλήσεως του καιρου συνήγε τούς πολλούς. άθροισθέντων δέ, περιβλέψαι κελεύσας 2 289. πάντας είς τους πέριξ τόπους, ήρετο τί μεζζον εύξασθαι τοις θεοίς κατά τους παρόντας έδύναντο 5 καιρούς, δοθείσης αὐτοῖς έξουσίας, τοῦ παρὰ πολὺ τῶν πολεμίων Ιπποκρατοῦντας ἐν τοιούτοις τόποις διακριθήναι περί των όλων, πάντων δε το ρηθεν 3 έπισημηναμένων διὰ τὴν ἐνάργειαν ,,τούτου τοιγαρούν" έφη πρώτον μέν τοις θεοίς έχετε χάριν. 10 έχεῖνοι γὰρ ἡμῖν συγκατασκευάζοντες τὴν νίκην εἰς τοιούτους τόπους ήγασι τούς έγθρούς δεύτερον δ' 4 ήμιν, ότι καλ μάχεσθαι τούς πολεμίους συνηναγκάσαμεν ού γάρ έτι δύνανται τοῦτο διαφυνείν καί μάγεσθαι προφανώς έν τοις ήμετέροις προτερήμασι. 15 τὸ δὲ παρακαλεῖν ύμᾶς νῦν διὰ πλειόνων εὐθαρ- 5 σείς και προθύμους είναι πρός τον κίνδυνον ούδαμώς μοι δοκεί καθήκειν. δτε μέν γαρ απείρως 6 διέχεισθε της πρός 'Ρωμαίους μάχης, έδει τοῦτο ποιείν, και μεθ' ύποδειγμάτων έγω πρός ύμας πολ-20 λούς διεθέμην λόγους. ότε δε κατά το συνεγές τρισί ? μάγαις τηλικαύταις έξ δμολογουμένου νενικήκατε 'Ρωμαίους, ποίος αν έτι λόγος υμίν ισχυρότερον παραστήσαι θάρσος αὐτῶν τῶν ἔργων; διὰ μὲν οὖν 8 810. των ποὸ τοῦ κινδύνων κεκρατήκατε τῆς χώρας καὶ ες των έχ ταύτης άγαθων κατά τὰς ήμετέρας έπαγγελίας, άψευστούντων ήμων έν πασι τοίς πρός ύμας είρημένοις. δ δε νου άγων ενέστηκεν περί των πόλεων και των έν αὐταις άγαθων. οὖ κρατήσαντες 9 κύριοι μεν έσεσθε παραγρημα πάσης Ίταλίας, ἀπαλ-30 λαγέντες δε των νύν πόνων, γενόμενοι συμπάσης έγκρατείς της 'Ρωμαίων εύδαιμονίας, ήγεμόνες αμα

καὶ δεσπόται πάντων γενήσεσθε διὰ ταύτης τῆς
10 μάχης. διόπερ οὐκέτι λόγων ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ
χρεία: θεῶν γὰρ βουλομένων ὅσον οὕπω βεβαιώ11 σειν ὑμῖν πέπεισμαι τὰς ἐπαγγελίας." ταῦτα δὲ καὶ
τούτοις παραπλήσια διαλεχθείς, προθύμως αὐτὸν ε
ἐπισημαινομένου τοῦ πλήθους, ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμὴν ἀφῆκε καὶ παραχρῆμα κατεστρατοπέδευσε, ποιούμενος τὸν χάρακα παρὰ τὴν
αὐτὴν πλευρὰν τοῦ ποταμοῦ τῆ μείζονι στρατοπε- 290.
δεία τῶν ὑπεναντίων.

Τη δ' έχομένη περί παρασκευήν καί θεραπείαν 112 παρήγγειλε γίνεσθαι πᾶσι. τη δ' έξης παρά τὸν ποταμον έξεταττε τὰ στρατόπεδα καὶ δῆλος ἦν μά-2 γεσθαι σπεύδων τοις ύπεναντίοις. δ δε Λεύκιος δυσαρεστούμενος μέν τοῖς τόποις, δρῶν δ' ὅτι τα- 15 γέως άναγκασθήσουται μεταστρατοπεδεύειν οί Καργηδόνιοι διὰ τὸν πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων, εἶγε την ήσυχίαν, ἀσφαλισάμενος ταῖς έφεδρείαις τὰς 3 παρεμβολάς. 'Αννίβας δε χρόνον Ικανον μείνας, ούδενδς άντεξιόντος, την μέν λοιπην δύναμιν αύδις 20 είς γάρακα κατέστησεν, τούς δε Νομάδας έπαφηκε τοῖς ὑδρευομένοις ἀπὸ τῆς ἐλάττονος παρεμβολῆς. 4 τῶν δὲ Νομάδων ἕως πρὸς αὐτὸν τὸν χάρακα προσπιπτόντων και διακωλυόντων την ύδρείαν, δ τε Γάιος έτι μᾶλλον έπὶ τούτοις παρωξύνετο, τά τε 25 πλήθη πρός του κίνδυνον δρμήν είχεν καὶ δυσγερώς δέφερε τὰς ὑπερθέσεις. βαρύτατος γὰρ δὴ πᾶσιν άνθρώποις δ τοῦ μέλλειν γίνεται χρόνος. ὅταν δ' απαξ κριδή, δ.τι αν ή πάσχειν πάντων των δο-811. 6 χούντων είναι δεινών ύπομενετέον. είς δε την 30 'Ρώμην προσπεπτωκότος ότι παραστρατοπεδεύουσιν

ἀλλήλοις καὶ συμπλοκαὶ γίνονται τῶν προκινδυνευόντων ἀν' ἐκάστην ἡμέραν, ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις, δεδιότων μὲν τῶν πολλῶν το μέλλον 7 διὰ τὸ πολλάκις ἤδη προηττῆσθαι, προορωμένων δὲ καὶ προλαμβανόντων τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐννοίαις, ἐὰν σφάλλωνται τοῖς ὅλοις. πάντα δ' ἦν 8 τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ στόματος, σημείων δὲ καὶ τεράτων πᾶν μὲν ἱερόν, πᾶσα δ' ἦν οἰκία πλήρης, ἐξ ὧν εὐχαὶ καὶ θυσίαι καὶ θεῶν γὰρ ἐν ταῖς περιστάσεσι 'Ρωμαῖοι καὶ θεοὺς ἐξιλάσασθαι καὶ ἀνθρώπους καὶ μηδὲν ἀπρεπὲς μηδ' ἀγεννὲς ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἡγεῖσθαι τῶν περὶ ταῦτα συντελουμένων.

Ο δε Γάιος αμα τω παραλυβείν τη κατά πόδας 113 ήμέρα την άρχην, άρτι της κατά τον ήλιον άνατολης 291. έπιφαινομένης, έχίνει την δύναμιν έξ έκατέρας αμα τῆς παρεμβολῆς καὶ τοὺς μὲν ἐκ τοῦ μείζονος χά- 2 ρακος διαβιβάζων τὸν ποταμὸν εὐθέως παρενέβαλε, 20 τοὺς (δ') έχ θατέρου συνάπτων τούτοις ἐπὶ τὴν αὐτὴν εύθειαν έξέταττε, λαμβάνων πασι την έπιφάνειαν την πρός μεσημβρίαν. τούς μέν ούν των Ρωμαίων 3 ίππεῖς παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος κατέστησε, τούς δε πεζούς συνεχείς τούτοις έπλ ες της αύτης εύθείας έξέτεινε, πυχνοτέρας η πρόσθεν τὰς σημείας καθιστάνων, καὶ ποιῶν πολλαπλάσιον τὸ βάθος ἐν ταῖς σπείραις τοῦ μετώπου τοὺς δὲ 4 των συμμάχων ίππεις είς τὸ λαιὸν κέρας παρενέβαλε πάσης δὲ τῆς δυνάμεως προέστησε τοὺς εὐ-30 ζώνους εν αποστάσει. ήσαν δε σύν τοις συμμάχοις 5 πεζων μέν είς όκτω μυριάδας, ίππεῖς δὲ μικρῷ POLVE. HIST. I. 23

6 πλείους των έξακισχιλίων. 'Αννίβας δε κατά τον αὐτὸν καιρὸν τοὺς μὲν Βαλιαρεῖς καὶ λογγοφόρους διαβιβάσας τὸν ποταμὸν προεβάλετο τῆς δυνάμεως. τούς δε λοιπούς έξαγαγών έκ τοῦ γάρακος καὶ πε-812. ραιώσας κατά διττούς τόπους τὸ βείθρον άντετάτ- 5 7 τετο τοῖς πολεμίοις. ἐτίθει δ' ἐπ' αὐτὸν μὲν τὸν ποταμόν, έπὶ τῶν εὐωνύμων, τοὺς "Ιβηρας καὶ Κελτούς ίππεῖς ἀντίους τοῖς τῶν Ῥωμαίων ίππεῦσι, συνεχείς δε τούτοις πεζούς τούς ήμίσεις των έν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς Λιβύων, έξῆς δὲ τοῖς 10 είσημένοις Ίβηρας καὶ Κελτούς. παρά δὲ τούτοις τὸ λοιπὸν μέρος έθηκε τῶν Λιβύων, ἐπὶ δὲ τοῦ 8 δεξιού πέρως έπέταξε τούς Νομαδικούς ίππεῖς. έπεὶ δε πάντ' έπλ μίαν εύθεζαν έξέτεινε, μετά ταῦτα λαβών τὰ μέσα των Ἰβήρων καὶ Κελτων τάγματα 15 προήγε και τάλλα τούτοις έκ τοῦ κατά λόγον παρίστανε ζυγούντα, μηνοειδές ποιών τὸ κύρτωμα καλ 9 λεπτύνων τὸ τούτων αὐτῶν σχῆμα, βουλόμενος ἐφεδρείας μέν τάξιν έν τῆ μάχη τοὺς Λίβυας αὐτῶν έχειν, προκινδυνεύσαι δε τοῖς "Ιβηρσι καὶ Κελτοῖς. 20 Ήν δ' δ καθοπλισμός των μεν Λιβύων 'Ρωμαϊκός, οθε πάντας 'Αννίβας τοῖς έκ τῆς προγεγενη-292. 2 μένης μάχης σκύλοις έκλέξας κατακεκοσμήκει των δ' Ίβήρων καὶ Κελτών δ μέν θυρεός ήν παραπλή-3 σιος, τὰ δὲ ξίφη τὴν ἐναντίαν εἶχε διάθεσιν τῆς 25 μέν γάρ ούκ έλαττον τὸ κέντημα τῆς καταφορᾶς ίσχυε πρός το βλάπτειν, ή δε Γαλατική μάχαιρα μίαν είχε χρείαν την έκ καταφοράς, και ταύτην έξ 4 ἀποστάσεως. ἐναλλὰξ (δὲ) ταῖς σπείραις αὐτῶν παρατεταγμένων, καὶ τῶν μὲν Κελτῶν γυμνῶν, τῶν 30 δ' Ίβήρων λινοῖς περιπορφύροις γιτωνίσκοις κεκοσμημένων κατὰ τὰ πάτρια, ξενίζουσαν ἄια καὶ καταπληκτικήν συνέβαινε γίνεσθαι τὴν πρόσοψιν. ἦν 5 δὲ τὸ μὲν τῶν ἱππικῶν πλῆθος τὸ σύμπαν τοῖς Καρχηδονίοις εἰς μυρίους, τὸ δὲ τῶν πεζῶν οὐ 6 πολὸ πλείους τετρακισμυρίων σὸν τοῖς Κελτοῖς. εἰχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν τῶν 'Ρωμαίων Αἰμίλιος, τὸ 6 δ' εὐώνυμον Γάιος, τὰ δὲ μέσα Μάρκος καὶ Γνάιος οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες. τῶν δὲ Καρ-7 χηδονίων τὸ μὲν εὐώνυμον 'Ασδρούβας εἶχε, τὸ δὲ 818. δεξιὸν "Αννων· ἐπὶ δὲ τοῖς μέσοις αὐτὸς ἦν 'Αννίβας, ἔχων μεθ' ἐαυτοῦ Μάγωνα τὸν ἀδελφόν. βλε-8 πούσης δὲ τῆς μὲν τῶν 'Ρωμαίων τάξεως πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἐπάνω προεῖπα, τῆς δὲ τῶν Καρχηδονίων πρὸς τὰς ἄρκτους, ἐκατέροις ἀβλαβῆ συν-15 ἐβαινε γίνεσθαι τὴν κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολήν.

Γενομένης δε της συμπλοκης της πρώτης έκ των 115 προτεταγμένων, τὰς μὲν ἀρχὰς αὐτῶν τῶν εὐζώνων ἔπισος ἦν ὁ κίνδυνος, ἄμα δὲ τῷ τοὺς Ἰβηρας 2 καὶ Κελτούς Ιππεῖς ἀπὸ τῶν εὐωνύμων πελάσαι 20 τοῖς 'Ρωμαίοις ἐποίουν οὖτοι μάχην ἀληθινὴν καὶ βαρβαρικήν οὐ γὰρ ἦν κατὰ νόμους ἐξ ἀναστροφῆς 3 καλ μεταβολής δ κίνδυνος, άλλ' είσάπαξ συμπεσόντες έμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ' άνδρα, παρακαταβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἵππων. ἐπειδὴ δ' ἐκράτησαν 4 25 οί παρὰ τῶν Καργηδονίων καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἀπέκτειναν έν τη συμπλοκή, πάντων έκθύμως καί γενναίως διαγωνιζομένων των 'Ρωμαίων, τούς δέ λοιπούς ήλαυνον παρά τὸν ποταμὸν φονεύουτες καί προσφέροντες τὰς γείρας ἀπαραιτήτως, τότε δη τὰ 293. 30 πεζικά στρατόπεδα διαδεξάμενα τούς εύζώνους συνέπεσεν άλλήλοις. έπλ βραγύ μέν οὖν τῶν Ἰβήρων 5

καὶ τῶν Κελτῶν ἔμενον αί τάξεις καὶ διεμάγοντο τοῖς 'Ρωμαίοις νενναίως' μετά δὲ ταῦτα τῷ βάρει θλιβόμενοι κλίνοντες ύπεχώρουν είς τούπίσω, λύ-6 σαντες τὸν μηνίσκον. αί δὲ τῶν Ῥωμαίων σπείραι κατά την έκθυμίαν έπόμεναι τούτοις διέκοψαν όα- 5 δίως την των ύπεναντίων τάξιν, άτε δή των μέν Κελτών έπλ λεπτον έκτεταγμένων, αὐτολ δὲ πεπυκυωκότες ἀπὸ τῶν κεράτων ἐπὶ τὰ μέσα καὶ τὸν 7 κινδυνεύοντα τόπον οὐ γὰρ ᾶμα συνέβαινε τὰ κέρατα καὶ τὰ μέσα συμπίπτειν, ἀλλὰ πρῶτα τὰ μέσα 10 διά (τὸ) τοὺς Κελτοὺς έν μηνοειδεί σχήματι τετανμένους πολύ προπεπτωκέναι των κεράτων, ατε τοῦ μηνίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς πολεμίους έγουτος. 8 πλην έπόμενοί γε τούτοις οί 'Ρωμαΐοι καλ συντρέ-814. γοντες έπὶ τὰ μέσα καὶ τὸν εἴκοντα τόπον τῶν πο- 15 λεμίων ούτως έπὶ πολύ προέπεσον ώστ' έξ έκατέρου τοῦ μέρους κατά τὰς ἐκ τῶν πλανίων ἐπιφανείας τούς Λίβυας αὐτῶν γενέσθαι τούς έν τοῖς βαρέσι 9 καθοπλισμοίς ών οί μεν άπο του δεξιού κέρατος κλίναντες έπ' ἀσπίδα καὶ την έμβολην έκ δόρατος 20 ποιούμενοι παρίσταντο παρά πλευράν τοις πολε-10 μίοις, οί δ' ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἐπὶ δόρυ ποιούμενοι την αλίσιν έξ ασπίδος έπιπαρενέβαλλον, αὐτοῦ τοῦ πράγματος δ δέον ἡν ποιεῖν ὑποδεικνύντος. 11 έξ οδ συνέβη κατά την Αννίβου πρόνοιαν μέσους 25 άποληφθηναι τους 'Ρωμαίους ύπο των Λιβύων κατά 12 την έπλ τους Κελτους παράπτωσιν. ούτοι μέν ουν οὐκέτι φαλαγγηδόν, άλλὰ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας στρεφόμενοι πρός τούς έκ τῶν πλαγίων προσ-116 πεπτωκότας έποιούντο την μάγην Λεύκιος δε καί- 30 περ ων έξ άρχης έπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος καὶ με-

τασχων έπί (τι) τοῦ τῶν ἱππέων ἀνῶνος ὅμως ἔτι τότε διεσώζετο. βουλόμενος δὲ τοῖς κατὰ τὴν πα-2 ράκλησιν λόγοις άκολούθως έπ' αὐτῶν γίνεσθαι των έργων καί θεωρών τὸ συνέγον τῆς κατά τὸν 5 άγῶνα κρίσεως εν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις κεί-294. μενον, παριππεύων έπὶ τὰ μέσα τῆς ὅλης παρατά-3 ξεως άμα μεν αύτος συνεπλέκετο και προσέφερε τὰς χείρας τοίς ύπεναντίοις, αμα δὲ παρεκάλει καὶ παρώξυνε τούς παρ' αύτοῦ στρατιώτας. τὸ δὲ παρα-4 ιο πλήσιον 'Αυνίβας ἐποίει' καὶ γὰρ οὖτος έξ ἀργῆς έπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπέστη τῆς δυνάμεως. οί 5 δὲ Νομάδες ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος προσπίπτοντες τοῖς ὑπεναντίοις ἱππεῦσι τοῖς ἐπὶ τῶν εὐωνύμων τεταγμένοις μέγα μέν ούτ' έποίουν οὐδεν ούτ' 15 έπασχου διὰ τὴυ Ιδιότητα τῆς μάχης, ἀπράκτους γε μην τούς πολεμίους παρεσκεύαζον, περισπώντες και πανταχόθεν προσπίπτοντες. έπει δ' οι περί του 6 'Ασδρούβαν αποκτείναντες τους περί του ποταμον ίππεῖς πλην παντελῶς ὀλίγων παρεβοήθησαν ἀπὸ 815. των εὐωνύμων τοῖς Νομάσιν, τότε προϊδόμενοι τὴν ξφοδον αὐτῶν οἱ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς έκκλίναντες απεχώρουν. έν ο καιρο πραγματικόν 7 δοκεί ποιήσαι και φρόνιμον έργον 'Ασδρούβας. θεωφῶν γὰο τοὺς Νομάδας τῷ τε πλήθει πολλοὺς ὄντας 25 και πρακτικωτάτους και φοβερωτάτους τοις απαξ έγκλίνασιν, τούς μεν φεύγοντας παρέδωκε τοῖς Νομάσιν, πρὸς δὲ τὴν τῶν πεζῶν μάχην ἡγεῖτο, σπεύδων παραβοηθήσαι τοις Λίβυσι. προσπεσών δέ τοις 8 'Ρωμαϊκοίς στρατοπέδοις κατά νώτου καὶ ποιούμεευ νος έχ διαδοχής ταις ίλαις έμβολας αμα κατά πολλούς τόπους έπέροωσε μέν τούς Λίβυας, έταπεί-

νωσε δε και κατέπληξε ταις ψυγαίς τους 'Ρωμαίους. 9 έν & καιρώ και Λεύκιος Αζμίλιος περιπεσών βιαίοις πληγαίς έν γειρών νόμω μετήλλαξε τον βίον, άνηρ πάντα τὰ δίκαια τῆ πατρίδι κατὰ τὸν λοιπὸν βίον καί κατά του έσγατου καιρόυ, εί καί τις έτερος, 5 10 ποιήσας. οί δε 'Ρωμαΐοι μέχρι μεν έμάγοντο κατά τὰς ἐπιφανείας στρεφόμενοι πρὸς τοὺς κεκυκλωκό-11 τας, άντεῖγον : ἀεὶ δὲ τῶν πέριξ ἀπολλυμένων, καὶ κατά βραγύ συγκλειόμενοι, τέλος αὐτοῦ πάντες, ἐν οίς και Μάρκος και Γνάιος, έπεσον, οί τὸ πρότερον 295. έτος υπατοι γεγονότες, ανδρες αγαθοί και της 'Ρώ-12 μης ἄξιοι γενόμενοι κατὰ τὸν κίνδυνον. κατὰ δὲ τον τούτων φόνον και την συμπλοκήν οι Νομάδες έπόμενοι τοις φεύγουσι των ιππέων τους μεν πλείστους απέκτειναν, τους δε κατεκρήμνισαν από των 15 13 ίππων. όλίγοι δέ τινες είς Οὐενουσίαν διέφυγον, έν οίς ην και Γάιος Τερέντιος δ των 'Ρωμαίων στρατηγός, ανήρ αίσχραν μέν την ψυχην αλυσιτελή δὲ τὴν ἀρχὴν τὴν αύτοῦ τῆ πατρίδι πεποιημένος. 'Η μεν ούν περί Κάνναν γενομένη μάχη 'Ρω-20 117 μαίων και Καρχηδονίων έπετελέσθη του τρόπου 316. τοῦτον, μάχη γενναιοτάτους ἄνδρας έχουσα καὶ τοὺς 2 νικήσαντας καὶ τοὺς ήττηθέντας. δῆλον δὲ τοῦτ' έγενετ' έξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. τῶν μὲν γὰρ έξακισγιλίων ίππέων έβδομήκοντα μέν είς Ούενου- 25 σίαν μετά Γαΐου διέφυγον, περί τριακοσίους δε των 3 συμμάχων σποράδες είς τὰς πόλεις ἐσώθησαν ἐχ δε των πεζων μαγόμενοι μεν εάλωσαν είς μυρίους -οί δ' έπτὸς όντες τῆς μάγης — έξ αὐτοῦ δὲ τοῦ πινδύνου τρισχίλιοι μόνον ίσως είς τὰς παρακειμένας 30 4 πόλεις διέφυγον. οί δε λοιποί πάντες, όντες είς

έπτὰ μυριάδας, ἀπέθανον εὐγενῶς, τὴν μεγίστην γοείαν παρεσημένου τοῖς Καργηδονίοις είς τὸ νικᾶν καὶ τότε καὶ πρὸ τοῦ (τοῦ) τῶν ἰππέων ὅγλου. καὶ ٥ δηλον έγένετο τοις έπιγενομένοις ότι πρειττόν έστι 5 πρός τούς των πολέμων καιρούς ήμίσεις έχειν πεζούς, Ιπποκρατείν δε τοίς δλοις, μαλλον ή πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔχοντα διακινδυνεύειν. τῶν 6 δὲ μετ' 'Αυνίβου Κελτοί μὲν ἔπεσον είς τετρακισγιλίους, "Ιβηρες δε και Λίβυες είς γιλίους και πευτα-10 ποσίους, Ιππεῖς δὲ περὶ διαποσίους. οἱ δὲ ζωγρη-7 θέντες των 'Ρωμαίων έκτὸς έγένοντο τοῦ κινδύνου, καλ διὰ τοιαύτην αλτίαν. Λεύκιος ἀπέλιπε μυρίους 8 πεζούς έπὶ τῆς έαυτοῦ παρεμβολῆς, ῖν' έὰν μὲν 'Αυνίβας όλιγωρήσας του γάρακος έκτάξη πασι. πα-15 ραπεσόντες οὖτοι κατά τὸν τῆς μάγης καιρὸν ἐγκρα- 296. τεῖς γένωνται τῆς τῶν πολεμίων ἀποσκευῆς, ἐὰν δὲ 9 προϊδόμενος τὸ μέλλον ἀπολίπη φυλακὴν ἀξιόχρεων, πρός έλάττους αὐτοῖς ὁ περὶ τῶν ὅλων γένηται κίνδυνος. έάλωσαν δε τοιούτω τινί τρόπω. καταλι-10 20 πόντος 'Αννίβου φυλακήν άρκοῦσαν έπὶ τοῦ γάρακος, αμα τῷ κατάρξασθαι τὴν μάχην κατὰ τὸ συνταγθέν ἐπολιόρχουν οι Ῥωμαῖοι, προσβάλλοντες τοὺς ἀπολελειμμένους έν τῷ τῷν Καρχηδονίων χάρακι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀντεῖχον ἤδη δ' αὐτῶν πιεζο-11 817. μένων, έπειδή κατά πάντα τὰ μέρη τήν μάχην 'Αννίβας έχρινε, καὶ τότε παραβοηθήσας καὶ τρεψάμενος συνέκλεισε τούς 'Ρωμαίους είς την ίδίαν παρεμβολήν και δισγιλίους μεν αύτων απέκτεινε, των δε λοιπών έγκρατής έγένετο ζωγρία πάντων. δμοίως 12 80 δε και τους έπι τα κατά την χώραν έρύματα συμπεφευνότας έκπολιορκήσαντες οί Νομάδες έπανηγον, όντας είς δισχιλίους των είς φυγην τραπέντων ίππέων.

Βραβευθείσης δε της μάχης τον προειρημένον 118 τρόπον, ακόλουθον είλήσει τα όλα κρίσιν τοῖς ὑπ' 2 άμφοτέρων προσδοκωμένοις. Καργηδόνιοι μέν νάρ 5 διὰ τῆς πράξεως ταύτης παραχρῆμα τῆς μὲν λοιπῆς 3 παραλίας στεδου πάσης ήσαυ ένπρατεῖς. Ταραυτίνοί τε ναο εύθέως ένεγείριζον αύτούς, Αργυριππανοί δε και Καπυανών τινες εκάλουν τον Αννίβαν, οι δε λοιποί πάντες ἀπέβλεπον ήδη τότε πρὸς Καργηδο- 10 4 νίους μεγάλας δ' είγον έλπίδας έξ έφόδου και τῆς 5 Ρώμης αὐτῆς ἔσεσθαι χύριοι 'Ρωμαΐοι νε μην την 'Ιταλιωτών δυναστείαν παραχρήμα διὰ την ήτταν άπεγνώκεισαν, έν μεγάλοις δε φόβοις και κινδύνοις ἦσαν περί τε σφῶν αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ τῆς πατρί- 15 δος έδάφους, δσον ούπω προσδοκώντες ήξειν αὐτὸν 6 του Αυνίβαν. και γάρ ώσπερ έπιμετρούσης και συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, συνέβη μετ' δλίγας ήμέρας, τοῦ φόβου κατέχοντος τὴν πόλιν, καὶ τὸν εἰς τὴν Γαλατίαν στρατηγὸν ἀπο-20 σταλέντ' είς ένέδραν έμπεσόντα παραδόξως άρδην 297. ύπὸ τῶν Κελτῶν διαφθαρῆναι μετὰ τῆς δυνάμεως. 7 οὐ μὴν ή γε σύγκλητος οὐδεν ἀπέλειπε τῶν ἐνδεγομένων, άλλα παρεκάλει μεν τούς πολλούς, ήσφαλίζετο δὲ τὰ κατὰ τὴν πόλιν, ἐβουλεύετο δὲ περί 25 των ένεστώτων ανδρωδως, τούτο δ' έγένετο φανε-8 ρὸν έκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβάντων. ὁμολογουμένως γαρ 'Ρωμαίων ήττηθέντων τότε και παραγωρη-9 σάντων της έν τοις οπλοις άρετης, τη του πολιτεύματος ίδιότητι καλ τῷ βουλεύεσθαι καλῶς οὐ μόνον 30 318. ἀνεκτήσωντο την της Ἰταλίας δυναστείαν, νικήσαντες μετὰ ταῦτα Καρχηδονίους, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης ἔγκρατεῖς ἐγένοντο μετ' ὀλίγους χρόνους. διόπερ ἡμεῖς ταύτην μὲν τὴν βύβλον ἐπὶ 10 τούτων τῶν ἔργων καταστρέψομεν, ὰ περιέλαβεν 'Ίβηρικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν ἡ τετταρακοστὴ πρὸς ταῖς ἑκατὸν ὀλυμπιάσι δηλώσαντες ὅταν δὲ τὰς 11 Ἑλληνικὰς πράξεις τὰς κατὰ τὴν αὐτὴν ὀλυμπιάδα γενομένας διεξιόντες ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις, τότ' ἤδη προθέμενοι ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς 10 Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, νομίζοντες 12 οὐ μόνον πρὸς τὴν τῆς ἱστορίας σύνταξιν οἰκείαν εἶναι τὴν περὶ αὐτῆς ἐξήγησιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις καὶ κατασκευὰς μεγάλα συμβάλλεσθαι τοῖς φιλομαθοῦσι καὶ πραγμα-15 τικοῖς τῶν ἀνδρῶν.